This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

601.8
E63.4can
1866

OCT 15 1901

Harvard College Library
FROM
THE LIBRARY OF
ALPHONSE MARSIGNY

GIFT OF
THE J. C. AYER CO.
LOWELL, MASS.
RECEIVED MAY 24, 1900

Deposited in
ANDOVER-HARVARD LIBRARY

S. EPHRAEMI SYRI

CARMINA NISIBENA.

Ephraem Syrus, Saint

S. EPHRAEMI SYRI

CARMINA NISIBENA

ADDITIS PROLEGOMENIS ET SUPPLEMENTO
LEXICORUM SYRIACORUM

PRIMUS EDIDIT, VERTIT, EXPLICAVIT

Dr. GUSTAVUS BICKELL.

LIPSIAE:
F. A. BROCKHAUS.

1866.

Scan 862.4

94¹/64

Harvard College Library
May 24, 1900
Gift of
The J. C. Ayer Co.

LIPSIAE: IMPRESSIT F. A. BROCKHAUS.

601.8
E63.4can
1866

PRAEFATIO.

Cum rationem originis et consilii hujus libri in prolegomenis reddiderim, nihil jam restat, quam debitas gratias agere et societati germanico-orientali, quae libri imprimendi sumptus ex parte tolerando ejus editionem magnopere adjuvit, et amico doctissimo et humanissimo Dr. Guil. Wright, cujus de hoc opere merita suo loco commemorata invenies.

Ceterum, libro ad finem perducto, jam magis magisque video, quot laborat defectibus, timeoque, ne venerandi Syrorum prophetae splendor editoris vitio nimis obscuretur. Minime igitur moleste feram, si aequi judices ea, quae minus recte posui, reprehendent.

Errata, saltem ea, quae obliquis typis expressa sunt, ante lectionem libri corrigere praestabit.

I. De codicibus hymnorum Nisibenorum.

Cum anno 1862 per bimestre Londini commorarer, ibique codicibus Musei Britannici syriacis operam navarem, complura inter ea S. Ephraemi scripta, hactenus inedita, inveni. Haec igitur publici juris facere mihi congruentissimum visum est, cum veneranda antiquitate, sermonis elegantia, argumenti gravitate S. Ephraem alios omnes scriptores syriacos longe superaret. Alia tamen ex iis propediem a Dr. Overbeck edentur, alia dubiae sunt authentiae; itaque et propter temporis angustias, hymnos tantum, qui dicuntur, Nisibenos mihi edendos constitui.

Primum de codicibus Musei Britannici, e quibus hanc editionem confecimus, dicendum est. 1) Codex addit. 14572, quem litera A designavimus, nihil aliud praeter hanc hymnorum collectionem continet. Folia adhuc habet 117, postquam multa ex iis abscissa sunt. Primum deficit inter fol. 9 et 10; tum major est lacuna inter fol. 15 et 16, ea autem, quae inter fol. 25 et 26 invenitur, paucis versibus exceptis, per codicem B compleri potest. Ex eodem fonte omnia hauriri possunt, quae inter fol. 26 et 27, nec non pars eorum, quae inter fol. 27 et 28 desunt. Una tantum pagina desideratur inter fol. 38 et 39. Inter fol. 44 et 45 denique una quoque pagina deest, quae a codicibus B et C exhibetur. De quibus in annotationibus ad textum syriacum accuratius dictum est. E characterum proprietate codex saeculo sexto adscribendus videtur; ea autem subscriptionis pars, quae

sine dubio personam et aetatem scribae indicabat, a Moyse abbate erasa est, ejusque loco haec verba substituta sunt, quae etiam in aliis multis codicibus leguntur: „*Emit hunc librum Moyses peccator, abbas Syrorum in deserto Scetico, pro monasterio; non autem licet ulli homini, abducere eum ex monasterio aut delere hanc admonitionem; si quis autem hoc ausus erit, sit maledictio Dei super eo; propitius autem sit Deus omnibus, qui talia non perpetrant et omnibus, qui cum hoc libro communicant! Amen!*“ Verbis „*pro monasterio*“ addidit alia manus: „*monasterio genetricis Dei in deserto Scetico, quando Bagdadum profectus erat in negotiis sancti hujus monasterii et monachorum ejus. Deus propitius sit ei et mortuis ejus, et omnibus, qui cum iis communicant. Venerunt ad nos hi libri ducenti quinquaginta cum Moyse abbate supradicto, anno Graecorum 1243*“ (i. e. Chr. 932). — Textum praebet optimum et accuratissimum; saepe retinet verba rara aut obsoleta, quae in aliis codicibus perspicuitatis causa mutata sunt.[1]) Lectiones quidem aliorum manuscriptorum primo obtutu nonnunquam meliores videntur; sed, re accuratius inspecta, fere semper apparet, in iis sententias difficiliores aut minus probatas consulto mutatas esse, quamquam etiam codex A paucas quasdam emendationes ex aliis admittit.

2) Plurimos horum hymnorum continet codex 17141, quem B nominavimus. Saeculo octavo adscribendus videtur, et quondam possidebatur a quodam Abraham filio Isaac filii Dînârae Tagritensis. In folio 41, ante quod duae quaterniones desiderantur, incipiunt excerpta ex hymnis Nisibenis in medio carmine 15; exhibent porro carmina 16—21; 34—51; 71—73, quae desinunt in fol. 60. Nonnulla autem folia abscissa sunt, ut in annotationibus criticis monstrabitur. Liceat mihi hic, grato animo insignem benevolentiam viri celeber-

---

[1]) Ita in hoc codice verba mediae Vau in Ethpeel unum tantum Thau habere solent (cf. 2, 9; 3, 14. 15; 10, 63; 5, 100; 6, 49; 15, 99; 27, 69; 35, 254; 44, 89. 97. 100; 45, 103; 46, 152. 185; 48, 14. 26; 54, 6; 76, 41) ceteris codicibus usitatam formam praebentibus. Cf. etiam in indice verborum ܐܬܓܝܕܐ, ܡܬܪܝܡ, ܐܬܬܘܣܦܘܬܐ, ܐܬܪܡܐ; ܡܬܚܝܪ, ܢܬܚܘܣ, ܠܝܬܚܣܐ, ܡܬܪܝܡܬܐ.

rimi Dr. Guilielmi Wright praedicare, qui mihi non solum lectiones variantes hujus codicis, sed etiam integra ejus carmina, quae in codice A non extant, accurate descripta misit; sunt autem haec carm. 17—21 et partes carm. 16 et 35.

3) Codex 14571 (apud nos C) varia continet scripta Ephraemi, inter quae extant ex hymnis Nisibenis cantica 35—39 in fol. 51—60, canticum 43 in fol. 74—77 et cantica 71—73 in fol. 70—74. Binas habet columnas et scriptus est secundum subscriptionem a. 830 aerae Apameensis, ergo a. Chr. 519.[1]) Quantum ex scriptura concludere licet, saeculo sexto scriptus videtur. Valde negligenter et mendose exaratus est hic codex; saepissime verba et sententias perperam mutat, et integras strophas omittit, quod quater tantum factum est in cod. B.

4) Cod. 17214 (D), qui inscribitur ܟܬܒܐ ܕܥܠ ܩ̈ܦܠܐܐ ܡܣܓܝ̈ܐܐ ܘܡܫܚܠ̈ܦܐ *liber de multis variisque capitulis*, continet etiam excerpta ex hymnis Nisibenis, sub hoc titulo ܕܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܢ ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܢܨܝ̈ܒܢܝܐ ܥܠ ܩܠܐ ܕܒܝܐܘ ܒܡܘܠܟܢܐ *S. Domini Ephraem ex volumine Nisibenorum ad modum: consolamini vos promissionibus*, fol. 80—81, quae inveniuntur in hymnis 43—46, sed multis strophis ejectis. Hoc manuscriptum ad vetustiora pertinere videtur.

5) Cod. 17191 (E), collectaneus et serioris aetatis, inde a pagina 61 exhibet excerpta e hymnis Nisibenis, et quidem primum sub titulo ܬܘܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ *rursus Domini Ephraem* partes cantici 46, tum sub titulo ܕܝܠܗ *ejusdem* partes hymnorum 47 et 49, denique post eas fragmentum hymni 48, multis tamen strophis omissis.

6) Litera F designamus codicem 12176, qui multa Ephraemi

[1]) Apamea ab Antigono condita, a Seleuco Nicatore, qui ei etiam nomen ab uxore sua Apama tribuit, amplificata et munita est (Strabo 16, 2. 10). In nummis Apameensibus autem aera Seleucidarum adhibetur, cf. Rasche lexicon rei numariae I, I, 912; Norisius de epochis Syromacedonum in Opp. II, 82—90. Praeterea in Chronico Alexandrino expresse dicitur pag. 400, aeram Seleucidarum etiam Apameensem nominatam esse. Ergo non est dubium, quin nulla fuerit aera Apameensibus propria, sed eam nuncupatam esse pro vulgari Syromacedonum aera.

scripta continet, et inter ea, ut videtur, universam hymnorum Nisibenorum collectionem. Sed ex iis ultimum tantum superest folium, et ejus quoque pars dimidia inferior abscissa est. Codex trinis columnis distinctus ad saeculum quintum referendus videtur, quo magis dolendum est, quod temporum injuria nunc nonnisi fragmenta carminum 75—77 in eo supersint. In fine subscriptum est ܫܠܡܘ ܡܕܖ̈ܫܐ ܕܐܡܝܖܝܢ ܠܡܖܝ ܐܦܖܝܡ ܠܛܘܒܢܐ ܢܨܝܒܝܢܝܐ *Finiti sunt hymni, a beato Domino Ephraem Nisibeno compositi.*

7) Parvum denique fragmentum carminis 42 suppeditat cod. 17194 (G) collectaneus; legitur ibi pag. 24 b sub titulo ܩ̈ܦ ܕܠܒ ܕܡܚܘܐ ܕܫ̈ܐܕܐ ܒܝܕ ܒ̈ܥܠܝ ܙܟܘܪܘ ܣܠܩܘ ܠܘܬ ܫܐܘܠ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܫܡܘܐܝܠ ܩܕܝܫܐ. ܘܕܐ ܠܘܬ ܡܫܟܚ ܣܛܢܐ ܕܢܥܘܠ ܠܒܪܢܫܐ ܐܠܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܐܠܗܝܐ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܡܢ ܦܢܩܝܬܐ ܢܨܝܒܝܢܝܬܐ.

Capitulum XXXII, quo demonstratur, daemones per pythones ad Saulum ascendisse, minime autem s. Samuelem, nec minus diabolum non posse intrare in hominem, nisi ex divino mandato; a Domino Ephraem ex volumine Nisibeno.

Praeterea ad criticam comparationem adhiberi debent 8) citatum in actis S. Ephraemi syriacis et 9) centones nonnulli ex hymnis Nisibenis compositi et Ephraemo falso adscripti. De his autem in sequenti capitulo plura dicenda sunt.

In textu edendo hanc rationem secuti sumus, ut codice A tamquam fundamento usi simus, ejusque lectionem semper retinuerimus, ubi aut variantum differentia ad solam orthographiam pertinet, aut dijudicari nullo modo potest, utra lectio melior sit. Ubi autem alia lectio melior et originaria apparet, ea semper in textu posita est, lectione codicis A in annotationes rejecta. Codices omnes vocalibus carent, quae a nobis additae sunt, eo praesertim consilio, ut regula emetricae, infra expositae, inde magis perspicuae fiant. In punctis apponendis codices secuti sumus; quos si errasse putavimus, per vocales indicavimus. Numeri paginarum codicum A et B in margine significati sunt, quia inde nonnunquam lacunarum spatium metiri potuimus.

II. Vetera testimonia.

Veterum de hac hymnorum collectione testimonia non ideo affero, ut ejus authentiam demonstrem; nemo enim, qui vel levissimam scriptorum Ephraemi notitiam habet, de ea dubitationem movere potest. Nolo igitur chartam vastare, ex phrasium et argumentorum similitudine probans, hos hymnos Ephraemianos esse, praesertim cum nemo illud necessarium habiturus sit. Nonnulla tamen hujus rei exempla in annotationibus commemorabimus. Sed aliis de causis non nihil interest haec testimonia proferre. Videntur quidem hi hymni mox oblivioni dati esse, quia nec Ebedjesu Sobensis ullam eorum in catalogo suo mentionem facit; sed auctor anonymus vitae S. Ephraemi, quam editio romana exhibet in tomo III operum Ephraemi syriacorum, et commemorat eos, et quaedam ex iis laudat. Ita enim legitur ibidem pag. LV: *Hoc autem tempore composuit carmina de Nisibi et de S. Jacobo et de Constantino rege, et de poenis et castigationibus suo tempore per iram divinam immissis, et de captivatione oppidorum, et habitationum* (Assemanus minus recte, ut mihi videtur, vertit *monasteriorum)*, *quae Nisibim circumdant; et composuit carmina de S. Semonitha ejusque filiis, et de Samona et Guria et Habibo, qui Edessae martyrium passi sunt.* Omnia carmina, quae ibi commemorantur, ad nostram collectionem pertinere facile demonstrari potest. Praemittit scriptor hymnos de Nisibi, quibus vel totam collectionem vel priorem ejus partem designat. Hymni de S. Jacobo, episcopo Nisibeno, habentur in carminibus 13—14. Rarior quidem Constantini mentio fit, sed in carmine 21 hic imperator cum S. Jacobo expresse comparatur. Quae tunc subduntur de ira divina et castigationibus, nec non de oppidorum vicinorum expugnatione, ad universam partem priorem hujus collectionis spectant. Semonitha ejusque filii Machabaici commemorantur in cant. 57. 71. 72, sancti autem martyres Samona, Gurias, Habibus in carm. 33. Quae cum fortuita esse non possint, apparet, totum hunc locum de solis carminibus Nisibenis agere. Insuper in eadem

Vita (pag. L) laudantur strophae secunda et tertia carminis 51, sed, ut videtur, ex memoria, ideoque valde perverse et ratione strophica omnino destructa.

Hic etiam notandum est, sex e necrosimis Ephraemo adscriptis centones esse ex hymnis Nisibenis consarcinatos. 1) Canon necrosimus 32 (ed. rom. III 289) ex his partibus hymnorum Nisibenorum compilatus est: carm. X, v. 97—101; LXXV, v. 42—46; LXXVI, 47—51. 2) Canon 34 (p. 292) ex his versibus compositus est: LXXV, 67—71; LXXVI, 37—46. 3) Ad canonem 35 (p. 292) confer LXXV, 52—61. 72—76; LXXVI, 112—116; LXXV, 7—11. 22—31. 37—41. 62—66. 4) Ad can. 37 (p. 294) cf. LXXV, 17—21. 5) Ad can. 58 (p. 325) cf. LII, 1—4. 9—12; LIII, 1—4; LXVIII, 1—4; LII, 13—28. 6) Ad can. denique 62 (p. 327) cf. LXXIV, 1—5. 7—21. 24—26; LXXVII, 7—16. 7) Initium quoque canonis 3 (p. 228) desumtum est ex hymno Nisibeno LXXVI, v. 82—86, ideoque postea praefixum videtur. Sex autem necrosima priora S. Ephraemo prorsus abjudicanda esse apparet, cum a compilatore seriori ex ejus hymnis composita sint. Tale quid in necrosimis facilius accidere poterat, quippe quae usui liturgico inserviebant. Idem etiam valet de canone necrosimo 65 (p. 332), qui totus e canone 18 excerptus est (cf. p. 264 a — 265 a).

III. De hymnorum titulo, argumento, aetate.

In titulo hujus collectionis discrepantia quaedam invenitur. Subscriptio codicis F antiquissimi non ad illam, sed ad universa opera Ephraemi pertinet. Cod. A ponit in initio *volumen hymnorum Nisibis*, in fine autem *finitum est volumen hymnorum Nisibenorum*; similiter etiam singulis paginis saepe superscriptum est ܡܕܖ̈ܫܐ ܕܢܨܝܒܢ̈ܝܐ *hymni Nisibenorum.* Cod. D quoque praebet ܦܢܩܝܬܐ ܕܢܨܝܒܢ̈ܝܐ, G autem rursus ܦܢܩܝܬܐ ܕܢܨܝܒܝܢ. Rectior titulus videtur esse ܕܢܨܝܒܝܢ, tum quia etiam Acta S. Ephraemi syriaca

eum tuentur, tum quia urbs Nisibis in his carminibus saepe loquens introducitur. Praeterea ipse auctor in carmine 3 ait: *Audi haec, o Nisibis, propter te enim haec scripta et dicta sunt!* Advertendum tamen est, hanc denominationem a potiori factam esse; cum carmina 25—77 nihil omnino contineant, quod ad res Nisibenas spectet, et post traditionem Nisibis scripta esse appareant.

Non dubitandum est, quin ipse S. Ephraem carmina, quae diversis temporibus concinnavit, hac collectione comprehenderit cum jam antiquissimi codices ea hoc modo conjuncta praebeant. In quatuor partes dividi potest liber: 1) carm. 1—21 res Nisibenas ordine chronologico prosequuntur, 2) 25—30 (carminum enim 22—24 nullum superest vestigium) de Edessa, 3) 31—34 de Carrhis agunt, 4) 35—77 res dogmaticas, praecipue eschatologicas tractant.

Pars prima de varia urbis Nisibis et regionum vicinarum in bellis, quae Sapores II contra Romanos movit, fortuna agit, simulque episcopos Nisibenos eorumque in urbem merita praedicat. Antiquissimum est carmen primum, quod durante tertia urbis obsessione, quae a. 350 accidit, concinnatum est. Secundum et tertium continuo post liberatam urbem, eodem ergo anno, scripta sunt, ut auxilio divino grates agerent. Carmina 4—12 omnia ad annum 359 pertinent, quo Sapores iterum Mesopotamiam invasit, ut apparet e notitia chronologica 7, 2, secundum quam urbs jam per viginti annos malis belli premebatur. Carmen quartum scriptum est in ipso initio belli, Persarum exercitu appropinquante et multis incolis prae metu hostium fugientibus. Carm. quintum paulo post concinnatum est, cum ipsi Romani Mesopotamiam devastassent, ne Persarum exercitus pabulum inveniret (cf. Amm. Marcell. 18, 7). Sextum, mense Majo scriptum, eandem calamitatem deplorat Deumque orat, ne urbem hostibus tradat, ideoque tum scriptum videtur, quum Persae ante urbem erant. Septimum quoque carmen et nonum (octavum enim desideratur) eidem fere tempori adscribenda sunt, et praecipue peccata et idololatriam Nisibenorum tanquam causam divinae castigationis accusant. Decimum de expugnatione urbis Anzit

agit, quam Ammianus commemorat 19, 6, ideoque ad autumnum ineuntem referendum videtur. Carmen undecimum utilitatem castigationis praedicat et idololatriam incolarum deplorat, duodecimum autem divino salvatori grates agit.

Carmina 13—21 laudes episcoporum Nisibis canunt. Carm. 13—14 comparant inter se S. Jacobum, Babu, Vologesemque, et anno 358 scripta sunt. Dicit enim poeta, sub Vologese pacem et tranquillitatem Nisibenis advenisse, ergo ante annum 359 scripsit; sed item affirmat, sub hoc episcopo Persas et Romanos per legatos de pace tractasse, quod a. 358 accidit (Ammian. 17, 5). Carmina 15—16 autem sequenti anno 359 tribuenda sunt, quia conqueruntur, hanc felicem tranquillitatem ob delicta populi rursus cessavisse; quintumdecimum solum Vologesem praedicat, sextumdecimum rursus tres illos episcopos comparat et demonstrat, quam bene Deus per eos diversis populi necessitatibus consuluerit, populum autem per peccata sua iram divinam in se concitasse. Accuratissime definiri potest tempus carminum 17—21, in laudem et admonitionem Abrahami, Vologesis discipuli et successoris, dictorum. Poeta enim jam novit, Julianum Apostatam interfectum, et Jovianum novum imperatorem proxime suffectum esse, nondum vero ab eo pacem cum Persis initam et Nisibin concessam esse; scripsit ergo haec aestate anni 363.

Diu haesi in carminibus 26—30, quibus poeta conqueritur, per haeresem schisma in ecclesia ortum esse, Deumque orat, ut errantes, dissidiis sublatis, ad unitatem et veram fidem reducantur. Addit etiam, hoc schisma jam per sex annos durasse (27, 5; 28, 7), et haereticos eo furoris progressos esse, ut sanctissimum urbis episcopum castitatem violasse mentirentur. Haec nullo modo ad Nisibin pertinere possunt; episcopus enim ille non potest esse S. Jacobus, nec Babu, nec Vologeses, quia S. Ephraem, dum de eorum regimine loquitur, nunquam talium calumniarum mentionem facit; sed nec Abraham innui potest, quia is juvenis erat (18, 3. 5; 19, 2), cum episcopus ille tamquam senex decrepitus describatur (29, 6. 7. 8), et quia jam a. 363 Nisibis ab omnibus incolis derelicta est, ergo schisma sex annorum sub Abrahamo esse non potuit.

Itaque jam per se valde verisimile videtur, S. Ephraemum de Edessa loqui, quo se post traditionem Nisibis contulit; haec autem jam non erit hypothesis, sed certa veritas, si animadvertimus, in sequenti hymno 31 urbem Edessam in prima persona singularis loquentem introduci. Ecclesia ergo est Edessena, episcopus S. Barses (361—378), cujus persecutionem per Valentem imperatorem narrat Theodoretus, hist. eccl. 4, 16. Apparet tamen ex his hymnis, Barsen tum nondum exilio mulctatum esse. Optimum ergo nobis videtur, sex annos, per quos schisma illud duravit, inde ab a. 364 numerare, quo Valens, ecclesiae persecutor, regno potitus est. Antea enim, tempore Joviani, Arianis tanta audacia non fuisse videtur. Hi hymni igitur a. 370 scripti videntur, certe nullo modo ultra a. 373 protrahi possunt, quo S. Ephraem mortuus est,[1]) et quo Valens secundum Chronicon Edessenum et

1) Mirum est, hanc rem clarissimam adhuc multis tam dubiam videri. Ita ait Rödiger in Herzogii encyclopaedia theologica (s. v. Ephraem), hunc sanctum mortuum esse *secundum quosdam a. 373, secundum alios 375, probabiliter autem 378.* Quod de anno 375 dicit, omnino erroneum est; nititur enim loco Assemani B. O. I, 54, a viro doctissimo Roediger non recte intellecto. Res ita se habet: omnes Syri docent, S. Ephraemum a. 684 aer. gr. mortuum esse, id est 373 p. Chr. (ex nostra scilicet computatione, qua Christus a. 311 hujus aerae natus est). Dionysius Telmachrensis autem et Chronicon Edessenum aliam de Christi nativitate opinionem tenent, quam a. 309 aer. gr. contigisse credunt; ideoque Assemanus ait, mortem Ephraemi in annum Christi 375 secundum eorum computationem incidere. Sed annus Christi 375 secundum computationem Chronici Edesseni prorsus idem est ac annus 373 nostrae computationis. Ergo nemo unquam Ephraemum 375 mortuum esse contendit. — Ii, qui ejus mortem in annum 378 differunt, orationem graecam in laudem S. Basilii, Ephraemo adscriptam, proferunt, ut inde probent, Ephraemum Basilio superstitem fuisse. Sed haec oratio et Basilio adhuc vivo scripta esse potuit et fortasse non genuina est. Certe nunquam syriace exstitit, quippe quae graecos verborum lusus faciat ut Βασίλειος ἀληθῶς ἡ βάσις τῶν ἀρετῶν). — Contra omnes veteres scriptores S. Ephraemum anno 373 mense Junio mortuum esse affirmant, Vita scilicet ejus et brevior et prolixior, Chronicon Edessenum, Dionysius Patriarcha, liber Chalipharum, Syrus anonymus in B. O. I, 54. Idem innuere videtur Hieronymus, dicens, Ephraemum sub Valente vita decessisse, qui ipse a. 378 mortuus est. Ceterum, si mense Septembri a. 373, quo Valens catholicos Edessenos persecutus est, adhuc vixisset, certe historici, qui hanc persecutionem narraverunt, aliquam ejus mentionem fecissent. Cf. etiam Alsleben, das leben des heil. Ephraem.

Dionysium Edessenis episcopum Arianum obtrudit et ecclesiam S. Thomae orthodoxis ademit, sine dubio etiam S. Barsen in exilium misit.

Carmina 31—34 de Carrhis agunt, urbe idololatriae pertinaciter dedita, et quidem 31—33 de Vito, ejus episcopo, multisque tribulationibus, quas a paganis et haereticis perpessus est. Scripta sunt, postquam Ephraem Edessam se contulit, quia haec urbs loquens introducitur et s. reliquiae, ibi asservatae, commemorantur. Puto, ea paulo post scripta esse, quia Vitus novus pastor nominatur, scilicet sub initio regni Valentis. S. Barse enim a. 361 Edessam translato, pagani Haranitae sub regno Juliani nullum episcopum admisisse credibile est. Fortasse igitur sub Joviano tandem Vitus suffectus est, qui a. 381 consilio Constantinopolitano intererat. Tum, Valente mox subsequente, seditio clericorum Arianorum contra eum mota est. Tum autem schisma Edessae nondum ortum esse videtur, quia haec urbs in his hymnis summis laudibus effertur. Fortasse igitur hymni ad a. 364 referendi sunt. Idem dicendum est de carm. 34, quod insitam Haranitarum idololatriam deplorat, iisque consilium dat, ut Edessenis similes fiant.

De canticorum denique 35—77 aetate nihil habeo quod affirmem, nisi, ut e carm. 42 apparet, ea Edessae scripta esse, ergo inter annos 363 et 373. Carm. 35—42 praecipue querelas Mortis et Diaboli continent de detrimento, quod per Dominum Jesum Christum acceperunt, 43—51 resurrectionem corporis contra Marcionis, Bardesanis, Manetis haereses tuentur, 52—68 altercationes Mortis cum Diabolo et hominibus praecipue repraesentant, 69—77 denique rursus de resurrectione mortuorum agunt. Accuratior argumenti descriptio ad singulos hymnos pertinet.

Apparet ergo, hymnos 25—77, Nisibi jam derelicta et ab incolis deserta, scriptos esse, ideoque titulum ܡܕܖ̈ܫܐ ܕܢܨܝܒܝܢ proprie nonnisi ad hymn. 1—21 pertinere, qui de variis hujus urbis fatis agunt.

IV. De usu historico horum carminum.

Prima pars hujus collectionis de bellis Saporis II contra imperium Romanum agit, in quantum Nisibis et regiones finitimae per ea afficiebantur. Hoc modo res gestae nobis non solum per testem oculatum et aequalem quasi ad vivum repraesentantur, sed etiam multa et ignota afferuntur et dubia solvuntur. Videtur autem necessarium esse, ut breviter hujus belli historiam exponamus, eique, quae ex his hymnis disci possunt, subjungamus.

Pax, quam Persae inde ab a. 297 cum Romanis coluerant, primo interrupta est a. 337 per Saporem regem, qui quinque provincias ad Tigrin sitas reposcit, simulque incursionem hostilem in Mesopotamiam fecit. Constantino paulo post mortuo, anno sequenti sub Constantio, Nisibin primo obsedit Sapores, sed re infecta redire coactus est.[1]) Tum usque ad a. 350 continuum fere Romanis et Persis erat bellum, de quo ab historicis pauca tantum memoriae tradita sunt. Hoc tantum scimus, novem praecipuas pugnas accidisse, quorum maxima Singarensis erat (a. 348), sed omnes Romanis infaustas fuisse. Nisibis quoque a. 346 iterum, sed frustra obsessa est. Libanius et Julianus narrant, ante pugnam apud Singaram indutias initas esse, quas Persae violassent.

Hae quidem res gestae sunt, antequam S. Ephraem hymnos nostros scripsit; nonnunquam tamen, praecipue in hymnis 13—14, earum mentionem facit. Docemur inde, hoc tempus bellicosissimum fuisse et Constantium imperatorem saepius Nisibi commoratum esse, quod confirmatur Codice Theodosiano, cui inest lex, 12. Majo 345 Nisibi data. Ceterum ex hymnis 1. 2. 3. 6. 13 certe probari potest, Nisibin a. 346 iterum obsessam esse, quod

1) Barhebraeus in Chronico valde confuse has res tractat, cum primam obsessionem adhuc superstite Constantino, alteram immediate post mortem ejus accidisse narret. Liber quoque Chalipharum nimis obscure et perverse de his obsidionibus narrat.

hucusque nonnisi a Theophane et Chronico Hieronymi commemorabatur.

Prolixius nobis loquendum est de tertia urbis Nisibis obsessione a. 350, de qua scilicet tres priores hymni nostrae collectionis agunt. De hac obsessione egerunt Julianus (orat. I, p. 27 sqq.; II, p. 62 sqq.), Chronicon Alexandrinum (p. 674—676), Theodoretus (hist. eccl. 2, 30; vit. patr. 1); Philostorgius (3, 23), Theophanes, Zonaras, Cedrenus, Barhebraeus (Chronicon, p. 68), obiter eam commemoraverunt Libanius (orat. 12) et Zosimus (3, 8). Cum autem hi scriptores valde inter se dissentiant, necessarium videtur, antiquiorum et graviorum relationes, quam brevissime fieri potest, afferre.

Julianus in duabus orationibus suis, quae paucis tantum annis post scriptae sunt, haec fere tradit: Sapores urbem undique aggeribus circumvallavit et Mygdonium flumen ita immisit,[1]) ut locus intra muros et aggeres aquis impleretur. Tum machinae navibus impositae muris admovebantur; milites autem partim navibus murum ascendere studebant (aquae enim murum fere aequabant), partim ex aggeribus tela in defensores conjiciebant. Hi vero ignem, tela, lapides in hostes eorumque machinas conjiciebant, et naves partim cremabant, partim in altum evehebant, ita ut corpora, arma, navium tabulae undique aquis intra muros et aggeres supernatarent. Post multos autem dies aqua fortuito aggerem perrupit, simulque etiam muri pars centum cubitorum fluctuum impetu corruit. Tum Sapores urbem capere constituit, sed quia equites et elephanti, ab obsessis lapidibus obruti, terrâ uliginosâ inter aggeres et muros mergebantur, exercitum reduxit, donec solum exsiccatum esset. Interea jussit continuo tela in confractam muri partem dirigi, ne restauraretur. Cives autem Nisibeni post milites constituti, ita ut videri non possent, novum murum exstruxerunt, qui proximo tempore matutino jam altitu-

---

1) Ait Julianus, Mygdonium tum forte anniversariam suam inundationem fecisse, quod etsi fieri potuit, tamen ad rem perpetrandam nullo modo erat necessarium.

dinem 4 cubitorum habebat. Itaque Sapores, spe frustratus, post obsidionem quatuor fere mensium revertit, nonnullis satrapis antea interfectis, qui aut ignavi fuerant, aut aggeres non satis solide exstruxerant.

Cum Juliano plerumque convenit Chronicon Alexandrinum, quod a Theophane exscriptum est. Tamquam fontem suum laudat Vologesem episcopum Nisibenum, qui de hac re epistolam ediderit. Ait, Saporem, postquam diu urbem machinis frustra aggressus esset, tandem urbem per Mygdonium inundare constituisse. Tum vero pars muri corruit, unde multi hostes perierunt. Cum Sapores urbem capere vellet, omnes fere milites Nisibeni ad locum muri perruptum convenerunt, multosque hostes et elephantes interfecerunt, aliis in fossarum uligine immersis, ita ut Sapores omnino 10000 militum amitteret. Simul etiam imbre, procella, fulminibus territus est, maxime autem visu hominis in muro ambulantis, qui regio ornatu indutus erat. Itaque post obsessionem 100 dierum, machinis destructis abiit.

Longe alia nos docet Theodoretus in hist. eccl. et in vitis Patrum. Ait enim, Saporem cum ingenti exercitu multisque elephantis urbem per 70 dies obsedisse, et primo quidem eam tumulis muro oppositis cinxisse, qui e palis constructi et ramis terraque expleti erant; turres quoque contra turres erexit, quo facilius tela in urbem projici et muri capi possent; sed etiam inferius fodi murumque subverti jussit. Cum autem haec ei non ex voto cessissent, tandem alveum Mygdonii fluminis, per urbem fluentis, obstruxit, et ripas utrinque ad magnam altitudinem exaggeravit, ut per aquae impetum murus frangeretur. Id quod accidit; cum enim flumen in immensum auctum aggerem perrupisset, in duobus locis, ubi urbem ingreditur et egreditur, murum confregit. Sapores igitur sequenti die post minutas aquas urbem capere constituit, sed a proposito deterritus est, tum quia Nisibeni in nocte murum restauverant, tum ob visionem viri, quem primo imperatorem, deinde angelum putabat. Sequentia praetermitto, quia aperte erronea sunt. Theodoretum secuti sunt Zonaras, Cedrenus, Barhebraeus. Duo tamen de suo addidit Zonaras

Saporem scilicet ob incursionem Massagetarum obsessionem omisisse, et eum primum Mygdonium derivasse, ut urbi aquam adimeret. Prius non inverisimile est, posterius autem certe erroneum est, quia Mygdonius, ut mox videbimus, urbem non pertransiit.

Theodoreti narrationem, in quantum cum Juliano et Chronico Alexandrino non convenit, rejiciendam esse, jam a priori verisimile est, cum Julianus aequalis et homo in rebus bellicis versatus sit, Chronicon ad fontem aequalem et Nisibenam provocet, Theodoretus autem episcopus saeculi quinti sit. Porro Theodoretus multos apertos errores profert; confundit enim hanc obsessionem cum ea, quae a. 338 accidit, cum in vit. patr. dicat, Saporem, audita Constantini morte, bellum movisse. Illud quoque falsum est, quod Theodoretus (nec non Philostorgius) contendit, S. Jacobum tum episcopatum Nisibis tenuisse; illum enim paulo post primam obsessionem mortuum esse, infra demonstrabimus.

Sed ante omnia quaerendum est, quid nostra carmina, a quorum testimonio tota res pendet, de hac quaestione doceant. Conferenda sunt carm. 1—3; 4, 19; 11, 14—17; 12, 6—7; 13, 18. Dicitur autem 13, 18, Mygdonium extra urbem fluere, unde tota Theodoreti narratio necessario corruit. Nusquam legimus, Saporem de industria muri confractionem procurasse; contra Juliani narrationi favere videtur, quod 3, 19 dicitur, Saporem frustra per machinas murum frangere studuisse, tum autem ruinam accidisse, ne crederet, se post murum fractum urbem capturum esse. Studeamus ergo ex iis, quae S. Ephraem commemorat, descriptionem hujus obsessionis quaerere: Sapores totam urbem aggeribus circumvallavit, qui e palis, cratibus, terra exstructi erant, ut Theodoretus recte narrat, et e quibus tela in obsessos mittebantur (1, 3; 2, 9. 15; III 207 d [1])). Tum aquas Mygdonii sine dubio, per

---

1) Sermo 3 de Fide nonnunquam ad hanc obsessionem alludit. Commemorat hic tumulos terra exstructos. De iisdem loquitur Julianus, quando ait, Persas montem vicinum fere in urbem injecisse.

canalem in spatium intermedium inter muros et aggeres immisit, quae, quanquam magno impetu irruebant, murum non laeserunt (1, 1. 3. 4. 5. 8; 2, 9; 3, 7; 4, 19). Consilium ejus nullum aliud fuisse videtur, quam ut murus navium opera facilius capi posset. Cum ergo aqua tam alte ascendisset, ut murum fere aequaret, aquae affluxus impeditus est et pugnae illae navales acciderunt, quas Julianus commemorat. Sed repente fluctus aggerem perruperunt, et per impetum aquae erumpentis pars muri cum turri (ut ex his hymnis discimus) inopinato corruit, cf. 2, 1. 15. 18. 19; 3, 6; 11, 15. Tillemont (hist. des empereurs IV, 2, p. 1108) dubitat, num aqua satis vigoris habuerit, ut in exitu suo murum confringeret, ideoque Theodoretum mavult sequi. Sed haec confractio non impossibilis erit, si ponimus, illam muri partem cursui fluctuum velociter erumpentium ex adverso oppositam fuisse, vel potius, aquas etiam in urbem penetrasse (cf. 1, 5. 7; 4, 19) et fluctuum impetum ab intus murum fregisse. Multos hostes navibus vectos hoc modo periisse per se patet. Haec muri confractio Sabbatho accidit, ut discimus ex hymno 3, 6. Mox Sapores cum exercitu et elephantis urbem aggredi conatus est, sed eo modo, quem Julianus describit, ad regressum coactus est, cf. 2, 18. Ergo captio urbis in crastinam diem dominicam dilata est; cum autem mane videret Sapores, murum per noctem a Nisibenis restauratam esse, omnes conatus suos irritos fore putans eodem adhuc die obsidionem omisit (2, 17. 19; 3, 6; 11, 16—17). Julianus quidem contendit, Saporem etiam postea per tempus non parvum ante urbem remansisse et varios ad eam expugnandam conatus fecisse; sed major debet esse auctoritas Ephraemi, qui non solum 3, 6 illam diem dominicam diem liberationis urbis vocat, sed etiam 2, 17 expresse ait, hostes, postquam murum restauratum vidissent, tam celeriter domum profectos esse, ut ne vesperam quidem hujus diei exspectarent.

Causa discessus tam repentini videtur fuisse populorum finitimorum in regnum Persarum incursiones, quos Zonaras Massagetas, Ammianus autem Chionitas et Gelanos, in extremis Persiae limitibus constitutos, vocat. Usque ad a. 358, quo pacem et

societatem cum iis iniit, Sapores bellum contra hos barbaros exercuit (Amm. 14, 3; 15, 13; 16, 9; 17, 5), ideoque imperium Romanorum quiete fruebatur, nisi quod Persae interdum per furta potius et latrocinia, quam per pugnas, praedam quaerebant (Amm. 14, 3; 15, 13; 16, 9). De hoc tempore intelligendus est S. Ephraem, quando dicit, sub Vologese urbem pace et quiete fruitam esse.

Postquam autem Sapores bellum cum populis finitimis composuit eosque in societatem suam adscivit, pacis conditio ei nuntiata est, quam jam a. 356 Musonianus, praefectus praetorio, Tamsapori, duci Persarum tulerat. Rex autem summa arrogantia a. 358 per legationem et litteras Armeniam Mesopotamiamque poposcit. Constantius et ipse ei bis legatos cum muneribus et litteris misit, sed animum ejus flectere non potuit (Amm. 16, 9; 17, 5. 14). Hae legationes commemorantur in cant. 13, 5. 6.

Sequenti ergo anno 359 rursus bellum movit Sapores, quod Ammianus prolixius describit 18, 4—10; 19, 1—9. In nostra collectione hymni 4—12 de eo agunt; duos ergo habemus testes oculatos. Primum res gestas hujus anni ex Ammiano breviter afferemus. Simulac nuntiatum est, Persas, Anzaba flumine trajecto, appropinquare, Romani sine ulla mora agrestes cum pecoribus ad tutiora transire coegerunt et campos omnes incenderunt, ne pabulorum suppeteret copia, ita ut a Tigride usque ad Euphratem nihil viride cerneretur. Sapores ergo inde a Nisibi sub montis Masii pedibus per valles gramineas exercitum duxit. Cum autem Bebasen venisset, unde regio ad montem sita aridissima esse incipit, simulque audivisset, Euphratem nivibus tabefactis inflatum omniaque inundantem vado transiri non posse, itinere dextrorsum flexo, ultra Masium montem profectus est, ut et Euphratem angustiorem apud Barzalam facilius transiret et pabulum in regione non vastata inveniret. Cum per Horren et Mejacarire et Charcha venisset, duoque castella, Reman et Busan expugnasset, toto animo in Amidam obsidendam incubuit, quam tandem post 73 dies cepit. Antea jam complura castella, inter quae excellebat Ziata, a Persis expugnata, et incolae in captivitatem abducti sunt. Sed autumno jam praecipite ulterius progredi non ausus est Sapores,

sed reversus anno sequenti 360 rursus Tigride transmisso primum Singaram cepit, tum, Nisibi prudenter evitato, Bezabden expugnavit, postea vero muros reparavit urbemque praesidio Persico instruxit; Virtam autem frustra obsedit. Constantius postea Bezabden, quam Persae praecipuum ipsorum munimentum fecerant, omnibus copiis recuperare studuit, sed re infecta discedere coactus est. Cf. Amm. 20, 6. 7. 11.

Hymni 4—12 omnes ad a. 359 pertinent, nonnullaque ex iis ad illustrandum aut supplendum Ammianum desumi possunt. Ac primum quidem chronologia hujus anni ex iis melius quam ex Ammiano apparet. Ammianus tradit, agros vastatos esse, *cum jam stipula flavente turgerent*, ergo mense Aprili aut Majo (cf. Shaw, travels pag. 335), porro Saporem tempore inundationis Euphratis Bebase fuisse, ergo Julio aut Augusto (cf. Plinius hist. nat. 5, 21), tandem eum Busan profectum tertio die Amidam venisse et 73 dies in obsidenda Amida consumpsisse, hancque obsessionem in autumno finitam esse *autumno praecipite haedorumque improbo sidere exorto*. Ex Ephraemo autem discimus mense Aprili adventum Saporis nuntiatum esse, eodemque mense agros devastatos esse (7, 3). Accuratius tempus indicat 6, 24, ubi ait, hanc devastationem tempore decrescentis lunae accidisse, ergo in priori dimidio Aprilis. Cum autem S. Ephraem, Ammiano consentiens, dicat, messem tum proxime institisse (5, 2. 22; 6, 10. 12; 7, 3) finem hujus periodi, ergo medium Aprilem, eligere praestabit. Carmen denique sextum, quod Sapore prope Nisibin commorante scriptum videtur (str. 1. 5—9. 22) circa 13. Maji consarcinatum esse apparet e str. 30. — Itaque ordo chronologicus nobis ita disponendus videtur: Ineunte Aprili Sapores in bellum profectus est, sub mediam mensem Anzabam transjecit et Mesopotamia a Romanis vastata est. Medio Majo Nisibin venit, ineunte Julio, postquam, teste Ammiano, diu cunctatus Bebase remansit, Bebase profectus Amidam petivit, quod inde a fine Julii usque ad initium Octobris obsidebat. Nec obstat, quod tardius videtur iter Bebasen usque, quia, tota provincia vastata, sub montium pedibus ingens exercitus proficisci coactus erat.

Haec praeterea notatu digna videntur, quod S. Ephraem vastationem Mesopotamiae per Romanos tamquam consilium inutile, crudele et magis propter praedam faciendam initum vituperat, et quod tradit, eos non solum segetes et vineas vastasse, sed etiam arbores abscidisse et greges abduxisse (5, 23—25; 6, 18—21). Quod Ammianus narrat, agricolas coactos esse, ut ad tutiora transirent, sine dubio de oppidis munitis intelligendum est, ut apparet ex XIX, 2, 14; 6, 1. Nihilominus tamen Nisibin non refugisse videntur, quia omnes putabant, Saporem, sicut antea, nihil antiquius habiturum esse, quam hanc urbem obsidere. S. Ephraem certe nos docet, Nisibin ab ipsis civibus suis desertam esse, qui ob metum aufugerint, ita ut decima tantum pars incolarum ejus relicta sit (4, 23; 6, 27—29. 33).

Valde difficilis est quaestio, num Nisibis a. 359 a Persis obsessa sit. Zonaras affirmat, eum frustra hujus urbis expugnationem tentasse, sed mox ab incepto abstitisse. Apud Ammianum duplex est lectio, aliis legentibus *Nisibi prostratione vili transmissa*, aliis *pro statione.* Prior lectio in recentiores editiones assumpta est, sed nobis posterior multo melior videtur. Eandem enim prae se fert ironiam, ac similis locus XX, 7, 1 *rex Nisibin prudenti consilio vitans.* Praeterea vix credendum est, Ammianum, qui vel levissimos hujus belli casus tam minute describit, obsessionem Nisibis duobus tantum verbis, iisque perobscuris, commemorasse. Nostri certe hymni nihil de Nisibi obsessa tradunt, sed tantum orant, ne hostes ad urbem adveniant eamque capiant (6, 1. 5—9. 22). Quando autem in iis exemplum divini auxilii affertur, tum semper obsessio a. 350 commemoratur (11, 14—17; 12, 6—7), quod mihi firmissimum argumentum videtur, urbem a. 359 non obsessam esse.

E carmine tandem decimo apparet, Ziatam castellum, quod, obsessione Amidae ad finem vergente, a Persis expugnatum est, (Amm. 19, 6) Anzitam esse, ut in annotationibus demonstravimus. St. Martin quidem (ad Lebeau, histoire du Bas-Empire II, 298) putat Ziatam esse Zaidam (syriace ܚܣܢ ܙܝܕ, armeniace Kharpert) in Sophene, sed literae non conveniunt.

Postea anni 361 et 362 quieti erant. Anno autem 363 Julianus Apostata Persis bellum intulit, quo interfectus est. Successor ejus Jovianus Persis pace ignobili, sed necessaria quinque provincias ad Tigrim sitas cessit, una cum urbe Nisibi, cujus incolae omnes patriam relinquere et Amidam emigrare coacti sunt. S. quoque Ephraem primo (ut ex Actis ejus syriacis scimus) Amidam, mox autem Edessam se contulit. Anno 363, sed ante deditionem Nisibis, scripta sunt carm. 17—21, quorum ultimum nonnullas res historicas tangit.

V. De usu in ecclesiastica historia et archaeologica.

Omnia singula, quae in his carminibus ad res ecclesiasticas illustrandas pertinent, hic enumerare, non e re erit, cum ea in indice rerum, quem in fine posuimus, inveniri possint. Nonnulla tamen majoris momenti paucis commemorabimus. Multa ex iis nova discimus de episcopatibus urbium Nisibis, Haran, Edessae[1]).

---

1) Liceat hac occasione quaedam de antiquitate episcopatus in ecclesia syriaca afferre. Wichelhaus enim (de novi testamenti versione peschito, p. 89. 331) et nonnulli alii theologi protestantes contenderunt, peschittham novi test. versionem nullum inter episcopos et presbyteros discrimen agnoscere. Sed contrarium evidenter evinci potest. Vocem ἐπίσκοπος Peschittha vertit per ܐܦܝܣܩܘܦܐ Act. 20, 28, per ܩܫܝܫܐ (presbyter) autem Philipp. 1, 1; 1 Tim. 3, 1. 2; Tit. 1, 7. Vidit enim interpres, episcopos his tribus locis commemoratos revera esse presbyteros, et quia suo tempore non jam licebat, nomen episcopi sensu latiori presbyteris tribuere, in versione sua etiam titulum mutavit. Clarissime apparet causa mutationis in loco Phil. 1, 1, ubi Paulus *episcopos* et diaconos ecclesiae Philippensis salutat, nec minus Tit. 1, 7, quia in versu antecedente iidem nominatur presbyteri. Etiam 1 Tim. 3, 1. 2 nomen mutavit, quia Timotheum, utpote Ephesi episcopum, nonnisi in presbyteros jurisdictionem exercere putabat, et quia immediate postea diaconorum mentio fit. E contra autem Act. 20, 28 ܐܦܝ̈ܣܩܘܦܐ vertit, quia clericos a S. Paulo Miletum convocatos veros putabat esse episcopos Ephesi et vicinorum oppidorum, in qua sententia prorsus cum S. Irenaeo convenit, qui adv. haer. 3, 14 ait: *in Mileto convocatis episcopis et*

Quod ad Nisibin attinet, quatuor ejus episcopi sibi invicem succedentes commemorantur, Jacobus, Babu, Vologeses, Abraham. De tempore mortis S. Jacobi scriptores non inter se conveniunt, cum Chronicon Edessenum et Dionysius Telmachrensis eum a. 338 defunctum esse statuant, Theodoretus autem, Philostorgius, aliique recentiores, eum adhuc a. 350 in obsidione Nisibis superstitem fuisse affirment. E nostris hymnis certo demonstrari potest, eum a. 338 mortuum esse. Nam non solum commemoratur, secundam obsessionem a. 346 sub Babu accidisse (13, 2. 17) et sub eodem bellum Persicum gestum esse (13, 4—9. 14—15), sed etiam expresse dicitur, sub Jacobo pacem fuisse et nonnisi una cum ipsius fine finitam esse (13, 15). Ergo Jacobus post a. 338 vixisse non potest. Si verba hujus strophae sensu stricto accipimus, initium quoque episcopatus ejus ad tempus pacis cum Persis ictae (a. 297) referre debemus. — Haec certa de morte Jacobi definitio eo quoque nomine valde commendatur, quod pro certo probat, hunc sanctum infami illi Arianorum synodo Antiochenae a. 341 minime adfuisse. Ille quidem Jacobus, qui canonibus Antiochenis subscriptus invenitur, Nisibenus esse videtur, sed Cl. Ballerini jam probaverunt, hos canones ad a. 332, non 341 pertinere (cf. Opp. Leonis Magni III, pag. XXV—XXX). — Praeterea de S. Jacobo memoriae tradit Ephraem, eum severioris et austeri ingenii fuisse, magnoque rigore populum rexisse. Corpus ejus tamquam palladium urbis Nisibi asservatum est (13, 18—21).

Successit eum Babu, sicut tradunt Elmakinus et Abulpharagius (qui eum بابويه Babuja nominant), quos propterea immerito reprehendit Assemanus (Bibl. Or. I, 18; III P. II pag. 768), cum ipse, Chronicon Edessenum et Dionysium secutus, Vologesen im-

---

presbyteris. Eosdem quidem v. 17 secundum textum graecum ܡܫܡ̈ܫܢܐ vertit, sed ideo, quia suo tempore, quanquam presbyteris nomen episcopi dari non jam poterat, tamen episcopi adhuc presbyteri nominabantur, ut ex Irenaei et Hippolyti scriptis apparet. Ergo tempore versionis Peschitthae titulus episcopi apud Syros nunquam sensu latiori de presbyteris, sed de solo ecclesiae praesule adhiberi potuit. Cf. etiam, quae de hac re scripsimus in Zarnekii ephemeridibus litter. centralblatt 1864, n. 9, p. 195.

mediate post Jacobum episcopatum Nisibis tenuisse credat. Nomen Babu invenitur 17, 11; 19, 16. Ejus tempore continuum flagrabat bellum inter Romanos et Persas, Constantius Nisibin venit (a. 345), et urbs altera vice obsessa est (346). Mortuus ergo est intra annos 346 et 350, sed mihi praestare videtur, mortem ejus in a. 349 differre, quia Vologesis tempus tamquam pacificum et tranquillum laudatur. De Babu praesertim hoc narrat S. Ephraem, quod multam operam et pecuniam in captivis redimendis insumpsit (14, 4. 23; 19, 16).

Ejus successor Vologeses (syriace Valagesh, seu secundum nostros hymnos Valgesh) usque ad a. 361 teste Chronico Edesseno episcopatum tenuit. Dionysius quidem eum tempore deditionis Nisibis a. 363 adhuc superstitem füisse affirmat, sed hymni nostri eum erroris convincunt. Vologesis saepissime mentionem faciunt hymni 13—21. Sub éo tertia obsessio accidit a. 350; postea autem, usque ad a. 359, quies regnabat. Laudatur praecipue eloquentia ejus, propter quam ei adhuc juveni concionandi munus injunctum erat (15, 7; cf. 14, 2—4. 15—16; 15, 8; 17, 11; 18, 2), nec minus summa moderatio et lenitas. Nihilominus nonnulli clerici ei restiterunt et pacem ecclesiae turbaverunt, qua de re in hymnis ad a. 359 pertinentibus conqueritur S. Ephraem (cf. 7, 9—13; 15, 1—2. 18—20). Hos clericos haeresem, sine dubio Arianam, propugnasse, praesertim e carmine septimo mihi apparere videtur.

Successorem Vologesis, hucusque prorsus ignotum, ex hymnis 17—21 discimus nomen habuisse Abraham. Discipulus erat Vologesis, et junioris adhuc, cum eligeretur, aetatis (18, 3. 5; 19, 2); strenue tamen et fortiter Juliano, qui etiam Nisibi idololatriam promovere studebat, restitit (18, 5—8; 21, 14—17). Cum post pacem Joviani a. 363 omnes incolae Nisibis urbem relinquere et Amidam proficisci coacti essent, probabile mihi videtur, episcopatum Nisibenum per aliquod tempus omnino cessasse. Proximus certe, qui commemoratur, episcopus Nisibenus Hosee est, quem Dionysius Telmachrensis interfuisse scribit synodo a. 420 a Jaballaha, Seleuciae archiepiscopo, convocatae.

Carmina 26—30 (quibus jungendum videtur carm. 25 deperditum) de schismate ecclesiae Edessenae sub Valente agunt, ut antea demonstravimus. Episcopatum Edessae tunc tenuit S. Barses, quem Theodoretus eccl. hist. 4, 14 summis laudibus celebrat. Habemus etiam duas S. Basilii ad eundem epistolas, a. 377, cum Barses in exilio versaretur, scriptas (cf. Epp. Basil. 264 et 267). Socrates, Sozomenus, Theodoretus, Rufinus narrant persecutionem a Valente contra catholicos Edessenos motam, postquam Barsen in exilium misit, novumque episcopum Arianum populo obtrudere conatus est. Chronicon Edessenum et Dionysius docent, hanc persecutionem a. 373, mense Septembri accidisse. Eodem ergo anno etiam Barses in exilium missus videtur, cum Theodoretus utramque rem conjungat. Quo tempore hymni nostri scripti sunt, jam per sex annos schisma ecclesiam Edessenam dividebat (cf. 27, 5; 28, 7), cujus causa haeresis Ariana erat (28, 5—6; 29, 3—4. 34; 30, 21—22). Hoc ergo schisma a. 364, quo Valens imperare coepit, initium sumpsisse videtur, ita ut hymni a. 370 scripti sint. Certe nunquam in iis de exilio S. Barsae sermo est, sed nonnisi de inimicitia, qua haeretici eum insectabantur. Praecipue eum impudicitiae accusare audebant, quam calumniam S. Ephraem non minus absurdam, ac detestandam esse demonstrat (29, 6—10). Ex stropha 28, 4 concludendum videtur, schisma jam antea, fortasse sub regno Constantii, exortum, sed rursus suppressum esse. Revera quidem e Juliani epist. 43 apparet, sub initium a. 362 Edessae separatam Arianorum ecclesiam valde opulentam exstitisse, quae autem a Juliano ob vim Valentinianis illatam cunctarum opum suarum confiscatione mulctata est. Fortasse ergo hi Ariani posteriori Juliani tempore aut sub Joviano ecclesiae catholicae reconciliati sunt. — Alias tamen (29, 11—21) priorem ecclesiae Edessenae conditionem magnopere laudat S. Ephraem.

Carmina 31—34 de rebus Carrhensibus agunt. De idololatria veterum Aramaeorum, a Carrhensibus pertinaciter retenta, hic agere supervacaneum censeo, cum hoc uberrime a Cl. Chwolsohn praestitum sit (die Ssabier und der Ssabismus I, p. 301 seqq.); itaque de solis rebus eorum ecclesiasticis mihi dicendum erit.

Barses, antequam episcopatum Edessenum a. 361 suscepit, Carrharum episcopus erat, sicut tradit Chronicon Edessenum, quod confirmatur per carm. 33, str. 8. Eum secutus est Vitus, qui in his carminibus commemoratur et secundum 33, 8 Edessa oriundus erat. S. Ephraem valde commendat ejus sanctitatem et asceticum studium (31, 1—2. 37), eumque multos labores et aerumnas sustinuisse narrat, tum per paganos Haranitas (31, 3. 27—29; 33, 5—6), tum per clericos ipsius, qui eum impugnabant, sine dubio quia Arianae haeresi favebant (31, 30—32). Cum Vitus 31, 30 novus pastor nominetur et schisma Edessenum nondum exortum esse videatur, quia haec urbs summis laudibus effertur (34, 3—4), verisimile videtur, hos hymnos a. 364 scriptos esse, cf. supra. Vito successit post a. 381, quo Vitus concilio Constantinopolitano interat S. Protogenes, clericus Edessenus, quem Valens in exilium miserat (cf. Theodoret. 5, 4; Sozomen. 6, 33).

His nonnulla subjiciemus, quae ad archaeologiam sacram illustrandam pertinent. Ita secundum carm. 6, str. 30—32 in ecclesia Nisibena celebrabatur festum commune omnium martyrum, quod immobile erat, quia a. 359 fortuito hoc festum cum die ascensionis dominicae coincidebat. Cum ergo a. 359 dies paschatis in 4. aprilem[1]) incideret, hoc martyrum festum diei 13. Maji tribuendum est. Hoc quidem unicum est testimonium pro immobili martyrum festo in Oriente (in Occidente enim post saec. VII festum omnium martyrum et sanctorum Cal. Novembr. celebratum est), sed ecclesia graeca saeculo IV memoriam martyrum communem in dominica post pentecosten coluit (cf. Chrysost. II, 711), Syri Nestoriani autem in feria sexta post Pascha (cf. Bibl. Or. I, p. 3; III, II, p. 382). Tamen post hoc luculentissimum testimonium dubitari nequit, quin antea apud Syros immobile festum in 13. Maji martyribus destinatum sit.

De aliis in annotationibus egi, ut de martyrio Thomae apostoli

---

1) Cf. epistolas festivales S. Athanasii (Cureton, the festival letters of Athanasius, p. LVIII), ubi notandum est, has epistolas syriacas Pridie Non. etc. exprimere per I Non., non, ut exspectandum esset, per II Non.

apud Indos ejusque reliquiis (carm. 42, str. 1—2), de crucifixione Petri inversa (59, 2—3), de chrismatione ordinandorum (17, 2; 19, 2) etc.

VI. De usu in historia dogmatum.

Ea, quae ad res dogmaticas spectant, suis locis melius expendentur. De duobus tamen hic prolixius agendum est, ac primum quidem de opinione S. Ephraemi circa res novissimas, de quibus fere dimidia horum hymnorum pars disputat. Apparebit ex iis, quae proferemus, S. Ephraemum hac in re cum ecclesia omnino convenire, et neotericos Orientales, qui per spiritum rebellionis et superbiae hoc dogma perverterunt, a sanctis ipsorum majoribus refelli. Quod primum ad statum animarum inter mortem et resurrectionem attinet, aliquis, re parum accurate inspecta, suspicari possit, Ephraemum docere, piorum animas nonnisi post resurrectionem coelestem beatitudinem adepturas esse, antea autem una cum corpore quasi somno oppressos esse. Ita ed. rom. III 225 b hoc tempus intermedium somnum vocat, III 270 a justos in die resurrectionis aeternam beatitudinem hereditare ait, III 572 e Moysen et Adamum per resurrectionem in paradisum venturos esse docet. Tandem in hymno Nisibeno 73, 4 ait, omnibus unam viam esse usque ad resurrectionem, tum autem duas propositas esse, alteram ad Eden et alteram ad ignem. — Haec autem testimonia nihil probant; quid enim sub somno intellexerit, ipse explicat III 258, ubi ait, pie defunctos non mortuos esse, sed dormire, quia vivi et rationales sint. Alia autem ex sequentibus plenam suam solutionem accipient. Ante omnia enim nobis quaerendus est locus, ubi s. doctor ex professo suam de animae corporis expertis statu sententiam profert. Hic est hymnus 8 de paradiso, ed. rom. III 586—588. In hoc hymno poeta primo latronis meminit, cui Dominus paradisum promisit, magnoque inde gaudio afficitur. Tum vero dubitatio ei exoritur, num revera

anima a corpore soluta in paradisum intrare possit, et hoc fieri posse negat, quia nihil manci aut imperfecti ad paradisum pervenire possit. Mox autem subjungit, Christum in suo ad inferos descensu Adamum cum ceteris justis ex hade liberasse et *in paradisum adduxisse, in amoenas scilicet mansiones ad ejus sepem sitas*, ubi animae eorum habitant et corpora sua exspectant (ܘܐܥܠܗ ܠܦܪܕܝܣܐ. ܒܡܘܬܒܐ ܒܣܝܡܐ. ܕܣܝܓܐ ܕܦܪܕܝܣܐ. ܕܦܪܕܝܣܘܬܗܘܢ ܠܦܓ̈ܪܝܗܘܢ، ܡܣܟܝܢ. ܕܢ̈ܦܫܬܐ ܘܪ̈ܘܚܐ. ܘܡܥܡܪܝܢ ܠܗܝ. ܠܡܕܝܪܐ ܕܣܝܓܗܘܢ.،)
Hic asserit S. Ephraem, justos ante resurrectionem extra paradisum et in paradiso esse, quam apparentem contradictionem ita solvit, ut eos in pulchra regione ad sepem paradisi sita habitare dicat. Ephraem enim paradisum in tres regiones dividit (cf. III 567 f. 568 a. 572 f. 573 a et Uhlemann in Illgenii zeitschr. für histor. theologie I, 156), ultimam humillimam, quam nominat marginem ܫܘܦܐ aut sepem ܣܝܓܐ, mediam, et summam seu altitudinem. Nihil ergo aliud vult, quam animas corpore solutas nondum ad summam beatitudinem in editissima paradisi parte perfruendam accedere posse, sed in inferiori ejus parte, quam sepem nominat, usque ad resurrectionem manere.[1]) Sed secundum Ephraemum et haec inferior paradisi pars seu sepes regio est tam beata, ut vel vilissimus ejus thesaurus omnibus mundi thesauris pretiosior sit. In nullo igitur S. Ephraem a doctrina catholica deviat, secundum quam et ipsam beatitudo sanctorum per recuperationem corporis magnopere augebitur.

Hanc esse mentem S. Ephraemi, neque eum animas a paradiso, sed tantum ab altissima ejus et beatissima regione excludere, testantur etiam alii multi loci, quibus animas sanctorum statim post mortem, visione Dei beatifica frui et paradisum habitare docet. Cf. III 225 d: *animae justorum vivae et rationales in Eden servantur a creatore, corpora autem asservantur in terra, tamquam depositum restituendum.* III 234 f — 235 a: Anima defuncti

1) Tamen etiam post resurrectionem ii, qui in pietate et virtutibus non satis strenui fuerunt, in hac inferiori regione remanent, itaque etiam Ephraem ipse pro humilitate sua hanc sibi solam exoptat.

in coelo excipitur et tamquam unio in coronam Christi inseritur. 239 f: Deus defunctum per mortem ad lucem adduxit, ubi ab angelis et sanctis, qui praeiverunt, exspectatur. 255 c: Mortuus a Domino abductus et jam in regnum coelorum adductus est. 273 c: Defunctus jam nunc apud Deum et sanctos ejus commoratur. 275 c. f: Angeli animam demortui abstulerunt et in regnum coelorum Eden portaverunt, ubi Abraham ei obviam it portamque paradisi aperit. 291 f: Anima defunctae ab angelis in paradisum, in mansionem luminis, ad justos defertur. 293 d: Puerum mortuum deflere non vult, quia Christus eum in domum lucis abduxit. 300 b—d: Pueri ante resurrectionem in Eden servantur. 325 e—326 a: Post mortem corpus quidem in terra manet, anima autem in paradisum aut in gehennam abit. 336 f: Animae omnium sanctorum exspectant corpora sua in horreo vitae (ܐܘܨܪ ܚܝ̈ܐ). 357 d: Mortuus sanctum suum corpus in terra reliquit, sed anima ejus apud angelos habitat et pro nobis orat. 576 d: Sicut infantes per nativitatem e tenebris in lucem perveniunt, ita etiam defuncti per mortem e terra aerumnosa in hortum deliciarum. — Tandem in hymno Nisibeno 73, str. 1 clarissime testatur, animas sanctorum jam ante resurrectionem in coelo esse, cum dicat: *Ecce sub terra sunt cadavera sepultorum, et in coelo sunt justi. Hi enim duo loci portant deposita hominum; terra igitur et coelum reclamarent, si justis resurrectio negaretur.* Notandum hic est, optimos quidem codices A et B ita habere, codicem autem C, qui de industria mutare solet, habere *superne autem in coelo sunt eleemosynae et precationes nostrae,* sine dubio quia scriptor ejus recentiorum Orientalium errori circa animarum statum favebat. Hanc autem lectionem falsissimam esse, jam inde patet, quod stropham uno versu superfluo auget.

Jam supra vidimus ex hymno 8. de paradiso, secundum Ephraemi sententiam animas justorum ante Christum in hade detentas per ejus descensum ad inferos liberatas et in paradisum perductas esse. Similiter etiam III 312 b ait, Christum in suo ad inferos descensu Adamum ejusque liberos liberasse et in paradisum reduxisse, postea etiam corpora eorum resuscitaturum. Similia

leguntur 280—281; 303 c—d; 304 d—f; 313 e; 347 c; 511 e, et in nostris hymnis 38, 1. 5; 39, 2. 4. 6. 9. 18; 36, 12; 41, 15.

De impiis idem ac de beatis docet, scilicet eorum sortem definitivam jam ante resurrectionem et judicium universale post ipsam mortem incipere, cf. hymn. Nisib. 64, 25. Nonnulli loci apud S. Ephraemum occurrunt, e quibus iniquus censor eruere possit, eum Origenis errori circa finem poenarum favisse, sed eos alio sensu explicandos esse, demonstravimus in annotatione ad hymn. 59, 8.

Firmissimum sane habemus argumentum, quo demonstrari potest, animas sanctorum corpore solutas ex Ephraemi sententia et rationis plenum usum habere et arctissime cum Deo conjunctas esse. Docet enim sanctos, praecipue S. Mariam (III 481 a. 487 f. 532 a), a fidelibus invocandos esse, et statim inde a morte sua apud Deum pro hominibus intercedere, eosque suo suffragio adjuvare posse. Cf. III 227 b. e. 231 f. 234 d. e. 236 b. 250 f. 254 a. 255 d. 259 a. b. f. 269 d. 273 c. d. 509 f. 340 d. 345 e. 354 f. 355 a. 357 d, et in hymnis Nisib. 13, 18; 14, 25; 49, 17; 43, 8. 10. 11. 12. Praesertim docetur, sanctos in iis locis beneficia tribuere, ubi eorum reliquiae religiose asservantur et venerantur, cf. II 349—350, III 234 c, hymn. Nisib. 13, 18—21 et totum fere carmen 42.

Non vero omnes defunctos statim ad beatam illam conditionem pervenire contendit, sed animas, nondum ab omnibus peccati maculis purgatas, in purgatorio detineri, ibique bonis operibus et precibus superstitum, nec non incruento sacrificio, adjuvari affirmat. Ita ait III 565 d. e, eos, qui magis ex inscitia, quam malitia peccavissent, post mortem poenis castigari, usque dum justitiae divinae plene satisfacerent, poenis autem expletis eos in infimam paradisi regionem transferi. Cui congruit, quod 595 c affirmat, esse locum intermedium inter paradisum et gehennam, ubi defuncti castigentur et postea dimittantur, nec non, quae III 461 f. 462 a dicuntur. Preces autem et oblationes pro mortuis saepissime commemorat et commendat, cf. II 558 e; III 236 f. 238 b. 239 a. e. 260 a. b. c. 261 e. 263 a. b. 265 a. d. 267 e. 268 a. 269 a. 270 c. 275 a. 284 a. 288 d. 290 a. 291 d. f. 303 d. 314 d. f. 324 c. e.

337 a. 338 a. 349 b. 496 f. 509 d; hymn. Nis. 62, 31—32. Oblationes anniversariae commemorantur 303 f, oblationes in trigesimo post mortem die in testamento S. Ephraemi. In nonnullis locis ita loqui videtur S. Ephraem, quasi his precibus mortui e gehenna liberari et aeternam salutem consequi possint; sed tales loci non secundum verba accipiendi, sed commode ex clarioribus, supra positis, explicandi sunt. Nefas enim est suspicari, virum tam sanctum nescivisse, unicum tantum esse remedium contra mortem aeternam, mori scilicet in statu gratiae, et ecclesiae suffragia iis tantum defunctis prodesse, qui in hac vita, ut ipsis prodesse possint, procuraverunt. Immo hoc idem expresse docet II 358 a.

Denique ex loco III 299 b. c apparet, etiam S. Ephraemum, sicut nonnullos alios e vetustioribus patribus, putavisse, in judicio universali justis et peccatoribus per ignem explorantem transeundum esse, qui justos intactos relicturus, impios autem arsurus sit. Cf. etiam III 459 c. d.

Alterum, de quo paulo prolixius agendum videtur, est sententia Ephraemi de anhamartesia B. Mariae Virginis. Ait enim in carm. Nis. 27, str. 8 ex persona ecclesiae Edessenae, postquam se ipsam pulchram nominavit, et filios suos vituperavit: *Revera quidem Tu et mater tua, vos soli estis, qui omni ex parte omnino pulchri sint. In te enim, Domine, non est labes, nec ulla in matre tua macula. Filii autem mei his duabus pulchritudinibus minime similes sunt.* Probatione vix eget, Ephraemum hoc loco S. Virgini immunitatem non solum ab actuali, sed etiam ab originali peccato tribuere. Adscribit enim ei talem sanctitatem, quam cum solo Christo participat, quaque omnes reliqui homines carent. Alias autem Ephraem semper primum locum concedit infantibus, qui post baptismum sine peccato actuali e vita decesserunt, eosque omnes sanctos honore et dignitate superare contendit (cf. III 300 c. 582 f. hymn. Nis. 63, 23). Si ergo de actuali tantum peccato ageretur, Maria Virgo non sola praeter Christum hac immunitate gauderet, sed in eundem cum infantibus post baptismum mortuis ordinem releganda esset. Habemus ergo hic per iteratam omnis peccati negationem, per comparationem cum anhamartesia

Christi et per oppositionem contra alios omnes homines directum testimonium Ephraemi de conceptu immaculato S. Mariae, pro quo adhuc plura magis indirecta apud eundem inveniuntur.[1]) Ita ait II 327 a: *Duae innocentes, duae simplices, Maria et Eva, sibi quidem prorsus aequales factae erant; postea vero altera facta est causa mortis, altera vitae nostrae.* Hic aperte S. Mariam aeque puram a quovis peccato et in eadem integritate constitutam esse statuit, ac Evam ante lapsum. Similia leguntur p. 329: *Apertum est, Mariam esse portam lucis, quia per ipsam illuminatus est mundus ejusque habitatores, qui obscurati erant per Evam, causam omnium malorum. Similes sunt corpori, cujus alter oculus coecus et tenebrosus, alter autem purus et luminosus est, illuminans omnia. Ecce mundo infixi sunt duo oculi; Eva erat oculus coecus laevus, Maria autem lucidus est oculus dexter* etc. Cf. etiam p. 318: *Amissa est per Evam et restituta per Mariam gloria illa pulchra et desiderabilis, quae recesserat ab Eva et Adamo,* et pag. 321: *Mater stulta est fons miseriarum nostrarum, sed soror prudens est thesaurus gaudiorum nostrorum.* Similiter ait II 326 a, Adamum per novam Evam rursus in paradisum intravisse, et III 150 e (ubi ܟܒܬܐ pro ܢܒܬܐ legendum est), nec non III 607 a. b. eam cum coelo comparat. Notandum quoque videtur II 423 f: *Omni modo exornasti eam, o decus matris tuae,* et II 397 a: *Terra virgo genuit primum Adam, caput terrae, virgo quoque genuit hodie novum Adam, caput coeli.* Terra ideo virgo nominatur, quia nondum a Deo maledicta erat; comparatio ergo postulat, ut etiam Maria maledictioni peccati non subjacuerit. Cf. etiam III 601 c. d. Bibl. Or. I, 90.

Omnino nulla fere ecclesia tam constanter et unanimiter anhamartesiam S. Mariae semper docuit, quam syriaca. Testem

---

1) In sequentibus opera graeca S. Ephraemi non respeximus, quia a nonnullis eorum authentia dubitatur, quamquam nos ea maxima ex parte genuina censemus. Ea laudibus S. Virginis abundare notum est. — Ceterum notandum est, hanc doctrinam apud Ephraemum eo majoris aestimandam esse, quo clarius et accuratius idem peccatum originale docet.

saeculi sequentis quinti afferemus S. Jacobum Sarugensem, hanc conclusionem tamquam axioma proferentem: *Si fuisset in anima Mariae ulla macula aut defectus, aliam utique, eamque immaculatam matrem elegisset sibi Dominus* (cf. Bibl. Or. I, 310). Ejusdem verba laudantur in Officio Syrorum p. 292 ܠܟܝ ܒܫܠܡܐ. ܙܕܝܩܘܬܐ. ܕܠܐ ܐܬܚܒܠܬ. ܫܠܡܐ ܠܟܝ. ܚܘܐ ܚܕܬܐ. ܕܝܠܕܬ ܠܥܡܢܘܐܝܠ. *Adesto in pace, o justitia nunquam laesa; pax sit tecum, o nova Eva, quae Emmanuelem peperisti!* Haec quoque eidem adscribuntur Jacobo in Officio Maronitarum p. 457 ܐܠܦܐ ܕܛܥܢܬ. ܛܒܬܐ ܘܣܝܡܬܐ. ܡܢ ܐܒܐ ܐܬܝܬ. ܘܐܣܦܩܬܝ. ܠܥܘܬܪܟܝ ܒܐܪܥܐ. ܕܡܚܪܒܐ ܗܘܬ. *O navis, quae portasti bona et thesauros a patre, et advenisti, evacuasti divitias tuas in regionem nostram sterilem!* In eodem Officio Maronitarum haec habentur p. 476 ܫܠܡ ܠܟܝ ܒܪܬܐ ܚܒܝܒܬܐ ܕܟܣܝܬ ܥܪܛܠܝܘܬܗ ܕܐܒܘܟܝ. ܕܐܬܥܪܛܠ ܗܘܐ ܒܦܪܕܝܣܐ. ܘܗܝ ܕܦܪܥܬ ܚܘܒܬܐ ܕܫܪܒܬܐ ܘܥܡܡܐ. ܘܐܗܦܟܬܝܗ ܠܐܒܘܟܝ ܠܗܘ ܐܬܪܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ. (*Pax tecum, o filia dilecta, quae operuisti denudationem patris tui, qui denudatus erat in paradiso, et quae solvisti debitum omnium generationum et gentium, et reduxisti patrem tuum ad illum locum, unde egressus erat*), et p. 25 haec omnium fere luculentissima ܠܟܝ ܒܫܠܡܐ. ܡܐܢܐ. ܚܕܬܐ ܕܐܠܝܫܥ. ܗܘ ܕܒܗ ܐܬܒܣܡ. ܗܘ ܡܪܝܪܐ. ܣܡܐ ܕܐܫܕ ܚܘܝܐ. ܒܝܬ ܐܝܠܢܐ. *Adesto pacifica, o novum vas Elisaei, per quod* (seu *in quo*) *edulcatum est amarum illud venenum, quod serpens effuderat inter arbores*, peccatum scilicet originale. Maxime autem notatu dignum est, vel ipsos Nestorianos, alioquin in Dei genitricem iniquiores et ad rationalismum pronos, antiquam hanc traditionem retinuisse, ut apparet non solum ex eorum libris liturgicis, in quibus multa testimonia indirecta inveniuntur, sed etiam ex directa assertione Georgii Vardae, celeberrimi eorum hymnographi, qui floruit sub initium saeculi XIII (cf. de eo Bibl. Or. III, P. I, p. 561). Hic enim ait: *Maria sanctificata est jam in ipso momento conceptionis suae, ipsa sola est praeservata ab universali diluvio peccati.*[1])

---

1) Haec verba citantur a Josepho Audo, Chaldaeorum patriarcha, in Pareri de' vescovi III, p. 177. Sine dubio desumpta sunt ex hymno Vardae de

VII. De re metrica.

Omnia haec carmina modum seu melodiam suam praescriptam habent, hac formula ܥܠ ܩܠܐ, quae antiquissima est, interdum etiam ܒܪ ܩܠܐ (de cujus significatione vide indicem verborum). Recentiori usu receptae sunt formulae ܩܠܐ, vel ܩܠܐ ܕܥܢܝܢܐ, ܩܐܢܘܢܝܣ, etiam simpliciter ܕ ܥܠ, ܒ, ܠܩܘܒܠ. Recensebimus singulos modos, simulque schema eorum metricum indicabimus, quod nonnunquam valde difficile est inventu, cum scribae puncta in fine versuum saepe vel omittant vel falso loco collocent, ob ignorantiam metri, ut videtur; creberrimi enim sunt hi errores in metris difficilioribus; eos annotare, superfluum habemus.

1) ܐܦܢܝ ܩܘܡܘ ܡܫܝܚܬܐ carm. 1. Hic modus fortasse denominatus est ab hymno Ephraemi, incipiente ܐܦܢܝ ܩܘܡܘ ܘܐܬܬܐ (B. O. I, 88), et hunc in singulis versibus syllabarum numerum habet: 7778777477778.

2) ܒܪܐܘ ܟܘܡܘܠܟܬܐ carm. 2—3; 43—49. Ita incipit hymnus Ephraemi ed. rom. III 581. In margine hic modus nominatur ܕܦܪܕܝܣܐ, quia hymni S. Ephraemi de Paradiso hoc metro exarati sunt. Schema hoc est: 55555575555.

3) ܒܥܕܐ ܕܐܘܟܪܝܢ carm. 4. 8—12, vocatur in margine ܐܘ ܒܥܕܐ ܪܥ ܐܪܙ (quod est carmen 74 nostrae collectionis) et ܩܘܩܝܢ (?) ܩܢܛܘܠܝܘܢ. Eadem prorsus melodia in carm. 74—77 praenotatur: ܐܘ ܡܪܢ ܡܫܝܚܢ. Schema: 55555. ⁊

4) ܠܟܝ ܫܠܝܚܐܬ carm. 5—7. 25—30. 31—33 sub inscriptione ܩܘܡܘܢܝܘܗܝ. Schema: 555555.

5) ܠܗܪܐ ܐܢܬܝ ܡܪܝ ܟܠ ܕܡܠܟܬܐ carm. 13—14. Schema: 777777.

6) ܐܠܗܐ ܕܐܣܩܠܘܢܝܘܣ carm. 15—16. Schema: 77777.

7) ܐܬܦܠܓܘ ܗܘܘ ܡܠܟܐ carm. 17—21. Schema: 7777777777.

8) ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܐ (qui est hymnus Ephraemi, a Xenaja laudatus,

B. Maria, qui exstat in cod. Amid. I (cf. Bibl. Or. I, p. 581), et ex quo etiam Josephus II, Chaldaeorum patriarcha, testimonium laudat (B. O. III, P. I, p. 607).

cf. B. O. I, 56) carm. 34. Codex B habet ܠܐ ܠܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܒܥܠ ܡܫܝܚܐ, A autem in margine ܐܚܐ ܕܚܙܐ. Schema: 6446444444558.

9) ܡܪܢ ܘܡܚܝܢܐ carm. 35—42, in margine ܕܪܒܐ, in B etiam ܦܘܩ ܒܡܠܟܘܬܗ. Schema: 44449777747710.

10) ܐܬܐ ܡܪܢ ܠܡܠܟܘܬܗ (est hymnus Ephraemi, cf. ed. rom. III, 22) carm. 50. Schema: 56744445.

11) ܐܘ ܚܕܘܬܐ ܕܦܘܪܩܢܐ carm. 51. Est hymnus Ephraemi, cf. Opp. III, 450. Schema: 77777777.

12) ܐܘ ܡܠܘܬܐ ܠܐ ܡܬܚܡܬܐ carm. 52—68. Hic titulus sumtus est ab initio carminis Nisibeni 68. Schema: 7474. In carmine tamen 60 prima tantum stropha regulam sequitur, reliquis octonas syllabas pro septenis habentibus.

13) ܐܝܠܢܐ ܕܗܘܐ carm. 69—70. Schema: 6666. In his duobus hymnis multo plures diaereses inveniuntur, quam in reliquis, fortasse quia S. Ephraem rarius metro hexasyllabo utebatur, eique minus assuetus erat.

14) ܚܝ ܗܘܐ ܘܡܠܟ ܡܠܟܝܢ carm. 71—73. Schema: 7777777. In Cod. C falso superscriptum est ܐܬܐ ܡܪܢ ܠܡܠܟܘܬܗ, quae alia prorsus est melodia.

Post primam stropham uniuscujusque carminis subjungitur unitha (ܥܘܢܝܬܐ), rubro colore exarata. Haec vox, quae alias carmina liturgica breviora significare solet, hic *responsorium* indicat, quam significationem primitivam habeo, quia radicis etymo magis vicina est. Constant autem haec responsoria uno versu vel duobus, vel ad summum quatuor, qui semper quoad numerum syllabarum exacte cum ultimis strophae versibus concordant, et qui procul dubio non solum post primam, sed post omnes singulas carminis strophas canebantur. Alia est ratio carminis primi, in quo unitha ad ipsum schema metricum pertinet et in unoquoque versu variatur, et carm. 17—21. 53, quae nullam unitham adscriptam habent. Sed in carm. 17—21 ultimus strophae versus doxologicus revera unitham repraesentat, in carm. 53 autem per errorem scribae omissa videtur. In carm. 50 duplex est unitha; stropha enim in unum versum pentasyllabum desinit, cum unitha ex duobus constet; sed inter utrumque maxima interpunctatio

quatuor punctorum posita est. Haec responsoria, quae semper supplicationem aut doxologiam continent, sine dubio a choro populi canebantur, cum ipse hymnus ab uno ex clericis exhiberetur. Hanc enim rationem alternatim canendi ex ecclesia syriaca originem duxisse, testantur Theodoretus (hist. eccl. 2, 4) et Sozomenus (6, 8).

Denique nonnulla de syllabis ob rationes metricas vel augendis vel minuendis adjicienda videntur, praesertim cum haec etiam ad lectiones critice dijudicandas vel mutandas valde necessaria sint. Si enim nullo modo necessarius syllabarum numerus restitui potest, versus de corruptione suspectus est. Multum ergo interest, ut certas regulas, ex quibus syllabarum numerus vel augeri vel minui potest, inveniamus. Quod hucusque praesertim tentatum est ab Hahn et Sieffert (Chrestomathia syriaca, p. XI—XVI), sed regulae hic datae majori ex parte falso fundamento nituntur, cum ex metris falso explicatis deductae sint. Plurima enim exempla affert Hahn e carm. XI et XII (ed. rom. III, p. 30 et 35), quorum schema putavit esse 5555555, cum tamen revera sit 5656565. Ex quo falso principio nonnullos errores, praesertim durissimas synaereses, in hanc rem invexit. Praesertim autem errat in sequentibus: 1) falso docet, zeqâpham elidi posse (pag. XIII et XIV), quod exempla adducta probare nequeunt. Nam versus VI, 1, 5 cum antecedente conjungendus et bfurshonod-nchuniv dobure efferendus est, XVIII, 13, 5 autem legendus jhudo lforukan ashlem. Versus X, 4, 2 et 3 aliter dirimendi sunt, hoc nimirum modo: atlod nçurun lan-rucho bsamone; X, 8, 2 et 10, 1 lege nafshomn çajore, et ainomn çajore. Cetera exempla ex hymnis XI et XII falso intellectis depromta sunt. — Pethâcha quidem et Rebâça interdum eliduntur, sed rarius, et fere omnia Hahnii exempla falsa sunt. Prorsus autem rejiciendum, quod p. XVI ipsum articulum supprimi posse affirmat; versus enim XII, 11, 5 cum v. 6. locum suum permutare debet; sed XI, 11, 6; XII, 3, 4; 7, 2. 4 omnes suo jure versus sunt hexasyllabi. 2) Affirmat p. XIV, praefixa vocales suas amittere posse, etsiamsi vox praecedens non in vocalem, sed in consonam desinit, quod falsum est; exempla

enim nonnisi e carminibus XI et XII profert. 3) Nec minus impossibile est, secundam vocalem conjugationis Pael supprimi posse, quod Hahn p. XV contendit, exemplis tamen ad probandum minime idoneis propositis.

Breviter nunc indicandum est, quando synaeresis et diaeresis locum habere potest, simulque exempla quaedam ex hymnis nostris addenda. *Diaeresis* in eo potissimum consistit, quod praefixa cum vocali adscititia efferuntur, ita invenitur praepositio ܒ 9, 35; 10, 87; 13, 112; 14, 133; 15, 12. 53; 18, 64; 19, 35; 36, 168. 205; 53, 43; 55, 55; 58, 23; 61, 41; 62, 94; 66, 61; 69, 4; 70, 4. 6. 85; 74, 27; 39, 134. 269; 43, 232; 50, 105; ܠ 9, 6. 8; 10, 24. 25. 91; 34, 56; 39, 179; 53, 25. 87; 55, 3; 58, 20; 59, 11. 42. 51; 62, 130; 63, 77; 61, 79; 68, 65. 108; 69, 5; 70, 3; 72, 31; ܕ 15, 22; 27, 29; 39, 49; 57, 132; 64, 21; 65, 38; 69, 9. 38. 49; 70, 84. Nec minus copula ܘ hanc vocalem auxiliarem adsciscit, cf. 10, 26; 13, 49; 29, 150; 50, 97; 52, 83; 54, 21; 69, 8. 61; 71, 10; 75, 117. In his diaeresibus nulla habetur ratio ejus legis, secundum quam Olaph vocalem suam in praecedentem consonam remittit, cf. 13, 36; 21, 108; 39, 35; 41, 179. 207; 42, 84; 53, 89; 57, 72; 61, 37; 70, 90. 91. 93. Praepositio ܥܠ etiam sequentibus suffixis vocalem retinere potest, cf. 5, 92; 13, 118; 14, 150; 31, 22; 35, 13; 37, 31; 39, 37; 52, 67; 58, 25. 49; 68, 51; 71, 54; 74, 30; 75, 94. — Praeterea vocalis auxiliaris ubique in prima vocis littera, vocali destituta, poni potest, ut in perfecto Peal 35, 37. 136. 227; 38, 12; 42, 88; 53, 37; 55, 70; 57, 96; 65, 18. 42; 66, 27; 68, 34; 72, 35, in imperativo 13, 122; 38, 132; 41, 153, in futuro 69, 56; 70, 96, in participio Peil 65, 52; 67, 11; 69, 7. 22. 40. 108; 77, 64 et in participiis Pael atque Aphel 11, 64; 61, 110; 62, 77; 64, 10; 69, 66; 70, 38. Eandem diaeresem in nominibus habes 13, 123; 14, 32; 21, 101; 35, 15; 38, 98; 39, 168; 41, 78; 52, 63; 58, 21; 68, 43; 70, 62; 53, 42.

De *synaeresi* haec praecipue notanda sunt. Si vox praecedens in vocalem desinit et sequens in Olaph incipit, hoc Olaph cum sua vocali elidi potest, nec refert, utrum Olaph sit servile (ut 1, 54; 2, 197; 7, 5; 12, 10. 40; 29, 29; 31, 120; 43, 75; 68, 99),

an radicale (ut 2, 63; 7, 13; 27, 9. 12. 74; 29, 4. 195. 199; 32, 6; 43, 137; 45, 177; 46, 76. 78; 47, 17. 58; 65, 11; 67, 21; 74, 67). Idem in littera Ee locum habet, cf. 2, 172; 5, 44. 108. 109; 14, 15; 26, 33; 27, 105. 107; 28, 26. 51; 31, 62; 40, 39; 41, 96; 44, 67; 57, 52; 62, 87; 1, 47. Sed Olaph vel tum elidi potest cum vocali, si vox praecedens in consonam desinit, cf. 1, 53; 2, 39. 159. 160; 3, 97; 15, 65; 32, 20; 33, 71; 27, 92. 96; 28, 57; 38, 123; 66, 71, nec minus in initio versus (3, 63. 79. 91; 14, 128; 16, 86; 29, 89. 154; 30, 19; 31, 21; 33, 14; 41, 84. 176; 40, 66; 43, 187; 44, 112; 50, 96; 54, 60; 61, 43; 67, 30; 73, 34), post praefixa (2, 77; 7, 30; 27, 47; 29, 196; 30, 5. 119. 124; 32, 49; 33, 8. 63; 67, 77) et in passivis verborum primae Olaph (3, 75. 76; 29, 15; 30, 107. 125; 33, 7; 44, 59). Particulae ܐܝܟ (5, 125; 29, 174; 35, 171; 44, 77. 108; 47, 78) et ܟܠ (3, 92; 31, 145; 43, 123) nonnunquam sine vocali efferuntur. — Praefixa ܒ ܕ ܠ ܘ vocalem amittere possunt, si vox praecedens vocali clauditur, cf. 1, 62; 2, 4. 32. 33. 52. 61. 122. 163. 173; 3, 34. 41. 104; 4, 17. 23. 37. 66. 69. 105; 5, 57; 31, 28. 39. 61. 209; 33, 51; 36, 236; 39, 34; 43, 38. 94. 263; 46, 112; 53, 29. Neque obstat; si duae illae voces ad diversos versus pertinent, cf. 1, 44; 29, 204; 31, 117; 50, 39; 58, 7. Sed interdum etiam prima littera radicalis vocalem suam abjicere potest, si vox praecedens vocali clauditur, cf. 1, 38. 90; 3, 60. 100. 122; 29, 105. 149. 177; 30, 120. Particulam ܡܢ vocale antecedente sine vocali pronuntiare licet, cf. 2, 108; 6, 122. 186. 187; 32, 14; 39, 123; 43, 43. 58; 44, 107. 111. — Lex, secundum quam Jud ante consonam in vocalem resolvitur, in carminibus non semper servatur, cf. 2, 86; 5, 140; 12, 8; 3, 80; 6, 72; 31, 96. 218; 33, 96; 43, 93. 243; 46, 121. 123; 49, 161; 62, 3; 75, 18. 92. — Denique vocales breves pethâcha et rebâça nonnunquam per marhetânam tolluntur, ut ܡܪܘܬܐ 36, 231, ܫܡܥܬܐ 2, 75; 43, 185; 44, 69, ܡܪܘܡ 3, 8, ܫܘܒܚܐ 31, 103, ܬܘܕܝܬܐ 43, 28, ܒܠܘܡܐ 21, 17, ܡܫܒܚܬܐ 50, 10, immo ante litteram dagessatam, ut in ܟܬܒܐ 1, 136 et in conjugatione Pael ܦܪܩ 1, 3 et ܫܡܫ 18, 68.

VIII. Supplementa ad lexica syriaca ex hymnis S. Ephraemi.

Primum eas tantum voces, quae in hymnis Nisibenis lexicis ignotae occurrunt, notare constitueram; postea autem non inutile fore censui, si ea, quae mihi ex reliquis quoque S. Ephraemi operibus poeticis excerpsi, adderem. Visum igitur est, non solum verba et significationes prorsus novas recipere, sed ea quoque, quae in lexicis habentur quidem, sed sine testimoniis sola syriacorum lexicographorum auctoritate nituntur. Ea vero verba, ad quae probanda in lexicis[1]) vel unicum citatur testimonium, brevitati studens semper omisi, nec alia testimonia adjeci, quamquam saepe non sine aliqua utilitate fuissent. Hymnos Nisibenos secundum carmen et versum citavi, editionem S. Ephraemi romanam secundum tomum, paginam, litteram marginalem.

---

1) Lexica, quae ad hunc finem inspexi, haecce sunt: lexicon Castelli a Michaeli editum, Schaafii concordantiale ad novum testamentum syriacum, glossaria Bernsteinii, Hahnii, Rödigeri ad chrestomathias ab iis editas.

Index vocabulorum, in lexicis aut deficientium aut sine testimonio positorum.

ܐ

ܐܘܒܕܘܬܐ perditio III 43 f.

ܐܒܝܘܬܐ delictum significare videtur 67, 84, cf. أبي contumacem esse, renuere, nolere, أبية superbia, أبي, renuens, contumax.

ܐܒܝܠܘܬܐ tristitia 4, 131; III 581 f.

ܐܓܡܢܐ pro ܐܓܢܐ scribi solet in cod. A, cf. 9, 49; 11, 83; 39, 255; 45, 70; 46, 64. Alii codices habent ܐܓܘܢܐ. Simili modo etiam ܐܓܪܬܐ epistola in codd. invenitur.

ܐܓܪ Pa. pro mercede accipere II 440 c.

ܐܕܐܡܘܣ ἀδάμας III 67 e.

ܐܬܘܢܐ fovea ignea 58, 13; II 383 c.

ܐܕܡܐ quod Michaelis verbum syriacum esse negavit et nonnisi Gen. 2, 7 inveniri contendit, exstat etiam III 581 a.

ܐܘܐ Pa. concordem facere 54, 87.

ܐܘܩܝܐܢܘܣ ὠκεανός II 390 d.

ܐܙܠ ire cum acc. viae 74, 114; e vita abire II 558 e.

ܡܐܙܠܬܐ iter III 290 a. 418 d.

ܐܚܘܕܐ lictor III 92 f. 93 e. 139 f; retinens, coagulativus II 316 e.

ܐܠܝܨ coarctatus, restrictus 3, 8; III 666 c.

ܡܬܐܟܠܢܐ esculentus III 589 e.

ܐܠܡܢܐ impostor, deceptor II 496 f. 508 a; levis II 426 f; debilis 35, 260; III 392 b.

ܐܠܗܐܝܬ divine III 519 b.

ܐܠܨܬ necesse est, sequitur II 447 c, idem ܐܠܨܐ II 454 e. — ܡܢ ܐܠܨܬ quid opus est? 68, 54. 95.

ܐܠܨܐܝܬ ficte II 548 c.

ܐܡܢܐ Plur. ܐܡܢܘܗ̈ III 613 a.

ܐܡܘܡܢܐ (ita scribendum est, non ܐܡܘܡܢܐ, cf. chald. אמומא) forma, proplasma II 521 c.

ܐܡܘܪܐ studens, laborans III 67 e. 70 a.

ܐܐܢܬܝ pro ܐܢܬܝ 2, 55. Duplex olaf error scribae videtur.

ܐܢܬܝ 9, 58, vetustior forma pronominis ܐܢܬ, quae apud Samaritanos in usu est. Plura dabit Rödiger in ZDMG XVI, 550.

ܐܦܐ ܒܐܝܢܐ qua fronte? 9, 39.

ܐܦܘܡܦܐ pompa 74, 50. — ܒܐܦܢܝܣ

ܐܦܢܝܣ diverso modo 52, 59; 62, 107; II 533 a. III 674 b. 676 e.

ܐܨܦ Pe. coacervare 29, 250. — Pa. occultare, obtegere II 362 e.

ܐܨܦܬܐ commeatus III 370 a.

ܐܨܦܢܘܬܐ coacervatio, depositorium III 574 a.

ܐܣܩܝܛܪܐ asceterium III 374 e.

ܐܦܘܣܝܐ ἀπουσία, scobs, intertrimentum III 592 b.

ܐܦܣܩܘܦܐ pro ܐܦܝܣܩܘܦܐ 31 in inscriptione.

ܐܦܘܦܣܝܣ ἀπόφασις III 387 e.

ܐܪܝܘܬܐ leaena III 372 d.

ܐܘܪܟ ܪܘܚܐ patienter exspectare 41, 95.

ܐܪܡܠ viduus II 421 d.

ܐܪܥܝܐ contignatio, quae plano pede est (erdgeschoss, gleicher erde) III 568 a.

ܐܣܐ Pa. pro ܐܣܝ sanare II 407 f, ubi Bernstein quidem (syrische studien ZDMG IV, 309) legendum proponit ܐܣܝ. Sed significatio certa est, cum etiam III 385 d occurrat. Exacte respondet arab. أسا et hebr. אִשְׁיָה. — Pro significatione seducendi, quae eidem verbo in Pa. tribuitur, unicum inveni testimonium II 457 e.

ܐܫܘܕܐ is, qui effudit III 251 b.

ܐܫܩܠܐ generatim ager III 239 a; in Plur. possessiones, peculia III 163 a (ubi de grege ovium adhibetur).

ܐܬܩܦܘܬܐ incantatio II 383 b.

ܐܬܪܐ ܝܗܒ concedere 14, 84; 75, 109; II 554 d. III 258 c.

ܒ

ܒ quod vocatur essentiae, cf. II 324 e ܒܐܪܙܘܗܝ *tamquam symbola ejus*, II 444 d ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܒܒܪܘܝܬܐ *praedicant eam tamquam creatricem.*

ܒܐܫ Pe. impersonale sequ. ܠ, malum est 10, 84; 59, 46; II 381 f.

ܡܒܐܫܢܐ depravans II 481 a.

ܡܒܕܩܢܐ reparator II 431 e.

ܒܕܪ Fut. U, Pe. inspergere III 374 b. 382 c; spargere III 397 a.

ܒܗܠ Pa. sedare II 439 a. — ܒܗܝܠܐ remissus, piger III 588 a.

ܒܗܡ Pe. cessare, ut videtur, III 614 e.

ܒܘܪܚ aperire portam 13, 19.

ܒܘܛܠܐ solutio, abrogatio II 519 b.

ܒܝܬܝܐ domesticus III 201 d. 202 b. 394 e.

ܒܝܬܝܘܬܐ familiaritas III 251 c.

ܒܟܪ Pe. maturescere, maturum esse 29, 122; 62, 115. — Pa. praecedere II 407 a; primitias tribuere III 41 f. ܒܟܪ ܩܕܡ anticipare 15, 32. 33; 58, 1.

ܒܟܝܪܐ primitius II 341 f. 407 a. 419 a. III 582 f. 594 c. f.

ܐܬܒܠܒܠ confundi 37, 58; II 450 d. 471 f. 472 b. III 40 f. 116 c. 317 d.

ܒܘܠܒܠܐ confusio 6, 102; II 441 b. 471 e. III 116 a. b. 120 a. 195 a. 196 a.

ܒܠܒܠܘܬܐ confusio, permixtio II 448 f. 453 b. III 41 e. 50 e. 195 a.

ܒܠܒܝܠܐܝܬ confuse 62, 109; II 446 d. 450 b.

ܒܠܐ Pa. deterere, corrumpere vestem II 440 a. 533 b.

ܒܠܥܕ sine, absque praemisso ܡܢ II 458 d.

ܒܠܚܝܬܐ caries II 335 c.

ܒܠܘܩܐ desertum, solitudo, terra nihil producens 3, 99, cf. arab. بَلُوق, بَلُوقَة.

ܒܢܝܢܬܐ aedificatio II 551 a.

ܐܬܒܣܒܣ dilaniari 57, 117. 120.

ܒܘܣܒܣܐ dilaceratio, miseria 3, 85; 6, 3; II 464 a. III 18 f. 621 a.

ܒܣܝܐ incuria, negligentia 20, 14; 55, 91.

ܒܘܣܡܐ jucunditas, vita lauta II 542 e.

ܒܘܣܡܢܐ aroma III 277 e.

ܒܨܝܪܐ humilitas III 266 d.

ܒܣܝܪܐܝܬ negligenter II 532 c.

ܒܥܬܐ disquisitio II 423 d.

ܒܥܘܝܐ petitor II 467 d. III 33 b. 261 d. 263 f. 284 a. 299 d. 345 e.

ܒܥܕ Aph. cum acc. et ܡܢ disjungere, distrahere aliquem ab aliquo, discrimen ponere III 117 d. — ܡܒܥܕ remotus III 15 c. 77 c. 125 f. 136 e. 166 e. 167 a. 182 f.

ܒܥܠ fortasse nubilem esse 70, 28. — Ethpe. nubere III 227 a.

ܒܥܠܢܝܘܬܐ vita matrimonialis III 582 e.

ܒܥܪ Pe. effervescere II 439 f.

ܒܥܪܝܐ ferus, immitis II 463 f.

ܒܥܪܝܪܐܝܬ efferate, immaniter II 466 c. III 42 d. 170 a.

ܒܘܥܪܐ racemus residuus III 238 b. 251 f.

ܡܬܒܥܝܢܐ perscrutabilis III 176 a.

ܒܨܥ Aph. consumere, de rubigine III 107 d.

ܒܘܩܝܐ probatio, exploratio 26, 32.

ܒܪ ܩܠܐ non solum, ut asserit Assemanus (Bibl. Orient. I, 80) significat *secundum eandem melodiam*, sed etiam simpliciter *ad modum*, cf. 2 in inscr.

ܒܪܐ Ethpa. excludi II 344 d.

ܒܪܝܬܐ ea, quae extra sunt, exteriora 9, 38.

ܒܪܝܐܝܬ externe III 58 f.

ܡܒܪܟܬܐ tamquam cognomen urbis Edessae jam invenitur 34, 50.

ܒܫܠ Ethpa. coqui, perfici, ad maturitatem perduci III 138 e. — Pa. maturare III 594 c.

ܒܬܘܠܐܝܬ virginee II 478 d.

ܓ

ܓܘܢܚܬܐ Plural. ܓܘܢܚܬ̈ܐ deliciae, malo sensu III 512 e. 513 d, bono sensu 7, 16; III 229 a. 241 d. 420 d. 471 e. 475 c. 590 b. 591 b. 594 b. 595 f.

ܓܕ Pe. abscidere 5, 139; III 282 d. — Part. poel erectus, sublimis II 457 a.

ܓܕܝܕܐ amarus 34, 28.

ܓܕܠ Pa. plectere, coronam nectere III 163 c. — Aph. coronare III 574 f.

ܡܓܕܪܐ ܕܦܝܠܐ elephantum significat II 437 e.

ܓܘܝܬܐ ea, quae intra sunt 9, 37.

ܓܘܚ Aph. nunquam nisi cum ܫܐ conjunctum inveni; significat ejicere. Cf. 43, 199; II 453 e. 485 b. Bibl. Or. I, 112.

ܓܘܠܬܐ seu ܓܠܬܐ putamen, cortex III 570 a.

ܓܕܝܕܐ dividuus III 156 e.

ܓܘܙܐ sterilitas II 427 a.

ܓܕܕܐ exsectio, amputatio 11, 23; II 550 b.

ܡܓܠܝܢܐ manifestans III 383 d.

ܓܠܝܢܐ apocalypsis II 488 f.

ܓܠܐ Fut. U, revelare, retegere III 160 d. 556 b; auferre II 466 c. III 17 d.

ܓܘܣܪܐ audacia III 414 a. 532 e.

ܓܣܘܪܐ audax II 337 e.

ܓܘܡܬܐ fovea, sepulcrum III 159 a.

ܓܘܡܬܐ fovea II 335 f.

ܓܢܐ Pa. vituperare 27, 43; II 479 f. 480 a. — Ethpa. vituperari III 253 d. e.

ܡܓܢܝܐ cubile III 588 f.

ܓܢܒ Ethpe. eripi, fraudari III 585 b. 598 c.

ܓܘܢܒܐ furtum III 207 a.

ܓܢܝܒܬܐ res furto ablata II 526 b.

ܓܢܚ Pe. mirari, obstupescere, Fut. A III 448 e. — Pa. terrere II 410 f. 319 c. — Ethpa. terreri, exhorrescere II 480 a. 351 f. — Ethpe. idem III 571 a. (ubi ܐܬܓܢܚ corrigendum est).

ܓܘܢܚܐ terror, timor 31, 163; 36, 32; 41, 155; II 353 b. 482 b. 493 c. 549 a. III 151 f. 233 d. 296 a. 297 d. 308 f; clamor III 29 f.

ܓܥܐ intrans. scaturire, prorumpere 3, 71; 19, 77.

ܓܥܣ Pa., sequ. ܒ vomitum movere alicui 71, 56.

ܓܘܥܣܐ vomitus 21, 133.

ܓܥܐ significat etiam sinum una cum brachiis, sicut ܥܘܒܐ, ex quo ortum videtur. Cf. 9, 20; 31, 218.

ܓܪܒ Pe. med. E, leprosum esse III 572 b.

ܐܬܓܪܓܫ se prosternere, supplicare III 551 e.

ܓܪܕ Fut. U, eradere II 335 f.

ܬܓܪܘܡܬܐ sceletus 39, 210.

ܓܪܦ Pe. quatere (alas) III 35 a.

ܓܪܦܐ inundatio 31, 160.

ܓܫܫ Ethpe. lacerari III 633 f.

ܓܫܡܢܐ solidus (oppos. ܪܘܚܢܐ) III 177 e.

ܓܫܡܢܐܝܬ corporaliter 18, 15; II 460 c. 513 d.

ܓܫܪܐ pro ܓܫܘܪܐ pons III 665 f.

ܕ

ܕܐܘܐ pro ܕܘܘܐ miseria 76, 50. Cf. Middeldorpff, codex syriacohexaplaris, p. 497.

ܕܒܐ musca III 372 f.

ܕܒܘܚܐ sacrificator II 509 a.

ܕܓܫ Ethpe. morderi II 439 c.

ܕܒܩ Ethpe. conjungi, uniri II 473 b.

ܕܒܘܪܐ vespillo III 237 f.

ܕܗܢ Pa. pinguefacere III 590 b.

ܕܗܝܢܐ pinguis III 589 e.

ܕܘܠ Pa. excitare, movere, perturbare II 462 b. 334 c. III 439 e. B. O. I, 94.

ܡܬܕܝܢܢܐ judicatus, judicandus III 244 f. 407 a. 485 e. 486 a.

ܕܘܨܐ exsultātio III 240 b.

ܡܕܝܪܐ contignatio, mansio 1, 112.

ܕܫ Pa. (praecepta) conculcare, contemnere, violare II 410 f.

ܕܘܚܝܐ (secundum Bernstein l. c. p. 309 ܕܘܚܝܐ) expulsivus II 361 e.

ܕܘܚܠܐ terrefactio 16, 94; II 524 e.

ܕܚܩ Ethpe. expelli III 572 b.

ܐܬܬܕܟܝ purgare 30, 85, ut videtur, Etthaphal verbi ܕܟܐ, fortasse autem passivum conj. Taphel.

ܕܠ Pa. extrahere II 527 c. 535 e. III 94 e. — Ethpa. extrahi, educi 74, 31; II 399 b. III 447 e.

ܕܠܘܚܝܬܐ aqua turbata III 113 f.

ܕܠܝܩܐ flamma III 75 e. 76 a.

ܐܢܬܬܐ ܕܡܗ haemorrhoissa, proprie *femina sanguinis sui* 27, 10, etiam ܗܝ ܕܡܗ III 554 e, et simpliciter ܕܡܗ B. O. I, 96. Eadem constructio apparet in ܢܡܪܐ ܕܦܨܘܠܬܗ 7, 31 panthera maculosa, versicolor, ܩܛܘܠܐ ܕܪܘܓܙܗ 1, 149 occisor furiosus, immo cum nominibus propriis, ܐܦܪܝܡ ܕܚܟܝܡܘܬܗ B. O. I, 397 Ephraem sapientissimus, ܡܪܝ ܕܟܠܒܘܬܗ B. O. I, 327 Maris canum.

ܕܡܝܗ dignum pretium, aequivalentum 4, 80. Cf. ܕܡܝܢܐ.

ܕܡܟ Pa. sopire 61, 115; II 504 d.

ܕܡܟܘܬܐ somnolentia II 505 a. d. 506 d. e. III 199 e. 264 b. 332 d. 346 e.

ܕܢܚ Part. pass. etiam ܕܢܝܚܐ 43, 217; II 462 c, sed alias ܕܢܝܚܐ 50, 104 etc.

ܕܥܟ Part. pass. ܕܥܝܟܐ 50, 66. 74.

94; III 252 b. — Ethpa. exstingui II 354 c.
ܕܥܨ Pe. infigere 39, 58.
ܕܥܐ Pe. sudare II 392 b.
ܕܠܦ Pe. abluere III 89 c.
ܕܩܢܢܐ barbatus II 457 f.
ܕܪܝܐ ventilatio 7, 12. 13.
ܕܪܓ Pa. gradatim disponere III 588 f.
ܕܪܓ ܡܢ ܕܪܓ gradatim 41, 98.
ܕܪܘܫܐܝܬ disputatorie II 527 f.
ܕܫܐ Aph. occultare 30, 60.

ܗ

ܗܒܒ Pa. florere 48, 28; 65, 72; II 497 e. 532 b. III 203 d. 333 c. 384 d.
ܗܓܝܓܐ meditatio III 108 b. 202 c. 203 c.
ܗܕ pro ܗܕܐ III 80 c. 407 e. 590 b.
ܐܗܕ Ethpa. duci, moneri III 279 a. b.
ܗܕܝܐ ut videtur, deliratio III 159 b.
ܗܕܝܢܐ pro ܗܕܝܐ idem 55, 93; 69 in inscript.
ܗܕܝܘܛ incognitus 18, 55.
ܗܕܝܘܛܘܬܐ inscitia III 199 c. 451 b.
ܗܕܝܘܛܐܝܬ imperite 61, 93; II 466 c.
ܗܓܐ sequ. ܒ, Pe. studere, cogitare de aliqua re III 57 f. 478 d.
ܗܢܘܢ pro ܗܘܢܘܢ, metro poscente restituendum est 31, 204. 205; 33, 28; III 326 b.
ܗܘܬܐ Plur. ܗܘܝܬܐ, non ܗܘܐ 67, 51.

ܗܝܕܝܟ antea III 189 d.
ܐܬܗܘܢ resipiscere, commemoratur a Baralio, et invenitur III 190 e.
ܗܘܒܐ eradiatio (solis) II 433 c, impetus II 474 e.
ܗܘܦܟܐ pro ܗܦܟܐ 33, 2; II 469 b. III 163 c.
ܗܠ Ethpa. derideri III 205 e.
ܗܘܠܠܐ laudatio, cantatio 31, 220; 41, 60; II 435 c. III 41 f. 258 a. 261 c. 335 d. 413 f. 421 a. 463 a. 490 d. 504 f. 595 f.
ܗܠܟܐ ambulans II 461 a. III 109 d.
ܗܡܘܢ Femin. significat Haden II 393 e. 394 c. III 295 d, fortasse proprie congregationen mortuorum, cf. hebr. הָמוֹן.
ܗܡܣ sequ. ܒ hostiliter aliquem petere, in aliquem irruere 34, 25; II 438 c. 515 e. f; bono sensu ad aliquem venire 42, 52. 58. 60; II 426 c, alicujus meminisse III 419 f.
ܗܡܣܬܐ studium disceptandi III 81 d.
ܗܡܣܢܐ idem III 111 e. 116 e. 155 f.
ܗܢܐ Pa. dilectum, suave esse III 674 f.
ܗܢܝܘܬܐ voluptas III 172 d.
ܗܢܝܘܟܐ ἡνίοχος, auriga III 376 e.
ܗܦܝܟܐ seu ܗܦܘܟܐ perversus 41, 39; 45, 113; 60, 69; II 521 f. 536 d. 355 f. III 124 d. 360 b. 405 e; alternans III 407 a.
ܗܦܟܝܐ contrarius III 201 a. 366 a.

ܗܦܝܟܐ perversus II 414 b. c. III 173 f.

ܗܦܟܦܟܐ perversus, inconstans II 456 f. 468 b. 477 f.

ܗܘܪܡܝܣ ܪܓܐ II 467 b. Hermes pluvius, idolum a sacrificulis Baali cultum.

ܘ

ܘܠܓܫ semper pronuntiandum est pro ܘܠܓܫ 17, 108; 19, 157; 21, 18. 204. Est graecum Οὐολόγαισος (in nummis Arsacidarum Βολαγασος aut Οὐολογασος), lat. Vologêses, pers. بلاش. — Etymologia quaerenda videtur a zendico vara *eligendus*, *optimus* et gaêshu *hasta*, ita, ut significet *optimis hastis praeditum*, aut, cum gaeshu etiam ipsum heroa hasta praeditum denotet, *heroa praestantissimum*. Quae derivatio, si vera est, confirmat ea, quae de scriptione et significatione vocis gaeshu protuli in Kuhnii ztschr. für vergleichende sprachforschung XII, 438.

ܘܟܪܐ ecclesia 17, 26. Vix potest esse status absolutus verbi ܘܟܪܬܐ, sed potius error scribae.

ܘܠܕܐ refugium, asylum III 581 f; terminus vitae, mors II 345 b.

ܙ

ܙܒܘܢܐ emtor II 349 c. III 684 c.

ܡܙܒܢܢܐ venditor III 684 c.

ܙܒܢܘܬܐ venditio III 662 e. 663 e.

ܙܚܪ Ethpe. coerceri, cohiberi 39, 193; II 463 b.

ܙܕܩ Ethpa. adjudicari 48, 9; III 248 f.

ܙܕܝܩܐܝܬ juste III 519 c.

ܙܗܐ Pa. illustrare, illuminare 19, 25; III 496 e. 592 f.

ܙܗܪ Pa. sequ. ܡܢ monere de aliqua re 46, 106.

ܙܘܓ Aph. aggregare, adjungere 19, 95.

ܙܚ Pe. efferi 36, 224; III 356 c.

ܙܢܘܢܐ alens II 518 a. 524 b.

ܙܥܘܪܐ turbator 56, 89.

ܙܘܒ Pe. desiderare, ut videtur III 609 a.

ܙܝܦܢܐܝܬ fraudulenter III 163 c.

ܙܡܪ Pe. magicas artes exercere 9, 58.

ܙܡܪܬܐ divinatio, hariolatio II 464 d.

ܙܠ Pe. proprie adhibetur de lance librae leviori ideoque ascendente, unde derivanda est significatio deficiendi, cf. 1, 142; 2, 129; III 677 e. — Pa. conviciari III 586 a. — Ethpa. commoveri II 417 d. Part. inordinatus 75, 112. — Aph. levem facere 6, 149.

ܙܠܝܠܐ exiguus, despectus 17, 66.

ܙܠܚ Pe. Fut. U, III 381 a. 411 d. e. — Ethpe. aspergi III 21 d.

ܙܡܡܐ frenum II 546 e. III 208 d.

ܙܡܝܢܐ invitatus 43, 227; 70, 37; III 25 f. 29 e. 426 d. 589 d. 597 b.

ܙܘܡܪܐ cantus II 331 f.

ܡܙܡܪܢܐ cantor III 375 b.

ܙܢܦ Fut. U rejicere III 523 b.

ܙܥܙܥ movere, excitare II 460 f.

ܙܘܥܙܥܐ agitatio, tumultus III 226 e.

ܐܙܕܥܙܦ commoveri, labefactari 70, 21. Fortasse ܐܙܕܥܙܥ emendandum est.

ܙܘܥܩܐ accusatio II 455 c.

ܙܥܘܪܐܝܬ paululum III 58 e.

ܙܦܪ Pe. foetere 67, 67; II 408 d.

ܙܦܪܘܬܐ foetor II 336 a.

ܙܩܦ videtur error scribae pro ܣܩܦ 29, 36.

ܙܩܝܦܘܬܐ crucifixio 60, 124.

ܙܩܬ Pe. pungere II 464 f. 503 f. III 37 f.

ܙܘܪܩܐ massa II 383 d.

ܙܪܝܙܐ potens, dominans 74, 32.

ܙܪܦ Ethpe. dissipari 29, 181; II 481 d.

ܚ

ܚܘܒܒܐ complexus II 346 e.

ܚܘܒܒܐܝܬ amanter II 402 c. 483 d.

ܚܒܠܐ perniciosus 1, 135. 145.

ܚܒܩ Fut. U, se intrudere, ingerere 14, 152; 60, 27; III 426 e. 427 d. Semper conjunctum invenitur cum verbo ܥܠ intrare.

ܚܒܘܪܬܐ vulnus 28, 15; II 515 c. 549 a. 550 b. III 370 c. e. 374 b. 381 c. 383 c. 391 e. 397 c. 399 d. 414 d. 417 d. 418 a. 423 f. Cf. hebr. חַבּוּרָה.

ܚܒܫܘܫܐ pro ܚܒܫܘܫܐ 37, 140; 69, 102. 104.

ܚܒܫܐ obsessor 13, 98. 100.

ܚܒܘܫܝܐ inclusio, carcer 69, 105; II 439 e; ܚܒܘܫܝܐ II 391 a.

ܚܒܫܘܫܐ scarabaeus III 631 e.

ܚܒܬ Pe. fortasse occurrit 39, 205 ܡܢܐ ܚܒܬ ܠܗ *cur ei malum est* (seu *videtur*) *ira?* Tum radix conferenda est cum خَبُثَ conj. I malum esse, IV corrumpere.

ܚܓܪ Pa. pedes demere, claudum, immobilem reddere II 463 b. 472 b. 535 b. c. e. — Ethpa. pedes amittere II 482 d. — ܚܓܝܪ pedibus carens 68, 66.

ܚܕ ܟܡܐ ܡܬܠܡ III 365 a, et ܚܕ ܟܡܐ 77, 5 (cf. 2 Cor. 3, 9) quanto magis. Magis completa et perspicua est phrasis chaldaica על אחת כמה וכמה, cf. Tr. Succa fol. 53 a, Targ. Hier. Num. 22, 30; Deut. 31, 27, quae vertenda est *super unicum quoties*, id est *quoties magis*. Nam ܥܠ relationem numeri ad alterum denotat, plane ac francogallicum sur; *unicum* autem est

praecedens argumentum a minori, quo sequens conclusio *multoties* firmior est.

ܚܕܪ Pe. cavere, revereri aliquem, sequ. ܡܢ 29, 72; 35, 164; 63, 53; circumire, sequ. ܠ III 444 e.

ܡܚܘܙܐ terra, urbs, platea II 489 e (cf. chald. מָחוֹז).

ܚܕܘܬܐ hilaritas III 46 d.

ܚܡ marcescere, liquefieri III 338 e.

ܕܚܣ ܡܪܘܡ quod absit! III 95 e. — ܕܚܣܘܬܐ ܬܗܘܐ idem III 98 f. 114 c.

ܚܫ Pe. sentire, intelligere, animadvertere 43, 133. Cf. rabb. חוּשׁ sensus, ar. حَاسَ, conj. V (dolorem) percipere, حَسَّ sentire.

ܚܙܘܝܐ spectator III 376 e.

ܚܕܘܪܐ peregrinator III 272 e.

ܚܪܬܐ sulcus III 321 c. Cf. Job 31, 38; 39, 10 hex.

ܚܝܒܘܬܐ status peccati 45, 174; III 382 e.

ܚܝܝ vive 76, 54 (cf. psalm. 123, 3).

ܚܝܘܬܐ vita, significatio frequentissima, cf. 35, 79; 43, 147; 44, 24; 45, 61. 138. 143; 46, 172; 47, 25; 48, 67; 49, 28; 50, 8; 76, 74; II 316 e. 327 b; III 225 d. 282 d. 321 c. 587 c. 598 d; ens vivum, creatura, homo 20, 51.

ܐܚܬܢ affinitate conjungi 27, 103. 112, proprie constringi Prov. 5, 22 hex.

ܚܬܢܘܬܐ affinitas 27, 96. 101. 106.

ܚܠܐ spelunca II 551 d.

ܚܟܡ Ethpe. erudiri, moneri 2, 171.

ܚܟܡܘܬ Achamoth Valentini et Bardesanis II 444 c. d.

ܚܠ Ethpa. purificari, evacuari 30, 91.

ܚܘܠܠܐ purificatio II 515 b.

ܚܠܘܠܐ rima, fovea III 317 e.

ܚܠܝܠܬܐ commentum II 455 c.

ܚܘܠܕܐ talpam esse (quod negavit Michaelis) probat II 452 c.

ܚܘܠܡܢܐ sanitas 5, 133; 11, 36.

ܚܠܝܡܐܝܬ sane, incolume II 453 c. III 201 f.

ܕܒܚܠܡܢܐ idem significat ac ܚܠܡ pro 5, 98; 67, 43.

ܚܘܠܡܢܐ cum suffixis, idem 7, 50; 56, 22; III 361 b. (ubi ܚܘܠܡܢܗ legendum est).

ܚܠܨ Pe. expugnare II 520 d. — Ethpa. spoliari II 484 f.

ܚܘܠܨܐ spoliatio II 423 b.

ܚܠܝܨܘܬܐ spolium III 323 b.

ܚܠܩܐ fatum 72, 106 et saepius.

ܚܠܫܐ nuspiam debilem significare contendit Michaelis. Sed saepe invenitur haec significatio, cf. 41, 79; 51, 43; 52, 37; 54, 75; 56, 74; II 404 b. 531 f. Praeterea denotat vilem, contemnendum 19, 92; 44, 48; 63, 69; 64, 1; 65, 60; 72, 73; II 483 b,

et miserum 10, 43; 26, 33. — Magos seu incantatores significat 28, 14, et alternat cum ܚܪ̈ܫܐ v. 54. Recte igitur Bar Ali explicat vocem ܚܠܫܐ per ܐܪܡ̈ܝܐ *gentilis*, nec ad stipulandum est Michaeli, qui illud in ܐܪܡܝܐ mutare voluit. Puto autem, ܚܠܫܐ in hoc sensu corruptum esse ex ܚܪܫܐ, ut incantatoribus per lusum verbi nota debilitatis et contemtibilitatis inureretur. Similiter בַּעַל זְבוּב dominus muscarum pro בַּעַל זְבוּל dominus coelestis habitationis, Συχαρ mendacium pro שְׁכֶם.

ܚܡܣ Pe. pro ܚܡܨ 48, 31.

ܚܡܫ Ethpa. colligi III 238 b.

ܚܡܝܣܢܘܬܐ patientia III 353 e.

ܚܡܪܐ vinum 74, 102; II 409 d. III 125 c. B. O. I, 226.

ܚܡܝܛܐ rancidus II 478 b.

ܚܢܛ aromatibus condere, balsamare II 541 c.

ܚܢܦ Aph. paganum fieri, apostatam esse 18, 71; II 530 d. III 154 e. — Pa. ad idololatriam seducere II 451 a.

ܐܬܚܬܚܬ summo studio aliquid appetere II 491 c.

ܚܢܝܩܘܬܐ suffocatio 1, 67.

ܚܢܩܬܐ strangulatio 61, 24.

ܡܚܣܝܢܐ propitiator III 468 c.

ܚܣܕ Ethpe. contumelia affici III 39 e.

ܚܣܢ Ethpe. liberari, salvari 2, 64.

ܚܣܠ generatim dedocere, a consuetudine abducere 15, 78; II 472 d. III 4 f. 362 b.

ܚܣܢܐ avaritia, proprie retinendi cupido III 362 a; ablactatio III 617 f.

ܚܦܐ Ethpa. operiri, obrui 27, 16; II 459 c. III 181 c. 246 e.

ܚܦܛ sequ. ܠ alicui rei operam navare III 324 b.

ܚܦܝܛܘܬܐ sollicitudo 76, 86; II 457 d.

ܚܨܐ etiam superficies maris 1, 48; III 15 d. 43 f. 563 e; ܪܟܒ ܚܨܐ mare navibus adire 1, 48; III 625 a.

ܚܨܒܐ urceus III 663 a.

ܚܨܦ Fut. A, Pe. procacem esse III 31 e. 106 e. — Aph. idem 40, 99; III 364 b. — Ethpa. idem 60, 27; III 193 d. 597 d. — Pa. Part. pass. sollicitus III 328 b. c.

ܚܨܝܦܐ bono sensu affabilis, benignus II 425 d.

ܚܘܩܐ versus III 574 c. d, proprie punctum, quo finis versus notatur, a radice חקק impungere, infigere.

ܚܪܘܪܐ liberator II 517 b.

ܚܪܘܒܐ ܕܚܩܠܐ labrusca III 238 c.

ܚܪܘܒܐ significat non solum siliquas, sed etiam labruscas 43, 34, cf. Jes. 5, 2. 4.

ܚܪܝܢܐ II 442 d, et ܚܪܝܢܐ II 454 e. III 620 a. c, litigiosus.

ܐܬܚܪܪ aduri II 376 f.

ܚܪܦ sollicitare II 440 a.

ܚܪܡ Pe. abesse, interdictum, illicitum esse 72, 103 ܗܝ ܕܚܪܡ ܕܢܡܠܠ *quod nobis loqui non fas est* (seu *quod absit!*) Cod. C habet ܚܣ.

ܚܪܝܦܐ conviva 70, 36; III 26 a et saepius, cf. arab. حريف socius.

ܚܪܡ Fut. U determinare II 341 d.

ܚܪܡܐ terminus II 341 e.

ܚܪܫ Pa. mutum facere, jugulare, interficere 72, 28 (in cod. C ܩܛܠ); II 528 c. 529 f. — Ethpa. jugulari 72, 26 (in cod. C. ܐܬܢܟܣ). — Aph. artes magicas exercere III 667 b.

ܚܪܫ Part. Aph. ܡܚܪܫ II 351 b. 354 c.

ܚܫܝܫܐ dolorosus III 259 d.

ܚܣܡܐ zelus III 238 b.

ܡܚܫܢܘܬܐ passio, ira II 438 b.

ܚܫܟ med. A, Pe. transitive obscurare II 472 e.

ܚܫܝܚܐ pulcher II 327 e.

ܚܬܬ incitare III 483 e. — ܐܬܚܬܬ ad concupiscentiam moveri, concupiscere 35, 51; II 368 b.

ܚܬܝܡܐ mutus 71, 116, quamquam hic per lusum verbi simul etiam sigillo occlusum significat.

ܚܬܡܐ, non ܚܬܡܐ, sigillum 73, 56.

ܚܬܪܘܬܐ superbia II 414 a.

ܛ

ܛܡܝܪܐ dormiens 49, 173; humi depressus II 527 c.

ܛܡܝܪ Pa. Part. pass. somno immersus III 109 c.

ܛܡܪܘܬܐ somnolentia 2, 191; 65, 37; II 400 c. 405 c.

ܛܒ Pe. pro usitata forma ܛܐܒ (cf. hebr. טוֹב, طَابَ) 45, 150.

ܛܒܬܐ speciatim de fructibus 6, 58; 47, 61; II 466 f; similiter in hebraico Gen. 45, 23).

ܗܘܝ ܛܒܝ *felicitates meae erant*, id est *bene*, *gratulandum mihi erat* 35, 52; 39, 26. 54. 104. Sed quia semper verbum in singulari sequitur, fortasse melius legendum est ܛܘܒܝ *fortunatum erat*, quamquam vox ܛܘܒܬܐ alias non occurrit.

ܛܘܪܐ de loco quoque adhibetur in sensu parvae remotionis III 167 a. b. ܠܛܘܪܐ etiam pro πόῤῥω et μακράν ponitur, cf. Middeldorpff codex syriacohexaplaris, pag. 485.

ܛܝܡܐ pretium II 349 b. c.

ܡܛܠܝܐ pro ܡܛܠܝܐ II 459 c. III 563 d. 378 a.

ܛܠܐ Pa. juvenem reddere III 583 a. — Ethpa. juvenescere III 583 b.

ܛܠܡ Pe. sequ. accus. alicui meritam gratiam non referre, praemium denegare 6, 68; 66, 20; 71, 22; 72, 17. 20. 24. 31. 43. 51. 72; 73, 79; II 468 c. III 264 c. 266 e. 289 f. 332 d. Fut. habet U, sed videtur etiam Fut. A exsistere, cf. 49, 64 in Cod. B. — Ethpe. praemio fraudari 49, 64; 73, 7; 46, 12.

ܛܠܘܡܝܘܬܐ oppressio, injuria accepta 12, 14; 47, 14; 51, 59; III 348 a. 360 e.

ܛܠܘܡܘܬܐ calumnia, ingratitudo 40, 22; II 523 f. III 30 a.

ܛܘܠܩܐ destructio, interitus 56, 16; III 1 c. 49 c; plenilunium II 439 b.

ܛܠܝܩܐ sollers 41, 64; 72, 60.

ܛܠܫ Pa. inficere, polluere III 163 a.

ܛܡܝܪܐ occlusus II 344 a.

ܛܡܝܪܘܬܐ pro ܛܡܝܪܘܬܐ 9, 43; 32, 46; 49, 182.

ܛܢܦ Pe. inquinatum, peccatorem esse II 478 e.

ܛܥܝܡܐ suavem saporem habens III 577 f.

ܛܥܘܡܬܐ esca 14, 95; III 590 e. 591 c.

ܛܥܡܐ sapientia, intelligentia 35, 163; 62, 29; III 26 d.

ܛܥܝܡܘܬܐ maturitas 15, 49. 75 (in Cod. B ܛܥܝܡܘܬܐ); III 203 f.

ܛܥܡܬܐ sapor, sensus III 361 e. 363 a. 567 d.

ܛܥܢܬܐ proventus fructuum (erträgnis) 29, 116.

ܐܬܛܪܛܦ sonare, strepere III 565 f.

ܛܪܩ Pa. includere II 390 c; cum ܘܝ alicui vae injungere II 352 a. 356 b.

ܛܪܦ Fut. U 43, 85; II 509 d. III 524 c, sed Fut. A III 244 c. 247 b. — Cod. B habet ܛܪܘܦ in Praet. Pe. 35, 38, formam med. U, quae alias nonnisi in verbo ܢܦܘܩ invenitur.

ܛܪܐ Pe. impellere, allidere, sequ. ܠ aut ܒ, 70, 20; III 192 e.

ܐܝܟ ܡܪܦܦ ܬܪܦܐ ܕܥܝܢܐ *sicut commotio palpebrarum*, per momentum temporis (einen augenblick) III 242 f. 245 b.

ܛܪܩܠܝܢܐ triclinium III 323 c.

ܛܦ Pe. pro ܐܦ II 350 b.

ܝ

ܝܐܒ Pe. Part. act. desiderans III 565 e. — Ethpa. ܐܬܝܐܒ II 399 d. 400 a.

ܝܒܒ Pa. certiorem facere II 525 b.

ܝܗܒ pro ܗܒ 1, 30; 16, 102; 17, 35; 21, 151; 42, 106; 58, 41; 63, 55; 66, 7; 70, 89; 72, 4.

ܝܙܦܐ mutuum accipiens 49, 72 (in cod. B ܝܙܘܦܐ).

ܝܚܝܕܐܝܬ solitarie III 29 a.

ܝܚܝܕܝܘܬܐ solitudo III 266 e.

ܝܠܘܦܐ discipulus, docilis III 74 d.

191 f. 195 c. e. f. 198 f. 201 e. 202 d. e.

ܬܘܣܦܬܐ additamentum, incrementum III 409 d. f.

ܝܘܙܐ vultur II 469 c.

ܐܬܝܠܥ edacem esse 49, 163; 71, 98; III 591 f.

ܬܘܠܐ finis II 341 f.

ܝܨܦ Pa. curare, quaerere II 360 b.

ܝܨܝܦܐ anxie curans II 400 e.

ܝܨܝܦܐܝܬ provide II 427 d.

ܝܩܝܪܐ surdaster, tardus captu 52, 65; 62, 51.

ܝܐܪܐ rivus, flumen III 63 d. 64 a.

ܝܘܪܩܢܐ pallor II 438 f.

ܝܪܘܬܘܬܐ haereditas II 334 f.

ܐܬܝܫܛ porrigi III 365 a. 584 b.

ܝܬ nota accusativi III 422 f.

ܡܝܩܪܐ gravis, modestus, venerandus (gesetzt) III 602 e.

ܝܬܡܘܬܐ orbitas III 283 b.

ܟ

ܟܐ Ethpa. increpari, objurgari 75, 56 (ubi exstat insolita forma Futuri ܬܬܟܝܐ pro ܬܬܟܐܐ). — Pa. increpare II 530 d.

ܟܐܪ reprehendere, accusare, pudefacere II 463 c. f. 473 f. 474 b. 531 f. 539 e. III 60 c. 61 c. 86 a. 115 b. 206 b. — Ethpa. pudefieri ܐܬܟܐܪ III 206 b, et ܐܬܟܪ 9, 62; 16, 8; 49, 68; 63, 39; III 179 d.

ܟܐܒ Aph. laedere II 432 c.

ܐܟܡܪ pro ܟܡܪ 15, 2; 29, 55; 30, 58; 61, 9; 64, 30; II 445 e.

ܟܡܢ Pe. sequ. ܠ, aliquid custodire aut retinere, praesertim avare, abscondere, occultare studere 17, 111; 35, 40; 36, 27; 43, 169. 172. 173; 50, 7; 52, 91; 71, 54; 74, 30; II 460 f. 462 f. 463 d. 514 a. 522 c. III 29 b. 36 d. 373 f. 462 b. 664 d. 665 d.

ܟܘܡܪܐ aestus, incensio III 595 f.

ܟܡܫ Pe. Part. poel quiescere, desistere 3, 20.

ܟܡܝܪܐ pudor III 323 c.

ܟܘܚܠܐ stibium, ar. كُحْل III 668 c.

ܟܘܟܒܬܐ Venus planeta II 458 a. 532 d.

ܟܡܢ II 434 d. III 31 e. 32 d. 36 falsam puto editoris punctationem, cui ubique substituenda est radix ܟܡܢ, cf. supra.

ܟܡܝܢܐ insidians, excubans III 280 a.

ܟܡܐ Pe. prorsus convenit cum rad. ܟܡܢ, II 448 c.

ܟܡܗ excoecare II 474 f.

ܟܡܪ Aph. contristare 1, 56; 10, 76; 37, 53; 39, 85; 49, 106; 76, 115; III 251 e. — ܟܡܝܪܐ atratus, niger 69, 37 (cf. hebr. Thr. Jer. 5, 10).

ܟܘܢܢܘܬܐ opificium II 385 f

ܟܢܐ Aph. idem ac ܐܩܝܡ stabilire, firmare, restituere 26, 4.

ܟܠܪ Pe. Part. pass. sanatus 26, 4. — Pa. medicare, sanare 34, 23. 101.

ܟܢܫܐܝܬ conjunctim, simul III 519 c. d.

ܟܣܐ 6, 142, 144, sed ܟܣ̈ܐ III 144 c. 594 d. 604 a. b. c. d. Significat proprie et etymologice tempus inter plenilunium et interlunium, quo luna sensim obtegitur. Itaque ܟܣ̈ܐ ܡܟܣܝܐ III 144 c ea hujus temporis pars est, qua luna adhuc plena est. Saepe vero ܟܣܐ etiam sine addito ܡܟܣܝܐ hanc arctiorem plenilunii significationem habet.

ܟܦ Pa. incurvare III 295 a. 319 d.

ܟܦܐ lanx librae II 456 f.

ܟܦܐ Pe. subvertere 30, 111. 113; 75, 44; II 450 a. — Ethpe. subverti 30, 106.

ܟܦܢ Ethpa. famelicum esse 71, 97.

ܟܦܢܘܬܐ fames 29, 186; 49, 50; II 406 f. III 168 a. 581 f. 597 c. 454 c.

ܟܦܪ Aph. efficere, ut aliquis officium suum recuset, de pedibus 77, 38.

ܟܦܝܪܐ maledictus 57, 19; sequ. ܒ abrenuntiatum est alicui 68, 22; III 512 e.

ܟܘܦܪܢܐ abnegatio III 434 e. 436 a.

ܟܪܐ Pa. contristare III 313 c, nisi forte Aph. legendum est. (Etiam ܐܟܪܝܬܗ III 572 d mutandum videtur in ܐܟܪܝܘܬܗ). — Pe. brevem, decurtatum esse III 359 b.

ܟܪܝܐ Plur. ܟܪ̈ܘܝܬܐ frumentum 26, 7; III 69 c. 162 f; cumulus 36, 151; 71, 63, praesertim frumenti II 503 a. b. III 125 c.

ܟܪܗ Aph. aegrotum reddere 39, 196.

ܟܘܪܟܐ ambages, circuitus 62, 70.

ܟܪܡܝܐ modestus III 159 a (proprie pudoris rubore suffusus; derivandum est a voce sequente, nec cognatum videtur cum arab. كريم).

ܟܘܪܡܐ rubor II 457 a. b, et generatim color II 521 b. Convenit chaldaicum אַכְרוּם, כְּרוּם fuligo, pudoris rubor. Michaelis verbum syriacum derivat a pers. کرم. Obstare quidem videtur, quod کرم, sanscrit. कृमि vermem significat, non colorem coccineum, qui कृमिज, kermes (e verme ortus) nominatur. Sed etymologia Michaelis valde commendatur per vocem hebr. כרמיל et eo, quod aliae linguae semiticae hanc significationem non habent.

ܟܘܪܣܐ liber, volumen II 441 e, proprie quaternio, a rad. ܟܪܫ, كرش complicare. Significatio

quaternionis saepe in marginibus codicum invenitur.

ܟܢܫ Ethpa. congeri, accumulari 57, 85.

ܟܫܛ Fut. U, sagittare III 395 c.

ܟܫܪ Pe. Fut. A, rectum esse III 391 c. — Ethpa. sequ. ܒ alicui rei strenuam operam navare III 382 f. 426 c. 446 a. 529 a. 531 b.

ܟܫܝܪܘܬܐ diligentia, studium, industria III 43 f. 44 a.

ܟܫܝܪܐܝܬ sedulo III 400 e.

ܟܬܝܡܐ signatus (de grege ovium) II 526 a.

ܟܬܡ Ethpa. maculari II 532 c. III 128 c.

ܟܬܪ Pe. permanere III 566 f.

ܟܬܝܫܐ a daemonibus excruciatus III 200 d.

ܠ

ܠ quod attinet ad 54, 77.

ܠܒܟ Ethpa. coagulari II 474 a.

ܠܒܟ Aph. prehendere facere III 297 a.

ܠܒܝܕܘܬܐ 13, 48 ut videtur, taeda, fortasse λαμπρότης.

ܠܒܫ ܦܪܨܘܦܐ qui alicui similis factus est, cf. ܠܒܝܫ ܦܪܨܘܦܐ exacte similis 3, 35.

ܬܠܒܘܫܬܐ vestis III 649 e.

ܠܗܝܒ cupidus, appetens II 316 a. III 387 f. 389 e.

ܡܠܘܝܢܐ comitans III 317 b.

ܠܘܝܐ comitatus, consortium III 58 a.

ܡܠܘܝܘܬܐ conjunctio, assistentia III 44 c.

ܠܚܐ Aph. abstergere facere III 496 f. — Ethpe. abstergi III 453 a. 475 f.

ܠܛܫ Pe. Part. pass. paratus III 456 d. 464 e. — Ethpa. adaptari, concinnari 46, 110; 57, 77.

ܠܚܫ Pe. mussitare, submissa voce loqui 48, 6; III 29 a. 145 d. 151 a. 633 d, incantare II 439 c. — Ethpe. mussitari III 404 a.

ܠܚܘܫܐ incantator II 476 a.

ܠܚܘܫܬܐ incantatio II 439 c.

ܠܥܓܠ ܠܥܓܠ velociter III 397 d.

ܠܥܒ Ethpa. bono sensu delectari, gaudere III 591 b. 592 c.

ܠܥܒܐܝܬ intemperanter III 52 b.

ܠܥܓܘܬܐ balbuties III 17 d.

ܠܥܙ Ethpe. insusurrari II 343 d.

ܠܥܣ Aph. cibum praebere II 508 f.

ܠܘܥܣܐ esca, illecebra III 296 f.

ܡ

ܡܐ Plur. ܡܐܘܬܐ pro ܡܐܐܬܐ III 130 e.

ܡܓܝܓܐ insipidus 29, 121.

ܡܓܘܫܘܬܐ magia II 445 e.

ܡܓܪ Pe. Fut. A III 424 c.

ܡܓܪ Pa. pervertere 29, 120.

ܡܣܐܢܐ calceus III 323 c.

ܡܫܫ Ethpe. perscrutari 3, 14.

ܡܡܝܬܢܐ mortalis, solubilis III 38 c.

ܡܙܓ Ethpe. misceri II 405 b.

ܐܡܙܪܬܐ pumilus II 456 a.

ܡܣܟ Pa. Part. pass. debilitatus, debilis III 624 c.

ܡܗܠ (fortasse ܡܗܠ corrigendum est) timere II 380 c.

ܡܛܪ Pe. pluere 2, 194; 40, 19 (ubi Cod. B Aph. ponit).

ܡܚܐ ܟܬܬܐ ad momentum temporis, paulisper 2, 70. 141 (cf. hebr. פֶּתַע, פִּתְאֹם).

ܡܚܐ ܙܒܢܐ ad tempus, temporarius 44, 83; 72, 91.

ܡܚܐ ܝܘܡܐ per diem III 50 f.

ܡܚܐ, non ܡܚܐ legendum est 1, 13. 38. 99.

ܡܠܟ Pe. studere, sequ. ܒ, II 439 b.

ܡܠܟܐ III 129 b. Bernstein (ZDMG IV, 311) omnino hoc verbum rejecit, eique substituere voluit ܡܫܟܠܐ funditores. Sed hanc correcturam metrum non admittit, nec verum est, quod contendit Bernstein, versiònem latinam vocem per *jaculantes* reddere. Benedictus et Hahn putaverunt eam *coecum* significare, quod tamen ex ܡܠܟܐ *albugo* et ܡܠܟܐ *lema oculorum* concludi non posse videtur. Fortasse convenit arab. مِلْغ vilis, stultus, مَالِغ nequam.

ܡܝܢܬܐ mentha 20; 14.

ܡܢ sine 62, 92. — ܡܢܗ ܘܒܗ secundum Merx (Bardesanes p. 63) significat *ex hoc et per hoc sequitur.* Sed non recte vertit locum II 554 e, et particulam ܐܘ contra metrum et sensum textui addidit. Mihi vertendum videtur: (Non vident haeretici), *si doceatur, unicum omnibus substantiis nomen esse, eo ipso etiam naturam earum eandem esse debere; eo ipso autem, quod unica sit natura principio carens, unicam quoque tantum esse posse substantiam, cui hoc nomen omnino et re et nomine soli competat.*

ܡܢ negationem exprimit 11, 8; 27, 49; 31, 84.

ܡܢܘ ܘܕܡܢܘ quis et cujus sit 19, 127; 20, 7; cf. II 506 c. III 45 c.

ܡܢܐ Pa. tribuere 16, 70.

ܡܣܬܐ coagulum, fermentum II 401 e. 404 a.

ܡܣܟܢܐܝܬ paupere II 432 e.

ܡܣܪ Pe. contemnere, spernere II 515 f, tradere, docere (sequ. acc. pers.) III 115 e.

ܡܨܐ verbum auxiliare. Pe. ܡܨܐ ܘܩܡ II 520 b. inter duo in medio constitutum esse; idem III 562 c. (ubi ܡܨܥܬܐ legendum

est) sequ. ܠ — ܦܠܓܘܬ. — Pa. ܡܨܥ ܦܠܓ in medio collocare III 169 e. ܦܠܓ ܡܢܗ dimidia ex parte fraudare 31, 91. ܦܠܓ ܦܠܓ dimidiare, dividere 5, 16.

ܡܪܝܪܘܬܐ amaritudo III 124 c.

ܡܪܪ Pa. amarum reddere III 361 d.

ܡܪܕ Pe. Part. pass. resistens 60, 115. — Aph. desciscere facere ab aliquo, sequ. ܡܢ II 459 e. f. III 584 a.

ܡܪܥܘܬܐ aegritudo III 381 a.

ܡܪܘܩ Fut. U III 447 e. — Ethpe. abstergi, purgari, expoliri 30, 90; III 584 a.

ܡܫܚ Pe. Part. pass. mensus, definitus III 566 c.

ܡܫܚܐ oleum III 125 c. 574 f. 589 e.

ܡܬܠ Pe. comparare II 558 d. III 119 e. 516 c. 544 e.

ܡܬܝܢܐ lenis 19, 95; de vino veteri 29, 136. 140; otiosus III 56 b; iners, piger II 319 b. 499 f.

ܢ

ܢܒܥ Pe. scaturire, prorumpere 35, 37; 71, 114; III 10 a. 116 e. 594 e. 621 e.

ܢܒܗ idem ac ܢܒܥ 2, 30; 47, 72 (ubi in cod. B ܢܒܛ); 62, 89; II 468 b. 502 f. III 417 f.

ܢܦܫܬܐ tumba III 328 b.

ܢܒܪܫܬܐ flamma III 430 b, ܐܢܒܪܫܬܐ cf. chald. נִבְרְשְׁתָּא, rabb. נִבְרְשָׁם. Cf. Middeldorpf l. c. p. 505. 601. Bernstein inepte vocem derivat a נְבַר et אֵשׁ; mihi originis indogermanicae esse videtur, cum radice sanscrita bhrâǵ, bhrêǵ lucere, splendere comparanda.

ܢܒܛ Pe. oriri, prorumpere, in solo Codice B 47, 72.

ܢܓܕ Pe. adducere 35, 227.

ܢܓܡ Pe. de fermento farinam permeante et attrahente 9, 45; II 434 f. — Ethpe. coagulari, coalescere per fermentum III 44 e. — Ethpa. redargui, persuaderi III 145 d.

ܢܓܗ Aph. liberare III 425 d. (sed fortasse melius ܢܓܗܘܢ a rad. ܢܓܗ legendum est).

ܢܓܝܪܐ diu protractus, diuturnus 10, 69; clemens, misericors (longanimis) 10, 70.

ܢܓܪܘܬܐ ars fabri lignarii III 33 d.

ܢܕ Ethpe. detestari 28, 61; 70, 77. — Aph. nauseam movere 76, 10.

ܢܘܕܢܐ terrae motus II 459 c.

ܢܘܕ Pe. movere II 395 a.

ܢܘܚܐ ܢܦܫ (pro ܢܝܚܐ) recreatio spiritus III 203 a.

ܢܚܝܦܐ macer III 168 c.

ܢܚܐ momentum, ut videtur, aut temporis defluxus II 439 a.

ܢܘܚܡܬܐ resurrectio 45, 33; 46, 149.

ܢܚܬ Pa. humiliare 9, 48.

ܢܚܫܝܪܐ venatio 36, 109; II 371 b. Vox est pehlvica נחשיר, cf. Vendid. 18, 131 (Spiegel p. 207, l. 5 ab imo), Bundehesh p. 35, l. 2, et p. 36, l. 1, ed. Westergaard), pers. نخچیر.

ܡܚܬܬܐ descensus 62, 117.

ܢܛܦ Pe. stillare, tabescere II 550 a. — Aph. instillare, superfundere III 440 c. 442 e.

ܢܘܛܦܬܐ stillicidium, stilla 55, 101; II 405 f. 546 f. 317 b. III 614 d, ܢܘܛܦ̈ܬܐ III 439 c. 440 c.

ܢܛܘܪܘܬܐ vices gerens II 397 c.

ܢܘܛܪܐ praeservatio 19, 104; asservatio 44, 22. 85.

ܢܛܪܐ custodia 3, 66.

ܡܢܟܦܢܐ offensor II 386 c.

ܢܟܘܠܐ fraudator 21, 57; II 328 a. 491 f.

ܢܟܝܠܐܝܬ fraudulenter II 511 b.

ܢܟܦ Pe. imperson. ܢܟܦܐ ܠܝ pudet me 61, 23. 93; 62, 13. — Pa. modestum facere III 20 f. 272 e. 276 e.

ܢܟܦܐܝܬ sancte III 260 e. 272 c.

ܢܟܪ Pa. non agnoscere, renuntiare II 551 d. III 308 d. — Aph. idem II 551 d.

ܢܟܝܪ Part. Pass. differens ab aliquo, sequ. ܡܢ III 117 b. — ܐܬܢܟܪ differre ab aliquo 15, 65; III 116 f, animo alienari, desciscere III 368 f. 371 c. 522 f.

ܢܘܟܬܐ morsus II 397 f.

ܢܣܝܣܐ aegrotus, infirmus, de oculis 27, 40. Cf. ZDMG XVIII, 655.

ܢܣܝܣܘܬܐ (seu ܢܣܝܣܘܬܐ) infirmitas II 549 c. III 185 f.

ܡܢܣܝܣܐ pro ܢܣܝܣܐ III 682 d.

ܢܣܚ Pe. auferre, abstrahere II 551 c. — Ethpe. trahi 44, 119.

ܢܦܝܚܐ inflatus, elatus, superbus II 341 f. III 54 e; fortasse demortuus, qui animam exspiravit 47, 144, cf. hebr. נפח נפש.

ܢܦܚܐ spiratio III 53 d.

ܢܦܝܚܘܬܐ superbia III 643 b.

ܢܦܩ Pe. quadrare, aptatum esse alicui, ut de clavi ostium aperiente, sequ. ܠ 37, 116; 74, 70; II 548 f. 550 a. — Ethpa. minui, remittere de doloribus II 464 a.

ܢܦܝܠܐ qui cecidit, procubuit III 423 f. 447 f.

ܡܦܩܢܝܐ (ita pro ܡܦܩܢܝܐ legendum est) excretivus II 316 e.

ܡܦܩܢܐ exitus, mortalitas, pestilentia II 459 c.

ܢܦܫ Ethpe. respirare, recreari, consolationem accipere 7, 47; II 541 c. — Ethpa. idem III 470 f.

ܢܨܘܒܐ plantator III 577 e.

ܢܨܚ Aph. splendere 63, 81.

ܢܨܚܢܐ gloria (proprie gloriosum) 43, 287 (ubi in cod. C ܢܘܨܚܢܐ); 44, 46.

ܢܨܦ Pe. sibilare 40, 47; II 425 f. III 392 f.

ܢܩܘܫܐ cantus II 557 f.
ܢܩܐ Pe. cogere 2, 137; 6, 121; III 165 c.
ܢܩܝ Ethpa. purum esse, purificari III 396 c.
ܢܩܝܘܬܐ puritas III 619 e.
ܢܩܘܬܐ gutta III 71 c.
ܢܩܙ Pe. vulnerare, pungere II 346 f.
ܢܩܡ Ethpe. sequ. ܡܢ vindictam sumere ab aliquo III 524 f.
ܢܫܒ Aph. incipere, verbum auxiliare cum sequ. praeterito 18, 71.
ܢܫܡܬܐ flatus spiritûs III 589 e. f.
ܢܫܡ spirare 10, 45; II 438 a. 487 f. 469 b. 503 f.
ܢܨܦ Pa. clarum, perspicuum facere III 84 b; cum sequ. ܟܠ significat *omnino tollere* 45, 55.
ܢܨܝܦܐ purus, clarus 45, 81.
ܢܬܦ Pa. attrahere III 325 e. 420 e. 472 c.
ܢܬܘܦܐ attractivus II 316 e.
ܢܬܪܐ defluxus III 81 d.

ܣ

ܣܒܗ Pa. similem esse III 602 f (cf. ar. شبه).
ܣܒܟ Fut. U, proprie se implicare in aliquem (cf. hebr. et chald. סבך, proprie שׂבך nectere, complicare, implicare, שְׂבָךְ, שְׂבָכָה cancelli, שַׂבְּכָה sambuca, ar. شبك conj. I immiscere, immissum esse, conj. II nectere, شبكة rete), itaque aliquem aggredi, invadere aut opere aut scrutatione, sequ. ܒ 6, 10; 56, 56; II 440 a. 450 b; III 32 e. 81 d. 125 f, sequ. ܠ III 164 d. 166 f. 167 d, sequ. ܥܠ III 404 c, absol. quaerere, desiderare III 44 b. 193 c; navem ad ancoras deligare 10, 88; infixum, immobilem remanere 43, 225.
ܣܓܦ Ethpa. laedi 21, 164; 57, 25; II 405 e. III 156 e.
ܣܕܪ Ethpa. disponi 21, 186.
ܣܗܪ pro ܫܗܪ forma arabizans II 334 e, quam Bernstein (l. l. pag. 309) vitium lectionis putat.
ܣܘܓܗ ܡܢ omnino 15, 95; II 488 f. 540 b. III 327 f. 387 c.
ܣܘܡ Pe. pro ܣܝܡ 41, 93.
ܣܘܡܬܐ attendere 15, 24.
ܣܡܟ Ethpa. sustentari, juvari III 27 f.
ܣܘܦ ܢܦܫܐ animam exspirare 10, 26; ita etiam simplex ܣܘܦ 60, 61.
ܣܚܝܬܐ lotio, purificatio III 666 f. 667 a.
ܣܛܪ Pa. firmare II 469 b.
ܣܝܥܘܬܐ petitio III 47 a.
ܣܝܟ Aph. III 159 f, idem ac ܐܣܝܟ, quod Bernstein (ZDMG IV, 311) veram lectionem putat. Sed radicem ܣܝܟ exstare, etiam vox ܡܣܝܟܘܬܐ docet.

ܣܟܪܝܘܛܐ Iscarioth 35, 218 in Cod. A, alias ܐܣܟܪܝܘܛܐ in Cod. A et B, ܣܟܪܝܘܛܐ in Cod. C.

ܣܡܠ ܒܓܘܢܐ exire in colorem, similem esse colori 2, 101. — ܣܡܠ ܒܓܘܢܗ accurate similem esse III 61 e.

ܣܡܐ color 17, 113; 48, 70; 69, 36; III 46 e. 157 d. 573 c. 596 e.

ܣܡܣܡܐ fungus lucernae II 335 e.

ܣܡܐ Ethpa. coecari II 452 c. III 156 e.

ܣܡܝܘܬܐ coecitas II 406 f. 523 b.

ܣܡܘܩܬܐ ascesis, continentia III 654 c.

ܣܢܐ Ethpe. odio haberi, odio dignum esse 3, 105; 27, 32.

ܣܢܝܘܬܐ odio dignum 26, 18; 27, 36.

ܣܢܝܩܘܬܐ res necessariae 13, 68. 69.

ܣܢܒ Aph. accendere 14, 59; 55, 55.

ܣܦܐ Pe. redundantem, liberalem esse 31, 72; III 125 c, colligere (ut chald. סְפָה) 74, 87.

ܣܦܩ Pe. tremere aut manus plangere III 633 f.

ܣܦܝܢܝܐ ut videtur navi vectus 46, 137.

ܣܦܣܪ licitari 7, 3; 55, 94.

ܣܦܣܪܘܬܐ inanis confabulatio II 459 d. III 666 d. e, praecipue licitantium III 662 e. f.

ܣܦܝܩܘܬܐ evacuatio III 666 c.

ܣܦܝܩܢܐ studiosus 15, 38.

ܣܦܪ Pe. expolire 76, 14; II 492 c. III 618 b.

ܣܦܪܬܐ expolitio, ornatus, decus 60, 35; 76, 58. 59.

ܣܦܝܪܘܬܐ idem III 322 f.

ܣܩܪ Ethpe. odio haberi 31, 111. — Pa. II 438 a, sed secundum Bernstein (l. l. 310) in Pe. mutandum est.

ܣܪܐ Pe. pro ܣܪܚ III 328 e. — Aph. 37, 142, sed Cod. A melius habet ܐܣܪܚ.

ܣܪܘܕܐ vaniloquus III 161 c.

ܣܪܘܕܘܬܐ loquacitas 40, 35.

ܣܪܕܘܬܐ disputatio, rixa III 131 c.

ܣܪܓ texere, implicare, Pe. Part. pass. III 401 b.

ܣܪܚ Aph. corrumpere 51, 12. — Ethpa. corrumpi II 480 f.

ܣܪܓܐ videtur significare telarium III 282 d.

ܣܪܥܦ germinare 20, 12; II 406 c. 455 f. III 674 a.

ܣܘܪܥܦܐ ramificatio, ramorum conjunctio III 588 f.

ܣܪܩܐ (non ܫܪܩܐ, ut Barbahlul praecipit) tormentum 61, 105; 72, 123.

ܣܘܪܩܐ exinanitio, paupertas voluntaria II 540 e.

ܣܬܐ Femin. vitis 5, 76; 70, 23; 75, 84; II 407 a. 417 d. 419 f. 529 c, uva III 607 c.

ܣܬܪ Pe. de vulneribus recrudescere, praesertim occulto 34, 65; II 380 c. (ubi falso ܢܣܬܪܘ pro ܢܣܬܪ). — Ethpe. occulto

morbo affici II 549 a. — Ethpa. protegi, ad protectionem refugere, sequ. ܒ personae 31, 88; 40, 37; II 399 b. III 230 b. 237 c. 385 c. 387 d. 399 a. 400 f. 431 d. 434 d. 518 f. — ܡܛܫܝܳܐ occultus II 403 e.

ܡܛܫܝܳܐܝܬ occulto II 550 a.

ܡܛܫܝܽܘܬܳܐ absconditas III 92 f.

ܥ

ܐܶܫܬܰܥܒܰܕ servum fieri III 623 a.

ܥܒܳܕ fictio, creatio 74, 12.

ܥܒܽܘܪܳܝܐ temporarius, fugitivus II 319 a.

ܥܒܽܘܪܬܳܐ femina transiens 27, 24.

ܥܳܒܶܛ jaciens III 281 a. f, mortuus II 390 c. e.

ܥܶܒܛܳܐ excidium, mors II 393 d.

ܥܓܰܠܬܳܐ ursa major II 449 a (ubi falso scriptum est ܥܓܠܬܐ).

ܥܒܺܝܳܐ videtur esse crassus, densus, ad subtilia perscrutanda non idoneus III 141 b.

ܥܕ antequam 61, 33; III 125 b. 307 e.

ܥܕܺܝܪܳܐ expurgatus II 392 f.

ܥܰܕܺܝ Pa. eripere III 301 e.

ܥܕܺܝܢܳܝܐ peregrinus III 371 a.

ܥܕܺܝܠ Pe. part. pass. reprehensione dignus 31, 149; III 160 d. — Aph. reprehendere III 504 e.

ܥܕܳܠܳܐ reprehensio II 510 b. 520 b.

ܥܰܕܶܢ Pa. jucundum facere III 593 f. — Ethpa. jucundum fieri III 593 f.

ܥܘܗܕܢܳܐ pro ܥܘܗܕܢܳܐ II 464 f. 465 d.

ܥܰܘܒܳܐ cista, marsupium 40, 59; II 541 c, sarcophagus 21, 79.

ܥܰܘܶܕ Pa. assuefacere III 320 f. Sed secundum Bernstein (l. l. 311) ܥܰܘܶܠ legendum est.

ܥܝܳܕܳܐ speciatim mala consuetudo 21, 139. 52. 54; 41, 101; II 540 f.

ܥܳܐܶܒ Pe. gemere 52, 67; 61, 100. 101.

ܥܙܰܙ Pe. invalescere II 430 b. III 133 c, sed videtur mihi falso punctatum pro ܥܙܰܙ.

ܐܶܬܥܰܘܰܩ impediri, arceri III 373 f. 378 b. 383 d. 490 a.

ܥܰܡ Aph. obscurare, obtegere III 265 f.

ܥܳܦ Aph. advolare, afflare II 394 b.

ܡܥܰܩܡܽܘܬܳܐ afflictatio III 283 f.

ܥܘܰܪ Ethpa. orbari 1, 37.

ܥܘܺܝܪܳܐ coecus II 442 d.

ܥܳܪ Pe. vigilare 61, 55.

ܥܺܝܪܽܘܬܳܐ vigilantia III 235 b. 254 b. 686 b.

ܥܙܰܙ Pe. invalescere 11, 55; 18, 48; cf. ܥܙܰܙ.

ܥܰܙܶܙ Pa. fortem esse 43, 32; 70, 15; III 154 e. 169 a; audere 54, 76; III 43 e.

ܥܛܠ stupidum esse III 123 c.
ܥܛܠܘܬܐ stultitia 10, 87; III 72 c, obstinatio II 467 f.
ܥܛܠܐܝܬ stolide vel duriter 65, 91.
ܥܛܦܐ amictus II 329 b.
ܥܝܩܐ indignatio, ira 59, 19; II 538 a. III 297 c; res, quae indignationem movet 55, 32; III 131 e.
ܥܟܢܐ de gemmis arborum 48, 37.
ܥܠܥܠ flatu dissipare III 295 e.
ܥܐܠܠ intrans II 404 f. 428 b. 550 f. III 280 a. 472 a. d. 469 e. 566 c. 597 c.
ܥܠܢܐ pastor 4, 24; 14, 2; 17, 6; 18, 21; 31, 179. 183. Ex his locis apparet, per vocem ܪܥܝܐ solum episcopum designari, per ܥܠܢܐ autem presbyteros, diaconos, ceterosque clericos. Ephraem, qui diaconus erat, se ipsum ܥܠܢܐ vocat II 560 c.
ܡܥܠܢܘܬܐ aditus III 44 e.
ܥܠܡܢܐ cur? II 450 c.
ܥܠܘܬܐ speciatim significat idolorum altaria 11, 96; 53, 123.
ܥܠܘܪܐ status vigilantis II 504 b, sed saepius ܥܠܘܪܐ 35, 123; 65, 35; II 506 a. b. d.
ܥܠܘܒܘܬܐ defraudatio, oppressio 59, 69.
ܥܠܡ Pa. juvenem reddere II 402 e. 418 f. III 262 f. 583 a.
ܥܠܥܘܠܘܬܐ ingluvies III 207 a.
ܥܡܕܐ baptismus II 500 d. III 207 c. 408 f. 437 b. 460 f. 480 c. 667 b; B. O. I, 94.
ܥܡܘܕܐ urinator (taucher) III 151 d. 153 b. 155 f. 157 c. 158 d.
ܥܡܛ Pe. Fut. A obscuratum esse 18, 91.
ܥܨܪ Ethpa. claudi 47, 62; III 137 e. 207 e. 581 d. — Aph. claudere 77, 22.
ܥܣܒܐ, non ܥܣܒܐ, gramen III 452 c.
ܥܢܝܬܐ responsorium, unde significationem cantilenae exortam puto. Vox invenitur post primum versum uniuscujusque carminis, exceptis carm. 17—21 et 53. Plura vide in prolegomenis.
ܥܫܝܢܐ sanctus II 542 e.
ܥܘܠܬܐ flagitium, peccatum III 207 a.
ܥܘܠܘܬܐ idem II 454 a.
ܥܩܒ Pe. explorare, perscrutari 21, 176.
ܥܘܩܒܐ perscrutatio II 470 b.
ܥܘܩܣܐ difficultas 67, 24; II 402 f.
ܥܩܡܘܬܐ perversitas III 427 b.
ܥܦܦ Aph. duplicare 1, 148. — Ethpa. multiplicari III 503 b.
ܥܦܐ Pa. generatim involvere, inducere, obtegere (cf. ar. غفا obtegere humum, delicta) 41, 13; II 426 e. III 363 d.
ܥܦܩ Pe. amplecti III 545 c. — Ethpa. amplexari III 602 b.

ܥܘܦܪܐ amiculus 43, 267. 276.
ܥܨܐ Ethpe. cogi II 481 f. 482 a. III 151 e.
ܥܨܒܐ vinctura (verband) 10, 79; sanatio III 467 f.
ܥܨܪ Ethpe. exprimi III 578 b.
ܥܩܡ ܐܬ convolutum esse 40, 46.
ܥܩܡܬܐ via tortuosa, flexuosa II 486 d.
ܥܘܩܡܐ injuria, fraus 31, 35.
ܥܩܪܘܬܐ sterilitas 37, 18.
ܥܪܒ Pe. spondere pro aliquo 46, 189; 48, 99; 51, 39; II 403 f. 539 b. III 122 e. 434 e. Cf. Middeldorpff l. c. p. 573. Part. pass. permixtus III 310 c.
ܥܪܕܐ columna 39, 148; 62, 48.
ܥܪܛܠܐܝܬ nude 65, 51; II 340 d.
ܥܪܡ Ethpa. astutum esse 30, 10.
ܥܪܘܥܬܐ casus, eventus II 450 b.
ܥܪܘܥܐܝܬ contingenter, fortuito, sine justa causa 2, 114; 31, 111; II 455 c. 520 c.
ܥܪܣܐ fundamenta domus III 169 a.
ܥܪܘܩܐ fugiens II 546 e.
ܥܫܩ Pe. incusare, calumniari 40, 22; 45, 98; 51, 137; 55, 13; II 416 b. 423 b. c. 477 f. 483 b. 522 b. III 361 f, operam navare III 114 c. — Pa. accusare II 520 a. — Ethpe. accusari 45, 97; II 474 a.
ܥܫܘܩܝܐ calumnia II 427 b.
ܥܫܘܩܐ oppressor, calumniator II 408 e. 422 f. 423 b. 427 a. b. 480 e. 519 c.

ܦ

ܦܐܝ Aph. pulchrum facere II 502 e.
ܦܘܕܬܐ pes (mensura) II 334 a.
ܦܓܪ Pe. expelli, de somno II 471 f.
ܦܗܐ Aph. errare, evagari facere 21, 122; 48, 124; 64, 41; II 447 e. 547 d.
ܦܘܗܝܐ aberratio, evagatio 3, 3; 55, 90; II 415 c. 471 e. 505 d. 550 f. III 81 a. 105 a. 137 b. 36 a. 131 f. 420 c. 453 c. 454 e. Cf. Middeldorpff l. c. 649.
ܦܚ Pe. fragrare 50, 78. 88; III 574 f (cf. فاح). ܦܚܬ ܠܡܦܩ festinanter egressus sum 63, 9. — Aph. spirare facere 50, 76.
ܦܘܚܐ refrigerium III 595 d.
ܡܬܦܝܣܢܐ persuasus II 473 b.
ܦܘܙܬܐ furor, ira 67, 40.
ܦܩ remotum esse ab aliquo, sequ. ܩܕܡ III 593 e.
ܦܚܝܚܐ futilis, levis 55, 17.
ܦܚܙ Aph. lascivum esse II 397 c.
ܦܛܡ Ethpa. saginari 39, 233; II 467 b. III 591 c. 592 a. c.
ܦܛܪ Pe. deesse III 589 d, solvi, finire III 434 a. 465 d. 474 f. 478 b. 513 d. — Aph. aperire (labia) sequ. ܣܦܘܬܗ II 368 c, fortasse excipere, suscipere III 589 c.
ܦܛܪܘܢܐ patronus III 660 f.
ܦܟܗ Pe. evanescere, cessare de

aromatibus III 623 e. — Pa. alicui proprium aroma aut saporem aut naturam adimere 4, 104; 74, 74; III 121 c. 597 a. — Ethpa. aboleri 21, 55. — Aph. sal demere, edulcare, lenire II 327 c.
ܦܟܝܗܘܬܐ insipiditas 15, 71.
ܦܟܠܘܠܐ inquinatio 21, 87; 32, 48; II 560 b. III 571 f.
ܦܠܐ Pe., sequ. ܡܢ purgare ab animalculis, ea exquirere II 335 b, cf. ar. فلى.
ܦܠܬܐ, non ܦܠܬܐ, 33, 21; 43, 42; 46, 31.
ܦܠܓ ܐܝܩܪܐ honorem tribuere 67, 16.
ܦܠܝܓܝ ܩܘܡܬܐ pumiliones II 455 e. 456 a.
ܦܠܝܓܐܝܬ divise II 505 e.
ܡܬܦܠܓܢܐ dividuus III 65 c.
ܦܠܚܐ cultor, adorator 9, 27.
ܦܢܐ Pe. verbum auxiliare 43, 216. — Pa. ܦܢܝ ܦܘܢܝܐ retribuere (oppos. ܐܣܒ ܦܘܢܝܐ mereri) II 456 f. III 206 b. Idem significat ܦܪܥ ܦܘܢܝܐ 2, 7; III 604 b. — Ethpa. retribui, reddi 38, 34; 62, 111; III 152 f. 177 a. 260 d.
ܦܢܝܐ sonus, clamor 4, 53.
ܡܬܦܢܝܢܘܬܐ conversio III 376 a.
ܐܦܢܝܐ prototypus II 325 a.
ܦܢܩ Pa. delectare III 590 b. 591 a.

ܦܣܝܣܐ ludus II 459 d.
ܦܣܩܢ (pers. پيسه) scribendum videtur, non ܦܣܩܢ, cf. 31, 46.
ܦܣܩܐ sectio, factio II 526 a.
ܝܘܡܐ ܕܦܣܝܩܘܬܐ, ܝܘܡ ܕܝܢܐ ܕܦܣܝܩܘܬܐ dies judicii definitivi II 349 f. III 413 f. 520 c.
ܦܥ Pe. conterere 67, 17. 20. — Ethpe. conteri II 440 a.
ܦܥܐ Pe. balare, vociferari II 407 b. 418 c. e. 424 b. 434 b.
ܦܨܚ Ethpe. laetificari II 475 f. 531 a. — Aph. renovare effigiem 69, 37.
ܦܨܝܚܐܝܬ hilariter III 563 a. d. 567 a. 582 c.
ܦܩܦܩܘܬܐ balbuties II 530 f. III 17 d.
ܦܩܘܕܐ mandans 21, 44.
ܦܩܘܕܐܝܬ mandative III 14 b.
ܦܩܘܕܘܬܐ gubernatio 19, 86; III 319 c.
ܦܩܚ Pe. florere III 117 e. — Pa. idem III 117 e. — Ethpa. utiliter admoneri III 279 b.
ܦܩܥ Pe. scindi II 548 a. 551 e.
ܦܩܪ Pa. insanire II 440 a. III 32 e. — Aph. rabiosum facere II 438 c. 478 f.
ܦܩܪܐܝܬ rabiose 56, 55.
ܦܪ Pe. fugere 4, 111, cf. ar. فرّ.
ܐܬܦܪܦܪ animam agere, in agone versari 10, 22, cf. ar. فرفر et

act. ܦܪܣܪ, de quo consulendus est Geiger in ZDMG XV, 149.

ܦܪܬܐ, non ܦܪܬܐ, agnus II 478 f.

ܦܪܝܐ progenies III 557 f.

ܦܪܘܥܝܐ exactor II 320 a.

ܦܪܨܘܢܝܬܐ scintilla III 635 c.

ܦܪܘܣܬܐ Plur. ܦܪ̈ܘܣܬܐ acta II 488 f. 526 a.

ܦܪܢܝܬܐ dos II 332 e.

ܦܪܐܐ fructus III 577 f. (fortasse legendum est ܦܐܪܐ).

ܦܪܫ Pe. prudentem esse III 427 e.

ܦܘܪܫܢܐ discretio, prudentia 13, 71; 19, 62; 21, 216; III 372 f. 470 c; discessus, mors 37, 89; II 541 b. III 226 f.

ܦܘܪ̈ܫܢܐ differentiae II 447 b.

ܦܪܝܫܘܬܐ distinctio II 505 c.

ܦܪܬ Ethpa. rumpi II 386 b.

ܦܪܬܐ granum seminale II 551 f. 552 c. d.

ܦܣܩ Pe. abscidere III 31 a. — Ethpa. abscissum esse 28, 14; III 67 f. 671 f.

ܦܫܝܩ tolerabilius, melius 6, 31; 20, 13; 35, 190.

ܦܫܝܛܐ extentus II 490 e.

ܦܫܪ Ethpa. dubitare, sequ. ܥܠ III 114 a.

ܦܬܠ Pe. Fut. A, se versare III 104 a.

ܦܫܘܪܐ solutivus II 316 e.

ܦܬܟ Pe. Fut. U miscere 17, 11.

ܦܬܟܪܬܐ idolum muliebre II 459 d. Vocem ܦܬܟܪ, a Lorsbachio (archiv für morgenl. litt. II, 324) et Bernstein falso derivatam, recte explicavit Gildemeister (zeitschr. für kunde des morgenlandes IV, 211), cui addendum, quod patikâra *idolum* revera in inscriptionibus palaeopersicis invenitur.

ܦܬܠ Ethpa. contortum esse III 78 e.

ܦܬܝܘܬܐ (apud Castellum falso ܦܬܝܘܬܐ) perversitas III 202 f.

ܦܬܩܐ chirographum impunitatis III 164 a.

ܨ

ܨܐܐ pro ܨܐܐ II 492 e.

ܨܐ pro ܨܐܐ II 501 b.

ܡܨܒܬܢܐ ornans II 540 d.

ܡܨܒܬܢܝܬܐ idem 16, 33. Radix ܨܒܬ non est originis semiticae, nec comparanda cum hebr. צֶפֶת (ut Michaelis proposuit), quia hoc a rad. צפה *obducere* derivatur. Sed ܨܒܬ est pael denominativum a ܨܒܬܐ splendor, decus, ornamentum, quod sine dubio respondet zendico çpaêta, pehlv. ספיט, pers. سپید. Syri saepe Pa. aut Aph. denominativum a substantivo peregrino formant, cf. ܐܪܙ et ܪܙ a ܐܪܙܐ (pers. راز), ܩܠܣ a ܩܠܣܐ (κλέος), ܛܟܣ a ܛܟܣܐ τάξις, ܐܦܝܣ a ܦܝܣܐ πεῖσις.

ܨܕܝܐ solitudo 68, 112; II 518 b. III, 329 f.

ܨܗܝܘܬܐ sitis III 581 f.

ܨܘܒ Pe. advenire, congregari III 474 f. 602 e.

ܨܘܒܐ reditus III 378 b.

ܨܗܝܒ ardens 10, 58; ܨܗܐܒ sitiens 45, 49.

ܨܘܚ Pe. clamare II 394 d.

ܨܘܡ Aph. jejunium praescribere 2, 110.

ܨܘܬܐ sonus 1, 94; 47, 24; 68, 111; II 403 f. III 256 a. b. 276 f.; auditus III 322 a.

ܨܘܚܝܬܐ disputatio 54, 1; 68, 87; II 440 e. f. 505 f. III 98 a 112 a. 395 f. 620 a.

ܨܠܠܐ puritas II 478 f.

ܨܠܨܠܬܐ strepitus 69, 98.

ܐܨܛܠܝ precare III 560 b.

ܦܚܐ ܨܠܐ laqueos disponere 52, 38; 58, 94. Idem significat ܦܚܐ ܛܡܪ III 588 e.

ܨܠܝܚܐ scissio 60, 78.

ܨܠܚ Pe. Part. pass. discissus III 147 d. — Pa. aperire 14, 151; III 96 f. 592 d.

ܨܢܐ Ethpa. fortasse impliceri 18, 106.

ܨܢܝܥܐܝܬ astute II 479 f.

ܨܥܪܬܐ peccatum III 453 c.

ܨܥܠ Pe. foedare III 431 e.

ܡܨܥܪܢܘܬܐ contumeliositas, maledicentia 21, 84.

ܨܦܚ Etthaph. malo superveniente affici II 339 c.

ܨܪܝܬܐ Plur. ܨܪ̈ܝܬܐ scissura III 200 a.

ܨܪܘ videtur esse balsamum seu aroma II 430 b.

ܨܪܚ Aph. exclamare II 344 f. 394 d.

ܨܪܦܐ conflatio, fusio 30, 88.

ܩ

ܩܘܝܐ܇ ܩܘܝܐ stagnum, lacus III 73 d.

ܩܒܠ sequ. ܥܠ conqueri de aliquo 38, 16. 18; 45, 93; 61, 76; 68, 81; ܥܠ ܡܩܒܠ conqueri potest de aliquo 3, 86. 87; III 439 a.

ܩܒܠ adversari II 460 f.

ܩܘܒܠܢܐܝܬ contrarie III 37 e.

ܩܒܥ Pe. Part. pass. firmus, non liquidus III 157 b. — Ethpe. infigi, reconstrui 46, 90.

ܩܒܘܥܐ compositio, coadunatio 44, 88.

ܩܒܘܥܬܐ acus clavi, uncinus 36, 5.

ܡܬܩܒܪܢܐ sepeliendus II 362 e.

ܩܒܘܪܬܐ sepultura III 462 b.

ܩܕܐ Ethpa. manere III 172 d. 333 e. 338 a. 441 f. 437 c.

ܩܕܡܝܐ II 502 c, ܩܕܡܝܐ III 594 f. primus.

ܩܕܪ Ethpa. scindi III 377 b.

ܩܕܫ Pa. matrimonio jungere 1, 49. 52. — Ethpa. matrimonio junctum esse 1, 117. Cf. talm. קַדֵּשׁ desponsare, קִדֵּשׁ, הִתְקַדֵּשׁ desponsari, קִדּוּשִׁין sponsalia.

ܩܕܝܫܐ angelus 9, 41 (cf. hebr. Job 5, 1; 15, 15, chald. Dan. 4, 10).

ܩܘܡ sequ. ܥܠ aliquid animo deprehendere (auf etwas kommen) 71, 43, cum negatione aliquid intelligere non posse 35, 208; II 506 c. ܩܡ ܥܠ ܒܡܠܬܗ verbo suo stare, promissis stare III 142 e. ܩܡ ܒܐܦܐ patrocinium suscipere III 229 f. 230 b. 236 b. 264 f. 267 a. 332 f. 334 c. 488 f. 492 a. ܠ ܩܡ auxilium ferre, sistere, vindicare 31, 38. 108; 43, 69; 51, 59; II 446 b. III 63 f. 70 e. ܐܝܬܝ ܘܐܩܝܡ proferre 6, 56, proferre 5, 51. Cf. ܩܪܒ.

ܡܩܝܡܢܐ erigens III 447 e.

ܩܘܠܬܐ amphora II 440 e.

ܩܗܐ Aph. pervertere, ambire II 474 c.

ܩܛܝܢܘܬܐ subtilitas II 492 c. III 139 f. 140 a.

ܩܛܝܪܐܝܬ necessario II 553 e.

ܩܛܪܓܐ accusatio II 555 d. III 362 e.

ܩܝܢܐ aratrum II 392 f.

ܩܘܠܠܐ ignominia, contumelia 55, 4; 60, 83; II 408 e.

ܩܠܐ Pe. confringere II 469 a; III 372 e (sed hic fortasse melius ܘܩܠܠܗ legendum est). — Aph. contemnere, sequ. ܠ 19, 91; III 480 a.

ܩܠܠܐ animalculum frumento infestum 31, 167; 40, 90; III 162 e. f.

ܡܩܠܥܐ funda III 372 e.

ܩܘܠܥܐ lutum III 53 b. 131 d. Cf. Middeldorpff l. c. p. 609.

ܩܡܛ Pe. colligare III 280 e, cf. ar. قَمَطَ.

ܩܢܘܝܐ possessor II 527 d.

ܩܢܝܐ idem 77, 3.

ܩܢܛ Pe. Part. pass. timens ܩܢܝܛ II 416 b, et ܩܢܝܛ III 472 d. — Ethpa. terreri, timere 40, 49; II 379 f. 380 b. 410 d.

ܩܘܢܢܐ concentus, melodia II 557 f. 439 d. (ubi scriptum est ܩܘܢܢܐ).

ܩܘܦܐ congeries, acervus 73, 46.

ܩܨܨ Pe. contundere III 563 c.

ܩܨܠ Ethpe. exscindi III 53 c.

ܩܨܬܐ machinatio, insidiae II 475 e.

ܩܨܠܬܐ sophisma intricatum III 100 b.

ܩܨܗ Pa. impedire 60, 43.

ܩܪ Aph. aliquid alicui in rationem inducere, alicui ob aliquid succensere 36, 197; II 408 a. III 302 f. Part. pass. definitus, tributus III 245 c, odio dignus III 242 e.

ܩܘܡܪܘܬܐ sacerdotium idolorum II 381 b. 383 b.

ܩܪܦ Pe. moleste ferre, vituperare, sequ. ܒ 36, 164; III

253 b. — Ethpa. destitutum esse II 541 a.

ܩܣܪ Καῖσαρ II 432 e.

ܩܪܫ Pe. frigescere, algere 29, 150; III 72 f. 362 d.

ܩܪܝܢܐܝܬ (ita cod. A, sed B et C habent ܩܪܝܢܝܬ) contentiose 35, 283.

ܩܪܒ Pe celebrare II 530 b, part. pass. II 530 b.

ܩܪܢܐ caput debiti 2, 132; 45, 41; 49, 8; 74, 88; II 400 c. 405 f. III 68 e. 296 d. 374 a. 378 d. 415 d, cf. ar. قَرْن et ZDMG XVII, 756.

ܩܪܘܢܐ currus II 379 e.

ܩܪܨ Pe. videtur esse ludibriose annictare 64, 13, cf. קרץ עינים.

ܐܬܩܪܛܦ timore afficere, tremore percellere III 633 f.

ܩܫܫ Ethpe. senescere II 476 a. — Ethpa. vetustum esse 38, 114; II 488 a. III 379 c.

ܪ

ܐܪܙ sicut 29, 22. 30; 46, 35. 161. 183; ܐܝܟ ܪܙ idem 46, 31; simplex ܪܙ idem 45, 122; 49, 110. — Cod. A solet habere ܐܪܙ, B ܐܪܐܙ, C ܐܪܐܙ. Vox non est semitica, ut putat Gesenius in thesauro suo, sed sine dubio persic. راز, sanscr. रहस्, saepius रहस्य. Cf. chald. אֲרָזָה, רָז Dan. 2, 18. 19; 4, 6.

ܒܪ ܪܐܙܐ symbolum 32, 69; symmysta, particeps divinorum mysteriorum III 249 b.

ܐܪܙܢܐܝܬ mystice III 408 f.

ܪܒܐܝܬ magnopere 4, 28; 5, 139; III 257 b. 448 b. 565 f. 678 d.

ܪܒܘܢ ῥαββουνί 4, 86; II 408 a.

ܪܒܝܐ 13, 72 incrementum; non est prorsus synonymum cum ܬܪܒܝܬܐ, quod in hoc versu educationem significat.

ܪܩܒ putrescere III 317 d. 322 f.

ܪܩܝܒܐ putridus III 320 a. II 394 a.

ܪܩܝܒܐ quatriduanus, de Lazaro, qui per quatuor dies in sepulcro jacuit 41, 202.

ܪܟܢ Pe. deprimere 2, 91. — Ethpa. deprimi III 40 b.

ܪܘܝܚܐ gaudium, jucunditas 6, 190.

ܪܘܝ Pa. emollire 16, 41; 19, 93. — Aph. florentem, fertilem facere II 525 e (proprie humectare, succo imbuere).

ܪܘܓܙܐ poena divinitus immissa 1, 12. 127; 5, 15; 6, 117. 120. 121; 7, 1; 13, 40.

ܡܪܫܠ ad errorem seu peccatum seducere II 451 a. III 74 f. — Pass. ܐܬܪܫܠ peccare 15, 59.

ܒܪܬ ܪܓܠܐ pedisequa, proxime sequens II 557 d.

ܪܓܡܐ lapidatio II 421 e.

ܪܓܫ Pe. tumultuari, fremere 28, 9; III 70 e.

ܪ̈ܓܫܐ sensus, sensibilitas 2, 175.

ܪܕ Aph. pandere, diducere, numerare II 383 d. (cf. chald. רדד).

ܪܕܐ Pe. spargere, emittere III 624 a (ubi Bernstein non recte ex mea sententia ܪ̇ܕܐ corrigere voluit ZDMG IV, 313). — Ethpe. de aqua emitti, in canales deduci 3, 98.

ܪܗܒ Aph. terrere II 319 c.

ܪܗܝܒܐܝܬ velociter 31, 112.

ܪܗܒܘܢܐ promissio matrimonii, sponsalia 60, 101, ut neograecum ἀῤῥαβῶνας.

ܪ̈ܗܛܐ cursor III 257 b. 584 f. 617 a.

ܪܘܠ Aph. putrefacere II 345 c.

ܪܘܠܐ putredo 10, 51; II 515 c. d.

ܪܘܒ Pe. vociferari 35, 236; II 407 f. 445 e. III 70 e. 98 e.

ܪܘܙ Aph. laetificare 1, 55; III 276 f.

ܪܘܙܐ gaudium III 594 d.

ܪܘܚ̈ܐ aroma III 168 f. 574 f. 575 e. 577 b. c. 597 c.

ܪܙܦ Pe. instillare, infundere III 305 a. (cf. ܪܙܦ).

ܪܘܙܐ videtur esse nidus III 35 b, apud Novariam ܪܘܙܐ.

ܪܣܣ Aph. aspergere III 380 f.

ܪܣܣܐ effluvium 21, 86; III 101 d.

ܪܚܡܢܐ misericors 61, 12. 109; II 487 f. 499 d. 507 b. 556 f. Cf. ar. رَحْمَن.

ܪܛܒ Aph. humectare 10, 36. 41. 61; II 446 d.

ܪܟܟ Aph. mollem facere II 549 d.

ܪܟܘܒܐ locus quietis III 577 e; currus III 296 b. 563 e. f; solum, pavimentum III 101 b.

ܪܟܢ Ethpa. (ita metrum postulat) flecti III 282 b.

ܐܪܟܢ ܪܝܫܐ mereri, sensu neutro III 206 b.

ܪܡܝܘܬܐ collatio, collecta (einlage, beitrag) 46, 41; III 378 c.

ܪܡܫܢܘܬܐ patientia, mansuetudo 15, 17; 16, 108.

ܪܡܫ Pa. 2, 187 ad vesperam usque commorari, ut chald. רַמֵּשׁ.

ܪܬܝܬܐ timens II 416 b; ܪܬܝܬܐ commotus, quassatus 11, 85.

ܪܛܢ Ethpe. murmurare 5, 89; II 480 e. — Ethpa. proclamari 1, 15.

ܪܘܛܢܐ murmuratio, indignatio invenitur 5, 111, sed etiam ܪܛܢܐ II 408 a.

ܪܛܘܢܐ lamentans 4, 13.

ܪܦ Aph. movere II 505 d.

ܪܦܝܘܬܐ laxitas, pigritia II 458 d. 352 e. 358 f. III 333 f. 373 f. 426 a. 433 e. 449 a. 468 d.

ܪܦܝܐܝܬ laxe II 352 c.

ܪܦܩ 44, 103 corrigendum est in ܪܦܩ.

ܪܦܣ 19, 15 in cod. B. Sed lectio ܪܦܣ in cod. A praeferenda est, ut apparet ex 28, 50.

ܪܦܦ Pe. Fut. A, se movere 31, 165; 47, 28 (ubi cod. A ܪܦ habet); 50, 18; II 346 e. 504 e. III 10 a. 109 e. 274 f. 593 a; serpere (um sich fressen) II 451 a.

ܪܦܦܐ motus, impulsus II 460 a.

ܪܨ Pe. conterere II 469 c.

ܪܣܣܐ gutta II 529 d. III 22 e.

ܪܨܝܦܐ II, 342 e, ܪܨܝܦܐ III 171 a, rivulus.

ܪܩܒ Aph. aliquid suppurare II 390 d.

ܡܪܩܘܕܬܐ proprie manuum torsio 75, 54.

ܪܫܘܝܐ accusans, vituperans II 449 c.

ܡܪܫܝܢܘܬܐ reprehensio, vituperatio 40, 29; II 449 b. 510 b. 514 f. III 230 e. 365 c. 654 f. 659 c.d.

ܪܫܠ Aph. dimittere, expellere, repudiare, concedere, permittere 26, 29; 27, 33; II 516 b. 517 b. c. 539 d. 540 e. 571 e.

ܪܘܫܡܐ signum, nota II 491 f.

ܪܫܥ Pe. scelestum esse II 456 e.

ܪܛܝܒܐ humidus III 177 e.

ܐܬܪܛܒ, abundare, vigere, florere III 665 e, ps. 72. 12; Jer. 12, 1; Hos. 10, 1; Job 3, 18; 21, 9 hex.

ܪܛܢ Pe. susurrare III 633 d, loqui 69, 101; II 338 c. III 151 a.

ܫ

ܫܐܘܠܐ interrogans III 369 d. 450 d. 451 d. e. 569 b.

ܫܘܬܦܐܝܬ communicatorie, adscititie II 460 c.

ܫܘܬܦܘܬܐ pro ܫܘܬܐܦܘܬܐ 40, 30.

ܫܫܪܐ (melius ܫܫܪܐ) annulorum catena, armilla III 245 a. 319 f.

ܫܒܒܐ II 454 a, secundum versionem latinam *laqueus*, sed melius, ut videtur, *scintilla*, cf. ar. شبب, hebr. שְׁבִיב, chald. שְׁבִיב.

ܫܒܐ Aph. captivationem efficere II 527 b.

ܫܒܝܐ captivator 12, 4; II 436 a. III 130 e. 205 e. 382 a. 385 b. 398 f.

ܫܒܪ Ethpa. se quasi infantem et innocentem gerere II 320 b.

ܫܒܪܘܬܐ infantia II 453 b. 527 d. 550 f. III 276 d. 595 e. 596 d.

ܫܓܝܬܐ error II 457 e.

ܫܓܘܫܝܐ violentia, necessitas II 450 b. 453 b.

ܫܓܝܫܐ perturbatus 11, 104; 75, 114, sed ܫܓܝܫܐ etiam invenitur 75, 112; 77, 77. 82.

ܫܓܘܫܐ perturbator II 517 a.

ܫܐܕܢܐ daemoniacus 61, 32; II 409 e.

ܫܕܐ Ethpa. ejici, projici 61, 29. — ܪܓܬܐ ܨܒܝ ܫܕܐ voluptati habenam remittere 21, 4.

ܫܕܠ Pe. blandiri 9, 48; III 673 d.

ܫܘܕܠܐ blandimentum III 378 e.

ܡܫܕܪܢܐ mittens III 176 c.

ܫܚܠ Pe. desertum, infirmrum,

exstinctum esse, languescere 36, 182 (in Cod. C); 46, 74.

ܫܗܪܐ vigil II 475 b.

ܫܘܝܓܐ lotio III 589 a.

ܫܕ Pe. effundere 30, 69.

ܫܘܚܕܐ munus, donatio 15, 19.

ܐܫܬܘܚܕ solitarie vivere II 461 a.

ܫܘܚܕܢܐ donum III 503 b.

ܫܚܢ Aph. dolorem efficere III 420 d.

ܫܘܚܢܐ pacificatio III 96 a.

ܫܘܚܦܐ limatio, expolitio II 498 b. III 94 f.

ܡܫܚܦܐ purus, clarus II 510 a.

ܫܚܠ Pe. Fut. A, cessare, proprie defluere II 516 a. — Ethpa. conflari, defaecari 43, 214. — Aph. solvere, liquefacere, purificare II 363 b.

ܫܚܠܐ effluvium, flumen II 497 f. 498 a. III 579 e, fortasse faex 17, 110.

ܫܚܠܘܠܐ rivus II 342 e.

ܫܚܡ Aph. nigrum facere III 578 c. — Ethpa. obfuscari III 532 e.

ܫܘܚܡܬܐ massa atra 49, 149.

ܫܚܝܡܐܝܬ simpliciter, modo communi II 429 e.

ܫܚܩ Pe. laborare, operam dare, exercere 40, 10; 41, 72; 43, 192; praeparare, componere III 371 e; contritum esse III 374 e. Part. pass. ܫܚܝܩ laborans 7, 46, 66; 9. 43. 57; III 127 f (ubi forma ܫܚܝܩܐ invenitur); laboriosus, aerumnosus, contristatus III 242 c. 243 d. 318 d. 374 d. — Cf. Middeldorpff l. c. p. 448.

ܫܘܚܩܐ labor 66, 29, moeror III 586 f.

ܐܫܬܚܪ relinqui II 526 b.

ܐܫܬܚܠܦ in pejus mutari II 551 c.

ܐܫܬܚܠ desiderare 71, 63.

ܫܚܬ Fut. A, Pe. aeruginem contrahere III 55 a. — Pa. II 439 f metro repugnat et in Aph. mutandum est.

ܫܛܐ Ethpa. desipere III 396 a.

ܫܟܝܒܐ jaciens, dormiens 70, 59.

ܫܟܝܚܘܬܐ inventio 46, 32; II 319 a. 329 f.

ܫܟܢ Aph. habitare facere II 414 b.

ܫܟܝܢܐ daemon hominem inhabitans III 200 d.

ܫܟܝܢܬܐ majestas divina שְׁכִינָה III 568 a.

ܫܟܪ Pe. inebriatum esse II 551 d, deturpari, deformari, caligare de oculis 31, 118. — Pa. blasphemare 38, 73; II 438 c (quod Rödiger falso tamquam exemplum conjugationis Peal attulit), 523 f, diripere II 551 c.

ܫܟܝܪܘܬܐ III 29 f et ܫܘܟܪܘܬܐ II 458 f turpis actio.

ܫܟܟ Aph. quiescere facere II 474 c. — Ethpa. ad quietem perduci II 390 d.

ܫܠܝܘܬܐ quies 15, 13; 16, 98; III 321 d.

ܫܠܝܢܘܬܐ idem III 594 a. Bernstein l. l. pag. 313 correxit ܫܠܝܘܬܐ.

ܫܠܘܚܐ mittens 66, 84.

ܫܠܝܚܘܬܐ nuditas III 431 a.

ܡܫܠܡܢܐܝܬ perfecte III 605 a.

ܫܘܡܗܐ nominatio III 179 a.

ܫܡܠ Pa. maturare III 590 a. d.

ܫܘܡܠܬܐ fama infausta 4, 74; 10, 98; 75, 48.

ܫܡܛ Pa. dimittere 6, 131; 45, 52; II 456 e.

ܫܡܫܢܐ servus 13, 67; 59, 36; 53, 3. 188, diaconus 4, 137; 21, 44. 187.

ܫܢܝܢܐ arista II 422 c. III 590 a.

ܫܘܢܝܐ idem ac ܫܢܝܐ 2, 65.

ܫܢܐ Aph. insanum reddere 57, 128; II 438 c. 524 a (410 a in Pael mutandum est). — Ethpa. insanire II 438 e.

ܫܘܢܬܐ pugillus 74, 125; II 334 a.

ܫܥܫܐ radix III 124 b.

ܫܦܐ Ethpa. purificari 45, 132.

ܫܦܠܐ piger 11, 45, humiliatus 76, 100, humilis, asceta 7, 54; 31, 218.

ܫܦܝܘܬܐ otium 61, 25.

ܫܦܠܐ humiliatio 36, 175; 40, 1; 74, 3; III 570 c. e.

ܫܦܠܘܬܐ vesica II 316 e.

ܫܦܪ Pe. occare 6, 110.

ܫܦܪ Ethpe. placere III 450 c.

ܫܩܝܘܬܐ potatio II 421 f.

ܡܫܩܠܐ exilium II 438 a.

ܦܪ ܫܘܪܐ propugnaculum III 68 b. 595 f.

ܫܪܪܐ fidei conjugalis promissio, sponsalia 60, 103; 75, 73.

ܫܪܒ Pa. condere gentem, propagare II 455 e. f. 456 a. — Ethpa. invenire II 384 b.

ܒܫܪܒܐ pro II 484 d.

ܫܪܓ Pe. incendere Jes. 50, 11 hex. Ethpa. lucere II 350 b.

ܫܪܕܘܕܐ cadaver 36, 34; III 277 d. e. 295 d. 296 a.

ܫܪܐ Ethpa. dissolvi, destrui 47, 60.

ܫܪܘܝܐ primus, primitivus, recens 39, 204; 71, 55; II 406 f. 410 d.

ܫܪܘܝܐܝܬ primo, primitus 39, 209; 45, 141; 69, 95; 31, 177.

ܫܪܚ Pa. recreare 61, 35. — Aph. idem III 575 a. — Ethpe. recreari, gaudio exsultare, bono sensu III 597 d. — Ethpa. idem III 586 e. 593 c; redundare III 564 b.

ܫܪܝܚܐܝܬ libidinose II 548 c.

ܫܪܓ Ethpe. delabi II 455 a; peccare II 456 f. 457 b. III 363 a.

ܫܪܘܦܬܐ putamen 46, 176; II 541 e. 552 a.

ܡܫܬܝܢܝܬܐ quod bibi potest III 589 e.

ܫܬܘܝܐ bibens II 497 f. 502 b. III 582 a.

ܫܬܠ Pe. plantare II 558 c.

ܫܬܩ Pe. Fut. U, pro ܢܫܬܘܩ III 556 d, cf. chald. יִשְׁתֹּק.
ܫܬܝܩܐ silens, pro ܫܬܝܩܐ II 418 b.

ܬ

ܬܒܪ Pe. Imperat. U, quamquam Fut. A habet, cf. III 388 c. 398 d.
ܒܬܪ ܬܚܘܡܐ idem ac ܒܬܪ ܐܘܚܡܐ 41, 147.
ܬܕܐ Plur. ܬܕܝܐ mamma II 423 f.
ܬܘܒ rursus 35, 193.
ܬܝܒܐ poenitens 3, 50; 31, 147; 39, 157; II 407 d. 445 c. 471 a. 516 d. III 27 e. 169 c. 245 f. 315 c. 333 c. 338 c. 347 e. 359 a. 367 c. 371 b. d. 375 b. f. 377 a. 382 f. 383 a. b. 568 a.
ܬܘܗ Aph. stupere facere, excitare 18, 52.
ܬܘܗܪܐ confusio 9, 36; III 265 e. 440 a.
ܬܘܡܐ allium 60, 92, cf. Num. 11, 5.
ܬܘܠܐ ulcus III 124 b.
ܬܒ Pe. manere, quiescere II 437 d. III 108 e.
ܬܛ Pe., ut videtur, descendere, immergi, 76, 98, cf. ar. غطّ.
ܬܝܒܘܬܐ poenitentia 52, 87; II 480 a. 508 f. 514 c. III 339 b. 378 d. 392 d. 585 b.
ܬܫܫ Pe. infirmum fieri III 57 c. 58 b. 447 a. — Aph. debilitare, superare 54, 13; III 623 e.
ܬܫܝܫܐ infirmus, miser III 279 a. 319 e. 593 f.
ܬܫܫ humiliare III 317 f. 319 e. 347 f.
ܬܐ Ethpe. vehementer irasci seu timere II 440 f (non Ethpaal, quod metro repugnat).
ܬܐܠܡܐ faex, impuritas II 440 f. 476 f. III 592 b. 272 d; ܬܠܡܐ 30, 52. 65. 69. 127; 31, 126; 45, 105; 35, 125; II 504 c. 505 a. 506 d.
ܬܠܡܐ turbidus, impurus II 476 f.
ܬܠܡܘܬܐ impuritas III 113 f.
ܬܟܪ Aph. jacturam pati II 533 f.
ܬܟܒ Pa. studio et sollicitudine aliquid facere II 417 f.
ܬܟܝܒܐ instans, appropinquans 14, 63.
ܬܟܠ Aph. sperare facere, sequ. ܥܠ.
ܡܬܟܫܢܐ reprehensor III 169 f.
ܬܘܟܫܐ reprehensio, coercitio III 170 a.
ܬܠܬ Pa. tertio aliquid facere 1, 149. 150. Saepe conjungitur cum ܬܢܐ iterare, cf. 1, 152; 29, 208. 213. 234; III 99 a, aut cum ܥܦܦ duplicare, cf. II 400 d.
ܬܠܝܬܝܐ triduanus, Dominus Jesus Christus, qui per tres dies in sepulcro jacuit 1, 105; 41, 202; triunus 2, 49; 5, 83.

ܐܬܛܠܠ se tamquam infantem gerere II 320 b.

ܬܡܗ Ethpe. mirari II 354 f.

ܬܡܣܘܬܐ sanies, ulcus 11, 26; II 515 c. III 619 e.

ܬܢ Ethpa. fumigari III 203 a.

ܬܢܐ Pe. verbum auxiliare 69, 23.— Ethpe. praedicare, laudare III 560 b, sed bene a Bernstein (l. l. p. 313) in Peal mutatur.

ܬܢܝܐ iteratio III 198 f.

ܬܢܝܢܐ idem 35, 47. 48.

ܬܥܒ Pe. Fut. A, laborare, fatigari 49, 100; 50, 20; 74, 122; III 444 f. 446 b. Part. pass. vexatus III 372 b.

ܬܩܦ III 614 f, sed bene a Bernstein (pag. 313) in ܬܩܘܦ mutatum est.

ܬܩܦܐ pondus aut impetus III 192 e.

ܬܩܝܦܐ firmus, stabilitus III 666 e.

ܬܩܝܦܐܝܬ firmiter, recte 15, 34; 51, 130; 59, 9; II 501 d. III 20 a. 239 b. 269 f. 464 c. 465 b.

ܬܪܘܣܐ aries III 653 a.

ܡܬܪܣܝܢܐ nutriens II 316 e.

ܬܪܝܙܐ erumpens, defluens, praesertim de lacrimis III 253 c. 418 f, sed et improprie de ipsis oculis III 479 a.

ܬܪܨ Ethpe. rectum fieri II 509 d.

Volumen carminum Nisibenorum, a beato Domino Ephraem compositorum.

I. Ad modum: Aperiam os meum in scientia.

[1] Tu, Deus misericors, Noe recreasti, cum et ipse misericordiam tuam recreasset. Oblatis enim sacrificiis cohibuit diluvium, et ob dona data promissionem accepit. Cum oratione thureque te placasset, tua gratia eum jurejando et arcu donavit, ita ut, si quando diluvium terram laedere audet, arcus extensus sit exadverso, qui illud expellat terraeque animum addat. Tu juratus pacem custodias et arcus tuus pugnet contra indignationem tuam! (Responsorium: Extende arcum tuum adversus inundationem! nam ecce, elevavit fluctus suos contra muros nostros). [2] Aperte proclamatum est, Domine, vilem illum, quem Noe sparsit, sanguinem in aeternum prorsus iram cohibuisse. Quanto ergo validior erit sanguis unigeniti tui, cujus sparsione inundatio nostra cohibeatur, cum nonnisi tamquam illius praefigurationes valida facta essent vilia sacrificia, quae Noe obtulit iisque iram

---

I. In hoc carmine S. Ephraem, patriae personam agens, obsessionem, qua Nisibis jam tertio affligebatur, et inundationem ab hostibus molitam deplorat et misericordiam divinam implorat. Ad quam obtinendam gratiae recordatur, quam Deus diluvii tempore in Noe contulit, atque ostendit, urbem Nisibenam hac gratia cum digniorem esse, tum magis indigere, quam ipsum Noe ejusque familiam. — Tempus facile est inventu, cum haec obsessio expresse tertia nominetur (cf. carm. 1, str. 6. 11; 2, 5. 19; 3, 11. 12; 6, 1. 3), quae anno 350 accidit. Plura de hac obsessione in prolegomenis dicta sunt. Hoc primum carmen scriptum est, antequam aquae aggerem perruperunt et confractionem muri effecerunt.

[1] De ܡܘ̈ܡܝܬ „tu juratus" cf. quae in indice s. v. ܝܡܐ?? protuli.

cohibuit. Placeris ergo oblatione altaris mei et cohibe a me inundationem mortiferam! Ita salutiferum erit utrumque signum tuum, mihi crux tua et Noe arcus tuus. Crux tua scindat mare aquarum, arcus tuus cohibeat pluviae inundationem! [3] Ecce omnes undae perturbant me. Arcam quidem in eo beatiorem constituisti, quod fluctus tantum eam circumdabant; me autem tumuli et tela et undae circumdant. Illa quippe thesaurorum depositorium tibi erat, ego e contra depositorium debitorum. Itaque illa in amore tuo fluctus subegit, ego autem in ira tua orbata sum inter tela. Gestavit illam inundatio, perturbat me flumen. O nauta illius arcae, esto mihi quoque nauta in sicco! Sicut illi requiem dedisti in portu montis, ita mihi quoque requiem praesta in portu murorum meorum! [4] Me justus Deus abunde castigavit, cum arcam illam dilexisset inter medios fluctus. Vicit enim Noe libidinis fluctus, qui ipsius aetate filios Seth suffocaverant. Qui, ut ipsius caro filiabus Cain resisteret, fluctuum superficiem tamquam solum ascendit et, ne a mulieribus pollueretur, animalia copulavit, quorum omnia paria in arca ad matrimonii copulam conjunxit. Oliva, quae alias per oleum suum facies exhilarare solet, illorum facies per folium suum exhilaravit; me vero flumen, cujus potatio laetificat, per inundationem suam, Domine, contristat. [5] Abominationem iniquitatum mearum vidit justitia tua et oculi tui puri detestantur me. Congregasti aquas per immundum, ut facias mihi purgationem a peccatis, non ut per eas baptizando me purifices, sed ut terrendo me corrigas. Undae enim excitabunt ad orationem, quae abluet delicta mea. Aspectus earum, poenitentia plenus, est mihi pro baptismate. In mari illo, Domine, quod ad suffocandum

---

[3] Tres hic enumerantur hostium oppugnationes, tumuli, qui et aquae immittendae et telis ejiciendis inserviebant, tela, quibus defensores in muro constituti interficiebantur, denique aquae fluctus. Cf. prolegomena.

[4] S. Ephraem inter primos est, qui filios Dei Gen. 6 de Sethitis interpretati sunt, cf. ed. rom. I, 48; II 455—456; 477—479; III 564.

[5] Immundus vocatur Sapores rex, tum ob idololatriam, tum ob horrenda sua et incestuosa matrimonia, cf. 6, 6. — Mare Syris nominatur quaecunque aquarum congregatio; hic significat Mygdonii fluctus in aggeres immissos.

me destinatum est, potius peccata a misericordia suffocentur! In mari rubro corpora submersisti; in hoc autem peccata submerge pro corporibus! [6] Arcam misericordia ductus constituisti, per quam servares omnium residua. Ne in ira terram orbares, gratia tua fecit terram ligneam; illam in hanc evacuasti, postea hanc in illam regredi fecisti. Meae autem terrae ter impletae et evacuatae sunt. Et nunc undae aggrediuntur me, ut deleant reliquias, quae evaserunt in me. In arca residuum servasti, in me quoque, Domine, serva fermentum! Arca quasi gignens in montem emisit incolas suas; utinam et ego libere in meas terras emittere possim eos, qui in me inclusi sunt! [7] Inclusos in munitionibus meis laetifica, Domine, qui illos inclusos per olivam laetificasti. Misisti illam tamquam medicum per columbam infirmis, qui omnibus undis cruciabantur. Intravit et expulit omnes dolores eorum, nam gaudium ejus vicit moerorem et evanuit tristitia per solatium ejus; et sicut dux exercitus dedit fiduciam timentibus, sparsit conversationem inter desertos, effecitque, ut oculi aspectum pacis gustarent et os festinanter ad laudem tuam aperiretur. Sicut olivam illam in undis conserva me, ut per me laetifices inclusos in munitionibus meis. [8] Inundatio ausa est irruere in murum nostrum, sed sustentabit eum potentia, quae omnia sustentat. Non cecidit sicut aedificium arenae susperstructum, quia non aedificavi doctrinam meam super arenam. Petra erit mihi fundamentum, quia super petram tuam aedificavi fidem meam. Fundamentum secretum fiduciae meae portabit muros meos. Ceciderunt enim muri Jericho, quia super arenam aedificavit fiduciam suam. Moyses e contra aedificavit murum in mari, quem super petram

---

[6] Terrae urbis Nisibis, id est agri et pagi finitimi, jam ter evacuatae sunt, nimirum quia incolae earum tempore trium Persarum invasionum aut aufugerunt aut in urbem munitam se receperunt. Oratur ergo Deus, ut, quemadmodum in arca reliquias generis humani servavit, ita et urbem Nisibin, eosque, qui in eam confugerunt, conservet, nec per excidium urbis omnem spem abscidat.

[8] Videntur Persae aquas Mygdonii, antequam eas in aggeres immiserunt, diu retinuisse et collegisse, ut magno impetu in muros irruerent. S. Ephraem certe divino auxilio adscribit, quod tum murus non confractus est.

aedificavit animus ejus. Fundamentum Noe in petra positum erat, ideoque aedificia lignea in aquis portavit. [9] Compara animas, quae in me sunt, animalibus in arca! Loco Noe, qui tristis erat in ea, ecce altare tuum, triste et humiliatum! Loco mulierum nuptarum in ea, ecce virgines meas, quae non nubunt! Loco Cham, qui post egressum suum nudavit turpitudinem patris sui, ecce operatores charitatis, qui fovebant et vestiebant apostolos. In doloribus meis insipienter loquor, Domine; noli igitur arguere, si irritant te verba mea. Prosperos, qui murmurabant, silere fecisti; mei autem miserere, sicut postremorum, qui siluerant! [10] Ante iram fecisti domum refugii, sed restiterunt ei omnes gentes. Noe vero recreabatur in requie, quia quietem praestitit habitatio ejus sicut nomen ejus. Clausisti portas, ut servares justum; aperuisti cataractas, ut perderes immundos peccatores. Constitit Noe inter terribiles undas extrinsecus et perniciosa ora intrinsecus; circumtulerunt eum undae, perturbarunt ora. Tu vero placasti bestias intraneas cum eo et humiliasti coram eo undas extraneas, mutastique aspera celeriter, quia tibi, Domine, facilia sunt difficillima. [11] Audi et perpende comparationem mei et Noe, et etiamsi levior inveniatur dolor meus quam dolor illius, gratia tua aequet salvationes nostras! Ecce enim filii mei, sicut ille, positi sunt inter iratos et perniciosos. Pacem igitur praesta mihi, Domine, cum intraneis, et humilia coram me extraneos et duplica victoriam meam. Et quia ter me invasit furiosus ille interfector, Christus tuus triplicet etiam gratiam suam! Ne vincat malignus misericordiam tuam, immo supera eum, qui me iterum atque tertio invasit! Volet victoria mea per orbem, laudem tibi paratura in orbe! O qui resurrexisti tertio die, noli nos occidere in tertia calamitate.

---

[9] Alludere videtur ad Num. 11 aut 14 aut 16.

[10] Nomen Noe quietem significare notum est.

[11] Sub iratis (ܡܬܚܡܬܢ̈ܐ) cives partium studio, haeresi imprimis Ariana, distractos ab invicem, sub perniciosis (ܡܚܒ̈ܠܐ) autem hostes, extra insidiantes, fluctusque ab iis excitatos intelligendos esse, mihi videtur postulare comparatio cum Noe.

II. De liberatione urbis.

Ad modum: Consolamini promissionibus.

[1] Aperta sunt hoc die ora ad gratias agendas. Ii ipsi, qui scissuras aperiebant, aperuerunt ora filiorum meorum; laudant misericordem, qui salvavit populum nostrum, neque hoc tempore id spectavit, ut retribueret nobis secundum merita nostra. Cum jam excitati essent ii, qui nos captivos abducere vellent, gustaverunt saecula gratiam tuam per salvationem nostram. (Responsorium: Ab omnibus ore praeditis laudetur gratia tua)! [2] Salvavit nos sine muro et se murum nostrum esse docuit. Salvavit nos sine rege et testatus est, se esse regem nostrum. In omnibus omnino salvavit nos et monstravit, se ipsum esse omnia. Salvavit nos per gratiam suam et hoc modo rursus revelavit, se gratis misereri et salvificare. Ab omni gloriante aufert gloriam et dat eam gratiae suae. [3] Sonus omnium orum non sufficit ad laudem tuam. Nam in illa hora, qua lux nostra fumigabat et jam prope exstincta erat, repente (quia tibi omnia facilia sunt) prorupit et resplenduit. Quis unquam vidit duo haec mirabilia, quod desperato magna exstitit multaque spes, et quod hora ululatus mutata est in praedicationem? [4] Haec est dies festi, quia in ea pendent festa. Si enim ira nos captivasset, cessassent etiam festa nostra; quia autem superavit vicitque pax nostra, ecce intonant festa nostra. Haec dies benedicta sustentat omnia; in ea enim pendet urbs, in urbe populus, in populo pax, in pace pendent omnia. [5] Ex ipsis scissuris multiplicasti victorias. Gloria triuno adscendit e tribus scissuris,

---

II. Hoc carmen post liberationem urbis concinnatum, gratias agit Deo, simulque conqueritur, cives Nisibenos nec per afflictiones, nec per beneficia divina ad veram seriamque poenitentiam revocari posse.

[1] Ii, qui scissuras aperuerunt, sunt Persae, qui per aquae impetum murum confregerunt. Ipsi dicuntur aperuisse ora Nisibenorum ad gratias agendas, quia per murorum confractionem Deo occasionem praebuerant mirificam urbis protectionem ostendendi.

[5] Tres scissurae de tribus urbis obsessionibus intelligendae sunt, cum in unaquaque murus scissus esse videatur, cf. etiam str. 19. Cum tamen vox

quia descendit et restauravit eas per misericordiam, quae cohibet iram. Confregit eum, qui non intellexit, quod nos nonnisi edoceret. Docuit internos, quod justo judicio scidit scissuras; docuit externos, quod benigne restauravit eas. [6] Loquimini et afferte gloriam, salvati mei, in hac die, senes et pueri, adolescentes et virgines, infantes et innocentes, et ecclesia, mater civitatis! Senes enim liberati sunt a captivitate, juvenes a cruciatu, infantes ab allisione, mulieres a denudatione, ecclesia a derisione. [7] Venit ad nos duriter et perterrefacti sumus ad momentum; venit ad nos suaviter et emendati sumus ad horam. Avertit se et reliquit nos paululum, tum erravimus in infinitum, sicut fera bestia, quae discit, blandimentis et perterrefactione commota, quae vero, simulac homines averterunt se ab ea, rebellat, errat et perniciosa exsistit media in pace. [8] Retribuit nobis, nec tamen timuimus; salvavit nos, nec tamen pudefacti sumus. Coarctavit nos et multiplicata sunt vota, laxavit et multiplicata sunt delicta nostra. Cum affictaret nos, erat pactum cum eo; cum nos respirare sineret, erat rursus perversio. Sed quamquam noverat nos, abjecit se, ut nos stabiliret. Sub vesperam glorificavimus eum, tempore matutino rejecimus eum. Si necessitas discessit a nobis, etiam veritas discedit a nobis. [9] Afflixit nos scissuris, ut retribueret nobis pro peccatis. Tumulos elevavit, per quos deprimeret gloriationem nostram; aquas scidit, per quas ablueret sordès nostras. Coarctavit nos, ut conveniremus in templo suo; coarctavit nos et exstincti sumus; sed simulac aperuit nobis, rursus aberramus. Similes sumus lanae, quae versicolore omnium colorum varietate praedita est. [10] Sciamus, beatos Ninivitas non conversos esse per tumulos, nec per aquas, nec per scissuram, nec etiam per arcus, nec quia sonum chordae arcus pertimuissent eoque ad poenitentiam ducti essent; sed audita voce contempta confestim jejunium indixerunt infantibus suis, castitatem praeceperunt juvenibus suis, humiliarunt reges suos.

ܬܘܪܥܬܐ etiam de quacunque calamitate adhiberi possit, fortasse muri confractio ad tertiam obsessionem restringi debet.

11 Castigasti nos, et nos te justum confitebamur, quia non accidit
fortuito; salvasti nos et gratias egimus, quia indigni eramus. Mi-
sertus es nostri, et quidem non ideo, quia vana opinione sperasses,
nos poenitentiam acturos esse. Apertum enim tibi est, nos post
gratiam tuam rursus errare; cognosti, quod peccavimus et cognosti,
nos peccaturos esse. Bene sciebas culpam nostram et praeteritam
et futuram, quando misertus es nostri. 12 Comparavit poenitentiam
nostram, ut superaret debita nostra; sed ne in aequilibrium qui-
dem utraque mensura ascendere potuit, cum multa graviaque es-
sent peccata nostra et deficeret poenitentia nostra. Jusserat jam
Deus nos vendi pro debitis nostris, gratia autem ejus facta est
advocata nostra. Caput debiti una cum foenore solvimus per qua-
drantem, quem porrexit poenitentia nostra. 13 Dimisit nobis de-
bitum decem millium talentorum propter perpaucum, quod tribu-
imus ei. Ad illud quaerendum valde coactus erat, ut justitiae
suae satisfaceret; rursus autem ad dimittendum inductus erat, ut
laetificaret bonitatem suam. Lacrimas per momentum temporis
dedimus ei. Justitiae suae indulsit quaerendo et perpaucum su-
mendo; bonitatem suam laetificavit, cum multum propter hoc
paucum dimitteret. 14 Permulta debita sunt, quae dimisit nobis,
permulta, ita ut linguae nostrae impares sint bonitati ejus. Di-
misit nobis, nos autem non dimittimus; retribuimus ei per-
verso modo. Peccata commissa denuo inscribimus; clamamus:
dimitte, Domine! oramus: quaere, Domine! scilicet: dimitte!
si nosmet ipsi peccavimus, quaere! autem, si alius peccavit
in nos. 15 Neque etiam sicut extranei oppugnatores laboravi-
mus pro vita nostra. Illi enim elevaverunt tumulos, nos autem
ne voces quidem; illi dissolverunt murum, nos autem ne vin-
cula quidem debilia in corde nostro. Rejecit tamen Deus soler-
tes propter nos socordes; rejecit laborem extraneorum, quam-
quam ipse intus ingrate rejicitur. 16 Dimisit loquentes et per-
cussit silentes; murus laesus, populus autem instructus est; pe-
percit patibilibus et percussit murum passioni non obnoxium. Nam
pro animabus nostris sensibilibus percussit lapides sensu carentes,
ut nos castigaret. In amore suo pepercit corpori nostro, et cele-

riter percussit murum nostrum. [17] Quis unquam vidit, scissuram pro speculo fuisse. Utraque pars intuita est in id, utebantur eo extranei et intranei. Videbant in eo tamquam prae oculis potestatem frangentem et sanantem. Videbant eum, qui scissuram scidit rursusque restauravit. Extranei videbant fortitudinem ejus et profecti sunt nec vesperam exspectabant; intranei videbant auxilium ejus et laudabant eum nec tamen sufficiebant. [18] Dies salvationis tuae excitet somnolentiam tuam. Quando murus scindebatur et elephantes insistebant et tela pluebant et viri audacter aggrediebantur, erat spectaculum coelestibus; pugnabat ibi peccatum, sed triumphabat ibi gratia. Misericordia vicit infra, angeli clamaverunt superne. [19] Et studuit hostis tuus, ut percuteret artibus suis murum te circumvallantem, perfugium incolarum tuorum; studuit, sed non potuit. Et ne putaret, se post scissionem muri etiam intraturum et nos captivaturum esse, scidit eum quidem, nec semel tantum, sed pudefactus est; neque hoc sufficiebat, sed ter ei accidit, ut pudefieret ter in tribus conatibus. [20] Mihi quoque in media tua multiplicetur beatitudo per gratiam, ut, qui in te multa peccaverim, in te quoque multos fructus feram, et ut senectus mea in te misericordiam adipiscatur pro iis, quae in te peccavit juventus mea. Ore filiorum tuorum ora pro me filio tuo, qui peccavi supra vires meos et poenitentiam egi infra vires meos, qui sparsi sine mensura et collegi minima mensura.

III. Carmen alterum ejusdem modi.

[1] Stabili auditum nostrum, ne solvatur et aberret. Est enim aberratio, si investigamus, quid sit Deus et cui similis sit. Quomodo enim possumus pingere in nobis imaginem illius essentiae,

---

[17] Comparatur haec muri scissura cum speculo, quia in ea justitia, et in restauratione ejus potentia, bonitas, auxilium Dei cerni potuit.

III. Hoc carmen eodem cum antecedenti tempore scriptum est. Post praemissam adhortationem contra Arianos, qui S. Trinitatis mysterium perscrutari praesumebant, praedicat Dei misericordiam in liberatione urbis, civesque admonet, ut iterata castigatione edocti poenitentiae et emendationi studeant.

[1] Stultum est Deum perscrutari velle, quia nec ipsius animae nostrae

quae similis est menti. Nihil est in ea coarctatum; tota videt atque audit, tota est tamquam loquens, et totalitas ejus in omnibus singulis sensibus exsistit. (Responsorium: Gloria sit unicae essentiae, quae investigari nequit a nobis!). [2] Non possumus perscrutari aspectum ejus, ita ut pingatur in intellectu nostro; audit sine auribus, loquitur sine ore, operatur sine manibus, vidit sine oculis. Non potest eam comprehendere animus noster et desistit ab ea, cum talis sit; sed ipsa in bonitate sua induit formam humanam, ut nos colligeret sibique similes redderet. [3] Discamus, quomodo haec essentia sit spiritualis et apparuerit tamquam corporalis, et iterum sit pura et apparuerit tamquam irata. Fiebant enim haec propter nostram utilitatem, quia essentia illa nobis similis facta est, ut nos ei similes fieremus. Revera quidem unus tantum ei similis est, filius, qui processit ab ea, ejusque accuratissima imago est. [4] Nisibis, audi haec! propter te enim haec scripta et dicta sunt. Tibi et aliis in mundo fuisti causa proeliorum et sacrorum tractatuum. Ora super te, o inclusa, ora super te canebant. Sed post triumphum et liberationem tuam aperta sunt ora in te ad jubilationem et laudationem. [5] Oratio incolarum tuorum sufficiebat ad salvationen tuam, non quia justi, sed quia poenitentes erant, et, quantumvis flagitiosi, tamen se castigationi divinae animo partim debitis depresso, partim virtutibus ornato subjiciebant. Utinam in posterum bonis fructibus excellant, sicut hucusque peccatis excelluerunt! Certe victoriae corona iis affulsit, simulac in saccis poenitentiam egerunt. [6] Dies liberationis tuae est rex

---

naturam, qua in singulis sensibus tota est, intelligere possumus. Hoc argumento S. doctor saepissime utitur in hymnis contra scrutatores, cf. III, 180.

[3] Sententiarum nexus hic est: Ipsa quidem Dei essentia a scrutatoribus investigari nequit; hoc tamen intelligere possumus, cur Deus, quamquam spiritus est, humanam formam induit, et cur, quamquam est ens clarissimum et sanctissimum, iratus videtur et homines castigat. Incarnatus enim est Deus, ut nos sibi similes faciat, et in ira nos castigare videtur, ut nos emendet. Hoc modo transitum sibi pandit poeta ad sequentia, quae maxima ex parte de utilitate castigationis agunt.

[6] Docemur hic, murorum scissionem Sabbato, liberationem autem die dominica contigisse. Similiter et Theodoretus tradit, Saporem post muri

omnium dierum. Sabbatum destruxit muros tuos, prostravit ingratos; dies autem resurrectionis filii resurgere fecit cladem tuam. Dies resurrectionis te resurgere fecit secundum nomen suum et glorificavit nomen suum. Sabbatum vero reliquit custodiam suam et seipsum vituperavit per operationem scissurarum. [7] Samariae praevaluit fames, in te autem praevaluit satietas. Samariae repente evenit et exstitit satietas; tibi autem insonuit et advenit repente mare. Illic edebatur infans et vitam iis sustinuit; in te autem edebatur corpus vivum et vivificans omnia; repente salvavit manducatus manducatores. [8] Notum est, bonum Deum non voluisse calamitates, quae omni tempore homines affligunt, quamquam ipse eas immisit, sed peccata nostra causam esse nostrarum afflictionum. Nemo de creatore nostro, sed hic de nobis conqueri potest, cum eum peccando coegerimus, ut nobis contra ipsius voluntatem irascatur et nos percutiat contra ipsius beneplacitum. [9] Terra et vitis et oliva indigent castigatione. Oliva conterenda est, ut fructus ejus suaviter fragrent; vitis putanda est, ut fructus ejus pulchri sint; humus arandus est, ut proventus ejus boni sint; aqua in canales deducenda est, ut deserta irrigare possit; aes denique et argentum et aurum perpolienda sunt, ut splendeant. [10] Si ergo ipse homo omnia nonnisi castigando pulchra facit, et si quando castigationem spernit et negligit, omnia odibilia et inculta fiunt, discat homo per illud, quod castigat, eum quoque, qui ipsum castigat. Et homo quidem ideo castigat, ut ipse inde utilitatem percipiat. Unusquisque enim servos suos castigat, ut ipse possideat eos; bonus autem Deus castigat servos suos, ut ipsi se possideant. [11] Fiant afflictiones tuae libri ad admonendum te. Ii enim, qui ter inclusi erant, sufficiunt, ut fiant tibi libri, in quorum historiis mediteris omni hora. Quia duo testamenta spreve-

---

perruptionem in posteram diem exspectasse, ut urbem caperet. Nec ab eo differt Julianus, qui tamen in eo errat, quod ait, Saporem post muri restaurationem adhuc per longius tempus ante urbem remansisse, cf. 2, 17.

[1] Hic S. Ephraem aperte realem Christi praesentiam in eucharistia testatur. Cf. 2 Regg. 6—7.

ras, ne in iis legeres salutem tuam, ideo Deus scripsit tibi tres illos libros duros, in quibus legeres castigationes tuas. [12] Inhibeamus futurum per praeteritum; erudiamur poena inflicta, ut evitemus infligendam; reminiscamur praeteriti, ut dissolvamus futurum. Cum primae plagae obliti essemus, altera nobis institit; cum alterius quoque obliti essemus, tertia nos ursit; quis jam nunc obliviscetur?

IV. Ad modum: Congregatio afflictionum mearum.

[1] Mi Deus, indesinenter introibo ad portam domus tuae. Ego, quae rejeci omnem gratiam, poscam audacter, ut accipiam impudenter. (Responsorium: Spes nostra, esto murus noster!). [2] Si enim, Domine, singulare tritici granum a terra valde multiplicatur, quanto magis orationes meae ditabunter per gratiam tuam. [3] Propter voces infantium meorum suspirantes et clamantes aperi mihi portam misericordiae tuae! Propter voces eorum laetifica luctum saccorum eorum! [4] Fili unigenite, qui eras infans et conversabaris cum maledictis pueris Nazarenis, exaudi agnos meos, qui viderunt lupos, et ecce clamant. [5] Si enim, Domine, grex in campo videt lupos, confugit ad pastorem et auxilium quaerit sub baculo, qui edaces pellit. [6] Ita tuus quoque grex videt lupos, et ecce clamat valde. Vide eum perturbatum esse; crux tua sit baculus, qui depellat devoratores gregis! [7] Accipe benigne clamorem meum per pueros meos, qui omnino puri sunt! Ille enim infans paucorum dierum placare potest, Domine, antiquum dierum. [8] In

---

IV. Oratur Deus, ut, precibus populi flexus, urbi agrisque ejus pacem restituat, eosque, qui aufugerunt, reducat. Hoc carmen scriptum est sub initium mensis Nisan, qui prorsus cum Aprili romano concidit, a. 359, quando Nisibeni certum nuntium acceperunt, Saporem cum ingenti exercitu ad Mesopotamiam invadendam appropinquare. Ait enim S. Ephraem 7, 3, malos nuntios mense Nisan allatos esse, agros autem a Romanis tempore lunae decrescentis vastatos esse 6, 24. Tempus autem lunae decrescentis a. 359 prius dimidium mensis Aprilis occupavit. Hoc ergo carmen ad initium mensis Nisan referendum est. Apparet, Nisibenos publicam supplicationem instituisse, cui totus populus, etiam infantes, intererant, ut precibus suis finem belli a Deo impetrarent.

plateis meis omnibus infantibus meis sit pax illa, quam evangelizaverunt angeli descendentes illo die, quo infans se demisit in praesepe. [9] Duo et septuaginta senes, seniores illius populi, non sufficiebant medendis scissuris; infans vero hic, Mariae filius, pacificat omnes regiones. [10] Miserere, Domine, infantium meorum, per eosque memento nativitatis tuae, quod ipse fuisti infans. Ii igitur, qui similes sunt infantiae tuae, salventur per gratiam tuam! [11] Mixtus est in grege tuo clamor innocentium cum sono ovium, quae invocant pastorem omnium, ut liberet se ab omnibus malis. [12] Contexam omnes voces et faciam ex iis coronam vocum, offeram eam patri tuo, emam — — —

— — — [13] In laetitia ob afflictiones illatas occulta est tristitia; sed tristitia ad nostram emendationem est fons laetitiae in nova illa vita. [14] In felicitate, qua gaudet persecutor meus, occultae maledictiones insunt. Ego vero laetificor, quia in illa miseria, qua ab eo affecta sum, mihi inest occulta felicitas. [15] Quis non laudet eum, qui nos procreavit et qui rursus procreare potest vocem laetorum nunciorum e mediis calamitatum famis? [16] Tu, medice omnium, curasti me in aegritudinibus meis. Pretium medicamentorum tuorum dare nequeo, quia non est eis aequivalens. [17] Dives misericordia tua praestat vel medicamentis tuis; non possunt emi, sed gratis donantur, pro lacrimis accipiuntur. [18] Quomodo, Domine, urbs orbata, cujus rex procul abest et cujus hostis prope adest, stare potest sine misericordia? [19] Tu omni tempore portus et refugium es; quando aquae me tegebant, descendit misericordia tua et extulit me; rursus igitur nunc comprehendat me auxilium tuum. [20] Porrige afflictionibus meis medicamentum liberationis tuae et passionem salutarem, qua me emendas. Signum tuum potest fieri medicamentum sanans omnia. [21] Valde contristata sum et sedula ad accusandum eum, qui me perturbavit. Sed gratia

---

[9] Intelligit septuaginta senes, a Moyse ad lites dijudicandas constitutos, cf. Num. 11.

[13] Ante hanc stropham deest unum folium, in quo circa 17—18 strophae scriptae erant.

tua, Domine, confringat calicem, quem miscuerunt peccata mea!
[22] Speculata sum in omnes partes et flevi, quia deserta sum;
quamquam valde numerosi sunt duces et defensores mei, unus
tantum est, qui me liberet. [23] Fugerunt, Domine, et reliquerunt
me infantes mei, et similes facti sunt pullis, quos aquila persequitur;
ecce occultaverunt se in abscondito; pax tua reducat eos!
[24] Cantum vinitorum meorum ecce desiderant aures meae, nam
voces eorum defecerunt; sed rursus intonetur cantus eorum per
laetos nuncios liberationis tuae, o bone. [25] Vocem horroris audio
in turribus meis; clamant enim defensores mei, quando custodiunt
muros meos; quiescentem fac hanc vocem per vocem pacis tuae!
[26] Tumultus agricolarum meorum pacem annuntiet extra muros
meos, sonus civium meorum intra muros meos, ut Deum laudem
foris et intus. [27] Solve, Domine, moestitiam hujus altaris puri,
et casti sacerdotis tui, qui stat veste lugubri indutus et sacco desuper
cinctus! [28] Laudabit te propter salvationem tuam ecclesia
et ministri ejus, urbs et incolae ejus. Fiat, Domine, sonus pacis
pretium vocum supplicum eorum!

V. Ad modum: Grex tuus suspiriose.

[1] Fac ut audiatur per gratiam tuam nuntius salvationis, quia
nuntii terribiles, auditu nostro tamquam via transitoria usi, animos
nostros calcaverunt. (Responsorium: Gloria sit victoriae tuae,
laus dominatui tuo!) [2] Consolare lucris parvis et levibus eos, qui

---

[22] Conqueritur, multos cives ob metum hostium urbem et agros relinquere, qua de re in sequentibus hymnis saepe sermo fit; cf. 6, 27—29. 33. Putabant enim illi, Saporem, ut antea, simulac Mesopotamiam invaserit, Nisibin obsessurum esse.

V. Deplorat agrorum devastationem, qua Romani iter Saporis impedire voluerant. Conqueritur, non per hostes, sed per ipsos defensores arbores abcissas, segetes et vineas vastatas esse, rogatque Deum, ut fructus residuos conservet et sanet. Simul autem Nisibenos hortatur, ne de hac castigatione, quam ob peccata sua bene meruerint, murmurent, sed ut potius Deo gratias agant, quod ipsis pepercerit. Scriptum est carmen post interlunium, ergo post medium mensem Nisan 359, cf. 6, 24.

[2] Tempus lucri significat tempus messi proximum, quod in his regioni-

qui mercati sunt damnum pro laboribus suis, et tempore lucri detrimentum acquisiverunt! [3] Apertum est, hanc iram quasi dimidiantem in terra exstitisse, damnumque et lucrum in furore divisisse; alios enim destruxit repente, alios autem superbos fecit repente. [4] Ut doceret, se omnibus modis castigare posse, cum videret persecutores terribiles esse oculis meis, extendit me coram infantibus meis et flagellaverunt me hi dilecti mei. [5] Ecce docuit me, ut ipsum timerem et non hominem; cum enim nemo adesset, qui nos castigaret, repente ira ejus praecepit et unusquisque se ipse extendit, et flagellavit. [6] Illum quoque Babylonium, qui abduxerat omnes reges, cum elatione seductus se a nemine superari posse putaret, se ipsum propriis manibus castigantem fecit Deus. [7] Majestas et mens ejus simul repente evanuerunt et dilaceravit atque abjecit vestes suas, et egressus circumvagatus est in deserto. Ipse primus se expulit; et tum expulerunt eum servi ejus. [8] Hoc modo monstrabat omnibus regibus, quos captivaverat et deportaverat, se non sua ipsius fortitudine eos vincere potuisse, sed illam potentiam quae ipsum flagellaret, eos castigasse. [9] Tuli, Domine, flagellationes a defensoribus meis; tu enim gratia tua potes beneficia tribuere per adversarios, itemque justitia tua castigare per auxiliatores. [10] Cum exercitus aggrederetur et ascenderet Samariam, repente hostes saturitatem et delicias, thesauros et possessiones remiserunt, reliquerunt, fugerunt; coronavit eam Deus per persecutores ejus. [11] Me autem cinxerunt dilecti mei et curaverunt me defensores mei, sed ob peccatum incolarum meorum flagellaverunt me auxiliatores mei. Fac me bibere ex vitibus meis calicem consolationis! [12] Spicam et vitem conserva, Domine, per gratiam tuam; consoletur agricolam vitis vinitoris et laetificet vinitorem spica agricolae. [13] Spica et vitis inter se conjunctae sunt; messores enim in agro

---

bus in finem mensis Nisan incidit. Ammianus quoque 18, 7 docet, segetes crematas esse, *cum jam stipula flavente turgerent*. Cf. str. 22, secundum quam fructus tum florebant.

[3] Per devastationem illam agricolae omnia sua amiserunt, milites autem magnam praedam fecerunt.

[10] Cf. 2 Reg. 6—7.

vinum exhilarat et rursus vinitores in vinea panis fortificat. [14] Hae duae possunt quidem consolari afflictiones meas, multo autem magis potest nos consolari triunus, ita ut laudem eum, cujus gratia repente liberata sum. [15] Si autem is, cujus vita per gratiam servata est, abit murmurans de jactura possessionum suarum, talis ingratus est contra gratiam ejus, qui pepercit ei. [16] Hic enim in beneplacito suo destruxit aliud pro alio, destruxit possessiones et intactos reliquit possessores, destruxit plantas nostras pro animabus nostris. [17] Caveamus, ne murmuremus, ne forte ira expergiscatur et relinquat possessiones et feriat possessores, ut e fine discamus, quam benignus fuerit in principio. [18] Discamus, qua de re debeamus murmurare! Disce igitur, tibi murmurandum esse non contra persecutorem, sed contra voluntatem tuam, quae te ad peccatum perduxit, propter quod flagellata es. [19] Mittamus murmurationem et redeamus ad precationem; si enim possessor mortuus est, cessant etiam possessiones ejus; quando autem ipse in vita permanet, semper quaerit recuperare res perditas suas. [20] Multiplicentur consolationes per misericordiam incolis meis; residua et reliquiae consolentur nos in ira, et oblivisci fac per residuum moestitiam devastationis! [21] Sana et crescere fac, Domine, fructus, quibus prepercit ira. Similes sunt infirmis, qui evaserunt in peste. Fac me oblivisci per hos debiles tristitiam ob multos perditos! [22] Dum haec loquor, recordor, quod hoc mense insuper flos infirmus et aeger factus est. Utinam perveniat ad valetudinem, ut sit consolationi! [23] Evaserunt enim hi fructus occisioni, cum tollerentur fratres eorum et vites sine voce clamarent, quia abscissae erant et humi jacebant ante eas multae arbores, dilectae ab iis. [24] Ecce terra poscit consuetudinem plantarum, stipites deflent agricolas eosque flentes reddunt. Pulchri rami eorum se late extenderant et umbram praebebant, sed una hora detracti sunt. [25] Accessit securis et abscidit, ut ita dicam, agricolam. Abscidebantur

---

[20—22] Docemur hic, non omnes prorsus fructus et segetes destructos esse, sed quosdam incolumes remansisse, hos autem et ipsos morbidos fuisse.

[23] Vites in Oriente arboribus circumvinctae sunt, cf. 6, 18.

quidem arbores, sed agricola dolorem sentiebat; hic expertus est dolorem ab omnibus securibus, quibus arbores caedebantur.

VI. Carmen alterum ejusdem modi.

[1] Curram in afflictionibus meis ad medicum gratis sanantem; is, qui sanavit aegritudines meas primas et secundas, qui curavit tertias, medicabitur etiam quartis. (Responsorium: Medicare mihi, fili unigenite!). [2] Filii mei, Domine, biberunt et inebriati sunt per nuntios sinistros, quos miscuit ira; et irruerunt in decora mea et extraxerunt projeceruntque ornamenta mea et dilaceraverunt inclementer vestes et coronas meas. [3] Ecce aperuerunt me, ita ut denudata sim, postquam aliquam misericordiam nacta sum post primam et secundam denudationem; et post tertiam miserationem ecce denudaverunt me quarto. [4] Detraxerunt enim et abstulerunt vestes, ornamenta et hortos meos. Intuere, Domine, saccum, quo altare meum cinctum est, et miserere mei! Saccus fiat mihi, Domine, vestis salvationis! [5] Ecce non per castum castigasti me, Domine; e contra ante eum est contumelia ejus et post eum turpitudo ejus; tolerabilius enim est adulterium, quam matrimonium illius. [6] Ecce enim filiam habet uxorem et sororem tori sociam, et matrem, e qua egressus est, denuo regressus in matrimonium assumpsit. Coeli stupent, quod tali modo iram divinam provocat et nihilominus omnia ei prospere succedunt. [7] Etsi, Domine, multa

---

VI. Hoc quoque carmen vastationem agrorum per Romanos factam et fugam multorum civium deplorat, simul autem orat, ne Deus permittat, ut Persae urbe potiantur. Videtur ergo scriptum esse, quando Sapores ad urbem Nisibin appropinquabat. E str. 30 apparet, carmen circa 13. Maji scriptum esse. Tum temporis igitur valde timebant Nisibeni, ne Sapores urbem denuo obsideret. Quod non accidit, ut in prolegomenis demonstravimus.

[6] Notum est, in religione zendica quasi pietatem haberi, si quis proximas cognatas in matrimonium ducit. Vix credi potest, Persas nec incestum cum matribus exhorruisse, sed a quamplurimis scriptoribus ecclesiasticis confirmatur.

[7] Hic et ed. rom. III 208 D Persia nomine Assyriae donatur. Etiam Esra 6, 22 rex Persarum vocatur מלך אשור, quod nonnulli criticastri indicium contra authentiam prioris partis libri Esrae putaverunt, quamquam

sunt peccata mea, revera tam gravia sunt delicta mea, ut tradas castam castarum matrem Assyriae spurcae, matri contaminatarum?
[8] Cohibe eum, ne veniat et quatiat super me caput suum, et conculcet me calce sua et laetetur, quod nuntius gloriae suae ita commovit mundum, et amplius aliquid efferatur!
[9] Domine, videbant filii mei denudationem meam, immo lacrimantes denudabant me. Denuda me coram solis infantibus meis, qui dolent ob dolorem meum, nec irrideant me maledicti misericordiae expertes!
[10] Tulerant terrae meae fructus et delicias, bona in vineis et satietatem in agris; cum vero tranquilla essem, repente advenit ira.
[11] Fraudati sunt tum agricolae, coacervaverunt praedatores; hi destruxerunt, quod illi mutuati erant et severant. Una cum debito agricolae nunc etiam fames ejus non saturata remanebit, quia panis ei raptus est.
[12] Domine, fraudatus est agricola, quia mutuum dedit terrae, haec autem accepit depositum et dedit illud extraneo; quod mutuum acceperat ab agricola, reddidit praedatori.
[13] Zela super me, quia tua sum et tua sponsa, Domine! Apostolus, qui me tibi desponsavit, dixit mihi, te zelotypum esse, quia zelotypia maritorum est murus castarum.
[14] Maria commovit Samson, quia valde zelabat super mulierem, quamquam ea scelestissima erat et diviso in eum animo; serva igitur ecclesiam tuam, cui non est alius praeter te!
[15] Unusquisque, qui non zelat super uxorem suam, contemnit eam; zelotypia tantum potest indicare amorem, qui in ea reconditus est. Zelotypus vocaris, ut indices mihi amorem tuum.
[16] Cum enim talis sit debilis et procax natura mulieris, zelotypia eam semper sub timore tenere debet. Nominaris inter zelotypos, ut indices sollicitudinem tuam.
[17] Unusquisque possidebat, quod non suum erat; unusquisque egressus colligebat, quod non sparserat; ipse mihi praeparavi per peccata

---

Nehem. 13, 6 idem rex Babyloniae nominatur et 2 Regg. 23, 29; Thren. 5, 6 pro Babylonia Assyria posita est. Magna enim imperia, in Oriente sibi succedentia, tamquam unum regnum sub diversis dynastiis haberi poterant.

[1] Sensus hic est: Sufficiat, quod agri mei a nostris devastati sunt, nec insuper in hostium me tradas potestatem!

mea hanc diem confusionis. [18] Quomodo tolerabunt dolores suos operarii et vinitores? Illi enim absciderunt coram vinitore silvas ejus et abstulerunt greges agricolae, segetes autem ejus demessuerunt et asportaverunt. [19] Hi subjugaverant, severant, occaverant, araverant, plantaverant, crescere fecerant, nunc autem steterunt ex adverso lacrimantes et abierunt omnibus privati. Laborem habebant agricolae, proventum autem praedatores. [20] Nullum justum ordinem servaverunt, Domine, magistratus nostri in calamitate nobis infligenda. Si voluissent, ordinem servare potuissent, sed peccata nostra hoc non permiserunt. Ira enim divina eos ad praedandum impulit, quamquam haec calamitatis inflictio valde insipida erat. [21] Ad quem undique prospiciam, ut consolationem inveniam de plantis meis eversis et de praediis meis vastatis? Nuntius jubili pacis tristitiam a me depellat! [22] Noli me hostibus tradere, ne forte credatur, te mihi litteras repudii dedisse et me dimisisse et expulisse, ne me nominent desertam et ignominiosam. [23] Nihil habeo dignum, quod memoretur coram oculis tuis; cum ergo omnino contemptibilis sim, hujus unici recordare, quod alium non colo praeter te, mi Deus! [24] Quis me non defleat voce et lamentationibus, quia ante dies plenilunii fueram verecunda et coronata, et post dies plenilunii eram aperta et denudata? [25] Castae meae e thalamis egressae circumvagantur in agris; ira enim, quae omnes inebriat, graves matronas meas leves reddidit. Utinam

[18] Videmus ex hoc versu, milites romanos non solum segetes, vites, arbores devastasse, sed etiam pecora agricolis abstulisse.

[20] Accusat duces Romanos, quod inutiliter Mesopotamiam vastaverint, et magis praedandi causa, quam ad hostes arcendos. Hoc autem stultum consilium a Deo permissum esse ait, ut incolarum peccata eo punire.

[24] Vox ܒܨܝܪܐ significat proprie et etymologice tempus lunae decrescentis, seu tempus inde a plenilunio usque ad interlunium. Cf. Michaelis annotationem ad Castellum sub h. v. Plenilunium proprie nominatur ܒܨܝܪܐ ܡܫܠܡܐ *tempus decrescens plenum* cf. opp. Ephr. III 144 c, interdum autem simpliciter ܒܨܝܪܐ, cf. III 594 d; 604 a. b. c. d. In nostro autem carmine tempus lunae decrescentis intelligendum est, ergo totum prius dimidium mensis Aprilis, cf. 7, 3. Cum autem tempore vastationis jam messis proxime instabat, praestat, ut eam potius versus finem lunae decrescentis accidisse putemus.

ergo gratia tua, quae omnibus pacem tribuit, misereatur dilectarum mearum! [26] Matronae et puellae meae ecce clamant coram te, puellae vocibus suis, matronae lacrimis, virgines jejunio, castae meae in saccis suis. [27] Elevavi oculos meos in omnes plateas meas, et ecce desolatae sunt. Remanserunt decem incolae pro centum et mille pro myriade. Da pacem, rursus imple plateas meas tumultu incolarum meorum! [28] Reduc eos, qui foras effugerunt, et laetifica eos, qui intus remanserunt! Tam magna enim est gratia tua, ut extendi possit ad intraneos et extraneos. Colligant alae gratiae tuae pullos meos! [29] Oratio justorum meorum salvet fugitivos meos! Infideles enim depraedati sunt me et fideles sustentaverunt me, itaque contumelia affice per fideles eos, qui non crediderunt! [30] Appropinquaverant uno die duo festa simul sicut unum, festum ascensionis tuae et festum athletarum tuorum, festum texturae coronae tuae et memoria coronationis servorum tuorum. [31] Miserere, quia duplicata sunt nobis duo festa in uno die, et pro duobus festis simultaneis duplicata est nobis passio propter malos nuntios et tristitia ob devastationem! [32] Da pacem festis meis, quia cessavit utrumque festum meum, et pro gaudiis in solemnitatibus reliquiae meae, tremores et devastationes ubique in me inciderunt. [33] Reduc remotos meos, laetifica propinquos meos, ut praedicetur in regione nostra evangelium laetitiae et ego reddam tibi pro pace laudem per omnia ora!

[30—31] De hoc martyrum festo in 13. Maji incidente cf. prolegomena.— Festum ascensionis Domini commemorat S. Ephraem etiam II 408 a. Ejus festi praeterea mentio invenitur in Constitutt. apost. 5, 18 et apud S. Augustinum (ep. 54), qui illud ab apostolis institutum putat. — Liceat hac occasione observare, etiam festum natalitiorum Christi tempore S. Ephraemi apud Syros celebratum esse, cf. II 406. 415.

VII. Carmen ejusdem modi tertium.

[1] Ira venit, ut reprehenderet avidos, qui in pace licitati erant, defraudaverant et rapuerant. Per iram ditati sunt avari; ecce enim ea, qnae habebant, dispersa sunt, ut ea, quae non habebant, colligere possent. (Responsorium: Da pacem, fili, regioni nostrae!) [2] Per viginti annos afflictiones meae similes erant ramis, qui coarctati sunt per hiemem; quando vero veniebat tempus florendi, effloruerunt etiam afflictiones meae; cum fructu nostro maturuit ad castigationem cor nostrum. [3] In mense Nisan, tempore florum, effloruerunt mali nuntii; cum insisterent deliciae meae, insistebat calamitas mea; tempore ventilationis tritici erat mihi ventilatio vicorum. [4] Non enim fugerunt tres fratres Babylone ab igne, quem accenderunt homines, ob strenuitatem suam; sed a voluptate fugerant propter perfectionem suam. [5] Ignis sanctorum nigros hoedos albos reddere potest; ignis insipidorum potest mutare oves in pantheras versicolores. [6] Quot erunt ululatus mei, quos ejulabo in omnibus horroribus? quot erunt indignationes meae, quae maturescent ob omnes malos nuntios? quot erunt messes meae, quae peribunt omnibus mensibus? [7] Filii mei quidem pugnando me liberare conantur, sed propter ipsorum peccata Deus me castigavit; itaque ipse ille populus, qui me liberat, castigat me. Si vos cessaveritis peccare, confestim cessabunt

---

VII. Hoc carmen in fine mutilum demonstrat, miserias populi poenas esse ob peccata a Deo inflictas, et poenitentiam commendat, ut calamitates finiantur.

[1] Divites, qui tempore pacis (350—359) nonnisi rebus terrenis et divitiis augendis studuerant, nunc bona sua terrestria amiserunt, ut hac jactura edocti, ad spiritualia bona se converterent.

[2] Viginti anni inde ab a. 338 numerandi sunt, per quod tempus Mesopotamia quotannis plus minusve aut justis bellis, aut praedatoriis saltem incursionibus vernis tempore infestabatur.

[4] Sensus hic est: Nos calamitates nostras aegre ferimus, nec tamen a peccatis abstinuimus, quibus eas meruimus. Melius exemplum trium Danielis sociorum imitati essemus, qui forti animo ignem pati non recusaverunt, peccati autem contagionem diligenter evitaverunt.

castigationes. [8] Ob malos nuntios illi afflicti sunt, in ira cruciati sunt, in pace laborant ii, qui eo tempore, quo omnes homines libere respirabant et ingrati erant in gratiam, gratias ei agebant pro omnibus hominibus! [9] Saccus eorum humilis est pro me et cinis eorum sparsus est ob meam afflictionem; oratio eorum pro mea victoria et jejunium eorum pro mea liberatione est. Ecce culpa illa, quam humiles mei in se recipiunt, ab honoratis meis contracta est. [10] Omnibus enim temporibus magna est stultitia sapientium; scribae quoque et seniores zelaverant et interfecerant doctorem, qui docuit omnes gentes legem Moysis. [11] Sapientia in hoc saeculo merx valde damnosa est; illi enim, qui nonnihil stultus est, valde parvum annumeratur peccatum; peccatum autem illius, qui nonnihil sapiens est, omnem mensuram excedit. [12] Verbis aedificant et operibus destruunt, doctores enim multi, sed insipidi erant; os autem judicis utrumque est, judex et accusator. [13] Vae nobis, quia justitia in porta domus —

VIII (deest).

IX. — — [1] Afflictiones meae similes sunt iis Job, quem salvavit justitia tua; mei misereatur gratia tua. [2] In his duobus utilitas est, quod etiam non justi orationi studeant et quod etiam

---

[8—9] Laudat ascetas, qui pro peccatis populi satisfacere studebant, et vituperat clericos, quibus magna ex parte culpam irae divinae excitatae adscribit. Cf. III 205 f. 207 f. Nullo autem modo hac vituperatione Vologesen episcopum perstringit, quippe quem carm. 15 omnino sanctum et de populi miseriis innocentem praedicat. Sed ibidem str. 19—20 non obscure indicat, nonnullos e presbyteris se episcopo opponere et pacem ecclesiae turbare, Ariana sine dubio lue infectos. De his ergo hic quoque sermo est.

[13] Desunt complura folia (cf. annot. crit.). Supplendum fortasse proxime est: *in porta domus Domini incipiet*, vel simile quid. Certe hic versus mutilatus alludit ad Ezech. 8—9.

IX. Hoc carmen in initio mancum conqueritur, non solum hostes extra urbem bellum saevissimum gerere, sed etiam intra urbem cultores Beli idololatriam exercere et sacrificia offerre. Ait, Deum jam ideo victoriam concedere non posse, ne idolis postea pro ea honor tribuatur.

[1] Antea, ut e str. 2 apparet, exemplum peccatoris, qui per preces veniam impetravit adduxit, fortasse Manassis aut Achab.

non rebelles praevaricationem multiplicent. [3] Laborasti, ut filios castigares et adjuvares, et ne patres dolerent ob sonum flagelli tui, reliquerunt me in pace. [4] Intuere, Domine, silvas meas extraneas, quae abscisae sunt, vide sinus meos intraneos, qui ita debiles sunt, ut portare nequeam dilectos meos! [5] Gladiis absciderunt milites alas meas extraneas; rursus accendit ignis in sinibus meis intraneis tus sacrificii. [6] In campo mactaverunt filios meos adoratores Solis, in urbe sacrificaverunt tauros meos cultores Beli, oves meas cum infantibus meis. [7] Ululatio est in agris meis, planctus in atriis meis, horror in vineis meis, disturbatio in plateis meis; quis mihi sufficiens auxilium ferre potest? [8] Diabolus, qui dolose egit et rixas excitavit verbis suis, talem perturbationem mihi intus fecit, ut interiora mea omnino similia sint exterioribus meis. [9] Qua fronte te, Domine, invocare possum, ut mittas exercitum angelorum ad servandos sinus meos, qui impleti sunt immunditia? [10] Fermento tuo novo mundum imbuisti; fermento tuo assimila vetus fermentum blandiens et humilians! [11] Vincamus per manifestam pugnam tuae potentiae, ne forte error coronet pugnatores tuos, qui blande adhaerere solet! [12] Si intuemur in tempus nostrum, simile est nostrae fallaciae, cum in annis veritatis hariolationes administraverimus et in secreto incantaverimus. [13] Si hoc tempus inspicio, provocat et in apertum producit occulta, ut pudefiat fallacia nostra, quae veritate induta erat. [14] Vere omnia vincit veritas et mare amaritudine sua eam turbare nequit, quia pura est natura sua. [15] Bene, Domine, fecisti, quod sapientia tua in apertum produxit pruritum nostrum, ut insipidi a te deficerent, et quod victoriam denegasti, ne in errore confirmarentur. [16] In muris percussis, in quibus tu mihi victoriam dedisti, reddunt

[3] Alludit ad longam pacem intra annos 350 et 359.

[12]—[13] Apparet ex his, paganos Nisibenos antea non ausos esse, publice cultum suum exercere; tum autem, cum omnia per bellum perturbata essent, animum iis ita crevisse, ut publice sacrificia sua offerrent.

[16]—[17] Alludit ad obsessionem urbis a. 350, quo tempore pagani nulla sacrificia obtulerant, sed Christianorum preces liberationem a Deo impetraverant.

tibi ingrati sacrificia et libamenta, quae manifesto iram tuam provocant. [17] Si illo quoque tempore sacrificia oblata essent, error quoque putare posset, me per ea salvatam esse. [18] Tu autem per multiplicationes salvationum redarguisti utrumque, errorem idolorum et doctrinam magorum, et monstrasti, me per te salvatam esse.

X. Tertium carmen ejusdem modi de Anazit castello.

[1] Interfecti sunt infantes mei et filiae meae, quae extra me sunt; diruti sunt muri earum, dispersi infantes earum, conculcata templa earum. (Responsorium: Benedicta sit castigatio tua!). [2] Aucupes venati sunt columbas meas, quae, nidis suis in turribus relictis, fugerunt in loca profunda, ibique retibus captae sunt. [3] Sicut cera, quae liquatur igne, ita liquantur et solventur corpora filiorum meorum prae calore et siti in castellis. [4] Et pro fontibus

---

X. In hoc carmine poeta lamentatur de expugnatione oppidorum vicinorum, et praesertim Anzitae castelli, quod siti ad deditionem coactum erat; concludit per invocationem divinae clementiae. — Anzitam seu Ziatam sub finem obsessionis Amidae expugnatam esse Ammianus tradit; ergo hoc carmen ineunte autumno 359 scriptum est. De situ urbis Anazit seu, ut Dionysius Telmachrensis scribit, Hanazit (apud Ptolemaeum Ἀνζητα) cf. B. O. I, 249; II in dissert. de Monophysitis sub voce Anazit; III, part. II, 718. Nomen suum dedit regioni, quam Graeci Ἀνζιτήνη, Armeni Handzit, Syri ܐܢܙܝܛ vocant. Pro certo habeo, Anzitam eandem esse ac Ziatam castellum *capacissimum et munitum, ad quod promiscua confugerat multitudo*, quod tamen a. 359 a Persis expugnatum et incolae ejus captivi ad Saporem Amidam obsidentem ducti sunt (Amm. Marcell. XIX, 6). Ziata enim in vicinitate Amidae sita erat, quod bene cum Anzita convenit; nec credibile est, castellum, ut Ammianus affirmat, decem stadiorum ambitu, nusquam alibi commemorari. Noli denique nominis mutationem mirari, quae prorsus eadem est in flumine, quod mox Ζαβᾶς, mox Anzaba audit.

[1] Ammianus quoque narrat, praeter Ziatam iisdem diebus etiam alia munimenta rapta et incensa, eorumque incolas in servitutem abductos esse.

[2] De miserrima conditione Anzitenorum, qui post captam urbem servituri abducebantur, conferendus est Ammianus.

[3] Ex hoc et sequentibus versibus apparet, Anzitenos per nimium calorem et aquae inopiam ad deditionem coactos esse, antea autem multos ex iis siti exstinctos esse.

lactis, qui antea fluxerunt filiis et infantibus meis, nunc deficit lac lactentibus et aqua ablactatis. [5] Et excidit infans matri suae et animam agit, quia jam nec haec lactem praebere, nec ille sugere potest; exspirant igitur et moriuntur. [6] Quomodo gratia tua refrenare potest scaturiginem suam, cum impediri non possint abundantiae effluvii ejus? [6] Et cur retinuit gratia tua misericordiam suam et cohibuit effluvium suum a populo, qui clamat, ut humectetur lingua sua? [8] Et facta est fovea inter eos et fratres suos, quemadmodum accidit diviti illi, qui clamabat nec quisquam ei respondebat, ut humectaret linguam ejus. [9] Et sicut in ignem projecti sunt miseri, et calorem in siti afflavit iis ignis et arsit in iis. [10] Postquam vero corpora eorum liquata et a calore resoluta sunt, rursus ipsi sitientes terrae potum praebent putrescentibus cadaveribus suis. [11] Et castellum, quod necaverat incolas suos per sitim, rursus bibit fluxum cadaverum, quae liquata erant per sitim. [12] Quis unquam vidit populum ardentem prae siti, quem circumdat murus aquarum, et qui tamen non potest humectare linguam suam? [13] Judicio Sodomorum judicati sunt dilecti mei, et infantes castigati sunt cruciatu Sodomorum, qui tamen per unum tantum diem duravit. [14] Cruciatus ignis, qui per unam tantum horam duravit, Domine, videtur mors clemens et supplicium parvum, si comparatur cum tarda siti. [15] Domine, post moerores et passiones meas acerbas hoc aliud est solatium, quo me consolatus es pro eo, quod mihi multas has afflictiones parasti: [16] Medicamentum, quod exspectavi, est dolor decretus; vincturam, quam speravi, fractura acerba mihi paratura est. [17] Et cum sperassem, me evasuram esse e procella, pejor mihi erat procella ipsius portus, quam illa maris. [18] Cum putarem in im-

---

[11] Urbs Anzita ad partem Euphratis sita erat.

[15]—[16] Hoc unicum solatium mihi est in miseriis meis, quod scio, Deum me per eas emendare velle.

[17]—[18] Sensus hic esse videtur: Urbs Nisibis primo valde gavisa est, quod non ipsa a Persis obsidebatur, atque speravit, finem aerumnarum suarum jam venisse. Sed mox multo magis contristata est per urbium vicinarum expugnationem, quam fuerat antea per sui ipsius obsessiones.

peritia mea, me navem ad ancoras deligaturam et egressuram esse e fovea, rursus me in eam rejecerunt peccata mea. [19] Domine, vide membra mea, nam gladii spissi sunt in me, et impressi sunt brachiis meis, et stigmata telorum plantata sunt in latera mea. [20] Lacrimas in oculis, malos nuntios in auribus, planctus in ore, tristitiam in corde, noli mihi ultra adjicere, Domine.

XI. Quartum ejusdem modi carmen.

[1] Castigatio tua mater est imperitae pueritiae nostrae. Gratiosa est increpatio, qua deterres pueros a lusu, ut sapientes fiant. (Responsorium: Sit gloria justitiae tuae!.) [2] Perscrutemur justitiam tuam, quamquam nemo sufficit, mensurare ejus auxilia, per quam luxuriosi valde casti fiunt. [3] Multoties, Domine, curavit manus ejus aegrotos; est enim medica occulta dolorum eorum et fons vitae eorum. [4] Valde leniter digitus justitiae tuae amore et indulgentia palpat vulnera sanandi. [5] Valde jucunda et grata est amputatio ejus sapienti; acutum illius medicamentum per fortissimum amorem suum absumit mucorem. [6] Valde pulchra videtur ira ejus prudenti, sed exosa sunt medicamenta ejus insipienti, qui delectatur perturbatione membrorum suorum. [7] Valde sollicita est, ut obliget, quod amputavit; postquam percussit, miseretur; ex utroque enim producit sanitatem. [8] Ira ejus est valde pulchra et furor ejus jucundus et dulcis exacerbatio ejus, qua edulcat amaros, ut fiant suaves. [9] Causa otii est remissis cessatio tua; causa lucri est virga tua, qua pigros incitas ad negotiandum. [10] Causa afflictionis nostrae est justitia tua; causa relaxationis et pigritiae nostrae est gratia tua, quia insipida est intelligentia nostra. [11] Pharao se obdurabat propter gratiam tuam, quoties enim plagae ejus leniebantur, corroborata est malitia ejus et denegavit promissiones

---

XI. Demonstrat S. Ephraem, quam utilis sit castigatio ad emendandos peccatores, simulque conqueritur, multos Nisibenos, praesertim nobiliores, nec calamitatibus, nec salvationibus edoctos esse, sed per idololatriam iram divinam adhuc excitare.

[9]—[11] Castigatio divina saluti animarum multo utilior est, quam misericordia.

suas. [12] Itaque retribuit ei justitia pro eo, quod saepe deceperat sororem ejus dominatricem, gratiam, et ut impediret eum, quominus ultra divinam iram amplius provocaret. [13] Domine, redargue astutias meas, quae mentiuntur more Aegypti; preces autem meae persuadent, me non similem esse ei, quia non reliqui portam tuam. [14] Crux tua, Domine, quae stetit super scissuras meas apertas, restauret etiam occultas, quia pro externis interni me sciderunt. [15] Aqua diruperat et dejecerat turrim, in qua vici; peccatum nunc ausum est erigere templum, cujus me pudet; libamen ejus suffocat me. [16] Preces meas in muris meis audiverant persecutores et pudefactus est Sol ejusque cultores per magos suos, quia vici per crucem tuam. [17] Clamaverant creaturae, cum vidissent pugnam, veritatem, quae cum errore pugnabat in muris percussis et coronabatur. [18] Vis veritatis errorem flagellabat, per flagellationes suas sensit eam et per delicta sua didicit victoriam ejus. [19] Magnus est timor meus, quia post salvationem meam spectati et potentes, qui antea incubuerant altari meo, aedificaverunt in me alias aras. [20] Si septem sensus mei fontes essent lacrimarum, tamen non sufficerent lacrimae meae ad deflendam ruinam nostram. [21] Plateae in saccis et cinere clamabant, quia excitabantur per ludum, similem illi, qui erat in deserto coram vitulo. [22] Venenum assumit et induit pulchritudinem florum; et quando adhuc occulta sunt et abscondita germina eorum, jam secreto pullulant amaritudines ejus.

XII. Quintum carmen ejusdem modi.

[1] In afflictionibus meis invocabo potentiam, quae vincit omnia; haec enim potest vincere furiosum illum captivatorem, sicut vicit

---

[14]—[18] Recordatur urbis ab obsessione a. 350 liberatae, monstratque, quam ingrati fuerint Nisibeni contra Deum, cum nunc idololatriam sine pudore exerceant.

[22] Alludit ad idololatriam Nisibenorum antea occultam.

XII. Gratias agit Deo pro auxilio, quod hucusque praestitit, et orat, ut victoriam de hostibus concedat perfectam.

Legionem daemonem. (Responsorium: Sit gloria bonitati ejus!).
[2] Retribuit mihi malus diabolus debita, quae non mutua accepit a me, retribuit mihi etiam bonus Deus misericordias, quas non mutuas dedi ei. Venite, miramini utrumque!
[3] Bonus dividit et tribuit debita mea gratiae suae, injuriam autem, quam passa sum, justitiae suae; debita mea delevit gratia ejus, injuriam mihi illatam vindicavit justitia ejus.
[4] Peccatum irascebatur valde et remanebat in perturbatione, cum videret gratiam coarctantem libertatem, ut vinceret peccata.
[5] Incalesce, Domine et defunde amorem tuum, et aperire, profunde iram tuam; iram tuam ad perdendum, amorem tuum ad eripiendum captivos a captivatore.
[6] In diebus illis, quibus, tamquam fundâ, malus me in abyssum dejicere decreverat, bonus animam meam involvit et servavit in fasciculum viventium.
[7] Eloquentes illi, qui sine intermissione omni tempore praedicant, se servasse me in fluctibus et se sustentasse me, ne ceciderim, illi pro me gratias tibi agant, Domine!
[8] Cum enim nemo unquam sufficienter laudaverit misericordem gratiam, quae eum circumdat, ego quoque non potero sufficienter laudare misericordiam, quae me obvallat.

XIII. De S. Jacobo ejusque collegis.

Ad modum: Stupenda, Domine, sunt omnia, quae portasti.

[1] Tres nobiles sacerdotes, sicut duo luminaria, alter alteri detulerunt et tradiderunt cathedram et manus impositionem et

---

[4] Sensus hic est: Diabolus aegre ferebat, quod Deus per calamitates urbi illatas eam non perdere voluit, sed tantum liberum ejus arbitrium per castigationes ita flectere et emendare studuit, ut a peccatis absisteret.

[6]—[7] Haec ad tertiam urbis obsessionem spectant.

XIII. Hoc carmen praedicat S. Jacobum, ejusque successores, Babu et Vologesen, atque fata externa urbis Nisibis sub eorum episcopatibus describit, demonstrans, quam bene ea ad indigentias populi adaptata sint, et quomodo Deus per ea Nisibenos successive educare et ad perfectionem adducere voluerit. — Scriptum est Vologese superstite (str. 1. 2) et ante bellum a. 359 (4—9. 14—16), sed post legationes inter Romanos Persasque missas (4—6), ergo a. 358.

eam, fluvius superbus extra eam. Fluvius extrinsecus fraudavit eam, fons intus salvavit eam. [19] Sacerdos primus, vinitor ejus, ramos ejus adhuc in coelo crescere fecit. Ecce cum mortuus esset, sepultus est in ea et factus est fructus in sinu ejus. Cum igitur venissent amputatores, fructus in media ea salvavit eam. [20] Venerat tandem tempus amputationis ejus; intravit et abduxit vinitorem ejus, ne amplius preces pro ea fundere posset. Sed illa in astutia sua confestim posuit vinitorem suum in sinu suo, ut liberaretur per vinitorem suum. [21] Prudentes filiae Nisibis, imitamini Nisibim, quae posuit corpus intra se, ut fieret murus extra ipsam! Ita vos quoque deponite in vobis corpus vivum, ut fiat murus pro vita vestra!

XIV. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Tribus pastoribus multi suberant rectores; unicae matri in urbe multae filiae subsunt in omnibus regionibus. Postquam ira destruxit domos ejus, reaedificet pax ecclesias ejus! (Responsorium: Benedictus sit, qui elegit illos tres!). [2] Bonus labor primi circumligavit terram in afflictione ejus; panis et vinum medii urbem sanavit in confractione ejus; edulcavit amaritudinem nostram in afflictione dulce eloquium ultimi. [3] Primus coluit terram labore suo, eradicavit ex ea dumos atque spinas; medius circumsepivit eam, per salvatos sepem ei fecit; ultimus aperuit horreum domini sui et sevit in eam verba domini ejus. [4] Sacerdos primus per jejunium portas orum clauserat; sacerdos secundus propter

---

[19]—[20] Notum est, Nisibenos corpus S. Jacobi tamquam palladium urbis suae habuisse. Si Gennadio fides adhiberi debet, a Juliano Apostata hic thesaurus Nisibi abductus est, cui facinori paulo post traditio urbis successit.

[21] Monet urbes finitimas, ut et ipsae sacris reliquiis se muniant.

XIV. Hoc carmen laudatorium in eosdem tres episcopos interna eorum et spiritalia merita in urbem laudat, probatque, Nisibenos per eos profectum et incrementum accepisse. Eodem cum priore tempore scriptum est.

[1] Apparet ex hac stropha, dioecesem Nisibenam permagnam fuisse.

[2] Vologesis eloquentiam saepius laudat S. Ephraem in his carminibus, cf. str. 3. 4. 15. 16; 15, 7. 8; 17, 11; 18, 2.

[4] Babu captivos a Persis abductos pecunia redemit, cf. etiam 14, 23; 19, 16.

captivos ora marsupiorum aperuerat; ultimus autem perfodit aures et immisit in eas ornamenta vitae. [5] Aaron auribus detraxit inaures et fecit vitulum. Vitulus inanimatus occulte pupugit et interfecit exercitum; eos, qui fabricaverunt cornua ejus, ferivit cornubus suis. [6] Tertius autem sacerdos noster aures cordis perfodit et immisit in eas inaures, fabricatas ab ipso ex clavis, qui infixi erant in cruce, qua crucifixus Dominus ejus consortes suos salvificaverat. [7] Ignis morti filium genuit vitulum; mors quidem omnia corpora pascitur, filius autem mortis, qui ipsam mortem malitia superavit, hominum animas pastus est. Vitulus gramina deseruit, quia mentes erant pascua ejus. [8] Primo illi ligno mortifero filium genuit gratia, nimirum te, o crux, fili ligni, qui pugnasti contra patrem tuum; lignum erat fons mortis, crux erat fons vitae. [9] Filium mortis omnia ora aperta execrantur, quia devoravit corpora et animas, et multiplicavit contumeliam patris sui. Crux autem delevit contumeliam patris sui, primi ligni. [10] Uterque filius assimilatus est matri, quae peperit eum; vitulum, quem ignis peperit, ignis quoque consumpsit in populo; crux autem, filius gratiae, mundo beatitudines largita est. [11] O lingua mea, quiesce et retice miras historias crucis; animus meus enim repente concepit eas, sed parturitiones earum ipsum percutiunt; concepit eas inter ultimas, sed primogenitae fieri volunt. [12] Pugnaverunt infantes in utero, senior acceleravit egressum suum, sed junior diligens primogenituram retinuit calcem ejus manu sua, et quod non acceperat per partum, accepit postea per pulmentum. [13] Hoc modo res ultimae vilipendunt primas, ut egrediantur et arripiant primogenituram. Nunc demum tempus est res patrum nostrorum animo gignendi. Ecce enim res crucis primogenitae sunt totius creaturae. [14] Si enim is, qui sine ullo initio est, no-

---

7 — 14 Commemoratio vituli aurei et s. Crucis poetam ad longiorem degressionem inducit, qua primum utrumque comparat. Tum autem se reprehendit, quod post laudationem episcoporum Nisibenorum de cruce disseruerit, quae tamen omnium rerum antiquissima sit, cum in ea aeternus Deus pependerit.

13 — 14 Poeta concedit, sibi primo de cruce Domini, [illegible] de

minatur primogenitus omnium creaturarum, tum etiam res ejus primogenitae sunt et antiquiores omnibus creaturis. Res tuae, Domine, nunc nobis concedant, ut loquamur de ministris tuis. [15] Oratio primi in primo doctrinae gradu constituti similis erat gradui ejus; explanatio medii in secundo gradu aequabat gradum ejus; oratio ultimi in tertio gradu magnifica erat sicut ipse. [16] Primus verbis simplicibus dedit lac infantibus suis; medius facilibus dedit cibum pueris suis; tertius verbis perfectis dedit escam adultis suis. [17] Etiam ipsa alumna per singulos gradus transivit cum magistris et patribus suis; erat puella cum primo, adolescentula cum medio, perfecta cum tertio. [18] Primus dilexerat et perterruerat eam, sicut puellam; medius increpuerat et laetificaverat eam, sicut adolescentulam adhuc indoctam; ultimus erat ei quies jucunda sicut edoctae. [19] Filia Jacobi in infantia sua directa est ab Altissimo per blandimenta et virgam, in superbia autem et juventute sua per gladium et legem; et quando castigata et edocta erat, venit ei quies et jucunditas. [20] Primus pater gregis in sinu suo portavit infantiam ejus, medius laeta facie cantu suo demulsit et laetificavit puellarem aetatem ejus; ultimus gravi vultu castam fecit juventutem ejus. [21] Sacerdos primus, qui eam genuit, dedit lac infantiae ejus; sacerdos medius explanavit et dedit cibum puellari aetati ejus; sacerdos tertius nutrivit et dedit escam adultae aetati ejus. [22] Primus pater dives thesaurizavit infantiae ejus; medius juventuti ejus multiplicavit viatica ad profectum ejus; tertius, praeclara illa oliva, multiplicavit oleum in vasis ejus. [23] Quando pervenerit ad divitem, monstrabit thesaurum primi; quando pervenerit ad salvatorem, monstrabit pretio solutos medii; quando egressa erit, ut sponso obviam iret, monstrabit oleum luminum suorum. [24] Coram eo, qui recompensat laboratores, offeret laborem primi; coram eo, qui diligit beneficos, offeret eleemosynam

---

episcopis loquendum fuisse; tum rursus ad eorum res gestas laudandas se convertit.

[17] Alumnam ecclesiam Nisibenam esse per se patet.

[19] Sub filia Jacobi populus judaicus intelligendus est.

medii; coram eo, qui judicat doctrinas, offeret disputationem ultimi. [25] Et quando hi tres, quorum alumnus ego peccator esse studui, videbunt, Christum mihi claudere portam paradisi sui, tum orationibus pro me intercedant, ut portam suam paululum aperiat mihi! [26] Tum inferat se et intret peccator cum gaudio et timore ad videndam gloriam; tum advocent benigniter tres illi magistri unum discipulum, ut colligat sub mensis frustula vitae plena.

XV. Ad modum: Deus, quem dilexistis.

[1] Si non rectum esset caput nostrum, fortasse membra murmurare possent, quod propter caput perversum iter membrorum perturbaretur, et omnem culpam in caput conferre possent. (Responsorium: Benedictus sit, qui te elegit gloriam populi nostri!). [2] Si autem nunc capiti nostro omnino pulcherrimo culpam adscribimus nostrae odiositatis, quanto magis hoc faceremus, si ipsum odio dignum esset! De Deo etiam, cum ipse suavis sit, conqueruntur amari. [3] Similes estote capiti, membra! Conquirite pacem per ejus puritatem, suavitatem per ejus quietem, gloriam per ejus sanctitatem, et doctrinam per ejus sapientiam! [4] Acquirite vobis saporem per ejus prudentiam et castitatem per ejus gravitatem et dona per ejus paupertatem. Cum ipse omnino abunde

XV. Summis laudibus effert Vologesen episcopum, eosque reprehendit, qui in illum rebellaverunt. Ait, Deum primo Nisibenos per bella continua et episcopos asperiores educare et emendare studuisse, tum autem eos pace et episcopo mitissimo (Vologese) donasse, quia eos jam satis edoctos et maturos censebat; ob eamque causam etiam Vologesen summa semper lenitate in populum usum esse. Populus autem hanc sapientem Dei dispositionem perturbavit, quia per omnes calamitates non eruditus et emendatus est, sed e contra dissidia movit, ideoque Deus eum iterum per hostes castigare coactus est. — Rebellionem illam praecipue a clericis haereticis molitam esse, apparet ex str. 18—20 et e carm. 7, str. 9—13. — Scriptum esse videtur a. 359, tum propter convenientiam cum carm. 7, tum quia jam novi incursus hostiles in str. 20 commemorantur.

decorus sit, nos quoque omnino decori simus cum eo! [5] Videte, quomodo mensurata et ponderata sint verba et opera ejus; attendite, quod vel ipsi gressus ejus mensuram quietam habent! Totus enim se totum refrenat. [6] Dominabat ille juventuti suae et subjugabat eam sub jugum castitatis; non ad luxuriam illiciebantur membra ejus, quia semper sub virga tenebantur. Voluntas ejus erat ei necessitas. [7] Praematuravit se ad gradum sacerdotii, dum antea maturavit mores suos, ponendo fundamenta sua firmiter. Jam erat caput in juventute sua, quo tempore praedicator populi factus est. [8] Nobilis erat inter praedicatores, et studiosus inter lectores, disertus inter sapientes, castus inter fratres suos et gravis inter dilectos suos. [9] In duabus habitationibus anachoretam agebat ab ipso initio vitae suae; erat enim sanctus in corpore suo et solitarius in domo sua; in occulto et in aperto castus erat. [10] Etiam quando nos, fratres mei, perturbavimus has mensuras et perdidimus saporem, et nobis ipsi doctores esse voluimus ad perfectionem, quae nos vocavit, [11] tamen in illo vase suo mensura veritatis se conservabat; elegit id, quia vidit, quod ipsum elegerat eam, et conservavit in eo odorem et gustum suum ab initio usque in finem. [12] Caput illud castum et grave, quod non erat iratum nec durum, nec peccabat sicut nos, continuit et servavit mensuras suas et frena injecit cogitationibus suis. [13] In se ipso exemplum praebuit, ut, sicut ipse servaret mensuram temporis sui, nos quoque deceret cognosse tempus nostrum; nos vero alieni facti sumus tempori nostro, quia in tempore saporis insipidi facti sumus. [14] Fructum castigat in initio flatus venti vehementiâ suâ et tempore medio vehementia solis; si autem praeteriit vehementia ejus, fructus in fine dulcedinem acquisivit. [15] Nos autem

---

[7] Vologesi jam in juventute sua munus concionatoris injunctum est ob praecipuam suam eloquentiam et sanctitatem.

[13] Hac et sequentibus strophis conqueritur poeta, quod Nisibeni, qui jam per tot castigationes et admonitiones sapientes facti esse deberent, aetatem virilem et prudentem sibi convenientem non agnoscerent et retinerent, sed rursus puerilem insipientiam prae se ferrent, eaque iram Dei in se moverent.

castigaverunt primi et increpuerunt medii, et amplius edulcaverunt nos ultimi; sed cum venisset gustatio nostra, magna erat insipiditas nostra. [16] Pervenimus enim ad perfectam aetatem, ut dedoceremus pueros lusum et perduceremus eos ad gravitatem; sed indigebat adhuc senectus nostra, ut increparemur sicut pueri. [17] Itaque benignus pastor patienter nos tulit, nec vim adhibuit, ut honoraret senectutem nostram; quae cum non ipsa cognosset gradum suum, magnificetur tamen is, qui cognovit tempus ejus. [18] Et si quis dicat, populum vi et virga dirigendum esse, sicut furem territione et praedatorem comminatione et insipientes ignominia, [19] respondendum est, quod, si cum primo capite cucurrissent membra secunda, post se traxissent tertia, et totum corpus omnino ea secutum esset. [20] Sed secundi contempserunt primos, et tertii secundos; alter gradus alterum despexit. Cum igitur interni se invicem contemnerent, conculcati sunt etiam ab externis.

XVI. Carmen alterum ejusdem modi.

[1] In hoc reprehendendum est speculum, si obscurata est claritas ejus per maculas, quae in ipso sunt; est enim squalor super

---

[17] Vologeses valde benigne cum populo sibi subdito agebat, eumque fere non talem spectabat, qualis revera erat, sed talem, qualis esse debebat. Populus ergo vituperandus est, qui dignitatem sibi convenientem neglexit, episcopus autem laudandus, qui cum eo, tamquam cum perfecto et erudito, agebat.

[18—20] Si aliquid in Vologese reprehendendum esset, hoc nimia lenitas videri posset. Sed nec haec ei jure objici potest; si enim clerus eum adjuvisset, nec e contra adversus eum rebellasset, conjunctis episcopi et cleri viribus etiam populus in melius reformatus esset. Sed clerici per inobedientiam suam praecipui auctores miseri et perturbati status facti sunt, et propter eos Deus urbem per hostes castigat. — Sub primo capite seu primis intelligendus est episcopus, sub secundis clerici, sub tertiis laici. Hos clericos Arianae haeresi favisse putamus, cf. carm. 7, ubi de iisdem sermo incidit.

XVI. Ait, Deum in initio tantum homines terrore et lege coercere, postquam autem eos hoc modo sufficienter praeparaverit et educaverit, coercitionem tollere et ab iis, tanquam ab adultis et prudentibus, poscere, ut libero cordis assensu, non poenae timore commoti, bonum eligant volunta-

ipsum obductio coram spectatoribus. (Responsorium: Benedictus sit ille, qui expolivit speculum nostrum!). [2] Si neque pulchritudo per id ornari, neque macula per id reprehendi potest, omnino damno est pulchris, quia tum pulchritudines eorum nequeunt lucrari ornamenta sicut lucra. [3] Tum maculae non exstirpantur per id, nec ornamenta multiplicantur per id; quod macula remanet, est sicut damnum; quod ornamenta desunt, est sicut defectus; conjungitur cum damno defectus. [4] Si speculum nostrum obscurum est, omnino laetantur de eo turpes, quia reprehendi nequeunt maculae eorum; si autem expolitum est et luminosum, libertas nostra, quando vult, ornari potest. [5] Duplicatur damnum per defectum turpibus et pulchris, quando nec pulchri coronantur, nec turpes ornantur; dividit speculum damnum. [6] Nunquam adduxit speculum per vim eum, qui in id intuetur, nec gratia, quae venit post justitiam legis, possidet vim coercitivam legis. [7] Justitia erat pueritiae ornatrix coercitiva; cum enim genus humanum adhuc esset in aetate puerili, ornaverat id per vim, quamquam libertatem ejus non abstulit. [8] Per blandimenta et virgam cohibuerat justitia pueritiam; quando percussit eam, excitavit eam. Virga ejus petulantiam abegit, blandimenta ejus molliverunt animos — — —

— — — [9] qua hodie ornamur, fratres mei, ad aliud evangelium, sicut puer est; in tempore magnae rationis factus est ratione cârens. [10] Talis enim ex gradu perfectionis descendit ad

---

temque divinam perficiant. Eandem methodum divinam etiam in episcoporum Nisibenorum successione ostendit, severitatem S. Jacobi et Babu cum lenitate Vologesis comparans. In fine denique carminis conqueritur, quod Nisibeni hanc Dei intentionem frustraverint, cum per peccata sua Deum ad iteratam castigationem impulerint. — Eidem cum praecedente carmine tempori adscribendum est.

[1]—[8] Episcopus comparatur cum speculo; si ipse malus est, duplex detrimentum efficitur, positivum, quod mali emendari nequeunt, et negativum, quod boni in virtutibus non progrediuntur. Nisibeni autem hanc excusationem non habent, sed libero arbitrio peccant, abutentes evangelica illa lenitate, qua Vologeses, omni vi seposita, cum iis agit.

[8] Post hanc stropham circiter sex sequentes desunt, cf. annot. criticam.

[9] Fortasse supplendum est: si quis autem avertit se a gratia, qua hodie etc.

infantiam et dilexit legem illam servorum, quae percutit eum, quando audax est, et colaphizat, quando laetatur. [11] Omne ornamentum per vim extortum non est verum, sed adscititium. Illud magnum habetur coram Deo, si quis ex ipsius voluntate ornatus est; itaque vim abstulit. [12] Sicut enim prudenter suo tempore vim adhibuit, ita prudenter quoque suo tempore abstulit eam, cum pro ea lenitas requireretur. [13] Sicut enim valde consonum est, ut juventus ponatur sub virga, ita valde odiosum est, ut sapiens aetas virgae subjiciatur et vis in eam dominetur. [14] Vide ergo, quomodo ordinaverit Deus successiones meas in pastoribus, qui mihi fuerunt, et in doctoribus, quos mihi dedit, et in patribus, quos mihi tribuit. [15] Appensa enim erant cum temporibus eorum adjumenta, quae iis propria erant; territio, ubi decebat, et confortatio, ubi proderat, et lenitas, ubi conveniebat. [17] Per mensuram ambulare fecit gressus meos; pueritiae meae dedit territionem, juventuti meae timorem, sapienti et prudenti aetati meae dedit lenitatem. [17] In procace aetate pueritiae erat mihi educator metuendus, cujus baculus me deterruit a lusu, et horror ejus a vitio et timor ejus a voluptate. [18] Alium patrem dedit juventuti meae, qui durus erat, in quantum ego pueriles mores retinebam, sed lenis, in quantum senili prudentia utebar. [19] Cum autem reliquissem gradus pueritiae et juventutis, evanuit terror primus et timor secundus, et dedit mihi Deus pastorem mitem. [20] Ecce enim esca ejus convenit perfectioni meae, et explanationes ejus sapientiae meae, et lenitas ejus quieti meae, et benignitas ejus tranquillitati meae, et gravitas ejus castitati meae. [21] Laudetur is, qui tamquam librâ appendit et dedit mihi patres, ita ut adjumenta mea convenirent temporibus meis et medicamenta mea doloribus meis et pulchritudini meae ornamenta mea! [22] Nosmet ipsi igitur perturbavimus pulchram hanc successionem et ordinem, quia in tempore lenitatis poscimus duritatem et te cogimus ad increpandum nos, sicut pueros.

---

[17] Haec stropha S. Jacobum describit, sequens Babu, undevicesima Vologesen.

XVII. De Abraham episcopo Nisibis.

Ad modum: Interfecti erant infantes.

[1] Permitte, Domine, etiam meae paucitati, ut injiciat quadrantem suum in thesaurum tuum, sicut mercator gregis nostri, qui foeneratus est talentum doctrinae tuae et vita decessit et ad portum tuum egressus est. Loquar de subpastore ejus, qui factus est caput gregis. Erat discipulus illorum trium et factus est magister quartus. Laudetur is, qui eum fecit consolationem nostram. [2] In uno amore pingam et in una corona nectam flores illustres et suaves magistri illius et discipuli ejus, qui remansit post eum sicut Elisaeus. Efferbuit cornu electionis ejus et perfectus est et factus est caput, elevatus est et factus est magister. Laudetur ille, qui illum principem fecit! [3] Et laetati sunt caelestes patroni gregis, quod adhuc gregem pascunt per pastorem, quem ipsi paverunt; laetata est habitatio pastorum, cum viderent successionem graduum suorum. Deus tulit et infixit eum sicut animum magno corpori ecclesiae, et circumdant eum membra ejus, ut emant ab eo vitam, doctrinam, novum panem. Laudetur ille, qui fecit eum thesaurum nostrum! [4] Elegit eum ex multitudine pastorum, quia dederat probationem firmitatis suae; tentavit eum tempus in grege, et exploravit eum diuturnitas sicut catinus. Quia se ipsum exploraverat, factus est murus pro multis. Jejunium tuum sit arma regioni nostrae et oratio tua scutum urbi nostrae! Turibulum tuum

---

XVII. Hymni 17—21 in laudem Abrahami, Vologesis discipuli et successoris, dicti sunt aestate a. 363, paulo ante deditionem urbis (cf. prolegg.). — Carmen 17. laudes Vologesis canit, simulque laetatur, quod tam dignus successor ei substitutus est. Tum ei consilia dat, quibus munere suo optime perfungi possit.

[4] Apparet ex hoc loco, tus jam saec. IV. in ecclesia christiana adhibitum esse, quod negavit Drey (über die constitutionen und canones der apostel, pag. 367—370). Hic enim tus sensu symbolico positum esse nequit, quia hoc loco res externae nominantur, quibus internus effectus optatur. Cf. opp. III 488 b. 496 d. 505 e. 518 a. 528 d. e.

reconciliationem obtineat! Laudetur ille, qui sanctificavit altaria
tua! 5 Pastor, quem mors a grege avocavit, paverat eum in pratis
spiritalibus et defendit eum contra lupos occultos per insigne baculum suum. Exple locum magistri tui, qui sitit sonum canticorum ejus! Erige te sicut columnam in urbe populi perterriti
et fulci eam precibus tuis! Laudetur ille, qui fecit te columnam
nostram! 6 Tradidit manum suam discipulo suo, cathedram tali,
qui dignus erat, clavem tali, qui se fideliter gesserat, gregem tali,
qui illustris erat. Decet manum tuam misericordia et sacrificium
tuum propitiatio et linguam tuam consolatio. Pax ornet gubernationem tuam, intus sint custodes et extra congregationes. Laudetur ille, qui te elegit ad gaudia nostra. 7 Doctrina tua superabundet magis in operibus, quam in verbis! Paucis verbis seminatis excole terram nostram per opera, ut per multifariam agriculturam ditetur semen exiguum! Proventus seminis veteris veniet
in nobis tricies, et novum semen tuum sexagies. Laudetur ille,
qui multiplicavit centies! 8 Ira in te cessat, quia pax fluit super
te omnino; zelotypia in te exstincta est, quia charitas tua semper
ardet; confregisti stimulum invidiae, ne quem occulte percutiat;
ad calumniam perturbantem non direxisti auditum tuum, quia
aperta veritate delectaris. Laudetur ille, qui ornavit membra tua.
9 Da consilium in populo tuo, sicut Jethro inter Hebraeos; omnino
ejus sententiam amplectere, qui tibi utile consilium dat, fuge omnino ab eo, qui aliud consilium tibi dat! Roboam sit tibi signum!
Elige utiles consiliarios! Laudetur ille, qui dedit sapiens consilium!
10 Donatio, quae tibi credita est, a coelo devolavit; noli eam nominare nomine hominis, noli eam alii potestati tradere, ne ad regionem ejus perveniat diabolus insidiosus, credens, eam ab hominibus tibi datam esse et hanc donationem, hanc dominam humanae servituti subjectam esse. Laudetur ille, qui donationem
suam demisit! 11 Magister tuus in te pictus est; ecce omnes similitudines ejus in te inveniuntur; remansit nobiscum, quamquam e vita discessit. In te videamus tres illustres illos, qui nobis decesserunt! Fias nobis murus sicut Jacobus, et plenus misericordiae sicut Babu et thesaurus verborum sicut Vologeses. Laudetur ille,

qui pinxit eos in uno! [12] Nec ego, faex gregis, retinui, quae dicere fas erat; pinxi imaginem duorum illorum coloribus duorum, ut videat grex ornamenta eorum et pulchritudines eorum. Et postquam fui agnus loquens, te, o Deus Abraham, in statu Abram glorificabo. Laudetur ille, qui fecit me citharam suam!

XVIII. Ejusdem modi.

[1] O tu, qui sacerdotium tenes post magistrum tuum, gloriosus post illustrem, castus post gravem, vigil post jejunantem, propter te magister tuus non reliquit nos, quia in te vivo illum mortuum adhuc videmus. Ecce enim in te pictae sunt similitudines ejus et notata sunt vestigia ejus, et ille omnino ex te resplendet. Laudetur is, qui dedit nobis te pro illo! [2] Fructus, in quo picta est arbor ejus, proclamat etiam de radice sua. Neque ita defecit nobis usque ad hoc tempus gustus suavitatis magistri tui. Tu enim demonstras verba ejus corporaliter, perficiendo ea operibus. In vita tua picta est doctrina ejus et in actionibus tuis explicatio ejus et in perfectione tua explanatio ejus. Laudetur ille, qui resplendentem fecit gloriam tuam! [3] O pastor ultime, qui factus es magnus et caput membrorum tuorum, junior, qui accepisti primogenituram, non per pretium sicut Jacobus, nec per zelotypiam, sicut Aaron, quem zelati erant fratres ejus levitae, sed per charitatem, sicut Moyses, quamquam senior erat quam Aaron; eodem modo etiam laetantur te fratres tui. Laudetur ille, qui elegit te in unanimitate! [4] Nulla est invidia vel zelotypia inter membra corporis; nam in charitate ei subjecta sunt et in misericordia ab

---

[12] Status Abrami est procumbentis in faciem suam, cf. Gen. 17, 3.

XVIII. Omnes gaudent electione novi episcopi, quia sanctitate et virtutibus tam similiter praedecessoris imaginem refert. Porro laudat Abrahamum, quod fortiter Juliano Apostatae restitit, eique in cura animarum bonum successum optat.

[3] Abrahamum junioris aetatis fuisse, cum in episcopum eligeretur, dicitur etiam in str. 5 et in carm. 19, 2.

eo inspiciuntur. Specula est caput membris, prospiciens in omnes partes. Altus ille et humilis gratiose usque ad pedes se humiliavit, ut auferret ab iis damnum. Laudetur ille, qui immiscuit nobis charitatem tuam! [5] Parvum scilicet hoc fuisset, si per senem victa esset idololatria. In sapientia sua subjacuit senectus, in tempore suo vicit juventus. Juvenis enim athleta sustulit pugnam odiosam, quam ausa est vis idololatriae; sed invaluit et exstincta est sicut fumus; una cum initio ejus erat finis ejus. Laudetur ille, qui inflavit in eam, ut exstingueretur. [6] Vox cornus repente obstupescentem fecit et vocavit te ad pugnam. Intrasti sicut novus David et victus est a te alter Goliath. Non ignota erat tibi pugna, quia omni die contra diabolum proelium gerere consueveras. Secreta exercitatio solet afferre coronam manifestam. Laudetur ille, qui te elegit gloriam nostram! [7] Ante tentationem exercuit Job corpus et animum suum, ideoque vicit in tentatione. Vicit Joseph in cubiculo, Ananias et socii ejus in fornace, Daniel in fovea. Stulte egit diabolus, quia tentando eos confirmavit victoriam eorum secreto et auxit suam ipsius cladem aperte. Laudetur ille, qui multiplicavit contumeliam ejus! [8] Et agricolam qui apostatavit et spinas serere inceperat per servos suos, sinistram partem, zelatus est verus agricola et abscidit, amputavit sinistram partem. Implevit dexteram suam et sevit in cor verba viva. Et ecce excolitur mens nostra per prophetas et apostolos ejus, per te excolantur animae nostrae! Laudetur ille, qui elegit te agricolam nostrum! [9] Et si verba tua non sufficiunt, excole terram nostram operibus, ut per multifariam agriculturam roboretur canna et radix. Melius est bonum opus, quam auditus decem millium verborum. Semen tuum veniat centies, et messis serotina sexagies, etiam frumentum sponte nascens trigesies! Laudetur ille, qui multiplicavit proventus tuos! [10] Lumen obscurum esse non decet, sal insipidum esse non licet, macula capiti non convenit, nec sordes speculo. Si enim medicamenta insipida sunt, dolores etiam sanari nequeunt, et si lucerna obscura est, multa quoque offendicula

---

[5]—[6] Haec de regno et morte Juliani intelligenda sunt.

sunt. Lumen tuum expellat tenebras nostras! Landetur ille, qui fecit te lampadem nostram! [11] Constitue tibi legisperitos et judices, exactores et datores, inspectores et curatores, unicuique proprium opus assigna, ne per nimiam curam rubiginem trahat nec per sollicitudinem abstrahatur mens tua cum lingua tua, qua offers precationem in expiationem universi populi. Laudetur ille, qui illustravit ministerium tuum! [12] Non sufficit sacerdoti et nomini ejus, offerenti vivum corpus, purgare animum et mundare linguam et expurgare manus et clarum reddere totum corpus, sed omnino purus esse debet omni tempore, quia positus est sicut mediator inter Deum et genus humanum. Laudetur ille, qui mundavit ministros suos!

XIX. Ejusdem ipsius modi.

[1] Respondes nomini tuo, Abraham, quia tu quoque factus es pater multorum. Sed quia tibi non est uxor, sicut Sara Abraham, ecce grex tuus est uxor tua. Educa filios ejus in veritate tua; fiant tibi liberi spiritus et filii promissionis, ut fiant haeredes in Eden. Laudetur ille, qui pinxit te in Abraham! [2] O fructus pulcher castitatis, in quo sacerdotium complacuit, minime natu fratrum tuorum, sicut filius Jesse; cornu efferbuit et unxit te, manus incubuit tibi et elegit te, ecclesia optavit et dilexit te. Altare purum destinatum est ministerio tuo, cathedra magna honori tuo, et omnia simul coronae tuae. Laudetur ille, qui multiplicavit coronationem tuam! [3] Ecce, beate, surge et inspice gregem tuum, o sedule! Sicut Jacob ordinavit greges suos, ita tu quoque

---

[11] Monet Abrahamum, ut ad res mundanas et externas curandas adjutores sibi adsciscat, nec tempus viresque suas in talibus officiis consumat, sed totus rebus spiritalibus, cultui divino, animarum saluti studeat.

[12] Insigne hic habemus de missae sacrificio testimonium. Cf. opp. III 555 e.

XIX. Abrahamo salutaria consilia suadet ad plebem ei commissam regendam et salvandam.

[2] Enumerantur hic omnia, quae ad episcopi institutionem pertinent, ecclesiae scilicet suffragium, unctio et manus impositio. Unde liquet, in antiqua Syrorum ecclesia notum fuisse ritum ordinandos chrismate ungendi, quod negat Assemanus B. O. I, 94. Idem ritus commemoratur etiam 17, 2.

ordina oves loquentes et illustra ascetas pure et virgines caste,
institue sacerdotes gloriose et praesules leniter et congregationem
laicorum juste! Laudetur ille, qui te prudentia implevit! 4 Ovem
sanam conserva et infirmam cura et confractam obliga et erran-
tem custodi! Pasce eam in pratis scripturarum et potandum ei
praebe fontem doctrinae! Constantia sit tibi murus et crux baculum
et veritas pax! Laudetur ille, qui multiplicavit virtutes tuas!
5 Sit tecum in grege potestas illa, quae fuit cum David; si enim
hic agnum errantem ex ore leonis eripuit, quanto magis tibi, o
illustris, zelandum est, ut diabolo eripias animam, quae pretiosior
est quam alia omnia, quia nulla alia re emta est, quam sanguine
Christi! Laudetur ille, qui venditus est et emit omnes! 6 Josue
Moysi ministraverat et pro mercede ministerii sui dexterae impo-
sitionem accepit ab eo. Tibi quoque praeclarus senex, cui mi-
nistrasti, dexteram tradidit. Moyses Josue commisit gregem, qui
dimidia ex parte lupis constabat; tibi autem commendatus est grex,
cujus quarta vel tertia pars sancta est. Laudetur ille, qui or-
navit gregem tuum! 7 Amor Moysis habitet in te, quia amor ejus
erat amor prudens et zelus ejus zelus discretus. Cum Core et
Dathan scissuram fecissent, scidit terram sub iis et per scissuram
avertit scissuram. Per Eldad et Medad autem testatus est, nihil
sibi magis esse in votis, quam ut totus populus prophetaret. Lau-
detur ille, qui reconciliatus est beneplacito suo! 8 Paupertatem
Eliae dilexit Elisaeus prae divitiis; itaque dedit pauper pauperi
donum aliis omnibus pretiosius. Eodem modo quia tu dilexisti
egestatem magistri tui, qui in secreto dives erat, ex te scaturiet
fons verborum ejus, ut fias cithara spiritus et canas in te bene-
placita ejus. Laudetur ille, qui fecit te custodem thesauri ejus!
9 Nemo invidet electioni tuae, quia humilis est principatus tuus;
nemo irascitur ob increpationem tuam, quia pacem serit verbum
tuum; nemo timet vocem tuam, quia grata est visitatio tua; nemo
infremit contra jugum tuum, quia laborat pro nostro collo et
levat onus animarum nostrarum. Laudetur ille, qui elegit te
ad quietem nostram! 10 Noli provocare magnates, noli despe-
rare de perversis! Emolli et doce divites, hortare et lucrare

tibi pauperes! Duro adjunge tolerantem et iracundo longanimem; excipe malos per bonos et praedatores per donatores, et maculatos per sanctos! Laudetur ille, qui fecit te venatorem nostrum! [11] Recipe tibi decem millia medicamentorum et surge, ambula inter prata! Aegroto da medicamentum et sano praeservationem! Noli unicum tantum medicamentum dare, ne fortasse morbo non conveniat, sed multa affer auxilia, ut morbus accipiat sanationem et tu quoque discas experimentum! Laudetur ille, qui operam dedit vulneribus nostris! [12] Sit terra secundum voluntatem tuam, vinea secundum operationem tuam, grex intus in habitatione tua, et oves sanae sub baculo tuo! Sis nobis magnum caput et simus nos uniones coronae tuae! Nos decori simus per te et tu per nos; nam invicem se exornant populus et sacerdos, quando concordiam colunt! Laudetur ille, qui in nobis concordiam sevit! [13] Audi apostolum dicentem ecclesiae, quam desponsaverat: zelor de vobis zelo, zelo scilicet divino, non carnali, sed spiritali. Tu quoque zeleris super eam sancte, ut sciat, quis et qualis sit; per te diligat et amet Jesum, verum sponsum! Laudetur ille, cujus zelus sanctus est! [14] Sicut magistri ejus, ita etiam mores ejus sunt, quia cum magistro remisso remissa est et cum illustri nobilis est ecclesia, similis speculo, quod semper faciei intuentis imaginem repraesentat. In rege enim exercitus ejus et in sacerdote grex ejus sicut in effigie expressus est. Laudetur ille, qui eam in suam similitudinem expressit! [15] Sine testamento de vita decesserunt tres nobiles sacerdotes, sed quia meditati erant duo testamenta divina, magnum lucrum nobis reliquerunt, hunc scilicet typum paupertatis. Quia nihil possidebant beati illi, fecerunt sibi nos possessiones suas; ecclesia eorum erat thesaurus eorum. Laudetur ille, qui acquisivit per eos possessiones suas! [16] Cum Jacobo, nobili sacerdote, splendebat ecclesia, sicut ille; quia ille conjungebat amorem cum zelo, timore et amore ipsa tecta erat. Sub Babu, amatore eleemosynarum, captivos argento redemit. Sub Vologese, divinae le-

---

[13] Cf. II Cor. 11, 2.

gis perito, aperuit cor suum scripturis. Sub te autem multiplicentur auxilia ejus! Laudetur ille, qui magnificavit mercatores ejus!

XX. Ejusdem prorsus modi carmen.

[1]O virginalis sponse, aliquantulum zelum tuum concitare velim in uxorem juventutis tuae. Abscinde familiaritates, quae erant ei in adolescentia ejus cum multis. Increpa eam et collige animum ejus, ut sciat, quis et qualis sit! Per te diligat et amet Christum, verum sponsum! Laudetur ille, qui desponsavit eam unigenito suo! [2]Zelare, agricola, super zizania, quae germinaverunt et implicuerunt se tritico. Facilius eradicari potest dumus, quam despectata mentha, quae, si a levissimo vento aufertur, segetem invadit et vincit. Quod autem tres agricolae severunt, trino modo veniat, tricies scilicet et sexagies et centies. Laudetur ille, qui ditavit proventus tuos! [3]Novum pastorem decet, ut novo modo gregem superattendat, et sciat, quantus sit numerus ejus, et videat, quae sit indigentia ejus. Est enim grex, qui redemptus est sanguine magistri pastorum. Voca igitur et praeterire fac oves nominatim, quia scriptum est nomen et computatio hujus gregis in libro vitae. Laudetur ille, qui poscet numerum ejus! [4]Ecce sponsa Domini tui credita est tibi; custodi eam ab omni detrimento et ab hominibus, qui corrumpunt et conventicula suis ipsorum nominibus nominant. Ei autem impositum est nomen sponsi ejus; ne fornicetur cum nomine alieno, quia non baptizata est in nomen hominis, sed glorificet nomina, in quae baptizata est, patris scilicet et filii et spiritus sancti. Laudetur ille, cujus nomine nominata est! [5]Apostolus desponsor ejus zelatus est in

---

XX. Admonet Abrahamum, ut omni studio ecclesiam suam ab haeresibus purget, simulque haereticorum morem perstringit, propria conventicula suis ipsorum nominibus denominandi. — Idem prorsus est argumentum pulcherrimi hymni 56 adversus haereses, qui sine magna animi commotione vix legi potest.

[5] Posset etiam verti: *sed ne quidem nominibus veracibus, nec Petri nec ipsius quidem Pauli.* Hoc autem omnino rejiciendum est, quia tum esset

eam, ne corrumperetur nominibus, non solum nominibus fraudulentis, sed ne quidem nominibus veracibus, immo nec ipsius quidem Petri. Desponsores veraces semper nomen sponsi ejus ei imposuerunt, deceptores autem tanquam fornicatores, sua ipsorum nomina imposuerunt gregi. Laudetur nomen tuum, creator noster! [6] Sigillum creaturarum, fratres mei, nemo aperte destruit, et ad nomen sigillatum in epistola nemo aliquid addit vel immutat. Qui enim sigillum laedit, fur habetur, et qui nomen alterat, fraudator est. Sed nomen Christi mutatum est et nomina fraudis imposita sunt conventiculis corruptis ab iis. Laudetur ille, qui suo nomine gregem suum nominavit! [7] Vide prophetas et apostolos, quantam inter se similitudinem habent; prophetae enim gregi Dei nomen Dei imposuerunt et apostoli ecclesiae Christi nomen Christi dederunt. Eodem modo fraudatores sibi invicem similes sunt, quia eorum nominibus nominantur conventicula, quae cum iis fornicata sunt. Laudetur ille, in cujus nomine sanctificati sumus!

XXI. Ejusdem ipsius modi.

[1] Joannes, cum lucerna esset, aperuit et arguit impuros, qui ideo celeriter exstinxerunt lucernam, ut voluntati cupiditatum suarum obtemperare possent. Tu quoque esto lampas in splendore et fac cessare opera tenebrarum, ut, quando illucescit doctrina

---

climax a minori ad majus, diceretur que, Paulum minus aegre tulisse, si ipsius, quam Petri nomine ecclesia nominaretur, quod injuria esset in apostoli modestiam. Omnis porro dubitatio evanescet, si comparamus locos parallelos, ed. rom. II 492 f. 559 e. Hoc ultimo loco S. Ephraem ait: *Nonne reveriti sunt haeretici apostolum vituperantem eum, qui se Petri esse affirmat? Si ergo ne Petri quidem nomine nominatae sunt oves, quamquam ille princeps apostolorum erat et claves regni tenebat, et pastor gregis erat, vae illis, qui oves non suas suo nomine denominare ausi sunt!* Cf. etiam III 435 b. 486 c. B. O. I, 95.

XXI. S. Ephraem Abrahamum laudibus effert, optatque, ut populus Nisibenus per eum ab omnibus pravis consuetudinibus abducatur et perfecte regeneretur; simul etiam media, quibus haec effici possint, indicat. Porro laetatur, quod per mortem Juliani magna tentatio ad malitiam sublata sit, et sperat, per conjunctas Joviani et Abrahami curas omnia prava emendatum et collapsa restauratum iri.

tua, nemo audeat in ortu ejus obedire voluptati tenebrarum. Lau-
detur ille, qui fecit te lampada nostram! [2] Magnum bonum ab-
sconditum erat in admonitione Eliae. Ministravit ei Elisaeus et
poposcit duplicem mercedem ministerii sui, quod ei duplicem glo-
riam dedit, quia dupliciter ornatus erat virtutibus ejus. Tu quoque,
quia dilexisti admonitionem Vologesis, divitis magistri tui, hae-
reditabis thesaurum sapientiae ejus. Laudetur ille, qui ditavit
doctrinam tuam! [3] Vincatur gula per jejunium tuum, sicut per
jejunium Danielis, confundatur libido per corpus tuum, quemad-
modum confusa est per Josephum; vincatur a te cupiditas argenti,
quemadmodum victa est per Simonem; sicut ille liges in terra et
similiter illi solvas in coelo, fides enim tua similis est fidei illius.
Laudetur is, qui credidit tibi ministerium suum! [4] Castitate si-
milis es Elisaeo et virginitate Eliae et foedere cum oculis tuis
Job, misericordia David, sine invidia es sicut Jonathan, fortis ut
Jeremias, mitis ut apostoli! Tu possides antiqua prophetarum et
nova apostolorum! Laudetur ille, qui implevit te thesauris eorum!
[5] Fias corona sacerdotio et per te glorificetur ministerium; fias
frater presbyteris et praeceptor diaconis, magister pueritiae, ba-
culum et manus senectuti, murus virginibus Deo dicatis! Foedus
triumphet per vitam tuam et ecclesia ornetur per pulchritudinem
tuam! Laudetur ille, qui elegit te ad sacerdotium! [6] Per pau-
pertatem tuam aboleatur odiosa consuetudo Giesi et sociorum ejus;
per sanctitatem tuam destruatur impura consuetudo filiorum Heli;
per concordiam tuam cesset fraudulenta labiorum salutatio Isca-
riotis fraudatoris! Effunde omnem cogitationem nostram et forma
eam denuo modo novo! Laudetur ille, qui conflat nos in catino
tuo! [7] Per vitam tuam pudefiat mammona, quae facta est domi-
natrix libertati nostrae; cesset a nobis aegritudo, quae nobis con-
sueta et jucunda est! Abole causas, quae retinuerunt consuetu-
dines damno plenas. Possessit nos malum per consuetudinem, ha-
bitet in nobis bonum per consuetudinem! Esto, Domine, causa
auxilii nostri; laudetur ille, qui elegit te ad salvationem nostram!
[8] Abscidantur pravae consuetudines! Ne possideat ecclesia opes,
sed animarum possessione contenta sit et ob hanc continentiam

admirationem incutiat. Neque sepeliantur mortui more pagano in desperatione, cum vestibus et ululatu et luctu; vivum enim oportet tunica indui, sed mortuo sufficiat sarcophagus. Laudetur ille, qui nos redire facit ad pulverem nostrum! [9] Causa mali est voluptas et voracitas filiorum Eli et furtum similium Giesi et maledicentia similium Nabal. Obtura hos fontes odiosos, ne fiat scaturigo magna nec accidat per eam inquinatio, nec etiam ad te ipsum veniat pars effluvii ejus! Dominus noster claudat fontes illos! Laudetur ille, qui arefecit scaturigines eorum! [10] Seni loquendi facultatem praebe, juveni silentium impone, ut peregrinus, qui ad te venit, te cognoscere possit ex ordinatione tua, qua alium primo, alium secundo vel tertio loco loqui instituis. Hoc modo si unusquisque os suum custodit et si unusquisque novit gradum suum, beatus praedicaberis. Perficiat Dominus noster voluntatem tuam! [11] Vox tua vera unica sit, sed voces assumtae innumerabiles! Imago veritatis sit in corde tuo, sed in facie tua omnes species, tristitia, hilaritas, debilitas! Insipienti monstra, te esse iratum, casto monstra, te esse hilarem; esto unus erga Deum et multiplex erga homines! Laudetur ille, qui omnibus omnis est! [12] Si audis nuntium de peccato a veracibus, qui non decipiunt te, funde lacrimas, ut exstinguas ignem in aliis ardentem; tecum orent intelligentes et jejunium constituas scientibus, et domus tua sit in moerore, ut ille, qui per peccatum aberravit, reducatur per poenitentiam! Laudetur ille, qui invenit ovem perditam! [13] Noli omnibus aurem tuam praebere, ne demergant te mendaces; noli omnibus pedem tuum commodare, ne impuri te evagare faciant; noli omnibus animum tuum accredere, ne conculcent te procaces! Retine manum tuam a fraudulento, ne colligat spinas in manum tuam! Esto remotus et propinquus! Laudetur ille, qui remotus et tamen propinquus est! [14] Ecce fama novi regis intonat et venit in mundum.

---

[12] Iis, quorum peccata ab aliis delata erant, tum temporis, crimine probato, ab episcopo poenitentia canonica injungebatur. S. Ephraem vero Abrahamo suadet, ut talibus per deprecationes gratiam a Deo impetret ultro poenitentiae remedia quaerendi.

[14]—[17] Sententiarum nexus hic est: In labore tuo pro ecclesia emen-

Direptis facta est confortatio et direptoribus horror. Vomitus accidit voracibus, ut redderent quodcunque devoraverunt. Timeant etiam a te, ut priores consuetudines aboleantur communi sacerdotis et justi regis opera! Laudetur ille, qui irascebatur et rursus ad misericordiam conversus est! [15] Alius facinus audet, si opportunitatem commodam nactus est, alius autem cogit et compellit voluntatem suam ad peccandum. Alius opinatur, judicium dilatum esse, alius autem, illud omnino non futurum esse. Alius furatus est et satisfecit siti suae, alius autem furatus est et adhuc furtum sitit. Furati sunt divites et pauperes, furati sunt esurientes modice, satures autem immodice. Laudetur ille, qui exploravit omnes nostrum voluntates! [16] Nunc autem opportunitatem dedit, ut omnes monstrarent veram voluntatem suam, quales et cui similes essent, et quid de quo sibi elegissent. Abstulit tentationem ab omnibus, ne vel non odiosi eum abnegarent. Dedit nobis opportunitatem, ut intelligeremus, castigationem, quae nobis tantum profuit, meliorem esse, quam hanc potestatem. Laudetur ille, qui vituperat nos, ut auxilium nobis ferat! [17] Non enim per vim jugum suum super collum nostrum ponere vult. Dedit nobis opportunitatem et superbi facti sumus, ut, cum defecissemus ideoque laesi essemus, diligeremus leve jugum ejus et eligeremus mite baculum ejus! Nostra quies valde nos defatigavit, quia in Dei necessitate est vera quies et in ejus jugo vera levitas. Laudetur ille, cujus labor jucundus est! [18] Totus mundus similis est corpori, quod cecidit in magnam aegritudinem. Nam per febrim idololatriae incaluit et aegrotavit et in lectum cecidit. Sed dextera misericordiae palpavit eum et curavit animam ejus per gratiam;

---

danda magno tibi adjumento erit Jovianus, novus imperator christianus et orthodoxus. Antea enim sub Juliano imperium impietati paganae favebat eamque quadam vi hominibus obtrudit. Ideo multi quoque pellecti sunt, qui non totaliter perversi erant, sed tantum data opportunitate peccabant. Nunc autem gratia Dei hanc tentationem et pressionem removit, et unusquisque libere bonum aut malum secundum propriam voluntatem eligere potest. Certe multo utiliores erant animis nostris durae illae castigationes, quibus Deus peccata nostra puniebat, quam haec dominatio gentilis impietatis sub Juliano.

abscidit cito idololatriam, quia ipsa fuerat causa aegritudinis, et excussus est aegrotus, sudavit et sanitatem recuperavit. Gloria sit manui, quae eum curavit! [18] Pace fruatur terra in diebus tuis, quia aspectus tuus plenus pacis est! Per te reaedificentur ecclesiae et rursus induantur ornamentis suis, et aperiantur in iis libri earum et disponantur mensae earum et illustrentur ministri earum! Ascendat ex iis gratiarum actio, tanquam primitiae, Domino pacis! Laudetur ille, qui resuscitat ecclesias nostras! [19] Oratio tua ascendat ad coelum, ascendat cum ea reconciliatio! Dominus coeli faciat pluere bonitates suas super malitiam nostram et consolationes suas super afflictiones nostras et collectionem suam super dispersionem nostram! Excitet zelum suum una cum charitate sua; ignominiam nostram revindicet zelus ejus, debitum nostrum deleat gratia ejus! Laudetur ille qui benedixit gregi suo! [20] Primus sacerdos et primus rex tamquam alter ad alterius normam formati erant, et sicut aequa lance ponderati erant; ita etiam Vologeses et filius regis, qui ambo lenes erant et tranquilli. Ita hi ultimi quoque sibi invicem similes sint! Sacerdotes sint lumina et reges fulgores et judices splendores! Laudetur ille, qui illuminavit animas nostras! [21] Ab imperio procedant leges et a sacerdotio propitiationes; odiosum est enim, utramque hanc potestatem lenem esse, nimis durum autem, utramque esse fortem; sed uni convenit fortitudo et alteri suavitas. In intelligentia et prudentia misceatur territio cum misericordia! Fiat sacerdotium nostrum suave, sed imperium nostrum forte! Laudetur ille, qui miscuit auxilia nostra! [22] Orent sacerdotes pro regibus, ut fiant murus generi humano! Regum est victoria et sacerdotum fides. Victoria salvet corpora et fides animas! Reges finiant bellum et sacerdotes disceptationem! Disputatio et altercatio cesset! Laudetur filius illius, qui omnibus pacem praestat! Gloria sit tibi propter donum tuum!

---

[20] Primum regem, id est Constantinum, cum S. Jacobo comparat, filium regis, Constantium scilicet, cum Vologese, et optat, ut Jovianus quoque Abrahamo similis fiat.

XXII—XXV (desunt.)

XXVI.

[1] — — — ii, qui fecerunt me iram tuam provocare, possunt etiam rursus me tibi reconciliare. [2] Tum ero coronata, sanata et honorifice cognominata, cujus infantes erunt in sinu ejus et hostes extra eam, cujus frumentum pulchrum erit et purum a zizaniis. [3] O medice, monstra sapientiam tuam in membris meis, et ea, quae abscisa sunt a corpore meo, rursus compone et infige ei, ita ut spectatores ea omnino nunquam abscisa fuisse existiment! [4] Cum diabolus gaudeat de maculis meis et contemnat membra mea, auge pulchritudinem eorum, qua contristetur odiosus ille et poeniteat eum laboris adhibiti, si videt, quam pulchra facta sim! [5] Doceat me per tentationem suam, ne rursus iteremus dolorem! Doleo, quod amputata sum et quod illa membra mea abscisa sunt. Caveamus in ultima valetudine, ne rursus pereamus! [6] Et ego et illi laudabimus te omnibus diebus, quod reliquisti et docuisti me dolorem per tentationem, et quod rursus collegisti et fecisti me possidere amorem per probationem. [7] Pro me quoque misero ora, o ecclesia, ut, qui dolui ob divisionem tuam, gaudeam ob compositionem tuam, et tecum in regnum coelorum post te ingrediar!

De carminum XXII—XXIV argumento nihil conjici potest; carmen autem XXV sine dubio de iisdem rebus agit ac sequentia, cum ejusdem modi sit.

XXVI. Hymnos XXVI—XXX ad res Edessenas pertinere et probabiliter circa a. 370 scriptos esse, in prolegomenis demonstravimus. In hoc carmine, cujus initium desideratur, poeta Deum implorat, ut ecclesiam Edessenam e miserrimo statu, in quem per schisma delapsa est, liberet, eique pristinum decus restituat, schismaticis ad unitatem reversis.

[1]—[3] Si ii, qui per separationem suam ab ecclesia eam in hanc miseriam dejecerunt, rursus ad unitatem revertuntur, efficere possunt, ut ecclesia antiquum splendorem recuperet.

XXVII. Tertium ejusdem modi carmen.

[1] Medico facile est, Domine, abscidere membrum; non autem faciliter rursus illud in locum suum infigere potest. Tibi vero, Domine, utrumque facile est, utpote Deo. (Responsorium: Audi vocem clamoris mei, infantes meos!). [2] Per duodecim annos medici haemorrhoissam illam denudaverunt, nec tamen ei auxilium tulerunt. Si eam sanassent, ignominia fuisset; quanto magis, quia non sanare poterant. [3] Cum illi denudassent eam, tu misertus es ejus et sanasti eam, quando operta erat et tetigit vestem tuam, non corpus tuum; tunica tua fovens omnia fuit ei medica. [4] Quanto magis misereberis, Domine, ecclesiae tuae, quae ita contempta est, ut vel ii, qui viam praetereunt, itinere deflectunt, ut videant ignominiam ejus! Mulieris transeuntis misertus est et denudasti sponsam tuam. [5] Nec tamen par est diuturnitas meae calamitatis cum diuturnitate illius; mea enim calamitas per sex tantum annos duravit, quod est dimidium temporis illius. Sana igitur aegritudinem recentem, qui inveteratam sanasti! [6] Si autem ideo me rejecisti et reliquisti, quia tibi aliquantum exosa sum, quomodo, quaeso, ille tibi exosus esse potest, qui contemnit uxorem suam, quam odio habet? Dilige ergo me, quamquam exosam, et tuo ipsius exemplo doce illum, ut amet uxorem suam! [7] Liam, quae exosa erat, tu ipse pulchram reddidisti. Oculi ejus infirmi, sed infantes ejus pulchri erant; me autem, quae pulchra sum, infantes mei contumelia afficiunt. [8] Revera quidem tu et mater tua soli

---

XXVII. Orat Deum, ut ecclesiae, dissidiis exagitatae, benigniter succurrere velit, sicut olim haemorrhoissae, nec eam omnino ob peccata ejus rejiciat, cum etiam populum judaicum tam ingratum magna longanimitate portaverit. Ecclesiam Edessenam Christo desponsatam esse ait, nec ab eo deseri posse. Tandem se ad populum convertit, eumque monet, ut Christi et ecclesiae exempla secutus, dissidiis sublatis, paci et concordiae studeat.

[5] Hoc schisma sex annorum videtur ab anno 364 incipiendum esse, quo Valens, Arianorum patronus et ecclesiae persecutor, imperio potitus est. Eadem temporis definitio repetitur 28, 7.

[8] De hac stropha prolixe in prolegomenis egi.

estis, qui omni ex parte omnino pulchri estis; non enim in te,
Domine, labes est, nec ulla in matre tua macula. Infantes autem
mei duabus his pulchritudinibus minime similes sunt. 9 Pater tuus
tulit exosam illam congregationem, quae fornicata est cum vitulo
illo; et propter hoc exosa est etiam progenies ejus, quia exacte
idolo illi alieno similis est. 10 Ei enim similes sunt lectores vera-
cium, Moysis et prophetarum, quos legerunt omnibus temporibus;
tu autem nosti, Domine, quid sceleris in te commiserunt. 11 Apo-
stolus me tibi desponsavit, Domine, tanquam puram virginem. Vi-
tulum patrum meorum odi et te, Domine, amavi. Ne pungant
oves, infantes mei, fratres suos! 12 Sunt enim illius agni, qui ju-
dicatus est sine vociferatione, immolatus sine clamore, crucifixus
sine murmuratione, et qui redivivus rursus laboravit, ut vivificaret
interfectores suos. 13 Non Adam procreavit vos, qui praeter fas
transgressionem ausus est, nec filius ejus, qui injuste sine causa
occidit fratrem suum, sed estis filii spiritus sancti et infantes
ex aqua renati. 14 Dicam vobis etiam de me, quod lapidata
sum nec tamen irata sum, quod crucifixa sum et non maledixi,
quod cremata et non exsecrata sum. Illi domino vestro similes
estote et me matrem vestram imitamini! 15 Progenies serpentum
nominati sunt homines, non propter ipsorum naturam, sed propter
opera ipsorum. Superatur enim ipsum venenum viperae a veneno
liberae voluntatis. 16 Ita etiam dii nominati sunt homines, non
propter substantiam suam, sed per gratiam, quae vobis cum se
ipsa cognationem fecit. 17 Mirandum est, Deum ipsum vobiscum
affinitatem contraxisse et vos abscidisse a vobis affinitatem ejus;
quia enim ipse creatura factus est, vos creatori affines facti estis.
18 Gloria sit tibi, Deus mi, qui non fecisti nobis affinitatem cum

---

9—10 Noli derelinquere ecclesiam tuam propter peccata et dissidia membrorum ejus. Antea enim summa indulgentia erga populum judaicum usus es, quamquam hic multo adhuc magis odio tuo dignus erat.

11 Ecclesia Edessena haec in martyribus suis perpessa est.

15—18 In potestate liberi arbitrii vestri relictum est, utrum per odium adversus fratres et per separationem a communi matre ecclesia serpentibus similes fieri, an e contra per charitatem cognati Dei esse vultis.

creaturis, sed cum te ipso, domino omnium creaturarum; sit laus permixtioni tuae! [19] Non enim mirum fuisset, si una cum creaturis affinitate conjuncti essemus, quia una est creatio; laudetur Dominus, qui servos suos voluit esse cognatos suos!

XXVIII. Quartum ejusdem modi carmen.

[1] Si ipsae res naturales, Domine, odiosae sunt in aegritudinibus suis, turpes in doloribus suis, abominatae in maculis suis, desideratae in fructibus suis, pulchrae in decoribus suis; (Responsorium: Da pacem cito filiis meis!) [2] quanto magis homines fremεnt in doloribus suis et dolebunt in tristitia sua et pudefient in maculis suis, quibus fuerunt peccata ipsorum causa castigationum? [3] Ramorum abscisorum vulnera turpia sunt; et scissurae exosae sunt, etiam si expletae sunt; quanto magis ergo abominabiles erunt, Domine, si ita relictae sunt? [4] Vestis scidit se ipsam, sed rursus resarsisti eam. Tum denuo iteravit scissuras suas et tu iterum firmasti eam. Sanguini tuo intincta est, sed putruit et a te defecit. [5] Adhuc superest spes, ut scissurae meae resarciantur; quamquam enim prosilientes, Domine, te perscrutari quaerunt, et quamquam vestigio fallente lapsi sunt, in te speraverunt, ut serventur. [6] O lux nostra, monstra te illis, qui te quae-

---

XXVIII. Conqueritur de schismate Arianorum, ecclesiam perturbante, et ait, se mortem haereticorum eorum in errorem lapsui praeoptare. Poenitentiam iis imprecatur, et gratiam Dei illuminantem sinceris non defuturam esse sperat.

[4] Ex hac stropha sequi videtur, schisma jam antea erupisse, sed postea sublatum esse. Nobis igitur verisimile videtur, Arianos sub Constantio primum ab ecclesia Edessena descivisse, tum sub Joviano ei rursus reconciliatos esse, sed sub Valente denuo se separasse. E Juliani epist. 43 discimus, Arianos Edessenos a. 362 ecclesiam valde divitem habuisse et Valentinianis vim intulisse, qua de causa Julianus omnes ecclesiae Arianae pecunias confiscare jussit.

[5]—[6] Multos ex Arianis non pertinaciter, sed bona fide errare confidit, et haeresem, in quam Deum perscrutando inciderunt, veritatem credere. Ideo sperat, Deum his errantibus, sed hominibus bonae voluntatis, verae fidei agnitionem largiturum esse.

runt, et ad eos, qui vestigio fallente oeciderunt et insuper se stare
credunt, demitte te, et monstra iis, te etiam ad lapsos te incli-
nare! [7] Et jam per sex annos reliquerunt me infantes mei et non
adsunt. Feminae meae sepelierunt et oblitae sunt moeroris in-
fantum suorum. Sed mei infantes non oblivioni dati sunt, quia
non sepulti sunt mortui mei. [8] Ne contemnant me, Domine, servi
tui zelatores, ne reprehendant me, quia defleo eos, qui in vita
sua mihi mortui sunt! Utinam enim hi non in vita sua, sed in
morte a me decessissent! [9] Utinam imponere potuissem manus
meas super oculos eorum et comitari eos psalmis et mandare ei,
qui omnes vivificat, ut eos reddat aspectui meo in resurrectione!
[10] Tum non deberem contristata esse de his duobus, Domine, si-
cut nunc accidit, quod ii, qui in itinere mortui sunt, sepeliun-
tur per alienos, et quod ii, qui mortui sunt in habitationibus
suis, abominationi sunt in oppidis suis. [11] Fac resurgere, Do-
mine, vitam eorum per poenitentiam et multiplica morti eorum
cantum psalmorum! Gaudeamus de vivis eorum, commende-
mus mortuos eorum! [12] Per vocem vaccae et ovis discamus
condolere; illae enim clamant, si pulli earum amissi non ad-
sunt; et nos illis similes, Domine, periimus propter amissos.
[13] Et si inventi sunt et redierunt, rursus gaudent et laetantur;
eodem modo, Domine, rursus invenire et ad nos redi! Cur ti-
meo, ne me exprobres per animalia? [14] Stultum illum populum,
Domine, valde exprobrasti per hirundinem et ciconiam, quae cu-
stodiunt tempora. Ut confundat libertatem humanam, laudavit
Deus volucres.

---

[7] Matres quidem mortuorum infantum oblivisci possunt, ecclesia autem se consolari nequit de haereticis, quia secundum corpus viventes et secundum animam mortui sunt.

[12]—[14] Commendat zelum in haereticis ecclesiae membris convertendis per exemplum animalium, quae sedula cura pullos suos amissos quaerunt.

[14] Alludit ad Jeremiam 8, 7.

XXIX. Quintum ejusdem modi carmen.

[1] Jerosolymam, Domine noster, lacrimis deplorabas, matrem crucifigentium, cujus infantes concordes erant in ea. Miserere etiam ecclesiae tuae, cujus filii discordes sunt in ea! (Responsorium: Miserere mei, quia facta sum opprobrio peregrinis!). [2] Illi enim, quos invicem discordes esse oporteret, concordes sunt in una sententia. Filii autem mei, quos oporteret in uno amore consentire, sciderunt unicam veritatem. [3] Serpentes, quae devorant fratres suos, unanimes factae sunt, et miserentur sociorum suorum; agni autem mei lupi facti sunt fratribus suis et aggrediuntur pastorem communem. [4] Jerosolymae dixisti, te velle colligere eam, sicut mater colligit pullos suos sub alas suas. Colligat veritas tua, Domine, infantes meos sub alas meas! [5] Consolatus es Samuelem, cum stulti eum rejecissent, et dixisti, te ipsum in eo rejectum esse. Et ecclesia tua tibi similis est; cum enim sacerdotem tuum rejecerunt, me ecclesiam in eo oderunt infantes mei. [6] Et quia sciebas, nunc tempus esse calumniae, non dedisti mihi juvenem pastorem, qui formosus et pulcher esset; calumnia enim cito adhaerere solet juventuti. [7] Me ipsam calumniantur in hoc sene, me ipsam ignominia afficiunt in hoc casto, cum Dominus permiserit, quod praeter consuetudinem vox calumniae cito applicetur senectuti. [8] Illi non jejunaverunt et vigilaverunt cum hoc sene, qui juvenes defatigaret per vigilias suas. Precor, Domine, ut illi cum eo in comparationem addu-

---

XXIX. Miserrimum ecclesiae Edessenae statum deplorat, ex dissensione et separatione ortum, praesertim quod haeretici S. Barsen episcopum persequuntur et falsis criminibus calumniantur. Tum felicissimam conditionem, qua Edessa ante haec dissidia gaudebat, cum praesenti comparat, Deumque orat, ut illam restituat et populum rursus in unica veritate conjungat.

[6] S. Barsen senem fuisse, etiam a Basilio et Theodoreto commemoratur. Ex hac et sequenti stropha apparet, Arianos non veritos esse, hunc episcopum sanctitate et miraculis clarum impudicitiae accusare.

cantur. [9] Hic est pauper et illi divites, hic pacificus et illi litigiosi, hic mitis et illi fortes, hic humilis et illi oppressores, ita ut illi fortasse per ipsam ejus humilitatem laesi et superbi facti sunt. [10] Contra virum misericordiae plenum, Domine, sine misericordia egerunt, cum conviciati essent patrem suum et ignominia affecissent matrem suam. Nam me quoque in hoc sene fecerunt vetulam conviciis obrutam. [11] Quis est, qui non fleret, me in fine ad id pervenisse, ut juventus mea honorata et senectus mea conviciis obruta sit? Infantes mei me contemptam reddiderunt et facta sum opprobrium crucifigentibus. [12] Fortes mei mortui sunt et decesserunt et reliquerunt me derisui, quia propter eos pagani confusi sunt a me. Nunc autem omnes digitis me monstrant. [13] Ecce per mortem abducti sunt optimi mei, perfecti et illustres mei, qui fecerunt me coronatam et invidendam in mundo; nunc autem ego, quae fui celebrata, facta sum conviciis obnoxia. [14] Singuli per suas res fortiter gestas honoraverant me triumphis; ipsi etiam pagani et alieni honorabant me propter illos. Nunc autem, Domine, ecce etiam a meis ipsis contempta sum. [15] Quo discesserunt casti mei, sancti in jejuniis suis, assidui in bonis operibus, diligentes in aegrorum curatione? Non jam est gustus, quia deficit sal. [16] Per unum ex illis rex placari potuit, et per duos rex regum potuit consolationem accipere et laetificari. Elegisti et adduxisti eos singulos ad te tanquam oblationes acceptabiles. [17] Agricolae mei collegerunt fructus meos perfectos et suaves; gustus eorum erat veritas, et dulcedo eorum charitas. Nunc vero insipidi facti sunt fructus mei, quia morata et super me hiems.

---

[16] Cum ultimis strophae verbis compara Opp. Ephr. ed. rom. III, 275 c. — Quod de reconciliatione regis ait, mihi spectare videtur ad rem a Libanio narratam orat. 14, pag. 400. Edesseni statuam Constantii humi dejecerunt, virgis ceciderunt, eumque imperio indignum proclamaverunt. Libanius addit, Constantium hoc non curasse, sed tantum risisse. Sed secundum hanc stropham a sancto aliquo clerico aut episcopo Edesseno ad ignoscendum commotus est, quod multo verisimilius est. Constantius enim nullo modo clemens erat erga reos laesae majestatis.

[17] Inde ab hac stropha usque ad finem poeta allegorice populum Edessenum cum agro, et mores operaque ejus cum fructibus et vino comparat.

18 Hiems occulta et exosa nivibus suis et glacie sua florem orba-
vit, ita ut hic jam ab ipsa sua germinatione aegrotus factus sit
in doctrina sua et infirmus in initio suo. 19 Folia illius temporis
antecellebant et vincebant pulchritudine fructus nostros hodiernos;
multo enim desiderabilior erat racematio priorum temporum, quam
messis hodierna. 20 Aestates factae sunt hiemes et perierunt
ordines. Miro enim modo provenerunt fructus et perverterunt
sapores suos. Fructus perfecte maturi erant insipidi, praecoces
autem omnino fatui. 21 Ultimus fructus serotinus, jam hiemi vi-
cinus, antecellebat et vincebat odore et sapore suo hodiernum
hunc fructum, qui maturuit in media aestate. 22 Impleta sunt
torcularia mea et abundant vino, quod non effervescit et non re-
cens esse videtur; nam charitas ejus quiescens et debilis est. Di-
versum est a vino recenti et veteri. 23 Recens enim vinum effer-
vescit et vetus sedatum est. Vinum autem hujus saeculi utrique
dissimile est; nam charitas ejus non effervescit, sed etiam sapor
ejus non sedatus est. 24 Et cum deceret vinum effervescere in dul-
cedine sua, effervescit tantum in furore, quia ira ipsum pervertit.
Tibi jam apertum est, qualis sit finis ejus. 25 Nonne jure conqueror,
Domine, quod tam diu moratur hiems, et quod aquilo tam vehe-
menter spirat, ut ipse auster frigescat, et quod aquilo serenitatem
super me convertit in nebulam? 26 Et quemadmodum discipuli
excitaverunt te in mari et tu surrexisti et voce tua procellam se-
dasti, ita, Domine, audi vocem lacrimarum, quae omni die te exci-
tant. 27 De austro scriptum est, Domine, quod venisti et solvisti
glaciem Aegyptiorum, et fronduit et egressus est populus. Celeriter
fac nobis aestatem hilarem, quae nos exhilaret. 28 Per eam ma-
turescant fructus mei, per eam pinguescant semina mea, per eam
pulchrescant tempora mea, per eam abeant passiones meae, per
eam consummentur tristitiae meae et per eam intonent festa mea.
29 Multiplicentur centies fructus mei per gratiam tuam, ut hoc emo-
lumentum veniat tanquam usura terrae, quae irritam fecit messem
in hieme! 30 Fuerat fames occulta et paucum erat frumentum ve-
ritatis et deficiebat panis charitatis; et propter famem suam ho-
mines dispersi sunt in omnes regiones et effusi sunt in omnes

partes. [30] Volentibus horreum tuum, Domine, plenum est satietatis; si enim horreum Josephi distribuit escam inter famelicos, tuum horreum centies fidem meam nutriet. [32] Da nobis et multiplica nobis satietatem doctrinae tuae! Jejunium proveniat tricies, caritas sexagies, veritas tua sola centies proveniat cum omnibus bonis! [33] Tu dixisti: restituam vobis annos, quos locusta comedit, bruchus et eruca. Mihi quoque, Domine, restitue abunde, quod locusta occulta comedit, et fidem insere mihi! [34] Terra oratorum, ager verborum eorum, cessabat propter spiritum erroris, et fame laborabant omnes animae, quae non coacervaverant veritatem in mentibus suis. [35] O mi agricola, ara terras meas et repete arationem iterum atque tertio, Domine, quia etiam trino modo baptizasti et salvasti terram animarum nostrarum et ecclesiam spirituum nostrorum! [36] Apostoli quoque iterum atque tertio seruerunt et messuerunt, unde frumentum sponte nascens propagatum est et provenit, et abundavit et implevit terram horreo doctrinae. [37] Et quemadmodum radix ejus se propagavit et usque ad nos pervenit, ita etiam in posterum se propagabit usque ad adventum tuum, quia reges gladiis suis non possunt illam abscidere. [38] Quantulumcunque tibi do, Domine, multum tibi videtur paucum nostrum, et quantumcunque tu mihi das, plus poscit aviditas mea; nostrum esurit amor tuus, tuum sitit indigentia mea. [39] Animus meus sit terra tua; ara eum in nomine patris et itera in nomine nativitatis tuae et triplica in spiritu sancto, et manipulus laudationis ascendat ad eum, qui te misit, [40] quando mihi restitueris infantes meos et rursus mihi adhaerentes feceris dilectos meos. Si enim, Domine, volucres gaudent de pullis suis, quae mater non gaudeat de sono carorum suorum? [41] Agnoscant vocem matris suae per gratiam, et currant ad me; revertantur, redeant ad me, ut ego et illi te, Domine, laudent in unica veritate.

---

[33] Cf. Joel 2, 25.
[37] Ad persecutionem Valentis alludere videtur.

XXX. Sextum ejusdem modi carmen.

[1] Mi fili, quemadmodum triticum, quando perficitur, emittit paleam, quam non convenit cum eo mixtam esse, ita dimittunt etiam justi ea, quae utilia non sunt. (Responsorium: Laudetur dominatio tua!). [2] Moyses et Daniel, periti illi et docti, erant columbae, quae astutae factae sunt inter serpentes. Alter eruditus est in Aegypto, alter Babylone. [3] Reliquit alter doctrinam incantatorum, alter Chaldaeorum, sed naturalem scientiam communicabant imperitis, sicut lumen, cognatum pupillarum. [4] Hi callidi puri erant, et astuti simplices; mundi erant et prudentes, periti et immaculati. Videbant bonum et eligebant; videbant malum et rejiciebant. [5] Et quemadmodum homo non ambulat in via, quam non novit, ita hi non noverant viam tenebrarum; in una tantum versati erant, in via lucis. [6] In malis erant infantes, in cupiditate ablactati, in superbia pueri, sed in decentibus adulti, praestantes in splendore et casti in puritate. [7] Quis unquam vidit, lupos magistros fuisse castorum agnorum, et serpentes columbarum et accipitres avicularum, ut discant mores illorum? [8] Diabolus miscuit, fratres mei, amaritudinem suam in dulcedinem et tenebras suas in lucem et fraudem suam in veritatem et malitiam suam in bonitatem et peccatum suum in justitiam. [9] Elegerat sibi vasa pura et sancta et infudit in ea faecem suam, implevit ea coeno suo, doctrinâ scilicet incantatorum et sermone Chaldaeorum. [10] Et expectavit, quando commorabatur faex ejus in puritate, ut fortasse assuesceret veritas tenebris, et ut oblivioni daret occultaretque veritatem per mendacium. [11] Et putavit diabolus, sibi maximae utilitati fore (quamquam revera damnum inde percipiebat), si inferret faecem, coenum doctrinae suae, in filios

---

XXX. Moyses et Daniel, quamquam ab impiis idololatris educati sunt, nihil tamen receperunt in se, quod non cum veritate conveniebat, immo alios ex errore liberare studuerunt. Edesseni autem, qui sinceram fidem edocti sunt, misere in disputationes et errores lapsi sunt.

veritatis tanquam ora. [12] Et putavit, etiam si puri illi se opponerent et evomerent faecem, quam nequissimus iis infudit, tamen fieri non posse, ut nullus prorsus sapor vel odor doctrinae suae in iis remaneret. [13] Ita enim decepit et contaminavit vasa ministerii sui, quasi, postquam contaminata essent, non possent purgari, ut populus desperaret neque prospiceret conversioni. [14] Et pudefactus est in utroque; nam ne sua quidem vasa naturalia potuit inquinare, quia Dominus eorum ea reposcebat; vola manus illa venit et purgavit ea. [15] Liber ejus (Moysis) effusionem efficiebat et explicatio ejus erat conflatio in fornace. Et per Danielem expolita sunt et purgata et pulchra facta et abluta. [16] Et ea, quae egressa erant in contemptu, redibant in gloria; quae egressa erant in blasphemia, congregabantur in laudatione, quia reverterunt filii erroris et laudaverunt Dominum omnium. [17] Vasa naturalia reprehenderunt diabolum contra naturam suam, vasa libertatis reprehenderunt eum voluntate sua, vasa plena erant veritatis et exhibebant veritates suas. [18] Rursus autem ea vasa, quae ex ipsorum voluntate mendacio impleta erant, subversa et evacuata et effusa et exinanita sunt. Diabolus autem laboravit, ut ea rursus acquireret et denuo impleret. [19] Moyses decies ea subvertit in Aegypto et Daniel quoque subvertit ea Babylone; sed Dominus noster confregit ea reddiditque paleam. [20] Vasa veracia nonnisi vis implevit, sed illa se ipsa evacuaverunt et pro acerbitate effusa dulcem caritatem et veritatem rursus in se infuderunt. [21] Nos autem, in quos salvator noster veritatem suam plene infudit, ipsi vas nostrum subvertimus et effusum est per nostram voluntatem, et rursus impletus est sinus ejus faece contentionis. [22] Lauderis, creator noster, qui fuisti fictor noster! Vasa animi fecisti nobis de pulvere; ne impleamur pulvere, loco thesauri veritatis!

14—17 Diabolus tantum aberat, ut Moysem et Daniel ad suum servitium adducere posset, ut ii e contra peccatores converterent et diabolo eriperent.

XXXI. De Vito, episcopo Carrharum.

Ad modum: Ante eum.

1 Memento, Domine, precum Abram Carrhis et Jacobi in Paddan, et consolare adoratorem tuum, qui assumpsit et induit hos dilectos tuos per dilectionem suam, (Responsorium: Gloria sit ei, qui elegit eum!) 2 et qui pulcher est in decoribus illorum et nobilis in jejuniis illorum, et quia vidit in speculum tuum, multo magis adhuc se exornāt, castus, qui ab omni vite abstinebat os suum. 3 Consueverunt Carrhae, Domine, domum Jacobi opprimere et non remunerare labores ejus. Ipse Laban per delictum suum judicavit eas, cum fuco facto decepisset et introduxisset aliam pro sorore ejus. 4 Non est hic usus in nostro loco, inquit Laban. Ergo tuus usus persuadebit de te ipso, aut te solum mendacem esse et locum tuum purum et veracem, aut in te locum tuum repraesentari. 5 Hoc enim, quod decies mutasti mercedem ejus eamque huc et illuc transtulisti, numquid hoc quoque mos est loci tui, ut non dent mercedem et post pactum fraudent et mentiantur? 6 Reliquit Laban thesaurum suum et profectus est, ut pugnaret cum illo, qui perpessus erat insidias et laesiones ejus, qui decepit veracem et exprobravit purum. 7 Cum angelus Jacobo vigili assisteret in itinere et Carrhis, victus est Laban in somno suo; somnium enim vicit eum et attulit coronam illi vigili, mercedem vigilantiae ejus. 8 Elegit sibi oves maculosas et victus est, nec

---

XXXI. Orat Deum, ut Vito, Carrharum episcopo, auxilium ferat in tribulationibus, quas et a paganis et a clericis suis Arianis perpetitur, et ut hanc urbem, idololatriae pertinaciter deditam, ad christianam fidem convertat. Comparat etiam ingratitudinem et aerumnas, quibus Haranitae episcopum suum afficiunt, cum iis malis, quae Jacob a Labano et ipso Haranita perpessus est. — Hic Vitus, episcopus Carrhensis, subscripsit concilio Constantinopolitano an. 381. Praeterea commemoratur a Sozomeno hist. eccl. 6, 33, tamquam antecessor Protogenis. Ipse successisse videtur Barsae, qui, secundum chronicon Edessenum et Dionysium Telmachrensem, a. 361 Carrhis Edessam translatus est. De Haranitarum idololatria omnia congesta invenies apud Chwohlson, die Ssabier und der Ssabismus I, 301 seqq.

1—2 Vitum episcopum his strophis laudat.

minus, cum elegisset albas. Laban ipse maculosus et versicolor erat in mutationibus suis; erat mutabilis sicut nubes et semper alternans sicut rota. [9] Dominus Jacobi vidit laborem ejus et quod silebat, quanquam oppressus erat, et quod parvipendebat, quod fraudabatur. Et quia multiplicabat precationes suas, coronavit eum triumphis ille, qui exaudit precationes. [10] Eliezer senex, qui descendit et desponsavit sororem illius, cum videret astutiam ejus, oneravit eum omnibus donis, quia Laban repraesentabat domum et incolas ejus. [11] Decem camelos oneravit et attulit omnia bona, ut persuaderet omnibus oribus; emit libertatem et corrupit donis suis famem Carrharum. [12] Venerandus ille sapientiâ depeculatus est illos; scriptum enim est, quod dedit patri ejus et scriptum est, quod dedit matri ejus; Labano autem abundanter dona multiplicavit, quia ipse erat lingua illorum. [13] Secundum consuetudinem suam venit etiam Laban, ut peteret ab illo socio avium, qui emissus erat et portabat baculum, signum crucifixionis, qui pauper et purus erat; opprimebat eum omnibus astutiis. [14] Dolos exercebat in grege, insidias in convivio vir ille sine Deo vivens; quomodo ergo omnino verax esse potuit? Filias suas odio habuit, cujus ergo hominis eum miserere potuit? [15] Purus fidem praebuit deceptoris promissionibus, quia protegebatur nomine Abraham. Sed inter ipsum tempus convivii decepit generum suum. [16] Et quia deceperat genus Abrahami, Jacobus factus est catinus, in quo manifestaretur aes ejus et cognosceretur ex variationibus ejus, eum odisse domum Isaaci. [17] Effervuit neque dissimulavit, ut se ornaret, malitiam suam. Vis, inquit, impedivit me, quominus immitis essem contra te. Monstravit igitur, propriam suam voluntatem reconciliationi adversari. [18] Jacobus, qui erat filius pacis, gavisus est hac pace, et emit edacem per convivium, quo et ille gauderet. Justus justo auxilium tulit, adoratus adoratori suo, [19] qui invisus est odiose et odio habitus est sine causa et persecutionem passus est celeriter et oravit instanter, salvatus est mirabiliter et exhilaratus est abundanter. [20] Laban

---

[17] Cf. Gen. 31, 29.

vidit, omnia, quae fecit in damnum Jacobi, evasisse in ejus
emolumentum; itaque convertit se ad pacem stabiliendam cum
eo, foedus constituit cum eo, osculatus est et dimisit eum et abiit.
[21] Et recessit purissimus a turbidissimo. Justus Deus abscidit eos
et dividit eos in aeternum. Faex descendit in profundum, limpiditas ascendit in altum. [22] Oro te, Domine, ne similiter facias in
diebus nostris; si enim radix amara suscipit dulcem, quae inseritur in eam, et ambae concordant, quamquam inaequales sunt,
[23] quanto facilius est, Domine, hominibus, qui sui ipsorum potestatem habent, neque, ut ceterae creaturae, naturali necessitati
subjecti sunt, ut revertantur et unum fiant, et ut lapsus oret et
consistens fulciat eum? [24] Si enim bestiae pullos, qui naturae
earum valde dissimiles sunt, recipiunt, diligunt et lactitant, et,
quando moriuntur, dolorem suum clamoribus testantur, [25] nos quoque decet, esse similes angelis, Domine, qui gaudent de poenitentibus; si enim nunc non contristata essem, valde reprehendenda essem, quod ego, mater misericordiae expers, inter angelos
numerarer. [26] Quam cognatus est sinus meus infantibus meis, qui
e me egressi sunt et filii naturae meae sunt et ad tempus filii
veritatis meae! Satisfaciant per fructus suos pro eo, quod iram
agricolae excitaverunt! [27] Consolare agricolam, cujus plantatio
grandinem, inundationem et diluvium experta est, quae novam
plantationem impediverunt et veterem laeserunt, terroremque injecerunt servis tuis! [28] Consolare agricolam, quia jam ab initio
vermis corrosit terram et formica horreum erosit intus, comedit
extra. [29] Is, qui utroque fraudatus est, utroque abundet! Benedic semini extra, imple horrea intus! Novum et vetus largiatur
per doctrinam suam! [30] Egressus est novus pastor, et jam ab

---

[22] Orat Deum, ne permittat, ut Haranitae in omne tempus in idololatria permaneant, et tam definitive ab ecclesia christiana separentur, quam Laban a Jacobo, sed ut iis tandem aliquando conversionis gratia concedatur.

[25] Loquitur ex persona urbis Edessenae, quae tamquam mater Carrharum consideratur.

[30—32] His strophis non jam de paganis Haranitis, sed de internis dissidiis in ecclesia Carrhensi loquitur. Discimus ex iis, jam in ipso initio episcopatus Viti grave dissidium inter ipsum et clerum ejus exortum esse. Causa

initio imber et nebula ei obviam venerunt et perturbaverunt subpastores. Diligebant illi lupos, et putabant, hunc pastorem lupum esse. [31] Cum temulentus factus sit oculus et visus et intellectus subpastorum per tenebras, rursus firmetur per lucem tuam, et redeant illi ad pastorem et pascant agnos ejus! [32] Et cum in arca agni et lupi concordes fuissent, nunc oves se invicem pupugerunt. Increpa, Domine, Satanam, qui e puris agnis fecit terribiles pantheras! [33] Quis dabit huic pastori, ut lupos in oves convertat, quis dabit agricolae, ut zizania in triticum convertat? [34] Ecce sacerdotibus data est haec potestas, ut mutare possint lupos et cum iis zizania; ecce enim sollicite laborant, ut ex lupis fiant oves et ex spinis semina. [35] Auxilium fer agricolae, ut exornet terram sitientem fontibus, myrto et cupressis, et buxis rationalibus et cedris christianis! [36] Fiant rami eorum portus avibus defatigatis longinquitate itineris, quae veniunt, ut psallant tibi gloriam carminibus et cantilenis David! [37] Et orent pro me, Domine, humilis ille, qui defatigavit brachia sua neque cessavit constringere os suum, vigiliarum hymnorumque causa, et vigiles citharis suis et casti tympanis suis.

XXXII. Ejusdem modi.

[1] Rebecca, soror Labani, dissimilis erat ei; in hac pura inerat sapientia, in illo exosa astutia. Per ea, quae illius erant, salvata

---

non aperte nominatur; dicit, clericos illos lupos amasse, indeque forte colligi posset, eos episcopo nimium zelum in oppugnanda idololatria objecisse. Pagani enim in hoc carmine nominantur lupi, Christiani Haranitae oves, inter se invicem pugnantes. Nobis autem multo verisimilius videtur, hos clericos, qui episcopum suum lupum putant, et pro quibus, ut ad unitatem redeant, oratur, Arianae haeresi favisse; Vitum enim strenuum fidei catholicae assertorem fuisse, ex ejus praesentia in concilio Constantinopolitano apparet.

[37] Vitus est humilis ille, quem hic praedicat.

XXXII. Hoc carmen in medio mutilum primo ait, Rebeccam a Deo ob meliorem indolem e Carrhis, sede idololatriae, eductam esse. Postea narrat, quomodo Rebecca fraudem et astutias Haranitis a diabolo doctas, quibus Laban Jacobum fraudavit, in ipsum diabolum retorserit, cum Jacobo benedictionem Esau pararet et per eum Liam et Rachel Haranitis auferret.

est Rebecca, per ea, quae hujus erant, periit Laban. (Responsorium: Laudetur omnisciens!). [2] Cum sequeretur pura senem, qui eam abduxerat, vidit altissimus, quod ea Abrahami valde memor erat; miserat enim, desponsaverat et abduxerat eam, et introduxerat eam ad utilitatem suam. [3] Triticum egressum est e spinis et zizaniis et ex horreo paganorum ad domicilium justorum. O! — — —

— — — [4] Dominus eorum (Haranitarum) erat secretus et astutus, et didicerunt artificia ejus et similes facti sunt ei in astutia ejus, quia multum laboraverat in illis, ut fierent consortes, vasa et discipuli ipsius. [5] Ex ipsorum rebus poterant intelligere res illius; sicut enim Lia non similis erat Rachel, ita nec idolum simile est Deo. [6] Si nec soror similis est sorori suae, quamquam ejusdem naturae sunt, quanto magis alienus est error a Deo, cujus nomine nominatus est. [7] Et Jacobus, etsi deceperant eum, submisit se et possedit justus terram, quam ei commendaverant, et in quam semen suum injecerat, ne remaneret semen ejus in terra zizaniorum. [8] Veritas enim nunquam se accommodavit, ut adhaerere faceret firmitatem suam idololatriae, aut sanctitatem suam foeditati, aut vestem suam maculationi, aut stolam suam coinquinationi. [9] Rebecca astutiâ Labani contra eum usa est et dolose cum eo pugnavit. Ludibrium enim, quod ille excogitaverat, Rebecca et ipsa per retorsionem imitata est et vicit eum. [10] Quamquam enim Esau erat filius ejus primogenitus, sciebat, eum alienum esse semini veracium et potius Carrhis cognatum esse per actiones suas. [11] Dominus Haranitarum habitabat in Esau; dolose egit Rebecca et vicit eum, qui docuit, homines omnia ob mercedem perpetrare. [12] Et advocavit innocentem, fraudem egit et vestivit eum pellibus, symbolis Satanae, ut per omnia sua vinceretur perfecte. [13] Et dolose praedata est thesaurum benedictionum, et ra-

---

Ante str. 4 lacuna tredecim vel quatuordecim stropharum est.

[7] Sensus est: Liam in uxorem accepit et retinuit, quamquam ei per fraudem data erat. Semel enim, quamquam per errorem, mariti officium ei praestiterat, et noluit, progeniem suam apud impios Haranitas remanere.

[11] Cf. Job 2, 4.

cemata evacuavit eum, ita ut ne minimum quidem relinqueretur filio suo sinistro, ut exinaniret partem ejus. [14] Et quemadmodum exinaniverat eum benedictionibus, emisit filium innocentem, vas puritatis, qui et ipse descendit et praedatus est, ut Carrhas depauperaret. [15] Rebecca deceptorem devicit supra et infra; deceptione ipsius deceperat eum; vicit eum in benedictionibus et vicit eum in puella, quam ille adduxerat ad doctrinam suam. [16] Misit enim Rebecca aucupem et cum multa patientia cepit duas puellas, typum ecclesiae judaicae et christianae, quia utrique prodest illa longanimitas.

XXXIII. Tertium ejusdem modi carmen.

[1] Spinae et zizania et rhamni idololatriae, quae madefiunt libamentis, in quibus spirat error, progerminaverunt Carrhis, in hoc templo daemonum. (Responsorium: Per te concordes fiant filii mei!). [2] Si Adam germinantes fecit spinas naturales, quia transgressus est in libertate sua terminum praecepti, Carrhis germinaverunt spinae in voluntate hominum. [3] Agricola descendit in terram propter homines, qui erant spinae, ut fierent triticum; sed spinae nexuerunt spinas capiti agricolae. [4] Non autem periit semen hujus parabolae, quam constituerunt; ecce enim mutatae sunt spinae in rosas et lilia, coronam agricolae, qui pertulerat coronam spinarum. [5] Et illi agricolae quoque, athletae tuo, qui laboravit Carrhis, ut spinas mutaret in triticum, per gratiam tuam fiant spinae corona myrti et abietis et florum! [6] Pastor tuus, Domine, tibi similis est in omnibus; et quemadmodum similis erat, Domine, ignominia ejus humiliationi tuae, ita quoque similis fiat exaltationi tuae, ut magnificetur in cathedra sua! [7] Et via re-

---

[15] Puella est Rachel, quae Carrhis theraphim colebat.

[16] Jacob per patientiam et diuturnum laborem Liam et Rachel sibi comparavit; eodem modo etiam ecclesia judaica et christiana a Deo per patientiam et longanimitatem comparatae et redemptae sunt.

XXXIII. Vito felicem successum in convertendis paganis Haranitis apprecatur, et optat, ut Carrhae communi fide et amore cum Edessa aliquando conjungantur.

conciliationis et semita gaudiorum Edessâ usque Carrhas ducat, et homines ab altera ad alteram ecclesiam in concordia proficiscantur! [8] Edessâ profectus visitet senex ille Carrhas, filiam, quam educavit; et filius Edessae visitet matrem suam et rursus revertatur ad sponsam suam, Cárrhas! [9] Exple per gratiam tuam foveam, quam fecit diabolus; magnam enim scissionem scidit, ut duas partes ab invicem separaret. Sed dejice eum in suam ipsius foveam et fac viam super eum! [10] Tum praedicabimus bonitatem tuam, qua purgasti et planasti viam coram populis, qui veniunt ad festum. Ii, qui tum facile ambulare poterunt, laudabunt te abundanter. [11] Et gratias agent pro iis Jacob et Isaac et Abram; si enim adoratoribus vituli profuerunt nomina eorum, gaudebit etiam populus noster in Paddan ob memoriam eorum. [12] Et quemadmodum per secretum fermentum Abrahami adducti sunt ad locum nostrum omnes patriarchae, ita etiam per fermentum apostolorum attracti et adducti sunt apostoli, collegae eorum. [13] Per ossa Joannis, quorum est particula in regione nostra, prophetae vene-

---

[8] Sensus est: Tum S. Barses (qui teste Chronico Edesseno ante a. 361 Carrhis episcopatum tenebat), episcopus Edessenus, interdum ecclesiam Carrhensem, quam antea ipse rexit, inspiciat; Vitus autem, episcopus Carrhensis, Edessam, quae ipsum genuit, visitet. Discimus ex hac stropha, Vitum patria fuisse Edessenum.

[11] Paddan, quod etiam 31, 1 occurrit, non est Mesopotamia, ut vulgo putatur, sed sola regio Carrhis vicina cum planitie, quae inde usque ad Edessam extenditur. Non solum enim in his carminibus ita nomen usurpatur, ut ei hanc arctiorem significationem convenire necesse sit, sed aliae quoque rationes idem suadent. In inscriptionibus assyriis distinguitur Pattara (Paddan Aram) a Naharaina (Mesopotamia). Geographi etiam arabici medii aevi norunt loca فدّان et تلّ فدّان prope Carrhas. Falsum ergo est, quod dicitur, fictitium illum Elohistam in Genesi Mesopotamiam vocare פדן ארם, Jehovistam autem ארם נהרים, qua potissimum causa permotus Kurtz (gesch. des alten bundes I, 52) unitatem pentateuchi, antea ab ipso feliciter defensam, se dereliquisse confessus est. Sed hac de re mihi dicendum erit in libro, quem, Deo volente, pro unitate pentateuchi scripturus sum.

[12] Sub apostolis, qui Edessam venerunt, Thomam et Adaeum (Thaddaeum) intellexisse videtur.

[13] Partem ossium S. Joannis Baptistae Edessae asservatam esse, ex hoc tantum loco discimus. Quae autem a ceteris scriptoribus veteribus de reliquiis Baptistae traduntur, haec sunt: Rufinus, Theodoretus, Chronicon Ale-

runt ad terram nostram. Per Guriam et Samonam et socium eorum Chabib martyres venerunt et visitaverunt nos.

XXXIV. Rursus de Carrhis.

Ad modum: Sponsa regis.

[1] Abram, medicus inclitus, venit Carrhas, quae erant aegrotae; exploravit eas et miratus est et deflexit in terram Chanaan. Profectus est in Aegyptum, totum ejus corpus inspexit et descendit; et sanavit et medicatus est per verbum veritatis. Si Abraham tibi non suffecit, quis tibi sufficiet, o Carrhae, quibus dulcis est morbus? (Responsorium: Laudetur ille, qui nunquam dereliquit genus humanum, sed qui multiplicavit omnibus temporibus infirmarios suos!). [2] Jacobus, medicus celeber, venit Carrhas, ut inspiceret eas; exploravit, habitavit et deseruit eas. Sine intercessione per viginti annos medicatus est iis. Cum vero videret eas insanire et in ipsum hostili animo insurgere, deseruit eas et emigravit. Ecce aquae tuae amarae sunt et infantes tui acerbi; o Carrhae, edulcare cruce! [3] Babylon vicina est illi aedificio, quod deseruerunt aedificatores; Aegyptus vicina est Sodomitis; tu autem, Carrhae, ecce aerarium meum est in vicinitate tua, inclita nimirum pulchraque Edessa. Filia, similis esto matri tuae, quae est sal in terra, et sali ejus doctrinâ mentem tuam! [4] Qui ad momentum intuetur in speculum, ornatur per illud, tu autem,

---

xandrinum affirmant, Julianum sepulcrum ejus Sebastae Palaestinae aperuisse, ossaque dispersisse et cremasse. Rufinus addit, ea a quibusdam monachis servata et S. Athanasio tradita esse. Caput autem Sozomenus a monachis Hierosolymis inventum primum in Ciliciam asportatum esse, et a Theodosio imperatore, postquam idem a Valente frustra tentatum sit, Constantinopolim delatum narrat. Quae omnia verbis Ephraemi non repugnant, quippe qui de particula tantum harum reliquiarum loquatur. — Gurias et Samonas sub Diocletiano, Abibus autem sub Licinio Edessae martyrio coronati sunt.

XXXIV. Laudat summam curam et sollicitudinem, quam Deus semper adhibuit, ut homines ad veram sui agnitionem perduceret, dolet autem, quod Carrhae tam pertinaciter in errore persistant, omnibus Dei medicamentis rejectis et neglectis, quamquam vicina Edessa bonum exemplum iis ostentet.

Carrhae, turpis es. Ecce speculum tuum pulchrum et purum est; esto igitur ornata in eo, in benedicto, quod coram te positum est, ut placeas Jesu! Inspice in illud et pulchra fias per illud, ut sit tibi utilitati et non dedecori! [5] Videte Aegyptum aegrotam, quae et ipsa sanata est per eum, qui sanat omnia. At Carrhis gangraena idololatriae serpit, et si sanata videtur, nulla est de valetudine securitas, quia earum vulnus per omnes occasiones rursus rumpitur. Babylon et Carrhae et Aegyptus, hae tres, baptizamini et induimini tribus nominibus. [6] Si autem mundus similis est magnae illi statuae, quam vidit tyrannus, caput est Babylon, medietas terra Judaeae, et pro pedibus ponenda est Aegyptus. Hoc est magnum corpus, quod summi medici curaverunt. Bonus Deus, sicut magnus medicus, inspectionem suam per servos suos in omnes partes extendit. [7] Et quemadmodum Abraham medicus a capite profectus sanavit et descendit, ita etiam Moyses medicus a pedibus profectus est. Heu aegrotum illum, cui medici assistunt ab omnibus partibus, et cui nihilominus post sanationem jucundus est morbus! Laudetur ille, qui nunquam deseruit genus humanum, sed multiplicavit omnibus temporibus auxilia ejus! [8] Et sicut calcem aegrotam sanavit Joseph terram Aegypti; prophetae autem sanaverunt Sion, tanquam cor; Daniel quoque Babyloni medicatus est, tanquam capiti, quod insanivit in deserto et sanitati restitutum est et Deo gratias egit. Aegyptus erat medica, celebris medicamentis suis, cujus dolores per ipsius voluntatem indurati sunt. [9] Universus mundus, sicut corpus, aegrotus factus est per morbum erroris, et instituerunt celeberrimi medici, infirmarii ejus, ut sanaretur ab occulto morbo animi, et surgeret et laudaret Deum, qui ejus misertus est. Laudetur ille, qui justos circumire fecit omnes mundi partes, ut aegrotum mundum curaret! [10] Non autem sufficere poterant mundo medici cum medicamentis suis. Vidit hoc medicus, qui omnibus sufficit, et miseratione ductus

---

[10] Hanc stropham non tam ad mortem salutarem Jesu Christi, quam ad eucharistiae sacramentum pertinere, apparet ex verbis *medicamentum vitae*, quae solemnia sunt ad eucharistiam significandam.

abscidit a corpore suo, superposuit vulneri ejus, et sanavit dolorem nostrum carne et sanguine suo et incolumem reddidit plagam nostram. Laudetur medicamentum vitae, quod sufficit et sanat morbum animarum doctrinâ suâ! [11] Jesus est medicus noster et ita sanati sumus per eum, ac si semper in eo fuissemus. Cum Deus sit, novit naturam et morbum animae, quia ipse est creator et restaurator ejus, medicus et medicamentum. Laudetur ille, qui creavit illud, quod non erat, et rursus erexit illud post peccatum et lapsum! [12] Medici mundani per dolorem sanare possunt. Valde terribilis est manus eorum vulneratis. Nostro autem vulneri valde grata est attrectatio manus tuae, quia digitus tuus attrectat nos misericorditer. Laudetur ille, ex cujus vestibus benedictis et lenibus, egressa est virtus et sanavit leniter! [13] O bone, qui laborasti in mundo, ut omne ejus corpus incolume fiat, noli despicere, Domine, in misericordia tua, hoc unicum membrum miserum. In corpus justorum, Domine, inseratur, et maneat infixum cum iis in aeternum! Domine qui infixisti aurem abscisam, noli me abscidere a te, quia iram tuam excitavi.

XXXV. De Domino nostro et de morte et diabolo.

Ad modum: Cornu et tuba.

[1] Proclamavit vox, et congregatae sunt et advenerunt copiae diaboli cum ministris ejus; convenit universus exercitus zizaniorum, quia viderant triumphasse Jesum, dolorem illum partis sinistrae; nemo enim erat ex illis, qui non excruciatus erat ab eo. Singuli renarrare coeperunt omnia, quae pertulerant. Peccatum et Hades

---

XXXV. Poeta inducit Diabolum et Mortem cum Peccato, Hade, omnibusque daemonibus ea nocte, qua Dominus in monte olivarum orabat, paulo antequam tradebatur, convenientes et invicem de detrimento, quod per Jesum accepissent, conquerentes. Daemones occisionem Jesu suadent, sed diabolus eam periculosam censet et magno timore laborat. Tandem decernitur, ut diabolus Judam et daemones ejus Pharisaeos ad Jesum capiendum excitent.

expaverunt; tremuit Mors, quia mortui rebellaverunt, et Diabolus, quia peccatores rebellaverunt contra eum. (Responsorium: Gloria sit tibi, quem vidit Malus et perturbatus est!). [2] Clamavit Peccatum, consilium dedit filiis suis, diabolis et daemonibus, et ait illis: Legio, caput acierum nostrarum, jam non est, mare devoravit eum et socios ejus. Vos quoque, filii mei, hic Jesus perdet, si eum parvipenditis. Vobis, qui cepistis Salomonem, opprobrio esset, si vinceremini a discipulis illius, piscatoribus et idiotis; ecce enim ceperunt praedam hominum, quae a nobis capta erat. [3] Hoc est omnium pessimum, inquit Malus de salvatore nostro, quod non sufficiebat ei nos spoliasse, sed quod etiam incepit, vindictam a nobis quaerere pro Jona, filio Amathi; a Legione fortasse reposcit eum, quem prehendit et in mare projecit. Jonas quidem post tres dies rursus emersit et ascendit, Legio autem nec post longissimum tempus, quia profunditas maris retinet eum secundum Dei praeceptum. [4] Incitare studui Jesum post jejunium ejus ad suavem panem percipiendum, sed nulla cupiditate motus est. Tum ad summam tribulationem meam laboravi, ut psalmum discerem et eum per ipsius psalmum caperem; cessavi et iterans didici, sed inutilem fecit iterationem meam. Tum eum ascendentem feci in montem et monstravi ei omnes possessiones; dedi eas illi, sed non desideravit. Melius mihi erat in die Adami, ad quem docendum mihi non multum laboris opus erat. [5] Cessavit Malus a sedulitate sua et ait: Hic Jesus me otiosum esse cogit; ecce enim publicani et meretrices confugerunt ad eum; quodnam opus jam mihi poscere potero? Ego, qui fui magister omnibus hominibus, cuinam discipulus ero? Peccatum rursus ait: Oportet me jam deserere et mutare naturam meam; hic enim, filius Mariae, qui venit, tanquam nova creatura, creavit genus humanum. [6] Mors edax lamentavit et ait: Jejunium didici, quod non noveram; ecce Jesus congregationes instituit; mihi autem convivium ejus jejunium indicit. Unus homo clausit os mihi, qui clausi ora innumerabilia. Hades ait: Reprehendam edacitatem meam; nunc enim famem patior. Ecce triumphator, quemadmodum in nuptiis mutaverat aquam in vinum, ita vestem mortuorum mutavit in vitam. [7] Et tamen Deus fecit

diluvium et abluit terram et purificavit peccata ejus; rursus applicuit ei ignem et sulphur, ut dealbaret maculas. Dedit mihi per ignem Sodomitas et per diluvium gigantes; clausit ora exercitûs Sennacherib et aperuit os Hadae., Talia et similia mihi placuerunt; nunc autem pro interfectionibus per justitiam, fecit in filio suo vivificationem mortuorum per gratiam. [8] Vidi prophetas et justos, inquit Malus sociis suis; et quamquam vires eorum valde fortes erant, tamen iis inerat odor quidam meae naturae. Figmentum enim hominum cognatum est fermento nostro. Hic autem indutus est corpore Adami et perturbat nos, quia non dominatur in eum fermentum nostrum. Certe et homo est et Deus, quia humanitas ejus mixta est cum divinitate ejus. [9] Vidi Adamum, illum fontem, ex quo profluxerunt omnes generationes. Infantes ejus exploravi et tentavi singulos, et nunquam vidi hominem, cujus altera pars divina et altera humana erat. Moysen, qui claritate sua splendebat, rursus tentavi et perturbavi eum per linguam ejus, hunc autem ne per cogitationem quidem; valde enim purus est fons cogitationum ejus. [10] Cupiditas carnis in omnibus corporibus exsistit, quae et vigilat in iis, si ipsa dormiunt. Illum enim, qui vigil puritatem conservat, per somnium perturbo. Faex corporis excitatur in ipso per commotionem occultam in somnio. Vigiles et dormientes quoque perturbo similiter. Hic autem solus purus est, quem ne in somnio quidem ad libidinem excitare possum, quia etiam in somno suo purus et sanctus est. [11] Diversa autem erat etiam pueritia ejus ab aliis pueris, quos vidi. Non enim vidi in eo partem aliquam meae naturae. Pueritiam ejus pertimui, ideoque incitavi Herodem, ut interficeret eum una cum infantibus. Sed etiam quod evasit, magnum mihi injecit

* S. Ephraem unionem hypostaticam naturarum in Christo per voces ܚܠܛ et ܡܙܓ exprimere solet, quae tamen minime sensu monophysitico explicari possunt. Haec enim verba de quacunque unione usurpantur et saepe expresse additur, res, quarum unitio iisdem exprimuntur, nihilominus remanere distinctas seu ab invicem separatas (ܦܪܝܫܢ) et non esse permixtas (ܒܠܝܠܢ). Cf. testimonia, quae profert Assemanus (B. O. I, 80 sqq. 107), quibus addantur ed. rom. III 71 E. F; 137 C; 173 E; 181 A; 195 A. B.

timorem; quomodo enim secretas insidias nostras scire potuit? Accepit dona magorum, illusit nobis et profectus est et evasit gladio nostro. [12] Vidi pueros justorum et infantes castarum, et exploravi eos singulos ab utero et vidi in iis fermentum nostrum. Erant enim iracundi et maledici, fervidi et gulosi; fructus erant, qui non nisi per disciplinam maturi et dulces fieri possunt. Hic autem ab ipsa progerminatione sua erat fructus bonus; possidet enim dulcedinem illam, qua peccatores edulcantur. [13] Cum adhuc infans esset, docebat homines. Obstupuit etiam sacerdos, qui portavit eum, ob splendorem super eum. Sapientia senili usus est. Joseph eum cavit; mater de eo gloriata est. Auxiliatus est jam in pueritia sua omnibus, qui eum videbant. Proderat iis, qui eum cognoverant. Inde a die, quo venit in mundum, auxilium erat generi humano per virtutes suas. [14] Unde propullulavit mihi fructus Mariae, haec uva vini praeternaturalis? Ecce positus sum in dubitationibus; si enim averto me et relinquo eum, timeo, ne doctrinâ ejus edulcentur ii, qui possident acerbitatem meam; si autem opprimo et conculco eum, rursus horreo, ne forte convertatur in novum vinum peccatoribus, quo inebriati obliviscantur idolorum suorum. [15] Ecce timeo utrumque, et mortem et vitam ejus. Responderunt autem diabolo ministri ejus et consilium dederunt ei: Quamquam utrumque durum est nobis, tamen hic labor est nobis paulo commodior, ut eligamus mortem ejus prae vita ejus. Dicat nobis Mors, num unquam aliquis e justis rursus resuscitatus sit. E filiis gigantum et illustrium nemo est, qui emerserit ex Hade devoratore. [16] Diabolus: Flatum venti homo explorare potest; quis autem filium Mariae explorabit? Cum enim lacrimas funderet, me depeculatus est. Rursus cum ei locutus essem: demitte te de sancto templo!, putabam, eum ob metum non se demisisse; sed cum dejecissent eum de monte, volavit in aere. Rursus autem fatigatus est et consedit super puteum. Non constat mihi de variationibus ejus, quia in sicco et in aqua ambulat. [17] Vidi eum esurientem sicut hominem, sed hoc solvebatur per panem, quem multiplicavit. Ab initio exploravi eum et adveni; interrogavit tanquam nesciens; sed hoc quoque solvebatur, cum monstraret,

se arcana optime scire. Porro elegit Iscariothem, quasi nesciens, et rursus monstravit, se eum perspectum habere, quanquam ligabat et solvebat. Erravi de eo, quia baptismate submersus emersit et me demersit. [18] Unum autem signum, quod vidi in eo, me prae omnibus confortat; vidi enim eum orantem et laetatus sum, quia mutatus est color ejus et timuit. Guttae sanguinis erat sudor ejus, quia praesensit venisse diem suum. Hoc signum pulchrius mihi videbatur, quam alia omnia, nisi fortasse me eo fefellerit. Si autem me decepit, tum actum est et de me et de vobis, ministri mei! [19] Clamavit exercitus daemonum et ait: Hoc est signum exosum, quod videmus in te; nunquam enim antea tale quid tibi accidit. Antea enim semper celeberrimus eras ob consilia tua prompte et celeriter capta; nunc autem filius Mariae capit arces nostras, et tamen differs declarationem tuam! Exsurge, egredere, pugnemus cum eo! Opprobrium enim nobis esset, si multi ab uno vinceremur. Si autem dolore aut timore impediris, da nobis saltem consilium proelio dirigendo, et remane! [20] Diabolus: E verbis hujus Jesu possum discere, quomodo nobis cum eo pugnandum sit; ait enim: Si diabolus in se ipso divisus est, non poterit consistere. Ita, quamquam nobiscum pugnare vult, dedit nobis arma contra se ipsum. Egredimini igitur, dividite mihi discipulos ejus; si enim divisi sunt, vos eos vincere poteritis per debiles, per serpentem scilicet et Evam, per quam vici primum Adam. [21] Mors respondit Diabolo et ait ei: Cur quiescis contra consuetudinem tuam? Ecce enim contemptibiles quoque et minimos capiebas sedulo; Jesum autem, qui major est omnibus, quomodo quaesivisti, ut caperes eum? Experientia telorum ejus terruit te, quae conjecit in te, cum a te tentaretur. Tu et ego cum servis nostris, omnis congregatio nostra non sufficiens est

---

[18] Ex hoc quoque versu apparet, mentionem sanguinei sudoris Domini Luc. 22, 44 olim in peschittha exstitisse et postea demum per falsam quandam pietatem ablatam esse (cf. II 392 b; III 604 d; B. O. I, 97).

[21] Verba: *ut caput loquatur cum capitibus* significant: ut tu, caput daemonum, per os Judae cum capitibus populi judaici, sacerdotibus, de prodendo Jesu loquaris.

ad pugnandum cum filio Mariae. [22] Ego autem hoc consilium do, si jurgium nostrum permittet nobis, ut aliquid faciamus: Abi et habita in illo discipulo ejus, ut caput loquatur cum capitibus; et emitte totum exercitum tuum, ut abeat et excitet Pharisaeos; et cave, ne loquaris contentiose secundum consuetudinem tuam: Si Deus es, demitte te hinc! Sed osculare eum amice et trade eum, et ecce nos adducemus zelum et gladium Levitarum.

XXXVI. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Dominus noster subjecit fortitudinem suam iis, qui eum prehendebant, ut mors ejus viva vivificaret Adamum. Dedit manus suas uncinis clavorum pro manu, quae fructum decerpserat. Alapas accepit in judicio pro ore, quod manducaverat in Eden. Et pro eo, quod Adam pede suo paradisum reliquerat, pedes illius infixi sunt. Dominus noster vestibus exutus est, ut nos castos redderet. Felle et aceto edulcavit amaritudinem serpentis, quae effusa erat in genus humanum. (Responsorium: Laudetur ille, qui mihi victoriam dedit et vivificavit mortuos ad gloriam suam!). [2] Mors: Si Deus es, monstra potentiam tuam; et si homo es, experire potentiam nostram! Si forte Adamum quaeris, abi! Hîc enim inclusus tenetur ob debita sua, nec possunt Cherubim vel Seraphim pro eo debitum solvere. Nemo enim ex iis mortalis est, ut possit dare animam suam pro eo. Quis aperiet os Hadae et immergetur et efferet eum ex illo, qui illum devoravit et retinet in aeternum? [3] Ego vici omnes sapientes; ecce in angulis Hadae cumulati sunt mihi. Veni, intra, fili Josephi, et vide terribilia, membra gigantum, magnum cadaver Samsonis et dura ossa Goliath, nec non Og, filium gigantum, qui fecit sibi lectum ferreum, in quo cubaret; ego autem eum inde dejeci et prostravi; humiliavi hanc cedrum in porta Hadae. [4] Ego sola vici multos, et nunc

---

XXXVI. Mors Salvatori in cruce pendenti illudit et suam universalem potentiam extollit, quae a Jesu superari nequeat; promissionem enim resurrectionis vaniloquium esse. Mox autem, postquam Dominus in haden intravit et mortuos revivificavit, magno timore perculsa veniam superbiae suae petit.

unicus me vincere studet. Prophetas et sacerdotes et nobiles abduxi, vici reges in aciebus eorum, et gigantes in venationibus eorum, et justos in virtutibus eorum. Flumina cadaverum jacent mihi in Hade, et tamen adhuc sitit, quantumvis multa cadavera in eum infusa sint. Omnes homines, propinqui et remoti, morte portam Hadae frangere debent. [5] Contempsi argentum divitum et non corruperunt me dona eorum. Domini servorum nunquam mihi persuaserunt, ut abducerem servum pro domino ejus,' aut pauperem pro divite, aut senem pro infante. Sapientes, qui vel animalibus persuadere possunt, tamen persuasionem suam meis auribus ingerere nequeunt. Osorem persuasionis nominant me omnes; facio enim quaecunque mihi mandata sunt. [6] Quis est hic cujusque filius, et quae est gens ejus, qui me vicit? Liber generationum penes me est, quem percurri et studiose in eo legi nomina inde ab Adamo hucusque, et neminis mortalium oblitus sum. Ecce omnes generationes conscriptae sunt in membris meis. Propter te, o Jesu, eas percurri et ad calculum vocavi, ut monstrarem tibi, neminem effugisse manibus meis. [7] Duorum quidem, ne mentiar, virorum nominum oblitus est Hades. Henoch enim et Elias non venerunt ad me. In universo mundo quaesivi eos, etiam in eum locum, quo descenderat Jonas, descendi et perscrutata sum, sed non inveni eos. Cum autem putassem, eos ad paradisum ascendisse et ita effugisse, Cherub terribilis custodivit eum. Scalam viderat Jacobus; fortasse hâc ascenderunt in coelum. [8] Quis mensuravit arenam maris et dua tantum grana dispersit? Manipulos autem hujus messis, in qua omnibus diebus laborant morbi, tamquam messores, ego sola asporto et coacervo. Aliis coacervatoribus quando festinant, manipuli e manibus delabuntur, vinitores saepe uvarum obliviscuntur; mihi autem duo tantum acini evaserunt ex magna illa vindemia, quam sola decerpsi. [9] Ego feci, inquit mors, in terra marique omnes venationes; aquilae in aere ad me veniunt, et ceti in abysso. Vermes, aves et bestiae, senes, juvenes et pueri, hi omnes persuadebunt tibi, o fili Mariae, meam potestatem super omnia regnare. Quomodo me vincere potest crux tua, cum per lignum triumphaverim et vicerim antea? [10] Cuperem

plus loqui, non enim sum verbis destituta, nec mihi verba quaerenda sunt. Ecce autem poscunt me opera propinqua; ego non, sicut vos, simplicibus arcana promitto, scilicet fore aliquando resurrectionem. Si autem tam fortis es, da arrhabonem propinquum, ut etiam remotae promissioni tuae fides tribuatur. [11] Mors finivit orationem suam ludibriosam, et vox Domini intonuit in Hade; et clamavit et rupit sepulcra singula. Mors tremore perculsa est; in Hade, qui antea nunquam luxerat, fulgura fulserunt per angelos, qui intraverunt et obviam miserunt mortuos illi mortuo, qui omnes vivificat. Egressi sunt mortui et pudefacti vivi, qui putaverant, se vicisse vivificatorem omnium. [12] Quis autem dedit mihi diem Moysis, inquit Mors, qui mihi festum faciebat? Ille enim agnus in Aegypto dedit mihi primogenitum ex omnibus domibus, cumulos primogenitorum coacervavit mihi ad portam Hadae. Hic autem agnus festi depraedatus est Haden, mortuos decimavit et abduxit a me. Ille agnus implevit mihi sepulcra, hic autem evacuavit plena sepulcra. [13] Mors Jesu est mihi tormentum; optabilior est mihi vita, quam mors ejus. Hujus mortui mors mihi exosa est. De morte omnium hominum gaudeo, sed hujus mortem odi. Spero eum rursus in vitam rediturum esse; cum enim viveret, tres tantum mortuos vivificavit et excitavit. Nunc autem per mortem ejus mortui vivificati conculcaverunt me in porta Hadae, cum venissem, ut eos retinerem. [14] Curram et claudam portas Hadae ante hunc mortuum, cujus mors me depraedata est. Audiens admirabitur humiliationem meam, quod victa sum a mortuo extraneo. Alii omnes mortui egredi cupiunt, hic autem se ingerere studet. Medicamentum vitae intravit in Haden et vivificavit mortuos ejus. Quis mihi importavit et occultavit vivum ignem, quo illuminantur sinus frigidi et tenebrosi Hadae? [15] Mors vidit angelos in Hade, immortales pro mortalibus, et ait: Perturbatio invasit habitationem nostram; duae res mihi tormento sunt, quod mortui egressi sunt ex Hade, et quod angeli immortales intraverunt in eum. Ecce unus intravit et sedet ad cervical sepulcri Jesu, et alius socius ejus ad pedes. Rogabo et persuadebo ei, ut cum pignore suo ascendat et abeat ad regnum suum. [16] O

bone Jesu, noli mihi succensere propter verba, quae coram te locuta est superbia mea! Quis enim, qui vidit crucem tuam, non sine dubitatione te hominem habuisset; quis e contra, qui videt potentiam tuam, non te etiam Deum credat? Ex utroque ergo didici, quod confiteor, te hominem et Deum esse. Cum mortui in Hade poenitentiam agere non possint, ascende ad vivos et praedica poenitentiam, Domine! [17] O rex Jesu, accipe precem meam, et cum prece mea cape tibi pignus! Adamum, magnum illud pignus, abduc tecum, in quo occulti sunt omnes mortui, quemadmodum, cum ego accepissem eum, in eo occulti erant omnes vivi. Primum pignus dedi tibi, corpus Adami; ascende nunc, regna super omnia, et, quando audiam tubam tuam, ipse educam mortuos ad adventum tuum. [18] Rex noster vivus abiit et ascendit tanquam victor ex Hade. Duplicavit mala sinistrae parti; spiritibus et daemonibus erat miseria, diabolo et Morti passio, Peccato et Hadae tristitia. Laetitia autem hodie evenit parti dextrae. Propter hanc igitur magnam diem magnam laudem tribuamus ei, qui mortuus erat et revixit, ut omnes vivificet et excitet!

XXXVII. Tertium carmen ejusdem modi.

[1] Mors deflebat Haden, cum videret thesauros ejus evacuatos esse, et ait: Quis, quaeso, diripuit divitias tuas? Giesi furatus erat et detectus est. Meum autem furtum non apprehensum est apud me, quamquam omnibus diebus furor. Mittor ad reges in morbis eorum; circumdantur a custodibus suis et in porta quoque custodes sunt. Ego autem eripio animam regum et egredior. (Responsorium: Laudetur ille, qui confregit aculeum Hadae per crucem suam!) [2] Contristatae sunt omnes steriles, Hades autem gaudet de sterilitate sua; si enim parit, desertus fit. Potestas,

---

XXXVII. Mors conqueritur, quod Jesus non solum, dum in terris commoretur, complures mortuos resuscitaverit, sed etiam aliquando per resurrectionem mortuorum Haden omnino desolaturus sit.

quae cogit omnia, oppressit sinum sterilem et frigidum, et reddidit Hades, quamquam debitum denegare solet. Rebecca, cum affligerent eam duo infantes, mortem poposcit. Quanto major erit dolor Hadae, quem invaserunt dolores puerperae inauditi; nam excitati sunt mortui et perruperunt eum et exierunt ex eo. [3]Num fortasse hoc illud effatum est, quod audivi a Jsaja, sed contempsi illud; constitit enim et ait: Quis unquam tale audivit, quod terra parturit in uno die et parit populum in una hora? (Js. 66, 8). Num hoc est illud, quod factum est, an fortasse nobis in futurum reservatur? Et si adhuc instat, vana umbra est, quod me regem putavi; non enim sciebam, me depositum tantum custodire. [4]Duas autem voces diversas audivi ab hoc Jsaja. Dixit enim, virginem gravidam fore et parituram, et dixit rursus terram parituram esse. Ecce autem virgo peperit illum et Hades sterilis peperit illum; duo uteri praeternaturales, Hades et virgo, per eum transformati sunt. Virginem partu suo laetificavit; Haden autem resuscitationibus suis contristavit et afflixit. [5]Vidi Ezechielem, qui vivificavit mortuos in campo, cum interrogaretur; et vidi ossa confusa moveri. Erat tumultus ossium in Hade; alterum enim os alterum quaesivit et alter articulus alterum. Hic autem nemo est, qui interroget aut interrogetur: num reviviscant haec ossa, sed sine interrogatione vivificavit ea vox Jesu, dominatoris creaturarum. [6]Contristatus est Hades, cum videret tristes mortuos hilares factos esse. Deflebat Lazarum egredientem: Abi in pace, mortue vive, qui planctus es duobus planctibus. Extra et intus Lazarum lamentati sunt; sorores enim ejus fleverunt, cum venisset ad me in sepulcrum, ego autem deflevi eum, cum egrederetur. Per mortem ejus erat lamentatio inter vivos, et per resurrectionem ejus magna tristitia in Hade. [7]Nunc gustavi gustum tristitiae ejus, qui deflet dilectum suum. Si enim mortui tam dilecti sunt Hadae, quanto cariores erunt parentibus suis? Membra, quae abscidi et abstuli, ecce nunc a me quoque abscisa et ablata sunt. Si ego tantopere dolui de discessu illius juvenis, qui excitatus est, laudetur ille, qui misertus est viduae; in unico filio ejus pacem reddidit domui ejus orbatae. [8]Hic dolor, quo afficio homines in

dilectis eorum, ad extremum totus super me congregatur. Si enim mortui reliquerint Haden, omnibus hominibus erit resurrectio et mihi soli cruciatus. Quis haec omnia tolerare possit, quae mihi subeunda sunt, nempe ut videam Haden desolatum, quia haec vox, quae rupit sepulcra, eum desolabit et ex eo educet mortuos? [9] Si quis legit in prophetis, audiet ibi de justis bellis; si vero quis historiam Jesu considerat, instruitur de gratia et misericordia. Et si quis putat Jesum Deum alienum esse, me ipsum conviciis petit. Clavis enim alia aliena nunquam infigi potest portae Hadae; unica tantum est clavis creatoris, quae eum aperuit et aperiet in adventu ejus. [10] Quis reconstruere potest ossa, praeter potentiam creatoris eorum? Quis recompingere potest testas corporis praeter manum factoris? Quis rursus disponet imagines praeter digitum creatoris? Ille, qui creavit et rursus destruxit, potest etiam renovare et excitare. Alienus autem Deus nequit intrare et disponere creaturas, quae non ipsius sunt. [11] Si Jesus esset potentia aliena, valde gauderem de adventu ejus ad me. In sinum Hadae descenderet, ibique disceret, unum tantum esse Deum. Mortales, qui erraverunt et proclamaverunt, plures esse Deos, ecce vincti sunt mihi in Hade, et Dii eorum nunquam doluerunt de iis. Ego unicum Deum novi, et prophetas et apostolos ejus scio.

XXXVIII. Quartum carmen ejusdem modi.

[1] Stabilitus erat thronus meus in Hade et surrexit unus mortuus et detraxit me de eo. Me solam omnes homines timebant, et ego nullum hominem timui. Timor et sollicitudo inter vivos sunt, pax et quies inter mortuos. Ecce vir interfectus tamquam

---

[9] Marcionem refellere videtur, qui in Jesu bonum Deum, diversum a creatore et hominibus hucusque prorsus ignotum apparuisse docuit. Certe etiam alias Deus bonus Marcionis a S. Ephraemo alienus vel peregrinus (ܢܘܟܪܝܐ) vocatur, cf. ed. rom. II 534 C.

XXXVIII. Mors dolet, quod per mortem Jesu mortui vivificati sint, simulque se in homines bene meritam esse praedicat. Subjungitur demonstratio Jesum primogenitum resuscitatorum esse.

captivator intravit Haden et ego, qui omnes homines captivabam, per hunc filium captivitatis, quam captivavi, ipsa captivata sum. Abduxit enim praedam meam et abiit ad paradisum. (Responsorium: Laudetur ille, qui vivificavit mortuos Hadae per crucem suam!) [2] Omnes homines valde de me conqueruntur, ego de uno tantum conqueror. Quis est inter homines, qui me justitiâ aequet? Num unquam corruptio pervenit ad integritatem meam? Omnes homines diligo et ipse osor meus scire debet, me semper nescivisse, quid sit corruptela. Regum rationem non habeo; per me enim praedicatur aequalitas, quia servum et dominum ejus in hade aequales facio. [3] Coram Deo ministro, qui et ipse nullius personae rationem habet. Quis est alius, qui talia tolerat ac ego; conviciis enim petor, quamquam beneficia tribuo. Perverso modo remunerantur me homines pro optimis meritis meis. Quamquam opera mea pulchra sunt, nomen meum non pulchrum est. Sed mens mea quieta remanet in firmitate sua; consolatur me exemplum Dei, qui et ipse, quamquam bonus est, ingratitudine semper afficitur et hoc patienter tolerat. [4] Senes removeo ab omnibus doloribus, et juvenes ab omnibus peccatis; in hade finio bellum secretum. Peccatum non est in regione nostra; hades enim et coelum sola sunt immunia ab omnibus delictis. In hac terra autem, quae media inter illa constituta est, peccatum habitat; itaque prudens aut ad coelum ascendat, aut, si hoc nimis difficile est, descendat ad haden accessu faciliorem. [5] Omnes concurrunt ad unum hominem, ut eum consolentur de uno mortuo. Ad me autem, cui plurimi mortui vivificati sunt, nemo venit, ut me consoletur. Diabolus tantum infremens venit, cui septies maledictum est; tamen adhuc elatus est spiritus ejus, quamquam valde conculcavit eum filius Mariae; est enim serpens oppugnans et contritâ. Mihi autem consultius est, ut humi procumbam et adorem coram hoc Jesu, qui vicit me cruce sua. [6] Quando venerit ad portam hadae pro Joanne, qui praedicavit ante eum, clamabo: Ecce, vivificator mortuorum advenit; nunc servus tuus sum, o Jesu; propter carnem tuam te dedecoravi, quia operiebat divinitatem tuam. Noli itasci, o fili regis, thesaurario tuo! Secundum

mandatum tuum aperui et clausi, et cum valde veloces sint alae meae, nutui tuo obsequens curro in omnes mundi regiones. [7] Omnes resuscitati non erant primogeniti; Dominus enim noster est primogenitus hadae. Quomodo mortuus possit anteire huic potestati, per quam resuscitatus est? Sunt alii quoque ultimi qui facti sunt primi, et juniores, qui facti sunt primogeniti. Cum enim Manasses primogenitus esset, quomodo Ephraim accipere potuit primogenituram? Et si filius ultimus praevenit primum, quanto magis praeveniet Dominus et creator resurrectione sua! [8] Ecce Joannes, tamquam praeco, docet nos, se posteriorem esse, quamquam senior erat. Ait enim: Ecce virum, qui venit post me, quamquam ante me erat! Quomodo enim praevenire potuerit hanc potentiam, quam praedicabat? Omne enim, quod propter aliud exsistit, hoc posterius est, quamquam prius videtur; causa enim, quae illud in existentiam vocavit, eo omnino antiquior et prior est. [9] Causa Adami antiquior est creaturis, quia propter ipsum factae sunt. In Adamum enim creator semper prospiciebat, cum crearet. Si ergo Adam, cum nondum existeret, antiquior erat creaturis, quanto magis tu, Domine, antiquior eris omnibus! Humanitas enim tua conjuncta est divinitati tuae, quae ab aeterno cum patre tuo est. Laus sit tibi et per te patri tuo ab omnibus! [10] Gloria sit tibi, qui primus es in divinitate et humanitate tua. Etsi enim Elias ante te ascendit, non tamen potuit praevenire eum, propter quem assumptus est. Nam typus ejus dependet a veritate tua; et quamquam apparenter praeveniebant typi veritatem tuam, haec tamen secreto illis prior est. Praeveniebant etiam creaturae Adamum, et tamen ipse illis prior erat, quia propter ipsum constitutae sunt. [11] Domine, fac mihi resurrectionem, non necessitatis, sed amoris tui! Necessitas enim tua etiam peccatores vivificat, sed Iscariothes multo potius eligeret

[7—10] Hae strophae non Morti, sed ipsi poetae, ut e str. 11 apparet, tribuendae sunt. Demonstratur in iis, Jesum primum esse omnium resuscitatorum, quia omnes antea resuscitati nonnisi propter illum vivificati sint, et causa semper antiquior sit effectu.

sibi mortem hadae, quam vitam gehennae. Fac mihi igitur resurrectionem misericordiae tuae; et si hoc non permittit justitia tua, causam relinque gratiae tuae; meminerit mei pro hoc solo, quod ad eam confugi!

XXXIX. Quintum carmen ejusdem modi.

[1] Venerunt ad me redimentes a justis, sed nemo me ita depraedatus est, ac filius Mariae. Ecce enim Elias vivificavit mortuum; et quamquam ipse evasit manibus meis, hoc mihi solatium erat post eum, quod mortuum, quem vivificaverat, eripui ei. Ab Elisaeo, filio Saphat, virgis caesa sum; duos enim mortuos vivificavit. Ego autem uno baculo rursus abduxi et prophetam et mortuos, quos vivificaverat. (Responsorium: Laudetur ille, qui clavi sua aperuit sepulcra hadae!) [2] Timui Giesi, cum viderem, eum baculum ponere super puerum. Fur autem ille rursus abstulit baculum et rediit; venit Elisaeus et incurvavit se, et minutus est cum puero et rursus dilatatus est, et huc illuc postea ambulavit. Stupui ob novos typos, quos ibi vidi, qui tamen unum tantum puerum vivificaverunt. Gratulandum mihi erat, quod adhuc typi tantum exstabant et non jam mortui se opponebant et me vincebant. [3] Timui Moysem, cum viderem magnum splendorem in facie ejus. Non autem accidit mihi, quemadmodum timueram. Nam fecit mihi efflorescere Nisan in hade, pascua cadaverum sexcentorum millium, quae ceciderant. Hic autem contemptus et humilis, quem despexi, sanavit aegrotos et morbidos. Aliis panem multiplicavit, nobis autem panem nostrum ex ore eripuit. [4] Convivium magnum erat in hade, cum deglutivissem Core ejusque asseclas; gaudium magnum fecit mihi diabolus, cum fecisset schisma inter levitas. Fontem lactis et mellis mihi fluere fecit in deserto arido,

---

XXXIX. Mors lamentatur, quod per Jesu mortem et ad inferos descensum mortui vivificati sint. Comparat Jesum, qui mortuos resuscitat et summam lenitatem praecipit, cum sanctis veteris foederis, qui zelo pleni erant et haden cadaveribus peccatorum occisorum impleverant.

cum congregatio peccatorum descenderet ad hadem. Nunc autem vivificati et egressi sunt justi. Moyses vivos ad haden descendere fecit, Jesus autem resuscitavit et ascendere fecit mortuos. [5] Bene mihi erat in diebus zelatorum, quia gladia eorum me laetificabant. Phinees zelator transfixit et dedit mihi cuspide hastae suae ad convivium Zambri una cum Cozbi, quos mihi in cuspide lanceae suae porrigebat. Cuinam unquam duo boves saginati in cuspide hastae oblatae sunt? Jesus autem pro Cozbi, filia principum, filiam Jairi e manibus meis eripuit. [6] Turibulum Aaronis terruit me, quia surrexit inter mortuos et vivos, et vicit me. Sed crux multo magis terret me, quia aperuit sepulcra hadae. Per crucifixum, quem in ea interfeceram, nunc ipse interfecta sum. Non magna est ignominia ejus, qui vincitur a viro armato. Mea autem ignominia adhuc major est cruciatu meo, quia fortitudo mea victa est per virum crucifixum. [7] Sed etiam hasta Phinees terruit me, quia caede sua cohibuit internecionem. Hasta servavit arborem vitae, laetificavit me et contristavit me. Cohibuit enim hominem a vita, sed cohibuit etiam mortem a populo. Per illam autem hastam, qua Jesus caesus est, ego doleo; ille punctus est et ego ululo. Egrediebantur ex eo aqua et sanguis, quibus ablutus revixit homo et rediit ad paradisum. [8] Sadducaei erant ora mea, et disputabant cum eo ex mente mea, omnino negantes resuscitationem mortuorum. Jesus locutus est iis verbum, quod ego sola intellexi; exclamavit odiosum illud et contristavit me: „Ego sum Deus Abraham, et Deus non est deus mortuorum.“ Bonum mihi erat, quod haec verbis tantum expressit et non opere monstravit mihi resurrectionem mortuorum. [2] Jesus, filius Nun, occidit triginta reges et implevit mihi sepulcra et foveas. Destruxit Jericho et implevit haden. Hic autem Jesus, qui venit, sepulcra mortuis vacua fecit et implevit regiones superiores. Cur, cum similes sint invicem nominibus suis, dissimiles sunt operibus suis? Ille dedit mihi corpus Achan, hic autem eripuit mihi corpus Lazari. [10] Moyses conculcavit Aegyptium illum; lenitati suae immiscuit justitiam. Unde autem provenit nova haec lex: Si quis percusserit te in maxillam tuam, praebe illi et alteram maxillam tuam, et cave te,

ne odio habeas illum? Pro zelatore forti, qui conculcaverat et occiderat, novus misericors exortus est nobis. Samuel fidit Agag, Jesus autem sanavit paralyticum. [11] Misericordia, quae antea quasi minuta erat, hoc nostro tempore magna est. Antea nonnunquam vel exosa erat, ne scilicet hominem ad transgrediendum mandatum induceret. Saul enim et Achab sine misericordia interfecti sunt, quia volebant parcere malis, nec eos morti tradere, qui vindictae rei erant. Meo autem tempore mutavit haec Jesus ita, ut omnes homines vivificet et misereatur interfectoris sui. [12] Memini Samsonis, hujus catuli leonis, qui confregit et dedit mihi columnas Philistaeae. Etiam dux ille exercitus, Abner, filius Ner, cepit mihi capream velocem, Asael, filium Sarujae, percussit eum et projecit in terram. Etiam Banajas in sancto templo juste interfecit Joab, sicut scriptum est. Nunc autem, cum justitia cohibuerit gladium suum, exsultabunt poenitentes ob gratiam. [13] David mensus est Idumaeos funiculis et destruxit eos. Quanto misericordior es tu, o fili David! Justitia enim David duplex erat, cum duos funiculos interficeret et unum tantum vivum relinqueret. Filius David autem docet nos: Dimitte fratri tuo septuagies septies! Illic erat justitia mensurata, hic autem lenitas immensa. [14] Zelum et fortitudinem possidebat David, leonem et lupum simul interfecit. Reliquit leonem fortem et cucurrit contra robustum gigantem, cujus lumen lapide exstinxit, ita ut anima ejus relinqueret eum et periret. Jesus autem juveni mortuo acclamavit: o juvenis! Ipsi enim mortui ei tamquam dormientes sunt. Vivificavit juvenem et eripuit mihi eum; porcos tantum contemptos suffocavit mihi in mari. [15] Levitae interfecerunt propter vitulum patres et fratres suos. Jephte propriis manibus filiam suam mactavit. Rex Moab in muro filium suum primogenitum sacrificavit; per gladium ejus laetificata sum. Per Jesum autem obtusus factus est gladius, et objurgata est febris, soror Hadae. Sanata est socrus Simonis,

---

[13] Cf. 2 Sam. 8, 2. Idumaeos Ephraem lapsu vel calami vel memoriae pro Moabitis posuit.

[14] Peshittha 1 Sam. 17, 35 sqq. habet lupum (ܕܐܒܐ) pro urso.

Haden autem aegrotum fecit fama sanationis ejus. [16] Quamquam
hic Jesus filius justi est, mera gratia per eum praedicatur. Mihi
autem haec gratia ejus cruciatus est. Invidia causa est laetitiae
nostrae; invidia enim olim miscuit mihi primitias sanguinis. Cur
mala videtur filio Mariae, ut veniiat et praecipiat: Ne irascaris
fratri tuo? Abstulit gladium inter fratres, cum ego per gladium
Cain primitus delectata sim. [17] Mel in ossibus invenit Samson;
num fortasse hoc quoque pro typo habendum est. Hic Jesus mul-
tiplicavit nobis typos, incidi in mare typorum, qui mihi paraboli-
zant resurrectionem mortuorum omnimodis figuris et imaginibus.
Samsonis parabola erat: „Exiit esca ab edente". Mihi autem ex
contrario accidit; comedens enim exiit mihi ex esca. Ex Adamo
enim provenit filius Adami, qui me consumpsit. [18] Saepe quidem
etiam justi me depraedati sunt, per quos praedicabatur resusci-
tatio mortuorum. Sed illi magnam consolationem immiscuerunt
doloribus meis. Propter precationes Asae et Ezechiae interfectos
epulata sum et cadavera coenavi. Elias mactavit et dedit mihi
prophetas Beli, qui saginati erant pane Jezabel. Justi me coegerunt
ad devorandum, Jesus autem coegit me ad restituendum omnia, quae
comederam. [19] Timui sanguinem effusum, quod Moyses consperserat
in omnes portas. Quamquam enim erat sanguis agnorum interfecto-
rum, tamen vivos servabat. Nunquam sanguinem pertimui praeter
sanguinem in portis, et praeter illum in cruce. Sanguis interfecto-
rum est mihi delectatio et tamquam odor suavis. Sanguis autem
Jesu est mihi horribilis; cum enim venissem, ut odorarer sanguinem
ejus, horrorem mihi injecit odor vitae occultus in eo. [20] Sacer-
dotes et pontifices, uncti et reges, qui monstraverunt typum re-
suscitationis mortuorum, non vicerunt per cruces suas, sed coronis
et diadematibus induti erant; et, quando cum iis proelia com-
misi, interdum quidem percussa sum, interdum autem ipsa eos
percussi. Hic autem filius fabri lignarii coronâ suâ spinarum hu-
miliavit et projecit humi superbiam meam in ignominia et morta-
litate sua. Vidit eum Hades et perterritus est coram eo. [21] Moy-
sem vidit mare et refugit, timens baculum et gloriam ejus. Splen-
dorem, baculum, potentiam ejus vidit etiam petra illa, quae scisa

est. Hades autem, cujus sepulcra aperta sunt, quid vidit in Jesu? Pro splendore colorem mortuorum induerat et contremiscere fecit Haden. Et si color mortis Jesu interfecit Haden, quomodo hic poterit consistere, quando ille veniet in gloria sua, ut excitet mortuos?

XL. Sextum carmen ejusdem modi.

[1] Sensit diabolus magnam humiliationem suam et se ipsum gloria extulit coram servis suis. Magna fecit verba ad persuadendum et ait: Scientia, quam possideo, ex minima tantum parte a natura mihi indita est, sed universam fere plenitudinem ejus discendo mihi comparavi. Ego mihi ipse magister fui et exercui intelligentiam meam. Sine magistro didici omnia; armavi animam meam omnibus armis et abstuli scientia mea coronam victoriae, quam desideravi, de hominibus. (Responsorium: Laudetur ille, qui venit et abolevit insidias Peccati!) In Pharisaeis involvi odiositatem meam, ut pugnarem cum filio Mariae. Ira tamquam arcus tela pluere fecit, audacia conviciata est eum, immanitas aggressa est eum, calumnia oppressit eum, invidia et zelus iratus pugnaverunt cum eo, et blasphemia lapides elevavit. Medicus intravit, stetit inter aegrotos, sed ego incitavi infirmos, ut pugnarent cum eo. [3] Quia nulli culpationi subjaciebat, confugi ad quaestiones. Multas occasiones provocavi, sed vidi mendacitatem meam reprehendi et impudentiam meam agnosci et verbositatem meam contemni. Tum recepi me ad disputationes litigiosas. Ubicunque vero disputavi cum eo, omnis labor meus tamquam palea factus est, quam vox veritatis in omnes partes dispersit. [4] Vidi, in homine esse athletam et dominum potentem per astutiam suam. [Terret eum serpens externus, sed] Voluntas ejus intus semper

---

XL. Diabolus gloriatur de astutia et prudentia sua, qua in hominibus decipiendis et seducendis utitur, sed conqueritur, eam a Jesu omnino irritam factam esse.

[4] Verba uncis inclusa metrum perturbant, sed salvo sensu vix ejici possunt.

convoluta est et zelus ejus sibilat sicut anguis. Ipse gignit cupiditates mortiferas, sed exhorret febrim. Mandatum, tamquam medicamentum, exstinguere potest derisionem, quae percutit in exitium; charitas autem confringere potest aculeum linguae secretum et acerbum. [5] Quis est stultior homine, qui magis curat domum suam, quam animam suam. Omni die inspicit vasa, quae in cista ejus sunt, sed occulta est tinea in membris ejus. Scissuras vestium suarum assuit, sed facta est scissura in animo ejus. Domus ejus illuminata, sed cor ejus obscuratum est. Occludit sensus suos et aperit fenestras suas. Claudit portam et custodit argentum suum, sed aperit os et surripi sinit thesaurum cogitationis suae. [6] Stultus jumentum suum magis aestimat, quam se ipsum; magis enim sollicitus est de illo, quam de se ipso. Bona semina inserit in terram, in cor autem suum inserit zizania. Animus ejus apertus et abjectus est, sed magnum laborem in circumseptione vinearum collocat. Elegit et plantat plantas, cum animus ejus sit vitis ex vitibus Sodomorum. Cohibet onagrum a segete sua, sed porcus silvae depascitur cogitationes ejus. [7] Ego catinus sum hominibus, et in me probantur cogitationes eorum. Itaque mihi concessum est fraudem nectere. Ego doceo artem Chaldaeorum, et propter veracia, quae interdum occurrunt, etiam mendacia mea creduntur. Aegyptiis oculos clausos tenui et monstravi insecta, et putabant ea adesse, quamquam non aderant. Per occlusionem oculorum doceo signa zodiaci, quae non sunt in coelo. [8] Per velocitatem meam volavi et vidi res, et praeveni indicans eas hariolis; itaque illi, qui per me errant, prophetam me credunt. Nonnunquam autem impudenter rogo, ut mihi ad horam revelentur secreta, et ut explorentur per me veraces, sicut Iob, et fallaces, sicut Saul. Alteri aperui hariolationem suam, et alteri expolivi constantiam suam, ut inde magis illustraretur.

---

[5]—[6] Similem sententiam vide in opp. II 319. 335.

[8] Eodem modo praedictiones oraculorum explicat S. Augustinus in libro de divinatione daemonum.

XLI. Septimum carmen ejusdem modi.

[1] Diabolus ait: Timeo Jesum, ne perdat artes meas. Ecce enim millia annorum natus sum, et nunquam erat mihi otium. Nunquam vidi aliquid firmum, a quo me avertissem et quod inexpugnatum reliquissem. Nunc autem est mihi tristitia, quia venit ille, qui impuros castos facit, et qui destruit omnia, quae aedificavi; multum enim laboravi et docui, ut obtegerem totum mundum omnibus malis. (Responsorium: Laudetur ille, qui detexit insidias callidi!) [2] Comparavi cursum meum cum velocibus et eos cursu superavi. Cum pugnarem, tumultus multorum erat mihi pro armis. Laetabar de tumultu populi, quia mihi facilem opportunitatem praebet; durus enim est impetus multorum. Per robur multorum magnum montem elevavi, turrim usque ad coelum extendi. Si ergo cum coelo pugnaverunt, quanto magis vincent eum, qui in terra pugnat? [3] Secundum tempus et auxilium ejus vario modo pugno. Audiverat quondam populus, unum Deum esse, et fecit sibi multos deos. Cum autem videret filium Dei, cucurrit ad unicum Deum, ut Deum negaret sub specie confitendi eum et fugeret ab eo sub specie zelandi pro eo, ut perversi omnibus temporibus sine Deo invenirentur. [4] Ecce innumerabiles annos natus sum et nunquam contempsi infantem. Valde sollicitus sum de pueris, ut eos ab initio pravis moribus imbuam, et ut maculae eorum cum ipsis crescant. Sunt autem stulti parentes, qui non repugnant semini, quod insevi in filios eorum; sunt et alii, qui tamquam boni agricolae eradicant maculas ex animis infantum suorum. [5] Pigritiâ tamquam vinculo vinxi homines, ut sedeant otiosi. Abstraxi sensus eorum ab omnibus bonis, oculos eorum a lectione, ora eorum a psalmodia, animos eorum a doctrina. Quantopere student fabulis

---

XLI. Salvatore in cruce pendente, diabolus astutiam et patientiam suam praedicat, sed valde timet, se a Jesu superatum iri, quanquam daemones eum consolari student. Mox, Domino in haden ingresso, mortui vivificantur et diabolus cum Morte magno terrore percutitur.

[3] Eadem sententia invenitur etiam in ed. rom. II 519.

destruentibus et inutilibus, et excellunt vaniloquio! Si autem incidit in eos verbum vitae, aut repellunt illud aut surgunt et abeunt ab eo. [6] Quot diaboli in homine sunt, et mihi soli omnes maledicunt! Ecce enim furor hominis est daemon, qui omni die vexat eum. Diaboli similes sunt viatoribus; compulsi enim abeunt. Ira autem non eradicatur ex loco suo, etiam si omnes justi adjurent eum. Tamen omnes pro ira vere perniciosa oderunt daemonem contemptum et debilem. [7] Pudefit incantator et magus, qui omni die angues domat. Echidna enim, quae intus in ipso est, ei resistit, cum cupiditatem in interno suo refrenare non possit. Si peccatum occultum, tamquam aspis, in eum spirat, conflagratur. Quamquam echidnam cepit astutiâ suâ, percutit eum secreto error. Serpentes sedat incantationibus suis, sed iram divinam excitat magnam super se incantationibus suis. [8] Aculeos posui et consedi et exspectavi. Quis praeter me tam patienti animo apud omnes exspectat? Consedi apud patientem, et gradatim incantavi eum, ut veniret ad taedium animae. Illum, qui erubescebat peccata, consuetudines subjugabant; paullatim eum mihi subjeci, donec sub jugo erat, quod suscepit et assuevit, et ne desideravit quidem liberari ab eo. [9] Sensi et perspexi, patientem omnes subjugare posse. Itaque cum Adam solus esset eo tempore, quo a me victus erat, reliqui eum, donec filios procrearet, et quaesivi mihi aliud opus, quia otium non diligo. Arenam maris numeravi, ut me hoc modo patientiae assuefacerem, et ut memoriam meam tentarem, num sufficeret hominibus, quando multiplicati forent. Antequam multiplicati sunt, ego jam eos exploravi per innumerabilem arenam. [10] Disputaverunt servi Diaboli cum eo et dissolverunt verba ejus hac disceptatione: Ecce Elisaeus excitavit mortuum; sed ipse ille, qui vicit Mortem in coenaculo, et vivificavit filium viduae, ecce nunc subjectus est in hade. Cum autem consideratio Diaboli valde major esset, dissolvit verba eorum suis ipsorum verbis: Quomodo victus est Elisaeus? Ecce in hade vivificavit mortuum ossibus suis. [11] Si potentia Elisaei, qui tamen minor est, tam magna

[10] Cf. 2 Regg. 13, 21.

erat in Hade, ut in eo unum mortuum vivificaret, quanto plures mortuos vivificabit in eo mors Jesu fortissimi. Ex hac re intelligite, quanto major Jesus est nobis, socii mei! Ecce enim astutiis suis decepit vos, et non sufficienter determinastis magnitudinem ejus, quando comparastis eum prophetis. [12] Nimis exiguae sunt consolationes vestrae, inquit diabolus collegis suis. Quomodo enim Mors sufficere potest ei, qui mortuum Lazarum vivificavit. Si autem Mors vicit eum, ipse subjectus esse voluit. Si igitur ipse subjectus esse voluit, tum adhuc magis timete vobis, cum certe non frustra mortuus sit. Magnum terrorem injecit nobis, quamquam enim mortuus est, intravit, ut Adamum vivificaret. [13] Mors prospexit e fovea sua et mirata est, cum videret Dominum nostrum crucifixum, et ait: Ubinam es, o resuscitator mortuorum? Tu mihi nunc eris esca pro Lazaro dulci, cujus dulcedo adhuc est in ore meo. Filia Jairi veniet et videbit hanc crucem tuam. Filius viduae intuebitur in te. Lignum cepit mihi Adamum; benedicta sit haec crux, quae cepit mihi filium David! [14] Os suum aperuit Mors et ait: Nonne audisti, o fili Mariae, Moysem, qui major et excelsior erat omnibus, Deum fuisse et divina peregisse? Interfecit primogenitos et salvavit primogenitos; cohibuit internecionem a vivis. Tamen ego cum Moyse in montem ascendi, et ille, cujus majestas laudetur, dedit mihi eum ex manu in manum. Quantumvis enim magnificetur homo, tamen pulvis est et in pulverem redit, quia e terra est. [15] Venit diabolus cum servis suis, ut videret Dominum projectum in haden, et ut gauderet cum Morte, socia sua. Sed vidit hanc contristatam et dolentem de mortuis, qui per vocem unigeniti revixerunt et egressi sunt ex hade. Surrexit Malus, ut consolaretur Mortem, cognatam suam: Non interfecisti, quemadmodum potuisti. Quamquam Jesus in te est, venient tamen ad te et ii, qui resuscitati sunt et ii, qui resuscitabuntur. [16] Aperi nobis, ut videamus eum et irrideamus ei. Cantemus et loquamur: Ubi est potentia tua? Ecce enim jam per

---

[14] Spectat ad nomina „Deus Aaronis" et „Deus Pharaonis", quibus Moyses insignitur Exod. 4, 16; 7, 1.

tres dies in morte remanet; et loquamur ei: O triduane, qui Lazarum quatriduanum vivificasti, vivifica te ipsum! Aperuit Mors portas hadae, et resplenduit ex eo splendor faciei Domini nostri; et percussi sunt illi caecitate, sicut Sodomitae, palpaverunt et quaesiverunt portam hadae, quae iis e memoria elapsa erat.

XLII. Octavum carmen ejusdem modi.

[1] Ululavit diabolus: Quem in locum nunc fugere possum justos? Mortem incitavi ad apostolos interficiendos, ut per mortem eorum evadam verberibus eorum. Sed nunc multo durius verberor. Apostolus, quem interfeci in India, praevenit mihi Edessam. Hic et illic totus est; illuc profectus sum, et erat illic; hic et illic inveni eum et contristatus sum. (Responsorium: Laudetur potentia, quae habitat in ossibus sanctis!) [2] Ossa portaverat mercator ille, vel potius illa portaverunt eum. Ecce enim

---

XLII. Lamentatur diabolus de damnis, quibus per reliquias S. Thomae Edessae asservatas afficitur.

[1] Confirmatur hoc carmine 1) S. Thomam apostolum Indis evangelium praedicasse, quod testantur etiam Ambrosius (in ps. 45), Paulinus Nolanus (carm. 26), Hieronymus (ep. 148 ad Marcellam), Gregorius Nazianzenus (orat. 21); 2) eum ibidem martyrio coronatum esse, qua de re apud scriptores vetustiores nullum invenitur testimonium, immo negatur ab Heracleone haeretico apud Clementem Alexandrinum (strom. lib. 4, p. 502); testes autem sunt Gregorius Turonensis, Gaudentius Brixiensis, S. Nilus, S. Asterius, fortasse etiam Theodoretus (qui gr. aff. cur. lib. 8, p. 607 Thomam aliquem inter celeberrimos martyres numerat); 3) reliquias ejus Edessae asservatas esse, quod asserunt etiam Rufinus (hist. eccl. 2, 5), Socrates (4, 18), Sozomenus (6, 18), auctor vitae syriacae S. Ephraemi (B. O. I, p. 49) et chronici Edesseni ad ann. 705 et 753 aerae graecae. Apparet tamen ex hac et quarta stropha, non totum S. Thomae corpus Edessam translatum esse, sed partem tantum, alia parte Indis relicta, quae adhuc Goae asservatur. Confirmatur ergo hoc carmine opinio Baronii, qui recte jam observavit, et Edessae et in India partem harum reliquiarum asservatam esse, refelluntur autem Pagius, Tillemont, Assemanus, qui Indicas S. Thomae reliquias pro commento Nestorianorum habent.

[2] Docet nos S. Ephraem, haec ossa per mercatorem ex India Edessam asportata esse. De hac translatione cf. etiam Gregorium Turonensem (de gloria martyrum c. 32) et Martyrologia ad 3. Julii aut ad 21. Decembris. De tempore, quo Edessa tantum thesaurum accepit, nihil apud antiquos legitur;

ab invicem lucrati sunt. Mihi autem quid profuerunt, cum sibi invicem profuerint? Ambo mihi damnum intulerunt. Quis monstrabit mihi capsam Iscariothis, ex qua fortitudinem accepi? Capsa autem Thomae interfecit me, quia virtus occulta, habitans in ea, excruciat me. [3] Moyses electus portaverat ossa in fide tamquam lucrum. Si ergo magnus hic propheta credidit, auxilium inesse in ossibus, recte etiam credidit mercator et recte se nominavit mercatorem. Hic mercator lucratus est et magnus factus est et regnavit. Aerarium ejus valde me depauperavit; Edessae enim apertum est et ditavit magnam urbem auxilio suo. [4] Obstupui de hoc aerario thesaurorum; antea enim exiguus erat thesaurus ejus, et, quamquam nemo aliquid abstulerat ab eo, tamen parcus erat fons divitiarum ejus. Postquam autem multi circumdederunt et diripuerunt illud et rapuerunt utilitates ejus, quo magis diripitur, eo abundantius multiplicantur divitiae ejus. Quando enim quaeritur fons occlusus, valde scinditur, et tum demum late fluere et effundi potest. [5] Apertum est, quod etiam Elisaeus fons erat in populo sitiente, sed quia sitientes non quaerebant eum, non magnum erat effluvium ejus. Cum autem Naaman quaesiisset eum, abundavit et effudit sanationem. Fons tulit eum et misit eum in fontem, cum in flumine leprosum purgaret. Jesus autem, mare auxiliorum, misit in Siloë caecum, cui oculos aperuit. [6] Giesi baculo, quo Elisaeus mortuos resuscitavit, non potuit resuscitare puerum. Et quomodo per pythonem ascendere potuisset sanctus Samuel? Nos enim illusimus Saul, ut pro uno daemone, quem interrogaverat, duo daemones ascenderent eumque deriderent. Ex ossibus Elisaei et Samuelis disce, posse quidem ossa mortuum vivificare, sed non posse incantatorem mortuum ossa viva et sancta efferre. [7] Et quamquam petivi hanc petitionem, non concedit mihi

---

Baronius autem ad a. 236 ait, incertam esse famam, hoc anno translationem accidisse. Fontem suum non indicat, nec eum hucusque invenire potui.

[7] Sensus est: Saepe a Deo petivi, ut mihi potestatem super ossa sanctorum tribueret, sed frustra. Itaque peccatorum ossa sanctorum esse praetendebam, eaque mihi timorem injicere simulabam, ut hoc modo homines tutius in mea servitute retinerem. Duplici enim modo homines seducere possum,

eam dator omnium. Si enim timore commovebantur aliquando daemones per ossa viri sacrificuli aut magi aut incantatoris aut chaldaei aut harioli, ego quoque bene sciebam, hoc per ludibrium factum esse. Duobus enim modis homines errare facio, cum aut apostolos decipiam, aut meos apostolos apostolis assimilem.
[8] Ecce partes daemonum evacuatae sunt, partes diabolorum verberantur; quamquam nemo adest, qui visibiliter baculum elevet, tamen daemones clamant ob dolores; quamquam nemo eos alligat et vincit, tamen mali spiritus pendent et vincti sunt. Hoc tranquillum judicium, quod quietum et tacitum est et ne per interrogationes quidem operatur, est unica potentia, quae omnibus sufficit; ecce habitat in ossibus alterius Elisaei.
[9] Judicium dedit duodecim discipulis suis, ut judicent duodecim tribus. Si ergo apostoli filios magni Abraham judicaturi sunt, nihil magnum erit, quod daemones judicent. Et crucifixores, nisi solvi facient judicium futurum, in nostro judicio explorabuntur. Pejus enim quam nosmet ipsi clamabant coram apostolis, judicibus gentium.
[10] Lupus enim erat apostolus Saulus, et educavi eum sanguine agnorum, et robustus factus est lupus singularis. Repente autem prope Damascum lupus in agnum mutatus est. Hic dixit, fore ut apostoli angelos judicarent. Angelorum enim nomine intellexit sacerdotes, secundum quod scriptum est. Si ergo tam potentes sunt, vae daemonibus propter verbera ossium eorum!

XLIII. Ad modum: Consolamini promissione.

[1] Murus erat Joseph sibi ipsi in pace; Moyses portavit ossa ejus, ut fierent castris suis murus in deserto. Vidit enim popu-

---

aut bonos fallendo, aut malos bonis similes faciendo. Prius autem in sanctos defunctos, qui deceptioni jam non obnoxii sunt, exercere non potui, itaque posterius mihi eligendum erat.

XLIII. Resurrectionem mortuorum probat primum inde, quod per ossa sanctorum fidelibus multifaria bona donantur, tum ex omnipotentia Dei, ex analogia somni et defaecationis metallorum, deinde quod corpus a Deo plasmatum et ab ejus filio indutum est, denique ex analogia uteri et exemplo Eliae.

lum per idola sua creatori suo mortuum esse; itaque portavit ossa mortua, ut fierent pro vivis turibulum expiationis et intercessio reconciliationis. (Responsorium: Non mercede fraudetur corpus justorum, qui crediderunt in te!). [2] Joseph in thalamo vidit eum, qui videt omnia; in loco, ubi homines se a nemine videri putant, injecit juventuti suae frena castitatis. Moyses portabat ossa ejus, ut secreto condemnarent populum, quem aperte honestabant filiae Madian. Ossibus sancti accusavit fornicatores. [3] Moyses reliquit vivos et cucurrit ad mortuos. Operatores erant ei et restaurabant scissuras populi. Vinea erat, cujus sepes scidit conculcatores. Ille autem botrus benedictus roboratus est inter vites ejus, abstulit et eduxit benedictionem e labruscis inter omnes populos. [4] Ossa Elisaei spem seminaverunt in hade. Potentia occulta in ossibus consolata est mortuos. Mors vidit mortuum, sese commoventem, et exhorruit. Quis unquam vidit tam mirabilem aspectum, quod mortuus ex ore Mortis cadaver eripuit et vivificavit, et quod sepultus sepultores suos domum comitatus est. [5] Hades palpavit thesaurum suum, repositorium omnium corporum; portas et obices ejus consolidavit et confidit; nunquam enim viderat os, quod se moveret. Sed vox Ezechielis eum obstupescere fecit; ossa se moverunt et alterum alterum quaesivit, ut ei infigeretur. Per compositionem eorum defecit hades et solutus est. [6] Prae sono ossium fugit Mors in foveas suas ibique se abscondidit; aegrotavit, venit ad mortuos, et putavit se consumptam esse. Vocavit cum desiderio Haden, eumque desperationis suae haeredem instituit. Testamentum elaboravit in titubatione sua, testata est, se esse caducam, et scripsit, se esse pauperem, cum reddere deberet depositum commodatori suo. [7] Mortui auxilium tulerunt vivis, sepulti sepultoribus, jacentes ambulantibus, tacentes loquentibus. David in sepulchro suo Ezechiae urbem servavit, et ossa persuaserunt Josiae, ne senem illum attingeret. Propter ossa pepercit quoque ossibus illius, qui decepit, interfecit, sepelivit, sed postea credidit,

---

[1] Sub botro benedicto Dominus Jesus Christus intelligendus est.

[2] Cf. 1 Regg. 13; 2 Regg. 23, 16—18.

ad prophetam confugit et evasit. [8] Si ergo hic senex seduxit innocentem, et credidit, quamquam et ipse interfectus a mandato deflexerat, et servatus est per eum, mirum est illum, quamquam occiderat eum, credidisse et in ejus protectionem refugisse. Quis vidit rem tam stupendam in hade, quod occisus occisorem suum in sepulcro incolumem servavit? Quanto magis autem salvabunt fratres meos ii, qui propter Christum occisi sunt? [9] Rursus imposuit Elisaeus manus suas infirmas manibus validis regis, qui descenderat, ut eum visitaret, unde manus regis fortitudinem acceperunt et telum salvationis emiserunt, ut admiraretur, quomodo aegritudo sanctorum magistrorum facta sit fons sanationis corpori eorum, qui eos visitabant. Dignare me visitatione eorum, o tu, qui curas eos, qui te curant! [10] Infirmitas ergo eorum dat regibus fortitudinem. Tria nomina adjuverunt sexcenta millia. Per ea occludatur os diaboli, hostis mei! Intercessores enim mei boni sunt et audaces, diserti et multi, et possunt in judicio placare judicem et salvare debitorem. [11] Admiremur eos, fratres mei, nam silentium est arma eorum. Silentio persuadent ei, qui silentes exaudit. Silentium discretum precatio est ei, qui omnia scit. Exiguo pretio emuntur intercessores mei et valde molestantur; fletu corrumpuntur a me, lacrimis emuntur a me, quas effudi super sepulcra eorum. [12] Curramus ad sepulcra eorum, ut salvemur per mortem eorum. Ossa enim Elisaei testimonium praebent ossibus eorum, cum vitam dederint, quae inerat in iis. Mors timuit et didicit et honorare coepit in hade ossa justorum, ut reprehenderet impios, qui nolunt agnoscere resurrectionem, quam ipse Hades praesentit. [13] Nihil enim omnino vivificatori omnium mortuum est, praeter illam tantum mortem, de qua juravit et dixit, se non delectari morte peccatoris unquam. Quamquam enim omnia facilia sunt Domino omnium, tamen difficile ei est in vitam reducere mortem liberi arbitrii, quia mors peccati e spontanea voluntate orta est. [14] Ipsa enim etiam corpus, vas vitae suae, interfecerat in initio in paradiso, cum solvisset per dominationem suam sepem

---

[9] Cf. 2 Regg. 13, 14—19.

legis. Justus enim Deus noluit vi domare et opprimere hanc dominatricem, quae destruxit voluntatem suam et mortua est per voluntatem suam. [15] Valde gratus est somnus defatigato, et mors dilecta est jejunatori et vigilanti. Somnus naturalis non interficit dormientes, nec Hades interfecit aut interficit. Somnus suavis est, et ipse Hades quietus est, si comparatur cum altera morte, cui nullo modo effugi potest. [16] Nunquam somnus in lectis avare retinere studuit eum, qui dormitat et dormit; mox enim rursus expergiscitur. Sed nec Hades avarus fuit aut est, fratres mei. Ecce somnus haden transientem esse demonstrat; mane enim excitat dormientes et vox Domini resuscitat mortuos. Mors vera autem est mors libertatis, quae manibus suis omnem spem abscidit. [17] Ecce Deus, quando difficile est justitiae suae, praestat per gratiam suam, quamquam facile est voluntati nostrae, ut nos animum salvemus et ipse corpus resuscitet. Etiamsi comederint illud vermes et bestiae, revertentur in terram manducata et manducatores, et secernetur, tamquam in catino, pulvis eorum in resurrectione. [18] Si enim hoc bonum videtur fabro, ut laboret et educat aurum in terra occultum, secernat et excipiat illud ex ea in catino, quanto magis purificabit creator corpus in resurrectione? In catino suo totum corpus segregabit, cum rejiciat et abjiciat pulverem bestiarum. [19] Ecce enim in mente ipsius creatoris nostri pulvis hominum segregatus est et signatus. Segregavit enim et sumpsit pulverem Adami, et finxit eum. Hoc modo segregatus et signatus est in mente ejus pulvis generis humani, et hunc solum resuscitabit. Videte initium, quod testatur finem! [20] Aes corruptibile secernitur in pulvere suo, et antequam defaecatur, inspicitur a fabro, et si rursus incidit in terram suam, denuo in ea fulget. Quanto magis ergo omnisciens segregabit omnia, omnem pulverem ad genus suum? Ex omnibus autem maxime aestimabit pulverem hominis, quia vestis est dilecti filii sui. [21] Corpore indutus erat primogenitus, utebatur illo pro velo gloriae suae. Immortalis sponsus in hac veste splenduit. Vestes invitatorum similes sint illi vesti ejus. Splendeant corpora, vestes vestrae! Vinciebatur enim vir ille, cujus corpus inquinatum erat. Vide in convivio tuo maculas

meas in lumine tuo! [22] Videte autem, quot sinus corpus perrumpit et relinquit, uterum in nativitate sua, sepulcrum in resurrectione sua. Vicit foveam bestiarum et fornacem; piscis, qui deglutiverat, illud reddere debuit. Ambulavit in mari et volavit in aëre, et consedit ad dexteram Dei, gloriâ coronatum. [23] Quid illud corpus vincire, quid ligare posset? Quis esset sinus, qui id retinere posset? Si enim ne utero quidem pepercit, qui id genuit, sed cum doloribus eum scindit, egreditur et relinquit, ita ut uterus desertus sit ab eo, quia nunquam reversum rursus eum intrat, quanto magis haden desolabit egressus et resurrectio ejus. [23] Fideles docet ascensio Eliae, una ascendisse in curru utrumque, corpus et animam, ad illam habitationem superiorem; et quod non reliquerit et dejecerit corpus suum in loco,. testantur viri, qui egressi quaesiverunt eum, quia non invenerunt illud. Totus enim ascendit cum corpore, qui sanctus fuerat in corpore. [25] Et rursus docet amiculum Eliae, adscititia et corruptibilia ab eo segregata et relicta essè. Vestis enim temporaria redarguta est, recessit et humi projecta est, ut probaretur, corpus abreptum veram vestem esse, quae adhaeret induentibus eam. Amiculum recessit et decidit, corpus autem evolavit et ascendit. [26] Etiam Jordanus refrenavit fluxum suum; aquae se ipsae coercuerunt et invicem retinuerunt fluxus suos. Reliquit fluxum solutum suum naturalem, et praeter naturam retrorsum fluxit, ut probaret, quemadmodum ipse infixus maneret et ascenderet ex mandato, ita etiam corpus in triumpho ad coelum evolasse et ascendisse. [27] Si autem nimis difficile esset, ut resurgèret corpus obsoletum Noe, non minus quoque difficile esset, ut corpus Henoch omnino non dissolveretur. Docuit enim nos Deus, mortuos sibi vivos esse similiter ac Henoch. Per Moysem et Eliam, qui visi sunt, arguit perfidos, et sepultos vivos esse et eos, qui avolaverunt, superesse. Dignare me adventu tuo!

XLIV. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Bonus Deus ipse finxit corpus, ut doceret haereticos, quam magnum esset opus manuum suarum, et quam stabile in aeternum. Justus ipse inspiravit animam, ut doceret, quanto major esset, quam anima bestiarum, quam non inspiravit. Ea enim anima, quae non inspirata est, os habet silens et mutum; ea autem, quam os divinum inspiravit, habet etiam os loquens. (Responsorium: Anima et corpus, Domine, gaudeant in resuscitatione tua!). [2] Compara hominem cum bestiis in lancibus intelligentiae, et perspice in animo tuo, quod, quemadmodum bestia est pars corruptionis et tota omnimodo caduca, ita natura humana thesaurus est reservatus et tota in resurrectione pars vitae! [3] Inspice rursus compositionem animalium, et vide, eam in nullo perfectam esse. Totum animal in hoc adaequatum est, quod totum sine spe est. Ideo redarguuntur haeretici, qui bipartiunt naturam hominis, quamquam aequalis est, et alterum dimidium bonae spei, alterum desperatum esse fingunt. [4] Testatur remunerationem nostram jumentum, eo quod remuneratione fraudatur; labor enim ejus est sine spe et cursus ejus sine mercede et passio ejus sine promissione et totum animal sine resurrectione, unde homo discat, ut confidat, duo illa sub uno jugo posita, corpus scilicet et animam, pro cursu suo coronatum iri, pro labore suo promissionem consecutura esse et pro passione sua triumphatura esse. [5] Ecce autem duae res, quas mox enumerabo, propositae sunt debili, quibus persuadeatur, animalium cursum mercede non remunerari, et quibus persuadeatur, mercedem promissam esse homini, et quibus persuadeatur, creatorem nostrum non esse injustum, cum promiserit homini paradisum et gehennam, et multiplicaverit animalibus quietem sine peccatis. [6] Observa rursus bestias non affligi nec Deo aliquid mutuum dare, ita ut etiam nequeant dicere se remuneratione

---

XLIV. Ex comparatione hominis cum animalibus ostendit, justitiam divinam resurrectionem corporis flagitare.

fraudari. Corpus autem affligitur, cum mutuum det jejunium suum justitiae, ideoque fraudaretur, si non esset resurrectio, et silentium ejus magis quam sanguis Abel reclamaret depositum suum in terra coram remuneratore omnium. [7] Occide animal et disce, neminem te pro eo interficere, quia anima illius perit cum ipsius corpore et nihil omnino in eo inest, quod ad resurrectionem perveniat. Hoc verbum omnem altercationem solvit, quod, quemadmodum animalium animae eandem sortem habent, ac corpora eorum, ita etiam corpus nostrum reviviscet, sicut anima nostra. [8] Scriptura docet prudentes, natura perfidos, caduca ad tempus tantum servari, eum autem, qui non caducus est, in aeternum servari, et illum, qui talem occiderit, rursus occidi. Ipsa porro dissolutio ejus demonstrat, conjunctionem ejus in aeternum destinatam esse, quia omnino ab omnibus maledicitur serpenti, quae decepit et dissolvit eum. [9] Ecce enim aves et pisces et bestiae cum benedictione mactantur et rursus cum ea comeduntur. Cum ea metitur seges, cum ea carpitur fructus, et minime maledictus est mactans aut carpens. Si ergo corpus hominis corruptioni destinatum esset, quomodo maledicti esse possent serpens et occisor. [10] Seges, quae deficit et decidit, fructus, qui corrumpitur et insipidus fit, accusant agricolam, quod tardaverit et non decerpserit, nec eduxerit et segregaverit semen ex stramento. Ergo secundum verba haereticorum etiam ille vituperandus esset, qui non interficeret senem, cujus intellectus insipidus factus est, ut solveret animam a gravi vinculo ejus. [11] Ideo enim relinquuntur senes inutiles, ut doceat per eos Bonus mendaces veritatem. Quamquam enim gladius senem magna quiete affecturus esset, tamen, si juvenis stringeret gladium, adversus ipsum stringeretur. Occidit juventutem, quae occiderat senectutem, ut doceat, quam dilectum sit corpus plasmatori suo. [12] Omnes exspectant mortem senis, quem unanimiter testantur onus molestissimum esse, attamen nemo audet interficere eum. Quamquam valde optatur mors ejus, tamen valde timetur occisio ejus. Unde discere possumus, quam honestatum sit corpus in ipsa humiliatione sua, et quanto magis honorabitur, cum sit in paradiso, et quanta erit gloria ejus post resurrectionem.

XLV. Tertium carmen ejusdem modi.

[1] Si anima ederet et jejunaret et inde remunerationem acciperet, vel tum oporteret, ut etiam corpus, qui cum ea jejunavit, remunerationem acciperet. Si autem manifestum est, corpus edere et jejunare, redarguuntur haeretici, ingensque eorum error demonstratur, qua docent, animam, quae non jejunavit, praemium accepturam esse, et corpus, quod jejunavit et laboravit, praemio fraudatum iri. (Responsorium: Inveniat per resuscitationem tuam corpus sociam suam!) [2] Revera, etiam ipsa anima affligitur jejuniis et afflictionibus corporis; si autem anima commoda accipit ex passionibus, quas a corpore mutuas sumpsit, quanto magis ipsum salvabitur per castigationes membrorum suorum? Hoc enim non sine sacrilegio audiri potest, animam magnificari per odorem virtutum corporis, et non multo magis ipsum corpus glorificari per praemium studii sui. [3] Odiosum esset, hoc laborare et illam praemium auferre; odiosum esset, huic ignem et illi celebrationem destinata esse; stultum esset, huic gladium, illi autem coronam vitae deberi, et hoc, si interficitur propter creatorem suum, hic vitam suam et illic resurrectionem suam perdere. O quam perversa est tota doctrina haereticorum! [4] Corporis enim est jejunium, vigiliae, sitis, quas merces sine ipso anima acquirere non possit. Fraudaret igitur mercatorem capite et usuris; ecce enim anima dives fit per lucrum talentorum corporis, et tamen stulti illi pro lucris ejus scribunt corpori chirographum debitorum, fraudantes id resurrectione. [5] Injustum esset, hoc famem tolerare et illam gloriari de jejunio ejus; injustum esset, hoc sitire et illam exaltari ob sitim ejuo, illam mercedem pro operibus corporis acci-

---

XLV. Ostendit contra Manichaeos, quam injusta et absurda sit negatio resurrectionis.

[5] Sub iis, qui docebant, corpus per ignem absumptum iri, Manetis potissimum discipuli intelligendi sunt, qui universam materiam in fine combustum et in scorias redactum iri contendebant. Hoc enim carmen specialiter contra Manichaeos directum esse, e versu undecimo apparet.

pere et hoc ab illa dimitti et relinqui. Et illi, qui dicunt corpus igne secerni, fraudant agricolam, quia auferunt omnes segetes ejus et relinquunt ei nihil praeter paleam et stramentum, quo comburatur. [6] Justum est, hoc assequi gloriam et illam quoque honorem; justum est, hoc in vivis et illam quoque in vita manere; justum est, hoc in Eden et illam quoque in paradisum venire. Sacrilegum enim est, quod dicunt, dimidium hominis victurum esse in regno coelorum, et alterum dimidium sine peccato dejici ad cruciatum. [7] Caeci sunt filii erroris, ut videre nequeant pugnam; victoriam enim sub nomine animae praedicant, et ignominiam nomini corporis affigunt. Ne mundanis quidem spectatoribus aequitate similes sunt, qui praedicant modo aurigam, modo equos, qui triumphaverunt. [8] Si revera anima a puris pulchrisque substantiis deducitur, corpus autem exosum est, et ornari studet, tum, si odio dignum est, maledictum est, et dupliciter maledictum, si pulchrum est. Quamquam enim ipsum toleraret ictum cupiditatis, tamen animae esset virginitas et praemium castitatis; illa veniret et extolleret vocem suam in hora undecima. [9] Quamquam autem animae est cupiditas et voracitas, tamen corpus ab ea accusatur, quod immergatur in turpitudines ejus. Si ipsa est turbulenta, libidinosa, obscoena, cur vituperatur corpus ob cupiditatem illius? Joseph accusatus siluit, sed vox dominae suae incitata erat; Naboth assecutus est lapidum acervum et Jezabel vineam. [10] Et quomodo ullo modo corpus purgari posset, si inquinatum esset faece substantiae suae, et quomodo turbari posset pura natura animae? Corpus enim eam turbare nequit, quia nec lumen turbatur a tenebris, sed e contra, quando oritur, tenebras

[8] Haec quoque doctrina Manichaeorum potius esse videtur, quam Bardesanis, quamquam S. Ephraem hunc quoque animas a substantiis, quas ܐܝ̈ܬܝܐ vocat, deduxisse contendit (cf. ed. rom. II 553 F. 555 E.). Quod num revera Bardesanes docuerit, dubium est (Merx, Bardesanes von Edessa, pag. 75). Ephraemi autem hac in re patrocinium suscepit Hilgenfeld (Bardesanes, der letzte Gnostiker, p. 62). Ad Marcionem spectare non potest, quippe qui totum hominem a Demiurgo creatum esse credidit. Manichaei vero animam ex substantia luminis, corpus ex hyle daemoniaca orta putabant.

absterget. [11] Stulti perversi perversam narrationem protulerunt; dicunt enim, tenebras aliquando ausas esse lucem perturbare. Sed facillime redarguuntur ex ipsis, quos proferunt, testibus. Duo enim luminaria nobiscum migrantia semper videmus, sed nunquam immergitur lumen eorum in tenebris, sed econtra demergit nigredinem in ortu suo. [12] Unum autem ex duobus sequentibus eligere debent filii erroris. Si corpus omnino purificari et expurgari nequit, tum etiam anima, habitans in eo, demersa est in coenum illius et frustra laborat, ut abstergeatur. Si autem corpus secundum naturam suam purificari potest, diabolus perturbavit eos, ut negent resurrectionem ejus. [13] Interrogemus perfidos, quisnam corpori vitae auctor fuerit, illudque antea vitae expers in exsistentiam vocaverit. Corpus utique per Deum, vitae suae auctorem, vivere potest. Si ergo Deus corpus primitus vita donavit, quanto magis resuscitabit illud, cui semel gustum vitae dederat? Pudefiant per difficilia ii, qui negant facilia! [14] Ille, qui vivificavit corpus ad paucum tempus, nonne poterit etiam vivificare illud in longum tempus? Et qui evocavit illud quasi e sepulcro, nonne rursus evocare studebit? Et si laetatur de creatione ejus, quanto magis de resurrectione ejus? Si illud antea sponte in vitam vocavit, quanto magis resuscitabit illud Justus, ut ei retribuat? Redarguuntur per gratiam ii, qui negant justitiam. [15] Si autem corpus ex ipsa natura sua non potest ad resurrectionem pervenire, hoc antea interrogemus, quomodo tum fieri possit, ut vivat per animam. Illa enim voluntas, quae ei vitam praestat, quomodo vitam ei praestare posset, si corpus omnino vitae non capax esset? Ii ergo, qui negant resurrectionem ejus, refelluntur per ipsum factum vitae ejus. [16] Latro quoque ille, qui thesauros tuos expertus est, vicit silentium tuum, quod omnia vincit, et dives factus est in

---

[11] Hic versus ad solam Manetis doctrinam pertinere potest, secundum quam tenebrae lucem aggressae sint seque cum ea permiscuerint, ex qua permixtione mundus creatus sit.

[13]—[14] Redarguit negatores resurrectionis per ipsum factum creationis corporis.

dextera parte, quia reprehendit sinistram partem. Mei quoque peccatoris miserere, Domine, quia credidi et reprehendi perfidos, qui positi sunt in parte sinistra. Hoc sit praemium verborum meorum, ut non revindices a me delicta mea!

XLVI. Quartum carmen ejusdem modi.

[1] Doceant filii erroris, quomodo immundum esse possit corpus salvatori nostro, qui ipse descendit et habitavit in Maria, et hodiedum habitat in corporibus castorum et castarum. Si rex habitat in loco, eum liberum et praeclarum reddit; num ergo Deus, qui habitavit in corpore, hoc fortasse ei promiserit, ut resurrectione careret? (Responsorium: Non remuneratione fraudabitur corpus sepultum, quod in te credidit). [2] Cum altissimus se humiliasset usque ad corpus, et lavisset pedes ejus et calces, ut honoraretur, demonstravit nobis, quanto magis caput glorificaturus sit in resurrectione. Sustulit et gestavit corpus in infantibus, assumpsit illud in pectus suum et amplexatus est in Joanne. Haec sufficiunt ad confutationem Bardesanis. [3] Drachma, quae similis est mortuo in imaginibus suis, et quae conflata est ex terra et rursus in eam incidit et amittitur, exacte resurrectionem repraesentat, quia similis est corpori terreno. Decet ergo, ut, sicut in parabola, etiam de corpore, quando rursus invenitur, laetetur gratia, quae valde laboravit et tandem invenit illud, quemadmodum mulier drachmam. [4] Minam et quadrantem viduae praedicavit; ipse erat ei spectator, testis, vades, et demonstravit, thesaurum accepisse collectam ejus. Disce ex quadrante, quem remuneratus est, Deum non posse remuneratione fraudare corpus, quod lucratum est talentum lucri per gladium persecutorum. [5] Imaginem insensibilem, monetam sine motu, staterem applicuit in os piscis ad glorificationem suam. Quanto magis ergo glorificatur per imaginem suam loquentem? In fine mandabit devoratori ejus, ut reddat, sicut staterem, imaginem illam, quae exacte pictori suo similis est.

XLVI. Contra Bardesanem varios typos et symbola resurrectionis profert.

[6] Bonum illum oras, qui juribusjurandis affirmavit, se non sine remuneratione relicturum esse calicem aquae frigidae, in suo nomine donatum; quomodo ergo suo praemio fraudare poterit virginitatem corporis, quod bellum gessit per centum annos, quodque ne in somnio quidem laxare potuit hostis ejus? Quis non reclamaret, si hoc fraudaretur? [7] Tres vicerunt ignem illum in uno die, hoc autem vicit omni die ignem habitantem in ipso, qui urit, donec exstinguitur, et ardet, donec defervescit. Beatus ille, qui per sitim exstinguit illum; alius enim ignis, quando ardet, aqua exstinguitur; hic autem ignis, quando exstinctus est, vino rursus refocillatur. [8] Si autem sollicitudo Domini persuadet nobis, quod sanavit totum hominem in omnibus, quod baptizavit eum spiritu sancto et nutrivit medicamento vitae, quanto tum odio digni sunt Manes et Marcion et coecus Bardesanes, qui legunt et non intelligunt, quod tota imago humana rursus colligatur in resurrectione. [9] Si enim altissimus se inclinavit, ut attolleret et rursus infigeret aurem, quam Simon abscidit et abjecit, ne periret, quanto magis totum hominem investigabit in resurrectione, ne quidquam de pulvere ejus remaneat? Nec in fornace interiit ulla pars capitis, (Dan. 3) ut indicaret sollicitudinem, quam adhibebit in resurrectione. [10] Si autem mandavit, ut panis colligeretur, si studuit, ut frusta et reliquiae ejus coacervarentur, si cavit, ne quidquam periret de benedictione sua, quanto magis mandabit de corporibus, ut colligantur ossa eorum et adaptentur commissurae eorum et loquantur ora eorum gloriam resuscitatoris? [11] Panis ejus sine ulla dubitatione testatur resurrectionem nostram. Si enim escae benedixit, quanto magis comedentibus? In duodecim panibus, quos post benedictionem fregit, benedixit et multiplicavit duodecim apostolos. Alium autem panem sumpsit et fregit, et eum quidem unicum,

---

[11] Rectam hujus loci de SS. Eucharistia explicationem in versione expressi. S. Ephraem enim minime eucharistiam figuram corporis Christi vocat, sed ait, Christum, sicut per numerum duodenarium panum apostolos significare voluerit, ita unicum tantum panem eucharisticum sumpsisse, ut etiam per hanc similitudinem numeralem corpus suum unicum in eo exprimeret.

ut inde unicum quoque corpus ex Maria ortum denotaretur. [12] Laetificavit viduam, cum vivificaret dilectum filium ejus; si ergo verum esset, quod dicunt stulti, corpus a diabolo esse, Malum utique resuscitasset et diabolum laetificasset, et in filia Jairi, quam vivificavit, peccatum resuscitasset. Dicendo autem, eam dormire, redarguit perfidos, docens corpus nostrum rursus excitatum iri. [13] Cum enim Jonas in mare dejectus et immersus esset, omnes convectores et nautae desperabant, nec putabant, eum mentis compotem esse posse, qui diceret, Jonam rursus ascensurum esse, aut eum sapientem esse, qui de hac re vel litigare posset. Haec quidem dura et difficilia, uni autem facilia erant, qui mari innuit, ut quiesceret, et pisci mandavit, ut eructaret. [14] Seges super pulvere ejus testatur resurrectionem corporis, quia in ipsa mortalitate sua resurrectionem suam praedicat, et resuscitatio occulta in ipsis ruinis ejus est. Pluviâ resuscitatur et excitatur, quanto magis ergo resurrectione aspergetur pulvis noster rore, quo homo formatur et resuscitatur? [15] Si autem ipsa locusta, quae in terram implantata et quasi sine spe in pulvere occultata est, sinus terrae, tamquam sepulcra, implet et relinquit, pudefiunt perfidi, qui nec ipsi locustae similes sunt, quae operuit et occultavit infantem suum, ut sepeliatur et resuscitetur suo tempore ex mandato divino. [16] Et si avis infantes suos, immobilia cadavera, summo amore congregat et alis suis amplectitur, et vocem vitamque iis imprimit in mortalitate sua, ut ex aqua ovorum exornentur omnes formae, et resuscitat inclusos et quasi sepultos ex putaminibus, quanto magis aperientur sepulcra per vocem, quae omnia resuscitat? [17] Porro ex semine et in semine generis humani homo derivare potest imaginem resurrectionis suae, quia et ipse, sicut mortuus, reservatur in utero, resuscitatur et excitatur cum doloribus, et egreditur in lucem, quasi in alium mundum. Conceptio et nativitas ejus fidejussores sunt resurrectionis ejus. ↓

---

[12] Bardesanes significari videtur, contra quem praecipue hoc carmen directum est. Certe Ephraem etiam ed. rom. II 553 F ait, Bardesanem corpus a diabolo deducere. Merx autem l. c. Bardesanem hoc omnino non docuisse contendit, cum Hilgenfeld hic quoque Ephraemi auctoritatem defendat.

XLVII. Quintum carmen ejusdem modi.

[1] Ignem occultum in ligno et silice vivificat et manifestat voluntas nostra per digitos suos. Si ergo voluntas nostra excitat creaturas, quanto magis voluntas omnipotens jubebit, ut anima rursus oriatur et splendeat in corpore, quod egressa reliquit? (Responsorium: Corpus et anima laudes tibi canant, Domine, in paradiso tuo!). [2] Revindica, Domine, injuriam, quam passa est domus, in qua habitavit anima, incola ejus. Hanc enim mercedem habitationis dedit illa, cum egrederetur, quod destruxit et demolivit domum. Rursus ingressa habitet in ea, jubilet in habitatione ejus et canat in mansionibus ejus, et denuo audiatur sonus ejus a deserto aedificio! [3] Portio vitae animae tremit in membris corporis, agitationes cogitationum animae palpitant in sensibus ejus, thesauri aromatum illius spirant in commissuris ejus; sed reddidit corpus, quod ab anima mutuum sumpserat, ut eam remuneraretur. Per illud enim acquisivit anima divitias suas, per illud canit gloriam suam, quando illic quaeruntur cursus et opera eorum. [4] Per os illius anima precationes obtulit ei, qui omnia audit, per manus illius eleemosynas mutuas dedit ei, qui remuneratur omnia, oculis illius legit scripturam, auribus illius audivit promissionem, pedibus illius in porta domus Dei ministravit, et videte, eam in tentatione omnino per corpus constantem manere. Laudetur ille, qui animam indigere fecit, ut glorificet corpus, socium ejus! [5] Voluntas creatoris ejus congregabit pulverem ejus, renovabit et faciet illud templum gloriae, introducet et consolabitur in thalamo ejus animam, sociam ejus, ut corpus contristatum in hade laetetur et desperatum jubilet ob promissionem suam, et illud, de quo desperaverunt stulti, magnam assequatur misericordiam. [6] Pedes ejus, qui vincti erant, saltabunt

---

XLVII. Docet corpus propter arctam cum anima conjunctionem et propter multa beneficia, quae anima ab eo accepit, nullo modo vita futura privari posse.

in paradiso, manus ejus vinculis solutae decerpent omnes bonos fructus. Oculi ejus, qui clausi erant, videbunt illuminatorem omnium. Os ejus, quod siluerat, aperietur, et aures, quae clausae erant, audient tubam, et corpus, quod corruptum erat, splendebit in gloria. [7] Etiam si revera ira, cupiditas, aviditas et reliqua vitia ex corpore emanarent, tamen, quia ea etiam reprimere potest per laborem voluntatis suae, confiteri debent ipsi perfidi, illud esse templum, et non erubescere spiritum habitare in coeno ejus, nec molestatum esse in eo, sicut Jeremias in fovea. [8] Redarguuntur perfidi, quia ipsorum verbis coarctantur. Se ipsos enim confutant, dum contendunt, spiritum sanctum habitare in ipsorum corpore detestando et vorace; itaque victi sunt, cum se vicisse putarent. Si enim corpus, quamquam adhuc sordidum est, pulchra est domus habitationis, quanto majorem gratiam consequetur post defaecationem suam in resurrectione? [9] Daemon habitans in corpore remanere cupit in eo, quamquam advena exosus et viator maledictus est. Jejunium tantum exstirpare potest voracem, qui non libenter egreditur. Quanto magis ergo habitationem suam diliget anima, quae, si cum corpore concordat, una cum eo expellit incolam daemonem et invitat spiritum sanctum, ut inter utrumque habitet. [10] Et si ipse spiritus immundus habitat in libatione et insidet mortuo et catenis vincto, et communicat cum ligno idoli exsculpto, quod audire nequit, quanto magis spiritus sanctus diliget corpus, quod spei confisum immolatum est, quia idolis immolare noluerat? Apertum est, quod ipsa occisio ejus testatur resurrectionem ejus. [11] Deus enim non est deus mortuorum, inquit Dominus noster. Mortui, qui mortuos suos sine spe sepeliunt, congregati sunt et disputaverunt cum vivificatore hominum; sed victi sunt in hac causa, quam construxerant. Recitavit enim iis scripturam et vivificavit iis mortuos, itaque et verbis et operibus confirmavit resurrectionem. [12] Vocavit Lazarum, qui egressus condemnavit illos. Si enim mortuus fuisset Domino suo, non potuisset audire eum. In ipsa morte sua vivus erat voci illi, quae eum excitavit. Mortuus revixit, sed illi invidia ducti mortui sunt. Dominus noster flevit propter eos, quia vivi mortui erant, qui con-

tristabantur resuscitatione, quae Lazarum laetificabat. [13] Mortuus, in quo occultata est secreta vita, vivit Deo jam antequam resuscitatus est. Ita etiam peccator mortuus est, antequam moritur. Mortuus perfidis demonstrat, quod ipsi mortui sunt, sepulti in vita sua, spiritu relicti in vestibus suis, putrefacti in peccatis suis. [14] Ne videant me, Domine, cum ipsis in Gehenna, nec glorientur, me in nullo ipsis praestare! Ne sine praemio remaneat, quod lingua mea pro veritate disputavit! Ne, Domine, illi videant me apud se ipsos! Sciant, te propter hoc mei misertum esse in resurrectione, quod de resurrectione locutus sum, in quantum potui!

XLVIII. Sextum carmen ejusdem modi.

[1] Effloruit et adolevit virga levitica, quia summa voluntas resuscitavit eam, ut demonstraret per eam mysterium resurrectionis. Insusurravit nobis in silentio suo, induta est fructibus et foliis, germinibus suis jubilavit, quod Aaroni tributae sint vestes sacerdotii et ritus sancti ministerii. (Responsorium: In resuscitatione tua, Domine, vindica injuriam, quam corpus passum est!) [2] Intraverunt et positae sunt omnes virgae sicut corpora, sed cum elatae et inspectae essent, una tantum coronata erat, et aliae omnes nudae ignominiam portabant. In virgis vide typum ultimi judicii, in quo corpora fornicatorum consistent in ignominia, et corpora sanctorum fulgebunt in gloria. [3] Haec autem virga posita est in arca sancta, et quamdiu ibi erat, floruit et exsultavit, quemadmodum etiam in paradiso corpora exsultant. Idem demonstrat manna, quae non aruit; quamquam enim in urna asservabatur, non computruit, ut foetida fieret, in typum mortalium, qui nunquam moriuntur in Eden. [4] Virga filii Amram repente gemmas egit; si ergo haec praeter naturam suam formam et vitam accepit, quanto pulchrior erit naturalis forma corporis? Virga vivificata commovit se per verbum divinum, et si haec praeter con-

---

XLVIII. Multis typis ex historia sacra et ex natura sumptis resurrectionem carnis confirmat.

suetudinem suam acquisivit, quae ei non propria erant, quanto magis corpus sua propria recipiet in resurrectione? [5] Moyses asservavit ossa et confregit tabulas legis. Diligentius, quam tabulas, gestavit cadaver. Alias tabulas pro confractis sculpsit, ut doceret, iis non resurrectionem destinatam esse. Non autem aliud corpus, quam illud Lazari, egressum est, ut indicaretur, hoc ipsum corpus esse, quod resuscitabitur. [6] Si quis tangebat ossa in deserto, Moyses eum quasi immundum proscripsit, ipsum autem ossa non inquinaverunt. Quadraginta enim annos circumtulit secum mortuum in castris, et pinxit illic typum ecclesiae, in qua praedicatur quotidie mors vivificatoris omnium, crucifixus vivus, qui ambulat in castris. [7] Digito pictoris et multis coloribus pingitur imago regis, et quia imago picta inveterascit, conflatur a sculptoribus simulacrum, quod non veterascit. Reges exaltant imagines suas; quis autem unquam vidit regem, qui mixtus est cum imagine sua, qui indutus est icone sua et sedet, ut ob ipsum adoretur imago ejus? [8] Alius fecit imaginem sexaginta sex cubitorum, et cum ipse sibi nimis parvus videretur, per hoc simulacrum magnificari voluit. Collegit huic simulacro adorationem, quae reprehendebatur. Dominus autem noster miraculum fecit in adventu suo, et cum naturâ infinitus esset, parvus factus est in imagine contempta, et collegit in hac imagine adorationem dispersam. [9] Adam rediit ad terram suam et confecit testamentum, scripsit illud et obnoxius factus est valde Morti et Peccato. Propter transgressionem praecepti Mors deglutivit eum tamquam pignus. Dominus venit, salvavit et resuscitavit eum; tum rescripsit Mors, et Hades cum ea se obligavit, ut omnia, quae diripuerant et decerpserant, reddere vellent in resurrectione. [10] Rursus costâ, ex qua et in qua Eva crevit, hoc os procreavit ossa et sensus et commissuras. Erat sarmentum ex Adamo, in quo occulta erat pulchritudo hujus aedificii. Ecce pulvis ejus in hade est; quanto facilius ergo erit architectae omnium, ut ex illo et in illo reaedificet illud per nutum adventus sui? [11] Nascuntur in aquis pisces sine materna misericordia, et mare aliis exitiale vitam iis praestat in profunditate sua, et lactitat eos in sinibus suis, quamquam ama-

rum est valde. Omnes celebrant Dominum omnium; pisces enim in mari letifero exsultant, et suffocantur, si efferuntur in aerem vitalem. [12] Ne pervertant te voces desperatae; est enim unus, per cujus mandatum ad vitam interfici potes, et per cujus nutum rursus ad mortem resuscitari potes. In thesauro voluntatis ejus omnia possibilia sunt. Mors justis est somnus in sepulcris eorum, sed vita peccatores occidit in gehenna.

XLIX. Septimum carmen ejusdem modi.

[1] Vide, mi fili, justitiam terrae, in quam injiciuntur triticum exutum et palmes denudatus, et quae utrumque portare facit escas et vestes. Reddit uvas, quas non mutuas accepit; caput et usuras reddit agricolae, quanto magis reddet Domino suo semina ejus sine usuris? (Responsorium: Veritas tua, quae in nobis est, fiat fermentum, quod attrahat nos!). [2] Non enim seritur unicum corpus et oriuntur ex eo plura per resurrectionem, sicut in tritico fit; sed unam tantum spicam generationum nostrarum novit et resuscitat, ut demonstret haereticis, quam perfidi sint. Nisi enim induisset corpus nostrum, quomodo gustasset mortem nostram. Et nisi interfectum esset corpus ejus, fraudulenter confregisset panem suum. [3] Terra, quae secundum mandatum ipsas serpentes gignit et aculeos noxios in vitam proreptare facit, quanto magis gaudebit de filio suo revicturo et resuscitando, propter quem honorata est, quia in plasmatione ejus manus creatoris dignata est pulverem terrae, et quia propter eum Dominus noster se demisit et in terra ambulavit. [4] Sterilitas pejor est, quam Hades, si comparantur; in illius enim sinu suffocatur semen vitae, in Hade autem nunquam aliquid vivi sepultum est, sed corpus nonnisi post mortem eum intrat. Si ergo ipsa sterilitas restituit homines,

---

XLIX. Ex analogiis naturae argumenta ad probandam resurrectionem profert.

[2] Docetarum errorem, quem etiam Marcion, Bardesanes, Manes tuebantur, obiter refellit.

quanto magis reddet eós uterus terrae in resurrectione? [5] Durior est etiam ignis, quam hades, si explorantur; ignis enim vivos et mortuos devorat in fame sua. Et tamen secundum mandatum incolume servavit corpus in sinu suo, oppressor dedit et multiplicavit; caput cum usuris reddidit spectatoribus, quia pro tribus quatuor monstravit. [6] In ignem, qui multos perdidit aviditate sua, inciderunt tres et multiplicati sunt in sinu ejus. Ignis, qui avare retinere solebat omnia, quae comederat, plus retribuit Nabuchodonosoro, qui delere voluit, et qui mutuum dedit, ut perderet; retribuit ei, quamquam non poscebat. Plus accepit et pudefactus est, per acceptam restitutionem verecundatus est. [7] Similis est diabolo, qui et ipse mutuum dat et non reposcit. Pecuniam suam demergit ad mutuantem, mutuo dat et sibi foenus usurasque tantum educit. Ignis restituit Nabuchodonosoro, collegae suo, quod non repetiverat. Quanto magis reddet terra debitum suum in resurrectione Justo, qui repetit illud? [8] Corpus mortuum gignit vermes per generationem aequivocam. Si ergo ipsa mors vitam gignit, quanto magis vivificator omnium mortem vivificabit? Corpus mortuum gignit in hade, et si ipsa mors palpitat in vita, quanto magis palpitabunt ossa illius per vocem, quae omnes vivificat? [9] Propheta in campo doceat te, quomodo ossa immobilia mota sunt per mandatum divinum. Domus reaedificavit se ipsam, quia architecta ejus mandaverat ei, et Mors, quae in hade regnat, repente operata est, ut ossa applicaret et laboravit in reaedificatione templi illus, quod destruxerat. [10] Hiems immisericors latronum more egreditur et arbores vestibus suis exuit; contristat et denudat eas, quia vestes iis eripit. In omnibus imago est mortis. Sed Nisan rursus omnia efflorescere facit et, sicut vivificator omnium, floribus et arboribus restituit vestimenta eorum. [11] Herbas et stipites, flores et calyculos excitat in splendoribus eorum et tingit eos coloribus. Si ergo gratia Boni tam sollicita est in omnibus de floribus, qui nihil ei mutuum dederunt, absit, ut justitia ejus corpora dilectorum suorum praemio fraudet eorumque

---

[6] Cf. Daniel 3.

obliviscatur in glorioso adventu suo! [12] Quis occultare potest solem in sinu suo, quis abscondere potest montem in fimbriis suis, quis operire potest veritatem disputatione sua? Est enim spes dormientibus; quis enim refellere potest congregationem probationum et Bonum, cujus arrhabones testantur resuscitationem? [13] Si Sara laetatur, quod rursus excipiet Abraham et fient ambo in regno coelorum una in puritate, quanto magis laetabitur anima, quod rursus accipiet socium suum? Separatio eorum testatur amorem eorum. Lacrimae, quas in separatione sua effundunt, persuadeant tibi, quod rursus se invicem videre desiderent in resurrectione. [14] Voca corpus ipsum, ut testetur resurrectionem suam! Cum enim formaretur Adam ex illa terra fusca, fons discretionum infusus est in pulverem. Hic pulvis mutatur in omnes formas, loquitur, videt, audit, olfacit, sentit, gustat, et peccare ausus est et cecidit, et misericordiam consecutus reviviscit et ascendit. [15] Petra et saxum, quae scindebantur per mandatum, quae percussa sunt, quamquam nihil intelligebant, et a quibus reposcebatur, quamquam nihil acceperant, omnibus hominibus potum praebebant, quamquam nihil ab hominibus mutuum sumpserant. Mors edax dirrumpetur per scissuram repentinam et per sonum cornus illius, quod vocat mortuos, ut obviam eant filio regis. [16] Et quemadmodum, si repente noctu accidit tonitru vehementissimum ét scissura maxima, dormientes obstupescunt et excitantur et somno immersi commoventur; ita etiam per sonum ultimi cornus excitabuntur mortui, non propter vehementiam illius, sed quia mandatum divinum in eo habitat in resuscitatione. [17] Et si repente resuscitati erunt, obstupescent et perturbabuntur; alter enim meminerit peccati sui, alter immunditatis suae. Beatus ille, qui hujus horae memor est, in qua homines perturbati et territi erunt, quia flagella irae percutient peccatores. Orent pro me omnes justi in illo tempore!

L. Ad modum: Tu, Domine, scripsisti.

[1] Dum vivo, laudabo te, nec ero tamquam exsistentiam non habens. Laudabo te in vitá mea, nec ero mortuus in vita mea. Otiosus enim dupliciter mortuus est, quia terra avara agricolam defraudat. (Responsorium: Tibi, Domine, os meum fructificet gloriam acceptabilem!) [2] Tibi, Domine, os meum laudem tribuat ex silentio! Ne sit os nostrum sterile in glorificatione tua, nec orbentur lábia nostra laude tua, sed gloria tua palpitet in nobis! [3] Figulati figulant pulverem, et terreni laborant in terra. Dilectum est nobis corpus, cognatus noster, sicut familiaris. Pulvis enim est radix nostra et rami nostri fructus laborum ejus portant. [4] Dictum est: noli sollicitus esse in diem crastinum, sed nos in annos solliciti sumus. Ille, qui omnes vestit, textrices vilipendit ob lilia; nutriens omnes, qui omnibus omnia praebet, arguit avidos per corvos avidos. [5] Aetas nostra similis est folio, quod, si decidit, explevit tempus suum. Hunc autem tam brevem terminum vitae nostrae prolonget gloria! Per eam enim possidebimus infinitam vitam, si magna fuerit extensio dilectionis nostrae. [6] Quia in Domino nostro insita est radix fidei nostrae, hic nobis vicinus est, quamquam remotus est. Nam per commixtionem charitatis, radices dilectionis nostrae ligatae sunt cum ipso, et extensiones gratiae ejus permixtae sunt nobiscum. [7] Corpus fiat, Domine, templum aedificatori suo, anima fiat arx gloriae architectae suo! Ne fiat, Domine, corpus nostrum fovea, nec anima nostra portus damnosus! [8] Et quando exstinguitur lumen hujus temporarii spiritus vitae, rursus illumina tempore matutino lucernam, exstinctam in vespera. Sol veniens calore ortus sui excitet frigida, et illuminet exstincta. [9] Decet nos laudare lumen illud, quod omnia illuminat. Mane enim lucerna exstinguitur, quia sol ascendit. Hic autem novus sol novum facit in hade, illuminando

---

L. Laudat Deum, quod eos, qui in Christo obdormiverunt, rursus vivificat, eosque secundum corpus et animam vita donat immortali.

lucernas exstinctas. [10] Pro morte perfecta spirare fecit odorem mortis suae. Odor vivus vivificans omnia spirat in hade; mortui novam vitam hauriunt ex vitalitate ejus, quia mors in ipsis moritur. [11] Typus erat, quod odor sepulti mortuum vivificavit. Mortuus recens hausit vitam ex mortuo vetere; odor vivus spiravit ex ossibus et intravit cadaver, praefigurans vivificatorem omnium. [12] Jesus exposuit nobis mysteria, quae in hade erant. Nam ab hac lucerna exstincta rursus illuminata est lucerna, et quamquam ipse prostratus erat, tamen resuscitavit ruinas; remansit et emisit testes adventus sui. [13] Quamquam te perscrutari vellem, Domine, non tamen possem explorare te. Nihil enim exploravit mens mea de absconditate tua, sed vidi solam imaginem apertam et illustrem, tibi similem; occulta est enim investigatio tua.

LI. Ad modum: O dator discretionis.

[1] Incidi in zizania, fratres mei, colore tritici induta, ut bonum semen impedirent, de quibus mandatum est agricolis: nolite abstollere aut exstirpare ea! Quamquam igitur agricolae rem non curabant, tamen convaluit semen prae zizaniis, crevit et multiplicavit, operuit et suffocavit illa. (Responsorium: Gloria sit tibi, vivificator omnium!). [2] Venit mihi in manus liber Bardesanis, et ad horam contristatus sum. Polluit puras aures meas et fecit eas transitum sermonis blasphemiarum pleni. Itaque confestim ablui eas per claram puramque lectionem scripturarum divinarum. [3] Audivi per illam lectionem, quod blasphemat contra justitiam et ejus collegam, gratiam. Si enim corpus non resurgeret, summae ignominiae esset gratiae, quod illud creasset quasi ad corruptionem, et blasphemia esset in justitiam, quod illud projiceret tanquam ad interitum. [4] Contristat autem haec lectio animam et corpus pari modo; injicit enim inter hos amicos separationem sine ulla spe. Corpus defraudat resurrectione sua et animam socio suo, et damnum, quod intulit serpens, Bardesanes lucrum nomi-

---

[11] Alludit ad Elisaeum, qui mortuus mortuum resuscitavit.
LI. Bardesanis blasphemias contra resurrectionem carnis refellit.

nat. [5] Et si ille, qui unum corpus interficere ausus est, mortis reus est, pro eo, qui occidit linguâ suâ omnium hominum corpora, nec ipsum mare magnum, si in illud demergeretur, spondere posset, quod mensurâ aquarum suarum satisfacturum esset pro homicidiis, quae perpetravit lingua ejus. [6] Quot occisores acerbi fuerunt corpori debili! Cain primus interfecit id et tradidit cruentum gladium suum aliis, ut ipsum imitarentur. Et ecce omnes discipuli ejus in arte ejus laborant, ut similes fiant magistro, qui a se ipso didicit. [7] Interfecerunt corpus gladii aperte et linguae secreto; astutus diabolus interfecit id primus et callidus haereticus postea. Serpens acerbus edulcavit linguam suam, cum interficeret illud; nec minus discipuli ejus acerbi interfecerunt id dulci lingua. [8] Benigna gratia plasmatoris tui exsurget, o corpus, contra oppressionem tuam. Serpens ejecit te ex paradiso et infantes ejus te ejicere student e regno coelorum; ille separavit te ab animalibus et hi a resurrectione. Adcurrit serpens in initio et discipuli ejus in fine. [9] Anima autem, quamdiu corpore induta est, valde provida est, ne ab invicem separentur in hac vita transeunte. Quomodo ergo perferre poterit, ut in fine sine ipso vivat. Non sinet amor ejus, ut se contineat a resurrectione illius. [10] Vide, quomodo se ipsos redarguunt et refutant in sermone suo! Timent enim haeretici gladium et serpentem letiferum. Filii serpentis timent serpentem propter mortiferum corpus, quamquam oporteret eos etiam vitam corporis odisse, quemadmodum oderunt resurrectionem ejus. [11] Voluptates enim odiosae sunt; odio habentur et explorantur; illas lex reprehendit, illas judex persequitur, de illis poenitenti poenitentia imponitur. Corpus autem magni aestimatur in scriptura, diligitur etiam naturâ, et ipse homo pro eo sollicitus est. [12] Poscit etiam creator interfectorem, qui corpus destruxit. Justus dissolvit compositionem ipsius, ut discat, quantum malum sit destructio imaginis, quam pinxit gratia. In corpore, quod dolore affecit, ipse dolore afficitur. In suo corpore discit interfector, quod destruxit templum creatoris. [13] Interfector autem si vindicatur, utique animam ejus, quem interficit, non solvit et liberat, sicut illi dicunt. Si ergo talis solutor pro occisore habendus est, quor-

sum fugiet Bardesanes, qui in disputatione acuit linguam suam, et interficiendo ademit corpori vitam illam, quae in resurrectione donatur? [14] Primus interfecit corpus per consilium suum, et alter per doctrinam suam. Ille interfecit illud, tamquam curam gerens, et hi tamquam auxilium ferentes. Disputatores in astutia facti sunt socii serpentis; ita etiam pudefient filii serpentis, sicut primus pater eorum. [15] Per membra et sensus corporis anima omnia bona discit. Si ergo corpus odio dignum esset, quomodo anima per id bona opera perpetrare posset, et si naturâ suâ mendax esset, quomodo per id veritatem discere posset? Non enim datur artifici instrumentum, quod operi ejus non respondet. [16] Non enim scribit scriba librum falce vinitoris, nec pingit pictor serrâ fabri tignarii, nec sanat medicus oculum aculeo exoso scorpii, nec unquam incidit ulcus dente serpentis et cerastis. [17] Omnia enim firmiter cum discretione construuntur instrumento sibi cognato et sensu se participe. Porro si corpus sub peccato esset, nemo in eo justificari posset. Justi autem, qui triumphaverunt in eo, oppugnant calumniatores ejus.

LII. De Diabolo et Morte.

Ad modum: O mors, noli superbire!

[1] Audivi Mortem et Diabolum magna voce disputare, uter alio potentior sit apud homines. (Responsorium: Gloria sit tibi, fili pastoris omnium, qui salvasti gregem tuum ab occultis lupis, qui devoraverunt eum, diabolo scilicet et Morte!) [2] Mors monstravit potentiam suam, quae omnes vincit; Diabolus monstravit calliditatem suam, quae omnes ad peccandum inducit. [3] (Mors:) Tibi, Male, soli volentes obediunt; ad me autem volentes et nolentes venire debent. [4] (Diabolus:) Tu, o Mors, vim tantum infers tyrannicam; ego autem laqueis et retibus astutiae utor. [5] M. Audi, Male, quod ii ipsi, qui astuti sunt, jugum tuum confringunt; meo autem jugo nemo resistere potest. [6] D. Tu, Mors, in aegrotis

---

LII. Diabolus et Mors altercantes introducuntur, uter eorum potentior sit.

potentiam tuam exerces, ego autem apud sanos multo potentior
sum. 7 M. Malus non in omnes, qui ei maledicunt, potentiam ha-
bet, ad me autem omnes venire debent, qui mihi antea et nunc
maledicunt. 8 D. Tu, o Mors, a Deo potestatem accepisti, sed me
solum nemo adjuvat, quando peccare facio. 9 M. Tu, Male, tam-
quam debilis laqueos disponis; ego autem, tamquam rex, potentia
mea utor. 10 D. Stultus es, Mors, quia non intelligis, me eo ma-
jorem esse, quod liberam voluntatem, reginam illam, capere pos-
sum. 11 M. Tu, Male, sicut fur clam circumire soles, ego autem
sicut leo omnes confringo et neminem timeo. 12 D. Te, Mors,
nemo colit vel adorat, me autem reges quasi deum sacrificiis co-
lunt. 13 M. Mortem tamquam benignam multi advocant, te autem,
Male, nemo unquam advocavit aut advocat. 14 D. Nonne vides,
Mors, quot me invocant et mihi sacrificant diversis ritibus? 15 M.
Exosum est nomen tuum, o diabole, nec illud emendare poteris.
Omnes maledicunt nomini tuo; absconde ignominiam tuam! 16 D.
Te surdastrum esse oportet, Mors, quia non audis, quod omnes
homines de te gemunt. Absconde te! 17 M. Aperta est facies mea
in mundo; non enim decipio sicut tu, qui sine dissimulatione tui
remanere non potes. 18 D. Nihil aliud invenisti praeter veritatem,
te hominibus non minus exosam esse, quam me. 19 M. Me omnes
homines timent, tamquam dominum, te autem oderunt, tamquam
malignum. 20 D. In te, Mors, et nomen et opus tuum odio habe-
tur; in me autem nomen quidem meum odio habetur, voluptates
autem meae valde amantur. 21 M. Haec dulcedo tua mutatur in
fel aspidum; poenitentia animae semper adhaeret voluptatibus tuis.
22 D. Hades exosus est, quia in eo ne poenitentia quidem agi po-
test, sed fovea illa deglutivit et avare custodit omnes motus.
23 M. Hades est gurges, in quo resuscitantur omnes, qui incide-
runt in eum; peccatum autem exosum est, quia omnem spem ho-
mini adimit. 24 D. Ego, quamquam moleste fero poenitentes, ta-
men locum poenitentiae relinquo; tu autem omnino abscidis spem
peccatoris, si moritur in peccatis suis. 25 M. A te ipso antea prae-
ventus spe fraudatus est; qui enim non a te ad peccandum pel-
lectus est, utique beate moritur. 26 Laudetur ille, qui in alteru-

trum immisit servos maledictos, ut videremus illos, quemadmodum viderant nos et gloriati erant de nobis! [27] Quod nunc spectamus eos, fratres mei, est arrhabo, quo certi fiamus, nos eos iterum cum gaudio spectaturos esse post resuscitationem nostram.

LIII. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Venite, audiamus certantes de victoria, reos, qui nunquam vicerunt, nec in posterum vincent. [2] Mors Malo ait: In fine mea est victoria; Mors enim sicut victor finem vitae capit. [3] Diabolus: Tum demum vera mors esses, si hominem vivum occidere posses per cupiditates. [4] M. Ego omnes mortuos video, bonos et malos; ipsi justi, qui te, Male, contempserunt, me contemnere nequeunt. [5] D. Haec mors corporis somnus tantum temporarius est; noli te mortem putare, o Mors, quia tamquam umbra es. [6] M. Te, Male, justi vicerunt et vincent; ego autem vinco etiam illos, qui te vicerunt. [7] D. Etiam hoc, quod justos occidere potes, non ex tua potestate facis; propter Adamum enim, quem ego vici, hunc calicem bibere debent. [8] M. Ecce hades plenus est Sodomitis et Assyriis et gigantibus, qui in diluvio perierunt; quis est sicut ego? [9] D. Hi omnes, o Mors, a me occisi sunt; ego enim eos ad peccata pellexi, ut perirent. [10] M. Vici Josephum, qui te vicit, o diabole! Vicit te in thalamo, sed ego vici eum et dejeci eum in sepulcrum. [11] D. Quis in petra vicit Moysem, qui te, o Mors, per effusionem sanguinis in Aegypto vicerat? [12] M. Elias, qui te non timuit, o diabole, fugit Jezabel, quia me timebat. [12] D. Aaroni, qui te cohibuit, o Mors, per tus aromaticum, dedi inaures aureas et conflavit vitulum. [14] M. Descendisti ad pugnam cum Job, et vicit te et ascendit; ego autem, postquam te vicit, eum vici. [15] D. David sacco suo cohibuit pestem illam, sed ego vici in tecto victorem Goliath. [16] M. Jehu, qui destruxit domum Beli, templum diaboli, haden, arcem regni mei, destruere non potuit. [17] D. Salomonem,

---

LIII. In hoc quoque carmine Mors et diabolus de potiori potentia decertant.

qui eripuit ex ore tuo infantem in judicio, feci cultorem altarium
idolorum in senectute sua. 18 M. Samuel sprevit te in auro, o
diabole, ego autem vici hunc victorem, qui vicerat corruptionem.
19 D. Samson contempsit te, o Mors, in catulo leonis, ego autem
per Delilam, vas debile, in mola subjugavi eum. 20 M. Josias jam
a pueritia sua contempsit te, Male; me autem ne in senectute
quidem sua superare potuit. 21 D. Ezechias superavit te, Mors,
cum terminum vitae suae vinceret; ego autem incitavi eum, ut
praeteriret miraculum et monstraret thesauros suos. 22 M. Joannes
vicit te, Male, expiando et baptizando, ego autem exstinxi hanc
lucernam, quae te detexerat. 23 D. Simon vicit te, quia vivificavit
illam beatam. Vicit te per mulierem, sed et ego per mulierem
vici eum et adduxi ad negationem. 24 Apostoli et prophetae uno
ore maledixerunt tibi, o Mors: Ubi est victoria Mortis et aculeus
Hadae? 25 Dominum tuum in hade inclusisti, serve maledicte;
te oderunt Deus et homines, sile! 26 M. Ipsa voluntas vivificatoris
omnium inclusit eum in hade; tu autem ad hoc commovisti eum,
quia Adamum ad peccatum pellexisti. 27 O collega Nabalis, qui
in deserto conviciatus est dominum suum, maledictum sit os tuum,
quod dixit: procumbe, adora me!

LIV. Tertium carmen ejusdem modi.

1 Libertas, audi disputationem duorum servorum, quomodo
ab alterutro arguuntur, quod debiles sint! (Responsorium: Gloria
sit tibi, quia per humiliationem tuam exaltatus est Adam, et per
mortem tuam resuscitatus est et rediit in Eden!) 2 Si ergo Malus
vincet te, magna tibi erit ignominia: Mors enim, collega ejus, ar-

---

[19] Vox *debilis* syriace est ܕܠܝܠܐ (dèlila) unde lusus verborum oritur, qui latine exprimi nequit.

LIV. Poeta observat primum, Mortem et Diabolum se invicem tamquam impotentes perstringere, ergo liberum hominis arbitrium omni excusatione carere, si ab iis vincatur aut seducatur. Tum rursus subjungit disputationem inter Mortem et Diabolum, in qua Diabolus quidem se fortiorem esse probat, cum ipse etiam mortis verus auctor sit, sed simul etiam prodit, se in malitia tantum excellere et omnia mala ad ipsum referenda esse.

guit eum, quod debilis sit. [3] Rursus etiam, si Mors te debilem reddit, erit tibi contumelia; diabolus enim, collega ejus, contempsit eam, quia tamquam umbra esset. [4] Disputatio eorum est tibi speculum, in quo videas, utrumque quasi paleam esse in afflatu tuo. [5] Etiam prophetae et apostoli docent te in promissionibus suis, utrumque sicut flores marcescere in ortu tuo. — [6] Diabolus: Te, o Mors, oderunt vivi et mortui, quia omnes conjunctiones solvis et destruis. [7] Mors: Mors aperta non occidit, o diabole; tua mors secreta homines occidit. [8] D. Non exosum est nomen meum, sicut tuum; ipse enim angelus in via comparavit se ipsum cum Satana coram Balaam. [9] M. Quam aptum est hoc nomen tuum, o Satana; quia ipse a via deflexisti et deflectere fecisti Adamum imperitum. [10] D. Noli evagari, sicut idiotae, et rem tuam perdere, sed disputa, Mors, si responsiones proferre potes. [11] M. Scio te astutum esse, Satana, ita ut ex pulvere laqueum parare possis. [12] D. Jam finita est disputatio tua, o Mors! is enim, qui vincitur, conviciari incipit, quando verba ejus deficiunt et finita sunt. [13] M. Apud omnes victor sum et per te vincor. Tamen Adam persuadeat tibi, quod ego eum vicerim, o diabole! [14] D. Ego vinxi Adamum eumque tibi objeci; gigantem adiisti et de eo triumphasti, postquam per meas astutias vinctus est. [15] M. Ego novo modo coronavi me coronâ in mundo; Adamum enim, caput gigantum, inclusi in hade. [16] D. Ego per mortem secretam interfeci Adamum, cum peccaret; tu, o Mors, mortuum tantum interfecisti, qui jam antea a me interfectus erat. [17] M. Cum cuperes vincere, o Male, te ipsum tantum odiosum reddidisti; significasti enim, te ipsum et Mortem et Diabolum esse, et hoc tibi adhuc parvum videtur. [18] D. Conticuisti ergo, o Mors, tamquam debilis, quia nec verbis nec operibus mihi resistere potuisti. [19] M. Malignitate tantum, o Male, superas me, si sapis; corona tua omnino ignominiosa est, si intelligis. [20] Ego vincor, sed tu malediceris; malo equidem idiota esse, quam nebulo. [21] Laudetur Justus, qui

---

[9] Eandem derivationem vocis Satanae a radice ܣܛܐ S. Ephraem profert etiam ed. rom. II. 498 d.

divisit eos, qui tam concordes fuerant; laudetur Bonus, qui nos concordes facit antea divisos! [22] Vincam Malum cum venia tua, o miserator omnium; et vincam Mortem per resuscitationem tuam, o vivificator omnium!

LV. Quartum carmen ejusdem modi.

[1] Ecce Malus Morti conviciatur et rursus ab eo convicia audit; ex ipsis et in ipsis expostulationes audiuntur. (Responsorium: Gloria sit tibi, o fili Domini omnium, qui pro omnibus mortuus es et resuscitatus, ut omnes vivifices in die adventus tui!) [2] Diabolus: Jonas, qui te vicit et ex hade rediit, mihi advocatus factus est, cum quaereret, cur peccatores in vita remanerent. [3] Mors: Ne calumnieris filium Amathi, o Male! Ideo enim faciem iratam monstravit, ut illi eo magis Deum laudarent. [4] D. Valde debilis est tota persuasio tua, o Mors tyrannica; nihil enim mihi placet ex omnibus, quae dixisti. [5] M. Quonam scilicet tempore unquam placuit tibi vox veritatis? Fovea est inter te et veritatem, o mendax! [6] Justus fui ab initio dierum mearum, nec poenitentia indigeo; ego tibi homines eripio. [7] D. Gaude de poenitentia tua, o Mors; pulchre advenisti. Ecce etiam Saul est inter prophetas, ignominia magna. [8] Si tu, o Mors, justificari poteris, tum ego nec de mea ipsius poenitentia desperare debeo. [9] M. Idolum coram Domino nunquam feci, o tu, qui oderis dominum tuum; tu autem per idola mortua vivos interficis. [10] D. Scio, o Mors, te meum et me tuum dimidium esse; dimidium meum poenitentiam agit; si autem hoc facit, ego obstupesco. [11] M. Ego socius tuus in portione tantum sum, in peccato non item; ego accipio occisos, tu occisores, quos ad peccatum induxisti. [12] D. Calliditas mea paene de se ipsa flere cogitur, quando tecum disputo; astutiae meae in me contristantur, quando ad te venio. [13] M. Ha-

---

LV. Mors conjunctionem suam cum diabolo solvere et se justificare studet. Diabolus respondet, eam non minus ream culpae esse, quam se ipsum, et tandem eam orat, ne tempus frustra per disputationes perdat, sed ut una cum ipso omnes vires in opus suum intendat.

riolos auguria exercentes et magos cum omnibus peccatis, illum ignem, quem incendisti in terra, ego exstinxi in hade. [14] D. O poenitens, qui excolas culices et deglutis justos, scindent te sancti, qui clamant ex ventre tuo. [15] M. In me tamquam in gazophylacio asservantur omnes justi; tibi autem, qui eos persecutus es, minatur resurrectio eorum. [16] D. Edax, quae universam creationem in intestinis suis portat, ecce gloriatur in me, qui opibus meis spoliatus sum. [17] M. Ante castigationem noli infremere; nondum enim adhuc ad te pervenit. Sed veniet dies, qua clamabis, ego autem audiam et gaudebo. [18] Veniet ignis, qui etiam tibi cutem detrahet, quemadmodum detraxisti per testam cutem Job. [19] D. Afflatus pigritiae mihi involitare coepit; videtur mihi somnium, quod vel per parvum momentum otiosus remansi. [20] Non ideo silui, quia verba mihi deficerent, sed dolui de tempore frustra praeterlapso. [21] Multum mihi detrimentum intulit sermo tuus, utinam non audivissem eum! Omnis enim animus meus in opus meum intentus est. [22] Hoc quoque genus humanum, quod periit, cogitationum evagatio corrupit; otium cum incuria illud subjugaverunt. [23] Delirium cupiditatis licitatum est et emit divitias; contentio cum gloriatione fidejussores erant. [24] Constantiâ, non fortitudine pugno, et si per paucum tantum tempus pugnam negligo, nulla jam est mihi potentia. [25] Per assidua stillicidia rupes scindo, et assidua commotio vel montem dissolvere potest. [26] Consuetudo domina fit ipsi naturae; etiam leonem docet et ducit sicut jumentum. [27] Per consuetudinem, quietem, lucrum, constantiam vincitur libertas, quamquam omnibus duriorest. [28] Si voluntas ejus invalescit, vincula confringit; si autem negligens fit, a reti debili capi potest. [29] Si rugit libertas, dissipamur; si autem quiescit, congregamur, ut ei illudamus. [30] Ne multum loquamur, ne forte etiam multum otiosi simus. Unanimiter cum muro pugnemus, et ecce scindetur. [31] Abi et inspice aegritudines, ego autem inspiciam laqueos; mihi enim peccata et tibi pestes multam consolationem ferunt. [32] Ego, etsi quiesco, non cesso a sollicitudine mea. Voluntas enim mea nunquam otiosa, sed semper parata est.

LVI. Quintum carmen ejusdem modi.

[1] Mors: Cum libertate est tibi pugna, o Male, quae te fiscellâ capistrare potest, si ei placet. (Responsorium: Gloria sit tibi, per cujus victoriam fortitudinem nacti sumus, et per cujus resurrectionem etiam mortem contemnere possumus!) [2] Ecce illi se rursus alterutrum detexerunt, quod debiles essent; Mors Malo in memoriam revocavit fortitudinem tuam, o libertas. [3] Diabolus: Ignis est in nido tuo, o Mors, quem tamen non sentis. Fides defunctorum est tibi dissipatio. [4] Ecce Mors et Malus praedicant fortitudinem tuam, o libertas; etiam Malus in memoriam revocat fidem tuam. [5] Si autem adversarii tui tuam defensionem suscipiunt, hoc certe magnum est, quod persecutores tui facti sunt praedicatores tui. [6] M. Ego confiteor, o Male, quod reservo thesauros regis tamquam usuras usque ad adventum ejus. [7] D. Ego autem abnego potius, o Mors; non enim Dei est hic thesaurus astutiae, quem collegi. [8] M. Fraude igitur comparatum est signaculum tuum, o diabole, ita ut in thesaurum Dei recipi nequeat. [9] D. Novum signaculum quasi rex imprimo; ecce mercatores mei damnum important in mundum. [10] Deus ex nihilo creavit omnia, et ego ex nihilo creavi magnum peccatum. [11] M. Occludatur et obturetur os tuum, Male, quia tam audax es, ut te cum creatore compares. [12] D. Me, o Mors, talia audere et dicere licet; tua lingua servilis et timori subjecta est. [13] M. In posterum fovea erit inter nos, o diabole, ecce enim rabiose in Dominum tuum verbis irruisti. [14] D. O Mors, cur dubitas de concordia nostra? Es nobis amicus et membrum, tum regnabimus. [15] Veni, evaginemus utrumque gladium contra genus humanum, ego in secreto et tu in aperto, tum consumemus illud. [16] Peccatum et Hades consilium dederunt his duobus: Si divisi eritis, destruemini. [17] Videte aquas, quae, si dissipantur, humiliantur,

---

LVI. Diabolus ait, se solum a nemine dependere et peccatum, sicut Deum, ex nihilo creavisse; ideo Mors eum tamquam blasphemum detestatur. Sed diabolus eam rogat, ut, veteri amicitia servata, viribus unitis opus suum prosequantur.

si autem congregantur, roborantur, quemadmodum etiam vos.
18 Si divisi eritis, evanescetis, tamquam debiles, si autem vos con-
junxeritis, regnabitis, tamquam fortes. 19 Concordia multos effundit
sicut in fornacem et facit ex iis unum corpus magnum, quod om-
nia vincit. 20 In eo sunt sapientia et astutia, potentia et forti-
tudo; multo majus est quam simulacrum sexaginta cubitorum.
21 Reconciliemur, congregemur, eamus in hanc partem, quae, dum-
modo concors erit, nunquam vinci poterit! 22 Haec locuti sunt
turbulenti et congregati sunt et advenerunt. Tua dies, Domine,
congreget eos in gehenna! 23 Per gratiam tuam te, Domine, ado-
rabo post resuscitationem meam; tempore tubae tuae laudabo filium
tuum post expiationem meam!

LVII. Sextum carmen ejusdem modi.

1 Audite, fratres mei, quomodo Mors irrisit diabolum, quia fe-
cerat peccare auctorem et genitricem generis nostri. (Responso-
rium: Gloria sit tibi, per cujus mansuetudinem victus est diabolus,
et cujus humiliatio exaltavit Adamum humiliatum!) 2 Mors: Vide-
bunt filii Adami magnam tuam denudationem, quemadmodum ir-
risisti denudationem illius, cum eum ad peccatum pellexisses. 3 Eva
relinquet serpentem illam et tibi conviciabitur; tu enim decepisti
simplicitatem ejus, o draco! 4 Abel videbit Cainum, qui ad te
venit; de magistro maledicto conqueretur discipulus irae ejus.
5 Diabolus: Noë, qui vicit diluvium sicut mortem, irrisi per os
Cham, postquam vinum eum vicit. 6 M. Non Noe laesus est, sed
tuum ipsius vas induit maledictiones, quia tu eum indueras, et
factus est servus. 7 D. Lot vicerat quidem iram, quae erat typus
tuus, o Mors; sed filiabus ejus consilia dedi, quae mihi placebant.
8 M. Etiam uxor Lot audivit consilium tuum, quia vas tuum erat.
Exarescat dimidium saltem tuum, quia exaruit totum vas tuum!
9 Subvertatur Gehenna super caput tuum, quemadmodum malitia
tua subvertit Sodoma super inhabitatores eorum! 10 Undae ignis

---

LVII. Mors describit cruciatus, quibus diabolus post judicium afficietur, ut pro sua contra homines malitia puniatur.

incitabuntur in te in resurrectione, quia populum incitasti in Moysem
et Eliam. [11] In fine irridebunt te justi et gaudebit Joseph, quem
fratres irriserunt, quos perturbasti. [12] Vapor fumi ascendet et
suffocabit sensus tuos, quemadmodum aquae maris suffocaverunt
sensus impiorum. [13] Etiam castae irridebunt te, quia per tuum
consilium filiae Madian irriserunt stultum populum. [14] Flamma
ardebit in capite tuo propter Samsonem, quia per mulierem de-
tondisti crines hujus fortissimi leonis. [15] D. Saul, quem vici per
invidiam, praevaluit tibi per hariolationem, quia poposcit et exire
fecit Samuelem ex sepulcro suo. [16] M. Noli conviciari vivo
mortuo; non enim ipse ascendit, sed tu ascendisti in pythone;
hoc enim te decebat. [17] Super flammam suspendet te mandatum,
Male, quia per te suspenderunt Absalon in arbore. [18] In igne
videbis humiliationem tuam inter impuras, quia Salomo per te
humiliatus est inter paganas. [19] Justitia adaptabitur tibi pro eo,
quod inflammasti Jézabel, quae comedebat prophetas et a te incen-
debatur. [20] In igne ardebis justo judicio, quia inebriasti duos illos,
quos igne consumpsit Elias, cum eum aggrederentur et ascende-
rent. [21] Super te etiam carbones accumulabuntur; videbit et gau-
debit Naboth ille, super quem accumulasti acervum lapidum.
[22] Contumeliâ indutus eris in die judicii coram spectatoribus, quia
Giezi leprâ induisti per furtum tuum. [23] Fulmine percuteris pro
telo, o diabole, quia tela infixisti in cor Josiae. [24] In coenum
gehennae immergeris, o diabole, quia Jeremiam in coenum foveae
immersisti. [25] Egressus est Daniel ex fovea, in quam tu eum in-
jecisti; erit ei solatium, quando videbit te in aeternum in fovea
ignea. [26] Revertetur iniquitas tua in caput tuum, o osor hominum,
sicut reversa est iniquitas ejus in caput Aman, collegae tui.
[27] Sponsa regis illudet te, sicut Esther, quando petes ab ea in
die judicii, ut pro te intercedat. [28] Dimisit ignis justos, quos
vinxeras; tibi autem magnum erit vinculum, flamma ignea. [29] Di-

[30] Mater septem fratrum vulgo machabaeorum (2 mach. 7) a Syris vocatur Semonitha ܫܡܘܢܝ, quod decurtatum puto ex ܚܫܡܘܢܝ Hasmonaea.

laniaberis et septem fratres videbunt humiliationem tuam, filii Semonithae, qui a lupis tuis dilaniati sunt. [30] Illudet ignis cranio tuo, quemadmodum narravi, propter duo capita Nazaraeorum, filiorum matrum sterilium. [31] Narrabit ignis in capite tuo, quod mater et filia ejus illuserunt capiti Joannis, quia tu eas insanire fecisti. [32] Flamma illudet capiti tuo, o Male, quia illusisti capiti Joannis in patina.

LVIII. Carmen septimum ejusdem modi.

[1] Ecce Mors jam antea praevenit, ut irrideret diabolum, qui destinatus est, ut in fine irrideatur. (Responsorium: Gloria sit tibi, qui per crucifixionem tuam Malum vicisti et per resurrectionem tuam etiam de Morte victoriam reportasti!) [2] Et pro Domino nostro locutus est, maledicens illi, qui erat causa ignominiae et crucifixionis ejus. [3] Fovea ignea sit tibi sepulcrum, o diabole, quia blasphemasti contra vocem sepultam, quae aperuit sepulcra. [4] Ego novi Dominum meum et filium Domini mei; tu autem negasti Dominum tuum et crucifixisti filium Domini tui. [5] Hoc nomen: „interfector domini sui" te decet; sed ille interficiet te, quem interfecisti, in apparitione sua. [6] Super te omnes quatient capita sua, quia per te principes quasserunt capita sua super Domino vitae. [7] Eris calamus confractus sub pedibus justorum, quia per te calamum dederunt in manum sustentatoris omnium. [8] Coronâ spinarum coronatus est, ut indicaret, se coronam regni a domo David abstulisse. [9] Coronâ spinarum coronatus est rex regum, sed abstulit coronam a regibus eorum, quia eum hac ignominia afficiebant. [10] Per vestes ludibrii, quas dederunt ei, ipse eos irrisit, abstulit enim vestem gloriae a sacerdotibus et regibus. [11] Aceto cognata est memoria tua, o diabole; acetum enim porrexisti sitienti, qui est fons vitae. [12] Omnis homo elevabit manum

---

[30] Duo Nazaraei sunt Samson et Joannes Baptista.

LVIII. Pergit Mors, diabolo poenas describere, quae ei paratae sunt, quia Christo contumelias et mortem intulit; sed a diabolo rogatur, ne inutilibus disputationibus tempus perdat.

[5] Cf. 2. Regg. 9, 31.

suam contra te, quia roborasti manum, quae ferivit illum, per cujus
manum omnes creaturae sustentantur. [13] Caesus est manu et ab-
scidit manum a Cajapha; manus sacerdotii cessavit per defectum
unctionis. [14] Rursus super columnam extenderunt ad castigationem
illum, cujus columna praeiverat tribubus. [15] Columna flagellata
est super columna; profecta est e Sion et Sion ad interitum pro-
peravit. [16] Cum duo ligna ad crucem conjungerent, confregit duos
baculos, custodes eorum. [17] Ezechiel conjunxit duo ligna in uni-
tatem, sed per duo ligna crucis cessaverunt baculi eorum. [18] Duo
ligna sicut alae populum portaverunt; ecce duo baculi ejus con-
fracti sunt, sicut alae ejus. [19] Alas et sinum crucis extendit in
misericordia; inclinatae sunt pennae alarum ejus et portaverunt
gentes, ut iret in Eden cum iis. [20] Cognata est enim crux arbori
vitae, et ad cognatam suam perducit amicos suos, ut fructibus
ejus in ramis ejus pascantur. [21] Abi, ulula, lacrimas funde, Male,
de me et de vobis; nemo enim ex nobis intrabit in hortum vitae.
[22] D. Nunc, postquam id ipsa confessa es, o Mors, eni! dicam tibi,
quod tota haec oratio mihi infructuosa temporis jactura videtur.
[23] Abibo, inspiciam laqueos, quos disposui; tu quoque, o Mors,
avola et inspice omnes aegrotos. [24] Dominus noster abolevit
utrumque in duobus lateribus; Malus abolitus est hic et Mors illic.

LIX. Octavum carmen ejusdem modi.

[1] Ecce Mors a diabolo vindictam pro nobis exigit. Eamus, au-
diamus ignominiam ejus et gaudeamus, quia et ipse gavisus est
de ignominia nostra. (Responsorium: Gloria sit tibi a grege tuo,
quia per te Mors et diabolus subjecti sunt sub pedes ejus!)
[2] Mors: Suspendentur mali sursum versus, tu autem deorsum;

---

[13] Manus hic potestatem significat.

LIX. Hoc quoque carmine Mors diabolo poenas malitiae ejus destinatas recenset.

[2] S. Petrum capite deorsum verso secundum suam ipsius petitionem cruci affixum esse, testatur primus Origenes, tum Chrysostomus, Theodoretus, Prudentius, Hieronymus, Augustinus aliique.

deorsum enim Simonem in ligno crucifixisti. [3] Diabolus: De omnibus silui, o Mors, quia tempus meum jam ad finem inclinatur. Attamen hic Simon ipse obtestatus est: Hoc modo me crucifigite! [4] Si justi mihi maledicerent, utique non dolerem; sed indignatio Mortis mihi pejor est, quam ipsa gehenna. [5] M. Ignominiam Domini non commemoravi, quia nimis excelsa est ori meo, quam ut comparem et aequem passionem ejus cum tuo cruciatu. [6] Duodecim thronos eriget duodecim apostolis, ut per duodecim tribus condemneris. [7] Gratis laqueo suspendes te, o diabole, quia ille discipulus tuus suspendit se laqueo propter pretium, quod acceperat. [8] Fortasse gehenna evacuabitur per misericordiam, et tu solus remanebis in ea cum servis tuis. [9] Multae sunt maledictiones tuae et quomodo recensebo eas? Ecce omnes omnino maledictiones tuae implentur in membris tuis. [10] Pungent te mali in igne, quia tu eos malos fecisti; conquerentur de te: Cur nos huc adduxisti? [11] Conviciabuntur tibi peccatores, et fortasse pejor erit tibi inimicitia eorum, quam ipsa gehenna. [12] Hi omnes erunt tibi illic satanae, quemadmodum tu hic iis unus satanas fuisti. [13] Angeli prehendent et dejicient te, cum meminerint, homines per te Dominum suum ex alto in profundum dejecisse. [14] Omnes homines accurrent ad lapidandum te, cum non ignorent, per te accurrisse

---

[8] Ex hac Mortis observatione suspicari posset, S. Ephraemum ἀποκατάστασιν πάντων seu finem poenarum infernalium statuisse. Sed locus hypothetice intelligendus est et significat, diabolum etiam tum poenis subjectum mansurum esse, si omnes ab eo seducti a Deo veniam impetrarent, ut enormitas criminis ejus inde quam clarissime appareat. Eodem modo explicandus est alius locus huic similis in ed. rom. III 205 a, ubi ait poenas gehennae citius finituras esse, quam cruciatus scrutatorum. Ibid. 595 d non de reprobis agitur, sed, ut ex praecedentibus apparet, de iis, qui inter gehennam et paradisum reservantur et excruciantur, ut ante ingressum coeli plenam divinae justitiae satisfactionem dent. Etiam pag. 26 c. vel de iisdem agitur vel damnatis mitigatio tantum poenarum imploratur, quam etiam S. Augustinus credere videtur (Enchirid. § 112). Quod autem Ephraem pro Bardesane orare jubet, nil probat (ed. rom. II 558 f), cum de nemine cum certitudine sciri possit, num in statu gratiae mortuus sit necne. Ceterum S. doctorem aeternas poenas credidisse, aperte testantur plurimi loci, ut III 243 e. 311 a. b. 333 f. 638 c. 462 f. II 354c. 357 f—358 a.

populum insanum ad lapidandum creatorem. [15] In te, Male, ora omnia spuent cum indignatione, quia per te spuerunt in illum, qui sputo suo oculos coeci aperuit. [16] Tibi, Male, maledicetur ab omnibus linguis, quia per te blasphemaverunt in illum, qui aperuit ora clausa. [17] Laudetur ille, qui silens vindicavit oppressionem nostram, et per Mortem percussit Malum, ita ut vinceretur. [18] Jubilantes Osanna cantemus, fratres mei, sicut Gedeon, qui cum jubilaret, persecutores per se ipsos occiderunt.

LX. Nonum carmen ejusdem modi.

[1] O stuporem, qui repente accidit diabolo, fratres mei, quia peccatrix correcta est et sapientiam acquisivit! (Responsorium: Gloria sit unico soli, quia vicit Malum, et eidem sit laus, quia praevaluit Morti!) [2] Obstupuit Malus: Ubinam est risus ejus et ubi unguentum ejus? Ubi saltatio ornatusque apertus et malitia secreta? [3] Nam pro risu suo lascivo nunc sollicita est in fletu; crines suos abscidit, ut iis abstergeret pulverem a Jesu. [4] Nihil perduravit aut remansit in ea de doctrina mea. Evasit disciplinae nostrae et effudit omnia, quae eam docueram. [5] Abrenuntiavit etiam nobis et familiaritati nostrae, et, perinde ac si me nunquam vidisset, delevit imaginem nostram ex mente sua. [6] Vivum fermentum Jesu involitavit in eam; Jesus enim silebat, haec autem audax se intulit et intravit, quamquam non vocata. [7] Oblita est amoris nostri multorum annorum, et in uno temporis momento sustulit illum inter me et ipsam, et mortem in ejus loco posuit. [8] Nam pro risu fletu delectatur, et pro stibio pluvia lacrimarum, et pro elegantia aspectu contristato. [9] Zachaeum institui caput fraudatorum, et hanc caput lascivarum; Jesus autem utramque hanc alam meam confregit. [10] Si Zachaeus ab eo edoctus est, et si haec ei obedit, jam impediverunt artificia mea. [11] Jam idola derisioni erunt, et sculptores eorum subsannationi et cultores eorum risui. [12] Ego

---

LX. Diabolus conqueritur de conversione peccatricis et Zachaei, et timet, ne per mortem Jesu et praedicationem apostolorum sua in homines dominatio omnino tollatur.

hominibus oculos occlusi, ne perspicerent, illa sculptilia esse; Jesus autem aperit oculos, ut videant illa manufacta esse. [13] Si Jesus eligit sibi praedicatores, silentium imponetur nostrae praedicationi, qua plenus est mundus. [14] Ecce enim vexantur Chaldaei cum hariolis, et pythones cum magis, et pontifices cum omnibus malitiis. [15] Pontifices, jam finivistis et exspirastis! Jam abite harioli, agrum potius colite! Chaldaeus quoque libros suos plicet! [16] Si Hebraei facti sunt discipuli ejus, qui per omnia miracula subjugari non potuerant, quis ex gentibus ei non obediet? [17] Si incipit rectificare perversos, rem nostram dissolvet; certe non jam haesitabit adversus nos ille, qui increpat omnes homines. [18] Quod in omnibus templis adoratus sum, nunc nobis magis in contumeliam, quam in honorem evenit, quia omnes exspuunt in altaria nostra. [19] Caro sacrificata jam detestabilis facta est, et idola dissecantur; sculpturae comburuntur sub ollis hominum. [20] Omne opus nostrum jam destinatum est irrisioni, et omnia, quae aedificavimus, dirutioni, et tota doctrina nostra perturbationi. [21] Mysteria secreta, quae eos docui graviter, detegentur in tectis. [22] De Aegyptiis magis superbus sum, quam de aliis omnibus populis, quia vel caepas et allium adorabant. [23] Sed timeo, ne etiam hic, ubi error tam grandis est, veritati succedat, ut Jesus et hîc multo magis regnet. [24] Si enim cum puer adhuc esset, et fugeret, et descenderet, obstupuit Aegyptus et cantu suo blandita est ei et haec suffocatrix infantium hujus infantis miserta est, [25] num fortasse descendit, ut ei arrhabonem daret, et sicut desponsans affirmaret, se, postquam adultus sit, eam in matrimonium accepturum esse? [26] Pharao non potest pedem movere; non enim balbutiens est, quem decipiat, nec servus, quem mendaciis fallat. [27] Aegyptii restiterunt, cum Moyses percuteret eos, et Hebraei rebellaverunt, cum populum castigaret; Jesus autem ipse caesus est et omnes vivificat. [28] Mirum hoc est, quod ipse flagellatur et alius inde

---

[26] Jesu non resistere possunt Aegyptii, sicut Moysi.
[27] Verti quoque potest: et omnes percutit.

eruditur, ne per vim jugum suum resistentibus imponat. 29 Sputum oris ejus abstersit et abstulit contumeliam Adami; per percussionem maxillarum suarum exstirpavit iracundiam nostram e discipulis suis. 30 Per clavos, quos accepit, me dolere fecit. Gaudebam, cum eum crucifigerem et nesciebam, quod me ipsum crucifixerim in crucifixione illius.

LXI. Decimum carmen ejusdem modi.

1 Prudenter audiamus Mortem, o dilecti mei, quae nos accusat propter fletum et ululatum nostrum! (Responsorium: Gloria sit tibi, qui descendisti immersistique post Adamum et invenisti Adamum et in eo filios Adami!) 2 Et merito forsan ait: Occiditis sine misericordia, et fletis quasi misericordes. 3 Vos me fecistis perniciosam, o occisores, vos invicem enim sine me interficitis. 4 Jam antequam mors advenire cupit, gladius eam praevenit. Videamus, contra quem sanguis interfectorum clamat. 5 Contra vos clamant strangulati vestri, qui coarctati erant; pudet enim me funis strangulationum vestrarum. 6 Omne otium mihi aufertis, quia sine me suffocati et interfecti vestri non possunt in haden intrare. 7 Ecce infantes vestri ejiciuntur, sicut in Aegypto; filios vestros daemonibus sacrificatis, o daemoniaci! 8 Antequam mors cupivit gustare de cadaveribus vestris, Cain primus implevit me sanguine humano. 9 Cum adhuc mortem Adami patienter exspectare contendissem, vos ante legitimum tempus me dominare fecistis super corpora vestra. 10 Effregit Cain gladio suo portam hadae; clausa enim erat et ante definitum tempus praeaperuit eam. 11 Via hadae etiam sine me trituram suam per vestros labores accipit; ego enim ambulo in via, quam vos mihi trivistis. 12 Nongentos annos sedi et exspectavi mortem Adami; Cain autem ne per unam quidem diem fratri suo vitam reliquit. 13 Latrones in viis me pejores sunt;

LXI. Reprehenduntur homines, quod tot lacrimis et lamentationibus de Morte conqueruntur, quamquam ipsi ea multo pejores sunt et socios suos interficiunt, antequam Mors eos abducere voluit.

ego dormio, illi autem vigilant, ut interficiant. 14 Ecce occisi vestri sunt in sepulcris et interfecti vestri in viis et strangulati vestri in palis vestris. 15 Si ego, inquit Jehu, rebellavi contra dominum meum et interfeci eum, quis percussit omnes hos? 16 Et si ego Mors abduco defunctos vestros, quis interficit strangulatos et interfectos et gladio occisos? 17 Vos vobis invicem estis Satanae, sed diabolus tantum odio habetur; vobis invicem estis pestes, sed Mors sola vituperatur. 18 Voluntas vestra est vobis diabolus et occisor, sed omnes accusant Mortem et diabolum. 19 Vos vobis invicem venenum mortis propinatis; quot mortes habetis praeter me! 20 Doli, insidiae, laquei, gladium, venenum, quot mortes a vobis et in vobis gignuntur! 21 Judex in judicio altera est mors; hic interficit pro praemio secreto, ego autem gratis. 22 Vidi corruptelam et obstupui, quantum mihi praecurrit; quot enim occisos interficit largitio, et nemo animadvertit! 23 Pudet me, quod imperite me gero; si enim vel unicum cadaver abduco, omnes animadvertunt. 24 In domibus fletur et in plateis ululatur, et usque ad portam hadae de me gemunt. 25 De vobismet ipsis gemite, quod odio tam digni estis et me odistis; Hades in posterum de vobis gemet, o occisores! 26 Tormentis, flagellis, igne et lapidibus homines interficitis et insuper superbi estis. 27 Ego sum vobis verecundior et misericordior et reverentior; cum reverentia enim abduco defunctos vestros. 28 In lectis blandior aegroto et quiete eum somno temporario consopio.

LXII. Undecimum carmen ejusdem modi.

1 Ecce mors, rex silentii, accusat nos, fratres mei, quod impleamus locum suum ululatu desperato. (Responsorium: Gloria magna sit tibi, qui descendisti ad nos inferiores, et passus es et resurrexisti et tuo corpore corpora nostra resuscitasti!) 2 Nos,

---

LXII. Hoc quoque carmine Mors homines vituperat, quod, sicut pueri insipidi, de mortuis inutiliter flent; iisque consilium dat, ut potius pro mortuis orent.

qui flemus sicut insani in portis hadae, audiamus, quae ait Mors,
increpans nos: 3 Pudet me, inquit Mors, quod me vicistis; dimi-
dium hadae non sufficit ad hauriendos occisos vestros. 4 Aliena
enim cadavera coacervata sunt in hade; duae partes ibi sunt, de-
functi et occisi. 5 Ecce fletis, quamquam mihi conveniret conqueri,
quod me superastis; vos enim contrivistis portam hadae et me
laesistis. 6 Similes enim estis infanti, qui, dum flet, rursus ridet;
hoc modo etiam vos mortuos vestros lugetis. 7 Insipidi enim estis
in tristitia vestra, et amentes in risu vestro; infantibus ablactatis
mihi similes esse videmini. 8 In una hora est fletus et lamentatio,
et post paucum tempus rursus lusus et lascivia, sicut puerorum.
9 Non enim viri perfecti esse potestis sine fletu et sine risu, sicut
prudentes. 10 Dolemus de libris vestris; ii enim, qui vobis haec
scripta divina praelegunt, inutiliter conterunt ea. 11 Lectores valde
clamant, quia surdi estis; hic clamor docet vos sicut stipites esse.
12 Cum enim lector et explicator magnopere clament, aut aures
vestrae aut corda vestra debent esse surdastra. 13 Si enim esset
vobis auris, cui persuaderi posset, deceret vos paucum audire et
multum facere. 14 Quia autem clausus est auditus, quando eum
pulsat illa vox, rursus redit ad illum, qui eam emisit. 15 Apud
me non est clamor, quia non surdus sum, nec lector aut expli-
cator, quia non hebetioris ingenii sum. 16 Spiratio Dei veritatis
mihi pro praecepto est, et una cum mandato etiam exsecutio a me
perficitur. 17 Non est apud me pigritia, nec ambages; puto, nec
telum me praevenire posse. 18 Contemno autem voces vestras
quando in desperatione fletis super sepulcris defunctorum vestro-
rum. 19 Si liceret aut permissum esset, ego exirem, quando fletis,
ut vos in faciem objurgarem. 20 Ego enim laboro, ut rationem
mortuorum reddam; vestrae autem voces perturbant me, ut obli-
viscar rationis meae. 21 O gentes, ne sit mens vestra puerilis,
sicut populi illius, cujus intelligentia nunquam magna fuit! 22 Nun-
quam enim apparuit in eo intelligentia, sicut in stulto, quia tene-

---

11 Verti quoque potest: vos sicut onagros esse.

brosa erat cogitatio ejus sine prudentia. [23] Infantes enim et pueri vestri primi egredientur in resurrectione, tamquam primitiae; [24] post eos autem justi, tamquam victores, et ultimi egredientur peccatores, tamquam pudefacti. [25] Etsi enim in uno temporis momento reviviscent, tamen series eorum ordine ex hade egredientur. [26] Egredientur prophetae et apostoli, et patres sancti post eos, ex ordine secundum mandatum. [27] Ii, qui nunc promiscue sati sunt, exacto ordine reddentur sicut legumina. [28] Quamquam enim homo promiscue seminat omnia semina, tamen illud, quod alio maturius est, aliud praevenit. [29] Nec, quemadmodum permixtus erat descensus eorum, etiam perturbatus erit ascensus eorum ex terra, sed ordine dispositus. [30] Ecce mihi ipse obfui per haec, quae dixi; arcana enim, quae non invenistis, a me didicistis. [31] Pro lacrimis inutilibus super sepulcro, effundite potius eas in ecclesiis in precatione. [32] Per has enim mortui et vivi utilitatem percipiunt. Nolite autem flere fletu, quo contristantur mortui et vivi!

LXIII. Duodecimum carmen ejusdem modi.

[1] Quis perpendet praemium Abrahami, quem admiratus sum, cum vinciret filium suum unigenitum. (Responsorium: Gloria sit tibi, o vox, quae vivificasti mortuos hadae, ut ascenderent et fierent praedicatores filii ejus, qui omnes vivificat!) [2] In illo tempore anhelans exivi, ut viderem miraculum, quod strictus erat culter ejus contra dilectum ejus. [3] Collegi et multiplicavi undique reminiscentias meas, et animum meum collegi, ut admirarer illum nobilem. [4] Quomodo vos legere potestis magnam illius historiam? Dedecoratis enim lectionem ejus in auribus vestris. [5] Gladius

---

[23] De hac infantium praerogativa cf. quae dicta sunt in prolegomenis.

LXIII. Exemplis Abrahami, Jephte, regis Moab, Job allatis Mors hominibus persuadet, ne fleant de mortuis; hortatur autem eos, ut per piam vitam bonam mortem sibi parent.

Jephte condemnat lugentes; filia ejus erat ei speculum resurrectionis
mortuorum. 6 Sicut illa dedit animam suam patri suo, sic et vos
commendate vitam vestram patri omnium in ultima hora! 7 Nonne
experti estis praefigurationem hadae in utero? In hade enim ad-
huc multo magis quieti estis, quam in utero. 8 Durum est, si in-
surgitis contra magnam voluntatem meam; ecce enim ad vestram
ipsorum utilitatem abduco defunctos vestros. 9 Per regem Moab,
qui propriis manibus filium suum mactavit, vituperatur is, qui
ululat ob defunctum suum. 10 Ille erat paganus, sicut legitis; vos
autem doctores et praeceptores, sicut creditis. 11 Ille toleravit et
vos lugentes insanitis contra voluntatem Domini omnium per fletum
vestrum. 12 Ego enim timeo, ne pertransire faciam historiam Job
per hoc os meum debile, quia indignus sum. 13 Pari quoque modo
caveo ab ossibus sanctorum, quamquam eum laudo, qui mihi con-
cessit, ut ad me venirent. 14 Nolite peccatis dedecorare membra
vestra; contempta enim sunt in hade ossa eorum, qui peccaverunt.
15 Si corpus mali alicujus video, conculco id et maledico etiam
memoriae ejus. 16 Si autem video os alicujus justi, deduco et
adorans honorifico illud. 17 Non intelligitis, o debiles, omnia in-
stituta mea; apud vos perturbatae sunt institutiones, quia coeci
estis. 18 Moysem tantum sicut me honorasse scio ossa Josephi,
quem et ego magnifico. 19 Moyses autem unum tantum corpus
purum honoravit, ego autem corpora et ossa omnium justorum.
20 Splendent ossa prophetarum et apostolorum; lucernae sunt mihi
in tenebris omnes justi. 21 Adoro eum, qui illuminavit mihi tene-
bras hadae; splendor Moysis erat mihi sol, quantusvis fuerit.

LXIV. Decimum tertium carmen ejusdem modi.

1 Cur fletis, o debiles, super mortuis vestris, qui per mortem
requiescunt ab aerumnis et peccatis? (Responsorium: Gloria sit

---

12 Ideoque exemplum regis pagani potius adduco.

LXIV. Ait Mors, etiam diabolum magnopere ridere et gaudere de eo, quod homines mortuos suos immoderate lugent et deflent, de animarum autem salute minime solliciti sunt.

illi, qui toleravit omnia pro omnibus hominibus, et qui pro omnibus mortem gustavit, ut omnes resuscitaret!) [5] Revelabo vobis, quod etiam diabolus, cum valde quietus sit de lacrimis vestris, magnopere ridet tristitiam vestram. [3] Per ludibrium mihi nictat et nutat, sicut sannio: „Veni, rideamus peccatores, quod tam insani sunt! [4] Reliquerunt nimirum cogitationem illius ignis, quem ego occultavi iis, et inebriati sunt stulti fletu ob mortuos suos. [5] Flere deberent de eo, quod mortuos eorum tamquam sine viatico discidi et abduxi; sed ecce insani sunt. [6] Animae impiorum aerumnas sustinent usque ad diem judicii; hi autem flent super sepulcris eorum sicut insani. [7] Non curant, quod per peccata sua fortasse jam crastino die ipsi cum magno pudore suo ad mortuos suos venient. [8] Et hoc modo similiter pudefient omnes generationes; in hade frustra debiles poenitentiam agent. [9] Relinque ebrios et insanos usque in diem illum, in quo vinum excutiet, qui per ejus potum insanus est. [10] Ibo et congregabo illos, sicut infantes, ut narrent et insaniant, donec pereant." — [11] Ecce aperui vobis etiam mysterium secretum collegae mei; egredimini igitur, abite, emendamini poenitentia! [11] Nunc autem relinquite me, ego quoque abibo ad inspicienda negotia mea, ut Domino meo cum bona fiducia rationem reddere queam. [13] Scio quidem, ventum, cum spiraverit, ablaturum esse verba mea; vos enim adhuc iidem estis, quos jam saepissime exploravi. [14] Memini Jeremiae comparantis impudentiam cum Indo, cujus color mutari nequit, quamquam illa res est liberi arbitrii. [15] Haec est enim ipsa proprietas liberi arbitrii, quod se ipsum alligat per voluntatem, tamquam per naturalem necessitatem. [16] Voluntas enim tam potens est in libero, ut comparari possit in effectibus suis cum naturae necessitate.

LXV. Decimum quartum carmen ejusdem modi.

[1] Homo: O Mors, noli contemnere imaginem Adami, quae sicut semen terrae commendata est usque ad resurrectionem!

LXV. Resurrectio mortuorum Morti, quae eam negat, ab hominibus demonstratur.

(Responsorium: Laus sit tibi, qui descendisti et immersisti ad quaerendum Adamum, et extraxisti eum ex profundis hadae et induxisti eum in Eden!). [2] Mors: Miror hoc, quod vos semen dicitis; ecce enim jam per quinque millia annorum nondum progerminavit. [3] H. Finietur haec habitatio ejus, tamquam hiems, et veniet quasi manipulus per resurrectionem in horreum vitae. [4] M. Vindemiam esse scio, nunquam autem vidi mortuos seminatos aut messos. [5] H. Erit messis, o Mors, quae te exinaniet, et egredientur angeli messores, qui te orbabunt. [6] M. Quando, quaeso, fui agricola pro vindemiatore? Quis haden, qui torcular est, agrum fecit? [7] H. Nonne docet te semen corruptum et perditum et desperatum, quod tamen per pluviam rursus spem accipit? [8] M. Vos debiles somnium vidistis resurrectionis mortuorum; vigiles enim non videtis resurrectionem. [9] H. Somnolentia tua impedit te, quominus videas multitudinem figurarum, quae reclamant resurrectionem. [10] M. Scio semina reviviscere, nunquam autem vidi ossa efflorescere in hade et progerminare et ascendere. [11] H. Totus sermo tuus tibi similis est, ecce enim Ezechiel docuit te in campo, quomodo reviviscerent mortui. [12] M. Vidi arbores in aestate rursus indui vestimentis suis; ossa autem nuda in hade jacent. [13] H. Moyses per splendorem suum confregit cor tuum, o Mors; filius Adami repetiit gloriam Adami et induit eam. [14] M. Observatio silentii est lex nostra in hade; vos loquimini et ego ago, o debiles! [15] H. Quomodo in vita relinqui possent senes, si tu ipse vindemiator hominum esses. Ille autem, qui te cohibet a vita eorum, omnes resuscitabit. [16] Foetus in utero sepultus redarguit te; nobis praedicat resurrectionem et tibi depraedationem. [17] Flos contemptus contemnit te; est enim inclusus et relictus, sed quamquam perditus videtur, non tamen perditus est, quia rursus efflorescit. [18] Pullus sepultus clamat ex ovo et aperiuntur sepulcra per vocem et exsistit corpus. [19] Nam etiam pullus in ovo corpus est; corpus ejus praedicat nostro corpori resurrectionem mortuorum. [20] Per locustam ad nihilum redigitur et finitur causa tua, o Mors; illa enim ex pulvere egreditur, resurrectionem docens. [21] M. Mihi non ingratum fuisset, si jam pridem accidisset resurrectio; magis

quietus enim erit mihi dies resurrectionis, quam vestra judicia. [22] Misericors est filius altissimi, bonus et justus, nec vindicabit a me dure mortem Adami. [23] Fortasse mente caretis, ut intelligere nequeatis, patrem vestrum hunc reatum mortis vobis imposuisse.

LXVI. Decimum quintum carmen ejusdem modi.

[1] Silete paululum, o mortales, inquit Mors, mihique similes estote, quae tam tacita sum in hade. (Responsorium: Gloria sit tibi, o vigil, qui descendisti ad dormientes et emisisti vocem in cruce et excitasti eos!). [2] Laboratis et rursus fletis super mortuo, perinde ac si mihi molam in hade molere deberet. [3] Econtra autem magnam quietem praebeo fatigatis; non sicut vos laboro aut laborare facio. [4] Audio omnes maledictiones ab ingratis; filii enim Adami Adamo similes sunt, qui ingratus erat contra Dominum suum. [5] Sibi invicem contraria sunt voces vestrae et opera vestra, quia omni die voce fletis et opere pugnatis. [6] Fletum audivi et neminem laborare putavi; laborem vidi et neminem mori putavi. [7] Contentio et labor hominum me in opinionem induxit, eos immortales esse, fletus autem magnus eorum me credere fecit, eos crastino die morituros esse. [8] Audite, ero vobis consiliator, si vobis placet, haec enim duo onera sunt acerbissima. [9] Relinquite paululum et hunc laborem et fletum; laborate et flete sicut mortales, quorum vita cras finietur. [10] Insanitis in defletione defunctorum vestrorum, et exhauritis vos in labore pro possessionibus vestris. [11] Bene moriuntur et benedicti sunt mortui infantes, quia liberati sunt ab aerumnis, quibus vos subjecti estis. [12] Relinquite me, ut abeam in haden et ibi loquar: Beati estis, mortui silentes, quanta quiete perfruimini! [13] Audite conclusionem ex verbis vestris: si resurrectio est, ut ajebatis, nolite flere aut laborare, utpote hospites! [14] Laboratis, sicut homines, qui hic in aeternum victuri sint, et rursus fletis, sicut homines,

---

LXVI. Mors reprehendit homines, quod mortis sibi instantis immemores, toto animo in inanes hujus vitae labores, aerumnas, contentiones intenti sint, et rursus quod mortuos suos fletu immoderato plangant.

qui non resuscitabuntur. [15] Audite verba mea, si adhuc audire potestis, et praeparate vobis viaticum, ut respondere possitis, quando vos vocabo! [16] Nam et ego obediam illi, qui me vocabit, et reddam corpora vestra cum thesauris vestris. [17] Pax sit inter nos usque ad illum diem, et quando egrediemini, exclamabo et loquar: Abite in pace! [18] Venite nunc, ut vos et ego laudem afferamus illi, qui occidit et vivificat, ut inde auxilium ferat! [19] Gloria sit tibi, Domine, ab omnibus nobis, o sacrificium vivum, qui per sacrificium corporis tui salvasti vivos et mortuos! [20] Gloria sit illi, qui corpore nostro indutus mortuus est et resurrexit! Per nos mortuus est, et per illum vivificati sumus; laudetur is, qui misit illum!

LXVII. Carmen decimum sextum ejusdem modi.

[1] Venite, audiamus, quomodo Mors arguit populum judaicum, quod ejus gladius durior fuerit in justos, quam ipsa Mors. (Responsorium: Gloria sit tibi, qui per sacrificium tuum solvisti contumeliam nostram, et cujus mors pro omnibus mortibus est, quia omnes resuscitabit!). [2] Non Mors Jesum crucifixit, sed populus; quanto ergo odio dignus erit populus, cum magis odibilis sit, quam ego! [3] In foveam lutulentam jecerunt Jeremiam, ego autem in hade honorem tribuo ossibus ejus. [4] Naboth lapidibus eliserunt tamquam canem; quanto melior ego sum, cum nec canem unquam eliserim. [5] Mulieres hebraeae in fame comederunt infantes suos; melior utique est Hades, qui eos liberat et sine difficultate reddit. [6] Viduae reddidi filium suum per Eliam, Sunamitidi dilectum suum per Elisaeum. [7] Mulieres hebraeae edaces comederunt infantes suos; Hades autem reddidit mortuos et didicit sobrium jejunium.

---

[16] Thesaurus idem est ac antea viaticum, bona scilicet opera, quibus homo post mortem adjuvatur.

LXVII. Mors demonstrat, populum judaicum multo magis nocentem esse, quam se ipsam.

8 Hades non est ipse hades, sed tantum figura ejus; Jezabel erat
verus hades, quae devoravit justos. 9 Filios prophetarum et pro-
phetas occidit et in haden dejecit; Elias a furore ejus in coe-
lum effugit. 10 Quot mortes pro unica Morte fuerunt in populo,
et quot hadae pro unico fuerunt ibidem! 11 Samaria et filia ejus
Jezrael in Israel, et Sion sororque ejus Jerusalem in Juda! 12 In
his duabus voraginibus suffocaverunt prophetas et justos, qui erant
in Juda et in Israel. 13 Cur igitur solus Hades exosus est, cum
multi alii odio magis digni sint, quam ille? 14 Mortui Judaeorum
mihi valde exosi sunt; detestor etiam ossa eorum in Hade. 15 Uti-
nam ejicere possem ossa eorum ex hade, quia foetere faciunt eum!
16 Miror, spiritum sanctum tam diu habitasse in populo, cujus
odor aeque foetidus est ac mores ejus. 17 Cepae et allium prae-
dicatores sunt operum illorum; mens enim populi hujus lascivi si-
milis est escae ejus. 18 Per precationem omnium, qui genuflexi
adorant patrem tuum, miserere mei, adoratoris tui, qui ingratus
fui adversus amorem tuum! 19 Ab Hebraeis et Aramaeis et ab
angelis sit tibi gloria et per te etiam patri tuo glorificatio! 20 Pro
eo, quod os fui Mortis, quae os non habet, filius, qui totus est
os, occludat delicta mea patri suo!

LXVIII. Decimum septimum carmen ejusdem modi.

1 Homo: O Mors, noli superbire, quia justi, filii domini tui,
per ejus mandatum ad te venire debent. (Responsorium: Gloria
sit tibi, per cujus mandatum regnavit Mors, et per cujus resur-
rectionem humiliatus est sicut mendicus!). 2 Mors: Ex hoc, quod
protulistis, ego adhuc magis glorificor, scilicet quod liberos con-
culco, cum ipsa serva sim. 3 H. Adam electus et dominus erat,
et sub jugo ejus serviebatis, tu, o Mors, et diabolus, collega tuus.
4 M. Haec ipsa est gloria nostra, quod nos, qui antea servi eramus,
domini facti sumus, et quod ego et diabolus, collega meus, con-

---

LXVIII. Mors primum de potestate sua cum hominibus disputat, tum iis demonstrat, se odio et inimicitiae eorum non dignum esse, sed per ipsorum tantum liberum arbitrium omnia mala mortis exstitisse.

culcavimus Adamum. [5] Ecce humiliationem tuam et collegae tui, o impii servi! Henoch enim vos duos conculcavit et evolavit et regnavit. [6] M. Etsiamsi Henoch me contristavit, consolationem ex eo accipio, quod in hade pulverem Noë conculco. [7] H. O Mors, time hominem; quamquam enim servus est, jugum dominationis ejus regnat super omnes creaturas. [8] M. Gaudendum mihi est igitur, quod non viles vici; quo magis enim exaltatur victus, eo magis magnificatur victor ejus. [9] H. Valde gemit vox tua, o Mors, de justis; Henoch enim et Elias confregerunt utramque alam tuam. [10] M. Scio me dolores meos consolationibus meis compensare posse; nam pro his duobus innumerabiles venerunt et adhuc veniunt. [11] H. Omnes, qui ad te venerunt et veniunt, hospites tantum sunt; habitant et relinquunt domum tuam, sicut Lazarus. [12] M. Haec vox vestra me multo magis sanavit, quam vulneravit; Lazarum enim, qui contra me rebellaverat, postea rursus subjeci. [13] H. O Mors, interrogationi responde et quaere, quaenam potuerit esse causa resuscitationis ejus, nisi ut per eam praefiguratio resurrectionis pingeretur? [14] M. In disputando bene versati estis, tamquam otiosi; ego autem in opere meo laborare debeo, ut dijudicem et perficiam illud! [15] H. Alias valde parata esse soles ad disputandum; quid nunc deterruit te? Veritas resurrectionis nostrae afflixit te, quando de ea disputatur. [16] M. Exosam me apud vos constituistis, quamquam odio non digna sum; ego enim quiete dono senes et afflictos vestros. [17] Perniciosam me reputatis, o mortales; Adam interfecit vos et ego calumniis petor. [18] Leniter tantum vos detegere volo, quia servus sum; vos autem per peccata vestra me regem super vos constituistis. [19] Voluntas Adami excitavit me, cum antea quievissem; mortua eram, et vos me vivificastis, ut per me moreremini. [20] Accuso mendaces, qui interfecerunt et negaverunt; Adam enim se ipse interfecit et me culpavit. [21] Initium controversiae erat serpens maledicta, quae merito clauda facta est. Illa enim arreptavit, advenit et posuit disputationem inter me et vos. [22] Diabolum relinquitis et contra me litigatis; exite potius, pugnate cum Malo, qui vos superavit! [23] Non nego quidem eum esse collegam meum, sed qua de causa

ego propterea conviciis petor, quia ille valde exosus est, praesertim cum eum jam abnegaverim? [24] Audite verba mea, o mortales, ut vos consoler; ego contristavi vos et ego confiteor resurrectionem mortuorum. [25] Incipit enim stillare in aures meas sonus praeparationis tubae, quae ipsa clangorem suum procurat. [26] Audite verba mea et augete oleum lucernarum vestrarum; a me enim hac in re minime impediemini. [27] Sciatis, quamquam haec dixi, tamen valde dilectum esse sermonem vestrum solitudini hadae. [28] Perpendi enim hominem et magna est pax ejus, quia serpentes et pisces et aves ad eum veniunt. [29] Miror autem, quod etiam angelis dilecta est conversatio ejus, immo quod ipse diabolus quaerit comitatum ejus in gehennam. [30] Vobis, o mortales, erit vivificatio mortuorum, ego autem, quae orbavi, orbabor in hade. [31] Glorificatio ascendat tibi ab omnibus, o vivificator omnium, qui undique colligis pulverem Adami.

LXIX. Ad modum: Nuntius delirationem.

[1] Tu in initio finxisti pulverem per misericordiam et tradidisti ei donum tuum per caritatem. (Responsorium: Gloria sit dominationi tuae!). [2] Tu, o Bone, creasti Adamum, quamquam sciebas, eum ingratum et tui obliturum esse, sed finxisti eum, ut per gratiam vinceres eum. [3] Lugens intuitus sum in corpus, contristatus in animam; tu enim commiscuisti ea in caritate, sed recesserunt et segregata sunt in dolore. [4] Fictum est corpus sapientiâ, insufflata anima bonitate, utrumque perfecte mixtum per dilectionem, sed serpens segregavit ea per malitiam. [5] Judicatur et corpus et anima, si alterutrum ad peccatum induxit collegam suum; peccatum iis commune est, quia et libertas communis est. [6] Te decet, o Benedicte, iterum misericordem te praestare, manu tua denuo fingere Adamum et digito tuo eum pingere. [7] Ecce enim, Domine,

[27] Valde me contristat, quod per resurrectionem consuetudine et societate vestra privabor.

LXIX. Laudat summam Dei bonitatem et misericordiam, qua corpus hominis restituet, eique, una cum anima, aeternam beatitudinem tribuet.

nunquam defecit eum gratia tua; dilexisti eum in initio, miserere
ejus in fine! 8 Etsi enim jam non exsistit, tamen a te creatus est,
ut exsistat, itaque renovabitur a te templum ejus, quod nunc
factum est pulvis ejus. 9 Decet regem, si videt imaginem suam
vetustate corruptam, pulcherrimis coloribus renovare imaginem
obscuratam. 10 Aspectus erat stupendus, cum descenderet splen-
dida altitudo tua in pulverem obscurum, ut pingeret imaginem
illustrem. 11 Hoc ultimum multo excelsius erat priore, quia pul-
verem jam non tantum creavisti, sed ipse eum induisti. 12 Sciebat
Altissimus, Adamum Deum fieri cupere, itaque misit filium suum
humanitate indutum, ut satisfaceret cupiditati Adami. 13 Contri-
status est diabolus, cum videret Adamum, quem detraxerat, in al-
tiorem potius gradum ascendere, ut pudefieret ille, qui detraxit
eum. 14 Laetifica corpus per animam, animae restitue corpus, ut
invicem gaudeant, quod post separationem rursus commixta sint.
15 Adduc animam, ut ingrediatur in domum suam, et quieta sit
habitatio ejus et luceat in ea lucerna ejus! 16 Habitet lux in oculis
ejus, intret vox in aures ejus, sensus ejus destructi et desolati
impleantur conversatione et pace! 17 Senectus exosa non videbitur
in illis, nec dolores nec passiones, quia exuerunt haec in morte.
18 Hoc enim novum mors efficit in mortuis, ut per eam passionem
exuant et gloriam induant. 19 Os mortui in Eden loquetur cum
anima: Unde et quo et quomodo huc venisti? 20 Lux, quae illic
est, intinget corpus in colores suos, ut videat se ipsum quasi ful-
minibus vestitum. 21 Lumen est illic crucifixus, splendor ejus illu-
minabit illos, qui se hic signaveruut magno ejus signo. 22 Appro-
pinquant se angeli ignei hominibus carneis, et in caritate delectan-
tur iis, qui laboraverunt et nunc quiescunt. 23 Appropinquant
angeli, ut praedicent cursus justorum; commemorant virtutes eo-
rum, magnificant eos in operibus eorum. 24 Primitiae laudum re-
centes ascendent ex oribus obturatis, quae in hade conclusa sunt.
25 Audit mors sonum, inclinat aurem suam timens, incidit in
eam tremor, quia mortui incipiunt loqui. 26 Deserent eam inclusi
ejus, resistunt vincti ejus. Includens facta est inclusa, quia
incluserunt eam in inclusione ejus. 27 Gloria erit vobiscum! Do-

minus noster dignetur nos ad vos ascendere, o justi benedicti, quorum voces nunquam deficiunt! [28] Gloria sit illi, qui fluere facit fontem in ore occluso, ut contiuue tribuat laudem per filium patri adorato!

LXX. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] O quam amarus est, fratres mei, hic calix mortis, qui etiam sobrios inebriat, ut insaniant lacrimantes. (Responsorium: Laudetur ille, qui vivificat mortuos!). [2] Per obitum mortui etiam vir gravis vincitur, ut intemperanter lamentetur ob dilectum suum, qui decessit. [3] Conqueritur enim in amore suo membrum relictum de amico suo, qui abscisus est, et cujus consuetudo et conversatio defecit. [4] Nimis debiles sunt, ita ut imitari nequeant Abrahamum, qui tam fortis erat, ut pro Domino suo fructum viscerum suorum in mortem traderet. [5] Illam firmam columnam, quae portabat pondus in populo, exagitabant undae doloris, sed non inclinata est firmitas ejus. [6] Ecce vinitorem, qui, cum videret fructum in vite sua sterili, obtulit uvam serotinam reservatam tamquam primitias. [7] Mirandum est etiam factum Jephte, vinitoris, qui decerpsit botrum adhuc immaturum et obtulit eum domino vineae. [8] Vicit, obtulit viscera sua et oppressit et expulit amorem suum, et non insanivit in dolore suo, quia fides sustentabat eum. [9] Vinum enim mortis est faex, quae per dolorem concitatur; lacrimis inebriat potatores suos et fletu invitatos suos. [10] Magnopere igitur consolatur magnus typus Jephte, qui gladio obtulit thesaurum vitae Domino ejus. [11] Dexteram suam extendit Jephte et adduxit sacrificium. Columba vidit eum contristatum esse et animum ei addidit voce sua. [12] Verus erat sacerdos, qui sacrificavit sanguine ex ipso orta, ut sit typus Domini sui, qui sacrificavit proprio suo sanguine. [13] Quicunque amore inebriatus est, sed per dilectionem

---

LXX. Exemplum Abrahami et Jephte imitandum est, nec immoderate de mortuis lugendum, cum nobis certa spes vitae futurae proposita sit.

veritatis tristitiam vincit, sicut in somnio tantum videt dilectum suum morientem. 14 Accidit enim, quod in somnio amicum suum videt morientem; sed advenit tempus matutinum et consolatur eum de tristitia ejus in somnio. 15 Quam similis est defunctus huic mortuo in somnio, et mors somnio, et resurrectio tempori matutino! 16 Si exorta erit in nobis veritas, sicut lux in oculo, videbimus mortem similem esse terrori somnii. 17 Stultus enim est ille, qui videt, somnum finiri tempore matutino, et nihilominus credit de morte, hunc somnum in aeternum duraturum esse. 18 Oculus, si spem possidet, secreto videre potest hunc somnum mortis per illud tempus matutinum cessaturum esse. 19 Volabit mirabilis odor illius thesauri vitae in corpus, domum animae, quae egressa est ex eo, idque contempsit. 20 Multipliciter exornabitur et decorabitur, quia erit dilectum templum spiritus, reconciliabitur corpus antea desertum et erit habitatio pacis. 21 Vox tubae acclamabit citharis silentibus: Exsurgite, canite, clara voce glorificate sponsum! 22 Tumultus erit inter ora, quando aperientur sepulcra; alter alteri canet instrumento suo, et gloriam tribuet voce sua. 23 Gloria sit tibi, qui magnificasti Adamum, cum adhuc purus esset; gloria sit tibi, qui humiliasti eum in hade, cum se exaltasset! 24 Sit laus humiliatori et sit laus resuscitatori! Mea quoque cithara glorificet Dominum suum in resurrectione sua!

LXXI. De resurrectione.

Ad modum: Vivit Abel et interfectus est Cain.

1 Spiritus per David locutus est: Remunerabor opera ipsorum Moysi et Aaroni et Samueli. Non dixit: remuneratus sum illos, sed potius: remunerabor illos. Laudetur ille, qui per parvam hanc differentiam revelavit gloriam resurrectionis eorum! (Responsorium:

LXXI. Necessitatem resurrectionis e justitia divina probat.

[1] Cf. psalm. 99, v. 8, ubi tamen nunc peschittha non habet futurum ܐܦܪܘܥ, sed imperativum ܦܪܘܥ.

Laudetur ille, qui in justis et prophetis pinxit typum resurrectionis mortuorum!). [2] Propheta monstravit, Noë et Job et Danielem vivos esse, si auditor verba ejus recte intelligit. Si enim justi sunt et se ipsos salvare possunt, etiam a morte liberabuntur et ex hade salvabuntur. [3] Iis enim, qui persecutionem patiuntur, quid prodesset justitia sua, si mortui non reviviscerent? Stultum utique esset pro Deo interfici, si hic non vivificaret, sed tam ingratus esset in merita justorum, ut eos cum aliis omnibus hominibus in hade relinqueret. [4] Si resurgent Moyses et Samuel, tum tantum eos vivere monstravit, secundum rectam scripturae intelligentiam (Jerem. 15, 1). Cur porro laboraret in convertendis peccatoribus, si justi non reviverent, et cur laboraret in convertendis impiis, si sancti non resuscitarentur? [5] Henoch vixit propter Adamum, ne hic desperaret, quia audiverat, se pulverem esse et in eum redire, et ut monstraret, corpus in aeternum cum anima vivere posse. Laudetur ille, qui magnam consolationem per Henoch tribuit patri nostro Adam! [6] Eliam remuneratus est in coelo, ne avidus populus crederet, in terra tantum remunerationem tribui. Jeremiam autem in fovea praemio suo fraudavit, ut meditarentur, ubinam ei retributurus esset. Incitavit eos, ut invenirent veram recompensationem. [7] Si nulla est resurrectio, quid prodest sanguis Abel, qui clamabat contra occisorem suum? Sacrificium, quod obtulit, ipsum interfecit, qui alias nongentos annos vivere potuisset. Si nova vita non esset, cur Deus perdi sineret proximos amicos suos? [8] Mortuum peccatorem non dedit primum Morti voraci, ne juste eum retinere posset, sed fecit, ut justum primum devoraret, quem in resurrectione rursus evomere deberet, ut si eructaretur primus justus, Mors simul ab omnibus ei superimpositis evacuaretur. [9] Laudetur ille, qui dedit asinae vocem apertam, tamquam stimulum,

---

[2] Cf. Ezech. 14, 14. 20.

[6] Deus ideo Jeremiam per totam vitam suam aerumnis et doloribus cumulavit, ut populus inde concluderet, Deum, utpote qui injuste agere non possit, ei post mortem debitam remunerationem reservasse. — Codex C habet in fine: Ille enim, qui Eliam remuneratus est, non potest Jeremiam remuneratione fraudare.

quo verberavit dominum suum eo, quod ipse eam verberarat! Stultus ille mulus incaluit, cum vidisset cumulum argenti. Ne similes simus jumento desperantes de resurrectione nostra! [10] Septem fratres, qui mactati sunt sicut agni inter laniones, ubinam quaerent vitam suam, quonam pacto rejecerunt dona et promissiones? Laudetur ille, qui in fine reddet Semonithae coronam filiorum suorum! [11] Si senex ille propheta credidit, Josiam sicut judicem distincturum esse inter ossa et ossa, haec, fratres mei, aperta est praefiguratio adventus Domini nostri resuscitaturi et distincturi opera defunctorum una cum ossibus eorum. [11] Si resurrectio non erit, quid profuit Josiae, quod honoravit ossa prophetae? Leo confregerat illum, cum adhuc sentiret, Josias honoravit eum, cum non jam sentiret. Sed ossa reservata prophetae in mysterio praedicaverunt resurrectionem. [13] Leo, qui interfecit prophetam, non interfecit asinam, quae mandatum non contempserat. Per hanc asinam salvatam discat Eva interfecta, quod mandatum, quod spreverat, ipsam interfecerit; non enim injustus est judex. [14] Idem ille, qui permisit leoni voraci, ut confringeret prophetam esurientem, qui per escam pellectus erat, mandavit etiam morti famelicae, ut devoraret Adamum voracem. Mors et leo abolebuntur, propheta et Adam resuscitabuntur. [15] Et si surdum illud altare auribus carens, quod Jeroboam fecerat, vocem prophetae audivit et dirupit sinum suum et effudit cinerem suum, eodem modo etiam sepulcra aperientur; si enim lapis audivit prophetam, audient utique ossa creatorem. [16] Ecce etiam in pisce illo typus latet, fratres mei; Jonas enim vixit Deo, quamquam mortuus erat hominibus. Ita etiam nobis mortui videntur defuncti, quamquam vivunt Deo; et dilectus noster, qui immersus est in haden, sicut Jonas rursus ex eo ascendet. [17] Incidit vivus in mortuum mare et loquens in foveam obsignatam et vincti in ignem solutum; mare et fovea et fornax fidejussores sunt mortuis, quod eodem modo respondebunt ex omni loco, quando convocabit eos resurrectio. [18] Consolata est nos fovea

---

[17] Commemorantur hac stropha Jonas, Daniel, tres viri in fornace; sequens stropha de Daniele agit.

viri illius desideriorum, quem pro unica Morte vorace multa ora famelica circumdabant. Aperta est fovea, sicut sepulcra, et succubuerunt bestiae, sicut Mors, et ascendit sanctus praedicans resurrectionem sepultis.

LXXII. Alterum carmen ejusdem modi.

[1] Audite indeque consolationem accipite, fratres mei, quod piscis dispensator erat, qui accepit, reservavit et reddidit! Eodem modo etiam Mors, dispensator hadae, rationem reddet; Dominus enim noster, cum mortuos resuscitaret, vel palpebras oculorum ab ea reposcit. (Responsorium: Gloria sit tibi, o rex Christe, qui excitabis dormientes per sonum tubae tuae!) [2] Si Sephora cirumcidit filium suum circumcisione temporaria et mors cessavit per circumcisionem, quanto magis cessabit mors per verum baptisma? Quicunque enim in Christum baptizatus est, induit vivum vivificatorem omnium. [3] Quomodo Deus sine remuneratione relinquere posset Abrahamum post mortem ejus pro amore et justitia sua, aut quomodo mercede fraudare posset Isaac pro vinculis manuum et pedum ejus et pro cultro, quem oculus ejus repente in se ipsum strictum vidit? [4] Quomodo mercede fraudare posset prophetas, qui sicut agni catervatim jugulati sunt in ovilibus suis, quos Jezabel, lupa prophetarum, jugulavit, et illos centum prophetas, qui ei evaserunt, sed fame et siti excruciati sunt? [5] Quomodo etiam debitum praemium Lot denegare posset, qui tradidit duas filias suas pro sanctis, qui in ipsius domum intraverant? De ore ignis liberavit eum, et in os hadae dejecit eum; quid ergo prodesset ei liberatio, si nulla futura esset resurrectio? [6] Ecce intuere infantes

---

LXXII. Hoc quoque carmine resurrectionem carnis e justitia divina necessario sequi demonstrat.

[1] De pisce, qui Jonam devoravit, sermo est, aut de eo, qui staterem in ore gestabat.

occisos et prophetas mactatos et filios Job obrutos et septem fratres excoriatos cum multis lapidatis; quomodo mercedem denegare poterit Deus omnibus his illustribus? [7] Immo per te ipsum judica, quomodo enim Deum precaris, tamquam remuneratorem aut tamquam fraudatorem? Si fraudator est, nihil laborabis, si autem remunerator est, laborare non cessabis. Num forte poscet et vindicabit mercedem mercenarii et fraudabit mercedem precationis? [8] Si hîc tantum Deus te remuneratur, malum finem praeparavit tibi. Immo, si resurrectionem tibi non faciet, ne hic quidem te remuneratur; tum enim tota habitatio tua quasi fumus est, nec in ulla re peccatoribus apud Deum praestas. [9] Tum latro te prudentior est et fur te praestantior et fornicator te quietior et peccator te validior et impius te locupletior, et si resurrectio non erit, vanus est cursus tuus, o debilis. [10] Et si de hac vita superbis, serpens et balaena multo longaeviores sunt te, et bestiae sunt saniores te et aquilae velociores et leones fortiores; qua de re ergo superbire potes, o stulte? [11] Narra nobis, o debilis, quae sit merces precationis tuae et praemium jejunii tui. Votum tibi potius damnum est et sacrificium tuum detrimentum; si enim resurrectio non erit, aequaberis in hade omnibus hominibus. [12] Et si gladium times, nec occidis, ne pereas, nec furaris, ne comburaris, ecce judex tuus homo est, et largitione corruptus tamen te interficere potest, quemadmodum jam antea innocentes interfecit et econtra noxios absolvit. [13] Rursus vero hanc quaestionem siste: Si a Deo est lex et justum judicium, quomodo Deo magis placere potest justitia temporaría, quam justitia aeterna, si quidem nos resurrectione fraudat? [14] Si enim justus est, quomodo post mortem nostram mercedem denegare potest eleemosynis et precationibus nostris? Si autem non diligit justitiam (quod absit, ut credamus), quomodo et per

---

[12] Sensus hic est: Tu ipse, qui resurrectionem negas, per abstinentiam a peccatis eandem testaris. Hoc enim non ob timorem judicii civilis facere potes, quia judices humani largitioni accessibiles esse solent, teque vel insontem damnare vel sontem absolvere possunt.

quennam leges justae inceperunt observari in terra? [15] Si respondetur: per hominem, hic homo justior esse debet, quam creator ejus, quae impia sententia procul a nobis absit! Ecce enim homo peccator est et largitione corruptus dissolvit leges. Si autem respondetur, legem forte seu per fatum ortam esse, hae duae notiones, legis scilicet et fati, se invicem tollunt. [16] Deus, si justus est, non potest constituere sidera natalitia, quibus homines necessario peccatores fiunt, et quia benignus est, non potest odisse resurrectionem; valde enim malignum esset, si praemio suo fraudarentur justi, qui pro Deo mortem perpessi sunt. [17] Undique conclusum et inquisitum et perspectum est, mortuis resurrectionem fore. Quid inde perdis, o stulte, si erit resurrectio? Crede potius, te per bona opera, quae nunc, tamquam infidelis, frustra observas, aliquando in coelis regnaturum esse! [18] Ea, quae nunc frustra observare studes, metu gladii et tormentorum commotus, observa potius propter spem vitae futurae, et ea, quibus nunc vanam tantum gloriam affectas, fac propter resurrectionem; pro morte desperata morere morte spei plena! [19] Igne combusti sunt sancti, in aquis suffocati recti corde, gladiis mactati contristati, lapidati prophetae, in crucibus suspensi apostoli, et quomodo Justus mercede fraudare poterit myriades myriadum horum depositorum?

LXXIII. Tertium carmen ejusdem modi.

[1] Ecce, dilecti mei, sub terra sunt cadavera et corpora sepultorum, et in coelo sunt justi. Ecce enim utrumque portat deposita hominum, itaque terra et coelum clamarent, si justi praemio suo resurrectionis fraudarentur. (Responsorium: Gloria sit filio,

---

[15] Eadem argumentatione ex incompatibilitate notionum legis seu ordinis et fati etiam alias utitur Ephraem, cf. ed. rom. II 453 f.

LXXIII. Poeta pergit, resurrectionem praecipue e notione justitiae divinae probare.

[1] Hic clarissime testatur S. doctor, animas justorum etiam ante diem judicii et corporum recuperationem in coelo esse, quare locus in codice C fraudulenter corruptus est. Qua de re prolixius dictum est in prolegomenis.

qui per sonum cornus sui aperiet sepulcra et suscitabit mortuos!) 2 Si justus mercator pecuniam mutuam sumpsit pro chirographo, successive augetur usura ejus; et si moritur possessor chirographi, viva manet post eum usura. Quis terminabit usuram sacrificii, quod Abel obtulit? 3 Quis non commodaret Deo, apud quem etiam post decessum nostrum vivit usura precationum nostrarum? Chirographum gignit usuras, et terra continuum proventum et subolem, et thesaurus Dei multiplicat eleemosynas et precationes nostras. 4 Omnibus est una via, fratres mei; a nativitate usque ad mortem et a morte usque ad resurrectionem; sed inde incipiunt duae viae, altera in ignem et altera in Eden; unusquisque ergo oret pro mortuo suo, ut dignus habeatur viâ in Eden! 5 Indorum et Assyriorum hostium cadavera projecit in desertum et vivificavit ossa in campo Ezechielis. Non dirigimur, fratres mei, per necessitatem a potentia aliqua peregrina, sed libera voluntas nostra, quae omnibus potentior est, ipsa gignit et interficit et resuscitat nos. 6 Laeta annuntiatio erat pueris, Pharaonem, qui infantes suffocaverat, per liberationem populi suffocatum esse. Eodem quoque modo morietur Mors per resurrectionem, quae omnes laetificabit; et Mors cessabit ab infantibus, sicut Pharao. 7 Quomodo Deus fraudare poterit infantes, quos impii sicut congeriem locustarum mortuarum in flumen conjecerunt, quorumque patres videntes fleverunt et in coelum clamaverunt? Laudetur ille, qui monstravit iis per sanguinem paschatis resurrectionem infantium eorum! 8 Unus

---

4 Hic versus de solis corporibus, quorum resurrectio in his carminibus demonstratur, intelligendus est. Alias enim S. Ephraem aperte docet, animas jam ante resurrectionem in Eden constitutas esse, cf. ed. rom. III, pag. 225 d.

6 Secundum aliam lectionem: quae omnes vivificat.

8 Alludit ad Ezech. 9, ubi Dominus jubet justos littera Tau signare, quae typus s. Crucis creditur, cum eadem littera apud Phoenices et veteres Hebraeos crucis formam habuerit. — Verbum ܡܝ̈ܬܝܟܘܢ pro vocalium diversitate dupliciter verti potest, aut „mortuos vestros“, aut „morientes vestros“, quorum ultimum praetuli. Ritus enim mortuos signo crucis signandi, nunquam, quantum scio, commemoratur. Versio autem „morientes

ex angelis mandatum accepit et signavit signaculum salvationis in frontibus justorum. Circumcisio pudefacta est, cum videret sigillum secretum, quo vincebatur. Cruce signate morientes vestros, ut vincant alteram Mortem! [9] Malitia non utitur sapientissimus ille creator, nec aliquid constituit aut destruxit sine ratione. Si jam mortalis artifex nihil imprudenter perficit, absit, ut dicamus, Deum aliquid sine sapientia conglutinare aut dissolvere. [10] Et si homo loquens magni aestimat aurum silens, et anxius est, ne quid de eo amittatur, et pictor imaginem, quam pinxit, asservat, ne corrumpatur, quanto magis Bonus servabit imaginem, quam erexit ad gloriam suam? [11] Si resurrectio non esset, vita consumeret justum; transiret per eam et abjiceretur, incideret in terram et finem suum inveniret, finiret vitam suam et omnino exsistere desineret. Absit hoc a justo remuneratore, qui justos suos mercede non defraudat.

LXXIV. Ad modum: O Domine, in hortis tuis.

[1] O quam magnus et splendidus erat Adam in creatione sua, o quam magna erat humiliatio ejus in tempore mortalitatis ejus! Rursus magnificet eum resuscitatio tua! (Responsorium: Renovet eum resuscitatio tua!). [2] In conglutinatione ejus picta est sapientia creatoris ejus, in destructione ejus expressa est malitia deceptoris ejus. Pudefiat ille per renovationem ejus! [3] Electus et magnus

---

quamquam participium Poel rarius cum suffixis jungitur, firmatur per locum S. Ephraemi II, 541 b, secundum quem sacerdotes super aegrotos preces fundunt eosque afflant et signant, id est sine dubio eos oleo in crucis forma illinunt. Si autem verteremus „mortuos vestros", s. doctor doceret, mortuos per alios homines salvari posse, quod rationi non minus, quam fidei repugnaret.

XXIV. Describit, quomodo homines in vita sua opibus, industria, scientia, aliisque rebus excellunt, et quomodo haec omnia per mortem evanescunt, oratque, ut per novam vitam consolationem accipiant. — Hoc carmen, una cum tribus sequentibus, ex parte usurpatum est ad canones quosdam necrosimos consarcinandos, qui falso S. Ephraemo adscribuntur; cf. prolegomena.

erat, cum perficeretur, et contemptus, cum moreretur; in vita sua tamquam aliquid, in morte sua tamquam nihil. Rursus magnifica eum, Domine! [4] Judicat et condemnat, inquirit et absolvit, similitudo ejus divina est et mors ejus animalis; per te glorificetur imago tua! [5] Ecce verbum ejus magnum est et super omnia expansum; in terra loquitur et in hade ad silentium redigitur. Renova cantica ejus! [6] Et demergit se in mare et educit thesauros ex eo; quando autem immergitur in haden, retinet eum Mors. Per te, Domine, in altum evehatur! [7] Strenuus, cui mare et terra subjecta sunt, humiliatur in sepulcro et fit cadaver. Miserere, Domine! [8] Strenuum jugum ejus subjicit animalia, sed jugum Mortis ipsius libertatem humiliat. Per te, Domine, liberetur! [9] Frenis dirigit impetum currûs, sed Mors constringit ipsum et vincit in hade. Solvat eum solvens omnia! [10] Sedet in throno cum diademate et corona, sed Mors ei pompam eripit et ipsum confringit. Per te, Domine, honorem suum recuperet!. [11] Scribit et legit, studet et explicat, sed Morti non persuadere potest sapientiâ suâ. Per te, Domine, liberetur! [12] Quamquam leonem includit et balaenam alligat, Mors tamen ipsum includit in fovea hadae. Educat eum sonus cornus tui! [13] Arborem abscidit et alterat et multiplicat, sed Mors ipsum separat ab omnibus dilectis suis. In tua gloria rursus videat illos! [14] Vulnera sanat medicamentis, quae invenit, sed vulneri Mortis nullum convenit medicamentum. Sanet eum medicamentum vitae! [15] Oleum et aromata ejus et multitudo unguentorum ejus tollere nequeunt odorem ipsius, postquam mortuus est. Tuo sale saliatur! [16] Luminaria dividit in horas et tempora, sed nescit, quae sit hora mortis ipsius. Gloria sit omniscienti! [17] Terrena aggreditur et coelestia explorat, sed quando Mors ad eum venit, obliviscitur eorum et perturbatus est. Per te, Domine, liberetur! [18] Auget usuras et addit eas ad caput, poscit et colligit eas, sed postea spargit et haeredi relinquit eas. Gratia tua ditet eum! [19] Exstruit palatia aestiva et hiemalia, sed unicum sepulcrum pro aestate et hieme sufficit ei. In Eden laetificetur! [20] Dividit et plus accipere quaerit, Mors autem subtrahit eum et dat ei tria cubita in

hade. Ut tibi, Domine, obviam eat, progerminet! 21 De-
faecat vina et multiplicat convivia, Mors autem obturat ei os,
ut non amplius pasci possit. Consoletur eum mensa tua!
22 Colligit et multiplicat avide thesauros, ut sibi coacervet, Mors
autem abducit et reponit eum in haden. Educat eum resuscitatio
tua! 23 Ambulat in semitis et revertitur in via; sed unam viam
relinquit, ad quam postea nunquam reverti potest. Redeat ad
paradisum tuum! 24 Adducuntur vespillones et vocantur gestatores
et homo pro spondis suis utitur arcâ defunctorum. Avolare faciat
eum resurrectio! 25 Laborat in palatiis amplis, quae postea amittet,
et corpus ejus implet sepulcrum et pulvis ejus pugillum. Rursus
innova eum!

LXXV. Alterum carmen ejusdem modi.

1 Dies decessûs est dies acerbus, dies suspirii, dies lacrima-
rum. Domine, esto solatium nostrum! (Responsorium: Domine,
esto solatium nostrum!). 2 Est dies, qui abscidit et aufert mem-
brum a corpore concorde fratrum et cognatorum ejus. Per te,
Domine, rursus infigatur! 3 Est dies, qui dolorem affert senibus
ob filios suos, quia Mors confringit baculum senectutis eorum.
Per te, Domine, fulciantur! 4 Est etiam dies, qui abducit filium
unicum a matre sua et abscidit brachium, quod illam sustentavit.
Tu, Domine, sustenta eam! 5 Est dies, in quo parentes exspirant
et decedunt et relinquunt infantes suos, orbos et ablactatos. Tu,
Domine, educa eos! 6 Est etiam dies, qui separat fratrem a fratre
suo, ut numerus deficiat et digiti imminuantur. Per te, Domine,
rursus expleantur! 7 Est dies, qui filiam senis separat ab eo, ut
excoecetur oculus ejus, per quem vidit. Tuum lumen consoletur
eum! 8 Est dies, in quo separatur maritus a costa sua, et orba-
tur terra, quia jam non est caput corporis. Rursus videat eum

---

LXXV. Monstrat, quantam tristitiam mors cognatorum familiis affert, et lugentes hortatur, ut patienter resurrectionem exspectent.

6 Comparatur hic familia cum manu, et singula ejus membra cum digitis.

in Eden! [9] Est etiam dies, qui separat uxorem a domo sua, ut inversa et effusa sit domus, quia periit ordinatio ejus. Consoletur eam regnum tuum! [10] Est dies, qui repente affert tristes annuntiationes, et in quo fama intrat et perturbat auditum. Pacem recuperet per vocem tuam! [11] Est dies, qui incitat oculos ad fletum et manus ad planctum et os ad ululatum. Per te, Domine, reprehendatur! [12] Est dies, qui advocat multas lacrimas, et qui os intrantis et exeuntis lamentationibus implet. Per bonitatem tuam consolationem accipiamus! [13] Est dies, in quo separatur amicus ab amico suo; hi duo boves, qui separati sunt a jugo concorde, rursus conjungantur per amorem tuum! [14] Est dies, in quo separantur sponsi et sponsae, et pro saltatione est iis planctus. Utinam ad nuptias tuas perveniant! [15] Est dies, qui irritam facit firmam promissionem desponsantium, et pro thalamo sepulcrum sponsae parat. Dignare eam thalami tui! [16] Est etiam dies, qui separat filiam et sororem, ut proficiscantur sicut columbae e domo sua. Habitent in paradiso tuo! [17] Est etiam dies, qui separat filiolam a matre sua, ut contristetur vitis, quia uvis destituta est. Educetur in Eden! [18] Est dies, qui segregat multos infantes; quando venit, vitis obsoleta et desolata est, quia fructus ejus amputati sunt. Reserventur in horreo tuo! [19] Si decedit filius unicus, rami inclinantur, ut moveantur super fructum, qui decidit. Tibi, Domine, offeratur! [20] Gloria sit illi, qui suffocavit mortem, eamque in medio posuit inter vitam et vitam, ut vos doceat, vestram mortem destructam esse! [21] Sumite vobis similitudines ex corpore et in corpore pro eo, quod secundum ordinem veniunt gradus et successiones ejus. Perficiet id ille, qui consummat omnia. [22] Homo murmurat in dolore et tristitia sua; da ei locum, Domine, ut temperetur moestitia ejus, ut tu in omnibus glorificeris! [23] Perturbatum et inordinatum esset, si extemplo resuscitaremur; non autem hoc modo perturbatus et festinans est Bonus. Laudetur ille, qui patienter exspectat omnia! [24] Si igitur omnia perturbaretis et fructus ante flores, nativitatemque ante conceptionem poneretis, tum demum juste flere possetis de eo, quod vivificator omnium nimis diu resurrectionem differret. [25] Credat

tristitia nostra, nos visuros esse defunctos nostros et cum omnibus dilectis nostris praedicaturos esse perfectorem omnium, qui omnes suscitat et vivificat!

LXXVI. Tertium carmen ejusdem modi.

[1] Quis desideraret ornatum tuum, o corpus? Quis servili modo pulchritudinem tuam coleret? Per te, Domine, liberemur! (Responsorium: Per te, Domine, liberemur!). [2] Illum, quem inter vivos pulchritudo tua captivatum tenebat, aspectus tuus inter mortuos in sepulcra nausea afficit. Te, Domine, desideremus! [3] Stulte egit sapiens ille, qui te exornare studuit et sermonem quoque suum expolivit, ut ex te laudem acciperet. Intuere, Domine, in servitium nostrum! [4] Sine Deo est ille, qui te colit; in decessu tuo cum pudore intelliget, cuinam decorus fuerit. Patri tuo per te decori simus! [5] Mors confringet velocem alam tuam, quae studuit, ut semper apud aurum habitaret. Ad te, Domine, volemus! [6] Aquila apud carnem et homo apud pecuniam invenitur. Gratulandum nobis est, quod aurum comedi nequit. Corpus tuum est medicamentum vitae. [7] Quamquam autem nemo aurum manducare potest, nemo tamen eo satiatur, quamquam esca non est, omnes tamen illud esuriunt. Tuum panem desideremus! [8] Mundus acclamat tibi: Veni, egredere ad laborem! Sepulcrum acclamat tibi: Veni, quiesce, o debilis! In tuo portu quiescamus! [9] Est dies, qui juvenes ad sepulcrum exornat et virgines coronat et ad haden mittit. Gaudeant in saeculis tuis! [10] Est dies, qui obscurat domum per fletum, et extendit super parietes ejus tenebrâs et lamentationes. Expellat eum consolatio tua! [11] Increpa, Domine, Mortem voracem, quae nos depascit, vivosque deglutit et in ventre suo sepelit! Scindat eam tuba tua! [12] Est dies, qui aufert ornamentum spondarum, ut pro ornamentis suis moestae sint in saccis. Tuus dies laetificet nos! [13] Mulierem educit e de-

LXXVI. Hortatur homines, ut mortis memores, luxuriam et avaritiam contemnant et saluti suae studeant; tum iis post mortem terribilem et tristem paratam esse resurrectionem ad vitam.

core domus ejus, ita ut omnia perversa et effusa et confusa red-
dantur, quia perierunt ordinationes ejus. Ordinemus animas nos-
tras! 14 Est dies, qui inclinat et incurvat stabilia, in quo incli-
nantur cedri super cedros, quae ceciderunt. Per te, Domine, rursus
progerminemus! 15 Corpus corrumpitur, quia anima ex eo egressa
est, sal et vita sensuum et membrorum. Rursus per eam exor-
netur! 16 Est dies, in quo dives intuetur thesauros suos, et
videt, quod opes non adhaerent domino suo. Ditemur in aera-
rio tuo! 17 Est dies, in quo soli justi laetantur, qui possident
et collegerunt sibi viaticum eleemosynarum. Cura tua nobis
viaticum suppeditet! 18 Detrahitur cutis, quae obducta est
super faciem, et erit facies nuda et indecora. Exornet eam re-
suscitatio tua! 19 Aures factae sunt foveae illi vermi hadae, et
oculi facti sunt nidi tineae in sepulcris. Vide, Domine, humilia-
tionem nostram! 20 Homines de terra formati descendunt et in
turpe lutum convertuntur in sepulcro humiliati, qui antea tam
pulchri erant. Vide, Domine, devastationem nostram! 21 Est dies,
in quo decedunt reges in tristitia et dimittunt diademata sua et
descendunt in haden. Rex noster in coelis est. 22 Mors humiliat
omnes, mors depauperat omnes, mors destruit omnes, mors de-
pascit omnes. Expellat eam resuscitatio tua! 23 Dies decessûs est
dies acerbus, dies omnes ad fletum incitans, dies omnes contris-
tans. Tuus dies, Domine, vincat eum! 24 Dies autem resurrectionis
congregat omnes, consolatur omnes, laetificat omnes. Tuus dies,
Domine, ad nos perveniat! 25 Dies est, in quo videbunt parentes
liberos suos, est etiam dies, in quo fratres videbunt fratres suos.
Gloria sit vivificatori omnium!

LXXVII. Quartum carmen ejusdem modi.

1 Per defunctum intelligamus, habitationem nostram sicut som-
nium esse; si enim possessor ita evanescit sicut spectrum, quanto

---

LXXVII. Mors nobis omnia adimit, ideoque nos docet, rebus terrenis non confidendum esse. Resurrectio igitur nobis exspectanda est, nec quaerendum, cur tam diu retardetur; Deus enim sapienter omnia secundum tempus et ordinem distribuit.

magis possessio ejus? (Responsorium: Tu, Domine, resuscita illum!). [2] Propter hunc diem, in quo cessabit conglutinatio nostra, venite, desinamus intueri mundum, qui cessabit! Venite, adoremus Dominum nostrum! [3] Est dies, qui silere facit os, ut non amplius sonet, quia consumpta est scaturigo verborum ejus et fons effatorum ejus. Per verbum tuum consolationem accipiamus! [4] Hic est dies, qui aures apertas obturat, quia mors eas oblinit, ut surdae fiant. Per tuam vocem aperiantur! [5] Est dies, qui claudit oculos claros, lucernas et lampades templi animarum. Videant tuum lumen! [6] Oculos claudit sicut fenestras, et obscurat domum, quia relinquit eam hospes anima. Rursus recipiat eam in resurrectione! [7] Hic est dies, qui ligat et otiosas facit manus. Homo inceptum finire non potest et gemitus edit. Per tuam virtutem confortetur! [8] Perdit gressus, efficitque, ut calces consuetam opem ferre recusent; non jam sunt passus, quia abscisae sunt viae. Saltent pedes in convivio tuo! [9] Dies est, qui impedit halitum, ne intret; ab intus coarctat et expellit eum, ut exeat. Expelle eum per resuscitationem! [10] Cogitationem, quae est rota omnium motuum, per stuporem ligat et per silentium quiescere facit. Digna sit regni tui! [11] Est dies, in quo color in alium colorem mutatur, et pro colore vitae color mortuorum induitur. In tuo lumine illustretur! [12] Comparate gramina et corpora, et intuemini Bonum; si enim gramina resuscitat, quanto magis corpora vestra vivificabit ad glorificationem suam? [13] Horae ordinatae sunt, unaquaeque in tempore suo; eodem quoque modo ordinata sunt tempora a Domino omnium. Gloria sit ei, qui instituit omnia! [14] Hora decima praevenire nequit sextam; ita etiam non oportet vos petere tempora ante praecedentia tempora. Laudetur ille, qui omnia ordinavit! [15] In bono etiam ordine positi sunt menses, nec unquam unus mensis alios in numero praevenit. Laudetur ille in ordinationibus suis! [16] Perturbatio esset, si Nisan mensem Thisri praeveniret, et perturbatus est ille, qui interrogat: Ubi est resurrectio? Laudetur ille, qui ordinavit omnia! [17] Perturbatum esset, si messis sationem praeveniret, nec minus, si resurrectio mortem praeveniret. Gloria sit agricolae nostro! [18] Si enim finita et consummata erit

satio defunctorum, tum veniet tempus angelorum, ut exeant ad messem. Gloria sit satori nostro! 19 Recte igitur mortem antecedit nativitas, et recte resurrectio terminat mortem. Gloria sit omniscienti!

Finitus est liber hymnorum Nisibenorum beati Domini Ephraem, qui sunt numero septuaginta septem.

Gloria sit Patri et Filio et Spiritui sancto nunc et in omne tempus et in saecula saeculorum, Amen!

Inter utramque subscriptionem olim alia quaedam scripta erant, quae sine dubio scribae aetatem et patriam indicabant, sed a Moyse abbate erasa sunt, cf. prolegg. — Ceterum hic obiter notari potest, non solum hanc subscriptionem, sed etiam singulorum hymnorum titulos, melodias, totasque unithas (responsoria) rubro colore exaratas esse.

INDEX RERUM.

Abraham episcopus Nisibenus, post a. 361, cf. prolegg. 5, carm. 17—21. Aetate junior erat (18, 3, 5; 19, 2). Juliano restitit (18, 5—8).
Acta S. Ephraemi hymnos Nisibenos commemorant, pr. 2.
Anazit castelli expugnatio 10; p. 4.
Animarum status post mortem idem ac post resurrectionem 47, 5, 13; 64, 6; 69, 19; 73, 1; p. 6.
Apameensium aera p. 1.
Assyria nomen Persiae 6, 7.
Apocatastasis non docetur a S. Ephraemo 59, 8.
Baal Nisibi colitur 9, 6. 12. 16; 11, 15. 19. 21.
Babu episcopus Nisibenus post a. 338, cf. 17, 11; 19, 16; p. 5. Captivos redimi curavit 14, 4. 23; 19, 16.
Bardesanes negat resurrectionem 46. 51. Corpus a diabolo deducit 46, 12, cf. 45, 8. Fatum docet astrologicum 72, 13—16.
S. Barses Edessae episcopus falsis criminibus culpatur 29, 6—7; p. 5.
Canones necrosimi nonnulli non genuini sunt p. 2.
Chrisma in ordinatione sacerdotum usitatum 17, 2; 19, 2.
Constantinus 21, 20.
Constantius 13, 4—6; 21, 20; 29, 16.
Crucis signum 69, 21. Morientes eo a sacerdotibus signantur 73, 8.
Dei filius aeternus 14, 14; 38, 9.
Edessena ecclesia per Arianos turbata 26—30; p. 3. 5.
Episcopatus antiquitas apud Syros p. 5.
Eucharistia est verum Christi corpus 3, 7; 34, 10; 46, 8.
Festum commune Martyrum in 13. Maji 6, 30; p. 5. Cf. etiam addenda. Festum ascensionis et natalitiorum Christi 6, 30.
Haran, urbs pagana 31—34; p. 5.
S. Jacobus episcopus Nisibenus † 338, cf. 13—14; p. 5. — Corpus ejus Nisibi asservatur 13, 18—21.
Jovianus 21, 13. 20.
Julianus 18, 5. 6. 8; 21, 15—17.
Joannis Baptistae ossa Edessae asservata 33, 13.

Limbus patrum per Christi descensum ad inferos evacuatus 38, 1. 5; 36, 12; 39, 2. 4. 6. 9. 18; 41, 15; p. 6.
S. Maria immunis est a peccato originali 27, 8; p. 6.
Martyres Edesseni 33, 13.
Manichaei negant resurrectionem 45; 46, 8. Docent materiam igne absumtum iri 45, 5 et tenebras lucem aggressas esse 45, 11. Opinio eorum de origine animae et corporis 45, 8.
Marcion resurrectionem negat 46, 8; Christum fingit Deum peregrinum, non creatorem 37, 9—11.
Nisibis tertio a Sapore obsessa 1; p. 4. Obsessione liberata 2—3. Ejus fata in bello a. 359, cf. 4—12; p. 4.
Paddan quid significet 31, 1; 33, 11.
Peccatum originale et mors ex praevaricatione Adami orta sunt, 43, 14; 53, 7; 54, 14. 16; 65, 23; 68, 17. 19.
Petrus deorsum crucifixus 59, 2—3. Ejus primatus 20, 6.
Poenitentia canonica 21, 12.
Preces pro defunctis 62, 31. 32; 73, 4; p. 6.
Reliquiarum cultus 13, 18—21; 42; p. 6.
Sacrificium missae 1, 2; 17, 6; 18, 12.
Sanctorum intercessio 13, 18; 14, 25; 43, 8. 10—12; 49, 17.
Saporis II bella contra Romanos p. 4. Incesta ejus matrimonia 6, 5.
Thomae apud Indos praedicatio et martyrium 42, 1. Ossa ejus partim in India remanserunt, partim per mercatorem Edessam translata sunt 42, 1. 2. 4.
Turis usus in sacris 17, 4.
Unio hypostatica naturarum in Christo 35, 8; 38, 9.
Virginitas praedicatur 1, 9; 19, 1.
Vitus, Haranitarum episcopus 31—33, p. 5. Successit S. Barsae et patria Edessenus erat 33, 8. Multos labores sustinuit per idololatras Carrhenses 31, 3. 27—29. 33—36; 33, 1. 5. 6, et per clericos haereticos 31, 30—32.
Vologeses, episcopus Nisibis † 361, cf. 13—16; p. 5. Valde disertus et eloquens erat 14, 2—4. 15—16; 15, 7. 8; 17, 11; 18, 2. Episcopatus ejus per clericos haereticos turbabatur 7, 9—13; 15, 1. 2. 18—20.

ܡܢ ܐܪܐ ܕܟܢܫܝܢ܂ ܠܗ ܐܦ ܡܢܟܣܐ ܗܢܐ ܩܢܐ (ܡܝܡܐ id est ܘܕܝܪܝܐ ܕܗܢܘ.
ܐܠܗܐ ܢܚܣ ܠܗ ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܠܘܢ ܒܗܘܢ܆ ܐܬܘ܆ ܗܠܟܝܢ
ܒܠܗܘܢ ܡܠܝܢ ܘܣܥܝܢ ܠܘܬ ܙܥܘ ܕܢܦܩ ܡܥܡܐ ܗܢܐ ܕܐܡܪ ܡܢ ܟܠܟܘܢ ܥܠܠ
ܐܠܗܐ ܘܡܠܝܢ ܘܐܬܟܠܝܢ ܘܠܟܠܗ ܕܢܘܟܪܝܐ.

In primo et ultimo folio vacuo scripta est oratio manu valde sera, sub titulo ܟܠܡܝܐ ܕܩܘܒܠܐ et incipiens ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܐܬ ܒܪܝ ܠܟ܂ ܡܘ ܐ̄ ܕܫܦܠܘܬܟ

Cod. F hanc habet subscriptionem ܫܠܡܘ ܡܦܩܬܐ ܕܐܦܣܝܢ ܠܡܦܫܪ ܐܦܣܝܢ ܠܡܟܠܐ ܕܐܪܝܢܝ

ܡܬܢܚܡ. ܒܝܘܡܐ ܟܠܗ ܩܝܡܬܗ. ܠܚܝܐ ܕܠܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܫܒܝܐ ܚܒܝܫܝ
ܐܠܝܢ. ܚܕܐ ܚܕܐ ܒܕܘܟܬܗ. ܗܠܝܢ ܚܒܝܫܝܢ. ܐܚܪܢܐ ܠܡܦܪܩܐ ܟܠ.
ܡܫܝܚܐ ܠܡܚܠܡܘ ܟܠ܀ ܡܠܬܐ ܗܝ ܕܐܡܪ. ܐܦ ܡܝܬܐ ܠܚܝܐ. ܢܩܘܡܘܢ
ܐܦ ܢܚܠܡܘܢ. ܐܚܪܢܐ ܩܕܡ ܐܚܪܢܐ. ܒܪܝܫ ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ ܟܠ܀ ܡܫܝܢ
ܢܘܦ ܡܫܡܫܝܢ. ܚܝܠܐ ܠܡܠܐܟܐ. ܘܠܐ ܩܝܡ ܚܝܠܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ
ܒܡܫܝܚܐ. ܒܪܝܫ ܗܘ ܕܠܡܫܡܫܘܬܗ܀ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܬܪܡܝ. ܢܡܫ
ܗܘ ܩܝܡ. ܘܡܫܝܚ ܩܕܡ ܕܐܦܪܢ. ܕܐܡܪܗ || ܢܘܣܚܐ. ܒܪܝܫ ܗܘ ܫܪܝ b
ܟܠ܀ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܬܒܪܟܐ. ܫܪܝܐ ܗܘܐ ܩܝܡ. ܘܗܟܢ ܕܠܡܫܘܬܐ.
ܢܩܘܡ ܢܘܣܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܐܬܝ܀ ܡܫܠܡ ܫܡܝ ܘܡܢܘܩܬܐ. ܐܪܟܐ
ܕܟܬܝܒܐ. ܘܡܠܟܐ ܐܦܝ ܟܬܒܐ. ܠܡܦܩ ܠܫܪܪܐ. ܡܫܝܚܐ ܠܐܪܘܢܝ܀
ܡܫܝܢ ܟܠܗ ܙܒܢܐ. ܡܠܟܐ ܩܝܡ ܡܠܟܐ. ܘܡܫܝܢ ܕܡܫܘܬܐ. ܡܫܠܡ
ܢܘܣܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗܝ ܟܠ܀

ܫܠܡܬ ܦܢܩܝܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܩܕܝܫ ܐܦܪܝܡ ܕܗܘܝ
ܒܡܫܝܚܐ ܡܫܠܡ ܘܡܫܠܡܐ܀

ܡܫܝܚܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܡܫܪܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܗܘ ܡܫܘܚܐ ܘܡܫܝܚ ܐܦܝ
ܕܟܠܟܘܡ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܝܢ܀

---

78 Cod. F incipit post ܗܘܐ 78 F ܢܩܘܡ 82 F omittit ܗܝ
83 F ܩܝܡ ܗܘܐ 87 F ܢܘܣܚܐ 89 F ܘܡܠܟܐ

Inter utramque subscriptionem nonnulla erasa esse apparet, quibus haec ab abbate Moyse substituta sunt: ܐܦ ܠܡܠܟܘܬܐ ܗܕܐ ܢܘܣܚܐ ܡܠܟܐ ܦܘܫ ܕܐܪܐ ܕܐܘܣܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܝܕܬ ܠܚܘܪܐ ܗܘ. ܐܦ ܕܐܝܢ ܡܫܝܚܐ ܚܠܦܝܢ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܐܪܐ ܡܬܢܐ ܕܝܠܝܕܘܬܐ ܕܢܘܪܐ ܐܘ ܕܐܪܐ ܠܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܘܡܢ ܡܫܪܝܢ ܢܘܪܐ ܕܐܝܠܗ ܕܟܘܢܐ ܐܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗ ܢܘܪܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܢ ܡܫܝܚܐ ܚܕ ܐܢܫܐ ܕܠܗ ܒܥܘܬܐ ܘܡܠܟܐ ܐܬܚܠܦܬ ܒܗܝ ܡܠܟܐ ܐܦܝܢ.

Et infra subscriptionem alius scripsit haec, quae post voces ܠܗ ܠܚܘܪܐ supra positas inserenda sunt: ܠܚܘܪܐ ܕܟܠ ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ ܕܡܫܪܝܐ ܕܐܘܣܝܐ

LXXVII.

ܕ ܡܪ ܡܠܟܗ܀

ܒܟܠܗܝܢ ܥܢܝܢܘܗܝ. ܠܡܘܫܐ ܕܐܝܟ ܫܠܝܚܐ ܗܘ. ܐܦ ܕܝܢ ܡܢܐ.
ܗܘܐ ܠܬܚܬ ܐܝܟ ܫܪܪܐ. ܚܝ ܡܢܐ ܥܢܝܢܘܗܝ. [ܠܦܘܩܕܢܐ:] ܐܬܐ ܡܪܢ
ܠܫܡܫܘܗܝ܀ ܡܢܝܢܐ ܟܠܗ ܡܘܡܝܢܐ. ܕܚܙܝ ܗܘܘ ܡܢܗ. ܠܘ ܒܨܠܝ
ܥܢܝܢܘܗܝ. ܒܟܠܡܢܐ ܕܚܙܝ ܠܗ. ܠܡܢܝܢ ܠܘ ܒܥܠܡܝܢ܀ ܡܘܡܐ
ܗܘ ܕܡܢܝܢ. ܒܡܘܡܐ ܘܠܐ ܢܦܩ. ܕܐܦ ܡܘܡܐ ܥܠܡܝܢ. ܘܡܢܝܢ
ܥܠ ܡܢܝܢܘܗܝ. ܒܡܠܟܘ ܬܠܬܝܢ܀ ܡܘܡܐ ܗܘ ܕܡܢܝܢ. ܐܪܒܥܐ ܘܡܢܝܢܐ.
ܕܥܠ ܐܢܫ ܡܘܬܐ. ܘܗܘܘ ܚܝܐ. ܒܡܠܟܘ ܬܠܬܝܢ܀ ܡܘܡܐ ܗܘ
ܕܡܠܟܝ. ܠܟܢܫܐ ܡܢܝܢܐ. ܡܢܝܢܐ ܘܡܠܟܐ. ܕܡܘܬ ܠܡܘܬܐ.
ܬܫܥܐ ܠܡܘܢܘ܀ ܠܟܢܫܐ ܐܝܟ ܡܢܝܐ. ܡܢܝܢ ܐܦ ܡܢܝܢ. ܒܡܘܡܐ
ܕܡܠܟܘܗ. ܠܡܘܬܐ ‖ ܠܡܘܬܐ. ܡܠܟܘܗ ܒܡܘܡܐ܀ ܡܘܡܐ ܗܘ 117
ܕܐܬܐ. ܡܢܝܢ ܕܡܢܝܢܐ. ܥܢܝ ܘܠܐ ܡܢܝܢ. ܘܡܢܝܢ ܡܠܟܐ. ܒܡܠܟܘ
ܬܠܬܝܢ܀ ܡܢܝܢ ܡܠܟܐ. ܡܢܝܢ ܬܫܥܐ. ܟܠܗ ܠܘܬ ܕܘܟܬܗ.
ܕܡܢܝܢ ܐܘܟܝܢܗ. ܠܡܘܬ ܡܢܝܢܟܘ܀ ܡܘܡܐ ܗܘ ܕܠܒܫ. ܠܡܘܢܐ
ܕܐ ܬܠܬܐ. ܡܢ ܗܘ ܐܟܝ ܠܗ. ܕܡܢܘܢ ܕܡܢ ܠܗ. ܠܕܡܢܘܗܝ
ܒܡܢܝܢܐ܀ ܡܢܝܢܘܗ ܕܐܠܗܗ. ܡܢܝܢ ܡܢ ܐܘܟܝܢ. ܒܡܢܘܢܐ ܐܡܪ
ܠܗ. ܒܡܠܟܐ ܡܢܝܢ ܠܗ. ܠܡܘܬܐ ܠܡܠܟܘܬܟܘ܀ ܡܘܡܐ ܗܘ
ܕܡܢܝܢ. ܒܡܢܝܢ ܕܡܠܟܘܬ. ܡܠܟܘ ܗܘ ܕܡܢܝܢ. ܕܡܢܝܐ ܡܠܟܘܬܟ.
ܒܡܘܡܢܝ ܡܢ ܕܐܘܢ܀ ܠܡܘܬܐ ܡܢ ܘܡܢܝܢܐ. ܘܡܢܝܢ ܠܡܘܬܐ. ܐܘ ܡܢ

LXXVII, inscr. F ܡܪ ܡܠܟܗ   8 O. E. III 327 c ܕܢܦܠܬ   10 O. E. III 327 d ܠܟܠܟܘܢ   13 Post voce ܠܡܘܡܐ expunctum est ܡܢ   13 O. E. III 327 d ܡܘܡܐ   14 O. E. III 327 d ܡܢܩܘܗܝ   16 O. E. III 327 d ܬܠܬܝܢ   29 Post ܕܡܠܟܘܗ videtur sequi vox in codice, quae legi nequit, fortasse ܗܘ   30 Cod. F rursus incipit post vocem ܠܡܘܬܐ et desinit in v. 54
30 F habet ܪܘܚܐ pro ܠܡܘܬܐ   31 F ܠܡܘܡܐ ܠܡܠܟܘܗ   34 F ܡܢܝܢ
35 F ܡܢܝܢܬܐ vel ܡܢܝܢܬܐ   44 F ܠܡܢܗ pro ܡܢ ܠܗ   48 F ܐܘܟܝܢ

ܛܠܝܐ ܕܪܒܐ ܠܟ. ܫܠܡܐ ܡܠܟܐ ܠܟ. ܒܢܘܗܪܗ ܡܚܪ ܠܟ. ܢܬܒܥܘܢ
ܡܫܬܥܒܕ: ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܡܠܟܐ. ܩܠܐ ܕܓܒܪܐ. ܘܡܠܟ ܫܠܝܛܘܬܗ
ܒܥܡܐ ܕܫܠܝܚܘܗܝ. ܥܒܕܘ ܢܨܝܚ ܠܟ܀ ܐܬܠܐ ܕܝܢ ܗܕܪܗ. ܕܒܥܘܕܪܗ
ܦܩܕ ܠܗ. ܒܥܐ ܘܐܬܥܝܪ ܘܒܠܥܗ. ܐܣܝܪܘ ܠܡܥܒܕܘܗܝ. ܢܛܪܬܗ
ܢܛܠܐ܆ ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܡܪܝܗ. ܘܩܪܒ ܡܬܚܢܐ. ܘܩܕܡܘܗܝ ܐܪܙܐ. ܠܐ
116 ܐܪܙܐ || ܕܢܓܠܐ. ܟܕ ܗܘܐ ܥܒܕܐ ܕܝܢ ܥܒܕܐ܆ ܡܪܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܕܢܚܬܐ
ܠܗ ܢܚܬ. ܒܥܒܕܐ ܘܫܡܫܐ. ܕܢܚܬ ܠܒܝܬ ܗܘ ܡܪܟܒܬܐ. ܟܕ ܗܘܐ ܡܢܚܬܐ܀
ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܒܣܪܢܘܬܗ. ܚܕܪ ܠܐܡܬܐ. ܘܫܪܐ ܕܝܢ ܠܒܝܬ. ܠܥܡܪܗܘܢ
ܒܢܝܬܐ. ܠܓܠܝܐ ܒܗ ܚܘܝ܆ ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ. ܒܚܝܠܗ
ܫܪܐ ܒܗ. ܕܢܝܚܐ ܘܫܦܝܪܐ. ܐܪܙܐ ܕܝܕܥܬܐ. ܠܐܦܝ ܫܘܦܪܗ܀
ܒܥܡܠܐ ܕܥܒܕܐ. ܐܬܦܪܥ ܠܐ ܐܦܐ. ܘܗܘܐ ܠܦܩܕܢܗ. ܘܥܒܕܢ
ܦܪܥܢܐ. ܢܛܥܠܗ ܠܡܫܩܝܘ܀ ܐܪܬܐ ܗܘܬ ܒܟܠܗ. ܠܗܘ ܢܣܒ ܕܥܒܕܐ.
ܘܟܬܒܐ ܗܘܬ ܒܟܬܒܐ. ܒܪܘܚܐ ܕܥܒܕܐ. ܚܙܐ ܕܝܢ ܠܡܥܒܕ܀ ܒܥܡܠܐ
ܕܒܝ ܡܠܟܐ. ܠܗ ܘܗܘܐ ܒܥܡܠܐ. ܒܠܐ ܕܥܡܠܐ. ܥܡܠܐ ܕܥܒܕܐ.
ܚܙܐ ܕܝܢ ܫܘܒܚܐ܀ ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܝܠܕܗ ܒܗ. ܒܥܒܕܐ ܒܪܘܚܐ.
ܘܥܒܕ ܠܫܡܫܘܗܝ. ܘܠܫܘ ܠܗ ܠܥܡܠܐ. ܒܥܒܕܐ ܒܥܡܠܐ ܗܘ܀ ܒܥܒܕܐ
ܡܥܒܕ ܒܗ. ܡܥܒܕܐ ܡܥܒܕܢ ܒܗ. ܒܥܒܕܐ ܥܒܕܐ ܒܗ. ܡܥܒܕܐ
ܘܒܗ ܒܗ. ܕܐܣܝܪܘܗܝ ܠܡܫܥܒܕ || ܥܒܕܐ ܕܠܡܠܟܐ. ܥܒܕܐ ܗܘ ܡܕܒܪܐ. b
ܥܒܕܐ ܗܘ ܡܫܒܚܐ ܒܗ. ܥܒܕܐ ܡܫܒܚܢ ܒܗ. ܬܪܥܝܬܗܘܢ ܕܝܢ ܥܒܕܘ܀
ܥܒܕܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ. ܗܘܝܘ ܡܫܬܟܚ ܒܗ. ܗܘܝܘ ܡܫܬܐ ܒܗ. ܗܘܝܘ
ܡܣܝܒ ܒܗ. ܠܪܘܚܐ ܕܝܢ ܥܒܕܘ܀ ܥܒܕܐ ܗܘ ܕܐܒܗܬܐ. ܫܪܝܢ
ܠܒܢܝܗܘܢ. ܥܒܕܐ ܗܘ ܠܒܝܬ ܐܒܐ. ܫܪܝܢ ܐܒܗܬܗܘܢ. ܫܡܫܐ
ܠܚܝܠܐ ܒܗ܀

---

61 Ab hoc versu incipit cod. F usque ad vocem ܒܥܠ in v. 81   65 F ܕܐܥܝܪ   76 A ܒܗ   86 O. E. III 282 f ܘܠܫܢܐ ܕܡܣܒܪܢܘܬܐ   Cod. F incipit a voce ܡܢܣܒ in v. 109 et desinit in voce ܐܡܪ LXXVII, 4.   109 F ܒܗܘܢ   110 F ܒܗܘܢ   114 F ܡܟܝܟܐ ܒܗܘܢ   115 O. E. III 292 f ܡܣܒܪܢܐ ܗܘ   116 O. E. III 293 a ܠܢܘܗܪܗܘܢ   118 F ܡܫܠܛܝܢ ܒܗܘܢ   119 F ܡܚܝܠܐ ܒܗܘܢ   120 F ܒܗܘܢ   126 F ܠܚܝܠܐ ܒܗܘܢ

ܠܗܘܡܫܐ ܡܪܘܡܐ. ܕܢܚܬ ܠܟܠܢܫ. ܘܐܦ ܥܠ ܡܫܡܫܢ. ܠܘܬ
ܠܡܫܪ ܒܗ. ܕܠܝܬ ܕܐܝܟ ܥܠܘܗܝ܀

LXXVI.

ܝ ܡܪ ܦܠܟܗ܀

ܡܠܬܗ ܕܐܒܘܗܝ. ܬܫܒܘܚܬ ܡܪܢܐ. ܡܠܬܗ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܬܫܒܘܚܬ
ܠܒܪܘܬܗ. ܕܡܢ ܡܢܗ ܬܫܒܘܚܬܗ. [ܠܡܠܬܐ:] ܕܡܢ ܥܡܗ ܬܫܒܘܚܬܗ܀ ܐܝܟܢܐ
ܕܩܡܬ ܚܝܐ. ܫܡܥܢܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܝܠܗ. ܐܫܬܡܥ ܩܠܗ ܕܡܠܬܐ. ܐܫܬܡܥܘ ܡܠܝܢ
ܕܝܠܗ. ܠܟܘܢ ܡܢܗ ܬܫܒܘܚܬ܀ ܗܢܘ ܗܘ ܫܘܒܚܐ. ܕܐܦ ܒܟܠ ܠܥܠܡ.
ܗܢܘ ܐܦ ܡܫܒܚܝܢ. ܕܡܫܬܒܚ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܚܕ ܡܢܗ ܫܘܒܚܐ܀
ܕܐܦ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܝ ܡܢܟ. ܒܟܠܙܒܢ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܕܐܬܚܙܝ
ܠܚܕܐ ܗܘܐ. ܐܚܝܕ ܕܝ ܬܫܒܘܚܬ܀ ܡܠܬܐ ܗܘ ܠܒܪ ܠܗ. ܠܟܠܗܘܢ
ܡܠܝܐ. ܕܐܦ ܘܐܦ ܡܠܝܢ. ܐܦ ܕܝܢ ܕܗܘܐ. ܒܟܠܗ ܡܢܗ ܬܫܒܘܚܬ܀
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝܢ ܕܫܡܝܐ. ܘܐܠܗܐ ܕܝܢ ܘܫܘܒܚܐ. ܒܡܢܘܬ ܗܘ ܕܝܠܗ ܕܥܠܡܐ. b
ܒܡܠܝܢ ܗܝ ܕܗܘܬ. ܗܢܘ ܗܘ ܫܡܥܢ ܗܘ܀ ܗܘ ܕܝܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ.
ܕܝܠܗ ܕܫܡܥ ܩܠܗ. ܗܘ ܠܗ ܡܬܬܫܒܚܐ ܗܘ. ܠܗ ܗܘ ܗܘ ܡܢ ܥܠ
ܐܢܫ. ܠܟܠܢܫ ܬܫܒܘܚܬ܀ ܠܟܠܡܐ ܡܪܐ ܟܠܗ. ܠܐ ܡܢܗ ܠܟܠܗܝܢ.
ܡܢܗ ܡܪܐ ܟܠܗ. ܠܐ ܬܗܒ ܫܘܒܚܐ. ܬܫܒܘܚܬ ܡܠܟܘܬܗ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ
ܕܐܒܘܢ. ܡܢ ܥܠܡ ܡܢܗ. ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܢܟܠ. ܡܫܒܚ ܠܗ ܠܡܠܟܐ.
ܬܫܒܘܚ ܠܗ ܠܟܠܡܢ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܢܗ
ܟܠ ܐܢܫܘܬ. ܫܡܥܢܐ ܘܐܡܪܢܐ. ܬܫܒܘܚ ܒܡܠܟܘܬ܀ ܬܫܒܘܚ ܡܢܗ ܒܡܠܟܘܬܐ.

---

14 Cod. F rursus incipit in voce ܡܢܡܠܠܟܠܗ et desinit in voce ܠܟܠܗ v. 35. 38 O. E. III 292 b ܠܟܠܠܟܐ ܕܠܝܩܘܢ 40 O. E. III 292 b ܕܠܐ 41 O. E. III 292 c ܠܟܐܠܝܢ ܡܫܡܫܐ 44 O. E. III 292 c ܘܡܠܟܡܫܐ ܡܢܨܥܬܐ 46 O. E. III 292 c ܠܒܝܘܢ ܡܢܠܗܘܢ 47 O. E. III 289 b ܕܡܢܠܠܗܘܢ 50 O. E. III 289 b ܫܡܥܐ ܘܐܡܘܢܐ 51 O. E. III 289 b ܠܒܝܪܘܬܗ ܒܡܠܟܘܬܐ

ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܒܡܠܟܘ ܕܡܠܟܐ܀ ܡܘܗܒܐ ܗܘ ܕܐܬܝܗܒ. ܠܒܢܝ̈ܐ ܠܟܠܚܕܐ.
ܘܐܬܪܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܫܘܡܠܝܐ ܕܐܘܟܡܬܐ. ܟܕ ܡܢܝܢ ܬܠܬܝܢ܀ ܡܘܗܒܐ
ܗܘ ܕܩܢܐ. ܠܟܗܢܐ ܫܡܝܢܐ. ܕܟܠܗ ܘܐܬܩܢܝ. ܘܗܘܐ ܡܢܐ ܦܘܩܕܗ.
ܒܗܘܢ ܬܠܬܝܢ܀ ܡܘܗܒܐ ܗܘ ܕܦܪܫ ܒܗ. ܢܡܘܣܐ ܩܕܡ ܡܪܢܗ. ܠܘܬ
ܐܬܐ ܕܐܦܪܫܗ. ܡܢ ܩܕܡ ܐܘܪܝܬܐ. ܒܫܘܠܡ ܬܠܬܝܢܘܗܝ܀ ܡܘܗܒܐ
ܗܘ ܕܦܪܫܗ ܒܗ. ܬܠܬܐ ܘܬܠܬܝܢ. ܘܫܠܡ ܗܘܐ ܙܒܢܐ. ܗܘܬ ܠܗ ܟܠܗ
b ܡܪܕܘܬܐ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟ ܡܠܟܝܢ܀ || ܡܘܗܒܐ ܗܘ ܕܐܬܝܗܒ. ܗܕܐ
ܡܕܒܪܘܬܐ. ܘܡܠܟ ܝܗܘܕܐ. ܡܕܡ ܕܢܦܩ ܠܗ. ܐܡܪܗ ܠܐܡܘܢܝܐ܀
ܡܘܗܒܐ ܗܘ ܕܦܪܫ ܠܗܘܢ. ܠܟܢܫܐ ܕܟܐܢܐ. ܘܐܫܩܠ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ.
ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܗ. ܢܡܠܟ ܒܡܪܐܝܫܐ܀ ܡܘܗܒܐ ܗܘ ܕܦܪܫ
ܠܗܘܢ. ܡܠܟܐ ܩܕܡ ܐܒܘܗ. ܘܐܠܗܐ ܡܪܐ ܠܗ. ܕܠܟܘܬܗ ܠܡܠܟܘܬܐ.
ܕܝܠܗ ܬܠܬܝܢ܀ ܡܘܗܒܐ ܗܘ ܕܦܪܫ. ܟܕܘ ܫܒܝܐ. ܘܐܬܐ ܐܠܟܐ ܘܐܢܬ.
ܫܒܝܐ ܕܐܠܗܝܐ. ܕܦܢܝܢ ܬܠܬܝܢܘܗܝ܀ ܐܣܝܪܐ ܡܢܐ ܕܟܬܒ. ܗܘܝܐ
ܕܠܐܢܫܝܢ. ܕܒܢܝ ܕܝܠܗܘܢ. ܕܗܘܐ ܕܐܬܐ ܠܗ. ܟܕ ܡܢܝܢ ܬܠܬܝܢ܀
ܗܘܝܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܠܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ. ܩܡܬ ܫܢܝܢ ܠܫܢܐ. ܗܘܝܘ
ܕܠܗܘܢ. ܕܡܠܟܘܗܝ ܠܡܠܟ ܠܗ܀ ܡܫܘܚܬܗ ܠܟܠܗܝܢ ܕܫܢܝܐ. ܡܢܝܢܘ
ܘܫܢܝ ܕܡܠܟܐ. ܕܐܠܗܐ ܐܠܗܐ. ܕܐܬܚܘܝ ܘܫܠܡܘܗܝ. ܠܡܠܟܘܬܗ
ܡܢܝܢ ܫܢܝ܀ ܦܪܫܐ ܒܫܡܗ. ܘܩܪܐܟܐ ܬܠܬܝܢ. ܗܘ ܟܗ ܡܢܝܢ
ܐܝܟ. ܐܠܗܝ ܦܪܫܗ. ܕܟܠ ܬܠܬܝܢ܀ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܬܠܬܝܢ.
ܕܡܠܟ ܬܠܬܝܢ. ܠܗ ܗܘܐ ܡܫܝܚ. ܠܒܢܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܙܡܪ
ܗܘ ܡܫܡܠܝ || ܟܠ܀ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܘܟܗܢܐ. ܦܬܓܡܐ ܡܢܗ ܩܪܒܢܐ. 115
ܘܡܠܟܐ ܡܢܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܟܗܢܐ ܕܟܗܢܐ ܐܠܗܝ. ܐܦܢ ܡܠܟܐ ܟܠ܀

---

55 O. E. III 292 e ܘܐܘܟܡܬܐ 56 O. E. III 292 e ܐܠܐ ܡܢܝܢ ܒܐܝܠܒ 58 O. E. III 292 e ܠܫܡܝܢܐ 60 O. E. III 292 e ܕܥܝܢܐ ܡܕܡ ܦܘܩܕܗ 61 O. E. III 292 e ܒܠܘܚܘܬܐ 62 O. E. III 293 b omittit ܒܗ 63 O. E. III 293 b ܡܢ ܩܕܡ ܢܡܘܣܗ 66 O. E. III 293 c ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ 74 O. E. III 292 f ܘܡܠܟ ܗܘ ܠܫܠܝܚܐ 75 O. E. III 292 f ܡܕܡ ܗܘܐ ܠܚܡܐ 76 O. E. III 292 f ܒܡܠܟܘܬܗ ܠܝܫܘܥ

97—119 leguntur etiam in codice F. 107 F ܡܢ ܐܠܗܐ 116 F ܟܠ

LXXV.

ܒ ܩܠ ܦܠܚܘ܀

ܡܘܬܐ ܕܟܦܢܐ. ܡܘܬܐ ܗܘ ܦܬܘܪܐ. ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܣܟܝܬܐ. ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܒܟܝܐ. ܗܘܝܬ ܡܛܠ ܒܢܝܢܐ. [ܒܢܝܢܐ:] ܗܘܝܬ ܡܛܠ ܒܢܝܢܐ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܒܙܙ. ܢܦܩܬ ܗܘܐܬ. ܡܢ ܦܓܪܐ ܐܢܫܐ. ܕܐܣܩܘܗܝ ܘܐܫܬܠܛܘܗܝ. ܟܕ ܡܢܝ ܬܠܬܐ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܡܒܪܐ. ܠܡܩܒܪ ܡܥܠܬܗܘܢ. ܕܐܟܪ ܟܠܗ ܡܘܬܐ. ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܫܐ. ܟܕ ܡܢܝ ܬܠܡܝܕܘܗܝ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܟܪ ܠܗܘܢ. ܐܫܬܪܝ ܡܢ ܐܝܕܗ. ܘܡܬܡܘܚ ܠܡܪܝܐ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܠܐ ܡܢܝ ܫܠܝܚܘܗܝ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܫܬܝ. ܠܟܠܗ ܟܠܗ ܘܚܙܝܗ ܟܠܗ. ܘܚܙܩܗ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܡܫܬܢܝܐ ܘܡܫܬܠܐ. ܐܠܐ ܡܢܝ ܪܒܐ ܐܠܗܝ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܠܗܘܢ ܕܐܢܐ. ܦܪܥ ܡܢ ܐܝܕܘܗܝ. ܘܡܫܪ ܩܕܝܫܐ. ܘܐܬܪ ܕܩܛܠܐ. ܟܕ ܡܢܝ ܬܠܡܝܕܘܗܝ܀

114 ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܣܟܬܗ. ‖ ܕܡܬܐ ܡܢܝ ܩܕܡܘܗܝ. ܘܐܬܠܘܢܢ ܠܟܠܗ. ܕܟܘܬ ܗܘ ܡܪܐ ܗܘܐ. ܠܚܡܪܗ ܠܡܬܚܪܘ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܩܪܒ ܩܗ. ܚܝܪܐ ܡܢ ܐܟܠܗ. ܘܐܬܢܛܪ ܐܟܠܐ. ܕܟܡܠܗܘܢ ܕܡܢ ܢܡܘܣܐ. ܒܟܢܝ ܠܗܘܢ ܠܚܘܒܗܘܢ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܠܗܘܢ ܕܩܪܒ. ܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܒܪܐ ܘܐܦ ܐܢܫܐ. ܕܐܟܘ ܠܡܫܟܢܗ. ܠܚܝܝܗ ܡܠܟܘܬܟ܀ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܦܢܝܬܐ. ܡܫܬܟܚܐ ܡܢ ܚܟܡܬܐ. ܘܟܠܗ ܕܐܟܠ ܟܠܗ. ܗܘ

---

17 O. E. III 294 b ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܟܪ   18 O. E. III 294 b ܡܫܝܚܐ   20 O. E. III 294 b ܕܡܫܡܫܝܢ   21 O. E. III 294 b ܟܕ ܡܢܝ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ   27 O. E. III 293 b ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܟܠܗ ܐܝܟ   28 O. E. III 293 b ܐܝܕܘܗܝ   30 O. E. III 293 b ܘܐܬܪ   38 O. E. III 293 b ܐܟܠܗ   39 O. E. III 293 b ܐܟܠܐ   40 O. E. III 293 b ܡܫܬܡܥܢܐ   41 O. E. III 293 b ܒܟܢܝܢ   42 O. E. III 289 a omittit ܠܗܘܢ   44 O. E. III 289 b ܘܕܟܠܐ ܐܦ ܐܢܫܐ   45 O. E. III 289 b ܠܡܫܟܢܗ   46 O. E. III 289 b ܠܡܠܟܘܬ ܒܚܝܝܗ

ܕܡܠܟܐ. ܡܠܡܠܬܟ ܣܓܝܐܘܬܗ. ܟܕ ܚܙܘ ܬܠܡܝ̈ܕܐ܀ ܢܦܩܘ ܒܚܕܪ̈ܐ.
ܣܓܝܐܐ ܕܡܬܚܡܠܐ. ܡܠܟܐ ܡܠܠ ܠܗ. ܘܡܫܡܫܬܟ ܐܡܪ ܠܗ.
ܬܪܝܢܘܬܝ ܥܒܕܐ ܡܢܟ܀ ܡܢܟ ܠܟ ܐܬܝܢܢ. ܚܘܝܢ ܘܡܚܠܡܢ. ܘܡܠܟܐ
ܡܢܫܐ ܠܗ. ܐܫܡܥܬܗ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܟܕ ܚܙܘ ܬܠܡܝ̈ܕܐ܀ ܡܢܟ ܘܐܦ
ܥܒܕܐ. ܘܗܕܡ ܘܡܫܠܛܢܗ. ܘܗܐ ܡܬܚܙܐ ܐܠܗܢ. ܠܡܠܟܐ ܒܫܡܝܢܘܗ.
ܟܕ ܚܙܘ ܬܠܡܝ̈ܕܐ܀ ܟܕ ܗܢܐ ܢܦܩ. ܘܐܡܪ ܠܬܠܡܝܕܐ. ܘܠܗ ܒܫܡܝܐ
ܐܫܬܠ. ܡܠܟܐ ܢܦܩ ܠܗ. ܠܥܡܗܘܢ ܡܢ ܥܒܕܐ܀ ܐܡܠܟܗ ܦܩܕ.
ܘܡܫܠܡ ܘܐܦ ܗܢܐ. ܘܠܗ ܦܪܘܩ ܡܠܟܐ. ܩܪܐ ܠܗ ܫܡܫܘܗܝ.
ܒܡܫܝܚܐ ܬܫܪܐ ܐܠܗܐ܀ ܠܡܫܬܡܠܝܘ ܐܘܫ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܡܪ. ܘܠܡܫܡܠܝܘܗ
ܕܡܠܟܐ. ܗܡܢܐ ܗܘ ܢܦܩ. ܢܦܫܗܘܢ ܫܠܚ ܫܪܝܐ܀ ܒܡܫܚܐ ܘܗܪܡܘܢܘܗܝ.
ܘܫܘܚܐ ܕܡܫܠܡܢܘܬܗ. ܗܘ ܡܪܐ ܡܫܡܗ ܠܗ. ܠܪܫܗ ܡܢܐ ܕܝܠܝ.
ܒܡܢܟܣܘ ܬܠܡܝܕܘ܀ ܠܥܡܪܐ ܡܢܦܠܝܢ. ܠܩܢܝܐ ܘܩܪܒܢܐ. ܘܡܠܟܐ|| 113
ܠܡܪܢܘ. ܐܡܪܐ ܗܘ ܗܘ ܥܒܕ. ܫܡܥܢܐ ܠܡܫܒ ܦܠܐ܀ ܗܟܢܐ ܠܐ
ܐܢܬܐ. ܘܩܪܐ ܐܡܦܢܐ. ܘܡܢܐ ܐܡܗܢܘܢ ܡܠܟܐ. ܢܓܕܐ ܠܗ ܒܐܬܪܗ.
ܟܕ ܚܙܘ ܬܠܡܝ̈ܕܐ܀ ܫܡܥܐ ܕܡܠܐ. ܘܡܫܡܫ ܠܐ ܡܢܐ. ܠܥܠܡ ܢܦܫ
ܠܗ. ܘܡܢܝܢ ܡܠܘܬ ܠܗ. ܠܡܠܬܗ ܢܫܡܥܘܢ܀ ܠܟܝ ܩܪܝܢܐ. ܒܡܠܐ
ܘܠܡܠܬܐ. ܘܫܢ ܡܢܝܐ ܒܡܠܐ. ܘܠܡܠܬܐ ܗܦܟ ܠܗ. ܡܠܟܝ
ܬܠܡܝܕ܀ ܦܠܚܝ ܘܐܬܥܒܕ. ܫܡܥܐ ܢܠܗܪܐ. ܡܠܟܐ ܡܢܫ ܢܦܫ ܠܗ.
ܐܢܬܐ ܠܠܟܠ ܡܫܡܫܬܐ. ܐܘܠܝ ܡܢܟ ܬܫܪܐ܀ ܢܟܠܐ ܫܡܥܢܬܐ. ܘܐܫܬܝ
ܫܡܥܬܐ. ܡܠܟܐ ܫܠܚ ܠܗ. ܠܡܫܡܫܘ ܥܒܕ ܬܠܡܝܕܘ. ܢܦܠܘܢܘܗܝ
ܦܠܚܝ܀ ܡܫܡܫ ܘܐܫܬܝ ܡܠܟܐ. ܐܘܪܚܐ ܠܐܡܬܗ. ܡܠܟܐ ܡܢܫܡ ܠܗ.
ܫܡܫܘܬܐ ܡܩܫ ܠܗ. ܢܦܫܗ ܬܘܫܟܝ܀ ܕܪܐ ܫܡܫܬܐ. ܘܡܠܟܐ
ܫܪܥܘܬܐ. ܣܪܐ ܗܘ ܐܘܢܫܐ ܐܬܠ. ܒܬܪܫܒ ܫܢܗ ܠܐ ܠܡܠܟ. ܬܚܬܝܐ
ܠܡܢܪܫܘ܀ ܫܩܕܐ ܫܡܠܝ. ܘܦܪܫܝ ܠܡܠܬܐ. ܘܠܟܠ ܠܪܘܫܠܡܗ.
ܠܪܘܫܐ ܕܢܘܚܐ. ܠܦܪܫܗܘܢ ܬܫܡܫܐ܀ ||ܠܟܠܗ ܟܬܒ̈ܐ. ܕܚܫܬܐ b
ܕܠܦܗ̈ ܠܗ. ܘܦܫܪܗ ܡܠܐ ܡܠܐ. ܘܠܟܪܘܗ ܡܠܐ ܫܡܠܐ.
ܫܪܝܡ ܫܠܡܗܘܢ܀

ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ ܠܐ ܟܠܝܢ. ܚܣ ܕܬܬܡܪ ܐܠܗܘܬܐ. ܙܕܩ ܣܓܝܐ ܕܠܐ ܦܘܪܫ܀ ܐܘ ܚܪܝܢܐ ܡܟܠܠܐ. ܐܢ ܠܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܠܘܫܐ. ܕܐܡܪ ܥܠܘܗܝ ܕܠܫܢܐ ܩܢܝܢ. ܘܡܪܐ ܕܐܪܙ ܠܥܡܐ. ܢܬܠ ܠܗ ܕܠܐ ܢܫܬܠܐ. ܥܡܐ ܗܢܘܢ ܢܬܠ ܠܗ. ܠܥܡܐ ܕܐܬܩܢ ܠܐܪܙܘܗܝ܀ ܐܘ ܢܫܡܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܐܝܟܢ ܣܡܠܐ ܠܝܡܝܢܐ. ܢܣܒ ܡܢ ܕܗܘܐ ܫܠܝܛܐ. ܢܣܒ ܡܠܟܘܬܗ ܘܐܬܐ

112 ܫܒܩܗ. ܥܠܡ ܒܪܢܫܐ ܘܐܬܩܢ ܠܥܒܕܘܗܝ. ܚܣ ܠܗ ܠܡܐܘܪܢܐ ܬܐܒܐ. ܠܐ ܢܬܪ ܠܟܠܢ ܐܣܘܬܗ܀

LXXIV.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܘ ܡܢܘ ܒܚܟܡܬܗ܀

ܐܘ ܥܡܐ ܐܝܟ ܕܐܢܫ. ܘܡܩܕܫ ܒܚܪܡܬܗ. ܐܘ ܥܡܐ ܐܝܟ ܥܠܝܗ. ܒܟܢܝ ܡܬܚܬܗ. ܠܘܩܕܡܘܗܝ ܠܘܫܡܝ. [ܠܟܘܬܡܐ:] ܠܫܒܚܘܗܝ ܠܘܫܡܝ܀ ܒܪܘܫܟܘ ܪܡܙܐ. ܫܒܩܬ ܒܪܘܫܗ. ܒܫܘܒܚܗ ܢܥܡܬܐ. ܒܫܡܝܐ ܢܬܘܠܘܗ. ܬܒܥܬ ܒܫܘܒܚܗ܀ ܚܕܐ ܘܐܝܟ ܒܟܠܗܝܢ. ܘܡܢܗ ܗܘ ܒܟܘܠܗܘܢ. ܒܫܒܘܚܘܗܝ ܐܝܟ ܩܕܝܫ. ܒܫܡܗ ܐܝܟ ܠܐ ܩܕܝܫ. ܢܘܚ ܡܢܘ ܐܘܟܝܘܗܝ܀ ܐܦ ܘܡܫܒܚ. ܡܠܟܝܢ ܘܡܠܐܟܐ. ܕܒܪܘܗ ܐܠܗܐ. ܘܡܠܘܗ ܕܫܪܬܐ. ܪܒܘܢ ܬܪܥܢ ܒܝ܀ ܗܘܐ ܡܠܟܘܗ ܪܒܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܫܘܠ ܡܬܠܡܢܐ. ܒܐܝܢܝ ܡܠܟܐ ܗܘ. ܘܒܩܘܫܬܐ ܩܢܐܠܝܢ. ܫܪܝܪ ܡܠܟܘܬܗ܀ ܘܡܩܕܫ ܩܕܝܫܘܬܗ. ܘܡܘܬܐ ܐܝܬܝ ܒܡܫܘܚܬܐ. ܒܫܡܗ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܚܝ ܡܢܘ ܬܠܡܝܕ܀ ܘܪܚܡܐ ܒܚܕܐ. ܘܡܫܟܚ ܘܐܠܗܐ. ܒܡܪܐ ܩܢܘܡܗ. ܘܗܘܐ ܚܘܕܪܐ.

b ܠܒܪܝܬܗ ܡܢܘ ܕܫܒܚܘܗܝ܀ ‖ ܫܬܩܘܬܐ ܡܫܟܚܝ. ܬܡܗ ܫܡܝܐ. ܘܬܡܗ

---

64 C ܕܬܐܡܪ ܗܘ ܣܗܕܐ   66 C ܐܘ   69 A ܕܪܡܙ ܘܪܡܙܐ   71 C ܥܡܐ ܡܠܡܪ   ܢܬܠ ܫܐܠܐ   72 C ܠܥܡܐ   73 B ܘܐܘ   75 C habet ܫܘܠܡܗ pro ܫܘܠܛܢܐ   77 C ܡܪܥܐ   78 C ܚܣ ܠܗ ܠܡܪܢܐ ܫܐܠܐ   79 C ܕܠܡܠܟܘܬܗ ܠܐܠܗܘܬܐ

LXXIV, 6 Unitha deest in Opp. Ephr. III 327 a.   16 O. E. III 327 c ܐܝܟ ܡܢܘ   18 O. E. III 327 c ܘܫܒܝܚܐ   21 O. E. III 327 c ܠܫܡܝܐ   24 O. E. III 327 c ܒܐܬܥܒܠ ܘܒܬܪ ܒܗ   25 O. E. III 327 c ܡܠܟܐ

111 ܠܒܥܠܕܒܒܐ || ܕܐܬܩܪܒ ܒܫܡܝܐ. ܒܚܪܒܐ ܚܝܐ ܕܨܠܝܒܗ. ܕܐܦ ܡܢܗ ܡܚܪܒܗ
ܠܒܥܠܕܒܒܐ. ܚܝܐ ܗܘ ܨܠܝܒܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܚܝܐ ܠܡܝܬܐ ܕܥܠܡܐ. ܕܦܘܪܩܢܐ
ܕܦܪܩ ܥܡܡܐ ܀ ܡܢ ܠܐ ܢܘܪܐ ܕܓܗܢܐ. ܕܚܝܐ ܗܘ ܨܠܝܒܐ ܠܒܪܝܬܗ.
ܕܨܠܝܒܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܨܠܝܒܐ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ. ܘܐܪܒܥܐ ܦܢܝܢ ܘܟܠ ܦܢܝܢ.
ܘܢܗܪܗ ܕܐܠܗܘܬܐ ܡܢܗܪ. ܕܐܦܝ̈ܗ ܘܓܒܘ̈ܬܗ ܀ ܚܝܐ ܗܘ ܐܘܪܚܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ
ܐܢܫܐ. ܡܢ ܡܟܝܠ ܡܐܟܘܠܬܐ ܡܟܠܬܐ. ܘܡܢ ܡܐܟܠܬܐ ܕܝܢ ܕܡܘܬܐ. ܘܡܢ
ܠܡܢ ܠܕܝܢܐ ܐܘܕܝܢ. ܚܝܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܘܚܝܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܠܬܪܝܢ ܗܘܐ ܕܝܠܗ ܟܠ
ܡܢܗ. ܐܘܪܚܐ ܕܟܠܢ ܕܝܢܐ ܀ ܠܐܒܝܗܘܢ ܘܠܡܪܗܘܢ. ܕܟܠܝܢܝܗܘܢ
ܡܢܗ ܐܘܪܚܐ. ܘܐܝܟ ܦܘܪܩܢܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܗ ܗܘܝ ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ.
ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܡܬܐܡܪ ܣܓܝ. ܕܫܠܡܐ ܗܘ ܕܝܠܗ ܗܘ ܡܫܡܠܝܬܐ. ܡܢ ܟܠܢ
ܘܡܫܡܠܐ ܘܡܫܬܡܠܐ ܀ ܫܘܪܝܐ ܕܡܠܟܐ ܠܟܠܢܫܐ. ܕܦܪܩܗ ܚܝܐ ܕܟܠܗܐ.
ܦܘܪܩܢܗ ܕܟܠܢܐ ܚܝܐ. ܥܠܝܐ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܒܟܠܗܘܢ ܕܟܠ
ܥܠܡܐ. ܘܕܒܚ ܡܢܗ ܟܠ ܥܡܡܐ. ܐܝܟ ܦܘܪܩܢܗ ܟܠ ܡܫܝܚܐ ܀ || b
ܐܝܟ ܠܟܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܕܐܝܟ ܦܘܪܩܢܐ ܕܥܡܡܐ ܥܡܡܐ. ܟܠܗ ܢܘܗܪܐ
ܦܢܝ ܗܘܘ. ܘܐܦܝ̈ܗܘܢ ܟܠ ܡܢܝܢ. ܦܪܩܝ ܘܢܦܩܝ ܠܥܡܡܐ.
ܒܢܝܢ ܗܘ ܕܫܒܩ ܟܠܗܘܢ ܡܢܗ. ܦܘܪܩܢܐ ܕܟܠܗܘܢܝܗܘܢ ܀ ܚܝ ܡܢ
ܠܡܢܐ ܐܠܗܝ. ܘܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܕܦܘܪܩܢܐ. ܠܐ ܚܝܠ ܠܟܠܢ ܕܐܝܬܘܗܝ.
ܡܬܘܡ ܚܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܠܚܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ. ܘܦܘܪܩܢܐ ܡܫܡܠܝܢܗܘܢ
ܒܡܠܟܐ. ܕܐܝܟܢܐ ܠܡܠܟܐ ܠܡܫܝܚܐ ܀ ܠܐ ܗܘܐ ܒܫܡܗ ܐܠܗܢܐ.
ܗܘ ܢܨܒܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܐܝܟ ܠܗܘܢ ܐܦ ܚܝܐ. ܐܝ ܐܘܦܪܢܐ ܡܢܗܘܢ.

11 C ܒܥܠܕܒܒܐ 13 C ܠܒܥܠܕܒܒܐ ܕܐܬܩܪܒ ܡܢܗ ܡܚܪܒܗ ܘܡܢܗ 14 B ܘܨܠܝܒܗ 24 AB ܠܟܠ 28 B ܠܟܠܢܝܢ 29 C ܡܟܠܝܢ 30 B ܕܠܟܠܢܝܢ 32 C ܒܥܠܕܒܒܐ 33 A ܘܐܬܚܙܝ, B ܠܟܠܢܫܐ ܘܐܬܚܝ 34 C ܐܝܟ ܐܘܪܚܐ 35 C ܡܢ ܕܐܬܩܪܒ ܣܓܝ, B ܒܥܠܕܒܒܐ ܡܬܐܡܪ ܣܓܝ 36 C ܕܫܠܡܐ ܕܟܠ ܟܠ ܡܫܡܠܝܢ 39 C ܦܘܪܩܢܗ, A ܚܝܐ. Post v. 40 addit cod. C ܘܒܚܝܠ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ 42 A ܡܢܗ, C ܕܠܥܠܡ 45—51 desunt in C. 56 A ܕܐܝܬܘܗܝ 58 C ܕܚܝܘܗܝ 59—65 Hi versus in C post v. 72 inveniuntur. 60 C ܗܘ ܘܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫܢܐ 61 C ܠܐܦܝ ܐܦ ܟܠܗܝܢ ܘܐܝܬܐ 62 C ܐܘ

ܒܪܢܝܬܐ. ܘܫܪܝܪ ܗܘ ܡܢ ܩܕܡ ܒܪܘܝܗ. ܗܘܐ ܕܐܬܬܪܝܡ ܕܢܦܩܬܟ. ܕܗܘܐ
ܒܪܢܝܬܐ ܠܟܠܗ. ܒܫܘܝܐ ܥܡܐ ܢܦܩܬܐ. ܘܐܦ ܩܕܡ ܫܠܡܐ ܗܘ ܢܦܩܬܐ.
ܠܐܡܗܘܢ ܥܡܝܢ ܠܫܬܪܐ܆ ܡܢ ܐܦ ܐܠܗܐ ܡܬܠܐ ܗܘ. ܐܦ ܡܢ ܕܐܬܚܫܒ
ܫܡܗ ܡܚܝܐ. ܕܡܫܬܠܘ ܥܡܝܢ ܠܟܗܢܐ. ܘܫܘܐ ܕܐܠܗܐ ܠܒܫܐ ܗܘ. ܐܦ
ܡܚܐ ܥܡܠܐ ܢܦܫܐ. ܕܒܫܡܐ ܗܘ ܥܡܝܢ ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܦܫܛܗ
b ܟܠ ܐܦܩܘܗܝ܆ || ܩܕܡ ܫܠ ܥܡܝܢ ܐܬܣܝܒܪܬ. ܘܐܦ ܐܬܦܫܛܬ ܘܐܬܢܣܒܬ.
ܕܢܦܫܐ ܠܡܬܪܝܐ ܗܘܐ. ܘܡܛܠ ܠܫܢ ܐܘ ܫܒܪܐ. ܐܦ ܗܘ ܕܗܘܐ ܢܦܫܐ.
ܕܗܡܝܢ ܐܝܡܡܐ ܢܬܪ ܐܠܐ. ܗܘܝܘ ܕܡܘܬܐ ܡܬܝܢܝܢ ܐܠܐ܆ ܕܐܝܬܝܢ
ܕܡܢ ܢܬܪ ܐܠܐ. ܡܛܠܗ ܫܒܝܐ ܘܫܪܪܐ. ܠܡܢ ܐܢܬ ܡܛܠܗ ܫܒܪܐ.
ܘܐܝܟܐ ܕܡܛܠܗ ܡܘܠܕܐ. ܠܗܘܐ ܡܛܠܗ ܢܦܫܐ. ܣܓܝ ܡܠܝܐ ܕܥܒܕ
ܫܒܪܐ. ܡܢܐ ܡܠܘܬܐ ܕܡܠܐ ܫܒܪܐ܆ ܒܠܘܪܐ ܐܘܦܝܘ ܢܝܫܐ. ܒܡܫܬܐ
ܢܦܩܘ ܠܟܘܬܝܐ. ܒܫܩܠܐ ܢܦܩܘ ܐܡܬܐ. ܘܒܡܠܦܢܐ ܙܒܢܘ ܠܟܬܒܐ.
ܘܒܪܗܘܢܐ ܢܚܬ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܐܡܪ ܡܢ ܢܦܫ ܡܬܠܐ ܙܒܢ ܙܒܢ
ܢܘܒܠܟܝ܆

LXXIII.

ܥܠ ܡܬܠܘܗܝ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ܆

ܗܘ ܠܫܡܫ ܐܝܟܐ ܫܡܫܐ. ܬܠܡܝܕܐ ܘܡܫܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܗܘܐ ܒܫܡܝܐ
ܐܬܦܩܬܐ. ܗܘ ܠܡܠܟܐ ܥܡ ܕܪܫܢܘܗܝ. ܕܗܘܠܟܬܐ ܕܐܝܬ ܐܠܗܐ. ܐܝܟܐ
ܘܡܫܝܚܐ ܢܚܬܝܢ. ܐܦ ܩܕܡܝܢ ܐܬܡܢܥܬܐ. [ܠܡܬܠܬܐ܆] ܡܫܡܫܐ ܠܟܪܐ
ܕܫܡܫ ܡܪܢܗ. ܡܢ ܐܦ ܫܒܪܐ ܘܡܫܡܫ ܡܫܬܐ܆ ܘܐܬܪܘܗܝ ܕܠܥܕܐ ܡܬܠܐ.

---

102 C ܘܫܪܝܪ   103—104 C ܗܘܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܢܦܩܬܟ ܗܘܐ ܡܢ ܐܢܫܐ ܒܥܠܡܐ
105 C ܒܫܘܝܐ   112 C ܕܡܫܬܠܡܝܢ   116 B ܘܐܦ, C ܐܬܦܫܛܬ ܘܐܦ ܐܬܢܣܒܬ
120 C ܡܬܬܠܝܢ   122 C ܐܝܠܝܢ   125 C ܕܡܛܠܗ   126 C ܡܛܠܗ
129 B ܐܘܦܝ   131 C ܒܡܫܬܐ   134 C ܘܐܡܪܗ ܡܢ ܢܦܫ ܡܬܠܐ
LXXIII, inscriptio deest in C. B habet ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ   2 C ܕܡܫܪܝܢ
3 C habet duos versus ܗܘ ܠܫܡܫ ܠܟܠ ܫܡܫܐ. ܐܬܪܘܗܝ ܘܡܬܠܐ܆
5 C ܕܡܠܟܘܬܐ   6 B ܘܐܝܟܐ   8—9 Unitha deest in cod. C.   10 C
ܐܦ ܗܘ

ܡܢܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܐܟܣܬܐ. ܦܣܘܩܐ ܗܘ ܐܘ ܡܫܠܡܢܐ ܗܘ. ܐܝ ܡܫܠܡܢܐ
ܗܘ ܠܐ ܬܡܐ. ܘܐܝ ܦܣܘܩܐ || ܗܘ ܠܐ ܬܡܐ. ܐܝܟܢܐ ܬܚܘܬ ܕܐܝܣܪܐ. b
ܘܡܠܟܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܟܠܝ܀ ܘܐܝ ܡܘܪܟܐ ܠܫܘܐ ܦܩܘܕ ܠܗ. ܫܢܝܐ ܦܫܝܛܐ
ܠܢܒܝ ܠܗ. ܕܬܫܥܝܬܐ ܠܐ ܠܟܬܒ ܠܗ. ܐܦ ܠܐ ܡܘܬܐ ܦܩܘܕ ܠܗ.
ܕܟܠܗ ܠܡܣܒܪܘ ܠܙܘܓܐ ܗܘ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܦܬܝܚ ܡܠܝܢ ܐܠܐ. ܐܠܟܬܐ ܦܬܝ
ܣܗܕܐ܀ ܣܟܝܢ ܗܘ ܦܬܝܚ ܝܗܒܐ. ܘܡܬܟܠܡܢ ܦܬܝܚ ܝܗܒܐ. ܘܡܪܢܝܢ
ܦܬܝܚ ܐܠܗܐ. ܘܣܟܡܢ ܦܬܝܚ ܣܗܡܐ. ܘܩܪܒ ܦܬܝܚ ܢܥܡܬܐ. ܘܐܝ ܬܫܥܝܬܐ
ܠܐ ܗܘܐ. ܦܪܫܝܢ ܗܘ ܬܠܡܝ ܣܟܡܐ܀ ܘܐܝ ܒܡܬܟܠܝܢ ܣܢܐ ܣܡܝܪܐ.
ܫܡܐ ܣܢܐ ܠܡܢ ܦܬܝܚ. ܘܡܣܪ ܦܬܝܚ ܠܩܢܐ. ܬܟܬܡܢ ܦܬܝܚ ܣܬܘܬܐ.
ܘܢܡܪܐ ܦܬܝܚ ܡܬܬܟܢ. ܘܐܬܘܬܐ ܠܒܪܝܢ. ܘܡܟܢܐ ܣܡܝܪ ܐܠܐ ܐܘ
ܡܠܐ܀ ܐܡܠܟܐ ܠܝ ܣܟܡܐ. ܡܢܗ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܟܠܝ. ܘܦܘܢܟܝܗ
ܕܐܬܦܝ ܡܢܗ. ܬܪܝܢ ܠܘܬܐ ܗܘ ܡܣܪܐ. ܐܦ ܦܘܪܩܝ ܫܘܫܠܐ ܗܘ.
ܘܐܝ ܬܫܥܝܬܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܡܘܡܐ ܗܘ ܦܘܫܘܝ ܠܡ ܦܟܠܗ܀ ܘܐܝ ܦܬܝ
110 ܫܡܐ ܕܬܢܝ ܐܠܐ. ܕܠܐ ܬܡܗܘܝ ܕܟܦܬܐ ܬܐܦܝ|| ܘܠܐ ܬܬܚܘܒ ܕܟܦܬܐ
ܬܐܦܝ. ܘܗܘܐ ܕܐܢܬ ܒܪܐܢܐ ܗܘ. ܘܡܬܪܐ ܒܩܘܣܪܐ ܦܩܘܕ ܠܗ. ܐܡܪ
ܡܢ ܕܐܡܪܝ ܐܚܪܐ. ܘܗܒܝ ܐܚܪ ܠܣܘܣܘܬܐ܀ ܒܪ ܬܘܒ ܦܩܕ ܡܬܘܠܐ.
ܐܝ ܦܬܝ ܐܠܗܐ ܐܡܠܘܗܝ. ܢܦܫܢܐ ܘܕܒܝܐ ܒܪܢܐ. ܐܡܪܝ ܦܫܝܩܬ
ܐܠܗܐ. ܒܪܢܫܐ ܕܡܠܐ ܐܚܪܐ. ܦܬܝ ܒܪܢܫܐ ܕܟܠܟܠܗ. ܐܝ ܒܗܘ ܕܡܠܟܗ
ܢܦܫܝ܀ ܐܝ ܝܗܒ ܒܪܢܐ ܗܘ ܐܚܪܢܐ. ܡܠܟܗ ܠܝ ܟܠܢܐ ܦܘܬܝ.
ܐܬܠܝ ܕܟܬܒܬܝ. ܘܐܝ ܒܪܢܫܐ ܠܐ ܢܣܒ. ܗܘܐ ܕܣܦ ܠܝ ܕܢܦܩܝ.
ܐܚܪܢܐ ܘܦܬܝ ܦܢܝ ܦܘܪܩ. ܢܦܬܘܚܐ ܒܪܢܐ ܒܪܟܐ܀ ܐܝ ܬܐܡܪ ܦܬܝ

47—49 C ܦܣܘܩܐ ܗܘ ܐܘ ܡܫܠܡܢܐ. ܐܝ ܦܣܘܩܐ ܗܘ ܠܐ ܠܡܠܐ. ܘܐܝ ܡܫܠܡܢܐ ܗܘ ܠܐ ܬܡܐ 54 C ܠܚܒܝ 55 C ܘܐܦ 56 C ܕܢܦܠܘܗ
59—65 in codice C post v. 72 inveniuntur. 70 C ܢܡܪܐ 72 C habet duos versus ܘܐܝ ܬܫܥܝܬܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܡܠܐ ܣܡܝܪ ܐܠܐ ܐܘ ܡܠܐ
75 C ܦܘܢܟܝܗ ܕܐܬܦܝ ܡܢܗ 79 C ܦܘܫܘܝ ܐܠܐ 81 C ܠܐ ܬܬܚܘܒ
ܕܟܦܬܐ ܬܐܦܝ 82 deest in cod. C. 83 C ܕܐܢܬ ܝܗܒ ܒܪܐܢܐ ܗܘ
84 B omittit ܠܗ 85 C ܐܚܪܐ 86 C ܠܣܘܣܘܬܐ 87 C ܘܬܘܒ 100 C
ܢܦܬܘܚܐ

LXXII.

ܒ ܡܐܡܪܗ ܕܡܪ ܡܠܟܘ܀

ܡܫܒܚܘ ܘܐܠܗܘܬܗ ܡܫܝܚܐ. ܕܗܘܐ ܬܘܒ ܐܝܟ ܚܡܫܐ. ܠܡܦܩ ܘܒܢܝ ܘܦܠܛ ܘܡܚܒ. ܗܘ ܕܐܬܐ ܫܡܫܐ. ܣܡܠܐ ܐܝܟ ܚܡܫܐ ܕܡܫܩܠ. ܕܟܕ ܐܝܬ ܡܢܗ ܫܡܫܐ. ܐܦ ܠܡܩܪܐ ܕܟܬܒܐ ܠܡܠܟܗ. [ܠܡܠܟܘܬܐ:] ܟܕ ܠܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܕܡ ܕܡܫܒܚ ܡܢ ܫܡܫܘܬܗ܀

ܐܝܟܘ ܕܫܡܫܐ ܡܛܠ. ܟܬܘܒܐ ܕܐܟܠܐ ܠܦܪܘܩ. ܘܡܠܝ ܡܫܡܫܢܐ ܡܛܠܘܬܐ. ܡܦܩ ܡܢ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܐܝܬ

109 ܕܟܠܗ ܒܡܫܝܚܐ. ܠܡܫܘܚ ܚܢܢܐ ‖ ܐܦܢܐ ܡܠܐ܀ ܐܝܟ ܡܠܟ ܐܠܗܐ. ܕܐܪܡܘܗܝ ܡܠܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܐܘ ܫܘܒܚܗ ܐܘ ܕܪܒܘܬܗ. ܘܐܝܟ ܡܠܟ ܠܗ ܐܡܫܘܚ. ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܫܘܬܗ ܘܕܐܠܗܘܬܗ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܕܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܥܠܡ ܐܠܗܘܬܗ܀ ܐܝܟ ܡܠܟ ܠܟܠܗܘܢ. ܕܐܝܟ ܐܝܬܘܗܝ ܦܪܘܩܢ. ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܕܐܡܪܬ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠܗܘܢ. ܡܠܟܘ ܐܢܬ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܡܠܟܐ ܢܟܣܝ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܡܫܝܚܐ ܘܙܕܝܩܐ ܐܠܗܘܬܗ܀

ܐܦ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܡܠܟܐ. ܕܐܬܪܡܘܗܝ ܩܕܡܘܗܝ ܡܠܟ ܗܘܐ. ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠܗ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܩܕܡ ܦܘܡܗ ܕܗܘܐ ܦܘܩܕܢܗ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫ ܦܘܩܕܢܗ. ܘܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ ܦܘܩܕܢܐ. ܐܘ ܠܡܫܡܫܢܐ ܠܐ ܗܘܐ܀ ܗܘ ܚܕ ܡܠܟܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܘܡܠܟܐ ܠܗܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܘܟܠܗ ܐܡܪ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܘܐܢܫܐ ܡܠܟܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫܝܢ. ܐܡܪ ܡܠܟ ܐܠܗܐ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܘܐܠܐ ܕܝܢ ܡܠܟܘ ܐܡܢܐ.

ܕܚܝ̈ܐ. ܡܠܝܐ ܕܠܡܠܘܬܗ ܠܚܘܒܐ. ܘܬܘܩܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܢܗܘܢ. ܕܬܫܠܡܬܐ ܠܟܠܗ ܠܡܬܐ܀ ܠܫܘܝܐ ܕܡܦܪܐ ܐܘ ܦܪܝܐ. ܡܛܠ ܚܝܐ ܠܗ ܒܡܫܚܐ. ܟܢܘ ܩܠܠܗ ܕܡܢܬܐ. ܕܡܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܒܗܢܐ܀ ܦܪܘܣ ܩܝܫܗ ܠܡܫܝܚܐ. ܕܗܘ ܐܘܠܝܐ ܕܢܫܬܐ. ܒܥܘܪܐ ܦܠܓܗ ܕܢܦܩܐ. ܕܢܦܩܐ ܡܢܗ ܘܐܝܠܝܢ܀ ܕܩܠܝܘܗܝ ܡܣܬܪܩܝܢ ܡܫܡܥܝܢܘܗܝ ܕܡܫܒܚ ܫܘܒܚܐ ܗܘ ܕܪܘܚܐ. ܡܬܡܠܝܢ ܪܘܚܐ. ܘܗܘܐ ܦܘܡܐ ܡܠܦܢܐ܀ ܦܘ ܡܫܘܕܝܐ ܦܫܝܛ. ܠܡܟܪܙܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܕܫܡܥܗ ܐܘܕܥܗ ܘܡܚܝܐ. ܡܢܗ ܫܠܝܚܐ ܦܘܠܘܣ܀ ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܒܫܡܥܐ. ܕܡܬܚܒܫܝܢ ܦܘܡܐ.|| ܡܢ ܠܚܡ ܠܟܠܢ ܒܡܠܟܘܬܗ. b
ܫܡܥܐ ܡܬܠܚ ܒܡܠܟܘܬܗ܀ ܫܡܥܐ ܠܗ ܠܐܘܪܚܐ. ܐܝܟ ܡܢ ܕܒܢܐ ܗܘܐ. ܠܗ ܫܡܥܐ ܕܩܘܫܬܐ. ܡܫܡܠܝܢ ܕܐܬܬܩܝܡ܀ ܠܘܬ ܠܟܠܢ ܕܡܢܗ. ܠܘܬ ܠܟܠܢ ܕܠܘܩܒܠ. ܘܐܦ ܡܬܦܢܝܢ ܬܘܒ. ܩܠܘܣܝܗ ܠܡܢܝܢܗ܀

LXXI.

ܕܬܘܣܦܬܐ܀

ܠܟ ܦܠܐ ܕܝܢ ܗܘܦܟܐ ܘܡܬܦܢܝܢ ܦܐܝܝ܀

ܪܘܚܐ ܡܪܘܡܐ ܐܡܪܬ ܗܘܬ. ܕܐܦܪܘܩ ܐܢܬܘܢ ܠܡܪܝܘܬܗܘܢ. ܠܡܫܡܫܐ ܘܠܗܘܢ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܠܐ ܐܡܪܬ ܕܦܘܪܩܢܐ ܐܢܬܘܢ. ܐܠܐ ܗܘ ܕܐܦܪܘܩ ܐܢܬܘܢ. ܒܪܡܫ ܗܘ ܕܡܠܟܐ ܐܘܚܐ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܬܘܣܦܬܗܘܢ. [ܠܬܫܡܫܬܐ:] ܒܪܡܫ ܕܒܠܒܢܐ ܐܘ ܒܠܠܝܐ. ܙܟ ܗܘܐ ܐܦܝ̈ ܕܫܡܠ ܩܝܡܬܐ܀ ܢܦܫ ܘܐܦܝܟ ܘܐܠܗܬܟ. ܗܦܟ ܢܣܒܐ ܕܫܡܝܢ ܐܢܘܢ. ܐܘ ܦܬܓܡܝܟ ܡܫܡܠܝܐ. ܐܘ ܐܬܩܢܐ ܐܠܗܝܗܘܢ. ܘܠܡܫܡܠܝܘܗܝ ܡܢܝܢ ܕܠܚܘܕ. ܐܦ

LXXI, inscriptio in C est ܠܟ ܬܘܣܦܬܐ ܕܠܟ ܦܠܐ ܕܐܬܐ ܡܢܝܢ ܐܬܠܬܠܗ, in B nihil praeter ܕܬܘܣܦܬܐ. 3 C ܘܐܦܪܘܩ ܘܡܫܡܫܢܘܬܟ 8—9 Tota unitha deest in C, sed ibi v. 6—7 rubro colore scripti sunt, iisque vox ܠܬܫܡܫܬܐ praefixa est. 9 ܗܘܐ ejiciendum videtur. 12 C ܐܘ ܦܬܓܡܝܟ ܡܫܡܠܝܐ
13 C ܕܐܘ

LXX.

ܒ ܦܢ ܡܠܟܘ܀

ܐܘ ܡܢܐ ܡܬܝܕܥ ܐܢܬ. ܡܢܐ ܗܘܝܬ ܕܡܠܐ. ܕܡܬܪܘܐ ܐܦ ܠܒܘܠܒܐ. ܕܢܦܠܬܗ ܒܡܬܒܪܢܘܬܐ. [ܠܗܘܢܝܐ:] ܒܚܙܝܢ ܗܘ ܕܢܦܫܐ ܠܡܫܚܬܐ܀ ܒܠܗܘܢܝܬܗ ܕܡܠܐ. ܐܦ ܡܬܕܪܐ ܡܬܕܒܪܐ. ܘܡܬܚܠܦ ܘܡܬܚܠܦ. ܟܠ ܫܘܚܠܦܗ ܕܡܬܚܙܐ܀ ܢܘܗܪܐ ܗܘ ܕܝܢ ܒܫܘܚܠܦܗ. ܗܘܝܐ ܕܡܬܦܣ. ܟܠ ܟܕ ܐܘܪܚܗ ܕܐܬܒܣܡ. ܘܐܘܦ ܟܠܗ ܘܐܘܚܕܗ܀ ܕܟܠܗܝܢ ܗܘ ܕܝܕܥ. ܐܬܦܪܫ

b ܕܟܠܗ. ܕܟܠܗ ܦܐܪܐ ܕܪܚܡܘܗܝ. ܒܥܒܕ ܡܬܒܪܗ ܠܚܝܠܘܬܐ܀ || ܗܘܐ ܠܚܕܝܢ ܡܬܪܐ. ܕܡܠܟ ܫܘܦܪܐ ܒܠܒܐ. ܕܢܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܢܦܩ ܒܗ. ܘܐܦ ܐܬܒܪܝܬ ܡܬܪܗ܀ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܒܪ ܚܝܐ. ܦܐܪܐ ܒܚܠܬܗ ܠܡܬܪܐ. ܗܘܐ ܕܗܘܐ ܠܚܘܝܪܐ. ܘܐܬܚܠܦ ܟܠܗ ܒܠܗܘܢ܀ ܐܝܟ ܐܘܚܕܢܐ ܡܬܒܪܗ. ܠܐܘܪܚ ܠܡܬܡܠܟܘ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܡܬܬܚܡܐ. ܠܚܘܝܠܘܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܠܡܬܪܐ ܡܬܪܗ ܡܬܪܗ܀ ܐܢܐ ܡܬܪܗ ܠܡܬܒܪܟܘܗܝ. ܘܒܪܐ ܫܘܒܚܗ ܘܐܬܚܙܝ. ܘܐܦ ܐܬܚܙܝܬ ܒܡܠܟܗ. ܕܡܬܡܠܟܘܬܗ ܡܬܚܠܦܘܬܗ܀ ܡܬܪܗ ܡܛܠ ܕܬܚܘܬܐ. ܠܡܠܟܐ ܗܘ ܒܬܚܘܝܬ ܕܐܚܝܕ ܒܚܘܒܐ. ܒܬܪܗ ܡܬܕܒܪܢܘܬܗ ܚܠܝܐ ܡܬܪܐ ܕܡܠܟܘܗܝ. ܘܡܠܟܐ ܡܬܕܠܝܢ ܒܚܘܒܐ܀ ܠܡ ܡܬܚܙܐ ܒܬܪܗܐ. ܠܡܬܚܙܝܢ ܒܥܘܬܗ ܕܗܡܚܠ. ܕܡܬܚܙܝܢܐ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܡܬܡܠܟ ܡܬܚܙܝܢ ܠܡܬܪܘܗܝ܀ ܡܬܚܙܝܢ ܒܬܘܪܗ ܦܐܝܐ ܗܘܐ. ܠܚܘܒ ܘܐܦܝܦ ܕܐܬܚܙܝ. ܡܬܚܙܝܢ ܚܙܝܬܗ ܕܐܬܚܙܝ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܡܬܚܙܝܢ܀ ܡܢܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܡܢܐ. ܕܡܠܟܝ ܡܬܪܐ ܕܡܬܚܙܝ. ܕܢܘܗܪܐ ܠܡܬܚܙܝܢ ܒܡܬܪܗ. ܕܡܠܟܝ ܡܬܪܐ ܕܒܠܒܗ܀

106 ܡܠܝ ܟܠ ܕܪܘܪܐ ܒܫܘܒܚܐ. ܘܐܦܝܐ ܡܬܚܙܝܐ ܡܬܪܐ. ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܢܐ|| ܗܘ ܡܬܪܐ. ܠܡܬܚܙܝܢܗ ܕܚܕܝ܀ ܠܡܬܚܙܝܢܗ ܡܬܚܙܝܢܐ ܒܡܬܚܙܝܢܗ. ܚܘܝܘ ܡܬܪܐ ܕܡܢܬܐ. ܘܐܬܐ ܕܡܬܪܐ ܘܡܠܟܗ. ܟܠ ܡܬܚܙܝܢܗ ܕܡܬܚܙܝܢܐ܀ ܡܢܐ ܕܐܦܝܐ ܠܗ ܠܡܬܚܙܝܐ. ܠܗܘ ܕܡܠܟܐ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܘܐܦܝܐ ܡܠܟܘܬܐ ܠܡܬܚܙܝܢܐ. ܐܦ ܠܡܬܚܙܝܢܐ ܠܡܬܪܐ܀ ܡܬܚܙܝܢ ܟܠ ܡܬܪܐ. ܡܬܚܙܝܢ ܠܡܬܪܐ ܒܡܠܟܐ. ܘܗܘܐ ܚܝܠܡܗ ܠܡܬܚܙܝܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܡܬܪܐ ܗܘ ܕܡܬܚܙܝܢܐ܀ ܡܬܚܙܝ ܚܝܘܗܝ ܐܝܠܢܐ

ܠܡܬܪܐ 18

ܢܦܪܐ ܡܣܡܥܢܐ. ܕܐܦܘܕ ܠܒܥܢܐ ܘܐܡܪܐ܀ ܠܒܢܐ ܗܘ ܗܘܐ ܐܣܪܗܕܐ. ܩܕܝ
ܗܘ ܕܗܘܬ ܒܪܡܫܗ. ܕܠܗ ܩܒܪܐ ܒܪܡܫܘܗܝ. ܐܢܐ ܩܒܠܬܗ ܠܒܥܠܡܘܗܝ܀
ܡܢ ܢܦܠ ܕܐܬܐ. ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܒܗܘܐ. ܥܒܪ ܠܒܪܗ ܘܠܒܥܠܗ. ܕܟܠܗ
ܠܗ ܕܡܠܗ܀ ܒܥܠܡ ܒܝܬܐ ܕܐܝܪܐ. ܕܡܠܐ ܕܡܫܩܗ ܠܐܬܐ. ܡܠܐܡ
ܕܝܗܐ ܡܟܝܦ ܗܘܐ. ܕܒܗܬ ܡܢ ܕܡܫܩܗ܀ ܠܒܗܪܐ ܫܒܚܘܗܝ ܒܠܒܢܐ.
ܠܠܒܢܐ ܡܢܗ ܠܒܗܪܐ. ܠܫܒܪܐ ܒܡܘܫܐ. ܕܦܪܩܗ ܘܥܠܗ ܘܐܬܦܨܝܚ܀
ܡܠܟܘܬܗ ܠܠܒܢܐ. ܘܠܠܟܠ ܠܗ ܠܒܥܠܗ. ܢܗܠܝܢ ܡܥܒܕܢܗ. ܘܒܢܘܗܝ
ܒܗ ܡܪܝܡܗ܀ ܒܣܪܐ ܢܘܗܪܐ ܒܠܒܠܘܗܝ. ܒܠܒܢ ||ܐܦܠܐ ܒܕܐܠܒܘܗܝ. b
ܕܚܠܘܗܝ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܦ ܝܘܐ. ܝܘܡܬܐ ܘܥܡܠܐ ܒܥܠܡܟܘܢ܀ ܡܡܠܟܘܬܐ
ܡܢܗܐ. ܠܠܡܗܘܢ ܠܐ ܡܝܡܢܐ. ܐܦ ܠܐ ܦܐܐܢ ܘܣܒܐ. ܕܡܠܝܫ ܐܢܘܢ
ܒܥܡܠܐ܀ ܠܠܠܐ ܗܘ ܫܡܝܢ ܫܘܢܝܐ. ܗܘ ܡܥܡܠܐ ܠܥܬܝܕܐ. ܕܫܡܥܐ ܒܗ
ܡܠܝܢ. ܘܒܗ ܚܘܒܢܐ ܠܒܥܠܝܢ܀ ܚܘܒܗ ܕܡܢܗܐ ܒܝܗ ܠܒܢܝ.
ܗܘ ܠܗܝ ܢܗܡܐ ܡܦܠܠ. ܕܒܝܢ ܐܒܢܐ ܘܐܡܢܐ. ܘܐܒܝܢ ܐܠܗܐ
ܠܗܘܦܐ܀ ܝܗܒ ܠܗ ܠܒܗܪܐ. ܢܘܗܪܐ ܕܢܦܠ ܒܝܘܡܬܗܘܢ. ܗܘܐ
ܒܪܐ ܡܢܗܘܢ. ܕܐܝܟ ܐܠܦܢܐ ܡܒܠܗܒ܀ ܝܠܝܦ ܢܘܗܪܐ ܕܢܦܠ.
ܐܢܘܢ ܡܠܒܝܫ ܠܠܡܗܘܢ. ܕܒܝܢ ܗܘܕܐ ܢܥܒܕ ܗܘܐ. ܐܘܗܝ ܪܚܠ
ܠܠܡܗܘܢ܀ ܡܠܒܝܫ ܠܡܪܐ ܕܢܘܪܐ. ܒܗܠ ܐܦܢܐ ܕܢܦܪܐ. ܒܫܡܥܐ ܠܠܗܘܢ
ܡܘܫܝ. ܕܢܦܒܠܗ ܘܐܬܝܗ ܠܒܥܡܗܘܢ܀ ܡܠܒܝܫ ܠܡܪܐ ܠܒܥܠܬܐ.
ܠܕܥܒܕܐ ܕܗܠܡܗܘܢ. ܕܫܠܡܗܘܢ ܡܒܪܟܝܢ. ܒܝܕܗܘܢ ܠܠܗܘܢ
ܡܢܘܚܝܢ܀ ܕܥܠܐ ܕܡܥܒܕܢܐ. ܕܢܦܠܝܢ ܡܥܒܕܐ. ܩܕܝ ܦܩܘܕܐ ܡܥܒܪܐ.
||ܕܥܡܗܠ ܗܘ ܫܒܚܝܢ܀ ܡܥܒܕ ܡܢܗܐ ܕܠܒܠܐ. ܝܘܐ ܐܕܢܗ ܒܝܫܐ. 105
ܢܒܥܠ ܒܗ ܢܠܘܢܐ. ܕܦܪܘܩ ܦܢܝܐ ܠܒܥܠܘܬܐ܀ ܥܒܕܝܢ ܠܗ ܫܒܚܘܗܝ.
ܕܒܪܘ ܠܠܗܘܢ ܐܥܒܪܘܗܝ. ܫܒܚܐ ܫܒܚܐ. ܕܫܒܚܘܗܝ ܒܫܒܚܘܬܗ܀
ܠܘܕܝܐ ܠܒܥܡܗ. ܠܥܒܕ ܡܢܝ ܕܢܦܠ. ܐܘ ܦܐܐܢ ܦܪܘܩܐ. ܕܐܢ ܝܘܐ
ܥܒܕܗ܀ ܠܘܪܝ ܠܡܠܝ ܕܥܒܪܐ. ܒܒܠܐ ܒܥܡܢܐ ܡܥܒܪܐ. ܕܒܠܐ
ܥܡܢܐ ܐܡܢܐ. ܦܪܐ ܐܦܐ ܡܒܝܪܐ܀

---

106 Fortasse ܠܗ ܒܠܒܗ

ܕܥܠܬܐ ܢܦܫܗ. ܠܡܫܡܫܘܬܗ܆ ܡܩܒܠܗ ܦܬܓܡ ܘܐܘܣܝܗ ܦܬܓܡܐ.
ܠܟܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܡܪ ܡܢ ܪܒܐ. ܐܦ ܐܡܬ ܠܟܠܗܘܢ܆ ܬܗܘܐ
ܡܫܡܫ ܕܐܦ ܗܘ ܠܗ. ܘܫܡܫܝ ܐܢܘܢ ܒܬܫܡܫܬܗ. ܘܡܠܟܝ ܐܡܪܬ.
ܟܢܘܫܗ ܕܥܡܗܘܢ܆ ܬܦܫܘܢ ܗܘ ܠܗ ܐܡܪ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܥܡܗ.
ܕܢܣܒ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܩܘܪܒܢܐ. ܠܡܠܟܗ ܐܢܫܝ܆ ܬܡܠܘܐ ܕܐܝܟ ܕܐܦ ܠܗ
ܟܡܪܐ. ܣܓܝܕ ܘܬܗ. ܐܦ ܗܘ ܫܒܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܥܠܡܐ܆
b ܬܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ ܫܠܡ ܩܢܘܡܐ. ܐܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܐܦܠܐ ܕܡܠܟܘܬ ܐܬܚܙܝܐ.
ܡܠܟܘܬ ܕܥܡܗܘܢ܆ ܬܘܕܝܬܐ ܬܫܒܘܚܬ ܡܢ ܟܠ. ܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܟܠ. ܕܟܠ
ܟܠ ܕܗܘܐ ܡܫܡܫ ܐܠܗܐ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܒܘܗܝ܆

LXIX.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܡܪܬ ܡܠܟܘܬܐ܆

ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܡܫܡܫ ܠܡܠܟܐ. ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܠܗܐ ܗܘ
ܡܫܡܫ ܠܟܠܗ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. [ܠܡܠܟܘܬܐ:] ܬܡܠܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬܟ܆
ܐܠܗܐ ܗܘ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܟܠܗ. ܕܡܠܟܐ ܟܠܗ ܘܡܠܟܘܬܐ.
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܬܫܡܫܬܗ܆ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܢܗ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܝܢ
ܡܫܡܫܐ. ܕܡܫܡܫ ܐܢܘܢ ܒܫܡܝܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܘܫܡܫܬܗ ܒܫܡܝܐ܆ ܕܫܡܫ
ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܫܡܫ ܢܦܫܐ ܒܫܡܫܗ. ܡܫܡܫ ܫܡܝܐ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܡܫܡܫܗ ܫܡܝܐ ܒܫܡܫܗ܆ ܐܢ ܡܠܟܐ ܘܢܦܫܐ. ܕܐܡܪܬ ܐܝܟ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘ܆ ܕܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘ. ܐܡܪܬ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ.
104 ܕܡܠܟ ܠܡܠܟܐ ܠܫܡܝܐ. ܐܡܪ ܬܫܡܫܬܗ ܡܫܡܫܢ||. ܕܡܠܟܘܬ ܐܡܪ ܬܫܡܫܬܗܘܢ܆
ܗܘ ܡܢ ܡܫܡܫ ܡܢ ܡܫܡܫܢ. ܐܦ ܠܗ ܡܫܡܫܗ ܡܠܟܘܬ. ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܗ ܒܫܡܝܐ.
ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܗ ܡܫܡܫܢܐ܆ ܘܐܦ ܡܢ ܕܝܢ ܠܡܠܟܐ ܗܘܐ. ܕܬܗܘܐ ܐܡܠܟܘܢ
ܡܫܡܫܢܘܢ. ܗܟܢܐ ܕܐܡܠܟܘܢ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܕܝܢ ܬܫܡܫܬ ܘܡܫܡܫܢܗ܆ ܐܦ
ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܕܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܗ ܕܐܡܠܟ. ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܡܠܟ
ܕܡܠܟܐ ܡܫܡܫܐ܆ ܡܠܟܐ ܗܘܬ ܕܬܗܘܐ. ܕܐܡܪ ܘܡܠܟ ܡܫܡܫܢܐ. ܠܡܠܟ

36 Manus serior voci ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ praefixit particulam ?

ܘܡܫܠܠܝܢ. ܘܠܫܡܗ ܬܡܝܪܗ. ܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܘܫܒܚܐ ܣܠܩܝܢ. ܠܒܪܝܐ ܗܘܠܘܗܝ܀ ܕܡܫܒܚܘܬܗ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܒܪܝܐ. ܗܘܘ ܡܕܪܝܢ. ܡܠܟܐ ܘܡܫܝܚܐ ܢܦܩܘܗ. ܕܫܘܒܚܐ ܐܡܪ܀ ܗܘܐ ܡܫܒܚܝܢ ܐܦ ܐܢܫ. ܠܒܪܝܐ ܘܥܡܪܐ. ܕܫܡܝܐ ܐܦ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܓܒܪܐ ܘܐܢܫܝܢ܀ ܐܝ ܗܢܘ ܕܐܢܫܝܢ ܐܦܪܝ ܠܗ. ܥܠܡܐ ܐܢܐ. ܕܠܐ ܠܥܒܪܗ ܕܐܝܬ ܒܥܠܡܐ. ܗܘ ܐܝܟ ܐܢܐ܀ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܥܡ ܒܢܝܢܐ. ܐܦ ܥܡ ܠܒܪܝܐ ܗܘ. ܥܡܪܐ ܕܡܪܘܬܗ ܡܫܒܚܝܢ. ܟܠ ܥܒܕܐ܀ ܬܒܪܐ ܐܢܐ ܕܠܗ ܠܥܘܡܪܐ. ܡܥܒܕ ܐܢܫ. ܡܢܐ ܕܬܐܪܦ ܗܘ ܫܡܝܐ. ܪܒ ܗܘ ܕܐܡܫܝܚ܀ ܠܗܘܢ ܥܒܕ ܡܠܟ ܡܠܟܐ. ܟܠ ܐܪܥܐ. ܫܠܡ ܗܘ ܕܐܟܡܐ ܠܥܒܪܗ. ܐܘ ܐܝܟ ܕܐܡܬܝ܀ ܡܢ ܐܢܐ ܕܐܬܒܥܝ ܗܘ ܗܠܝܢ ܦܠܚܘܬܐ. ܠܗ ܕܫܒܩܘܗ. ܕܥܠܡܐ. b ܕܐܬܐ ܘܐܬܐ܀ ܥܠ ܕܐܬܐ ܘܐܬܐ ܕܐܡܪ. ܐܝܟ ܠܥܠܡܐ. ܫܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܥܡ ܕܐܡܪ. ܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ܀ ܠܐ ܠܥܒܕܐ ܗܢܘܢ ܡܠܐ. ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܕܠܟܠܗܘܢ ܐܡܪ ܠܟܠܗܘܢ. ܗܘܐ ܡܫܒܚܝܢܗ܀ ܡܠܟܐ ܐܡܠܟܐ ܘܕܐܢܫ. ܕܥܡ ܐܠܗܐ ܗܘܐ. ܒܫܡܘ ܐܝ ܠܗ ܐܪܐ. ܕܝ ܬܫܒܚܬܗ܀ ܬܫܡܫܝ ܐܠܗܝ ܠܒܪܝܐ. ܐܝܟ ܣܓܝܐܐ. ܐܢܐ ܓܝܪ ܡܫܒܚ ܠܥܠܡ ܐܢܐ. ܕܐܡܪܘܢ ܘܐܡܪ܀ ܥܡ ܠܥܒܕܘܗܝ ܐܠܗܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܐܝܬܝ. ܫܪܪܗ ܕܬܫܒܚܬ ܐܝܬܝ. ܡܫܒܚܢܘܬܗ܀ ܠܥܒܕܘܗܝ ܟܠܗܘܢ ܫܡܝܐ. ܡܢ ܐ ܫܡܐ ܐܢܐ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܡܫܒܚ ܐܢܐ ܫܡܝܗܘܢ. ܘܐܠܗܝܢܘܬܗܘܢ܀ ܠܥܒܕܘܗܝ ܐܝܟ ܫܪܪܐ. ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܘܐܢܐ. ܥܠܝܡܐ ܐܢܐ܀ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܦܪܫܘܬܗܘܢ. ܠܫܡܝܐ ܗܘܬ ܓܝܪ. ܘܐܠܗܘܢ ܗܘ ܒܫܠܡܘܬܗܘܢ. ܐܡܬܟܠܢܘܬܐ܀ ܕܐܝܬ ܐܝܟ ܐܬܚܙܝ. ܕܡܠܟܐ ܗܘܬ ܓܝܪ. ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܬ ܘܫܠܡܘܬܐ. ܕܫܡܠܝܘ ܠܗ܀ ܡܫܒܚ ܐܢܐ ܒܥܝܬ ܥܡܝܐ. ܕܡܠܟܘ 103 ܡܫܪܘ. ܐܝܟ ܓܝܪ ܡܠܟܐ ܠܫܡܗ. ܘܥܠ ܥܡܠܟܝ܀ ܢܦܩ ܗܘܬܐ ܬܡܢܐ ܗܘ ܠܟܠܗܝ. ܕܡܫܝܚ ܫܪܝܪ. ܕܢܦܩ ܟܠ ܥܡ ܡܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܥܡܝܩ ܠܗ ܘܠܟܠܗܘܢ܀ ܥܫܡܫ ܡܠܟܐ ܘܟܠܟ ܗܘ. ܗܘ ܥܠܝܗ ܐܠܗܝ. ܐܢܬ ܐܠܗܘܬܐ ܠܟܠ ܫܒܚܐ. ܕܝܢ ܫܡܚܘܬܗ܀ ܡܫܡܫ ܗܘ ܘܠܐ ܡܫܢ ܐܢܐ. ܘܐܡܬܝ ܗܘ ܫܡܝ. ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܡܗ. ܡܫܡܫ ܡܗ ܥܒܕܐ܀ ܡܥܒܕܗ ܥܡܟ ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܡܠܟܘܬܗ. ܐܢܐ ܐܠܗܐ ܘܐܢܐ ܡܫܘܕܐ. ܥܫܝܢܐ ܥܡܝܐ܀ ܡܫܘܚ ܓܝܪ ܢܦܫ ܥܒܕܝܟ. ܡܢ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܕܡܫܡܫܢܐ

ܡܢ ܐܟܡܐ. ܠܡܫܠܡܢܘܬܐ ܡܫܒܚܘ. ܡܢ ܐܟܡܢ܀ ܠܒܪܝܬܐ
ܡܟܟܬܐ. ܐܦ ܠܟܠܡܫܝܢ. ܥܡܗ ܡܢܟܠ ܩܢܝܐ ܘܡܟܠܟܠ. ܪܘܡܐ
ܠܟܦܐ܀ ܠܐ ܗܘܐ ܢܥܡܗ ܐܠܗܐ ܥܡܗ. ܐܠܐ ܕܡܬܠܐ. ܐܡܪܝܢ ܗܘ
ܥܡܗ ܕܡܪܐ. ܕܐܬܐ ܡܟܠܟܠ܀ ܠܟܠܟܠ ܢܦܫܐ ܘܢܦܫܐ. ܡܪܟܠ ܘܥܒܕ.
ܠܟܡܢܐ ܕܒܪ ܐܟܡܐ. ܩܝܡ ܦܘܪܩܢܗ܀ ܡܟܢܐ ܡܟܡܠܬܝ ܣܠܟ ܡܢ
ܡܟܠܬܐ ܐܝܟ ܗܘܐ ܡܟܠܡܐ. ܘܡܟܢܐ ܥܡܗ ܡܫܠܡܐ ܕܡܪܐ. ܐܝܟ ܗܘ
ܠܡܟܝ܀ ܡܥܕܪܝܢ ܘܐܡܪܝܢ ܠܡܪܢ. ܩܡܠ ܐܡܪܝܢ. ܘܪܕܘܗܝ ܘܐܘܪܚܬܗ
b ܡܠܟܗ. ܩܡܠ ܬܡܘܗܐ܀ ||ܠܟܠܟܢܐ ܘܟܐܢܐ ܕܫܡܥܘ. ܘܟܐܡܗܪܝܢ.
ܒܗܠܟܝܢ ܠܬܪܬܝܢ ܗܦܟܬܐ. ܠܡܢܟܐ ܕܡܫܝܚ ܡܠܟܐ ܥܡܗ.
ܬܘܒ ܠܟܫܘܪܗ. ܡܢ ܐܝܟ ܗܘ ܡܫܝܚܬܐ. ܕܡܠܟܝ ܡܟܠܗ܀ ܩܕܝܫܘܗܝ
ܕܡܘܪܝܐ. ܟܠ ܥܠܡ ܩܠܝܠ. ܠܡܪܡܝܢ ܟܠ ܐܦ ܕܢܪܡܝܘܗܝ. ܡܫܡܗ
ܕܥܡܗ܀ ܐܟܢ ܟܠ ܐܝܟ ܗܘܐ ܦܘܪܫܐ. ܕܐܝܬܝܗ ܐܟܘܬܗ. ܠܡܫܪܟܝܘܗܝ
ܩܕܡܘܗܝ ܕܥܡܗ. ܡܫܪܝܢ ܠܟܠܗ ܡܪܝܐ܀ ܡܪܘܣܐ ܕܦܪܝܫܐ ܠܩܒܠܗ ܐܢܐ.
ܕܡܟܢܐ ܠܡܪܝܐ. ܡܢܗ ܠܟܡܢܐ ܕܐܦܪ ܐܢܫܗ. ܐܡܪ ܕܡܪܪܗ܀ ܡܢ ܕܠܐ ܘܠܡܟܢܐ
ܡܪܘܐܐ. ܕܠܡܪܬܗܘܢ. ܐܡܪ ܡܟܠܡܠܟܠܗ ܠܢܟܠܗ. ܕܠܡܢܐ ܪܡܐ܀
ܡܟܠܡܠܐ ܕܡܢ ܡܢ ܕܡܟܝ. ܘܡܫܝܚ ܠܐܡܘܪ. ܐܬܪܘܣܡ ܟܠ ܡܫܝܚܘܬܝ.
ܕܠܟܡ ܡܫܟܝ܀ ܡܢ ܠܒܪܬܐ ܘܐܘܡܢܐ. ܘܐܦ ܡܢ ܠܡܪܐ. ܠܟܝ ܡܫܝܚܐ
ܘܟܐܡܝܪ ܠܐܡܘܪ. ܐܦ ܠܡܫܝܚܐ܀ ܣܠܟ ܕܗܘܡܠ ܦܘܡܢܐ ܠܟܡܢܐ.
ܕܕܐ ܦܘܡܢܐ. ܚܙܐ ܕܡܠܟܗ ܦܘܡܢܐ ܗܘ ܬܠܡܝܕ. ܐܟܠܠ ܠܐܡܘܢ܀

LXVIII.

ܡܢ ܡܐܡܪ ܡܟܠܗ܀

102 ܐܘ ܡܟܠܐ ܠܐ ܠܡܠܟܐ. ܠܟ ||ܐܪܡܠܐ. ܩܠܠ ܡܟܪܝ ܕܡܫܡܝܢܗ.
ܐܠܡܝ ܪܐܡܝ. [ܠܡܬܡܠܐ܇] ܠܟܝ ܦܘܡܢܐ ܕܡܫܡܝܢܝ. ܐܡܟܠܝ ܡܟܠܐ.
ܘܠܟܠܫܡܝ ܡܬܡܠܟܠ. ܐܡܝ ܡܬܡܟܠܐ܀ ܡܗܪܐ ܡܠܐܡܪ ܡܪܝ ܐܢܐ. ܐܡܝ
ܡܟܠܠܗ. ܕܡܢ ܠܟܒܪܐ ܐܢܐ ܕܐܦ ܐܢܐ. ܠܟܠܠ ܣܪܪܐ܀ ܝܚܬܐ ܗܘܐ ܐܪܥ

LXVIII. 4. O. E. III 325 b ܐܠܡܝ ܪܐܡܝ

ܕܢܚܝ ܐܠܗܝ ܒܗ܀ ܫܘܒܚܘܬܗ ܐܦܠܐ ܠܡܫܩܠ. ܘܐܦܢܝ ܠܘܬܝ.
ܕܡܚܒܘܗܝ ܡܢܬܐ ܬܟܠܐ. ܒܗܝ ܕܢܚܝ ܐܠܗܝ܀ ܣܓܝܘ ܣܒܐ ܒܢܝ
ܥܠܝܡܘܗܝ. ܕܐܝ ܕܡܠܐ ܗܘ. ܠܐ ܠܒܣܘܗܝ ܐܦ ܠܐ ܠܥܡܘܗܝ||. ܐܝܟ b
ܠܬܠܬܐ܀ ܢܣܒܘ ܐܠܗܝ ܐܝܟ ܐܢܬ ܕܒܥܝ. ܫܢܝܐ ܒܟܠܟܘܢ. ܘܫܒܩܘ
ܐܠܗܝ ܐܝܟ ܐܢܬ ܕܐܦ ܠܐ. ܠܘܬ ܒܢܝܢܫܐ܀ ܣܓܝܘ ܒܢܝܢ ܐܝ ܐܡܬ
ܒܗܘܢ. ܐܠܐ ܒܡܫܡܫܝܢ. ܘܐܪܐ ܠܡܫܒܚܘ ܕܐܡܠܟ. ܕܐܡܪܐ ܠܒܠܒܘܗܝ܀
ܡܦܩܝܢ ܐܢܐ ܝܗܒ ܐܦ ܐܢܐ. ܠܡܦܪܐ ܠܟ. ܘܡܦܩܢܐ ܐܢܐ ܦܘܪܩܢܘܗܝ. ܠܟܡ
ܕܐܬܝܢ܀ ܥܡܠܐ ܕܗܘܐ ܒܥܠܬܐ. ܟܕ ܗܘ ܡܘܬܐ. ܘܡܢܐ ܕܢܣܒ
ܐܠܗܝ ܐܡܬܐ ܘܐܦܢܝ. ܐܬܗ ܒܡܠܟܘܬܐ܀ ܠܘ ܐܠܗܝ ܘܐܢܐ ܕܝܗܒ. ܬܘܒ
ܡܫܝܚܐ. ܠܗܘ ܕܡܫܝܚ ܐܦ ܗܘ ܡܪܝܐ. ܐܝܟ ܕܐܠܗܘܬܐ܀ ܠܘܬܗ
ܥܠܝ ܠܗܘܐ ܡܢܗ. ܕܒܥܠ ܫܪܝܪܐ. ܕܡܒܣܠ ܦܘܪܩ ܐܣܝܐ. ܫܪܝܪܐ
ܘܡܫܝܚܐ܀ ܠܘܬܗ ܒܢܝ ܒܢܝܗ ܦܘܪܩ. ܘܡܫܐ ܘܐܬܢܫܡ. ܡܫܐ ܒܢܝ
ܗܘ ܘܡܫܝ ܣܠܝ ܒܗ. ܒܪܝܟ ܡܠܟܘܬܗ܀

LXVII.

ܗܘ ܒܪ ܩܠܗ܀

ܠܘ ܬܡܗܐ ܒܪ ܩܢܘܡ ܠܗ. ܡܠܘܐ ܠܟܠܡܐ. ܕܡܢ ܡܠܘܐ ܡܥܡܐ
ܗܘ ܣܘܪܚܗ. ܕܠܒܬ ܬܐܠܐ܀ [ܠܗܬܡܠܐ:] ܟܕ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܕܒܫܗ.
ܦܪܝܩܗ ܠܟܪܣܝ. ܘܡܠܘܬܗ ܗܘܐ ܣܟܠ ܒܗ ܡܠܘܬܝ. ܕܢܬܚܫܡ ܒܗܘ܀
||ܐܟܗ ܟܠܗ ܡܠܘܐ ܐܡܬܗ ܠܫܡܫܐ. ܐܬܐ ܠܥܡܐ. ܒܗܝ ܗܘ ܒܣܐ ܫܬܐ 101
ܠܥܡܐ. ܕܐܦ ܡܢܗ ܫܢܐ ܗܘ܀ ܒܝܘܡܐ ܚܕܬܘܗܝ ܕܐܘܪܚܢܐ. ܗܘ
ܕܫܡܝܐ. ܐܢܐ ܕܝ ܒܡܫܗ ܐܡܪܐ. ܠܡܬܩܢܘܗܝ ܒܟܠܗܝܢ܀ ܠܒܢܝܬܐ
ܒܬܪܬܐ ܦܠܚܘܗܝ. ܐܝܟ ܕܠܟܠܟܠܐ. ܒܗܝ ܠܗ ܐܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܠܟܠܟܠܐ.
ܦܬܐ ܒܢܝܢܫܐ܀ ܠܟܬܒܝܢܗܝ ܒܥܠܡܐ ܐܦܠܐ ܗܘܐ. ܠܚܪܝܐ. ܡܫܬܐ
ܠܚܡܐ ܕܦܠܓܗ ܒܡܠܬ. ܕܐ ܠܡܫܡܐ܀ ܕܐܘܪܚܠܐ ܒܪܗ ܒܦܬܘ ܠܗܘ.

---

57 ܐܝܟ in codice altera vice scriptum, sed expunctum est.

9 Aut ܠܟܡ ejiciendum aut ܐܡܟ legendum est.

ܐܬܡܟܟ ܠܗ܀ ܦܪܘܣܘܬܐ ܡܚܝܪܐ ܦܫܝܐ. ܩܕܡ ܓܘ ܒܪܐ. ܘܡܬܢܓܪܝܢ
b ܡܫܪܐ ܒܦܠܐ. ܘܦܬܚ ܦܓܪܐ܀ ܦܓܪܐ ܗܘ ܓܝܪ|| ܐܦ ܦܪܘܣܘܬܐ. ܕܒܗ
ܒܪܬܐ. ܦܓܪܗ ܠܦܓܪܝ ܗܐ ܦܬܚܪܐ. ܚܙܝ ܩܕܫܬܐ܀ ܩܪܒ ܡܥܕܪܐ
ܡܘܬܐ ܘܚܠܡ. ܥܪܩܘ ܡܘܬܐ. ܕܡܢ ܠܥܙܐ ܗܘ ܢܩܦ ܦܠܠܟ.
ܚܙܝ ܩܕܫܬܐ܀ ܙܪܥܐ ܗܘܬ ܐܚܕ ܩܕܡ ܥܒܕܗ. ܗܘܐ ܢܘܫܡܐ. ܕܢܚ
ܗܘܐ ܠܗ ܢܘܡ ܢܘܫܡܐ. ܩܕܡ ܕܡܢܚܬܗ܀ ܢܫܡܬܐ ܗܘ ܒܪ ܠܠܡܐ.
ܐܦ ܠܗ ܐܦ ܥܒܕܬܐ. ܘܠܗ ܠܛܠܡܬ ܠܡܚ ܠܗ. ܡܠܝܘܗܝ ܕܐܙܠ܀
ܕܠܡܢܐ ܠܗ ܠܚܡܐ ܒܚܝܘܗܝ. ܠܦܫܪܗ ܗܘܐ. ܕܐܚܝܘܗܝ ܐܪܚܒ ܠܠܡܚܘܗܝ.
ܗܢܐ ܫܘܒܚܐ܀

LXVI.

ܥܠ ܒܪ ܡܟܣܐ܀

ܗܠܝܢ ܡܟܣܐ ܐܘ ܡܘܬܘܬܐ. ܐܬܪ ܡܢܐ. ܘܕܠܝܗ ܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ
ܐܢܐ. ܒܓܠܝܘܬ ܕܡܫܝܚ. [ܠܗܘܡܢܐ] ܠܟ ܡܫܡܫܢܐ ܠܓܪܐ ܕܐܬܒܗ. ܟܠܗ
ܕܡܬܩܢܐ. ܘܡܗܝܡܢ ܡܠܐ ܠܟ ܡܥܠܐ ܘܐܟܪܙ ܐܠܗܘܬܗ܀ ܡܫܡܫܝܢ ܐܠܗܐ
ܐܦ ܡܫܝܚ ܐܠܗܐ. ܠܟ ܡܢ ܕܝܠܝ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܦܫܝ ܠܗ.
ܢܣܒܐ ܒܫܡܗ܀ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܢܒܝܐ ܡܬܩܢ ܐܢܐ. ܐܡܠܝ ܕܐܢܐ. ܠܗ
100 ܐܬܒܐܠܗܘ ܠܝ ܐܢܐ. ܐܘ ܡܫܢܐ ܐܢܐ|| ܡܟܝܠ ܐܢܐ ܠܟ ܠܒܛܠܢܐ. ܩܕܡ
ܠܡܟܣܘܬܐ. ܩܠܐ ܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܩܢܝ. ܕܠܡܐ ܦܪܘܩܗ܀ ܡܫܡܫܝܢ ܐܚܝ
ܩܠܡܟܘܗܝ. ܘܠܬܘܒܬܗܘܢ. ܒܦܠܐ ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ. ܩܠܗ ܫܠܡܘܬ܀
ܡܫܡܫܐ ܒܚܝܐ ܕܡܚܪܐ ܠܗ. ܕܐܢ ܐܢܬ ܠܟܦܢܐ. ܬܪܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܡܚܪܐ
ܠܗ. ܕܐܢ ܐܢܬ ܦܬܐ܀ ܡܫܡܫܢ ܕܐܢܫܐ ܡܫܚܪ ܠܗ. ܕܠܗ ܡܫܝܚܐ
ܗܘ. ܒܫܡܗ ܢܒܝܐ ܡܫܚܪ ܠܗ. ܕܐܝܟ ܠܡܠܐܟܘܗܝ܀ ܡܫܒܚܐ ܘܐܡܪܐ
ܠܒܢܝ ܡܟܣܘܬܐ. ܐܝܟ ܩܪܒܝ ܐܠܗܐ. ܠܬܘܒܬܗܘܢ ܓܝܪ ܗܟܢܝ ܠܚܛܝܐ.
ܠܟ ܡܬܪܡܪܡ܀ ܗܠܝܢ ܡܟܣܐ ܩܕܡ ܗܘ ܠܥܠܡܐ. ܐܦ ܩܕܡ ܒܫܡܝܐ
ܠܡܠܟܘܬ ܕܫܡܝܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ. ܕܐܚܝܢ ܡܘܕܝܢ܀ ܡܫܡܫܝ ܐܠܗܐ
ܒܚܝܐ. ܕܠܬܘܒܬܗܘܢ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܐܠܗܐ ܒܠܒܘܫܐ. ܕܡܫܡܫܝܢܗܘܢ܀
ܡܫܡܫ ܡܫܝܚܐ ܠܟܘܬܐ. ܒܪܝܟ ܠܗܘܢ. ܕܡܫܝܚܝܢ ܡܢܗ ܕܐܘܢܐ.

LXV.

ܚܝ ܡܘܬܗ ܕܒܪ ܐܠܗܐ܀

ܐܘ ܡܠܟܐ ܕ ܠܗܘܢ ܟܗ. ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܡܪ. ܕܐܝܟ ܐܪܥܐ ܕܐܪܥܐ
ܡܛܠܗ܀ ܟܕ ܬܘܣܦܬܐ. [ܬܘܬܒܬܐ:] ܐܝܟ ܦܘܪܣܐ ܕܒܝܬܐ ܕܟܠܢܝ. ܒܗܕ
ܐܡܪ. ܘܡܟܠܗܘܢ ܡܢ ܠܡܘܬܗ ܕܡܫܘ. ܘܐܠܗܝܢ ܟܠܗܝ܀ ܒܗܘܢܐ
ܐܪܟܐ ܠܡܠܟܗ ܐܠܐ. ܐܝܟ ܦܠܚܘܗܝ. ܕܗܘܐ ܫܡܫܐ ܐܠܗܝܢ ܕܦܠܚܝܢ.
ܐ ܕܝ ܥܒܕ܀ ܝܗܒ ܠܗ ܗܘܢܐ ܠܡܫܪܐ. ܒܝܬܡܘ ܚܠܘܐ. ܘܐܠܗܐ
ܟܠܐ ܒܬܘܣܦܬܐ. ܠܘܬ ܫܡܝܐ܀ ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܗܘܐ ܡܢܟ ܐܠܐ. ܐ ܝܗܒ
ܫܡܗ. ܦܪܨܘܦܐ ܕܡܠܟܘܬ ܦܪܕܝܣܝ. ܘܐ ܡܢܗܘܢܝܢ܀ ܗܘܐ ܣܢܝܐ ܐܘ
ܫܘܐܐ. ܕܡܫܬܒܚ ܠܟ. ܘܢܦܩܝܢ ܠܡܪܐ ܡܪܘܪܐ. ܕܡܫܬܪܝܢ ܠܟ܀
ܘܐܡܠܟ ܗܘ ܗܘܡܐ ܐܦܪܐ. ܫܟܒ ܡܝܬܘܬܐ. ܠܥܡܗ ܡܠܟܝܢܬܐ ܡܢܗ.
ܫܠܐ ܠܩܒܪܗ܀ ܐܪܟܐ ܕܝ ܐ ܡܬܟܬܒ ܠܟ. ܕܡܫܬܐ ܘܐܚܕ. ܘܦܫܝܦ
ܡܫܪܗ ܘܦܢܝ ܦܠܛܪܐ. ܒܫܡܫܐ ܢܘܗܪܗ ܫܟܝܢܐ܀ ܡܢܐ ܡܫܪܗ. ܕܫܡܐ
ܡܢܐ. ܒܠܠܗܐ ܝܗܒ ܬܘܣܦܬܐ|| ܐ ܫܪܝ ܐܠܗܝ܀ ܠܡܠܟܝ ܕܡܠܟ 99
ܝܠܕܝ. ܕܐ ܢܣܪܐ. ܦܫܛܐ ܕܐܪܐ ܒܝ ܡܢܝ. ܠܟ ܬܘܣܦܬܐ܀ ܡܢܝ
ܐܠܐ ܕܫܡܫܝ ܐܪܟܐ. ܐ ܕܝ ܫܡܗ. ܝܗܒܐ ܕܡܠܟ ܒܗ ܒܡܫܘ.
ܘܡܘܬܗ ܘܡܟܒܗ܀ ܦܬܟܗ ܡܫܬܠܠܝ ܠܟ ܕܦܢܐ. ܕܗܘܐ ܫܘܦܪܐܝܬ.
ܐܠܦܝ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܚܝ. ܫܡܫܝ ܦܬܟܬܐ܀ ܐܬܟܬܐ ܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܠܒܝܬܗ ܠܫܠܝܛܘܬܗ. ܝܗܒܐ ܕܝ ܠܫܡܠܝܬܗ. ܒܡܫܘ ܬܪܝܢ܀ ܦܬܟܬܐ
ܥܠܝܗ ܠܡܫܪܗ ܗܘܐ. ܠܟܠ ܡܠܟܐ. ܒܪ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܦܘܪܣܗ. ܕܐܡܪ
ܘܠܒܝ܀ ܢܦܩܘܢ ܒܡܫܘ ܗܘܠܗ. ܥܠܡܐ ܠܡܫܡܗ. ܠܒܗ܆ ܩܢܐ ܘܠܟ
ܗܘܟܢܐ. ܐܘ ܫܟܠܐ܀ ܗܦܟܐ ܐܡܠܐ ܢܦܫܩܝ. ܐ܆ ܡܠܗܒܐ ܐܠܐ.
ܗܘ ܕܠܟ ܦܝ ܫܡܫܗ. ܗܘ ܡܠܫܗ ܒܗ܀ ܠܗܐ ܒܡܪܗܐ ܡܢܟܘܢ
ܠܟ. ܕܡܫܪ ܠܡܢܝ. ܠܗ ܡܫܪܐ ܫܠܡ ܡܢܬܐ. ܘܠܟ ܗܘܪܡܐ܀ ܦܘܫܐ
ܦܠܝܐ ܦܐܠܐ ܠܟ. ܕܐܫܪ ܘܡܫܦ. ܘܒܝ ܐܦܫܪܐ ܗܘ ܐ ܐܚܝ.

---

64 Ante ܫܠ expunctum est ܠܟ

LXIV.

ܡܐܡܪ ܥܠ ܡܠܟܘ܀

ܫܒܩܬܐ ܟܝܢ ܟܪܡܝ ܐܠܗܐ. ܠܐ ܡܬܡܠܬܐ. ܕܡܫܡܗܐ ܩܪܝ ܠܟܠܗ.
ܘܫܘܒܚܐ ܐܝܬܘܗܝ. [ܠܗܘܢܝܐ:] ܫܘܡܠܝܐ ܕܠܒܫ ܫܟܢ ܗܘܐ. ܩܕܡܝܟ
ܩܠ ܐܢܫ. ܐܦ ܡܢܘܬܐ ܠܟܠ ܩܕܡܝܟ ܩܠ. ܕܐܢܫ ܩܠ܀ ܐܝܟܐ ܠܟܘܢ,
ܕܐܦ ܡܠܝܠܐ. ܩܘܡ ܠܗ ܩܕܡܝܟ. ܠܐ ܕܡܟܬܒܘܢ ܠܗ ܢܬܒ. ܠܐ
ܐܟܬܒܘܢ܀ ܟܕ ܪܘܚܐ ܡܢ ܠܟ ܐܦ ܙܡܪܬ. ܐܝܟ ܠܡܫܟܢܐ. ܕܠܐ ܬܗܘܐ
ܠܐ ܣܠܝܩܬܐ. ܕܗܘܐ ܩܕܡܝܟ܀ ܘܢܚܘܬ ܠܟ ܐܢܫ ܕܗܘ ܬܘܪܐ. ܕܐܟܘܬܝ,
ܠܡܥܠ. ܘܗܘܐ ܢܩܒ ܥܠܬܐ ܕܟܒܪܐ. ܕܟܬܝܒܘܬܗ܀ ܣܟܠ. ܕܐܟܘܬܝ,
ܕܐܡܝܢܐ. ܕܐܝܢ ܐܘܪܐ. ܫܪܝܬ ܐܦܩܬ ܩܢܘܡܘܗܝ. ܗܘ ܩܕܡܝܟ܀
ܢܦܫܬܐ ܕܫܒܩܬ ܡܢܟ. ܟܠ ܫܡܝ ܕܒܝܬܐ. ܘܡܠܟܘܢ ܟܠܗܝܢ ܠܟ
ܟܪܝܐ. ܐܝܟ ܥܠܡܐ܀ ܐܘ ܡܢܩܝ ܕܠܡܗܝܡܢܘܗܝ. ܕܐܟܪܙ ܠܟܠܡܢ.
98 ܟܠܡܢܝܢ ܐܟܬܒܘܗܝ ܐܝܟ. ܙܘܝ ||ܩܕܡܝܟܘܢ܀ ܘܩܢܝ ܗܘ ܟܠܗܝܢ
ܡܘܡܬܐ. ܠܡܘܗܝܢ ܠܡܘܡܐ. ܟܠܗܘܢ ܡܠܝܢ ܫܟܝܚܐ. ܕܝ
ܬܘܕܝܬܐ܀ ܡܚܘܐ ܢܗܘܐ ܐܦ ܩܕܡܝܟ. ܟܕ ܗܘ ܫܘܒܚܐ. ܕܒܗ
ܢܦܫ ܒܗ ܫܡܝܢܘܗ ܠܡܠܐ. ܕܡܢܘܢܬܐ ܗܘܐ܀ ܐܝܟ ܐܢܐ ܕܐܟܬܒ ܐܢܐ,
ܐܝܟ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܕܬܡܠܟܘܢ ܐܦ ܬܡܠܟܘܢ. ܟܕ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܝ܀ ܗܘ
ܢܟܠܗ ܟܠܟܘܢ ܐܦ ܙܪܗ. ܟܕܝܢ ܕܒܟܠ. ܩܘܡܘ ܐܟܠ ܗܘܟܢܐ ܐܠܗܐ.
ܟܠܡܟܐ܀ ܐܬܟܠܠ. ܐܦ ܐܢܐ ܐܪܐ. ܐܫܬܘܪ ܕܟܠܗ. ܕܟܠܟܐ
ܠܟܬܒܐ ܐܪܐ. ܫܘܡܠܝ ܟܡܠܝ܀ ܡܢ ܐܢܐ ܕܪܘܚܐ ܗܘ ܩܕܡܝ.
ܡܟܠܐ ܩܕܡܝ. ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܗܕܡܝ ܐܝܟ. ܕܐܝܬܗ ܘܟܠܗ܀ ܕܟܪ
ܐܪܡܝܐ ܗܘ ܕܐܡܪܬ. ܡܢܬܡܠܐ. ܟܕܘܢܝܐ ܕܐ ܩܠܡܠܟ. ܩܡ
ܫܪܪܬܐ ܗܘ܀ ܐܦ ܗܪܐ ܐܝܟ ܐܡܟܢ ܗܘ. ܕܗܘ ܫܪܪܬܐ. ܕܐܝܬ
ܢܟܡܢ ܒܪܟܬܐ. ܐܝܟ ܡܟܬܒܐ܀ ܡܟܬܒ ܗܘ ܐܝܟ ܕܟܬܒܐ. ܥܒܕ
b ܫܪܪܐ ܗܘ. ܕܐܦ ܠܟܬܒܐ ܩܠܐܝܬܐ. ܟܕ ܕܡܟܪܙܘܗܝ܀||

---

39 ܒܗ ejiciendum videtur.

ܐܬܠܝܗ̇ ܗܘܬ ܠܗ. ܒܢܘܗ̇ ܠܡܫܝܚܐ܀ ܐܡܠܠܬ ܥܠ ܡܪܢ ܐܠܗܘܬܗ. ܡܪܟܒܬܗ
ܕܟܝܐ. ܕܒܬܘܠܘܬܗ̇ ܩܝܡܬܗ̇. ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ܀ ܫܡܥܗ ܕܡܠܐܟܐ
ܥܡܪ ܠܗ. ܐܡܬܐ ܐܝܬܝ. ܟܢܬ ܗܘܬ ܠܗ ܡܬܝܩܢܐ. ܕܫܡܝܐ ܥܬܝܩܬܐ܀
ܗܘ ܕܡܟܠ ܠܟܡܝܢ ܐܒܘܗܝ. ܘܐܠܗܘܬܗ ܐܝܟܢܐ. ܫܡܥܗ ܐܬܬ ܕܒܠܐ.
ܥܠܝ ܩܪܐ܀ ܒܥܒܪܐ ܥܠ ܠܐ ܠܗܘܢ. ܐܪܙܐ ܕܡܫܘܠ. ܕܐܡܬܘܠ
ܗܢܝ ܢܦܩ ܐܠܗܘܬܗ. ܩܕܡ ܕܥܒܪܗ܀ ܡܛܠ ܗܘ ܒܥܠܡ ܠܟܠܟܘܢ
ܠܟܘܠܗ. ܢܦܩܬ ܕܟܝܐ. ܠܠܗܘܕܝܐ ܗܡܢ ܗܘ ܐܬܪ. ܠܐܠܗܘܬܗ܀
ܒܡܠܟܐ ܕܗܘܐ ܗܘ ܕܒܗ. ܠܒܪܗ ܐܝܬܘܗܝ. ܬܠܬܐ ܐܢܫܐ
ܕܥܠܝܗ. ܟܠ ܠܟܠܗܝܢ܀ ܗܘ ܗܘ ܫܠܡܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܢܐ ‖ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܗܐ 97
ܡܢܗ ܐܠܗܘܬܗ. ܘܐܠܗܘܬܗ ܩܠܝܠܐ ܘܙܥܘܪܐ. ܐܝܟ ܕܫܡܥܬܘܢ܀ ܗܘ ܗܘ ܫܡܫܐ
ܘܐܠܗܘܬܗ ܡܢܗ. ܕܐܬܠܒܫ ܐܠܗܘܬܗ. ܟܠ ܕܚܙܝܬܗ ܕܥܒܪܐ ܒܗ.. ܒܪ
ܥܡܝ ܐܠܗܘܬܗ܀ ܐܢܐ ܗܘ ܕܝܬܒ ܐܢܐ ܕܐܬܚܙܝ. ܡܪܟܒܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܒܝܬ
ܗܢܐ ܒܠܒܫ ܚܠܝܡܐ. ܕܠܐ ܡܬܐ ܐܢܐ܀ ܒܝܬܗ ܗܠܝܢ ܚܙܝ ܐܢܐ. ܩܕܡ
ܡܬܝܩܢܗ. ܒܪ ܡܟܘܬܐ ܐܢܐ ܒܟܦܝ ܕܐܡܗ. ܕܟܠܠ ܬܪܥܘܗܝ܀ ܠܐ
ܬܪܥܘܗܝ ܗܘ ܕܡܬܚܙܐ. ܒܫܠܡܘܬܗ. ܕܒܗܘܢ ܥܡܗܝܢ ܡܪܟܒܬܗ.
ܕܐܬܟܝ ܕܐܪܟܢ܀ ܐܡܬܐ ܕܝܬܒ ܐܢܐ ܒܝܬܗ. ܕܒܝ ܩܕܡ ܒܝܬܐ
ܠܠܗܘܢ ܕܐܡ ܐܢܐ ܘܐܝܟ ܐܢܐ. ܐܦ ܕܡܪܬܗ܀ ܘܐܡܬܐ ܕܝܬܒ ܐܢܐ
ܡܪܟܒܐ. ܕܒܝ ܩܕܡ ܬܪܬܐ. ܡܠܟܬܐ ܐܢܐ ܘܦܬܟܪ ܐܢܐ. ܒܪ ܗܝܡܢ ܐܢܐ܀
ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܠܗܘܬܗ ܫܠܝܚܐ. ܒܫܡܝܐ ܠܡܬܕܡܪ. ܒܡܠܟܘܬܗ ܗܘ ܒܟܠܟܝܢ
ܠܡܠܐ. ܕܟܬܝܒ ܐܠܗܘܬܗ܀ ܦܬܟܪܐ ܗܘ ܒܟܝܢܗ ܡܢ ܐܢܐ. ܕܡܪܝܐ
ܐܝܟܢ. ܡܪܟܒܬܐ ܕܡܪܝܡ ܗܘ ܕܐܢܐ. ܠܗ ܡܬܩܪܒ ܐܢܐ܀ ܦܬܟܪܐ
ܕܝ ܠܟܠ ܒܪܐ. ܕܐܡܬܐ ܡܪܝ. ܐܢܐ ܕܝ ܒܪܐ ܐܦ ܡܪܟܒܬܐ. ܕܒܝ
ܐܡܬܐ܀ ܡܬܚܙܐ ܡܪܟܒܬܐ ܕܟܪܘܒܐ. ܐܦ ‖ ܕܟܪܘܒܐ. ܡܪܟܒܐ ܗܘܐ ܠܗ b
ܒܫܡܝܐ. ܥܠ ܐܡܬܐ܀ ܒܪܬ ܐܢܐ ܠܟܠܝ ܕܐܠܗܐ ܠܗ. ܫܡܥܬܗ
ܕܫܡܥ. ܐܡܬܐ ܕܦܬܟܪܐ ܒܥܠܡܐ ܕܗܘܐ. ܦܬܟܪܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ܀

ܡܕܒܪܐ ܕܟܠܢܒܝܘܬܗܘܢ. ܒܥܘܦ ܡܕܒܪܐ܀ ܐܟܘ ܡܟܠܝܗ ܐܘ ܩܥܩܒ. ܟܕ
ܢܦܩܝܢ ܐܠܗܘܢ. ܢܦܩ ܗܘܡܐ ܕܒܬܗܘܢ ܐܙܠ. ܟܠ ܐܠܦܝܗܘܢ܀ ܕܐܢܐ
ܟܢܫܬ ܐܢܐ ܕܐܙܠ. ܫܘܡܥܐ ܩܒܠܬ. ܘܡܬܝܪܝܢ ܟܠ ܩܠܝܗܘܢ. ܕܐܝܠܝܢ
ܫܘܡܥܠܐ܀ ܐܠܗܘܢ ܠܩܢܝܢܐ ܠܐ ܬܘܕܐ. ܠܡܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ. ܐܝܟ ܗܘ
ܠܡܢܐ ܕܠܐ ܕܟܐ ܗܘܐ. ܡܠܘܫ ܫܘܦܠܗ܀ ܕܠܐ ܢܦܠܗ ܒܗ ܒܗܘܡܢܐ. ܐܝܟ
ܕܒܥܠܐ. ܫܘܡܢܐ ܗܘ ܒܪ ܡܫܡܠܝܢܗ. ܩܢ || ܦܘܪܢܣܐ܀ ܠܩܠܝܗܘܢ 96
ܒܪ ܘܩܠܝܗܘܢ. ܒܠܫܢܐ. ܗܘܠܗܘܢ ܢܦܩܝܢ ܡܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܢܦܫܐ܀
ܒܠܒܘܗܝ ܕܝܢ ܐܡܪܐ. ܐܝܟ ܐܚܝܢܐ. ܐܝܬܝܗ ܢܦܩܝܢ ܫܠܝܚܐ. ܐܝܟ
ܒܬܘܠܬܐ܀ ܐܦܝ ܒܪ ܒܪܘܟ ܠܒܢܐ. ܫܢܝ ܐܠܐ. ܒܐܝܠܝܢܐ ܗܘ
ܢܦܩܝܢ ܫܘܪܝܗܘܢ. ܡܠܟܗ ܕܥܡܗ܀ ܢܦܩܝܢ ܢܩܝܐ ܘܡܫܟܢܐ. ܘܐܟܘܬܐ.
ܒܠܒܘܗܝ ܒܐܘܟܡܐ ܐܘܟܡܐ. ܐܝܟ ܫܘܦܪܐ܀ ܗܘܐ ܕܫܡܐ ܒܟܠܡܐ.
ܗܘܐ ܩܢܝܢܝ. ܥܠܝܗܘܢ ܕܚܠܐ ܩܢܠܝܢ. ܐܝܟ ܐܪܥܘܬܐ܀ ܒܪ ܒܪ
ܐܦ ܬܫܬܘܠ ܬܪܘܢ. ܒܠ ܐܪܥܘܬܝ. ܐܝܠܐ ܕܒܪ ܩܢ ܫܒܪܗ.
ܠܫܒܪܗ ܦܘܡܐ܀ ܘܠܐ ܐܝܟ ܕܒܟܠ ܡܫܠܡܘܢ. ܗܘܝܢ ܡܩܡܐ. ܡܩܡܝܗܘܢ
ܩܢܝܢ ܕܐܢܟܐ. ܕܐܠܗܐ ܠܗ܀ ܗܐ ܗܘܝܐ ܐܢܐ ܒܗܘܦܟܐ ܢܦܫ
ܒܐܟܠܝ ܕܐܡܪܬ. ܕܫܘܡܠܐ ܕܠܐ ܐܝܪܬܘܢ. ܩܢܠ ܐܝܟܢܐ ܐܢܘܢ܀ ܡܟܦ
ܕܡܠܟܐ ܕܠܐ ܡܫܪܝܢܐ. ܕܒܠܐ ܡܕܒܪܐ. ܐܢܫܠܗ ܐܢܬ ܒܪܟܬܐ. ܒܗ
ܠܒܝܐ܀ ܕܒܫܡܝܐ ܒܗܘܝ ܡܫܪܝܢܐ. ܐܦ ܠܫܡܝܐ. ܠܐ ܢܬܒܥܘܢ
b ܒܒܝܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܠܟܐ ܘܫܡܝܐ܀ ||

LXIII.

ܡܟ ܒܪ ܡܠܟܗ܀

ܡܠܟܗ ܬܠܡܝܕ ܫܘܪܝܬܗ. ܕܗܘ ܐܒܪܗܡ. ܕܝܗܒ ܠܗ ܒܪ ܡܠܟܐ ܠܗ. ܠܡܫܝܚܗ. [ܠܗܘܢܝܐ:] ܟܕ ܫܘܡܥܐ ܡܠܐ ܕܐܫ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܠ. ܘܡܫܒܚܘ ܘܗܘܝܘ ܒܪܘܪܐ. ܠܒܪ ܡܢܫܐ ܫܘܠ܀ ܗܘܘ ܠܟܝ ܦܫܐ ܬܚܬ. ܕܐܪܐ ܠܗܘܪܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ ܡܫܝܚܗ. ܠܟܠ ܡܫܒܚܗ܀ ܩܥܩܐ ܐܝܟܢܐ ܠܗܘܝܬ. ܩܢ ܩܠ ܩܠܝܠ. ܘܩܠܝܠ ܠܥܡܗ

LII.

ܗܐ ܕܝܢ ܦܓܪܗ܀

ܗܐ ܡܘܬܐ ܡܚܒܠܐ ܕܚܠܘܡܐ. ܦܬܚ ܐܟܣ. ܕܡܬܟܠܢܝܢ ܐܪܙܗ
ܐܟܠܬܐ. ܕܡܫܚ ܡܚܒܐ. [ܟܘܬܡܬܐ܆] ܐܝܟ ܡܘܡܬܐ ܕܟܬܐ ܕܐܬܒܐ. ܢܘܕܥ
ܠܐܟܬܐ. ܘܥܡ ܘܠܐܬܢܘܢ ܘܡܚܦܪܗ. ܢܬܚܡ ܦܢܝܢ܀ ܕܦܬܚܝܢ ܣܢܝ
ܐܝܟ ܬܢܢܐ. ܒܠܒܘܬܗ ܕܡܘܬܐ. ܚܡܝܠ ܐܟܠܝܢ ܐܦܪ ܡܘܬܐ. ܒܗ ܒܪܐ
ܓܝ܀ ܢܬܒܠ ܠܟ ܐܦܪ ܡܘܬܐ. ܕܐܬܡܠܘܢܘܢ. ܦܬܚܬܗ ܕܡܘܬܐ ܠܐ
ܡܠܐ. ܠܡܬܟܠܡܘ܀ ܦܬܚܐ ܓܝܪ ܢܣܒܪܬܐ. ܦܬܚ ܦܘܡܗ. || ܠܐܪܡܝ 95
ܡܠܬܗ ܐܬܐ ܠܐܢܝ. ܡܬܬܐ ܡܢܬܐ܀ ܣܟܠ ܕܐܦܘܗ ܕܠܟܠܗܘܢ.
ܗܐ ܦܬܚ ܐܠܗܐ. ܡܫܠܡܢܘܢ ܠܐܪܥܗ ܕܡܘܬܐ. ܘܐܟܠܐܘܢ܀
ܠܚܠܘܐ ܓܝܪ ܕܦܬܚ ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܒܪ ܟܠܗ. ܢܦܩ ܠܗ ܠܘܬ ܐܝܟ
ܕܐܦ ܐܠܗܐ. ܟܠ ܦܬܓܡܘܗܝ܀ ܠܐ ܠܡܥܠܐ ܓܝܪ ܕܬܟܠܡܘܗܝ. ܘܠܐ
ܙܢܝܐ. ܠܡܣܒܪܘܬܗ ܠܚܕܝܐ ܗܘ ܓܝܪ. ܕܦܬܚ ܐܠܗܐ ܠܟ܀ ܣܒܪܐ
ܥܠܐ ܦܘܡܐ ܘܐܟܠܐ. ܘܟܠܗ ܦܟܠ. ܐܦ ܥܡܡܐ ܘܐܟܠܬܐ. ܐܝܟ
ܕܠܟܬܐ܀ ܠܐ ܡܢܝܢ ܐܠܗܐ ܓܝܪ ܠܡܬܘܐ. ܐܢܫܐ ܡܟܬܒܐ. ܕܠܐ ܦܘܡܐ
ܐܦ ܠܐ ܢܘܣܒܐ. ܐܝܟ ܠܡܥܠܬܐ܀ ܟܠ ܡܬܒܪܡܘ ܦܪܡܐ ܠܟ. ܕܡܫܡܫ
ܐܢܘ. ܠܟܠܦܬܗ ܕܐܟܠܘܬܐ. ܕܠܚܡ ܢܦܪܘ܀ ܦܬܘܚܐ ܦܘܡܟܐ
ܦܬܚ. ܕܦܬܚܐ ܐܠܗܐ ܓܝܪ. ܗܘ ܡܟܠܐ ܡܚܫܒܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܕܟܪܙܐ
ܐܠܗܐ܀ ܕܦܬܐ ܓܝܪ ܐܦ ܕܡܠܬܢܝܬܐ. ܡܬܡܟܠܐ ܗܘ ܦܬܚ. ܐܕܟܠܗܘܢ
ܦ ܡܦܬܘ. ܐܘ ܠܟܠܗܘܢ܀ ܐܟܠ ܓܝܪ ܐܬܐ ܗܘܐ ܐܕܢܐ. ܗܘ ܕܡܫܡܫܐ.
ܠܡܬܡܠܠ ܡܟܠ ܐܪܦ ܗܘܐ. ܘܦܬܚ ܠܡܟܠܟܢ܀ || ܕܡܫܪܐ ܗܘ b
ܐܝܟ ܡܬܡܠܟܢܬܐ. ܡܢܐ ܕܢܦܩ ܦܘܗ. ܗܘ ܡܠܐ ܠܬܚܘ ܠܗ ܢܘܕܥ ܗܘ.
ܕܡܬܡܪ ܠܗ܀ ܠܐ ܐܝܟ ܡܟܠܐ ܙܪܥ ܕܡܚܠ. ܠܗ ܕܦܬܚܐ ܐܢܐ. ܠܐ
ܕܦܬܐ ܘܠܐ ܕܡܠܬܢܝܬܐ. ܠܗ ܠܓܒܐ ܐܢܐ܀ ܗܘܦܐ ܕܦܬܚܗ ܦܩܕ ܠܟ.
ܕܐܟܠܗ ܦܘܡܐ. ܘܠܟ ܦܘܡܪܢܐ ܢܦܩ ܠܗ. ܘܐܦ ܡܘܟܢܐ܀ ܠܟܠܗ
ܟܠܠ ܡܠܐ ܡܬܡܠܐ. ܘܠܐ ܦܘܪܬܐ. ܡܟܪ ܐܢܐ ܕܐܦ ܠܐ ܓܙܪܐ. ܡܢܪܐ ܦܪܩܡ
ܠܟ܀ ܦܬܚܝܢ ܠܟ ܕܝܢ ܦܬܓܡܘܗܝ. ܡܢܐ ܕܦܬܚ ܐܠܗܐ. ܠܟܠ

ܒܠܒܘܬܗܘܢ ܒܫܦܝܪܬܐ ܕܟܣܝܘܗܝ. ܐܘ ܫܦܝܪܬܐ܀ ܠܡ ܫܡܥܬ ܡܠܬܐ ܕܬܠܡܝܕܗ.
ܒܡܠܟܝܗܘܢ. ܡܪܝ ܡܫܟܠ ܡܫܡܠܝܢܘܬܐ. ܫܡܥܬ ܕܐܝܬܝ܀ ܠܡ ܫܡܥܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܗܘܐ. ܕܝܠܗ ܐܝܟ. ܡܘܕ ܫܡܠܝܘܬ ܡܫܡܠܝܢܘܬܗ. ܠܐ
ܡܫܡܠܝܘ܀ ܠܡܪܗ ܡܪܝ ܫܡܠܝܗ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܝܠܗܘܢ. ܐܫܝ ܗܘܐ
ܐܝܟ ܕܡܘܕ ܐܚܝܐ. ܡܘܕ ܫܠܡܘ܀ ܠܫܡܥ ܕܐܝܟ ܕܗܘܐ ܕܝܠܗ.
ܩܝ ܫܠܡܘ. ܫܠܘܡܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܗ. ܗܐ ܕܐ ܐܢܐ܀ ܠܡܠܟܐ
ܬܫܡܫ ܬܠܬܐ ܩܕܡܬ. ܐܡܪ ܕܝܠܗ. ܡܪܝ ܕܝ ܐܦ ܐ ܡܫܝܚܐ.
ܡܚܫܘ ܐܫܬܘܕܝ܀ ܢܫܬܡܥ ܒܗ ܐܘܕܝܬܐ. ܫܡܥܝ ܐܠܗܝ ܩܕܝܫ. ܐܢܐ
94 ܕܩܢܝ ܐܢܐ ܘܫܘܒܚܐ ܠܡܪܝ. ܠܡܫܡܠܝܘ܀|| ܗܐ ܡܫܡܠܝܘ ܫܘܒܚܐ.
ܘܡܫܡܠܝܘ. ܫܠܘܡܐ ܘܫܘܒܚܘ. ܠܐ ܡܫܡܠܝܘ܀ ܐ ܐܢܐ
ܡܢܝܬ ܠܐ ܡܢܝ. ܠܡ ܘܡܫܡܠܝܘܗ. ܡܢܗ ܡܢܗ ܐܠܗܝ ܠܡܫܝܚ.
ܐܡܪ ܡܪܗ܀ ܘܐ ܐܢܐ ܡܘܬܐ ܕܒܪܬ. ܠܡܫܡܠܝܘ. ܡܫܡܠܐ ܡܠܬܐ
ܘܡܫܡܠܐ. ܡܢܗ ܡܢܗ܀ ܫܡܝܐ ܐܠܗܝ ܠܫܡܝܐ. ܘܫܡܥ ܫܒܝܚܐ.
ܡܫܡܠܐ ܐܠܗܝ ܠܫܡܝܐ. ܘܡܫܡܠ ܡܘܬܐ܀ ܕܫܡܠܝܘ ܠܚܫܘ ܫܠܝܚܐ
ܗܘ. ܘܐܦ ܡܫܡܠܐ ܗܘ. ܘܩܢܐ ܡܘܬܐ ܘܡܢ ܫܡܝܐ. ܡܢܗ ܠܐ
ܐܠܗ܀ ܫܡܥܐ ܕܡܘܬܐ ܡܫܡܠܝ ܐܠܗܝ. ܬܘܒ ܠܫܡܝܐ. ܒܡܢܐ ܡܫܡܠܝ
ܗܐ ܐܡܬ ܠܫܡܗ. ܡܢ ܡܫܡܠܝܘ܀ ܬܫܡܠܐ ܒܫܡܠܐ ܐܦ ܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ
ܘܫܡܝܐ. ܒܡܢܐ ܡܫܡܠܝ ܡܫܡܠܝܘ ܘܒܫܡܗ. ܗܐ ܡܫܡܠܝܘ܀ ܕܡܠܐ
ܒܗ ܩܡܬ ܕܒܢܐ. ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܬܪܝ. ܗܘ ܡܢܗ ܫܠܝܚܐ ܒܫܡܝܐ. ܘܐܢܐ
ܡܫܡܠ܀ ܫܡܠܗ ܠܚܫܘܐ ܘܬܘܪܗ ܒܗ. ܕܬܘܪܗ ܡܫܡܠܝ. ܒܡܢܐ
ܩܫܡܠ ܡܢܗ ܚܫܘܐ. ܘܠܐ ܐܠܗ ܡܫܡܠܝܘ܀ ܬܫܡܠ ܠܗ ܕܬܫܡܠܝܘܬܐ.
ܡܫܡܠܝܢ ܐܢܐ. ܫܡܐ ܫܡܠܐ ܐ ܕܫܡ ܐܢܐ. ܫܡܠ ܐܠܗ ܡܫܡܠܝܘ܀ ܒܫܡܐ
b ܩܫܡܐ ܘܫܡܫܐ. ܐܦ ||ܡܫܡܠܝܬܐ. ܠܫܡܐ ܕܠܐ ܬܫܡܫܗ ܕܝܠܗ.
ܠܩܡ ܠܟܠ܀ ܠܗܘ ܠܫܡܠܝܘ ܕܫܡܐ ܫܒܝ ܐܠܗܝ. ܘܠܟ ܫܡܝ
ܐܠܗܝ. ܫܡܗ ܩܫܡܝ ܬܫܡܐ ܠܫܡܠܝܘ. ܐܘ ܩܫܡܠܐ܀ ܒܫܡܠܐ ܬܫܡܐ
ܕܫܡܐ. ܐܦ ܫܡܫܡܐ. ܡܫܡܠܝ ܐܠܗܝ ܠܫܡܠܝܬܐ. ܕܫܡܠܝ ܐܠܗܝ܀
ܢܫܦ ܐܢܐ ܩܫܡܠܝܘ ܐܦ ܢܫܡܝ. ܐܦ ܩܫܡܠܝ. ܫܡܫܐ ܐܝܟ ܕܫܡ
ܐܢܐ. ܠܫܡܠܝܘ܀ ܠܐ ܠܫܡܐ ܡܫܡܠ ܐܢܐ. ܐܡܢܐ ܕܫܡܗ. ܘܩܫܡܠܐ
ܡܫܡܠ ܐܢܐ ܠܗ. ܫܠܡ ܐܚܝܐ܀

ܗܐ ܡܠܟܐ ܐܢܐ ܕܐܚܝܕܐ ܐܡܬܐ. ܕܗܝܡܢܬ ܠܡܠܟܘܬ. ܢܬܠܟܣ ܡܘܡܬܐ ܕܐܡܪܝ
ܠܡܪܢ. ܡܠܟܘܬܟ ܬܫܒܚܘܢ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܠܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܚܪܒ ܘܡܚܒܠ. ܠܬܘܪܬܐ
ܡܬܪܡܐ. ܐܦ ܠܛܘܪܢܗ ܫܒܩܬ ܠܚܘܒܐ. ܠܟܘܠܗ ܕܫܡܥܬ܀ ܐܢܐ ܕܚܫܒܬܐ
ܠܫܢܐ ܗܘܐ ܡܚܘܒ ܠܗ. ܐܝܟ ܡܚܫܒܬܐ. ܡܪܕܐ ܡܬܥܒ ܕܡܢܐ ܕܐܠܨܟܘܢ.
ܐܦ ܢܬܒܥ ܠܗ܀ ܠܐ ܡܫܢܐ ܦܪܨܘܦ ܕܢܟܡܢ ܕܝܠܗ‖. ܠܗ ܕܝܗܒ 93
ܩܝܡܐ ܗܘ. ܕܠܒܝܫ ܒܗ ܐܦ ܠܐ ܟܣܝܐ. ܕܠܒܝܫ ܒܗ܀ ܡܣܢܐ ܗܘܐ
ܦܘܡܐ ܡܢܗ ܘܦܪܘܩܐ. ܘܪܥܝܐ ܠܟܠܢܐ. ܡܢܗ ܘܒܪܘܬܐ ܢܬܒܥ ܠܟܠ.
ܡܠܟܐ ܦܢܝܐ܀ ܗܕܐ ܡܠܟܐ ܕܠܗ ܥܒܕܝܢܐ. ܘܟܠܐ ܠܡܪܗ. ܠܟ
ܕܡܪܡܪ ܗܘ ܦܠܚܘܢ. ܘܐܢܫܝ ܡܠܟܐ܀ ܘܟܠܗ ܕܦܘܩܕܢܗ ܢܦܩ
ܡܠܟܗ. ܠܟܘܠܗܝܢ ܐܝܟ. ܕܦܘܩܕܢܗ ܠܡܪܗ ܠܫܡܥܐ. ܡܢ
ܠܡܫܒܚܘܬܗ܀ . ܕܟܝܐ ܕܦܠܚܝ ܠܗ ܡܠܟܗ ܗܘܐ. ܫܪܝܬ ܕܐܦܩܬܗ. ܘܠܐ
ܢܦܩ ܗܘܬ ܕܠܗ ܐܦܩ ܗܘܬ. ܕܡܦܩܬܗ܀

LXI.

ܩ ܒܪ ܡܠܟܐ܀

ܒܫܘܠܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܬܫܠܡ. ܐܘ ܫܘܒܚܐ. ܕܐܡܠܟܢܝ ܠܟ ܢܟܣ
ܒܟܠܝ. ܘܠܟ ܬܫܠܡ. [ܠܫܘܬܦܐ:] ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܕܫܠܡܬ. ܒܠܐ
ܐܬܐ. ܘܐܦܝܢ ܗܘܐ ܠܐ ܐܬܐ ܘܐܦ ܒܗ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܬܐ܀ ܘܒܪܝܫܐ
ܐܒܪ ܐܬܪ. ܕܡܠܟܘܬܗ. ܕܠܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܐܝܟ
ܢܫܡܬܐ܀ ܠܡܠܟܘܬܗ ܐܝܟ ܚܪܘܫܐ. ܐܘ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܝ ܐܠܗ
ܕܝܢ ܠܡܠܟܐ. ܩܕܡ ܒܟܠܝ܀ ܟܕ ܒܟܠܐ ܡܠܟܐ ܕܬܪܬܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܫܠܡܐ.
ܢܣܒ ܗܢ ܟܠ ܩܕܡ ܡܠܟܐ‖. ܕܡܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ܀ ܠܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܝ ܫܠܡܐ. b
ܕܐܠܗܝ ܗܘܘ. ܬܫܠܡ ܠܟ ܗܢ ܫܠܡܐ. ܕܫܘܠܡܗܘܢ܀ ܠܟܠ
ܥܡܡܝ ܐܦ ܡܠܟܘܬܐ. ܕܩܕܡ ܒܟܠܝ. ܫܠܝܛܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܐܚܪܝ.
ܠܟܠ ܠܗ ܠܫܘܠܡ܀ ܠܡܠܟܘܬܗ ܗܘ ܡܫܠܡܝܢ. ܐܝܟ ܕܡܫܠܡܝܢ.

LXI. 5. Versum duabus syllabis mancum ex LXV 5 ita restituendum puto ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܕܐܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ

ܟܡܝܢܐ ܕܐܬܠܗ ܠܡܫܝܚܗ. ܘܐܬܠܗ ܒܫܡܥܢܗ. ܘܐܘܪܚܗ ܘܦܘܪܩܢܗ
ܠܓܢܣܐ. ܘܦܘܡܗ ܦܬܚܐ܀ ܕܢܬܠ ܠܡܫܝܚܗ ܗܘ ܐܠܗܐ. ܥܕܡܐ
ܠܥܠܡܐ. ܗܠܠܘܝܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܡܫܒܚܘܬܗ܀ ܐ ܡܪܝ ܒܗ
ܟܕ ܡܬܚܙܐ. ܐܦ ܠܐ ܦܫ ܟܗ. ܡܢ ܥܠܡܝܢ ܘܐܟܠܗ ܘܡܫܟܚ. ܟܠ
ܐܠܗܘܬܗ܀ ܟܡܐ ܐܦ ܟܝ ܡܬܚܙܝܢ. ܘܐܡܪ ܗܘ ܕܐܦ ܠܐ. ܚܙܝܬ
ܡܫܒܚܘܬ ܕܝܠܗ ܠܥܠܡܝܢ. ܡܢ ܕܟܠܟܘܢ܀ ܫܒܚܘܗ ܕܡܫܝܚ ܚܝܐ
92 ܦܪܘܩ ܟܠܗ. ܕܡܫܝܚ ܡܠܐ. ܗܘܐ ܡܫܬܟܚܐ ܚܝܐ ܟܠܗ. ܟܕ ܠܐ ܡܬܚܙܐ܀ ||
ܠܡܠܬܗ ܠܚܘܒܐ ܗܘ ܕܡܠܬܐ. ܘܦܪܩ ܟܠܗ. ܟܝ ܟܕ ܐܦ ܟܠܗ
ܡܫܟܚ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ ܡܫܟܚ܀ ܫܠܚ ܠܡܪ ܠܡܫܝܚܐ ܟܡܐ ܟܫܡ ܟܠܗ.
ܘܫܠܚ ܡܘܣܐ. ܡܠܟܐ ܕܒܥܠܡܐ ܘܫܠܚ ܗܘܐ. ܫܪܝܐ ܟܡܫܝܚܐ܀
ܠܐܦ ܠܢܦܫܟ ܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ. ܟܠܗܝܢ ܠܢܦܫܟ. ܐܝܟ ܠܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܠܓܒ. ܐܬܐ ܡܫܝܚܐ܀ ܐܢ ܗܘ ܕܐܬܐ ܐܠܗܐ ܟܠܗ. ܘܐܢ ܗܘ ܕܗܘܐ.
ܐܫܬܒܚܬ ܟܠܗ ܡܠܟܘܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܘܦܝܬܝ܀ ܠܟܝܢܐ ܡܫܝܚܐ ܠܚܝܐ
ܡܫܒܚ. ܘܟܠܗܘܢ. ܠܟܠܗܘܢ ܐܦ ܠܓܘܫܡܐ. ܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ܀
ܐܝܟ ܠܟܠܗ ܕܠܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܕܠܟܠܗ ܐܢܬ. ܡܫܝܚ ܦܠܚ ܠܟܠܗ
ܕܫܒܚܘ. ܕܠܟܠܗ ܐܢܬ܀ ܐܢ ܡܪܝܐ ܠܓܒ ܟܠܗ ܡܫܝܚ. ܡܫܒܚܢܐ
ܟܠܗ. ܡܪܘܡܘܬ ܗܘ ܕܒܡܠܟܐ. ܡܫܝܚ ܠܟܠܗ܀ ܕܗܘܐ ܡܠܟܘܬܗ ܟܠܗ
ܡܪܘܡܐ. ܘܗܘܐ ܐܬܪܐ. ܟܠܗ ܡܪܘܡܐ ܡܠܟܐ ܘܡܫܝܚܐ. ܟܠܗ ܡܫܝܚ
ܟܠܗ܀ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚ. ܐܠܗ ܡܪܘܡܐ. ܗܘܐ
ܟܠܗ ܕܡܪܘܡ ܡܫܝܚ. ܐܦ ܡܪܘܡܐ܀ ܐܢ ܠܡܪܘܡܐ ܐܠܗܐ
b ܠܗ. ܕܫܒܚ ܐܬܐ. ܠܐ ܐܬܒܪܟ ܡܢ ܡܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܕܠܐ ܡܫܒܚ ܠܗ ||܀
ܐܢ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܡܠܟܝܢ. ܡܪܐ ܟܠܗ ܡܪܝܐ. ܠܐ ܬܫܬܒܚ ܡܢ ܗܘ
ܡܫܒܚ. ܡܫܝܚ ܟܠ ܐܠܗ܀ ܕܫܒܚ ܠܡܫܝܚ ܐܠܗܝܬ ܗܘܝܐ. ܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ.
ܡܢ ܐܡܪܝ ܕܟܠ ܐܠܗ ܘܐܦ ܡܠܟܘܬܝ܀ ܡܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܡܪܝܐ.
ܘܡܫܝܚܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܗܘܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ. ܠܚܝܠ ܡܪܘܡܘܬܗ܀
ܠܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܠܟܗ ܠܟܠܝ. ܘܡܫܒܚܐ. ܡܫܒܚ ܕܟܠܗ ܚܝܐ ܘܡܫܒܚܘܬܐ.
ܡܫ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ܀ ܙܪܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܢܬ. ܡܫܪܝܐܝܬ. ܠܐܡܪ
ܐܢܬ ܠܡܫܪܝܘܬܗ. ܟܠ ܐܒܐ܀ ܡܫܝܚܐ ܚܕܪ ܐܢܬ ܡܫܝܚ. ܡܢ
ܡܫ ܠܡܫܝܚ. ܢܦܫܐ ܠܗܘܐ ܕܐܦ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܚܘܒܐ ܡܫܝܚ ܗܘܐ܀

ܙܟܘܬܗ ܕܡܪܢ ܠܐ ܐܡܪܬ. ܐܦ ܗܘ ܩܢܐ ܫܘܡܠܝ. ܕܐܬܦܫܛ ܘܐܦܫܛ ܫܩ̈ܗ.
ܠܗ ܡܥܩܡܝܢ‖ ܀ ܬܪ̈ܥܝܢ ܡܥ̈ܘܬܗܘܢ ܕܟܠܗܝܢ. ܠܡܬܪ̈ܥܢܘܬܗ. ܕܡܬܪ̈ܥܢ 91
ܡܬܝ̈ܗܝܢ ܐܠܐ ܗܘ. ܩܕܡܝ̈ܢ ܐܠܐ ܀ ܚܕܐ ܕܡܢܗܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܠܗ. ܐܘ
ܡܝܬܐ. ܬܪ̈ܬܐ ܠܗ ܚܕܐ ܚܡܝܪ. ܗܘ ܠܡܡ̈ܫܝܢ ܀ ܠܗ ܬܫܡܫܬܐ
ܚܣܝܢܐ. ܗܘ ܕܝܗܘܒܐ. ܘܬܫܡܫ ܚܠܦ ܐܠܐ ܕܟܣܘܬܗ. ܠܗ ܡܡ̈ܫܡܫܝܢ ܀
ܡܫܚ̈ܬܐ ܐܝܟ ܠܪ̈ܝܫܝܗ. ܘܫܡܝܐ ܐܣܘܪ. ܗܐ ܗܝܡܢܐ ܕܢܗܪ ܠܪ̈ܝܫܝܗ.
ܠܗ ܗܘ ܕܐܡܪ ܀ ܕܢܗܘܢ ܚܝ̈ܠܐ ܩܕܡܘܗܝ. ܕܐܬܩܪܒ ܠܗܘܢ. ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ
ܐܝܟ ܕܫܡܝܢܐ. ܚܕܐ ܐܣܝܘܬܐ ܀ ܬܠܝܬܝܐ ܐܝܟ ܫܠܝ̈ܚܐ. ܘܠܗ ܬܪܥܐ
ܠܗ. ܠܡܫܡܫܘ ܩܕܡ ܡܥܠܝܐ. ܕܗܘ ܝܗܘܒܐ ܀ ܬܘܒ ܠܗ ܡܢܗܘܢ
ܐܡܪ. ܗܘ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܗܕܐ. ܫܡ ܡܫܝܚܐ ܀
ܟܘܪ̈ܣܝܐ ܬܪ̈ܝܢ ܬܡܝܢܝܢ. ܟܕ ܩܕܡ ܕܢܦܩ. ܕܡܢܗܘܢ ܕܡܢ ܢܗܝܪܐ.
ܠܟܗܢܘܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܀ ܬܪܝܢ ܗܘ ܐܝܟ ܕܚܙܝܢ. ܕܡܢ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ.
ܕܟܕ ܗܘ ܙܩܦ ܠܟܗܢܐ ܟܗܢܐ. ܟܕܢ ܡܫܝܚܐ ܀ ܟܕ ܚܣܝܐ ܡܢ
ܗܘ ܡܫܡܫܝܢ. ܘܗܘܐ ܕܫܡܝܐ. ܕܟܕ ܙܩܦ ܠܗ ܟܠܗ ܕܢܘܩܫܗ.
ܩܠܣ ܡܫܝܚܐ ܀ ܠܟ ܚܣܝܐ ܡܢ ܗܘ ܠܟܗ. ܐܦ ܗܘ ܠܟܗܢܐ.
ܕܟܕ ܝܗܒ ܠܗ ܗܘ ܕܡܫܚܗ‖. ܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܀ ܡܬܘܡ ܕܡܫܚ b
ܠܟܗܢܘܬܗ. ܟܕ ܡܫܝܚܐ. ܘܝܗܒ ܡܢܗ ܡܫܚܘܬܐ ܠܟܗܢܐ. ܕܗܘ ܠܟܠ
ܡܢ ܀ ܢܫܡܫ ܐܢܬ ܟܗܢ̈ܘܬܐ. ܕܡܫܚܬ ܝܗܒܗ. ܕܟܕ ܗܘ ܡܫܡܫ
ܙܕܝܩܐ. ܢܬܒܪܟ ܡܢ ܚܣܝܐ ܀

LX.

ܠܚ ܕܢ ܡܠܟܘ ܀

ܐܘ ܠܗܕܐ ܕܝܘܚܢܢ ܟܗܢܐ. ܡܢ ܩܕܡ ܐܢܬ. ܕܫܝܢܐ ܐܬܚܘܬ
ܠܗܘ. ܘܐܠܐ ܠܚܡܐ. [ܠܡܫܡܫܐ:] ܬܫܡܫܬܐ ܕܟܠ ܟܕܡܫܝܚܘܬܗ.
ܐܝܟ ܠܟܗܢܐ. ܘܠܗ ܟܕ ܠܗ ܐܦ ܠܕܘܪܐ. ܕܫܡܝܢ ܠܟܗܢܐ ܀ ܠܗܘ

LX. In hoc carmine versus heptasyllabi plerumque octo syllabis constant. Normam regularem sequuntur nonnisi versus 1. 3. 5. 7. 9. 17. 31. 47. 67. 89. 91.

ܒܐܝܕܐ ܘܡܫܡܫܢ ܠܐܝܕܐ. ܡܢ ܩܡܨܐ. ܐܝܕܐ ܕܡܢܬܗ ܩܫܝܫܐ. ܐܡܫܡ
ܩܡܨܐ܀ ܟܠ ܠܡܢܘܬܐ ܠܘܬ ܡܠܐܟܘܗܝ. ܐܝܟ ܕܐܚܝܕܐ. ܠܡܢܘ ܕܐܝܠܝܢ
ܗܘܐ ܠܡܢܘܬܗ. ܡܛܠ ܡܠܟܘܬܗ܀ ܠܡܢܘܬܐ ܟܠ ܠܡܢܘܬܐ. ܩܛܠܝܢ
ܗܘܐ. ܥܒܕ ܠܢܦܫܗ ܡܢ ܓܘ ܪܚܡܘܗܝ. ܘܠܐ ܢܦܠܬ܀ ܕܠܘܬ ܡܠܟܝܢ
ܘܩܪܒ ܠܗ. ܐܝܟ ܠܓܒܪܐ. ܠܐ ܐܝܟ ܠܥܒܕܐ ܫܠܝܛܐ. ܢܛܪܘܢܘܗܝ܀
ܘܩܪܒ ܫܘܚܠܦܐ ܡܠܟܐ. ܠܥܒܕܝܢ ܕܡܢܘܬܐ. ܡܠܟܝܢ ܡܠܟܐ ܠܓܒܪܐ.
ܒܓܢܗ ܫܘܠܛܢܗܘܢ܀ ܠܥܒܕܝܢ ܡܠܟܐ ܒܪܐ ܕܓܒܐ. ܒܟܠܗܝܢ ܢܦܫܬܗܘܢ.
ܠܥܒܕܝܢ ܫܘܠܛܢܗܘܢ ܗܘܐ ܐܠܐ ܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܢܦܫܗܘܢ܀ ܒܟܠܗܘܢ
ܘܢܦܫܗܘܢ ܠܓܒܪܐ. ܘܩܠܗ ܐܚܪܢܐ ܘܢܦܫܗ ܠܡܬܐ. ܓܒܪܐ ܡܠܟܐ.
ܕܬܪܬܝܢ ܠܟܠܢ܀ ܕܐܝܠܝܢ ܗܘ ܕܐܡܠܟ ܫܡܝܐ. ܘܕܝܢ ܡܢ ܠܡܘܬܗ.
ܡܠܟܐ ܘܫܡܗܘܢ ܕܟܠ ܗܘܦܟܗܘܢ. ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܢܨܚܘ܀ ܐܟܢ ܐܟܢ
ܘܟܠ ܥܡܐ. ܟܠܗ ܘܠܡܠܟܘܬܗ܀ || ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܗܘ ܠܟܠ ܠܟܢ. ܒܗܠܝܢ
ܫܡܝܐ܀ ܗܘܐ ܕܐܝܬ ܐܘ ܡܠܟܘܬܐ. ܠܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ. ܕܗܘܐ ܩܕܡܘܗܝ
ܠܘܬ ܡܠܟܐ. ܟܕ ܩܪܝܒܐ ܗܘ܀ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܟܠ ܩܕܡ. ܗܟܢܐ ܕܟܠܗ.
ܘܐܦ ܐܠܐ ܡܠܟܐ ܦܪܫ ܘܡܠܟܘܬ. ܟܠ ܕܡܪܡܪܝܢ܀ ܡܪܢ ܡܠܟܐ
ܠܐܪܥܐ. ܡܠܟܐ ܪܚܝܡ. ܫܡܝܐ ܬܠܬܝܢ ܗܘܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠ܀

LIX.

ܚ ܩܢ ܩܠܗ܀

ܗܘ ܡܠܟܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܠܡܪܢ ܠܟܠ. ܠܐ ܢܦܠܘܢ ܕܚܢܘܗ ܘܩܒܪܐ.
ܕܢܚܘܢ ܒܝܬܢ. [ܠܗܝܡܢܘܬܐ:] ܟܠ ܫܡܝܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܕܡܢ
ܐܡܠܟܢܘ. ܐܦ ܡܠܟܐ ܐܦ ܫܠܝܛܐ. ܠܐܝܬ ܕܢܚܬܘ܀ ܬܠܬܝܢ ܫܡܝܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܝܬ ܗܡܠܟܘܬܐ. ܗܡܠܟܘܬܐ ܢܚܢ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܒܡܠܟܐ
ܘܡܠܟܘܬܗ܀ ܟܠ ܩܪܝܒܝܢ ܩܠܝܠ ܡܠܟܐ. ܕܗܘ ܠܗ ܐܝܟ. ܡܠܟܘܬܗ
ܗܘܝܘ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘܐ. ܕܗܘܝܢ ܘܐܡܠܟܘ܀ ܐܟܐ ܩܢܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܗܘܘ.
ܘ ܡܠܟܐ ܗܘܝܬ. ܠܟܠܗ ܕܡܠܟܐ ܫܡܗ ܗܘ ܠܗ. ܡܢ ܢܚܘܬܐ܀

LIX. 16 Cod. ܘܡܣܒܠܢ

ܫܒܝܚ܀ ܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܠܡܪܝܐ ܚܝ. ܥܡܘܕܐ ܕܐܪܡܝܢ. ܠܥܕܬܐ ܩܪܝܢܗ ܒܫܘܡ ܐܝܟܐ. ܕܐܦܩܬ ܠܟܠܢ܀ ܡܢܐ ܗܘܬ ܕܗܘܐ ܠܗ ܐܬܪܐ. ܗܠܝܢ ܕܡܢܟ. ܡܢܐ ܗܝ ܕܗܘܐ ܠܢ. ܕܒܥܐ ܕܗܘܐ܀ ܠܡܫܡܫܘ ܘܐܬܬ ܡܠܟܐ. ܕܝܢܗ ܡܠܟܢ. ܒܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝ ܕܐܒܘܢ. ܐܠܡܫܡܫܘ ܗܘܐ܀ ܠܦܓܪ ܕܗܘܐ ܒܥܘܡܩܐ. ܐܝܟ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܡܠܐܟܐ ܕܡܫܝܚ ܕܐܝܬܝܗ. ܒܠܠ ܠܡܬܠܐ܀ ܠܡܠܟܬܐ ܕܗܘܐ ܒܓܘܗ. ܕܐܠܗܐ ܘܒܓܘܗ. ܒܓܘܗ ܕܡܫܝܚ ܦܓܪ. ܕܐܠܗܘܬ ܐܝܟ܀ ܡܫܒܚܬܐ ܠܦܓܪ ܫܘܒ. ܒܓܘܡܫ ܫܘܒܚܐ. ܕܟܠ ܡܠܟܐ ܒܓܘܗ ܦܓܪܗ. ܕܡܫܝܚܐ܀

LVIII.

ܐ ܩܢ ܩܠܗ܀

ܗܐ ܡܫܬܐ ܩܪܝܬ ܡܠܟ. ܕܢܦܪܘܫ ܫܘܗ. ܒܫܠܝܐ ܕܠܒܝ ܕܒܝܬܐ. ܥܝܢܐ ܒܫܢܬܐ. [ܠܐܘܫܥܢܐ:] ܠܟܝ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܒܚܢܘܬܟ. ܒܫܒܝܚܬܐ ܐܢܫܝܢ. ܘܒܫܘܫܠܡܐ ܡܥܠܬ ܐܦܪܝܢ. ܘܐܦ ܠܟ ܡܫܬܐ܀ ܘܡܢܟ ܡܢܝ ܐܝܬ ܗܘܐ. ܡܢ || ܐܠܗܐ ܠܟܘܢ. ܠܗܘܢ ܕܗܘܐ ܠܟܠܟ ܕܒܢܝܗ. b
ܘܐܦܩܬܗ܀ ܐܘܝܘ ܠܗ ܟܝ ܡܫܪܐ. ܐܘ ܫܠܝܐ. ܕܝܘܡܠ ܠܟ ܩܠܐ ܡܫܪܐ. ܕܝܘܡ ܡܕܒܪܐ܀ ܠܡܢܝ ܡܢܝ ܐܢܐ ܘܠܟܢ ܡܢܝ. ܐܘ ܫܠܝܐ. ܫܢܬܐ ܒܡܢܝ ܘܐܦܠܝܗܘܢ. ܠܟܢ ܡܢܝ܀ ܗܠܝܢ ܬܫܥܐ ܡܐܐ ܠܟܝ. ܩܠܝܟ ܡܢܗ. ܕܡܛܠܝܗܘܢ ܕܒܠܝܢܗ. ܘܗܘ ܩܠܝܟ ܠܟܝ܀ ܠܟܠܟܝ ܢܫܡ ܟܠܗ ܢܦܫܗ. ܕܟܝ ܢܫܡܬܐ. ܕܫܡܥܗܘܢ ܐܠܦܘ ܠܟ ܗܘ. ܡܢܐ ܕܫܢܝܐ܀ ܡܠܐ ܢܫܡܬܐ ܠܫܡܠ ܕܝܠ. ܕܩܠܬܐ ܠܗܘܐ. ܕܟܝ ܐܘܫܝܘ ܡܠܐ ܩܐܡܝܗ. ܕܡܫܝ ܫܘܐ܀ ܩܠܟܝ ܩܘܫܬܐ ܐܠܦܠܟ. ܐܝܟ ܕܢܦܩܘܦ. ܕܠܝܬ ܕܡܠܦܢܐ ܡܠܟܗ. ܡܢ ܫܡܐ ܕܐܘܡܝ܀ ܩܠܟܝ ܩܘܫܬܐ ܐܠܦܠܟ. ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܬܐ. ܘܕܒܪܘܗܝ ܡܠܟܗ ܠܝܬ. ܡܢ ܡܠܟܘܬܗܘܢ܀ ܡܠܬܐ ܩܘܫܬܐ ܕܡܠܟܗ ܠܟܘ. ܫܡܗ ܩܪܝܐ ܗܘܐ. ܕܡܠܟܗ ܠܟܠܟܗܘܢ ܠܡܫܘܚܬܐ. ܕܫܘܡܪܐ ܘܡܠܟܬܐ܀ ܠܫܡܐ ܡܫܝܚ ܕܥܠܝܗ. ܐܘ ܫܠܝܐ. ܕܫܡܐ ܡܪܟܐ ܠܟܘܗܘ. ܕܡܠܟܗ ܫܡܐ܀ ܐܝܟܐ ܠܟܠܟܝ ܢܦܫ ܩܠܠܝܗ.
ܐܝܟܐ ܫܡܠܐ. ܕܡܫܠܗ ܠܗܘ || ܕܐܠܗܝܗ. ܡܢ ܩܪܝܬܐ܀ ܒܟܠܝ 90

88 ܕܠܟܝ ܐܠܐ. ܡܪܟܒܐ ܡܫܡܪܐ ܦܠܚܘܬܟ. ||ܠܟܗܢܝ ܕܘܪܐ܀ ܢܦܫ
ܕܐܒܐ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܫܡܗ ܢܦܫܗ
ܠܟܠܗܘܢ. ܕܐܚܝܢ ܫܡܝܐ܀ ܠܗ ܢܦܫ ܐܫܠܡܬ ܐܠܐ. ܡܕܝܢ ܕܡܟܝ.
ܚܠܦ ܟܠܗܝܢ ܕܚܛܗܝܗܘܢ. ܘܗܘܐ ܠܚܝܐ܀ ܠܟܠܗ ܕܐܒܐ ܕܘܪܐ
ܕܐܬܠܗܘܢ. ܠܡܫܡܫܘ ܡܕܡܐ. ܠܟܗܢܘܬܗ ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ
ܠܗ܀ ܘܐܠܗܐ ܠܟܠܗ ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢ. ܕܡܕܝܢ ܗܘܬ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܒܐ
ܕܡܫܡ ܗܘܐ. ܡܫܡܫ ܡܕܝܢ܀ ܗܘܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܗܘܪܐ. ܠܟܠܗ ܡܢ
ܐܡܝܢ. ܕܐܡܟܝܢ ܗܘ ܗܘܦܟܗ ܠܗܘܦܟܗ. ܟܠ ܡܐܡܝܢܘܗܝ܀ ܢܗܘܪܐ ܕܐܒܐ
ܡܫܡܫܢܐ. ܕܫܘܪܝ ܡܢ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܠܡܫܡܫܐ ܢܗܘܪܐ܀ ܠܡܫܡܫܝ
ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܫܡܫܐ. ܕܚܝܐ ܡܫܡܫ. ܗܘ ܕܐܫܡܗܘܢ ܐܫܡܗ ܗܘܐ ܡܗ.
ܕܡܫܡܫ ܐܢܬ܀ ܠܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܐ ܢܦܫܟ. ܕܚܝܘܬ ܕܡܫܡܫ. ܐܝܟ ܕܫܡܫܗ
ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܐ. ܕܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܐ܀ ܠܡܫܡܫܝ ܡܢ ܐܦ ܡܫܡܫܐ. ܕܡܫܡܫ
ܡܫܡܫܢ. ܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܐܚܝܟ ܗܘܐ ܡܗ. ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܐ܀ ܢܗܘܪܐ
b ܡܫܡܫܝ ܢܦܫ. ܡܫܡܫܟ ܡܫܡܫܗ. ܕܐܠܗܘܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ||ܡܫܡܫܗ.
ܕܐܡܐ ܕܫܠܡܐ܀ ܡܫܡܫܟ ܕܐܚܡܫ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܝ. ܕܡܫܡܫ
ܘܐܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܐܬܟ. ܡܢ ܢܘܗ ܡܫܡܫܗ܀ ܠܐ ܠܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܫܡܐ. ܐ
ܢܡܫ ܡܫܡܫ. ܐܠܐ ܗܘ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫ ܗܘ ܢܡܫ܀ ܟܠ ܢܗܘܪܐ
ܡܫܡܫܐ. ܬܠܡܝܕ ܡܫܡܫܐ. ܕܡܢ ܗܘ ܠܡܫܡܫܗܘܢ ܟܠ ܡܫܡܫܐ. ܐܡܫܡܫܗ܀
ܡܫܡܫܐ ܢܚܝܐ ܡܫܡܫܝ. ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ. ܕܡܫܡܫܗ ܡܢ ܐܡܫܡܫ.
ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ܀ ܬܠܡܝܕ ܡܢ ܡܫܡܫܐ. ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܗ. ܐܡܫܡܫ ܕܐܡܫܡܫ
ܠܡܫܡܫܐ. ܐܠܐ ܐܡܫܡܫܗ܀ ܡܫܡܫܐ ܠܐܡܫ ܡܫܡܫܐ. ܕܐܘܡܫ ܐܠܗ
ܠܡܫܡܫ ܕܐܘܡܫ ܐܚܝܐ. ܕܡܫܡܫܗ ܘܡܫܡܫܗ܀ ܠܡܫܡܫ ܐܦ ܢܡܫܡܫܐ
ܡܫܡܫܢ. ܚܝܐ ܘܚܝܐ. ܗܘ ܢܡܫܡ ܕܡܫܡܫ ܠܟܠܗܘܢ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫ܀
ܠܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫ. ܕܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܗ.
ܡܫܡܫܡܫܝ܀ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫ ܢܗܘܪܐ ܠܡܫܡܫ. ܐܘ ܡܫܡܫܐ. ܕܡܫܡܫܗ
ܕܗܘ ܡܫܡܫܐ. ܢܗܘܪܐ ܡܫܡܫܐ܀ ܡܫܡܫܗ ܕܢܗܘܪܐ ܠܡܫܡܫ. ܐܘ ܡܫܡܫܐ.
ܕܡܫܡܫܗ ܕܢܗܘܪܐ ܠܡܫܡܫ. ܠܗܘ ܐܡܫܡܫܐ܀ ܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫ ܡܢ ܢܗܘܪܐ.
89 ܕܡܗ ||ܐܡܫܡܫܗܘܢ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܝ. ܠܡܫܡܫ ܚܝܝܢ܀ ܡܫܡܫܝ
ܠܡܫܡܫ ܟܠ ܐܡܝܢ. ܡܫܡܫ ܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܕܗܡܫܝ ܠܡܫܡܫܗ ܡܫܡܫܗ. ܕܡܫܡܫ

ܥܢܘܢܐ. ܗܐ ܦܠܓܘܬܗ܀ ܟܕ ܡܕܝܢܬܐ ܡܫܠܛ ܗܘ ܒܗ. ܕܐܡܪܝܢ
ܘܐܡܪܝܢ. ܬܡܢ ܕܐܝܟ ܕܒܪܐ ܗܘ. ܕܢܫܡܬ ܩܛܝܪܐ ܗܘ܀ ܦܫܝܩܐ ܗܘ
ܦܘܫܩ ܡܠܬܗ. ܐܘ ܡܠܝܟܬܐ. ܦܘܪܥܢܗ ܝܗܒ ܦܘܪܥܢܝ. ܗܐ ܦܘܪܥܝ ܐܠܗ܀
ܡܠܬܐ ܠܡܠܬܐ ܐܬܦܠܓܬ. ܟܠ ܡܘܡܬܝ. ܗܘܝܘ ܟܠܝ ܡܟܪܐ ܘܗܘܦܟܐ.
ܘܗܘܐ ܐܡܟܝܢ ܣܠܩ܀ ܠܐ ܬܡܥܘܢ ܐܘܦܝ ܫܬܩܐ. ܟܠ ܐܢܫܘܬܐ.
ܐܢܐ ܒܫܡܐ ܘܐܠܗ ܒܝܬܐ. ܘܗܘܐ ܝܡܝܢܗ܀ ܣܗܕܐ ܘܫܡܥܘܢ ܡܢܗ
ܡܠܟܐ. ܬܪܝܢ ܟܠܗܘܢ. ܐܝ ܗܘ ܟܕ ܕܐܬܦܠܓܗܘܢ. ܐܬܦܠܓܗܘܢ܀
ܣܪܘ ܡܫܬܠܐ ܐܝ ܐܬܒܪܘ. ܘܐܦ ܐܬܦܠܓܘ. ܘܐܝ ܐܬܚܠܦܘ ܐܬܦܠܓܘ.
ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܠܗܘ܀ ܐܬܦܠܓܘ ܘܦܠܓܘ. ܐܝܟ ܫܡܫܐ. ܘܐܬܦܠܓܘ ܠܘܬܗܘܢ
ܐܡܟܝܢܘܢ. ܐܝܟ ܫܡܫܐ܀ ܫܘܦܐ ܠܫܘܒܚܐ ܢܦܩ. ܐܝܟ ܕܠܒܘܫܐ. b
ܘܡܢܝ ܣܝ ܝܘܡܬܐ ܢܨܐ. ܕܠܒܫܘ ܐܚܐ܀ ܡܢ ܫܒܝܩܬܐ ܘܕܝܢܬܐ.
ܣܠܐ ܘܢܣܡܬܐ. ܡܢ ܝܘܡܢܐ ܕܐܬܠܝ ܐܦܝ. ܦܐ ܗܘ ܦܝܫ܀ ܐܬܪܘܬܗ
ܢܬܠܘܢ ܬܪܝܢ. ܟܠ ܗܘ ܝܘܡܐ. ܕܡܢܐ ܕܐܝܬ ܟܠܗ ܦܪܘܫ. ܕܢܣܒܘܢ
ܡܢ ܡܠܘܟܐ܀ ܗܘ ܟܝܢ ܡܠܟܘܗ ܐܡܪܐ. ܘܫܠܡܘ ܘܐܬܝ. ܡܘܡܝ ܡܢܢ
ܢܬܠܘܢ ܐܠܗܝ. ܙܪܥ ܝܘܡܢܐ܀ ܡܢܠܝ ܠܝ ܡܢܢ ܐܡܪܗ. ܡܢ ܐܬܢܣܒ.
ܡܫܡܫܢܘܬܝ ܠܒܢܝ ܐܘܪܐ. ܡܢ ܐܬܢܣܒܐ܀

LVII.

ܘ ܩܠܗ ܡܢ ܡܠܟܗ܀

ܙܗܘ ܐܢܬ ܡܢ ܡܠܘܟܐ ܬܗ. ܡܢܬܐ ܒܡܫܡܫܐ. ܟܠ ܕܐܫܟܚ ܒܗܘ
ܬܫ ܠܗܘܡܢ. ܘܡܬܟܬܒܝܢܗ. [ܠܗܘܬܢܐ܇]. ܟܕ ܡܘܕܝܐ ܕܡܫܘܡܫܘ.
ܣܒ ܡܠܟܐ. ܘܐܬܐܡܪ ܕܐܬܠܟ ܗܘܐ. ܘܡܣܬܪܡ ܡܫܟܠܝܢ܀ ܬܫܪܘ
ܡܘܪܫܝ ܙܟܐ. ܡܟܝܪܘܬܗ ܕܐܬܐܡܪ. ܐܝܟ ܕܐܬܩܒܠܬ ܦܫܘܪܫܘܬܗ. ܡܢ
ܐܬܩܛܠܘܬܗ܀ ܬܡܫܡܫ ܣܘܐ ܒܗܘ ܬܘܡܐ. ܘܡܢ ܬܠܝܐܐ. ܕܐܬܠܗ
ܗܘ ܢܛܠܬܗ ܒܡܫܪܬܐ. ܐܘ ܬܠܬܐ܀ ܬܫܪܘܗܝ ܗܡܡܝ ܟܠܦܝܢ.

---

82 Post ܣܠܐ in codice expunctum exstat ܘܝܘܡܢܐ

LVII. 4 Cod. ܘܡܬܟܬܒܗ

ܕܢܦܩܬ ܐܦܣܢܝܐ ܐܦ ܛܘܪܐ. ܦܫܛܬ ܥܢܢܐ܀ ܕܢܦܫܐ ܐܦ ܠܗ ܠܒܢܝܢܐ.
ܡܕܢܚܐ ܗܘܐ. ܡܢܟܦ ܬܚܝ ܐܦ ܐܪܥܐ. ܐܝܟ ܠܒܠܒܐ܀ ܠܠܒܐ ܠܢܫܐ
ܘܡܫܬܪܝܢܐ. ܘܐܬܬܩܢܬ. ܒܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܫܪܝܪܬܐ. ܡܛܠ ܦܝ ܦܠܓ܀
ܐܦ ܦܬܓܡܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܫܘܬܦܘܬܐ ܠܟܠܢ. ܘܐܦ ܒܗܢܐ ܬܘܕܝܬܐ ܡܫܒܚܬܐ. ܡܢܐ
ܕܝܠܗ܀ ܐܦ ܗܘ ܕܬܘܕܝܬ ܫܪܝܪܬܐ. ܐܠܦܢܘܬܝ. ܘܐܦ ܕܝܢ ܒܫܘܠܡ
ܘܠܡ ܫܠܝ ܠܝ. ܕܢܦܩܬ ܒܗ܀ ܠܐ ܬܗܘܐ ܬܫܡܫܬ ܕܫܘܝܐ. ܬܫܝܐ
ܬܫܒܚܬ. ܒܫܘܒܚܐ ܠܡܪܝ ܠܟܠ ܗܘܢܐ. ܗܘܐ ܐܠܗܐ܀ ܐܝ ܐܠܐ ܘܫܘܪ
ܒܘܪܗܢܐ. ܘܐܢܐ ܦܫܝܩ. ܕܠܝ ܫܘܒܚܐ ܘܠܝ ܡܘܕܝܢܐ. ܢܦܫܐ ܢܦܫܝ܀
b ܘܐܦ ܫܠܡܬ ܠܐ ܫܠܡܬ. ܡܢ ܡܠܬܐ. ‖ ܕܝܢܐ ܦܝܢ ܡܫܠܡܢ
ܠܐ ܢܦܠ. ܐܫܬܠܡ ܗܘ܀

LVI.

ܗ ܩܕܡ ܡܠܟܗ܀

ܠܟܡ ܫܪܝܪܘܬܐ ܐܫܬܘܕܝܬ. ܐܝܟ ܠܟܝ ܒܝܬܐ. ܘܠܟܝ ܡܫܝܚܐ ܕܬܪܥܝܬܐ
ܒܝ. ܐܝ ܦܬܓ ܠܗ. [ܠܗܘܬܐ:] ܠܟܝ ܫܘܒܚܐ ܕܐܬܦܫܛ. ܐܬܚܫܒ
ܫܠܝ. ܘܒܠܘܫܝܗ ܐܬܦܫܛ ܫܠܝ. ܐܦ ܟܠ ܡܠܬܐ܀ ܗܢܘܢ ܒܗܘܢ
ܢܘܦ ܗܘܐ ܦܪܫܗ. ܕܡܫܝܚܐ ܐܢܘܢ. ܡܠܬܐ ܠܚܝܠܐ ܐܬܐܪ ܠܗ.
ܢܗܪܘܬܗ܀ ܬܦܪ ܒܥܬܝ ܐܘ ܡܠܬܐ. ܘܠܐ ܬܪܝܨ ܐܠܗܐ. ܗܘܡܢܘܬܐ
ܕܟܬܒܐ ܠܝ ܬܘܠܡܐ ܗܘܐ܀ ܗܘܐ ܡܠܬܐ ܘܒܝܬܐ ܐܬܪܐ. ܢܗܪܘܬܗ.
ܐܦ ܒܗ ܒܝܬܐ ܐܬܐܪ ܠܗ. ܗܘܡܢܘܬܗ܀ ܐܝ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܕܠܡܫܠܡܘ.
ܬܘܗܝ ܫܘܠܡܗ. ܗܘܐ ܢܦܫ ܗܘ ܕܪܘܫܐ. ܗܘܘ ܦܬܓܡܐ܀ ܐܢܐ
ܡܘܕܐ ܐܢܐ ܐܘ ܒܝܬܐ. ܕܐܝܟ ܢܒܝܐ. ܬܦܪ ܐܢܐ ܬܪܝܨ ܡܠܒܒܐ. ܠܝ
ܡܬܪܥܝܐ܀ ܐܢܐ ܡܠܬܐ ܠܟ ܦܬܪ ܐܢܐ. ܕܠܗ ܐܠܗܐ ܗܘ. ܗܘܢܐ
ܢܗܪܐ ܕܬܠܬܐ. ܐܬܚܠܠ ܠܟ܀ ܠܡܠܝ ܥܒܕܝ ܕܐܪܐ ܗܘ. ܐܘ ܫܠܝܐ.
87 ܕܫܡܐ ܫܬܝܩܘܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܠܐ ܩܕܡܝܬܟ܀ ‖ ܠܡܠܟܐ ܫܒܚܐ ܠܢܦܫܟ ܐܢܐ.
ܒܪܚܡܐ ܡܠܒܒܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܒܪܘܚܐ. ܠܘܬܟ ܡܫܡܥܝ܀ ܐܠܗܐ
ܡܢ ܠܐ ܩܕܝܫ. ܓܒܪܐ ܒܟ ܩܕܝܫ. ܘܐܢܐ ܒܪܫܡ ܩܢܐ ܠܐ ܩܕܝܫ. ܠܟܠܗ
ܢܦܫܐ܀ ܗܘܦܟ ܘܫܘܠܡ ܦܘܡܝ ܒܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܢܝܚ. ܕܦܘܫܩܝ ܕܝܢ

ܠܙܘܢܐ. ܠܐ ܢܦܩ ܒܫܡܐ ܠܗ ܡܬܩܪܐ. ܡܢ ܟܠ ܕܐܡܪܢ܀ ܐܡܠܟ ܗܘ
ܢܦܩ ܒܫܡܟܐ ܠܝ. ܒܡܠܟܐ ܒܫܡܝܐ. ܒܫܠܐ ܗܘ ܒܫܡܐ ܠܝ ܠܫܘܪܐ.
ܐܘ ܒܪܚܐ܀ ܒܐܢܐ ܐܡܠܟ ܡܢ ܡܩܠܐ. ܠܗ ܠܐܚܐ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܡܠܟܐ
ܐܢܐ ܡܢܝ. ܠܟܠܟ ܐܢܫܐ܀ ܩܪܐ ܠܡܫܡܠܝ ܡܘܠܐ. ܚܡܢ ܐܠܗܐ. ܗܘܐ
ܐܦ ܥܠܘܗܝ ܒܠܬܡܐ. ܟܡܗܐ ܙܥܐ܀ ܐܘ ܐܠܗ ܡܫܠܐ ܠܐܪܙܐ. ܐܦ ܠܐ
ܟܠ ܠܥܡ. ܥܒܪܐ ܡܢܝܢ ܦܫܩ ܐܢܐ. ܕܠܐ ܠܐܒܐ ܐܢܐ܀ ܦܠܘܪܐ
ܠܗ ܡܢܝ ܠܐ ܬܥܒܕ. ܡܢܬܐ ܡܢܝܗ. ܒܥܠܡܪܐ ܡܬܠܐ ܒܫܬܐ. ܗܘܐ
ܡܢܗ ܐܠܗ܀ ܕܒܠܝܗ ܐܠܗ ܡܫܠܐ ܬܒܝ ܐܢܐ. ܘܐܢܐ ܒܠܝܗܝ. ܒܠܝܗ
ܗܘ ܠܐܒ ܐܘ ܠܐܒ. ܠܡܠܗ ܐܢܐ ܕܝܢ܀ ܚܘܠܦܝ ܐܢܐ ܒܡܬܠܐ. ܘܠܐ
ܒܣܝܡܐ. ܠܗ ܡܗܝܡܢܐ ܘܠܝ ܒܗܝܘܬܐ. ܕܐܣܗܡܗ ܐܢܘܢ܀|| ܠܡܬܐ ܠܙܡܥܘܠ b
ܟܠ ܢܥܡܗ. ܕܠܥܡܝ ܕܢܫܗ. ܕܢܟܠܝ ܠܟܠ ܒܐܠܗܝܢ. ܕܡܢܗܡܗ ܕܐܡܝ܀
ܦܪܩܢܐ ܕܢܣܩܐ ܘܐܒܗܬܐ. ܠܗ ܟܠ ܣܘܟܠܝ. ܬܘܕܐ ܕܐܣܗܡ ܒܠܒܫܝܢ.
ܒܫܡܗ ܕܠܟܐ܀ ܠܡܚܐ ܕܢܟܠ ܒܩܐ. ܘܒܓܠ ܒܐܬܐ. ܢܙܘܠܝ ܠܟܬܒܐ
ܕܢܟܝܢ. ܡܢ ܢܗ ܒܪܫܝ܀ ܒܫܡ ܢܦܫܐ ܗܘ ܠܗܡܪܢ ܠܗ. ܒܟܠ
ܕܐܬܐ. ܠܫܡܥܗܘܢ ܠܝ ܒܡܠܟܫܡ. ܕܪܙܐ ܐܢܘܢ܀ ܡܠܟܐ ܕܠܚܟܡܗ
ܒܙܡܢܐ. ܫܡܥܟܘܢ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܗܘܐ ܡܢܗܘܢ ܟܠ ܕܐܬܠܟܣܗ. ܡܢ ܡܠܬܗܘܢ܀
ܡܚܕ ܢܗܪܐ ܠܐ ܠܐܬܪܟܡ. ܠܐ ܢܦܩ ܒܠܝܗ. ܒܐܬܐ ܡܘܣܝܐ ܕܠܐܦܝ. ܘܐܬܩܢܟ
ܘܐܫܪܐ܀ ܠܐܬܐ ܬܘܕܐ ܕܐܦ ܒܥܡܟܝ. ܡܢܝ ܠܥܡܠܗ. ܐܡܪ ܕܠܡܠܐܡܗܘܢ
ܥܡ ܫܪܟܐ. ܡܢܥܢܗ ܕܐܡܥܒ܀ ܘܡܫܐ ܕܡܥܠܡܐ ܥܒܪܝ. ܕܐܡܪ ܠܥܒܪܝܢ
ܦܐ. ܫܠܡܬܐ ܗܘ ܒܗ ܕܐܢܐ ܒܗܠܬܐ. ܠܗܘܐ ܕܠܗܘܐ܀ ܠܐ ܗܘܐ ܒܬܟܐ
ܣܦܪ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܟܠ ܢܗܘ ܥܠܡܬܐ. ܟܠ ܟܪܝܐ ܗܘ ܒܪܘܚܐ ܠܗ. ܕܠܒܫ
ܦܝܢ܀ ܠܘܒܗ ܕܡܥܠܠܝ ܠܗܒ ܗܝܢ. ܠܗܘ ܠܐ ܥܡܠܬܗ. ܕܪܟܡܠ
ܬܠܗ ܐܡܠܘܗܝ ||ܗܘܐ. ܕܡܢ ܫܘܠܪܢ܀ ܗܘ ܕܐ ܐܠܫܡܠܐ ܕܐܒܝܢ. 86
ܦܘܡܐ ܡܙܡܢܗ. ܒܗܠܟܢܐ ܠܗ ܒܫܡܢܐ. ܒܬܡܪܐ ܒܪܬܗ܀ ܗܘ ܕܡܠܐ
ܕܢܗܠܐ ܡܡܥܘܢܐ. ܡܥܡܪ ܐܒܢܗ. ܣܪܡܢܐ ܠܗ ܫܘܒܚܘܪܐ. ܗܘܐ
ܠܬܪܬܐ܀ ܒܐܦܣܬܘܡܐ ܣܠܒ ܣܠܐ. ܡܬܠܐܠܗ ܐܢܐ. ܘܐܝ ܗܘ ܕܒܫܠܐ
ܐܢܐ ܡܠܟܝ. ܠܡܠܘܗܝ ܫܘܒܠܗ܀ ܒܬܘܠܬܐ ܐܡܬܢܐ. ܫܘܒܚܐ ܒܪܟܐ.

---

19 ܒܫܡܐ   73 Cod. ܡܡܚܣ   88 ܫܘܠܙܠ

ܬܐܡܪ ܡܠܦܢܘܬܐ܀ ܬ ܛܥܢܬܐ ܐܝܟ ܕܢܡܘܣܐ. ܘܠܘܩܒܠ ܡܪܕܘܬܐ. ܕܬܘܒ ܡܠܟܘܬܐ
ܐܝ ܡܩܒܠ ܐܢܬ. ܠܬܫܒܘܚܬܐ܀ ܡܛܠ ܐܢܐ ܕܝܢܐ ܐܢܬ ܗܘ. ܐܘ ܡܫܝܚܐ.
ܠܡܫܬܡܥܘ ܩܕܡ ܚܝܠܐ. ܡܫܬܡܥܢܘܬܐ܀ ܘܐܦ ܠܗ ܕܢܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܕܐܝܬܝ
ܕܫܪܐ. ܡܛܠ ܕܐܝܬܝ ܘܐܦ ܩܕܡܘܗܝ. ܥܒܕ ܡܕܡ܀ ܕܝܢ ܠܗ ܐܠܗܐ
ܐܒܐ. ܘܟܕ ܫܪܐ ܐܢܐ. ܠܒܫܬ ܐܢܫ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܐܘ ܡܫܝܚܐ܀ ܐܢܐ
ܐܢܐ ܕܒܪܬ ܕܥܒܕܬܗ. ܬܐܡܪ ܟܕ ܕܐܝܬܝ. ܘܠܒܪܐ ܕܐܒܘܢ ܕܡܠܟ.
ܐܠܗܐ ܐܢܫܐ܀ ||ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܬܪܬܝ ܫܒܝܠܐ. ܠܐ ܥܠ ܚܕ. ܬܐܡܪ b
ܩܘܡ ܕܝܢ. ܫܒܘܩ ܟܠܗܘܢ܀ ܐܢܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܢܦܫܐ ܟܠܗ.
ܬܐܡܪ ܕܐܝܬܝ. ܐܠܗܐ ܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܐܠܗܐ. ܕܐܝܬܝ ܗܘܐ ܠܟ܀
ܟܕ ܐܫܬܡܥ ܟܠܗ ܠܥܒܕܐ. ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܠܗ ܡܫܝܚܐ.
ܘܐܬܚܙܝ ܗܘ ܠܟ܀ ܗܘܝܬ ܟܠܗ ܡܢܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܕܐܢܬ ܟܠܗ
ܘܐܦ ܒܪܝܬܐ. ܠܐܝܬܘܬܗ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܠܟܠܗܘܢ܀ ܐܢܐ ܟܠܗ. ܐܝ ܚܙܝ
ܐܢܬ. ܡܫܬܠܛ ܒܟܠܗ ܕܫܡܝܐ ܗܘ. ܐܝ ܚܙܝ ܐܢܬ܀ ܐܢܐ ܐܝܬܝ ܘܐܢܬ
ܬܠܝܬܝ. ܐܘ ܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܟܠ ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܡܢܗ. ܘܠܐ ܡܪܘܡܐ܀ ܡܪܝܡ
ܕܐܢܐ ܕܡܠܟ ܐܢܬܝ. ܕܐܝܬ ܗܘ ܠܟ. ܡܪܝܡ ܠܟܠ ܕܡܬܐܡܪ ܠܟ.
ܕܡܠܟܝܢ ܥܠܝܢ܀ ܐܢܐ ܠܥܡܐ ܡܫܡܫܢܢ. ܘܐ ܚܙܝ ܠܟ. ܕܐܢܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܫܘܚܢܢ. ܘܐ ܡܫܝܚܐ ܠܟ܀

LV.

ܕ ܥܠ ܡܠܬܗ܀

ܩܕܡ ܠܡܠܟܘܬܐ ܗܝ ܡܫܝܚܢ. ܕܐܦ ܡܫܝܚܢ. ܡܫܝܚܘܗܝ ܘܫܒܚܘܗܝ
85 ܐܦ ܠܗܘܢ. ܘܠܡܠܟܘܬܗܘܢ|| [ܠܟܠܡܬܐ:] ܠܟܠ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܡܪܝܐ
ܠܟ. ܕܡܢܗ ܩܕܝܫܘܬ ܠܟ. ܘܐܬܟܫܪ ܕܠܟ ܢܗܪܐ. ܫܘܒܚ ܡܪܝܬܗ܀
ܡܥܠܐ ܕܐܝܬ ܘܫܡܝܐ ܗܘܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܠܟ ܕܠܡܠܟܘܬܐ.
ܚܝܠ ܡܠܐܟܐ܀ ܬ ܬܫܒܚܘܢ ܘ ܫܡܝܐ. ܠܟܘ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܡܪܘܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܩܕܝܫ. ܕܬܫܒܚܘܢ ܠܗܘܢ܀ ܠܟ ܫܒܚ ܩܠܗ ܫܡܝܐ. ܡܠܟܐ

81 Cod. ܐܢܫܐ

ܠܗܘ ܐܒܐ. ܕܐܦܝܐ ܫܦܝܪܐ܀ ܫܡܫܘܗܝ ܕܦܪܘܫܘܬܐ ܕܐܪܙܐ. ܒܫܪܪ ܡܠܘܬܐ. ܒܝܟܠܐ ܡܐܢܐ ܕܟܠܗ. ܚܕܫܐ ܚܘܕܬܗ܀ ܫܡܫܐ ܩܕܝܫ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܡܠܝ ܚܝܠܐ. ܟܕ ܕܢܝ ܐܦܠܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܐܬܚܫܒ ܫܠܝܛ܀ ܫܪܝܪܐ ܫܠܝ ܡܠܘܐ. ܕܐܝܟ ܚܒܪܐ. ܕܚܘܒܗ ܐܬܬܩܢ ܠܗܘܢ. ܘܫܘܒ ܡܪܘܬܗ܀ ܘܫܠܝ ܕܐܝܟ ܥܒܕܐ. ܘܫܡܫ ܘܐܠܗܝ. ܐܬܚܠܠܗ ܠܗܘ ܡܪܝܐ. ܕܠܝ ܦܪܫ ܗܘܐ܀ ܫܡܠܝܗܝ ܐܝܟ ܕܐܬ ܗܘܐ. ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܫܬܠܝܬܐ b ܐܝܟ ܘܪܒ ܐܠܗܐ. ܐܚܕ ܘܐܬܦܪܢܣܗ܀ ܬܫܡܫܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܐܚܝ. ܠܟܠܗܝ ܡܠܝܐ. ܕܐܝܟܢܐ ܗܘ ܐܬܚܠܠܗ ܕܡܠܘܬܐ. ܘܟܬܘܒܗ ܕܫܡܘܐܝܠ܀ ܠܡܠܟܘܬ ܥܡܘܐܝܠ ܣܓܝܐܐܝܬ. ܢܓܝܪܐ ܠܡܠܐ. ܗܠܝ ܐܚܝܕܐ ܐܦ ܐܢܬܐ. ܥܠܝ ܠܥܠܡ܀ ܕܝܢܐ ܗܘ ܕܦܫܛ ܥܠ. ܫܦܝܪ ܥܡܘܐܝܠ. ܐܠܐ ܗܘ ܡܪܝܡܐ ܗܘ ܠܗܪܐ. ܕܐܝܬ ܐܚܝܬ܀ ܡܠܬܗ ܕܢܦܠ ܕܐܝܬܝܐ. ܥܠܡ ܡܕܝܢܬܗ. ܣܓܝܐ ܦܫܝܛ ܗܘ ܕܐܦܢܝ ܠܗ. ܕܦܠ ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܗ܀

LIV.

ܢ ܥܠ ܡܠܟܐ܀

ܡܠܟܐ ܫܪܝܪܐ ܡܠܘܐܐ. ܕܐܬܐ ܠܡܐܬܝ. ܗܘ ܕܥܒܕܐ ܩܕܡܝܬ. ܐܡܝܢܐ ܐܢܘܢ. [ܠܫܘܡܠܝܐ:] ܟܠ ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ. ܐܬܪܡܙ ܐܪܙܐ. ܘܡܫܠܡܝܢ ܐܠܗܝܢ. ܘܒܢܐ ܠܟܠܝ܀ ܐܘ ܗܘܝܐ ܬܫܡܫܬܐ ܫܒܝܚܬܐ. ܢܒ ܫܘܐܪܐ ܡܠܘܐܐ ܒܠܗܘܢ ܡܢܫܒ ܠܗ. ܕܡܫܠܡܐ ܗܘܐ܀ ܘܐܝ ܢܒܥ ܡܠܘܐܐ ܡܠܫܒ ܠܗܘܢ. ܗܘܐ ܡܘܢܝܐ. ܕܫܡܥܐ ܒܠܗܘܢ ܫܡܥ ܠܗ. ܐܡܝ ܠܡܠܟܐ ܗܘ܀ ܡܕܘܬܗܘܢ ܠܗܘܢ ܠܡܫܪܝܐܐ ܗܘ. ܕܫܘܗ ܗܘ ܠܫܪܝܢ. b ܕܢܝܫܘܗܝ ܐܝܟ ܠܗܪܐ ܐܢܘܢ. ܠܡܫܘܫܠܦ܀ ܘܐܦ ܠܫܡܝܐ ܘܡܠܟܝܐ. ܒܡܫܡܠܝܐܢܘܗܝ. ܡܢܟܝܢ ܠܗܘܢ. ܕܐܝܟ ܗܘܢܫܝܐ. ܒܪܫܝܢ ܫܦܝܪܝܢ܀ ܐܠܐ ܗܘ ܡܠܘܐܐ ܕܫܒܝܢ ܠܟܝ. ܫܬܝܐ ܘܥܒܝܕܐ. ܠܟܠ ܕܘܟܝܢ ܥܡܪܐ ܐܠܐ. ܘܡܫܒܚ ܐܢܐ܀ ܠܗ ܡܘܠܐ ܢܒܝܐ ܦܠܚ. ܐܘ ܫܠܝܐ. ܡܠܟܝ ܗܘ ܫܡܝܐ ܦܠܚ. ܠܟܠܠ ܐܢܫܐ܀ ܐܢ ܗܘܐ ܫܒܝܐ ܥܡܝ ܐܡܝ ܕܝܟܝ. ܕܫܘܝܐ ܗܘ. ܡܠܐܟܐ ܐܡܠܐ ܢܦܫܗ. ܒܐܘܪܚܐ ܠܟܠܟܠܗ܀ ܡܠܐ ܕܢܐ ܟܠ ܫܡܝ ܡܢܐ. ܐܘ ܫܠܝܐ. ܕܩܕܝ ܐܘܪܚܐ ܫܠܡܬ ܐܦ ܐܫܠܡܬ.

LIII.

ܥ ܡܪܝ ܡܠܟܗ ܀

ܒܪܘ ܬܫܡܫܬ ܕܝܢ ܩܕܡܬܐܠܡܣܝ. ܠܟ ܐܘܣܝܐ. ܣܓܝܐܐ ܕܐܦ ܐܝܟ
ܩܕܡ ܡܣܠܘܣ. ||ܐܦ ܐܦ ܐܠܗܝ ܀ ܡܠܘܬܐ ܠܚܟܡܬܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ. ܠܚܣܝܐ b
ܗܘ ܐܘܣܝܐ. ܕܡܠܘܬܐ ܗܘ ܐܣܝܐ ܗܘܟܡܬܐ. ܐܝܟ ܐܦܝܐ ܀ ܡܠܘܬܐ ܡܪܝܐ
ܗܒܗ. ܐܝ ܡܬܚܫܒ ܐܠܗܐ. ܕܐܠܗܘܬܗ ܩܢܘܡܗ ܐܝܟ ܕܝܢ ܣܝ. ܕܪܚܡܬܐ ܀
ܐܢܐ ܕܡܠܐܟܐ ܗܘ ܫܪܝܐ ܐܢܐ. ܢܩܦܐ ܘܚܒܝܒܐ. ܕܢܦܫܐ ܕܟܣܪܘܝ ܚܫܝܐ.
ܠܟ ܐܦ ܕܥܒܪܘܢ ܀ ܗܘܐ ܡܠܘܬܐ ܕܥܒܪܐ. ܥܒܕ ܐܝܬܐ ܗܘ. ܐܦ ܢܥܒܕ
ܡܠܘܬܐ ܕܡܠܘܬܐ ܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܀ ܠܟܝ ܚܒܝܒܐ ܘܐܝܟܢ ܩܢܝܐ.
ܐܦ ܐܝܟ ܠܟܝ. ܐܢܐ ܕܝ ܡܠܟܝ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܗܘ ܐܢܐ ܐܠܗܐ ܀ ܐܦ
ܠܟܝܢܐ ܕܡܫܡܫ ܐܠܗܐ. ܠܗ ܕܡܠܟܝ ܗܘ. ܒܟܠܟܠ ܐܝܟ ܗܘܐ ܕܐܘܣܝܐ.
ܐܬܐܡܪ ܫܡܐ ܀ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܬܬܪܓܡܐ. ܘܡܠܟܐ
ܐܬܚܫܒܬܐ. ܡܠܬܐ ܕܐܬܚܙܝ ܀ ܡܠܟܝ ܒܐܠܗܘܬܗ ܐܘ ܡܠܘܬܐ. ܠܟ ܗܘ
ܡܬܚܫܒ. ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܐܬܚܫܒ ܐܢܬ. ܐܝܟ ܕܬܫܡܫܘܢ ܀ ܡܫܡܫ ܕܐܝܟ
ܐܠܗܘܬܗ. ܐܘ ܫܪܝܪܐ. ܒܐܠܗܘܬܐ ܐܝܟ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܐܠܗܐ ܘܐܬܚܫܒܗ ܀
ܡܫܡܫܐ ܕܐܝܟ ܐܘ ܡܠܘܬܐ. ܒܪܫܝܬ ܕܐܝܟ. ܐܝܟ ܒܫܡܝܢ ܘܡܠܟ ܒܐܠܗܐ|| 83
ܡܠܬܗ ܕܐܬܚܙܝ ܀ ܐܠܗܐ ܕܢ ܕܝܢ ܡܬܠܝ. ܐܘ ܫܠܝܬܐ. ܩܕܡ ܡܪܢ
ܐܬܚܫܒ ܠܒܪܢ ܕܐܬܟܢܝ ܐܘ ܡܫܡܫܐ. ܕܐܬܚܙܝ ܐܬܚܫܒܗ ܀ ܕܐܝܟ ܠܒܪܢ ܐܘ ܡܫܡܫܐ.
ܡܠܟܐ ܕܫܡܫܐ. ܩܪܝܒܐ ܕܗܘܝܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ. ܘܫܡܫ ܠܟܝܢܐ ܀
ܐܝܟܢܐ ܢܫܡܫ ܠܟܘ ܐܬܚܫܒ. ܘܐܝܟ ܘܡܫܡܫ. ܐܢܐ ܕܝܢ ܩܕܡ ܫܠܝ
ܕܐܝܟ. ܩܕܡ ܗܘ ܐܬܚܫܒܗ ܀ ܕܐܦ ܕܡܫܡܫܘܗܝ ܫܡܫܬܗ. ܠܗܘܢ ܡܠܘܬܐ.
ܠܟ ܐܝܟܢܐ ܐܬܚܫܒ ܠܟܘܢ. ܕܐܝܟ ܠܡܫܡܫܘ ܀ ܬܫܡܫ ܠܒܪܢ ܫܡܐ ܫܠܐ.
ܗܡܫܠܟ ܫܡܫܐ. ܕܬܫܡܫܘܢ ܠܫܡܫܗ ܐܦ ܐܬܚܫܒ. ܫܡܪܐ. ܡܠܟܫܡܫܘܢ ܀
ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܐܬܚܙܝ ܩܕܡ ܫܡܫܝ. ܠܟܠܐ ܫܪܝܪܐ. ܡܠܟܐ ܠܫܡܫܬܗ ܫܡܫܡܫܘܬܗ.
ܠܟܠܟܘܬܐ ܀ ܡܫܡܫܐܝܠ ܕܐܝܬܘܗܝ ܫܡܫܝ. ܐܘ ܫܠܝܬܐ. ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܫܡܫܗ

LIII 3. O. E. III 325 b ܡܣܡܠܘܣ

ܡܠܟܗ ܟܠܗ ܩܠܐ. ܕܡܚܝܢܐ ܠܗ. ܠܗ ܕܟܠܗܝܢ ܘܕܐܬܐ ܠܗ. ܐܡܪܬ
ܐܢܬ܀ ܐܠܗ ܩܘܡܬܐ ܡܢ ܐܚܘܗܝ. ܫܠܡ ܡܠܟܘܬܗ. ܠܗ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ
ܡܬܒܪ ܠܗ. ܐܝܟ ܡܟܝܟܘܬܐ ܐܢܐ܀ ܐܠܗ ܕܥܡܝ ܐܝܟ ܢܟܦܐ. ܩܢܝܐ ܕܟܠܗ. b
ܕܐܝܟ ܡܠܟܐ ܐܢܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܡܬܠܟܫ ܐܢܐ܀ ܒܟܠ ܐܠܗ ܗܘ
ܡܠܟܬܐ ܠܒܢܝܟ. ܕܒܝܫܐ ܕܝ ܐܢܐ. ܕܠܫܢܘܬܐ ܡܫܠܠܢܐ. ܫܡܥܬ ܐܘܕܝ܀
ܐܠܗ ܒܥܡܐ ܐܝܟ ܫܪܘܥܐ. ܗܘܐ ܡܪܝ ܐܠܗ. ܐܢܐ ܐܝܟ ܐܘܡܢܐ ܠܒܢܝ ܐܢܐ.
ܕܠܐ ܩܢܝܬ ܐܢܐ܀ ܐܝܟ ܡܠܘܐ ܠܟܠܗ ܕܡܠܟ. ܐܦ ܠܐ ܕܩܪܒ. ܠܗ
ܥܒܕܬܐ ܩܠܝܠܬܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܐܝܟ ܠܐܠܗܐ܆ ܠܡܠܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܩܪܝܒ.
ܐܝܟ ܕܠܚܝܐ. ܐܝܟ ܥܡܐ ܠܐ ܐܬܠ ܕܡܢܝ. ܐܘ ܦܪܐ ܠܟܝ܀ ܠܐ ܢܗܡܐ
ܐܠܐ ܡܠܘܐ ܒܗܘܐ. ܕܥܡܐ ܐܢܫ. ܕܒܐܬܟܘܡܬ ܐܘܟܡܬ ܩܪܝܒ ܠܗ.
ܘܡܬܠܩܝܢ ܠܗ܀ ܗܢܐ ܗܘ ܗܢܝܢ ܐܘ ܫܠܝܐ. ܠܐ ܠܡܬܦܪܣ. ܠܟܝܢܝ
ܦܠܐ ܠܗ. ܦܠܐ ܝܠܕܝ܀ ܐܒܝ ܩܘܡܬܐ ܡܩܒܠܐ. ܕܠܐ ܡܦܢܐ ܐܠܗ.
ܕܦܠ ܐܦ ܠܟܠܝ ܗܘ ܠܒܪܐ. ܠܡܐ ܢܥܡܝ܀ ܝܠܕܬ ܐܦܬ ܒܕܪܡܠܐ.
ܠܐ ܢܗܪ ܬܒܟܐ. ܐܘܟܝ ܕܐܠܐ ܬܒܥܐ. ܠܐ ܒܬܐ ܐܠܗ܀ ܠܗ ܩܪܝܒ ܡܠܐܟ
ܐܒܠܐ. ܐܝܟ ܚܙܩܐ. ܕܗܝܡܢ ܗܘ ܐܦ ܐܠܗ || ܐܒܠܝܢ. ܠܒܠܠܬ 82
ܐܢܐ܀ ܩܠܝܢ ܩܪܝܒܠ ܕܬܠ ܦܠ ܐܢܫ. ܐܝܟ ܩܝܡ ܦܪܐ. ܠܝܟ ܬܒܥ
ܫܠܡܐ ܗܘ ܗܢܝܢ ܠܟܝ. ܐܝܟ ܕܒܚܡܬܐ܀ ܠܝ ܦܘܡܬܐ ܗܢܝܢ ܠܟܡܝܟ.
ܐܦ ܠܒܢܝܟ. ܥܡܢ ܕܒܠܐ ܗܒܐ ܘܐܪܗܠܐ. ܗܝܟ ܐܪܫܥܝܢ܀ ܠܡܪܬܐ
ܬܠܐ ܩܠܗܘܒܐ. ܗܘ ܫܠܡܩܠܟ. ܬܘܬ ܢܒܥܐ ܠܒܘܫܐ ܩܠܒܫܠ.
ܠܬܗܝܡܢܝ܀ ܗܡܘܠ ܗܠܝܢ ܕܟܡܐ ܒܝܘܡܗ. ܐܦ ܠܐ ܬܘܬܐ. ܗܘܬܐ
ܕܥܠܠܐ ܐܦ ܦܘܠܐ. ܠܠ ܦܠ ܐܘܠܝܢ܀ ܗܡܘܠ ܝܠܕܬܐ ܩܕܐܠܗܐ. ܦܠ
ܕܒܠ ܦܗ. ܫܠܡܐ ܗܘ ܗܠܝܢ ܕܡܫܡܠܗ. ܗܒܪܗ ܕܐܠܗܐ܀ ܐܦܝ
ܦܘܢܐ ܠܗ ܒܐܡܬܐ. ܬܡܢ ܐܬܪܐ. ܗܫܡܠܡܗܝ ܗܒܪܗ ܕܫܠܡܐ. ܕܡܬܠ
ܥܫܝܢܘܗܝ܀ ܩܝܡ ܕܝܐܝܟ ܗܘ ܡܣܟܡ ܗܘܐ. ܘܦܫܩ ܗܒܪܗ.
ܕܐܠܗ ܐܠܗ ܠܐ ܐܫܬܠܡܘ. ܡܥܡܪ ܠܒܝ܀ ܒܪܝܟ ܕܐܘܪܒ ܐܠܗܝ ܒܫܒܪܐ.
ܠܠܒܪܐ ܠܒܝܬܐ. ܕܝܬܪܐ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܝܬܘ ܒܝ. ܐܦ ܐܬܟܠ ܒܝ܀
ܘܒܗܝܠܐ ܗܘ ܗܢܐ ܐܢܬ. ܕܚܝܠ ܒܗܘܢ. ܕܠܘܦ ܐܝܟ ܠܝ ܕܒܗܘܢ
ܢܝܪܐ. ܡܢܐ ܕܐܬܠܫܡܝ܀

---

63 ܥܠ ܐܠܗ

ܡܕܢܚܐ ܕܢܘܗܪܗ ܠܟܠܟܢܘܗ܀ ܐܘ ܓܒܪ ܕܠܐ ܚܠܘܒܐ. ܫܒܪܐ ܥܡܡܗ ܕܐܦܪܐ. ܕܐܦ ܐܘ ܓܪܘ ܕܡܪܐ. ܣܒܪ ܡܫܝܚܗ ܕܬܓܪܐ. ܘܐܘ ܐܚܝܐ ܡܢܐܫܐ ܠܡܢܐ. ܒܟܘܡܪܐ ܗܠܡܐ ܕܠܡܪܒܐ. ܘܐܘ ܡܬܒܠܥܘܢ ܓܪ ܥܘܣܢܐ. ܒܓܪܡܐ ܕܫܘܡܐ ܘܣܪܩܘܬܐ܀ ܒܠ ܩܛܝܪܘܢ ܓܒܪ ܠܡܬܠܡܬܗ. ܒܥܠܕܒܒܐ ܕܡܣܒܠ ܠܗ. ܘܒܓܘܫܡܐ ܕܡܬܡܬܦ ܠܗ. ܡܟܠܐܦ ܡܪܘܥܬܗ. ܐܦ ܓܒܪܐ ܐܢ ܕܐܣܝܬܐ
ܗܘܘ. ܠܟܠ ܕܡܟܪܐ ܩܕܝܫܐ ܒܗ. ܐܪܩܐ || ܕܐܬܠܝܘܗ ܒܗ. ܠܚܫܝܫܐ 81
ܐܘܢܐ ܕܠܩܡ ܠܗ܀

LII.

ܥܠ ܫܠܝܐ ܘܫܝܢܐ܀

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܘ ܫܝܢܐ ܐܘ ܢܫܬܠܡ܀

ܠܫܝܢܐ ܘܫܠܝܐ ܢܫܬܒܚ. ܕܒ ܢܓܝܪ ܗܘܐ. ܕܐܡܬܐ ܢܦܫ ܩܕܡ ܣܒܪܗ. ܕܡܢ ܒܪܢܫܐ. [ܠܘܬܢܝܬܐ:] ܠܟܘ ܫܘܒܚܐ ܒܪ ܙܟܝܐ ܟܠ. ܐܦܪܘܫ ܠܟܠܗ. ܩܕܡ ܐܪܥܐ ܒܫܡܝܐ ܕܒܠܠܘܗܝ. ܒܝܫܐ ܘܫܝܢܐ܀ ܫܠܝܐ ܣܘܦ ܫܘܠܛܢܗ. ܕܠܚܡ ܐܪܥܐ. ܫܠܝܐ ܣܡ ܒܠܟܠܗ. ܕܠܚܡ ܡܢܗܝܢ܀ ܟܠ ܒܝܫܐ ܐܬܐ ܕܪܒܐ. ܠܫܡܗ ܫܦܝܪ ܠܟ. ܠܟ ܕܪܒܐ ܘܐܦ ܕܪܒܐ. ܙܪܥ ܐܠܗܝ܀ ܟܠ ܫܝܢܐ ܡܠܟܐ ܗܘ ܒܠܫܢ. ܕܡܪܬܘܢܝܬܐ. ܟܠ ܐܝܟ ܒܫܬܐ ܐܦ ܬܩܢܐ. ܕܠܡܫܟܢܬܐ܀ ܥܡܕ ܒܝܫܐ ܕܐܡܬܐ ܕܠܡܣܒ. ܬܠܝܘ ܠܒܪܗ. ܐܘ ܕܝܢ ܐܡܬ ܐܡܬܐ ܕܬܫܒܚ. ܡܪܝ ܡܢ ܬܠܝܘ܀ ܐܬܐ ܫܝܢܐ ܒܐܡܬܐ ܕܒܪܗ. ܣܠܩ ܒܩܡܬ. ܐܢܐ ܐܝܟ ܒܬܫܒܚܬܐ ܫܠܡܐ. ܩܠܝܗܘܢ ܐܢܐ܀ ܒܝܫܐ ܐܘ

---

124 A ܕܡܪܐ ܕܡܪ 128 B ܡܢ ܡܬܠܘܡ

1 ܘܐܘ post ܫܒܚܬܐ additur in codice, sed omittitur in opp. Ephr. III 325 a. 5—8 Unitha deest in opp. Ephr. III 325 a. 11 Opp. Ephr. III 325 a ܘܫܠܝܐܐ 13 O. E. III 325 b ܕܒܠܐ 16 O. E. III 325 c ܕܡܝܢ

17 O. E. III 325 c ܠܡܪܐ ܐܡܬ ܠܟܘ 20 O. E. III 325 c ܕܠܡܫܟܢܬܐ

21 O. E. III 325 c ܕܐܡܬܐ ܕܪܒܐ 22 O. E. III 325 c ܠܒܪܗ 24 O. E. III 325 d ܠܡܪܝ ܡܢ ܦܠܚܐ

ܢܦܠ. ܠܡܠܬܗ ܓܝܪ ܩܠܝܠ ܒܗ. ܘܐܦ ܠܡܠܟܘܬܗ ܡܕܒܪܐ.
ܒܟܡܐ ܚܟܡܐ ܡܬܟܠܗܘܢ÷ ܚܢܢܗ ܠܗܢܐ ܕܐܬܒܪܝ. ܠܦܘܩܕ ܦܓܪܐ
ܠܡܬܚܫܚܘ. ܥܒܪ ܚܘܒܐ ܡܢ ܦܓܪܐ. ܘܐܦ ܡܠܒܘܫܗ. ܡܢ
ܡܬܚܡܐ. ܗܘ ܥܠܝܗ ܡܢ ܚܛܝܐ. ܘܐܦ ܗܠܝܢ ܡܢ ܢܘܚܡܐ.
ܢܘܪܐ ܚܘܒܐ ܕܡܢ ܥܘܕܪܢܐ. ܘܡܬܚܙܝܢܘܗܝ ܕܡܢ ܥܘܒܕܢܐ÷ ܠܥܡܐ ܕܡܢ
ܐܠܗܐ ܠܗ. ܠܦܓܪܐ ܗܢܘܢ ܗܘܐ ܕܝܠܗ. ܐܠܗܐ ܦܪܘܩ ܚܕ ܡܢ
ܚܕ. ܒܢܟܠܝܢ ܚܛܝܬܐ|| ܠܡܘܬܐ. ܘܐܡܠܝ ܡܠܟܐ ܐܠܗܝܢ. ܒܚܢܢܐ 80
ܠܡܫܐ ܕܠܠܒܘܗܝ. ܐܦ ܓܝܪ ܥܩܒ ܠܗ ܚܘܒܗ. ܐܬܚܫܒ ܡܢ
ܢܘܟܪܝܗ÷ ܚܘܪ ܐܡܬܐ ܕܠܡܠܟܘܬܗ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܐܦ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܡܢ
ܕܡܠܟܘܬܗ ܡܢ ܚܛܝܐ. ܘܐܦ ܡܢ ܢܝܫܐ ܢܘܗܪܐ. ܟܠܗ ܚܘܒܐ ܕܡܢܗ
ܡܢ ܚܘܒܐ. ܡܠܝܠ ܦܓܪܐ ܡܬܬܙܝܥܐ. ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܕܢܛܪܘܢ ܚܘܒܗܘܢ.
ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܐܦ ܢܘܟܪܝܐ÷ ܕܡܬܚܙܝܐ ܓܝܪ ܡܠܟܘܬܐ. ܗܠܝܢ ܐܢܫܝܢ ܡܢ
ܕܡܠܟܘ. ܒܗܝܢ ܗܘ ܡܬܚܫܒ ܢܘܟܪܝܐ. ܒܗܝܢ ܗܘ ܕܪܫ ܐܢܫܐ.
ܠܡܬܗܢܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܐܡܬܐ. ܦܓܪܐ ܡܢܛܪ ܡܬܠܡܕܐ. ܗܘܝܘ ܕܫܪܐ ܐܦ
ܒܡܠܬܐ. ܒܗ ܗܘ ܗܘܐ ܐܦ ܡܙܝܢܐ÷ ܡܠܟܐ ܠܗ ܐܦ ܡܢ ܓܙܘܡܐ
ܠܡܬܚܘܐ ܕܚܛܐ ܦܓܪܐ. ܡܠܝܐ ܥܒܪܐ ܘܚܛܝܗ. ܕܠܐܡܠܟ ܡܢܐ ܡܫܡܫ
ܫܡܥܬܗ. ܕܠܡܢܐ ܕܝܠܗ ܠܡܬܚܙܝܐ. ܡܬܚܫܒܢܐ ܕܐܬܐ ܡܢܬܐ ܒܗ.
ܡܦܪܢܘܣ ܡܠܟ ܡܬܚܙܝܐ. ܕܚܛܐ ܗܘܡܐ ܠܡܘܬܐ÷ ܘܐܦ ܕܝܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܡܬܚܙܝܐ. ܠܗ ܐܠܗܝܢ ܡܬܚ ܢܘܚܐ. ܡܬܝܪܐ ܥܒܪܗ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܗܘܢ.
ܐܘ ܥܘܕܪܢܐ ܡܬܚܙܝܐ ܗܘ. ܐܝܡܐ ܬܟܪܘܟ ܡܢ|| ܐܝܟܝ. ܕܡܪܢܐ ܠܡܠܟ b
ܠܡܠܬܗ. ܘܡܬܚܙܐ ܠܦܓܪܐ ܡܢ ܚܛܝܐ. ܐܬܒܪܝܢܐ ܡܠܟܘܬܗ÷
ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܬܚܙܐ ܡܪܝܐ. ܘܐܦ ܠܐܢܫܐ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܗܘ ܡܬܚܙܐ
ܐܝܟ ܡܪܝܐ. ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܐܝܟ ܠܒܪܐ. ܕܥܒܕܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܒܚܘܒܐ
ܠܚܢܢ ܡܠܟܬܐ. ܠܐܝܕܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܟܠܗ ܚܘܒܐ. ܐܝܟ ܐܒܘܗܘܢ
ܡܪܢܐ÷ ܒܡܪܢܐ ܘܢܗܘܐ ܦܓܪܐ. ܡܠܟܐ ܢܘܗܪܐ ܥܠ ܟܠ. ܐܘ
ܦܓܪܐ ܗܘ ܡܠܟܐ ܐܡܪ. ܠܡܠܟܘܬ ܒܐܝܕܗ ܠܚܟܡܬܐ. ܐܘ ܒܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܗܘ. ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܐܠܦ ܒܗ. ܕܐܢ ܡܠܟܝܢ ܠܗ ܐܘܡܢܬܐ.

80 B omittit ܗܘܐ

[ܠܗܘܢܬܐ:] ܟܕ ܢܫܡܫܐܬܐ ܡܢܢܐ ܩܠ܀ ܨܒܐ ܩܡ ܥܠܡܗ ܕܒܪܢܫܐ. ܘܐܬܬܚܝܢ ܕܡܠܐ ܥܠܝܗ. ܐܬܬܚܪ ܐܒܕܬ ܕܡܫܬܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܐܬܬܝ ܡܢܚܬܐ. ܠܡܥܡܕܢܐ ܕܡܠܐ ܢܘܪܐ. ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܐܬܣܝܐ ܐܬܝ. ܒܥܢܝܢܐ ܡܥܝܢܐ ܘܕܡܝܢܐ. ܕܡܠܬܝܗ ܕܐܠܗܘܬܐ܀ ܬܡܕܥܢ ܩܕܡ ܗܘ ܩܢܘܡܐ. ܚܡ ܢܚܬ ܠܗ ܩܢܘܡܐ. ܘܠܗ ܚܢܢ ܐܘܬܗ ܠܡܥܡܕܐ. ܐܦ ܢܣܒ ܥܢܘܢܐ. ܐ. ܡܢܗ. ܫܥܒܐ ܗܘ ܚܣܡܐ ܠܡܥܡܕܘܬܐ. ܕܢܬܗ ܐܝܟ ܕܠܗܘܢܝ. ܘܢܗܘܐ ܗܘ ܕܠܗ ܩܢܘܡܬܐ. ܕܢܬܗ ܐܝܟ ܕܐܘܪܚܝ܀ ܡܬܚܡܠ ܗܘܐ ܕܝܢ ܗܘ ܩܢܘܡܐ. ܠܢܥܡܐ ܘܥܢܝܐ ܡܘܡܬܐ. ܕܐܘܪܚ ܥܡܗ ܬܫܡܫܐ. ܩܘܪܡܐ ܕܦܥܡ ܡܕܝܐ. ܠܥܢܝܐ ܢܦܫ ܩܕܡ ܬܫܡܫܬܗ. ܘܠܢܥܡܐ ܡܢ ܡܥܠܬܗ. ܘܠܗܘܕܐ ܕܐܘܪܚ ܫܘܡܐ. ܬܡܠܐܬܐ ܡܢܗܘܢ ܕܒܪܢܫܐ܀ ܘܐ ܐܡܬܐ ܕܡܬܡܢܥ ܩܕܡܘܗܝ. ܚܝ ܥܢܝܐ ܫܡܥ ܡܘܬܐ ܗܘ. ||ܐܡܬܐ ܕܩܕܡܘܗܝ ܟܡܐܬܗ. ܩܠ b ܥܢܝܢ ܕܐܬܠܗ ܐܢܫܐ. ܠܥܡܡܐ ܪܚܡܐ ܐܘ ܢܫܐ. ܐ ܡܪܐ ܢܥܡܐ ܟܪܝܬ ܩܕܡ. ܕܡܠܐ ܕܡܫܬܐ ܬܥܪܘܒ. ܩܕܡܬܐ ܕܡܠܐܟ ܟܡܐܬܗ܀ ܡܥܝܐ ܡܠܬܟܢ ܡܬܢܡܘܣ. ܘܗܘ ܟܠܗ ܠܥܢܝܐ ܢܚܡܐ. ܡܠܟܬܗ ܩܕܡ ܩܕܡ ܠܗܘܒܕ. ܘܐܡܬܠܗ ܣܪܩܗ ܡܠܬܐ. ܐܣܪܬܐ ܕܐܬܪܘܢ ܩܕܡ. ܘܗܘܐ ܐܬܝ ܘܐܬܐܡܢܘܬܗ. ܩܠ ܠܡܥܡܕܘܬܗ ܕܬܪܡܗܝ ܟܠܗ. ܟܪܘܙܐ ܕܐܟܦ ܩܕܡ ܬܚܬܗ܀ ܡܠܟܘܬܗ ܣܡܝܬܐ ܚܠܡܬܐ. ܘܐܦ ܟܬܒܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܠܪܡܐ ܡܠܟܗ ܩܕܡ ܠܗܘܒܕ. ܘܢܬܠܐ ܩܕܡ ܩܠܘܪܝ. ܬܗܘܐ ܡܪܢܘܬܐ

---

12 B omittit ܕܡܫܬܐ 10—25. Hae duae strophae habentur etiam in vita S. Ephraemi syriaca, sed ratione strophica destructa, ordine praepostero et ex memoria, ut videtur, citatae. Sunt hi octodecim versus ܐܬܚܫܒܬ ܟܠܗܐ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܐܬܬܟܠܬ ܠܗ ܚܙܘ ܡܢܐ. ܕܢܛܪܐ ܐܪܝܢ ܘܟܬܒܘܟܠܗ. ܡܢ ܩܪܝܘܬܐ ܕܢܘܪܡܘܗܝ. ܡܥܒܕܢܐ ܒܡܫܬܪܝܢܘܬܗ ܢܛܘܪܐ. ܘܒܦܪܝܫܘܬܗ ܠܒܝܬܐ. ܐܘ ܥܢܝܐ ܐܠ ܦܪܘܫ ܗܘܐ. ܢܒܥܐ ܥܢܝܐ ܠܟܠܗܝܬܐ. ܬܪܐ ܕܝܢ ܥܢܝܐ ܠܒܝܬܐ. ܘܟܠܟܠܗ ܢܘܢ ܐܠ ܦܪܘܫ. ܗܘ ܢܬܪܘܡܝܗܘܢ ܠܗ ܡܐܬܐ. ܘܠܡܥܒܪ ܐܠܦܘܪܣܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܢ ܫܠܝܐ ܠܒܪܝܬܐ. ܘܐܪܒ ܢܘܢ ܡܪܝܐ ܠܒܝܬܐ. ܢܩܒܠ ܠܗ ܘܦܪܘܫ ܐܝܟ. ܒܡܠܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܡܫܟܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܢ ܗܘ ܐܬܐܬܐ ܕܫܒܝܬܐ! 49 B ܕܐܝܟܢ

ܐܚܘ̈ܗܝ܀ ܘܡܚܠܐ ܡܢܗ ܗܘܐ. ܗܘ ܫܪܪܐ ܠܒܢ̈ܘܗܝ. ܠܐ ܕܐܬܟܠܘ ܗܘܐ
ܠܥܡܐ. ܫܪܪܐ ܕܟܢܫܐ. ܠܐ ܡܢܗ ܗܘܐ. ܫܪܪܐ ܕܡܠܟܐ. ܐܦ ܠܐ
ܢܥܡܝ. ܠܡܠܟܐ ܕܫܘܒܚܐ܀ ܘܕܐܠܗܘܬܐ ܕܗܘܐ. ܕܗܘܐ ܢܡܠܟ ܐܒܐ.
ܥܡܗ ܕܐܒܘܗܝ ܡܢ ܪܘܡܐ. ܠܡܠܟܐ ܢܗܘܐ. ܐܠܐ ܠܥܠܡܐ. ܒܪܚܡܐ ܕܐܒܘܗܝ.
ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܐ. ܘܡܠܟܘܬ ܕܒܢܝ̈ܐ܀ ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܒܘܗܝ. ܠܒܪܗ b
ܗܘܐ ܡܠܟܘܬ ܟܠ. ܕܡܠܟܐ ܥܡܗ ܕܐܒܘܗܝ. ܕܫܠܝܛ ܠܥܠܡܐ. ܠܥܠܡܐ
ܚܝܐ. ܚܝܐ ܠܒܪ. ܕܡܠܟܘܬ ܡܠܟܐ. ܕܒܢ̈ܝܐ ܥܡܗ܀ ܫܠܝܛ
ܡܠܟܐ ܕܒܟܠ. ܐܒܘܗܝ ܘܒܪ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܪܘܚܐ ܚܝܐ ܡܠܟܐ ܟܠ. ܡܠܟܘܬ
ܢܦܫ. ܡܠܟܐ ܫܠܝܛ. ܡܢ ܫܘܠܛܢܗ. ܚܝܐ ܕܚܝܐ. ܕܡܠܟܘܬܐ
ܒܗܘܢ ܡܠܟܐ܀ ܠܥܠܡܐ ܗܘ ܕܠܥܠܡܝܢ. ܡܠܟܐ ܪܚܡܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܠܟܘܬܐ
ܕܡܠܟܐ ܫܠܝܛ ܚܝܐ. ܡܢ ܠܥܠܡܐ. ܪܚܡ ܚܝܐ. ܚܝ ܡܢ ܦܪܘܩܢܐ.
ܘܟܠ ܠܡܠܟܐ. ܘܐܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬ܀ ܡܠܟܘܬ ܠܫܘܒܚ ܠܟܝ. ܐܬܐ ܕܗܘܐ
ܠܡܠܟܘܬ. ܕܡܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܥܡܗ. ܥܡܗ ܕܒܪ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܗܘ
ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ. ܫܘܒܚ ܥܡܗ. ܗܘܐ ܠܥܠܡܝܢ܀ ܒܥܠܡܐ
ܡܢܗ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܠܗ ܠܟܝ ܗܘ ܫܠܝܛ ܐܢܐ. ܡܫܝܚ ܫܡܝܢ ܠܐ ܫܠܝܛ
ܡܠܟܐ. ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ. ܫܡܝܐ ܗܘ ܫܠܝܛܐ. ܘܐܦ ܐܪܥܐ. ܚܝܠܗ
ܥܠܡܝ. ܐܒܐ ܗܘ ܠܡܠܟܘܬܗ܀

LI.

ܥܠ ܡܠܟܐ ܐܦ ܥܠ ܡܘܗܒܬܐ ܕܫܘܒܚܐ܀

ܒܪܚܡܬܐ ܕܡܠܟܐ ܐܚܐ. ܕܚܫܒ ܗܘܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ. ܕܐܬܐ ܐܪܥܐ
ܠܟܠܐ. ܘܕܐܬܚܫܒܘ ܐܚܝ̈ܐ. ܠܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܐܦ ܠܐ ܠܥܠܡܗ. ܘܐܦܝ 79
ܐܡܫܝܚ ܐܚܝ̈ܐ. ܢܦܫܝ ܐܪܥܐ ܡܢ ܐܪܥܬܐ. ܐܚܕ ܘܫܡܝܐ ܘܡܠܟܐ ܫܠܝܛܗ.

---

53 B ܠܐ ܕܐܬܡܠܟܘ 75 B ܕܒܟܠ 77 B ܡܠܟܐ 84 B ܪܚܡܗ 87 B
ܪܚܡܐ 90 B ܕܡܠܟܐ ܟܠ 92 B ܐܬܐ 95 B ܪܡܐ 98 B ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
101 B habet ܡܠܟܐ pro ܫܠܝܛ
8 B ܘܚܝܐ

ܒܫܘܫܛܐ܀ ܘܡܛܐ ܕܐܬܠܠܟܡܘܗ ܩܕܡ ܥܠܡ. ܘܐܬܚܕܬܘܩܛܠܗܘܢ. ܕܣܝ
ܡܬܐܕܪܢ ܠܗܟܠܗ. ܐܬܪܟܢ ܠܗܝܡܢܘܬܗ. ܗܘ ܥܒܕܐ ܠܡܫܡܫܘ. ܐܡܝܢܐ
ܕܠܢܗ ܠܗ. ܕܫܡܗ ܐܡܝܢ ܠܐܚܝ ܘܩܝܡܝ. ܕܫܠܡܐ ܗܘ ܡܫܝܚ ܫܡܗ.
ܕܢܘܗܪܐ ܠܒܢܝܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܟܠ ܫܡܝܐ. ܫܒܚܘܗ ܘܗܘ ܫܡܗ ܠܟ܀

L.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܬܠ ܡܟܝܠ ܐܣܬܟܠܬܗ܀

ܐܘܕܐ ܠܟ ܐܠܗܐ. ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ ܐܣܝܐ ܠܟܠܢ. ܐܘܕܐ ܒܚܢܢܟ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ.
ܡܫܠܡܐ ܒܚܢܢܟ. ܕܐܦ ܒܓܡܪܐ. ܡܫܠܡܐ ܗܘ ܕܟܬܒ. ܕܐܪܟܢܐ ܕܒܚܕܐ.
ܐܦܪܘܗ ܠܬܟܢܬ. [ܠܗܘܢܐ:] ܟܕ ܡܟܝܠ ܢܥܒܕ ܩܘܪܒܢ. ܠܡܩܘܒܠܐ
ܡܫܡܫܢܐ܀ ܟܕ ܡܟܝܠ ܬܠܬ ܩܘܪܒܢ. ܩܘܪܒܢܐ ܩܕܡ ܝܗܘ ܬܫܠܡܬܐ. ܐ
ܬܗܘܐ ܩܘܪܒܢ ܠܓܒܪܐ. ܩܕܡ ܠܡܩܘܒܠܐ. ܘܐܢ ܬܬܟܝܠ. ܐܦ ܫܘܒܚܐ.
ܩܕܡ ܠܘܕܝܐ. ܩܘܪܒܢ ܬܪܥܬ ܟܝ܀ ܝܬܒܐ ܝܒܠܗ ܠܓܒܪܐ. ܘܐܬܪܟܢܐ
ܠܟܠܗ ܟܐܪܟܢܐ. ܢܫܡܥ ܗܘ ܠܟ ‖ ܟܦܪܐ ܐܣܝܐ. ܐܝܟ ܕܢ ܠܡܫܘܡܫܐ. 78
ܕܫܡܫܐ ܗܘ ܝܗܒ. ܗܘ ܠܥܠܡ. ܘܟܐܪܐ ܕܠܦܬܟܠܗܘܢ. ܫܘܡܫܐ
ܠܡܟܝܠ܀ ܕܡܘܟܐ ܠܐ ܬܐܓܦ. ܘܕܥܠܬܐ ܝܕܥܬ. ܠܡܩܪܒܐ ܬܫܡܫܬܐ.
ܒܥܢ ܕܒܠܒܗ ܟܠ. ܒܟܘܪܗܢܐ ܡܟܬܢܐ. ܒܟܢܟܢܐ ܐܟܘܬ. ܗܘ ܘܗܘ ܐܢܝ
ܟܠ. ܕܐܒܗܐ ܟܠ ܡܗܒ܀ ܕܝܢ ܐܝܟ ܠܡܪܥܐ ܗܘ. ܘܕܬܐܬ ܗܘ ܐܒܘܗ.
ܕܟܪܝܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܫܡܝܐ. ܠܗܕܝܢ ܫܘܡܫܐ. ܕܡܟܐ ܝܗܒ ܕܐܬܝܐ.
ܡܠܐܫܗ ܕܫܒܩ. ܒܗ ܡܬܝܢ ܫܠܝ. ܫܢܝܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫܐ܀ ܕܡܟܢ
ܡܬܚܠܨ. ܥܪܩܐ ܕܡܬܩܢܝܢ. ܐܦ ܢܫܒ ܡܪܝܒ ܗܘ ܠܟ. ܒܡܕܘܪ
ܫܘܒܐ. ܥܪܩܐ ܕܫܘܒܚ. ܒܗ ܬܠܐܬܪܘ. ܘܒܗ ܬܠܡܬܪܗܘ. ܡܬܠܫܐ

———

186 B ܣܬܠܐ

L. In inscriptione habet B ܐܣܬܟܠܬܗ   2 B ܗܘܐ   17 B habet ܠܡܩܘܒܠܐ, sed in margine correctum est ܠܘܕܝܐ   27 B ܕܡܟܐ ܠܟܠ ܝܗܒ   28 A ܡܩܒܠܝ   35 B ܕܪ ܐܝܟ ܠܡܪܥܐ   41 B ܒܗ ܡܬܠܝ   42 A ܫܡܝܐ

ܠܒܘܫܘܗܝ. ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܒܡܠܘܗܝ. ܢܣܒ ܡܢܗܘܢ ܟܠ.
ܘܪܘܚܗ ܕܡܫܝܚܐ ܟܠ. ܠܒܢܝܢܐ ܘܠܬܟܠܬܐ. ܡܕܢܚܐ ܠܒܘܠܝܬܗܘܢ܀
ܠܢܦܫܬܐ ܘܠܦܓܪܐ. ܘܠܒܢܝܢܐ ܘܠܗܕܡܐ. ܡܢܬܗܘܢ ܒܡܘܗܒܬܗܘܢ. ܘܟܠܗ
ܠܝܘܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܟܠ ܥܡܡܐ. ܕܐܦ ܐܘܪܫܠܡ ܩܕܡܝܬ. ܒܢܝܢܗ ܠܗ
ܠܝܘܕܝܐ ܒܒܠܘܗܝ. ܢܣܒ ܠܗ ܠܒܢܝܬܗ. ܕܐܝܟ ܘܠܝܐ ܗܘܐ.
ܠܒܝܬܐ ܕܡܫܒܚܝܢ. ܒܡܘܗܒܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܡܠܬܗ ܡܢܗܘܢ ܠܗ.
ܠܥܡܡܐ ܒܝܘܡ ܠܘܬܗ. ܡܠܬܗ ܡܢܗܘܢ ܠܗ. ܠܝܗܘܕܝܐ ܒܒܢܝܢܗ.
ܡܠܬܗ ܡܢܗܘܢ ܠܗ. ܠܥܡܡܐ ܒܫܪܝܪܘܬܗ. ܗܕܐ ܗܘ ܝܗܒ ܫܒܪܐ
ܠܥܡܡܐ. ܩܒܠܗ ܡܢܗܘܢ ܠܗ. ܠܥܡܡܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܠܟܠܐ ܕܢܘܟܪܝܘܬܗܘܢ.
ܫܘܪܝ ܠܬܘܕܝܬܗ܀ ܐܝ ܫܪܝܐ ܗܢܐ. ܕܢܦܩܬ ܐܒܪܗܡ. ܘܬܘܒ ܗܘ
77 ܒܡܠܟܘܬܐ. ܕܬܪܬܝܢ ܒܢܘܗܝ|| ܒܬܘܕܝܬܐ. ܒܒܝܬܐ ܫܪܝܐ ܠܥܡܐ. ܕܢܦܩܬ
ܠܥܡܡܐ. ܒܦܘܪܩܢܗ ܗܢܘ ܠܒܝܬܗ. ܐܘܪܚܐ ܠܥܡܡܐ. ܕܡܢܐ
ܕܦܪܫܝ ܥܡܡܐ. ܕܢܦܩ ܫܡ ܒܫܡ ܥܡܐ. ܕܢܗܘܐ ܒܬܘܕܝܬܐ܀
ܠܥܡܡܐ ܡܢܗ ܕܢܗܘܐ. ܗܘܝܐ ܕܢܦܩܬܗ. ܕܫܡ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܢ. ܡܢ
ܗܘ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܦܘܪܩܢܐ. ܢܦܩ ܒܗ ܒܡܫܝܚܐ. ܠܥܡܐ ܗܘ
ܐܬܒܪܟ ܠܟܠ ܒܗ. ܕܡܠܟܐ ܚܕܐ ܘܥܡܐ. ܘܐܬܐ ܘܢܦܩ ܘܡܠܟܐ.
ܘܐܬܦܪܩ ܚܕܐ ܘܠܥܠܡ. ܘܐܬܚܙܝ ܚܝܐ ܘܡܠܟܐ܀ ܥܡܡܐ ܘܡܠܟܘܬܐ.
ܐܬܦܪܩ ܒܦܘܪܩܢܐ. ܕܡܠܟܐ ܕܐ ܐܘܟܠ. ܘܐܬܦܠܓ ܕܐ ܥܡܐ. ܘܟܠ
ܐ ܡܢܗ ܡܢ ܐܠܗ. ܠܟܠ ܐܠܗ ܗܢܘ ܥܡܡܐ. ܡܠܟܐ ܕܐܬܦܠܓ
ܦܘܪܩܢ. ܒܡܠܟܐ ܕܡܢ ܥܡܡܐ. ܘܡܠܟܗ ܕܗܘ ܡܢܗ. ܕܗܘ ܡܪܝܐ
ܡܠܟܐ. ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܐ܀ ܘܐܡܪ ܐܢ ܡܢ ܥܡܐ. ܒܗ ܠܥܠܡܐ
ܢܗܘܐ. ܘܠܥܠܡܐ ܕܡܢ ܠܥܠܡ. ܘܥܠܡܐ ܕܡܢ ܥܡܡܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܐ
ܐܦܢܐ. ܘܡܠܟܐ ܠܥܠܡܐ. ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܡܢܐ ܐܣܝܪܘܬܐ. ܡܠܟܗ
b ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ||. ܐ ܗܘܐ ܕܠܥܠܡܐ ܗܘ. ܐܠܐ ܕܦܘܪܩܢܐ. ܗܢܐ ܒܗ

---

110 B ܡܕܝܢܬܐ? 121 E ܐܬܟܠ? 122 E ܠܒܝܬܐ 124—145 desunt in cod. E. 131 B ܡܢܗ? 152 B omittit ܗܘ et ponit ܒܡܢ? pro ܒܗ 156 B ܘܐܬܦܠܓ pro ܘܡܠܟܘܬܐ. In hoc versu desinit cod. E. 158 ܐܬܦܪܩܘ? 161 B ܐܬܦܩ 168 B ܡܢ?

ܒܥܘܡܪܐ. ܠܥܩܬܐ ܕܒܝܫܬܐ. ܡܪܝܡܐ ܒܫܡܝܐ. ܘܡܟܝܟܐ ܚܕܝܐ ܒܐܪܥܗ.
ܕܢܫܐ ܘܒܠܝܠܝܐ. ܕܒܟܠܟܠܗ ܡܪܟܒ ܐܬܟܝܠ. ܐܬܝܬܗ ܕܒܪܢܫܐ. ܡܬܪܬ
ܠܒܢܝܢܫܗ. ܘܒܟܠܟܠܗ ܡܢܝ. ܐܬܪܬܝ ܘܡܛܠ ܒܗ܀ ܒܫܡܝܐ ܗܘ
ܠܡܪܘܬܐ. ܡܢ ܥܡܗܘܢ ܒܥܘܡܪܐ. ܐܪܟܐ ܕܫܡܝܐ. ܡܬܠܝܢ ܒܗ
ܠܥܠܡ. ܒܥܡܗܘܢ ܝܗܒ ܩܢܝܢܘܬܐ. ܐ ܡܬܚܡܢ ܫܡܝܐ. ܒܪܝܐ ܗܘ
ܟܠܗܘܢ ܠܗ ܡܢܐ ܕܡܢܗ. ܐܝ ܒܗ ܠܡܪܘܬܐ. ܦܩܕ ܩܠܗ ܐܢܫܐ. ܒܡܢܐ
ܦܪܝܐ ܒܪܝܟܗ. ܕܐܪܟܐ ܡܬܒܢܝܢ܀ ܒܢܝܐ ܗܘ ܐܦ ܠܗܘܐ. ܡܢ ܥܡܗܘܢ
ܡܬܒܢܝܢ. ܕܫܡܝܐ ܐܦ ܡܫܬܐ. ܒܟܠܟܐ ܒܥܒܕܘܬܗ. ܠܒܪܝܐ ܒܗ
|| 76 ܠܥܠܡ. ܬܠܬܐ ܒܥܘܡܪܐ. ܠܡܥܒܕܐ ܬܥܠܬ ܘܐܬܝܗܒ. ܦܪܝܐ
ܘܐܬܝܠܕܐ. ܦܩܕ ܠܫܪܝܐ. ܕܢܟܣ ܠܡܠܐܟܐ. ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ܀ ܠܗܘܐ
ܗܘ ܕܫܡܝܐ. ܝܗܒ ܠܡܠܐܟܘܬܗ. ܠܟܠܟܐ ܠܟܠܗ ܗܘܐ ܒܗ. ܘܦܪܝܐ
ܒܗ ܠܥܠܡ. ܠܗܘܐ ܕܥܒܕ ܗܘܬ. ܠܟܠ ܟܠ ܐܬܟܠܐ ܗܘܬ. ܡܪܟܒܗ
ܒܗ ܕܝܢܐ ܕܐܠܗܟܐ. ܐܝܟ ܕܠܥܠܡ ܗܘܐ. ܡܢ ܐ ܬܒܥ ܦܪܟܐ.
ܐܦܢ ܢܦܠ ܘܩܝܡܬ. ܘܐܬܦܪܫ ܘܐܬܚܙܝ܀ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܠܡܫܝܚܐ.
ܕܡܬܘܪ ܘܐ ܬܠܬ. ܒܫܡܗ ܡܬܝܚܕ ܠܗ. ܒܥܠܡܗ ܕܐܪܥܐ. ܡܬܘܪ
ܘܡܬܚܡ ܠܗ. ܡܢܝܐ ܘܬܫܡܠܝܐ. ܠܗܘܐ ܒܟܢ ܠܒܘܗܝܗ ܦܩܕܗ. ܩܪܒ
ܕܐ ܬܠܬܗ. ܒܡܢܐ ܦܪܝܐ ܐܪܟܐ. ܫܘܒܚܗ ܒܬܫܒܘܚܬܐ. ܠܒܢܝܐ ܕܢܬܒ
ܠܗ܀ ܦܪܝܐ ܕܡܢܗ ܥܒܕܟܝ. ܬܒܠܟܐ ܕܐ ܐܘܗܝ. ܘܐܝ ܝܗܘ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ.
ܐܚܝܕ ܒܫܡܝܐ. ܒܡܢܐ ܒܗ ܡܫܐ ܒܗܠ. ܢܫܡܗ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܦܪܝܐ
ܕܡܢܗ ܡܬܡܠܟܝ ܒܗ ܥܡܗܘܢ. ܘܐܠܗܗ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܘܒܠܬ ܒܫܡܝܐ. ܒܡܢܐ
ܘܡܠܝ ܝܗܘܒܘܗܝ. ܒܟܠܟܗ ܕܡܫܐ ܒܠ܀ ܢܒܝܐ ܕܒܥܡܠܐ. ܠܟܠܗܘ
b ܕܐܡܠܐ. || ܝܗܘܒܐ ܕܐ ܐܘܟܐ. ܢܦܠܗ ܗܘܐ ܒܥܘܡܪܐ. ܒܡܠܐ ܒܢܐ
ܠܥܡܗ. ܕܐܬܒܟܠܗ ܥܡܝ ܠܗ. ܘܡܟܠܬܐ ܕܡܟܠܟܐ ܗܘܐ ܒܗ ܥܡܗܘܢ.
ܦܠܓܐ ܗܘܐ ܥܒܝ ܬܥܠܗ. ܕܝܗܘܒܐ ܡܦܪܫ ܗܘܐ. ܘܠܟܠܗ ܒܟܢܝܢܘܗ.
ܕܗܘ ܗܘܡܠܐ ܕܐܪܥܐ܀ ܫܡܝܐ ܕܐ ܢܫܡܬܐ. ܒܝܘܡܐ ܕܝܫܘܥ. ܠܥܡ
ܡܫܠܡܢܘܗܝ. ܡܬܟܠܒ ܐܬܟܠܬܐ. ܡܬܡܠܝ ܠܗܘܢ ܠܙܒܢܐ. ܕܡܟܠܬܐ

64 B ܕܠܗܠܟܢܐ 72 B ܕܡܬܝܐ 90 B ܕܡܕܢܚܐ 94 E ܠܦܪ 96 B
ܕܐܬܕܡܟܠܗ 99 E ܕܝܘܡܐ 102—112 desunt in E.

ܠܗ ܩܢܘܢ. ܠܡܘܬܐ ܘܠܫܝܘܠ. ܥܒܕܢ ܦܘܪܩܢܐ. ܠܚܝܘܗ ܠܡܝܬܘܬܐ.
ܡܢ ܐܠܐ ܦܪܩܗ ܘܚܝܝܗ. ܡܘܬܐ ܗܟܝܠ ܘܫܝܘܠ. ܘܡܪܕܘܬ ܚܝܘܬ
ܢܦܫܗ ܕܚܝܠ ܗܘ ܕܩܡ ܘܐܬܚܒܠ. ܢܚܝܘܗܝ ܠܒܢܝ ܡܝܬܘܬܐ܀ ܐܟܠܐ ܕܚܘܐ
ܢܦܠ. ܡܢܝܢ ܘܟܠܗ ܫܝܘܠ. ܕܐܢܫܐ ܫܒܩܬ ܫܒܩܬ. ܘܡܘܬܐ ܘܡܝܬܘܬܐ.
ܡܬܬܐ ܗܘ ܕܩܡ ܐܕܡ. ܕܟܠܗ ܗܘ ܟܕܡ || ܡܬܒܪܝܗ. ܕܟܠܗ ܕܗܘܐ 75
ܠܦܪܘ ܒܗ ܚܝܘܬ. ܒܡܘܬ ܠܗ ܕܟܠܗ ܠܗ. ܐܦܪܝܢܐ ܕܚܝܐ. ܕܩܝܡܗ
ܘܒܗ ܢܚܝܘܢ. ܒܪܘܚܐ ܕܡܬܚܝܢܗ܀ ܡܬܚܝܢ ܒܗ ܡܝܬܐ. ܢܦܫܬܐ
ܕܐ ܢܦܫܬܐ. ܘܡܘܬܐ ܕܫܒܩܬ ܗܘ. ܠܡܬܩܒܠܘܗ ܠܒܢܝ ܡܝܬܐ. ܘܟܕ
ܠܟ ܡܘܬܐ ܗܘ. ܠܡܬܩܒܠܘܗ ܠܗܘܢ ܡܚܝܢ. ܢܚܘܢ ܠܡܝܬܐ
ܫܠ ܡܬܚܝܢ. ܕܢܦܫܐ ܒܗ ܡܝܬܐ. ܕܢܚܝܢ ܒܡܝܬܘܬܗ. ܗܘ ܗܘ
ܕܚܝܘ ܐܢܫ. ܐܢܫܝܢ ܒܡܝܬܘܬܐ܀ ܐܦ ܟܠܗ ܢܦܫܬܗܘܢ. ܩܡܘ ܕܐܦ ܡܝܬܐ.
ܕܐ ܗܘ ܐܦ ܩܡܘ. ܒܡܝܬܐ ܡܬܚܝܢܝܢ ܠܗ. ܘܗܘܝܘ ܐܦ ܕܩܡܘ. ܠܡܘܬܐ
ܡܠܝܟ ܠܗ. ܩܡܐ ܕܚܝܘܗܝ ܡܚܝܢ ܠܗ. ܡܘܬܐ ܠܡܝܬܐ. ܚܝܐ
ܗܘ ܡܬܩܒܠܘܗܝ. ܘܚܝܐ ܠܚܝܘܬܐ. ܦܠܓܝܢ ܒܚܝܘܬܐ܀

XLIX.

ܐ ܥܠ ܩܠܗ܀

ܗܘ ܩܢܘ ܒܡܬܚܝܢܘܬܗ. ܐܪܥܐ ܕܡܚܝܢ ܒܗ. ܫܝܘܠ ܡܬܚܒܠܬܐ.
ܡܬܬܐ ܡܬܦܪܫܬܐ. ܐܪܥܐ ܐܦ ܚܝܐ. ܡܚܝܢܐ ܠܐܪܥܬܗܘܢ. ܫܒܩܬܐ
ܕܐ ܡܘܬܐ ܦܪܫܬ. ܦܪܫܬ ܘܚܝܬܐ. ܦܪܫܬ ܠܐܪܥܐ. ܚܝܐ ܦܪܫܬ ܠܡܝܬܗ.
ܐܢܫܘܗܝ ܕܐ ܪܚܡ ܐܠܗܐ|| [ܠܡܬܚܝܢܐ:] ܚܝܘܗܝ ܕܒܗ ܢܦܫܐ. ܡܚܝܢܐ ܕܢܚܝܢ ܠܟ܀ b
ܠܗ ܢܚܝܢ ܚܝ ܦܪܫܬ. ܐܝܟ ܫܝܘܠ ܩܒܪܗ. ܐܝܟ ܕܪܘܚ ܘܚܝܐ. ܢܚܝܢ
ܒܡܝܬܐ. ܚܝ ܗܘ ܡܟܠ ܘܩܡܘ. ܩܒܠ ܕܡܚܝܢܗ. ܕܢܦܫ ܠܚܝܘܬܐ
ܢܦܫ ܒܦܪܘ. ܕܐܠ ܒܚܝ ܦܪܫ. ܐܚܝ ܠܡܝܬ ܡܬܚܝܢ. ܘܐܠܐ ܡܚܝܢ
ܦܪܫܗ. ܒܐܪܥܐ ܗܘ ܩܡܐ ܠܡܚܝܢܗ܀ ܐܪܥܐ ܕܐܦ ܕܚܝܐ. ܡܬܚܝܢܐ

ܒܪܐ ܦܓܪܐ ܘܡܢ ܢܦܫܗ ܘܐܬܦܪܫܘ. ܚܕ ܗܘ ܡܫܬܟܚ ܗܘܐ. ܘܒܛܠܗܘܢ
ܡܬܚܫܒܢ ܗܘܘ. ܘܫܦܝܪܐ ܠܡܬܚܙܝܘ ܗܘܘ. ܒܡܕܒܚܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܕܐܚܪܢܐ.
ܕܦܓܪܐ ܐܠܗܝܐ. ܡܡܠܠܝܢ ܒܡܕܐܘܐ. ܘܡܬܚܙܝܢ ܒܐܡܢܘܬܐ. ܦܓܪܗܘܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܀ ܗܘ ܕܝܢ ܗܘ ܡܥܠܝܐ ܐܬܚܫܒ ܒܐܪܥܢܐ. ܘܡܥܢܐ ܕܐܬܒ
74 ܗܘܐ. ܡܬܚܙܐ ܘܐܪܐ ܗܘܐ. ܐܢܐ || ܗܘ ܕܦܓܪܡܬܐ. ܕܥܠܗ ܘܐܪܚ
ܦܓܪܐ. ܡܠܝܐ ܠܢܦܫ ܠܟܠܗܘܢ ܕܠܐ ܣܦܩ. ܕܡܢ ܗܘ ܒܗ ܦܫܛܐ.
ܠܐ ܗܘܐ ܕܦܓܪܐ ܗܘܐ. ܐܢܐ ܗܘ ܕܡܬܩܢܐ. ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܦܪܨܘܦܐ ܀ ܫܘܠܡܗ
ܕܡܢ ܠܡܫܝܚ. ܝܬܝܪܐ ܡܢܐ ܩܕܡ ܬܚܘܬ. ܐܘ ܗܘ ܕܠܐ ܒܫܡܗ. ܡܢܐ
ܕܡܘܬܐ ܘܚܝܐ. ܦܓܪܐ ܒܡܥܢܐ ܬܥܡܪ. ܕܡܘܬܐ ܕܒܫܡܗ. ܫܘܠܡܐ ܚܝܐ
ܘܢܘܪ ܒܡܫܬܥܝܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܕܠܐ ܢܦܫܗ. ܡܢܐ ܗܘܐ ܕܠܐ ܐܫܬܟܚ. ܦܓܪܐ
ܒܡܥܢܐ ܢܦܫܐ. ܠܦܘܠܚܗ ܒܡܫܬܥܝܢܐ ܀ ܡܫܡܫܐ ܠܡܢ ܦܪܨܘܦܐ. ܘܐܠܦ ܚܝܐ
ܠܟܘܫܐ. ܡܠܟ ܩܕܡ ܠܟܘܫܐ. ܦܓܪܐ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ. ܠܟܘܫܐ ܚܠܦ
ܠܟܘܫܐ. ܡܬܚܒܠ ܗܘܐ ܒܡܫܬܥܝܢܐ ܕܠܐ ܗܘܐ. ܕܡܬܚܒܠ ܗܘܐ. ܡܬܚܙܝܐ.
ܠܗ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܦܓܪܐ. ܚܠܦ ܗܘ ܕܠܟܠܢ. ܢܦܫ ܗܘܐ ܘܠܘܬܢ
ܗܘܐ. ܕܗܠܝܢ ܕܡܬܚܫܒ ܀ ܐܘ ܐܠܗ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ. ܒܦܪܨܘܦܐ ܒܗ ܕܦܓܪܐ.
ܒܠܒ ܠܡܪܢ ܡܫܡܫܐ. ܕܠܐ ܠܡܫܡܫܢ ܦܪܨܘܦܐ. ܐܘܟܝܬ ܩܕܡ ܗܘܟܢ.
ܡܫܠܐ ܒܡܫܬܡܠܝܐ. ܐܢܐ ܗܘ ܕܝܢ ܐܚܪ ܠܚܝܐ. ܕܒܗ ܡܫܬܒܚ ܘܡܫܬܡܗ.
ܡܫܬܒܚ ܕܦܓܪܐ ܟܠ. ܕܡܫܬܡܠܐ ܒܗ ܕܫܡܝܐ. ܕܗܟܢ ܒܡܫܬܡܠܝܐ ܀ ܒܪܝܬܐ
b ܕܝܡܢܐ. ܘܡܬܚܒܪܐ || ܕܡܬܚܫܒܢܐ. ܦܓܥ ܒܗ ܡܬܚܒܪܐ. ܘܦܓܥܠ ܕܟܠ
ܠܗ. ܡܬܚܙܝܢ ܒܡܥܢܬܐ. ܝܡܝܢܐ ܕܠܐ ܟܠܗ. ܦܠܚܬܐ ܠܝܡܝܢܗ
ܡܬܚܫܒܢ. ܡܠܟܐ ܚܙܐ ܡܬܚܒܪܐ. ܕܐܬܪܕܝ ܒܗ ܝܡܝܢܗ. ܠܚܒܫ
ܡܫܡܫܐ ܘܢܦܩ. ܕܒܗ ܬܫܒܚܬ ܝܡܝܢܗ ܀ ܐܝܟܢܐ ܠܚܡ ܝܡܝܢܐ. ܕܫܡܫ
ܥܡܗ ܐܦܝܢ. ܘܡܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܗܘܐ. ܒܝܡܝܢܐ ܝܗܒ ܕܬܘܪܒ. ܟܠܗ
ܠܗܘ ܝܡܝܢܗ. ܫܘܒܚܐ ܕܐܬܦܫܛ. ܦܓܪ ܠܚܡ ܠܗܘܐ ܒܡܫܬܥܝܢܗ.
ܕܡܢ ܗܘ ܕܠܐ ܫܡܝܐ ܗܘ. ܒܝܡܝܢܐ ܐܠܗ ܥܡܗܐ. ܘܦܠܚ ܒܗܘ ܝܡܝܢܐ.
ܫܘܒܚܐ ܡܫܒܚܢܐ ܀ ܐܝܟ ܗܘ ܕܟܢ ܐܦܪܗ. ܘܒܕܡ ܕܡܠܟܐ. ܒܠܘ ܐܦ

---

15 B ܡܢܐ   20 B ܐܢܐ   26 B ܐܬܚܫܒ   64 B ܐܢܐ   66 B ܕܡܬܚܫܒ
68 B ܒܡܫܬܡܠܝܗ   81 B ܕܐܬܦܫܛ

ܕܠܗ ܢܦܩ ܐܟܘܬܗ ܗܘ. ܕܡܢܝܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝ. ܡܢܝܢܐ ܕܩܢܛܠܡܘܢܘܗܝ. ܡܚܪܒ ܕܠܐ ܡܚܪܐ. ܒܠܥܘ ܗܘܘ ܕܢܥܘ ܠܦܬܘ. ܕܡܫܬܐ ܩܠܠ ܐܠܗܐ. ܒܗܘܢ ܢܟܠܐ ܕܢܦܨܘ ܐܢܫܘ. ܕܢܟܠܐ ܒܗܘܢ ܡܪܐ. ܘܐܫܬ ܒܗܘܢ ܡܢܬܐ. ܒܩܠܐ ܘܒܟܢܪܐ. ܥܪܩܘ ܒܠܘܫܡܐ܀ ܡܪܝܡܝܢ ܗܘܐ ܠܟܠܟܝܢ. ܘܠܒܫܘ ܫܦܪ ܐܠܗܝ. ܕܐܚܐ ܠܒܢܝܗ ܡܢܗ. ܐܦ ܐܬܬܦܝܣ ܘܟܠܡܘܢ. ܚܕ ܗܘܐ ܥܡܠܗ ܘܠܡܬܗ. ܒܬܠܐ ܕܐܡܪܬܗ. ܡܢܝܢܐ ܚܢܐ ܘܒܢܘܗܝ ܚܡܫܐ ܘܡܢܝܢܐ. ܡܢܝ ܒܢܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܕܚܢܐ ܕܡܢܝܢ ܗܘܘ. ܕܐܬܡܢܝܘ ܒܠܘܫܡܐ. ܕܐܦܝܫܗ ܠܟܠܟܢܪ܀ ܥܢܝܢܐ ܕܫܬܠܐ. ܒܡܢܝܢܐ ܠܡܢܝܢܐ ܒܗ ܚܕ ܗܘ ܐܟܘܬܗ. ܒܗ ܡܢܝܢ ܕܒܠܫܢܐ. ܗܘܝ ܐܦ ܫܠܝܡܐ. ܡܢܝܢܐ ܗܘ ܡܢܝܢ ܕܠܥܠܡ. ܡܢܝܢܐ ܠܒܝܬܐ ܡܬܝܩܝܢ ܗܘܐ. ܕܗܒܘܗܝ ܐܠܗܝ ܡܢܝܢܐ. ܡܢܝܢ ܒܫܬܝܢ ܘܗܝ. ܠܥܫܪ ܒܥܘܕܪܢܐ. ܡܥܡܝܕ ܒܥܘܕܪܢܗܘܢ܀ ܐܦ ܡܢܝ ܢܣܒܘܢ. ܠܢܟܣܝܗܘܢ ܒܒܣܡܐ. ||ܘܠܡܠܟܗܘܢ ܕܠܗ ܡܢܝܢ. ܡܢܝܢܗܘܢ b ܡܢܝܢ ܐܢܐ. ܐܦ ܐܬܬܚܝܡ ܕܝܕܗ. ܢܡܠܠ ܣܟܠ ܡܢܝܢܐ. ܐܦ ܡܢܝܢ ܢܣܒܘܢ ܠܡܬܘܗܝ. ܢܬܒܘܢ ܕܠܐ ܡܢܝܢ ܗܘ. ܫܠܡܝܢ ܒܠܘܫܡܐ. ܕܐܟܠܗܘܢ ܕܒܠܘܫܡܐ. ܡܠܟܬܐ ܒܡܢܐ ܕܐܘܡܬܐ܀

XLVIII.

ܘ ܥܠ ܡܠܟܘ܀

ܐܦܪܘܩ ܘܐܬܓܠܝ. ܥܡܠܗ ܕܟܘܡܪܐ. ܕܥܒܕ ܢܟܠܐ. ܢܣܒܘܗ ܕܢܦܫ ܒܗ. ܙܪܐ ܕܡܘܫܐ. ܒܝܫ ܟܠ ܡܡܟܣܬܗ. ܩܘܪܐ ܐܦ ܠܡܣܒܐ ܠܚܝܒ ܗܘܐ. ܒܩܪܝܒܘܗܝ ܡܩܒܠ ܗܘܐ. ܕܫܒܘܗܝ ܐܬܐܡܪܘ. ܠܚܘܒܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܬܩܐ ܕܢܚܘܫܬܐ: [ܠܚܘܫܬܐ:] ܠܚܒܠ ܡܚܪܒ ܠܡܚܘܬܗ. ܕܦܓܪܐ ܒܡܘܫܐ܀ ܠܟܘ ܘܐܬܚܫܒܘ ܥܒܕܝܗ. ܒܟܠܗܘܢ

---

113 E ܠܗ   118 E ܒܢܬܠܐ   119 E omittit ܢܟܠܐ   124 E ܡܪܝܡܗ
131 E ܒܢܐ   138 E ܕܠܫܢܐ   154 B ܫܠܡܝ
XLVIII. B ܥܠ ܡܠܟܗ   5 B ܙܪܐ   7 A ܠܚܒܝܒ   14 B ܠܟܘ ܘܐܬܚܫܒܘ ܥܒܕܝܗ

ܡܪܟܒܬܐ ܠܡܫܒܚܘ ܩܠܐ. ܟܕ ܐܡܪܘ̈ܗܝ ܠܒ̈ܢܝ ܩܕܝܫܐ. ܐܘܪܚܐ ܠܡܦܪܫ ܩܠܐ. ܒܠܫܢܘܗܝ
ܡܢ ܫܡܝܐ. ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܟܕ ܢܚܬܘܗܝ ܠܘܬ ܟܠܗ ܥܠܡܐ.
ܘܚܙܐ ܒܢܫܝܢܐ. ܕܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܗ. ܟܕ ܚܙܐ ܕܐܫܬܡܥ ܠܒܢܝܢܐ. ܕܢܗܘܐ
ܠܡܬܦܢܝܘ܀ ܩܕܡ ܡܪܘܡܗ. ܢܦܠܘ ܠܪܓܠܘܗܝ. ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܩܒܠ ܠܗ.
ܘܗܘܐ ܕܢܛܥܘܢܐ. ܢܦܠܘ ܕܢܦܠܬܗ. ܥܠܝܡܐ ܠܥܠܡ ܐܘܟܝܬ.
ܘܐܬܪܢܝ ܥܡܘܕܝ ܩܕܝܫܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܠܡܪܗ. ܡܫܒܚ ܥܡܘܡܠܬܗ.
ܘܐܘܫܛ ܠܟܠܗܘܢ ܡܐܢܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܠܡܩܪܒ ܕܪܗܛܐ܀ ܕܢܝܚܘܗܝ ܐܫܬܪܝ.
ܕܡܢ ܥܠܝܡܘܬܐ. ܘܐܡܪܘܗܝ ܕܐܬܐܙܠ. ܦܠܚܝ ܠܟܠ ܠܡܩܕܡ. ܢܠܩܘܗܝ
ܐܬܠܟܘܢ. ܫܪܝ ܠܡܫܬܥܝܘ ܩܠܐ. ܫܡܥܘܗ ܕܐܬܚܙܝ ܡܠܦܢܐ. ܘܐܬܠܩܘܗܝ
b ܫܡܝܢܐ. ܡܫܢܝ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܫܬܡܥܘܗ ܕܐܬܐܟܠ. ||ܡܠܟܘܬܐ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܘܐܦ ܗܘ ܕܟܕ ܫܡܥܐ. ܬܪܥܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܪܟܒܬܐ
ܕܫܠܝܛܐ. ܗܘ ܢܦܩܘ ܩܕܡܘܗܝ. ܘܢܦܠ ܕܢܦܩ ܐܢܫ. ܘܠܡܫܬܐ ܕܪܓܠܘܗܝ.
ܡܠܘܐܝܢ ܠܡܫܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ. ܘܟܠ ܩܠܐ ܙܘܥܐ. ܕܡܪܢܐ ܒܐܘܪܚܗ.
ܘܟܠ ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܪܡܠܐ. ܒܥܘܡܩܐ ܡܠܟܐ ܩܕܡ܀ ܢܦܩܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܐܬܢܫܡܘ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܗܘܢ ܫܡܥܘ. ܕܡܠܟܝܢ ܕܢܦܩ ܡܘܬܐ.
ܒܪܘܚ ܦܪܘܩܗܘܢ ܚܙܘܗܝ. ܢܗܝܪܐ ܕܐܠܘܗܐ. ܘܟܠ ܡܫܒܚܝܢ ܐܝܟ ܐܠܗܐ.
ܘܐܬܚܙܝ ܕܟܝ ܐܢܫܐ ܗܘ. ܟܕ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܟܝܢܐ. ܒܡܠܐ ܟܕ ܒܣܘܟܠܗ.
ܒܠܒܘܫ ܒܬܘܠܘܬܗ܀ ܥܡܐ ܪܒܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܘ ܫܠܝܐ.
ܘܢܩܫ ܕܢܬܦܢܐ ܠܗ. ܟܕ ܐܢܫܐ ܗܘ ܟܠܗ. ܘܚܘܒܐ ܗܘ ܠܒܪ ܠܗ.
ܠܡܠܟܐ ܕܠܐ ܢܦܩ. ܢܦܩܐ ܡܫܝܚܐ ܢܦܫ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܐܝ ܐܝܟ ܡܠܘܬܗ
ܐܬܚܝ. ܐܫܬܘܗܝ ܠܡܠܘܟܐ. ܘܡܢܗ ܠܡܪܗ ܩܘܕܫܐ. ܕܡܠܟܘܬܗ
ܬܫܪܐ܀ ܘܐܠܗܐ ܕܐܦ ܐܢܫܐ. ܡܠܟܬܐ ܒܫܘܦܪܐ. ܫܪܝܐ ܘܟܠ ܩܕܝܫܐ.
73 ܡܫܝܚܐ ܘܡܠܐܟܐ. ܠܡܫܝܚܐ ||ܒܫܘܒܚܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܐ ܡܫܬܢܐ.
ܟܕ ܫܡܠ ܢܘܚ ܩܘܕܫܐ ܠܡܫܒܚܘܗܝ. ܠܡܪܝܐ ܕܟܠ ܫܡܝܐ. ܐܬܪܟܢ
ܘܠܐ ܪܓܫ. ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܦ ܩܕܝܫܘ. ܫܘܒܚܐ ܗܘ ܕܠܡܫܬܥܝܘ܀

---

40 E ܫܡܝܐ   41 E ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ   44 A ܒܠܒܗ   47 E ܒܢܘܪܐ
52 E ܡܢܚܡܬܐ   62 E ܕܐܬܠܟܝܘ   69—112 desunt in E.   72 B ܢܦܠ
80 A ܢܦܫܘ   89 B ܒܡܠ   103 A ܒܠܘܒܫܐ

ܘܐܬܢܝܚ. ܠܐܒܗ̈ܘܗܝ ܒܫܘܒܚܐ܀ ܐܘ ܒܪܐ ܩܠܝܠܗ. ܩܒܪܐ ܕܠܐ ܐܘܚܐ.
ܡܠܟ̈ܐ ܠܒܢ̈ܝ ܫܡܥܘܢ. ܡܫܒ̈ܚܝܢ ܠܒܢ̈ܝ ܝܗܘܕܐ. ܘܥܡܐ ܘܫܡܝܐ.
ܠܟܠܝ ܒܫܘܒܚܗ. ܘܡܬܚܒܠܝܢ ‖ ܡܫܬܐ ܒܟܠ ܕܡܢܘ. ܘܡܬܚܡܕܐ b
ܒܩܢܝܐ. ܟܕ ܝܗܒ ܥܘܡܠܐ. ܒܚܢܐ ܬܪܝܢܘܗܝ ܡܩܪܐ. ܚܡܠܐ ܡܟܫܢܘ ܟܠ܀
ܐܢܘܢ ܘܟܠܗ ܡܚܡܠ. ܕܐܬܐ ܕܐܬܡܩܝܠܐ. ܡܢ ܐܝܟ ܕܬܫܒ ܠܗ.
ܕܥܒܕܐ ܕܬܫܡܫܬܗ. ܕܐܦ ܗܘ ܒܪܐ ܡܠܟܐ. ܡܠܟܝܢ ܒܗ ܥܘܙܐ.
ܒܫܠܡܐ ܗܘ ܥܠܡܝܢ ܘܡܠܟܝܢ. ܘܢܥܒܕ ܠܠܗ ܣܓܝܐܐ. ܠܗ ܠܡܠܟܐ
ܐܒܝܢܐ. ܒܠܒܗ ܘܒܡܠܟܘܬܗ. ܠܒܪܝ ܒܡܠܟܘܬܗ܀

XLVII.

ܗ ܒܪ ܡܠܟܗ܀

ܬܘܕܝ ܠܟ ܡܠܟܐ. ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܒܪܗ. ܡܠܬܐ ܘܡܠܝܠ ܠܗ.
ܡܠܟܐ ܒܪܝܠܬܗ. ܘܐܒܝܗ ܕܒܡܠܟܐ. ܡܠܟܘܬ ܠܚܬܝܬܐ. ܒܡܠܐ ܒܗ
ܕܡܠܟܐ ܕܟܠ ܡܪܝܐ. ܒܟܠ ܘܡܠܝܠ ܠܗ. ܠܡܠܟܐ ܒܟܠܗ ܡܠܟܐ.
ܕܬܒܠ ܘܡܠܟܘܬܗ. ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܒܟܠܗ. [ܠܟܠܡܬܐ:] ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ
ܡܠܟ. ܠܐܡܪܘܗܝ ܒܡܠܟܘܬܐ܀ ܠܟܠ ܡܠܟ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܬ
ܠܗ. ܠܡܠܟܐ ܠܡܠܟܐ. ܕܡܠܟ ܐܝܟ ܡܠܟܐ. ܬܘܒܠ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܒܚ
ܘܐܫܬܒܚܗ. ܠܟܠܗ ܘܡܠܟܝܢ ܠܗ ܡܠܟܝܢ. ܠܘܟܠ ܒܠܗ ܕܐܫܬܗ.
ܘܐܡܠܟ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܘܠܘܬ ܬܫܒܘܚ ‖ ܠܝܘܡܗ. ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܪܐ܀ 72
ܡܠܟܐ ܕܫܡܥܗ. ܕܡܠܟ ܒܗ ܐܡܠܟܘܗܝ. ܘܐܠܐ ܕܫܡܥܬܗ. ܢܦܫܝ ܒܗ
ܬܫܒܘܚܘܢ. ܢܗܪܐ ܕܒܫܩܠܬܗ. ܡܫܒܚ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܘܐܦ ܡܠܟܐ
ܕܐܠܦ ܕܠܡܠܟܘܬܗ. ܒܗ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܬܗ. ܒܗ ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܢܗ. ܠܝ
ܢܦܫܝ ܠܡܠܟ. ܕܡܠܟܘܗܝ ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ܀ ܒܡܠܟܘܬܗ ܒܗ ܡܫܒܚܗ.

183 B ܒܪܐ

XLVII. B ܒܪ ܡܠܟܗ 7 B ܒܡܠܟ ܗܡܠܟ 10 B ܘܐܫܬܒܚܗ 20 B ܡܢ ܕܐܡܠܟ In v. 25 rursus incipit cod. E. Pro ܡܠܟܘܬܐ habet ܡܠܟܐ;
28 A habet ܡܠܟܝܢ? pro ܢܦܫܝ 29 E ܐܝܟ 33 B ܘܒܗ 34 B habet ܡܠܟܗ pro ܠܡܠܟ 36 A ܒܡܠܟܘܬܐ

ܒܬܘܣܦܬܐ܀ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܦ ܐܕܝܐ. ܕܫܘܒܚܗ ܒܗܘܢ ܘܒܪܐ. ܘܡܬܐ ܕܢܫܐ ܡܫܟܚܐ. ܘܫܘܒܚܗ ܕܠܐ ܐܬܦܪܥ. ܒܗܝܢ ܕܝܢ ܟܠܗ ܦܠܚܘܗ. ܘܡܢܗܘܢ ܒܬܘܣܦܬܐ. ܕܡܬܝܗܒ ܦܘܢ ܠܥܒܕܗ ܠܐ ܠܗܘܢ. ܐܦ ܠܐ ܡܬܦܪܥܢܐ. ܠܗܠܝܢ ܡܢܝܢܐ ܕܡܫܬܐ ܕܒܗ ܕܠܐ ܒܫܘܠܡܐ. ܕܟܠܗ ܒܬܘܣܦܬܐ܀ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܒܫܢܐ ܒܚܒܝ ܗܘܐ ܕܐܬܟܠܝ. ܡܢܗܘܢ ܘܡܬܦܠܓܘܢ. ܫܒܩ ܘܐܬܦܠܓ. ܘܐܢܫ ܕܠܐ ܫܘܝ. ܡܢ ܒܘܙܚܗ ܡܢܗ. ܒܗܝܢ ܕܝܢ ܟܠܗ ܦܠܚܐ ܦܪܘܫ ܠܗ. ܕܐܟܠܘܗ ܕܠܚܡܗ. ܘܫܬܟܚܘ ܕܦܣܘܗܝ. ܘܠܡܟܠܟܘ ܡܠܟܘܗܝ. ܒܢܝܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܗܝ܀ ܠܚܝܠܗ ܕܠܐ ܫܪܝܢ. ܗܢܘܢ ܕܒܬܘܣܦܬܐ. ܕܒܪܝܘ ܠܡܕܐܦܘܠܐ. ܒܗܝܢ ܕܝܢ ܠܐܦܝܗܘܢ. ܕܐܬܦܩܕ ܠܡܫܡܫܘ. ܕܒܪܝܘ ܘܐܦܝܣ ܗܘܐ. ܒܪܝܘ ܠܬܫܒܘܚܬܗ ܘܐܦܝܣܗ. ܘܫܒܩ ܡܢ ܠܡܫܡܫܐ. ܐܣܝܪܝܢ ܚܫܝܟܐ. ܕܗܐ ܗܘ ܦܘܪܢܐ. ܚܫܟܐ ܕܒܗ ܡܬܡܨܐ܀ ܫܒܩ ܠܐܘܪܚܬܐ. ܐܝܟ ܠܫܘܒܚܗ. ܘܐܦ ܕܐܡܪܝܢ ܗܠܝܢ. ܕܦܘܪܢܐ ܗܘ ܕܒܗ ܚܫܟܐ. ܠܚܫܟܐ ܗܘ ܒܗܝܢ ܐܬܐ. ܘܫܒܩ ܠܚܫܘܟܐ. ܠܒܪܝܬܗ ܕܡܬܐܢܣ ܠܗܘܢ
ܐܢܫܘܗ. ܫܠܝܛܐ ܗܘ ܠܒܫ ܒܗ. ܘܐܬܓܠܝ ܕܦܘܪܥܢܐ || ܗܘܬ. ܐܢܫ 71
ܠܒܢܝܐ. ܕܬܘܒ ܡܬܟܠܦܝܢ ܦܘܪܢ܀ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܠܝܐ. ܘܠܐ ܒܗ ܡܢܐ. ܗܫܡܝܐ ܘܥܕܡܐ. ܒܟܠܗܘܢ ܒܗܘܢ ܗܘܢܐ. ܐܡܠܟ ܫܡܝܐ. ܕܢܐܡܪ ܕܫܟܠܦ ܗܘܐ. ܘܐܡܠܟ ܫܒܝܚܐ ܕܢܓܪܐ. ܠܗܠܝܢ ܘܠܐܠܗܐ ܗܘܝ. ܘܠܒܫ ܕܒܗܠܝܢ ܗܘܝ. ܠܥܡܐ ܕܢܓܪ ܘܡܠܟ. ܠܒܬܪܐ ܒܗܪ ܘܥܕܡܐ܀ ܐܘܟܝܬ ܒܗ ܠܚܕܘܗ. ܗܘܝܐ ܗܘ ܕܠܬܘܣܦܬܗ. ܕܐܦ ܒܗ ܒܥܡܠܬܗ. ܬܘܣܦܬܗ ܡܟܝܠ. ܘܡܫܡܠܝܐ ܡܢ ܒܪܐ. ܒܗ ܗܘ ܕܡܫܡܠܝܬܗ. ܒܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܫܬܡܠܝ ܘܡܫܬܠܡܢ. ܒܗܝܢ ܕܝܢ ܒܬܘܣܦܬܐ. ܬܫܪܝܬ ܒܫܡܝܐ. ܠܐܝܟ ܕܒܗ ܐܝܬ. ܐܬܟܠܐ ܘܐܬܢܫܝ܀ ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܦ ܡܫܟܢܐ. ܕܐܠܗܝܐ ܒܗ ܐܡܪܐ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܒܗܘܢ ܗܘܢܐ. ܐܬܓܠܝ ܒܗ ܠܟܢܘܐ. ܠܚܕܐ ܒܙܒܢ ܡܢܘܐ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܘܐܘܪܚ ܗܘܐ. ܒܝܢܬܐ ܕܝܢ ܡܢܘܐ ܠܐ ܕܡܢܗ. ܐܦ ܠܐ ܠܗܘܢ ܡܢܝܐ. ܕܐܡܪ ܠܡܬܠ ܡܢܗ. ܘܐܬܡܚܪ

---

101 A ܕܟܒܝܪ 108 D ܒܗܪܐ, BD ܒܠܝܠܐ pro ܒܥܡܪ 113—123 desunt in cod. D. 121 A ܐܣܝܪܝܢ 122 B ܪܐܐ 127 In voce ܕܒܝ desinit cod. D. 131 B ܢܠܒܫ 146—167 desunt in cod. B.

ܡܕܘܪܒ. ܠܒܪܬܐ ܒܟܘܫܦܐ. ܢܛܪܗ ܒܝܕ ܡܕܒܪܐ ܘܐܚܝܗ. ܡܫܟܗ
ܘܟܠ ܚܝܠܗ. ܣܒܟܗ ܒܡܘܣܝܐ. ܡܠܟܝ ܠܒܘܐܪܗ. ܡܡܟܝܢ ܕܡܪܝܡ܀
ܘܪܐܐ ܕܐܝܟ ܡܟܝܠܐ. ܕܦܬܐ ܒܝܘܒܠܗ. ܘܡܬܠܘܗ ܢܦܫ ܕܐܪܟܐ. ܘܒܗ
ܢܦܩ ܢܒܠ ܘܐܟܝ. ܠܒܟܐ ܗܘ ܕܗܘܐ ܕܦܬܐ. ܠܒܝܪܐ ܕܩܕܡ ܐܪܟܐ.
ܘܐܪܟ ܕܐܝܟ ܕܐܗ ܕܥܠܬܐ. ܕܡܦܝܣܬܗ ܕܒܝܪܐ. ܚܣܪܐ ܠܒܝܬܘܬܐ. ܕܬܫܒܚܬ
ܘܐܫܝܣܬܗ. ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܠܒܘܪܐ܀ ܠܟܢܫܗ ܘܟܢܘܫܗ. ܐܘܪܚܗ
ܕܐܪܟܠܬܐ ܗܕܐ ܠܗ ܐܝܟ ܚܪܫܐ. ܫܘܕܐ ܘܟܪܟܐ. ܘܫܩܦ ܕܫܡܫ ܝܘܡܐ.
ܘܟܠܗ ܠܪܘܡܝܗ. ܟܠܟ ܒܟܫܦܬܐ ܕܐ ܢܟܡܪ. ܕܐܝܟ ܦܪܐ ܢܟܡܪ.
ܠܒܝܪܐ ܕܐܬܬܠܝ. ܡܒܪܐ ܕܫܬܘܬܐ. ܒܫܦܐ ܕܐܪܘܥܐ܀ ܠܟܢܫܐ ܕܠܐ ܬܘܠܐ.
ܘܠܒܟܐ ܕܠܐ || ܘܪܒܟܐ. ܐܫܬܪܪܐ ܠܐܫܬܡܫܬܗ. ܐܫܡܥ ܒܟܘܢܫ ܬܘܒܐ. 70
ܢܦܠܐ ܒܗܠ ܦܬܥܒܕ. ܒܝܠܦܬܗ ܕܡܠܟܐ ܗܘ. ܦܩܕ ܠܒܠܟܘܬܗ
ܒܫܢܬܐ. ܘܒܝܘܡܗ ܐܫܬܪܪܐ. ܡܦܬܬܐ ܘܡܘܩܦ ܠܟܗ. ܒܝܘܪܬܐ ܕܐܬܬܠܒܘ.
ܒܝܘܡܗ ܕܡܘܪܗ܀ ܠܒܐ ܕܡܬܘܡܟܬܗ. ܐܬܦܫܠ ܕܠܐ ܢܟܡܪ. ܦܫܠܐ
ܕܡܬܘܡܪܐ. ܕܡܬܢܝܠ ܥܡܗ ܢܘܟܪܝܐ. ܐܢܟܝ ܡܕܐ ܢܟܠܐ. ܠܒܝܪܐ
ܒܐܘܠܦܢܗ. ܕܢܦܠ ܒܐܝܘܒܐ ܡܢܐ ܦܬܝܢ. ܐܦ ܠܐ ܒܗܘ ܬܟܦܐ.
ܐܘܫܝܗ ܒܟܠܝܠܗ. ܡܠܬܗ ܕܠܐ ܢܦܠܝ. ܐܝ ܕܡܬܟܡܪ ܗܘܐ܀ ܠܟܠܐ ܠܟܢܘܢ
ܬܘܪܐ. ܘܐܠܗܗ ܒܝܕ ܡܘܫܐ. ܘܗܘܐ ܘܦܐ ܬܟܫܘܡ. ܬܘܪܐ ܕܝܗܒܐ ܒܗ.
ܕܟܝ ܕܟܦܐ ܕܟܦܠ. ܘܟܝ ܗܘܝܐ ܫܦܠ. ܐܬܦܫܘܛܘܢ ܠܦܩܝܢ ܕܐܝܢ
ܘܕܟܦܗ. ܬܘܪܐ ܐܝ ܗܘ ܕܫܦܠ. ܦܬܐܟܦܐ ܒܦܬܚܐ. ܘܗܕܐ ܐܝ ܗܘ
ܕܟܦܠ. ܦܬܓܘܠܐ ܒܫܦܪܐ܀ ܐܝ ܕܝܢ ܠܐܬܦܫܠܗ. ܕܡܢܝ ܡܦܫܠܐ ܠܝ.
ܐܫܝܗ ܠܒܪܬܐ. ܠܟܠܗ ܒܟܠܦܬܘܡ. ܐܠܦܗ ܒܪܘܚ ܩܘܕܫܐ.
ܐܘܪܫܗ ܒܫܡܗ ܚܝܠܐ. ܢܦܠܐ ܥܠ ܗܢܐ ܡܠܟ ܘܡܪܡܗ. ܘܠܒܫܝܢ
ܕܩܪܝܡ. ܕܦܬܚ ܘܠܐ ܚܬܝܡ. || ܕܦܬܚܗ ܒܟܠܗ ܐܢܫܐ. ܡܬܠܡܦܢ b

---

20 D ܡܥܪܐ Inde a v. 25 incipit cod. E. 28 DE ܘܐܝܟ 31 BDE ܕܐܪܗ 42 BDE ܐܡܠܟ 55 DE ܢܒܪܐ 47—57 Haec stropha deest in codd. D et E. 61 B omittit ܫܡܫܗ 64 E ܒܐܝܘܒܐ 71 D ܘܦܐ
73 D ܕܟܦܐ 80 D ܠܐܬܦܫܠܗ, sed in margine correctum est in ܠܐܬܦܫܠܗ 86 A ܗܢܐ, BD ܡܠܟ In hoc versu desinit cod. E.

ܕܩܣܝܡ ܕܩܛܠܐ ܗܘܐ. ܩܛܠܗ ܙܩܦ ܗܘܐ. ܢܟܠܐ ܠܫܡܠܝܘܬܗ. ܒܥܘܢ
ܢܟܠܐ ܕܫܝܢܐ. ܡܢܐ ܗܘܐ ܕܢܫܐ ܒܗ. ܘܐܝ ܕܝܢ ܕܡܪܘܢ ܐܫܬܗ.
ܢܐܡܪ ܡܫܬܡܥ ܠܗ. ܕܐܬܚܡ ܒܫܠܡܐ. ܢܒܠܗܝ ܒܟܠܗܝܠܐ. ܦܬܪܝ
69 ܒܦܘܩܕܢܝ ܀ || ܗܘ ܕܐܫܬܗ ܡܫܠܡ. ܠܐ ܡܫܬܐ ܕܐܦ ܩܪܝ. ܘܕܝܪܝܗܝ
ܩܕܡ ܡܪܐ. ܠܐ ܐܬܐ ܕܢܦܘܩ ܢܡܪܝܗܝ. ܘܕܢܗܘܐ ܒܐܘܪܚܗ. ܒܨܒܐ
ܩܐܡ ܒܢܘܫܩܬܗ. ܕܐ ܐܫܬܗ ܡܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ. ܒܨܒܐ ܗܘ ܡܫܬܡܥ
ܠܗ. ܩܐܡܐ ܕܦܪܘ ܠܗ. ܐܬܚܫܒܘ ܒܢܚܡܬܐ. ܢܚܪܘ ܠܚܕܐܬܐ ܀
ܐܝ ܕܝܢ ܗܘ ܡܪܐ. ܢܒܠܐ ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܒܥܐ. ܕܬܠܬܐ ܠܢܘܫܩܬܐ.
ܢܦܠܘ ܡܢܗ ܗܕܐ. ܕܐܡܬܝ ܗܘܐ ܡܘܙܠܐ. ܕܢܫܐ ܒܡܝ ܢܘܗܪܐ. ܗܘ
ܢܦܩ ܒܚܝܠܐ ܕܐܫܬܗ. ܐܡܬܝ ܫܒܩ ܐܢܫ. ܠܡܫܪܐ ܕܠܐ ܫܢܝܐ.
ܐܘܪܚܗ ܒܫܠܡܗ. ܡܩܪܒ ܒܢܘܫܩܬܗ ܀ ܐܦ ܗܘ ܢܫܒܘܩ. ܕܐܪܒ
ܒܫܩܝܠܘܬܝ. ܫܠܝܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܠܫܒܩܢܝ ܡܢܐ ܒܗ.
ܘܡܢܐ ܒܫܡܝܐ. ܕܐܬܩܒܠ ܠܫܡܝܐ. ܗܘ ܡܢܝ ܠܫܘܒܚܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ.
ܘܐܬܩܠ ܠܫܒܘܩܐ. ܡܠܝܢ ܒܫܘܠܡܐ. ܗܘܐ ܐܢܫ ܡܠܟܝ. ܕܠܐ
ܬܬܒܠܝ ܫܘܒܚܐ ܀

XLVI.

ܕ ܒܪ ܡܟܠܗ ܀

ܢܚܫܘܢ ܒܟܠ ܛܘܒܝܢ. ܕܐܡܬܝ ܛܒܐ ܗܘ ܠܗ. ܦܓܪܐ ܠܡܪܘܡܐ.
ܢܫܠ ܥܙܐ ܒܡܬܪܡܡ. ܘܡܘܡܝ ܥܙܐ ܒܦܓܪܐ. ܕܢܚܝܬܐ ܘܠܒܝܫܘܬܐ.
b ܡܠܟܘܬܐ ܐܠܗܝ || ܕܥܙܐ ܒܪܘܚܐ. ܡܣܪܐ ܘܡܠܘܬܒ ܠܗ. ܘܛܒܬܐ ܕܥܙܐ
ܒܦܓܪܐ. ܗܘܐ ܕܠܘ ܡܠܟܝ ܠܗ ܒܗ. ܕܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܢܘܫܡ. [ܠܡܘܬܐ:] ܠܐ
ܬܬܟܠܘܢ ܦܓܪܐ. ܡܚܡܪܐ ܕܗܢܟܝ ܒܝ ܀ ܙܡܢܐ ܕܐܬܬܣܝܡ. ܠܝܡܢܐ ܠܗܘ
ܦܓܪܐ. ܘܐܚܝܕ ܠܗ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܢܡܩܐ ܕܐܬܡܢ. ܡܠܟܘܬܐ ܢܡܐ

---

137 B ܕܙܒܢ 145 D ܒܦܘܩܕܢܝ 153 D ܢܡܐ ܒܡܐ 156 AB
ܢܚܪܘܢ, D ܢܚܪܘܢ 168—178 desunt in D.
XLVI. B ܕܡܟܠܗ ܒܪ 1 D ܛܘܒܝܢ 5 D ܒܦܓܪܐ 7 B ܕܥܙܐ
12—13 D omittit totam unitham.

ܥܣܩܬܐ. ܘܐܦ ܗܢܝ ܥܣܩܘܬܐ. ܬܠܬܐ ܗܢܝ ܕܗܘܝ ܒܢܝ. ܐܦ ܗܢܝ
68 ‖ܐܣܛܪ̈ܘܢܘܡܝܐ. ܗܢܝ ܕܝܢ ܟܠܗܝܢ ܗܢܝ ܕܐܡܪܝܢ. ܕܦܠܚܬܗ ܕܒܪ ܐܢܫܐ.
ܢܫܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܘܦܠܚܬܗ ܕܠܐ ܡܫܟܚܐ. ܬܡܢܝܐ ܠܡܘܠܕܐ܀ ܠܒܘܪܝܐ
ܥܠ ܡܘܠܕܗ. ܠܚܝܣܢ ܕܐܝܟ ܡܘܬܐ. ܐܢ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ. ܡܢ ܐܬܪܗ
ܥܩܪ ܢܦܫܐ. ܐܘ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ. ܠܡܘܠܕܗܘܢ ܒܥܩܪ ܦܓܪܐ. ܘܐܦ
ܐܘ ܐܝܟ ܫܪ̈ܝܬܐ ܕܒܠܝܬܐ. ܕܦܪܚܝܢ ܠܢܘܗܪܐ. ܡܬܪܦܝܢ ܕܡܢ ܦܪܘܩܐ.
ܘܦܪܚܝܢ ܠܢܘܗܪܐ ܠܘܬܗ. ܡܬܪܦܝܢ ܕܠܐ ܢܦܫܗ܀ ܐܘ ܗܘ ܕܠܐ ܐܝܟܢܐ ܗܘ.
ܢܦܫܐ ܘܡܫܡܗܐ. ܦܓܪܐ ܗܘ ܗܕܐ ܡܢܗ. ܘܠܐ ܕܢܦܠܛ. ܐܘ ܐܝܟܢܐ
ܗܘ ܠܗ. ܐܘ ܥܡܪ ܠܘܬܗ ܢܦܫܐ. ܘܐܢ ܗܘ ܠܡܢ ܬܘܡܪܐ ܕܬܓܪܐ.
ܕܢܦܫܐ ܗܘ ܒܬܘܠܕܬܐ. ܐܘ ܬܓܪܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܐܠܐ ܘܐܡܪ ܡܟܝܠ. ܒܗܝ
ܢܓܪܐ ܬܚܝܢ܀ ܐܘ ܗܘ ܕܐܡܟܢ ܗܘ. ܬܓܪܐ ܘܡܟܝܢܘܬܐ. ܦܓܪܐ ܡܢ ܟܠ
ܡܢܗ. ܕܐܣܝܪ ܒܚܠܝܨܘܬܗ. ܐܘ ܦܠܛ ܗܘ ܡܢ ܡܢܬܐ. ܦܓܪܐ ܘܐܚܪܢܐ.
ܠܢܐ ܐܠܝܨ ܦܓܪܐ ܒܬܓܪܗ. ܡܬܚܫܒ ܠܢܦܫ ܘܡܢܐ. ܘܡܢ ܡܢܬܗ
ܕܐܝܟ. ܠܢܦܫܐ ܡܢܗ ܡܢܐ. ܘܐܡܠܟܐ ܒܪܡܫܐ܀ ܘܐܡܬܝ ܡܬܐ ܦܓܪܐ.
ܦܠܛܝܢ ܒܗ ‖ܦܘܪܫܢ. ܐܘ ܗܘ ܕܡܬܚܫܒ ܗܘ. ܒܬܠܝܐ ܕܐܡܪܬܗ. b
ܘܐܡܬܝ ܕܐܝܬ ܢܦܫܐ. ܒܡܢܗ ܕܗܝ ܢܦܫܐ. ܐܢ ܕܝܢ ܡܢ ܦܓܪܐ
ܕܒܝܬܗ. ܕܠܐ ܦܠܛ ܕܠܐ ܬܘܗܪܐ. ܦܓܪܗܘܢ ܕܬܚܬܐ. ܐܠܐ ܕܡܢܗ
ܠܗ. ܒܪܝܬܗ ܠܬܚܬܝܐ܀ ܗܟܢܐ ܕܗܦܟܢ. ܗܦܟܬܗ ܠܡܘܠܕܐ.
ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܠܗ ܐܝܟ. ܘܒܝܬܗ ܠܬܚܘܡܐ. ܘܡܢܐ ܗܘ ܕܬܦܠܘܬܗ.
ܢܦܫ ܗܘܝܐ ܕܐܝܟܢܐ. ܠܬܡܢܘ ܕܝܢ ܠܒܝ ܡܬܚܫܒ. ܘܐܢ ܡܢ ܬܠܚܘܢ
ܡܬܚܫܒ. ܬܘܗܪܐ ܡܫܡܘܫܐ. ܐܠܐ ܕܢܦܠ ܠܗ. ܒܪܝܬܗ ܐܘܦܠܛܘܬܐ܀
ܣܐ ܗܘ ܕܝܢ ܡܢ ܬܪܝܢ. ܬܪܬܝܢ ܥܠ ܡܘܠܕܗ. ܕܐܠܐ ܡܢܐ ܦܓܪܐ.
ܕܬܚܝܢ ܘܬܬܝܠܕ. ܣܪܝܐ ܗܘ ܒܡܢܬܗ. ܢܦܫܐ ܕܗܘܝܐ ܒܗ. ܘܐܡܬܐ
ܗܘ ܡܬܚܫܒܐ ܕܬܬܡܪܘܢ. ܘܐܢ ܕܝܢ ܗܘ ܦܓܪܐ. ܡܢܐ ܗܘ ܕܡܬܚܫܒܐ.
ܟܝܢܐ ܕܟܝܢ ܐܢܘܢ. ܕܒܪܝܘܗܝ ܕܠܐ ܬܚܘܡ܀ ܬܚܘܡܐ ܠܟܠܗܘܢܐ.

---

62 B ܡܠܟܝܢ   74 B ܠܬܠܕܘܬܗܘܢ   75 B ܐܦ   102 Inde a voce ܡܢܐ rursus incipit cod. D.   103 BD ܡܬܚܫܒܝܢ   113—123 desunt in D.
120 B ܡܬܚܫܒ

XLV.

ܥܠ ܡܪܝ ܐܒܐ܀

ܐܘ ܐܒܐ ܛܒܐ. ܘܪܫܐ ܕܡܕܒܪܢܐ. ܐܬܐ ܕܐܒ ܩܫܝܫܐ. ܬܠܡܝܕܗ ܕܪܡ ܠܥܡܗ. ܘܐܦ ܗܘ ܐܢܬ ܡܬܝܠܝܕܐ ܗܘ. ܕܩܫܝܫܐ ܗܘ ܐܟܘܬܗ ܘܐܦ ܪܡ. ܡܢܟ ܒܟܘܠܗܝܢ ܚܝܠܐ ܠܗ. ܕܠܥܡܐ ܕܝܢ ܪܡܠܗ. ܗܘ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܩܫܝܫܐ. ܘܩܡܘ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܢܫܐ. ܩܫܝܫܐ ܕܪܡ ܘܐܢܬ. [ܠܟܘܠܗܘܢ:] ܢܦܫܬܐ ܒܫܡܫܘܬܗ. ܩܫܝܫܐ ܒܟܠ ܐܪܚܬܗ܀ ܐܚܝܢܐ ܗܘ ܟܠܗ ܐܦ ܗܘ. ܒܫܠܡܗܘܢ ܘܒܢܘܪܗܘܢ. ܗܐ ܟܠܗ ܢܗܘܐ ܢܦܩܐ. ܬܡܝܡܐ ܕܩܘܡ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܒܡܢܐ ܩܡܬ ܩܫܝܫ ܗܘ. ܩܫܝܫܐ ܕܐܒܗܝܗܘܢ. ܗܘ ܢܗܪ

b ܟܠܗܐ ܗܘ ܠܫܡܫܘܬܗ. ܐܝܟ ܕܗܘ ܢܨܚ. ܒܫܘܒܚܐ ܕܢܨܚܢܘܗܝ. ܒܡܢܐ ܩܡܬ ܩܫܝܫ ܗܘ. ܩܫܝܫܐ ܕܐܒܗܝܗܘܢ܀ ܫܡܫܐ ܗܘ ܕܗܘ ܠܟܠܢ. ܘܗܘ ܠܥܡܐ ܩܫܝܫܐ. ܫܠܝܐ ܗܘ ܕܟܠܗ ܢܗܪܐ. ܘܟܠܗ ܡܢܗ ܕܡܢܗܪܐ. ܫܡܝܐ ܗܘ ܕܟܠܗ ܫܡܝܐ. ܘܟܠܗ ܠܗܘܢ ܒܟܠܗ ܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ ܡܢܗ ܩܕܡܘܗܝ ܟܪܘܒܐ. ܫܡܫܘܗܝ ܠܟܠ ܐܘܪܚ. ܘܒܫܡܫܘܬܗ ܕܟܠܢ. ܐܘ ܡܢܐ ܡܠܝܐ ܩܕܡܘܗܝ. ܡܪܡܘܗܝ ܕܠܟܠܢܐ܀ ܕܩܫܝܫܐ ܗܘ ܢܨܚ ܒܡܢܐ. ܡܠܝ ܗܘܐ ܘܐܦ ܕܡܗ. ܡܟܠܐ ܕܡܠܟܘܗܝ. ܗ ܟܠܗܘܢ ܛܒܐ. ܠܫܡܫܘܗ ܒܐܪܥܐ. ܡܪܢܐ ܘܩܡܘܐ. ܕܗܘ ܟܠܗܘܢ ܒܫܠܡܗ ܡܢܐܘܗܝ. ܘܟܠܗ ܢܫܠܝܘܢܗ. ܥܠܝܐ ܕܫܡܫܐ. ܡܢܗ ܟܠܗ ܫܡܐ. ܕܠܫܡܫܘܗܝ ܕܐ ܢܫܡܫ܀ ܟܠܗ ܗܘ ܕܗܘ ܩܕܝ. ܘܒܫܠܡܘܗܝ ܒܢܘܪܗ. ܟܠܗ ܗܘ ܕܗܘ ܐܡܪ. ܘܒܫܡܫܬܐ ܒܢܘܪܗ. ܐܢܐ ܡܫܠܡܗܘܢ ܫܡܫܗ. ܘܟܠܗ ܫܡܥܬ ܫܡܫܗ. ܘܐܡܪ ܕܐܡܪܝܢ ܡܫܡܫܐ ܗܘ ܩܕܡܝܢ. ܠܡܫܡܫܘܗܝ ܐܪܥܐ. ܕܠܫܡܫܘ ܫܒܩܗ ܐܪܟܘܗܝ. ܘܟܠܗ ܐܘܢܘܗܝ ܟܢܫܐ. ܘܡܠܟܐ ܕܐܢܫ ܒܗ܀ ܡܢܐ ܗܘ ܕܗܘ ܒܡܫܡܫܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܡܢܐ ܗܘ ܕܗܘ

XLV. B ܥܠ ܡܪܝ ܐܒܐ   33 B ܘܠܫܡܫܘܬܗ   42 A ܕܗܘܐ   44 B ܐܠܗܝܐ
ܕܫܡܫܘܬܗ   45 B ܡܠܟ   49 B ܕܗܘ ܡܢܟ   51 B ܢܨܚ   59 B ܐܦ

ܟܠܗ ܒܗ ܬܘܣܦܬ ܐܬܬܠܟܕ. ܘܡܠܟ ܩܢܝ ܕܩܕܡܘ ܕܗܘܡܢܐ. ܥܡܠܩܝܘ
ܡܢܗ ܐܬܟܠ. ܢܦܠܘ ܠܗ ܢܟܠܝܢܘ. ܡܢܟܘܬܗ ܕܩܪܒ ܥܠ܀ ܡܠܟܘܬܐ
ܫܡܥܐ ܘܡܠܟ. ܕܐܡܪ ܐܡܠ ܕܩܪܒ ܠܟܘ. ܕܟܬܒܐ ܗܘ ܠܥܡܗ. ܠܥܡܗ
ܕܗܘ ܦܩܕܐ. ‖ ܘܐܠܐ ܐܡܠ ܥܡܗ ܡܩܪܒ. ܕܐܬܐ ܠܟܘܫܡܐ. ܡܬܟܠܐ ܗܘ b
ܕܩܠ ܫܡܥ ܥܡܐ. ܕܐܡܪ ܕܫܡܥܐ. ܕܠܥܡܗܝ ܐܝܟ ܦܩܘܕܝܗܝ. ܗܘܝ
ܠܐܝܢ ܦܩܕܢ. ܕܩܛܠ ܡܢ ܠܥܡܐ܀ ܘܠܩܛܠ ܠܒܢܝܢܐ. ܘܡܢܝܢ ܠܒܥܘܪܐ.
ܦܠܟ ܕܟܥܘܪܐ. ܩܛܠܝܢ ܡܢ ܥܡܐ. ܘܐܡܪܐ ܕܠܐ ܟܪܢ. ܠܟܠܟܕ
ܕܛܥܢܐ ܗܘ. ܘܐܡܪܐ ܕܦܩܕ ܟܠܗ ܩܛܠܘܗܝ. ܩܪܝܗ ܡܚܡܣ ܕܐܦ
ܗܘ. ܡܚܝܗ ܠܟܠܟܕ ܗܘܐ. ܐܠܚܡܝ ܥܡܗ ܡܢ ܩܠ. ܫܒܘܩܐ
ܕܒܗ ܘܡܪܥܝܘܗܝ܀ ܗܘܐ ܫܒܩ ܦܩܕܐ. ܘܬܘܪܐ ܘܫܡܥܐ. ܥܒܘܕܘܬܐ ܗܘ
ܩܛܠܥܡܝ. ܘܥܡܗ ܠܥܒܕ ܩܛܠܐܥܟܡ. ܥܡܗ ܩܛܠܝܢ ܕܐܬܟܠܐ. ܥܡܗ
ܩܛܠܡܗܒ ܩܬܪܐ. ܘܠܐ ܩܛܠܥܡܗ ܕܒܥܗ ܐܘ ܡܗܒ. ܘܐܠܗܘ ܕܫܒܩܬܐ
ܗܘ. ܦܩܕܗ ܕܒܪ ܐܠܗܐ. ܠܥܡܝ ܩܛܠܥܡܗ ܐܘ ܠܥܡܗ. ܫܒܩܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ܀ ܐܪܟܐ ܕܟܦ ܘܠܐܪ. ܩܬܪܐ ܕܡܗ ܘܡܚܘܗ. ܢܩܡܝ ܠܟܠܟܢܐ.
ܕܐܘܣܪ ܘܠܐ ܡܠܟܗ. ܘܠܐ ܐܡܠܟܗ ܘܦܩܕܗ. ܠܐܪܟܐ ܡܢܝ ܢܗܘ
ܬܒܥܐ. ܐܝܟ ܐܝܟ ܩܛܠܗܘܢ ܕܬܠܢܬܐ. ܐܡܪܐ ܕܠܐ ܩܛܠ. ܠܗܡܐ
ܕܡܠܗ ܠܟܠܟܗ. ܕܬܪܐ ܡܢ ܗܢ ܠܥܡܐ. ܐܫܘܪܗ ܕܢܩܡܪܐ܀ ܘܩܛܠܗ
ܕܩܛܠܥܡܝ. ܗܟܢܐ ܕܠܐ ܫܡܥܘ. ܕܠܟܠܟ ܒܗܘܢ ܠܡܚܐ. ܥܪܬܐ
‖ܠܥܘܕܬܐ. ܕܟܕ ܠܡܚ ܗܘ ܗܡܬܐ. ܠܗܡܐ ܡܬܒܣܬܐ ܗܘ. ܠܟܠܡܢܐ 67
ܕܠܒܗ ܟܠܗ ܩܛܠܒܗ. ܡܫܟܚ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܕܫܟܚܬ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ.
ܕܠܟܠ ܒܡܢܐ ܫܩܡܥ. ܦܩܪܐ ܠܡܥܒܕܗ܀ ܗܟܢܐ ܕܩܠ ܡܠܩܘܬܝܗܝ.
ܡܠܘܟܐ ܗܘ ܕܟܠܐ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܡܢܟܬܐ ܩܠ. ܘܠܐ ܐܡܠ ܕܦܩܕ ܠܗ.
ܕܟܕ ܠܡܚ ܢܫܡܥ ܡܠܟܘܬܗ. ܦܩܕ ܕܫܡܥ ܩܠܗ. ܕܠܟܠ ܒܡܫܡܠܝܘܬܗ
ܒܡܢܐ ܡܫܡܥ. ܘܕܒܥܘܬܐ ܡܢܟܪ ܗܘܐ. ܕܟܕ ܗܘ ܒܦܘܪܩܢܐ. ܘܕܒܥܘܬܐ
ܗܘ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗ. ܡܢܐ ܕܡܡܠ ܕܐܬܬܠܟܕ܀

---

77 ܦܩܘܕܝܗܝ   103 Cod. ܕܗܒ   119 Inde a voce ܠܗ rursus incipit cod. B.

XLIV.

ܒ ܩܢ ܩܠܗ܀

ܛܠܝܐ ܫܒܝܠ ܦܐܪܐ. ܕܬܠܗܐ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܡܡܠܐ ܐܦ ܠܟܝܢ ܐܬܦܢܝܘܗܝ.
ܘܠܐܠܗܘܬܟܝܢ ܡܢܗ. ܘܡܠܐ ܢܦܫ ܠܢܫܐ. ܕܬܠܗܐ ܡܡܠܐ ܙܥܘܪܐ. ܩܕܡ
ܗܘ ܕܚܕܝܘܬܐ ܕܠܐ ܢܦܫ.. ܗܘ ܕܝܗܒ ܕܠܐ ܢܦܫܐ. ܦܘܡܗ ܥܠܐ ܘܐܒܕܗ.
ܘܦܪܝܐ ܕܢܦܫ ܦܘܡܗ. ܦܘܡܗ ܐܦ ܡܠܬܐ ܗܘ. [ܠܡܫܡܥܬܐ] ܠܢܫܐ
ܘܦܐܪܐ ܡܢܗ. ܢܒܥܘ ܒܗܘܢ ܡܫܟܚܘ ܠܡܫܟܚܘܬܗ ܠܒܢܝܢܫܐ. ܠܡܫܝܚܐ
ܕܫܬܘܬܐ. ܘܠܦܐ ܕܦܘܡܐ. ܘܐܣܪܘܗܝ ܒܢܝܢܐ. ܐܝܟ ܕܫܒܝ ܠܟܪܐ.
ܡܠܬܐ ܗܘ ܕܫܘܠܐ. ܘܡܫܘܚܬܐ ܗܘ ܩܠܗ ܥܠܝܗ ܐܠܦܢܢ. ܗܘܐ
ܐܦ ܐܢܫܘܬܐ. ܫܡܥܢܐ ܗܘ ܕܩܘܠܐ. ܩܠܗ ܥܠ ܦܘܡܢܐ. ܡܢܠܐ ܗܘ
ܕܫܡܥܐ܀ ܫܡܥ ܠܥܠ ܡܢ ܦܘܡܐ. ܐܡܠܟܝܢ ܕܫܬܘܬܐ. ܘܐܣܪ ܕܟܠܗ
ܗܘ. ܠܟܠܗ ܡܠܟܘܬܗ. ܩܠܗ ܡܠܐ ܦܘܡܐ. ܕܩܠܗ ܕܠܐ ܫܡܥܐ
66 ܗܘ. ܕܠܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܦܠܓܘܬܗ.|| ܡܢܗ ܕܦܪܨܘܦܐ. ܕܫܒ ܗܘ
ܡܠܐ ܫܡܥܘܗܝ. ܩܠܗ ܠܫܡܥ ܫܡܥܐ. ܘܩܠܗ ܕܠܐ ܫܡܥܐ܀ ܫܡܥܐ
ܠܦܘܪܫܢ. ܒܟܪܐ ܕܦܠܓܘܬܢ. ܕܡܠܬܗ ܕܠܐ ܫܡܥܐ ܗܘ. ܘܦܘܡܗ
ܕܠܐ ܐܝܪܐ. ܘܫܡܥܗ ܕܠܐ ܦܘܡܟܝܢ. ܘܩܠܗ ܕܠܐ ܢܦܫܗ. ܕܬܠܗܐ
ܠܦܪܨܘܦܐ ܕܬܠܗܐ. ܕܬܟܝܢ ܒܢ ܢܦܫܐ. ܕܦܘܡܗܘܢ ܕܦܘܡܠܐ ܗܘ.
ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܢ ܗܘ. ܘܫܡܥܘܗܝ ܕܢܦܫܐ ܗܘ܀ ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܗܝܢ
ܦܪܨܘܦܐ. ܕܡܠܟܝܢ ܠܡܠܟܐ. ܕܬܠܗܐ ܠܐ ܕܘܟܬܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܬܘܬܐ.
ܘܕܬܠܗܐ ܠܐ ܐܝܪܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܦܪܨܘܦܐ. ܘܕܬܠܗܐ ܕܠܐ ܠܗܘܢ ܦܪܨܘܦ.
ܐܡܠܟ ܠܦܪܨܘܦܐ. ܐܬܠܐ ܘܦܘܪܫܢܐ. ܘܐܦܢܝ ܠܫܬܘܬܐ. ܢܦܫܐ ܕܠܐ
ܢܦܫܐ܀ ܫܡܥ ܠܥܠ ܒܫܬܘܬܐ. ܕܠܐ ܐܠܗܝܢ ܘܐܦ ܐܦ. ܦܘܡܗ ܠܐܠܗܐ.
ܬܐܠܦ ܕܡܠܟܘܬܢ. ܦܐܪܐ ܐܠܗܝ ܕܐܦܐܦ. ܘܦܘܡܗ ܠܥܠܬܗܐ. ܐܦ

XLIV, 1—24 desunt in cod. D. 33 D ܗܘ 37 D ܡܠܟܘܬܐ 38 D ܕܠܡܠܟܗ 39 D ܘܡܠܟܗ? 42 D ܠܦܪܨܘܦܐ 45 D ܘܠܡܠܟܘܗܝ. Post hunc versum desinit cod. D.

ܕܫܘܬܐ. ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܘܐܬܦܠܓ. ܬܘܒܐ ܕܟܠܟܠ ܠܗܘܢ ܩܘܫܬܗ. ܗܟܢ
65 || ܟܗܢܐ ܡܟܐ. ܘܚܙܝܢ ܘܠܗܘ ܟܐܝܢ. ܡܛܠ ܟܠ ܡܢܝܢܐ. ܘܡܟܠܟܠ
ܠܡܫܡܫܘܬܐ܀ ܡܢܗ ܕܢܫܡܘ ܠܗ. ܡܢܗ ܕܐܬܩܪܝ ܠܗ. ܐܣܠܗ ܟܕ
ܠܡܟܐ. ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢ ܠܗ. ܐܘ ܕܗܘ ܕܟܠ ܡܪܐ. ܐܢ ܟܕ
ܕܟܝܢܗ. ܟܫܡܠܘܬܗ ܕܟܠ ܘܠܚܡ ܘܐܙܕܩܦ. ܘܗܘܐ ܥܩܪܐ ܡܬܢܗ.
ܕܐ ܠܘܬ ܡܢܐ ܟܠ ܟܢ. ܡܟܢܐ ܬܪܘܡܢ ܟܫܡܘܠ. ܡܫܡܫܢܘܗ
ܡܬܡܫܡܫܘ܀ ܟܡܫܡܫܢܐ ܡܠܟܐ. ܡܫܡܫܘ ܕܐܠܗܐ. ܕܐܡܪ ܗܟܢܐ
ܗܘܐ ܟܢ. ܠܐܡܘܗܝ ܒܡܪܟܒܬܐ. ܫܡܝܐ ܐܦ ܠܡܟܐ. ܟܠܗ
ܡܫܡܫܐ ܕܟܠܗ. ܘܐܦ ܡܟܠ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܚܙܘܐ. ܢܚܬܐ ܕܢܦܩܘ ܘܟܠܗ.
ܐܢ ܐܡܫܡܫܝܢ ܐܚܪܢ. ܕܫܡܥܘ ܡܠܟ ܟܫܡܝܐ. ܕܩܪܝܢ ܗܘܐ
ܟܫܡܝܐ܀ ܘܐܦ ܗܘ ܟܢܝܫܗ ܠܘܬ. ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ. ܕܐܬܡܢܝܢ ܘܩܡ
ܡܢܗ. ܥܡܠܐ ܡܟܫܦܢܐ. ܘܐܬܡܫܡܫ ܡܢܗ ܘܠܒܟ. ܕܐܬܚܘܝ ܟܢܫܐ
ܐܟܢܐ. ܕܢܫܡܥ ܟܠ ܫܡܝܐ ܕܐܬܚܙܝ. ܕܗܘܝܘ ܟܢܫܐ ܡܫܡܫܢܐ.
ܕܟܠܗ ܟܠܟܠܗܘܢ. ܠܫܡܝܐ ܡܢܗ ܘܠܒܟ. ܘܫܡܝܐ ܚܙܝܢ ܘܡܟܠ܀
ܐܦ ܡܬܕܒܪܝܢ ܐܪܥܐ. ܡܢܗ ܕܐ ܟܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܢܫܡܥܘܢ ܠܟܠܗ ܡܢܬܐ.
ܐܝܟ ܟܢܫ ܠܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܗܘܢ. ܡܫܡܫܢ ܟܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܢܗ.
ܡܢܐ ܕܐܢܐ ܡܫܡܫ ܟܫܡܝܘܬܗ. ܕܢܫܡܥ ܩܠ ܗܟܝܠ. ܘܫܡܥܘ ܟܫܡܝܐ.
ܕܫܡܝܐ ܟܬܝܒܐ. ܟܪܘܒܐ ܚܝܘܬ ܘܡܟܠ ||܀ ܐܘ ܕܝܢ ܕܚܝܠ ܕܢܫܡܥ. b
ܫܡܝܐ ܐܢܫ ܕܢܟܠ. ܗܢܘܢ ܕܟܠ ܕܫܡܝ. ܐܢ ܐܡܠܟ ܫܡܝܗ.
ܕܡܠܐ ܟܐܢ ܫܡܝ. ܐܟܝܢ ܕܫܡܝ ܠܗ. ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܠܐܟܐ
ܕܐܬܝܗ. ܐܝܟ ܟܫܡܝܐ. ܕܫܡܝ ܕܡܠܟܘܬܝ. ܘܩܘܫܝ ܕܡܬܩܢܝܢ
ܐܡܝܢ ܠܥܠܡܝܢ܀

---

243 C ܐܠܗܝܢ 258 D ܐܝܟ ܚܕ 262 C ܡܫܪܐ 267 C ܐܦ 272 C ܐܝܠܐ 277—287 desunt in cod. D. 287 A ܡܠܘܫܐ 294 C ܟܠܗܘܢ 297 C ܕܝܬܝ 299 D ܐܡܝܢ In fine carminis addit C: ܫܠܡ ܟܬܒܐ: ܗܘ ܟܠ ܕܠܗܐ ܟܠܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܡܬܪܚܡܢܘ. ܗܘ ܟܠ ܕܐܘܡܢܐ. ܠܡܫܠܡܗ ܠܪܚܡܘ

ܬܬܠܟܝܢ ܒܠܒܗܘܢ. ܐܦ ܗܝ ܫܡܥܬ ܥܡܗ. ܐܘ ܡܫܡܫܐ ܐܢܬ. ܗܘ ܡܫܡܫܐ
ܠܡܫܡܫܘ ܡܫܡܫܐ. ܕܫܪܪܐ ܡܠܟܝܢ ܕܫܡܝܐ. ܘܡܠܐ ܡܫܡܫ ܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ
ܗܘ ܕܫܪܪܘܬܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܫܡܫ ܡܫܪܪܗ܀ ܗܢܐ ܕܗܘܐ ܫܡܫܐ. ܕܝܠܗ
ܗܘ ܒܫܪܪܘܬܗ. ܡܫܡܫܢܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܢ ܕܝܠܗ ܒܫܘܠܛܢܗ. ܕܝܘܡܢܐ
ܣܠܩ ܠܫܡܝܐ. ܘܫܡܝܐ ܢܫܡܫ ܠܗ. ܕܡܢ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܐܬܥܠܝ ܘܫܡܝܐ.
ܐܢܬܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܝܢ. ܐܢܬܐ ܘܐܢܫܐ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܪܗܘܢ
ܫܡܝܢܝܐ܀ ܐܦ ܝܘܡܢܐ ܠܗ. ܗܢܐ ܕܐܡܝܢܐ. ܕܫܡܫܘܢ ܘܫܡܝܐ
ܠܥܠܡ. ܕܗܘܐ ܡܢܗ ܐܢܫܐ. ܩܪܘ ܡܢܩܐ ܠܗ. ܩܪܝܗ ܡܢܗ ܫܡܝܐ.
ܡܠܐ ܩܡܬ ܕܩܝܡܐ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܠܡܪܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܒܫܡܝܐ ܡܫܡܫ
ܩܠ. ܡܢ ܡܫܝܚ ܘܫܡܥ ܠܗ. ܠܡܪܐ ܕܫܡܫܘܬܐ܀ ܗܘܐ ܝܫܘܥ
b ܡܠܐܟܘܬܗ. ܕܫܠܚܗ ܠܡܫܡܫܘ. ܡܫܝܚ ܢܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ. ܠܡܪܗ
ܕܡܢ ܐܠܗܐ. ܩܪܘ ܡܢܗ ܠܡܪܗ. ܕܐܝܟ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܗܘܬ. ܗܘܝܢ
ܡܪܝܡ ܘܝܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܠܡܪܗ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܘܠܗ ܗܘ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ.
ܘܣܓܕܘ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܕܩܪܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܢܫܡܫ ܕܠܡܪܐ ܗܘ. ܡܪܝܡ
ܗܘ ܡܢܗ ܠܡܪܗ. ܡܫܡܫ ܕܝܠܗ. ܡܫܡܫܢܐ ܐܡܝܢܐ ܘܐܝܟ ܢܫܡܫ
ܢܚܬ ܠܐܪܥܗ. ܕܝܫܘܥ ܗܘ ܡܢܗ ܠܥܠܡ. ܡܠܐ ܩܡܬ ܠܡܫܝܚ ܩܠ
ܡܪܝܡ ܩܠ. ܩܠ ܠܡܪܐ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ. ܘܩܡ ܡܠܟܗܘܢ ܐܦ ܠܗ.
ܠܡܪܗ ܕܡܪܝܡ. ܕܐܝܠܐ ܗܘ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܠܡܪܐ ܠܡܫܡܫ ܫܡܝܐ.
ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܫܡܫܘܬܗ. ܫܠܝܚܐ ܕܝ ܡܢܐ. ܒܢܘܗܝ ܐܡܝܢܐ ܡܫܡܫܢ.
ܘܡܫܡܫ ܫܠܝܚܘܬܗ. ܒܢܘܗܝ ܐܡܝܢܐ ܬܫܡܫܬܗ. ܡܪܝܐ ܒܫܡܫܘܬܗ
ܠܡܫܡܫ. ܕܡܫܡܫܘܢ ܒܗܘܢ ܡܪܝܐ. ܕܡܪܝܐ ܡܫܡܫ ܗܘܐ. ܫܡܫ
ܒܫܡܫܘܬܗ. ܒܫܡܫܘܬܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܣܓܕ ܕܝܢ ܒܫܡܝܐ ܠܫܡܝܐ. ܡܪܝܐ
ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ. ܒܪܘܚܐ ܘܒܫܡܫܘܬܗ. ܒܡܪܝܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܒܢܘܗܝ

---

171 C ܢܬܠܟܝܢ 177 C ܕܫܪܪܬܐ 179 Abhinc incipit cod. D. 181 D ܡܫܡܫ ܗܘܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ 186 D ܡܫܠܡܢܝܢ 188 ܐܝܟ ܒܫܘܪܐ 195 C ܒܡܪܗ 196 C ܢܫܠܟܘܢܗ 203 A ܒܗ 204 C ܕܫܪܪܬܐ 217 C ܕܢܫܐ 219 C ܠܫܪܪܐ et omittit ܒܠ 221 D ܕܫܪܪܬܐ 233—255 desunt in cod. D. 224 C omittit ܗܘ 227 A ܡܫܡܫܢܘܗܝ 229 C ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ

ܟܪܘܙ. ܕܟܠܚܘܪ̈ܘܗܝ ܫܠܝܚܐ. ܒܗܘܢ ܬܫܠܡܬ ܫܘܡܠܝܗ. ܐܫܬܪܪܘ ܘܐܬܩܢ
ܘܡܬܚܕܫܝܢ. ܡܫܬܟܠܠܝܢ ܘܡܫܬܡܠܝܢ. ܘܡܬܪܝܡ ܕܥܡܗ ܐܒܐ. ܠܥܠܡܝܗܘܢ
ܥܡ ܐܒܐ. ܘܠܟܘܢ ܠܥܠܡܝܢ܀ ܬܠܬܐ ܥܠܡܝܢ ܐܢܘܢ. ܕܒܗܘܢ ܐܬܝܠܕܘܢ
ܥܠܡܐ ܗܘ. ܠܥܒܕܐ ܕܥܠܡܬܐ. ܠܟܠܗ ܒܗ. ܡܬܚܫܚܝܢ ܗܘ ܥܠܡܐ. ܥܠܡܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܠܡܫܡܫܘ ܫܘܠ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܡܝܢܝܐ ܗܠܝܢ. b
ܘܡܢܗ ܗܘ ܫܘܠܛܢܐ. ܘܫܘܠܛܢܐ ܡܫܝܚܝ ܠܗ. ܕܒܫܘܠܛܢܐ ܐܚܪܢܝܢ
ܠܗ. ܐܝܟܢܐ ܠܗ ܡܫܡܫܝܢܘܗܝ܀ ܬܪܝܢ ܠܫܡܫܘܬܗܘܢ. ܕܡܫܡܫܝܢ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ. ܡܫܡܫܝܢ ܕܐܬܒܚܪܘ. ܫܡܝܢ ܠܡܫܡܫܘܬܗܘܢ. ܕܫܡܝܐ
ܕܡܟ ܕܒܗܘܢ. ܡܫܡܫܐ ܕܒܝ ܡܬܒܥܐ. ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܒܝܘ ܡܫܡܫ.
ܠܡܫܡܫܐ ܕܐܝܟܢܐ. ܕܢܦܫ ܠܡܫܡܫܐ. ܕܐ ܫܡܫ ܒܡܫܡܫܢܐ. ܕܐܦ ܡܫܡܫ
ܘܡܫܡܫ ܒܗ܀ ܐܦ ܫܡܫ ܐܝܟ ܡܫܡܫ. ܕܡܫܡܫܐ ܗܘ ܠܡܫܡܫ ܒܗ. ܐܠܐ ܐܢ
ܗܘ ܡܫܡܫܐ. ܐܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫ. ܕܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܘܢ. ܒܡܫܡܫܘܬܗ
ܕܫܡܫܐ. ܘܡܫ ܒܗ ܠܡܫܡܫܐ ܒܗ ܡܫܡܫ ܗܘ. ܒܫܡܫ ܗܘ ܠܡܫܡܫܗ.
ܡܫܡܫܐ ܕܫܡܫܘܬܐ. ܕܡܫܡܫܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܐܦ ܐܝܟ
ܗܘ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܕܫܡܫܘܬܗ. ܗܢܘ ܡܫܡܫܘܬܗ ܗܘܬ. ܒܡܫܡܫ ܡܫܡܫܐ.
ܕܡܫܡܫ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܫܡܫܗ ܕܡܫܡܫܐ. ܐ ܐܝܟ ܒܡܫ ܡܫܡܫ ܕܐܡܫܡܫܗ.
ܕܡܫܡܫܗ ܒܡܫܡܫܐ. ܒܗܕܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܡܫܡܫܬܐ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܡܫܡܫ ܗܘ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫ ܕܐܬܐ. ܘܠܡܫܡܫ ܕܡܫ
ܡܫܡܫ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܗ ܗܘ. ܐ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܐ. 64
ܐܦ ܐ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫ ܘܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܐ ܗܘ. ܐܦ ܡܫܡܫ
ܕܡܫܡܫܐ ܗܘ. ܠܡܫܡܫܐ ܗܘ ܡܫܡܫܐ. ܕܐ ܐܝܟ ܠܗ ܡܫܡܫܐ܀ ܐ
ܡܫܡܫܐ ܡܢ ܡܫܡܫ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܐ. ܠܗ ܡܢ ܕܐܡܪ ܘܕܡܫ. ܕܡܫܡܫ

106 C ܡܫܡܫܐ ܕܐ ܒܡܫܡܫ   107 C ܐܡܫܡܫ   109 C ܡܫܡܫܝܢ   119 C ܡܫܡܫܝܢ   128 B ܡܫܡܫ   129 C ܘܐܡܫܡܫ   136 C ܒܡܫ   137 C ܗܘ
138 BC ܕܐܡܫܐ   139 B ܡܫܡܫܘܢ, C ܐܝܟܡܫܐ   141 C ܒܡܫ ܠܡܫܡܫ ܒܡܫ
144 C ܕܡܫܡܫ ܗܘ ܡܫܡܫܗ   145 C ܕܡܫܡܫܘ   148 C ܗܘ ܗܘ
155 C ܠܡܫܡܫܗ   159 A ܘܡܫܡܫ ܕܐܡܫ   163 C ܘܐܦ   165 C ܘܡܫܡܫ
166 Deficit cod. B inde a voce ܠܡܫܡܫܬܐ   168 C ܡܫܡܫܘܢ

ܗܒܪܐ ܕܢܟܣܐ ܠܡܣܩܒܠ. ܚܝܠܐ ܕܡܠܐ ܒܦܘܩܕܢܐ. ܠܡܫܬܕܐ ܡܕܒܪܢܐ ܗܘܐ.
ܡܠܟܘܬܐ ܚܕܐ ܠܡܫܡܠܝܐ. ܕܢܣܒ ܘܐܫܠܛ. ܡܛܠ ܚܕܐ ܫܘܪܝܐ ܕܫܘܠܛܢܐ. ܕܡܫܠܝܐ
ܡܢ ܫܘܡ ܩܕܡܝܐ. ܥܒܕܐ ܢܚܬ ܘܐܫܬܡܥ. ܘܫܘܪܝܐ ܠܫܘܠܛܢܗܘܢ.
ܠܫܡܝܐ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܀ ܡܛܠ ܫܡܥܐ ܒܪܗ. ܐܬܓܪܝ ܕܚܝܠ ܩܕܡܘܗܝ. ܠܐܬܪܗ
ܘܐܦ ܡܫܬܒܚܢܗ. ܫܪܝܬ ܘܐܬܚܬܠܬ. ܐܦ ܒܪܬ ܚܕܬ ܩܕܡ ܡܠܘܟܐ. ܒܪܥܝܢܐ
ܕܢܣܒ ܗܘܐ. ܡܛܠܗ ܕܫܘܠܛܢܐ ܐܬܒܥܝ. ܒܪܥܝܢܐ ܢܣܒܗ ܘܡܠܟܗ. ܚܝ
ܠܗܝ ܕܐܬܒܝܬܗ. ܒܬܫܒܚܬܗ ܟܠܗ. ܗܘ ܫܡܥܐ ܘܐܬܟܢܫܘ ܀ ܡܠܟܘܬܐ
ܡܢ ܟܠ ܒܪܝܬܐ. ܒܬܫܒܚܬܗܘܢ ܠܢܦܫ ܘܠܓܢܐ. ܐܬܒܪܝܗ ܡܢܗ ܡܠܬܐ.
ܗܦܟ ܗܘܐ ܕܐܬܚܫܒ ܠܗ. ܚܝܠܐ ܡܫܝܚ ܠܫܡܥܐ. ܘܐܬܕܢܚܗ ܒܗܦܟ
ܫܦܝܪܐ. ܐܝܟ ܕܡܠܬܐ ܒܐܬܟܠܝܗ. ܘܐܬܒ ܕܢܚܬܐ ܗܘ. ܘܐܬܕܥܬ ܕܡܬܚܠܦܐ
ܗܘ. ܕܐܝܟ ܕܬܫܠܡܬܐ. ܠܫܡܝܐ ܠܡܘܗܒܬܗ ܀ ܡܠܬܐ ܠܡܫܬܐ ܫܡܗ.
ܡܫܬܝܐ ܠܡܫܚܬܐ. ܘܡܠܟܐ ܠܬܫܒܚܬܐ. ܕܐܡܪ ܠܫܪܝܪܐ.
63 ܒܡܘܕܝܢܘܬܗ ܕܒܪ ܡܪܢܗ||. ܘܦܘܩܕܢܐ ܠܡܫܝܚܐ ܐܫܡܥ ܗܘܘ. ܘܠܐ ܒܪܢܫ
ܠܗܘ ܫܡܝܐ. ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܒܪ ܦܘܩܕܢܗܘܢ. ܕܐܬܐ ܒܥܠ ܘܒܥܕܢ. ܘܗܦܟܝ
ܠܬܫܒ ܘܟܒܫ ܀ ܐܝ ܦܓܪ ܗܘ ܫܡܝܐ. ܐܝܠܝܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܗܦܟܝ
ܕܡܛܐ ܕܡܠܐ. ܩܛܠܝܢ ܘܒܠܥ ܩܠܗ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܗܘ ܕܚܝ ܡܠܟܗ.
ܘܗܦܟ ܕܬܫܒܚ ܩܠܗ. ܡܛܠ ܚܕܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܦܘܡ ܫܡܥܐ. ܡܢܗܝܢ
ܠܡܫܒܚܘ. ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܠܟܢ ܗܘܐ. ܒܡܠܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܬܬ. ܡܢܗܝܢ
ܕܡܫܡܫܐ ܀ ܬܘܒ ܫܘܡ ܐܠܗܝܢ. ܐܝܟܘܬܗܘܢ ܒܪܝܫܝܬܐ. ܟܠ ܐܬܪܐ
ܡܫܬܥܝܢܐ. ܕܡܫܡܫܐ ܕܢܦܠ ܥܠܝܗ. ܚܝܠܐ ܥܠ ܘܥܒܪ. ܦܬܓܡܐ ܕܫܘܪܝܐ.
ܠܫܡܥܘܢ ܫܒܘܚܬܐ ܕܫܘܪܝܐ. ܕܬܫܡܫܬܐ ܗܘ ܕܫܘܠܡܐ. ܠܦܬܓܡܐ ܕܡܫܬܥܝܢܐ.
ܠܫܘܠܛܢܗܘܢ ܐܡܝܢ. ܩܕܡ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܀ ܫܘܠܛܢܗܘܢ ܗܘ ܩܕܡ.
ܠܩܕܡܝܐ ܡܢܗ ܫܡܐ: ܡܠܟܐ ܩܕܡܝܗܘܢ. ܠܫܘܠܛܢܐ ܐܠܗܝ

---

39 C ܠܡܫܡܠܝܐ 48 C ܐܬܓܪܝ 49 C ܐܦ 51 B ܡܫܡܠܝܢ ܚܕܬ, C ܡܚܕܬ ܡܫܡܠܝܢ 60 C ܡܠܬܐ 66 B omittit ܗܘ 69 B ܫܡܗ, C ܫܡܥܐ 76 AC ܒܡܘܕܝܢ 77 AC ܠܡܫܝܚܐ 78 AB ܒܦܘܩܕܢ 85 C ܕܬܫܡܫ 88 C ܒܡܕܝܢܬܐ 89 C ܐܬܬ 94 C ܦܬܓܡܐ ܕܢܦܠ ܥܠܝܗ 95 C ܚܝܠܐ ܩܛܠ ܘܥܒܪ 96 C ܦܬܓܡܐ 99 C ܕܡܫܬܐ

ܘܐܦ ܡܬܥܝܪܝܢ ܐܘܡܢܐ. ܒܥܕܢܐ ܕܐܬܐ. ܒܥܕܢܐ ܕܐܡܬܝ ܢܬܦܬܚܘܢ.
ܕܢܦܩ ܩܕܡܝ ܗܘܝܢ ܡܢܗܝܢ. ܥܡܗ ܕܚܝܠܐ ܕܐܬܐ ܕܡܘܬܐ܀ ܕܐܬܐ
ܗܘܐ ܓܒܪ. ܥܡܗ ܕܚܝܠܐ ܩܘܡܝܗ. ܘܚܪܒܐ ܕܚܝܒܘܬܐ. ܐܢܐ ܐܦܠܛܗ. ܘܠܒܫ
ܘܗܘܐ ܕܐܬܐ ܫܡܝܐ. ܐܦ ܕܡܬܥܣܩ ܕܥܒܕ ܥܡ ܩܕܝ ܣܝܡܢܐ. ܕܐܬܐ || 62
ܠܒܪܢܫܐ ܐܬܬܣܝܡ. ܗܘ ܐܦܢ ܗܘܐ ܠܚܝܒܘܬܐ. ܠܡܢܝܢ ܡܢܝܢܐ ܕܒܪܘܢܗ.
ܡܚܝܠܘܬܐ ܓܒܪ. ܟܠܗ ܠܥܡܡܐ ܐܝܟ ܕܐܬܐܣܝ. ܐܦ ܗܘ ܗܘ ܕܗܘܝܢ
ܡܣܝܢܝ. ܘܡ ܠܥܠܡܐ ܩܕܡ ܩܝܡܐ ܕܬܘܕܝܬܗܘܢ܀

XLIII.

ܥܠ ܩܠܐ ܕܫܡܥܘ ܒܩܘܠܩܠܐ܀

ܫܒܝܐ ܗܘܐ ܢܦܫܐ. ܠܡܦܩܗ ܡܢܗ ܡܚܝܠܐ. ܡܫܝܚܐ ܠܡܬܠ
ܢܦܫܗܘܢ. ܕܢܦܩܘܢ ܠܚܪܘܬܗ. ܫܒܝܐ ܡܢܗ ܕܐܣܪܐ. ܕܐܣܝܪܝܢ
ܠܗܘ ܠܥܠܡܐ. ܕܢܦܩ ܗܘ ܡܬܠܬܘܬܗܘܢ ܠܚܪܘܬܗ. ܢܦܫܬܐ ܠܡܬܠ ܡܬܠܬܐ.
ܕܢܦܫܗܘܢ ܣܓܝܐ ܚܛܝܐ. ܡܫܪܝܬܐ ܕܚܛܝܬܐ. ܗܠܝܢ ܢܦܫܬܐ ܕܐܬܬܣܝܡ [ܠܡܬܠܬܐ:]
ܘ ܢܬܠܩܚܘܢ ܡܢܗ. ܕܚܛܝܬܐ ܕܢܦܫܬܗܘܢ ܡܢ܀ ܢܦܫܐ ܡܠܘܬܐ. ܚܛܝܗܘܢ
ܗܘܐ ܠܥܡܐ ܕܝܠ. ܐܡܪܐ ܕܢܦܫ ܐܢܐ. ܕܐ ܐܡܪ ܕܡܢܐ ܠܗ. ܐܘܚܕ ܒܚܛܝܬܗ.
ܡܠܬܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܡܫܝܚܐ ܠܡܬܠ ܢܦܫܬܗܘܢ ܕܐܬܦܪܩܘ. ܠܢܦܫܐ ܕܚܛܝܬܗ.
ܚܛܝܗܘܢ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ. ܡܫܪܝܢ ܚܛܝܬܐ. ܡܫܪܝܬܗܘܢ ܕܚܛܝܬܐ܀ ܡܫܝܚܐ
ܚܙܐ ܚܛܝܬܐ. ܢܦܫ ܠܗ ܠܚܛܝܬܐ ܩܕܡܝܐ. ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܢܦܫܗ. ܘܚܝܐ
ܠܡܬܠܬܗ ܒܢܦܫܐ. ܢܦܫܐ ܗܘ ܐܝܟ ܗܘܐ. ܚܝܝܗ ܠܢܦܫܬܐ. ܢܦܫ
ܐܝܟ ܠܡܠܟܐ ܒܢܦܫܐ. ܠܡܠܟ ܡܢܗ ܒܚܛܝܬܗܘܢ. ܚܛܝܬ ܘܐܬܦܫܛܗ.
ܩܕܡ ܢܦܫ ܡܫܝܚܐ. ܒܢܦܫܬܐ ܠܢܦܫܗ ܠܡܬܠܬܐ܀|| ܚܛܝܬܗܘܢ ܕܐܬܦܫܛ. b

123 B ܡܣܝܡܐ

XLIII. Inscr. A habet in margine ܕܥܪܩܐ; Cod. B ܥܠ ܩܠܐ ܕܥܠ ܩܠܐ ܐܣܪܐ ܕܫܡܥܘ ܒܩܘܠܩܠܐ, Cod. C ܥܠ ܩܠܐ ܕܥܪܩܐ 7 C ܗܘ ܕܡܢܐ 10 C ܡܫܪܝܐ 12—13 In C est alia unitha: ܢܦܫܗܘܢ ܠܡܬܠ ܕܐܬܠܝܢ. ܢܦܫܗܘܢ, 14 B ܠܡܬܠܬܐ 21 A ܕܐܬܦܫܛ 22 A ܚܛܝܗܘܢ 28 AB ܠܡܬܠܬܗ 30 C ܠܡܬܠܬܐ 32 AC ܐܦܫܛ

61 ܘܡܟܝܠ ܕܝܢ ܐܢܬ ܥܒܕ ܗܘܝܬ ܫܒܥܗ. ||ܘܒܨܘܡܝܢ ܗܘܝܬ ܬܡܝܡܐ ܕܟܠܗ.
ܟܕ ܐܝܟ ܡܪܕܘܬܗ ܡܫܬܪܝܐ. ܘܡܪܘܬܗ ܘܫܡܫܘ ܡܫܠܡܢܘܬܗ. ܘܡܛܠ ܕܨܠܘܬܐ
ܩܢܐ ܡܠܦܢ. ܒܠܬ ܠܡܢܘܬܗ. ܕܡܫܡܠܝܐ ܣܓܝܐܐ ܐܝܟ ܗܘ. ܕܡܬܩܢ
ܩܢܐ ܩܢܐ ܗܘ ܡܠܦܢ. ܩܢܛܪܘܢ ܢܩܦ ܐܦ ܐܦܪܐ ܘܡܫܦܠܐ: ܡܚܒܐ ܗܘ
ܗܕܪܐ. ܕܐܦ ܐܚܝܕܐ. ܡܫܡܠܝܐ ܗܘܐ. ܒܠܡܐ ܕܗܡܝܐ. ܘܩܢܛܐ
ܕܗܡܝܢܐ ܠܐ ܗܘܘ ܗܘܘ ܩܢܗ. ܠܐ ܫܡܥܬ ܗܘܬ ܡܪܕܝܬܗ. ܟܕ ܐܝܟ
ܗܘܝܬ ܩܢܗ ܠܟܠܗ. ܐܬܬܐ ܘܐܡܪ ܫܘܒܚܐ. ܡܫܡܠܝܐ ܠܗ ܡܫܡܠܝܐ.
ܥܡܟܗ ܘܥܡܗܘܢ. ܕܩܠܘܪܐ ܠܡܪܝܐ ܕܩܕ. ܡܫܩܐ ܢܡܐ ܕܟܘܪܝܬܐ.
ܠܥܠܝܡܐ ܥܠܝܗ ܠܥܡܡܐ ܕܐܠܗܐ: ܡܫܪܐ ܒܫܘܠܛܢܐ. ܡܫܬܐ ܩܫܬܐ.
ܠܐ ܐܥܒܕ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ ܕܢܩܡܘ. ܘܐܡܪ ܒܡܥܘܪܐ ܗܟܝܢ ܠܒܝܫܐ.
ܫܠܝ ܗܘ ܒܡܪܘܬܗ ܒܪܫܠܝ. ܢܣܟܒ ܚܕ ܥܕܪܐ ܕܩܢܛܐ. ܠܩܪܝܢ ܩܕܡܐ ܕܐܡܝܢ
ܗܟܝܠ ܩܪܝܗ ܩܢܗ. ܒܝܬ ܡܢܗܘܢ ܕܐܚܝܕܐ ܐܠܗܐ. ܐܦ ܕܡܫܡܠܝܐ.
ܕܐܢ ܚܫܝܐ ܠܡܫܡܠܝܐ ܐܝܟܘ. ܠܐ ܡܢܐ ܐܝܟܘܬܐ ܩܝܡܐ. ܠܚܕܪܩܒܐ ܡܠܐ
ܘܡܫܡܠܝܐ ܠܡܫܡܫܘ: ܘܡܛܠ ܒܟܠܗܘܢ. ܠܗܘܕܐ ܒܠܕܐ. ܘܠܐ ܡܫܡܫ
ܠܟ. ܗܘ ܡܫܒ ܩܕܡ. ܕܐܟܠܗ ܡܫܬܐܠܝܢ ܗܘܘ ܥܘܕܪܐ. ܩܢܐ
b ||ܚܫܝܐ ܕܚܝܐ ܩܘܡܕܐ. ܐܘ ܕܡܫܡܠܝܐ ܘܣܓܝܐܐ. ܕܡܫܡܠܝܐ ܘܕܡܫܡܠܝܐ.
ܐܦ ܐܢܐ ܡܢܝܢ ܗܘܝܬ. ܕܩܪܝܬܐ ܗܘܬ. ܒܠܥܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܗܘܝܬ.
ܕܐܘ ܠܡܫܡܠܝܐ ܡܢ ܚܕ ܗܘܝܬ. ܐܘ ܠܡܫܡܠܝܐ ܒܡܫܡܠܝܐ ܡܢ ܚܕܐ ܗܘܝܬ:
ܚܕܐ ܕܥܕܪܐ. ܗܘ ܡܫܬܐܠܝܢ. ܩܕܡܐ ܠܡܫܡܠܝܐ. ܚܕܐ ܕܐܝܬܐ. ܟܕ
ܠܟܘܢ ܕܡܫܡܠ ܡܫܡܠܝܐ ܚܒܝܒܬܐ. ܥܕܪܐ ܚܒܝܒ ܡܢ ܩܪܝܬܐ. ܟܕ ܠܟܘܢ
ܕܐܡܪ ܘܕܡܪ. ܘܐܢܫܐ ܠܟܠܢ ܘܡܫܡܢ. ܗܘܠܗ ܐܚܝܕܐ ܒܡܫܡܠܐ. ܕܡܠܟ
ܡܠܐ. ܕܐܡܐ ܒܡܫܡܠܐ ܟܬܒܗ. ܚܕ ܚܕܐ ܕܟܠܗ ܡܫܡܠ. ܗܘܐ ܥܕܪܐ
ܡܫܡܠܝܐ ܕܐܚܝܕܐ ܠܡܫܡܠܝܐ: ܕܐܚܝܕܐ ܚܕܐ. ܠܟܘܢ ܥܠܝܗܘܢ. ܐܝܟ
ܕܢܘܗܪܐ. ܠܡܫܡܠ ܡܫܡܠܝܐ. ܘܐܢܫܝ ܕܠܡܫܡܠ ܐܚܝܕ ܕܚܕ. ܠܡܫܡ
ܡܫܡܠܝܐ ܕܢܘܗܪܐ. ܠܐ ܗܘܬ ܩܡܗ ܚܕܐ ܗܘܐ. ܕܡܫܡܠܐ ܢܘܗܪܗ ܗܘܐ.

---

46 A ܕܢܒܝܐ 49 B ܡܠܐܟܐ 54 B omittit ܗܘ 67 — 79 Haec stropha invenitur etiam in cod. G 68 G ܡܠܐܟܐ 71 G ܒܡܪܘܡܐ 72 G ܐܝ ܫܠܝ ܒܫܠܡܐ 74 G ܥܕܪܐ 76 G ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ 112 A ܗܘܐ

ܬܢܢܐ ܘܬܐܘܦܢ. ܐܡܪܗ ܫܡܥܝ. ܗܐ ܝܗܒܢ ܡܬܩܒܠܐ ܠܟܠܠܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܘܬܐܘܦܢ ܬܠܗ ܐܘ ܠܟܠܡܐ. ܕܠܒܫܟܢܐ ܠܟܠܠܐܪ. ܐܢܫܐ ܐܚܝܐ ܠܡܫܬܡܥܘ. ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܡܐ ܠܬܪܬܝܗ ܕܡܫܚܐ. ܘܐܬܟܝ ܦܬܓܡܗ. ܐܡܪܐ ܕܦܪܘܫܘܗ ܕܡܢܝ. ܘܐܝܟ ܣܘܦܪܬܐ ܒܟܠܗ ܗܘܐ. ܦܪܩ ܘܡܠܟܗ ܠܢܦܫܗ ܕܡܫܚܐ ܐܚܝ ܠܗ ܀

XLII.

ܚ ܡܢ ܡܟܠܗ ܀

ܐܠܗܐ ܡܫܡܥܐ. ܕܐܡܚܐ ܡܚܫܒ. ܐܝܟ ܠܗ ܕܐܠܨܘܗܝ. ܡܢ ܐܪܡܬܐ. ܠܡܢܘܬܐ ܝܨܦܐ ܕܐܡܪܬ ܠܡܫܟܢܐ. ܐܝܟ ܕܐܝܬܐ ܦܪܝ ܬܝܒܘܬܗܘܢ. ܡܢܘܬܗܘܢ ܠܐܡܪ ܠܐܘܡܢܐ. ܡܠܠܝܢ ܐܠܐ ܡܥܢܝܬܐ. ܡܟܫܢܐ ܕܦܬܓܡܗ b
ܦܬܝܒܘ. ܐܦܪܘܣ ܡܝܡܠܠ. ܗܘܢܐ ܗܘ ܦܬܟܗ ܐܦ ܠܡܢܝ. ܐܬܟܠ ܠܐܡܢܝ ܠܡܢܝ ܗܘ. ܗܘܢܐ ܘܠܡܢܝ ܐܡܫܠܗ ܕܐܬܡܟܪܬ. [ܠܡܬܡܠܐ:] ܡܪܝܡ ܫܠܐ ܕܥܘܐ ܡܝܩܪܐ ܬܘܝܫܐ܀ ܝܩܪܐ ܠܡܟܝ ܗܘܐ. ܗܘ ܠܝܩܪܐ. ܐܘ ܕܡܥܠܐ ܡܢ. ܗܠܘܢ ܠܡܠܗܘܢ. ܗܘ ܝܗܒ ܠܟܬܒܐ ܐܬܬܝܩܪܘ ܗܘܐ. ܘܠܗ ܡܢܐ ܠܗ ܕܠܒܪܘ ܗܠܘܢ. ܐܦ ܐܬܬܟܒܪܘ ܫܒ ܡܢ ܫܒ. ܕܠܗ ܠܐܬܡܗܝ ܫܘܚܠܦܐ ܗܘ. ܗܘ ܝܬܟܣܩܘܬܗ ܕܡܬܪܥܝܢܐ. ܡܠܠܗ ܠܫܘܡܠܝ. ܕܡܠܠܗ ܫܠܡ ܡܢܐ ܗܘܡܠ. ܝܬܟܣܩܘܬܗ ܕܐܬܘܡܢܐ ܡܝܬܠܝ. ܕܫܡܠܐ ܦܫܡܐ ܕܥܘܐ ܦܬܗ ܡܦܩܬܦ ܠܗ܀ ܝܗܒܐ ܡܫܡܥܐ. ܠܡܠܟܝ ܗܘܐ ܝܩܪܐ. ܒܡܫܡܠܡܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܡܫܠܡܢܐ. ܗܘܝ ܗܘ ܕܐܬܚܡܐ ܪܚܡܐ ܗܘܡܢܝ. ܕܐܡܠ ܗܘ ܡܝܩܪܐ ܠܗܕܪܢܐ. ܡܚܡܪ ܗܘܡܢܝ ܠܝܩܪܐ. ܘܡܚܡܪ ܡܥܠܗ ܠܝܩܪܐ. ܗܘ ܠܝܩܪܐ ܐܬܬܝܩܪ. ܘܡܪܒ ܘܐܡܠܟܝ. ܫܡܥܬܗ ܦܫܝ ܦܣܩܬܠܝ. ܫܡܥܬܗ ܦܐܪܘܣ ܐܬܦܠܫܬ. ܘܐܬܦܠܬܗ ܠܚܘܪܒܐ ܪܚܡܐ ܒܟܠܗܕܪܢܐ܀ ܒܗܕܐ ܫܡܥܬ. ܝܩܪܐ ܠܗܘܬ. ܐܠܗܘܪܐ ܗܘܐ ܝܗܒ. ܝܗܒܗ ܠܟܠܡܘܡ.

---

202 B ܠܠܟܪ

XLII. Inscribitur in B ܡܢ ܡܟܠܗ   23 B ܕܐܬܡܟܪܡܘܬܐ   24 B ܠܫܘܡܠܝ
35 Hic versus in B omissus, sed a manu seriori in margine additus est.
42 B ܝܩܘܢܐ   43 B ܗܘ pro ܗܘܐ habet.   44 B ܝܗܒܗ

ܡܢܗ. ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ ܗܕܐ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܕܐܡܠܟܐ ܡܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܕܗܘܐ
ܒܡܢܝܢܐ ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܕܐܦ ܡܢ ܝܘܣܝܦܘܣ܀ ܐܘ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܕܐܒܘܗܝ ܗܘܐ.
ܐܦ ܗܘܐ ܫܠܝܛܐ. ܡܢܗܘܢ ܕܡܠܟܘ. ܕܐ ܗܘ ܕܡܢ ܫܢܬܐ ܐܝܟ ܗܘܐ
b ܡܢܗ. ܒܗܕܐ ܕܝܢ ܩܕܡܝܐ ܡܠܟܐ ܡܢܗ. ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܘ ܠܐܒܗܘܗܝ. ܒܢܘܗܝ
ܕܗܢܘܢ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܕܐܡܠܟܐ ܗܘ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܠܟܘ. ܩܕܡܝܐ ܫܠܝܛܐ.
ܗܘܐ ܕܡܬܝܕܥܐ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܐ ܡܠܟܘܬܗ ܠܡܠܟܐ. ܐܬܪܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܠܡܠܟܐ܀ ܐܠܘܢ ܐܬܘܢ. ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܐܝܟ ܡܠܟܐ. ܠܡܠܟܐ
ܠܡܠܟܘܬܗ. ܗܘ ܕܡܢ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ.
ܘܐ ܐܝܢ ܕܠܐ ܡܢܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܗ. ܘܐ
ܗܘ ܕܝܢ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܐܘܟܝܢܘܣ ܕܐܡܠܟܐ. ܕܡܢ ܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܠܟܐ
ܗܘ ܕܐ ܠܡܠܟ ܡܢ. ܕܡܢ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܡܠܟܘܬܗ܀ ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ.
ܡܢ ܠܗ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܐ. ܠܡܠܟܐ ܕܐܡܠܟܐ. ܘܐܡܠܟ ܐܘ ܡܠܟܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܐܠܐ. ܐܠܐ ܗܘܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ ܠܡܠܟܐ
ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܠܟܐ ܕܐܡܠܟܐ ܠܫܢܬܐ. ܡܠܟܐ
ܘܡܠܟܐ. ܡܢܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܫܢܬܐ ܡܢ. ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܗ ܕܐܡܠܟ. ܡܢ ܗܘ
ܠܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘ܀ ܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܐ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ ܘܐܡܠܟ.
ܐ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܘ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܐܡܠܟܐ ܡܢ
ܡܠܟ. ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܕܐܡܠܟܐ. ܘܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ.
60 ܡܠܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܫܢܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܢ ܐܝܟ ܐܡܪ.
ܡܠܟܘܬܗ ܠܗ ܡܢܝܢ ܐܡܠܟܘܬܗ. ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܐܝܟ. ܗܘ ܠܡܠܟܐ
ܠܡܠܟܘܬܗ ܡܢ ܕܡܢ ܐܝܟܢܐ ܗܘ܀ ܐܠܐ ܡܠܟܐ. ܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܗܘܢ.
ܕܡܠܟܐ ܠܡܠܟܐ. ܕܐܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ.
ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܗܘܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟܐ. ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ
ܘܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܐܡܠܟܐ
ܕܐ ܐܘܟܝܢܘܣ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܐܡܠܟܐ. ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܐܡܠܟ
ܐܬܐ ܐܦ ܕܡܠܟܐ ܘܕܡܠܟܐ܀ ܡܠܟ ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܐܦ ܠܡܠܟܐ ܡܢܗ.

---

135 B ܡܢ 137 B ܡܕܝܢܬܐ 145 A ܥܡܘܕܘܗܝ 153 A ܐܘܟܝܢܘܣ 186 B ܕܢܦܩܐ 188 B habet ܗܘ pro ܗܘܐ

ܢܩܦ. ܢܠܬܗܘܢ ܩܕܡ ܩܘܪܒܢܐ. ܫܘܡܠܝܗܘܢ ܩܕܡ ܗܝܟܠܐ.
ܡܢܝܢܗܘܢ ܩܕܡ ܡܕܒܚܐ. ܒܟܗܢܘܬܐ ܚܘܒܐ ܘܕܚܠܬܐ. ܡܢܐ ܡܫܡܫܝܢ.
ܒܬܫܡܫܬܐ ܘܩܝܡܐ ܠܡܫܡܫܘ. ܐܘ ܬܫܡܫܬܐ ܩܠܝܠܬܐ ܚܝܠܐ. ܐܘ ܕܢܣܒܘܗ
ܐܘ ܩܕܡܘ ܡܢܗ ܩܕܡ ܕܐܝܬܘܗܝ܀ ܡܢܐ ܩܕܝܫܝܢ. ܒܗܘ ܡܫܝܚܐ. ܘܟܠ
ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܐܠܐ ܡܢ ܐܢܐ. ܗܘ ܓܝܪ ܫܡܠܗ ܕܟܗܢܐ ܐܠܗܗ.
ܗܢܐ ܕܟܬܝܒ ܢܡܘܣ ܠܗ. ܕܡܢܐ ܩܘܪܒܢܐ ܩܕܡܝܢ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܐܘ
ܩܕܡܝܗܝܢ. ܟܠ ܫܡܠܐ ܕܝܢ ܐܘ ܢܟܣܘܗܝ. ܟܠ ܕܐܡܪܐ. ܠܐ ܩܕܡܢܐ
ܩܕܡ ܐܠܗܐ. ܡܠܟ ܫܡܝܐ ܡܪܘܡܐ. ܒܟܠܗ ܥܡܡܐ ܘܥܠܡܐ ܗܢܐ ܟܠ
ܐܢܫ܀ ܒܫܡܐ ܐܠܗܐ. ܟܠ ܩܘܪܒܐ. ܕܒܩܘܪܒܢܐ. ܡܩܪܒ ܩܕܡܘܗܝ.
ܐܝܟܢܐ ܕܒܨܠܘܬܗ ܡܩܪܒ ܡܬܩܪܒ. ܕܢܨܠܘܗܝ ܒܨܠܘܬܗ ܠܐ ܡܬܩܢܐ. ܫܠܡܐ
ܫܠܡܐ ܐܝܟ ܐܡܪܢ. ܡܢܐ ܕܬܫܡܫ ܩܕܡ ܐܠܗܐ. ܡܢܐ ܕܢܬܠ ܫܪܝܪܐ ܠܩܘܪܒܢܐ.
ܩܘܪܒܢܗ. ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܠܟܐ ܫܡܝܐ. ܡܫܡܫܐ ܢܘܗܪܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܡܫܡܫ ܠܟܠܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܫܡܫܐ ܠܫܡܫܐ || ܘܡܫܡܫܐ 59
ܡܫܡܫ. ܡܠܟܐ ܕܐܘܪܝ ܢܟܬܒܘܢ ܠܡ ܩܠܐ. ܕܡܢ ܢܗܘܪ ܢܘܗܪܐ ܡܫܡܫ.
ܘܕܢܗܪ ܩܕܡ ܕܢܗܪ ܐܡܫܡܫܢ. ܕܐܢܐ ܠܡܫܡܫ ܢܟܬܒܐ. ܐܡܪܐ ܕܟܠܢ ܩܕܡ
ܡܫܡܫܐ. ܠܫܡܝܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫ ܕܐܡܠܟܗ. ܠܡܫܡܫܐ ܕܗܘܐ
ܢܫܡܫ ܩܕܡܐ. ܕܟܠ ܘܐܡܪ ܘܐܦ ܠܐ ܕܬܫܡܫ ܙܒܢܐ ܗܘܐ܀ ܕܢܫܡܫ
ܘܫܡܫܐ. ܕܢܗܪ ܢܘܗܪܐ. ܗܘܡܫ ܩܕܡܝܢ. ܕܢܫܡܫ ܩܠ. ܒܡܫܡܫܢܐ
ܕܡܫܡܫܗ ܐܠܗܐ ܚܕ ܗܘܐ. ܘܡܫܡܫܗ ܠܗ ܐܡܫܡܫܗ ܠܗ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢ. ܘܡܫܡܫܐ ܠܟ
ܠܚܒܪܐ ܐܚܝܢܐ. ܕܐ ܬܫܟܚ ܒܗ ܬܫܟܚܢܐ. ܫܠܐ ܕܫܡܥܐ ܡܢܬܐ ܗܘܡܫ.
ܕܢܚܫ ܐܝܟ ܒܗ. ܘܐܢܫܐ ܠܗܘܢ ܐܘ ܡܫܡܫ. ܠܟܠܗ ܐܢܫܐ ܡܢܐ
ܕܡܫܡܫ. ܠܟ ܐ ܬܫܡܫ، ܒܫܡܫܐ ܒܫܡܫ ܐܠܗ، ܀ ܕܢܫܡ ܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܕܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫ. ܘܡܫܡܫ ܩܕܡܝܗܘܢ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܗܘܐ ܠܟܡ ܐܚܕܫ
ܐܚܝ ܩܕܡܐ. ܘܐܝܟܐ ܠܟܢܫܐ ܒܟܠܡܫܐ. ܘܐܫ ܠܟܢܫܗ ܕܐܬܡܫܡܫܐ.
ܗܘܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢ. ܕܐܬܐ ܗܘܬ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܫܡܫܐ

Inter vv. 96 et 97 deest unus versus enneasyllabus. In v. 115 rursus incipit cod. B. 116 B ܠܟܠܡܫܐ 126 A ܐܝܟ ܕ ܡܫܡܫܢܘܬܗ, quod verba transponenda esse monet.

ܕܠܐ ܐܫܠܡܘܗܝ ܠܡܦܩܢܐ܀ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ. ܢܦܩܘ ܘܚܙܘ. ܘܡܕܝܢܬܗ
ܫܪܝܐ. ܠܡܠܟܐ ܕܡܪܝܐ. ܐܬܟܣܝ ܕܝܠܗ ܥܠ ܢܦܫܐ ܫܡܥܘܢ. ܐܝܟ ܕܒܝ
ܐܝܟܐ ܕܡܣܬܟܠ ܐܢܐ. ܘܡܛܠ ܐܢܐ ܕܠܟܝܢܐ ܚܕܐ. ܩܠܝܠܝܢ ܠܟ ܡܫܡܫܢܐ.
ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ ܥܡ ܥܒܕܘܗܝ. ܡܫܡܫ ܐܢܘܢ. ܐܦ ܕܪܝܫܢܐ ܐܝܟ ܥܒܕܐ. ܐܝܟ
ܕܢܚܡܘܗܝ ܒܥܒܕܘܗܝ. ܘܐܝܟ ܕܐܣܪܗ ܠܡܪܘܗܝ ܘܠܦܠܚܗ܀

XLI.

ܥܠ ܡܠܟܐ܀

ܐܡܪ ܫܡܥܐ. ܕܫܡܥܬܗ ܡܠܟܬܗ. ܕܬܫܒܘܚ ܕܡܠܟܐ. ܠܡܠܟ ܕܥܠܡܐ.
ܗܘܐ ܕܝܢ ܥܠ ܐܚܕܐ ܐܢܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܠܐ ܡܫܠܡ ܗܘܐ ܠܟ ܒܫܘܠܛܢܐ.
ܐܢܐ ܚܙܝܬ ܒܪܘܟ ܥܠ ܡܠܟܐ. ܘܐܬܡܠܟܬ ܡܠܟܘܬܗ ܘܐܬܦܫܩܬܗ. ܐܢܐ
ܠܗ ܡܬܠܦܦ ܐܟܬܒܐ. ܐܟܠܐ ܗܘ ܩܕܡܝ. ܕܫܡܥ ܠܗ ܠܩܠ ܡܢܐ
ܕܥܒܕ. ܫܪܝܘ ܠܩܠܣܗ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܕܟܡܠܝܘ ܠܚܝܠܘܬܗ ܡܢܬܐ ܡܠܟ
ܡܠܟܐ. [ܠܗ ܩܠܝܬܐ:] ܥܕܡܐ ܕܐܢܐ ܘܡܢܗܘܢ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܡܠܟܐ܀ ܦܫܩܘ
ܕܥܠܡܐ. ܠܟ ܡܠܟܬܐ. ܘܠܟܘܢ ܐܠܗܝ||. ܩܠܝܠܐ ܗܘܝܬ. ܘܐܡܪ ܕܫܡܝܐ 58
ܐܡܬܐ ܗܘܐ ܠܟ. ܡܪܘܡܐ ܕܠܡܪܐ ܫܒܝܐ ܗܘܝܬ. ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܐܠܐ
ܡܠܟܐ. ܕܐܡܪܐ ܗܘ ܫܠܡܐ ܕܫܡܝܐ. ܚܝܠܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܠܐ. ܙܡܪܐ ܐܡܪܐ.
ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܡܫܡܫܘ ܩܠܝܠܐ. ܐܝ ܠܟ ܙܡܪܐ ܐܠܗܝܐ. ܡܠܟܐ ܩܕܡܘܗܝ ܐܡܪܐ
ܕܛܒܐ ܗܘ ܠܬܫܡܫܬܗ܀ ܠܡܬܘ ܕܐܬܠܐ. ܘܠܡ ܠܗ ܕܠܬܗ. ܩܠܝܠܝܢ
ܐܢܐ. ܦܪܘܣܝܐ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ ܚܕ ܗܘ. ܠܟܠ ܠܗ ܫܘܒܚܐ
ܕܐܠܗܐ. ܘܕܝܢܐ ܠܡܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܢܗܘܐ ܠܗ ܙܡܝܪ ܚܕ ܐܠܗܐ. ܕܐܝܟ
ܡܠܟܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܗܘܐ ܡܫܡܫ ܠܗ. ܘܐܝܟ ܠܡܠܟܐ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܩܕܡܘܗܝ.
ܕܫܒܚ ܐܦܝܣ ܡܠܟܘܬܐ. ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܕܐܠܐ ܐܠܗܐ ܐܠܗܝܘܬܗܘܢ܀ ܗܘܐ ܒܪ
ܬܘܕܝܬܐ. ܐܠܐ ܕܫܡܝܐ. ܡܠܟ ܠܡܠܟܐ. ܠܐ ܫܡܥܬ ܩܢܝ ܡܫܡܫ. ܡܠܐܟܐ
ܗܘ ܕܫܡܝܐ ܬܫܒܚܬ ܡܢܗ. ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܐܠܗܝ ܩܢܝ
ܡܘܬܐ ܕܬܪܥܘܗܝ ܠܥܡܗܘܢ ܡܬܬܠܡܝܕܝܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܒܝ ܐܝܬܝܗܝ ܡܠܟܐ.
ܕܠܐ ܡܠܟܝܢ ܠܗ. ܠܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܘܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܝܬܝܗܝ ܠܡܠܟܐ.
b ܠܡܪܗ ܡܫܘܚܬܐ ܡܢ ܠܥܠܡܐ ܕܬܫܒܘܚܬܗ܀ ||ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ.
ܩܕܡܝܟ ܐܢܫܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܘܡܠܟܘܬܗ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܗܝ ܩܕܡ ܩܠܗ

ܒܪܘܚܐ. ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܒܝܬܗ. ܘܗܦܟܬܐ ܕܐܦܐ ܥܡܟ ܗܘܐ. ܐܣܝܐ ܟܠ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܥܐ. ܘܐܘܕܥ ܐܢܘܢ ܠܒܪܢܫܐ ܠܬܠܡܝܕܘܬܗ܀ ܕܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ.
ܚܫܗ ܡܪܥܝܬܐ. ܕܥܠܬܟܠܐ ܗܘ. ܩܒܠܗ ܗܘܐ. ܐܣܟܝܡ ܓܪܡܗ
ܟܠܟܠܐ ܘܣܡܗ. ܕܐܬܦܫܛ ܠܗ ܕܢܬܚܠܡ. ܘܐܬܡܠܟ ܠܗ ܫܘܚܠܦ.
ܘܐܬܦܢܝ ܠܗ ܫܘܚܠܦ. ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܫܪܝܪܐ. ܡܫܟܚܐ ܗܘܐ. ܟܠ
ܐܝܟܐ ܕܐܬܐ ܠܒܝܬܗ. ܗܘܐ ܠܗ ܚܠܝܢ ܠܡܠܟ ܐܝܟ ܠܥܠܡܐ. ܘܐܬܪܗ
ܩܛܠ ܫܡܥܐ ܒܥܠ ܕܒܒܐ܀ ܢܨܚ ܕܐܬܟܬܫܬܐ ܗܘ. ܘܡܬܪܐ ܫܠܡ ܗܘ.
ܥܠܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܘ. ||ܒܗ ܥܒܕܐ. [ܘܩܢܝܢ ܠܗ ܫܡܐ ܕܟܠܢ.] 57
ܢܦܫܗ ܒܗܘܢ ܩܕܡܘܗܝ ܟܠܗܘܢ. ܚܙܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܫܡܫܐ. ܕܐܬܓܠܝܬܐ
ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܐ. ܘܩܕܡ ܐܡܬܐ ܩܕܡܬܗ. ܕܥܡܠܐ ܣܓܝ ܠܡܪܐ.
ܦܪܐ ܕܫܘܘܗ. ܠܡܦܩܬܐ ܕܡܢܝܐ ܕܐܒܝ. ܫܘܒܚܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢ
ܠܟܢ ܠܗ. ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܐ ܘܡܕܡܪܐ ܕܥܡܡܐ܀ ܡܢܗ ܕܗܫܐ.
ܡܢ ܦܪܨܘܦܐ. ܕܢܦܩ ܩܕܡ ܥܝܢܘܗܝ. ܕܥܡܪܗ ܡܪܒ. ܩܢܘܢܐ ܕܥܠܡܗ
ܡܢ ܥܠܡܗܘܢ. ܘܥܡܐ ܚܕܐ ܒܗ ܒܪܘܝܐ. ܚܘܒܐ ܕܥܠܡܘܗܝ ܣܓܝ.
ܘܢܦܫ ܚܘܒܐ ܕܒܪܝܬܗ. ܥܠܬܗ ܡܢܗ ܠܘܩܒܠ ܗܘ. ܘܚܙܝܢ ܠܥܡܗ.
ܡܢ ܬܚܝܬܗܘܢ ܘܥܠܝܗ ܒܥܠܘܗܝ. ܐܝܟ ܠܒܢܝܗ ܘܠܡܕܝ ܒܥܡܗ. ܠܐܝܢ
ܒܥܝܢܗ ܘܬܚܝܬ ܕܐܒܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܒܟܠܝܗ ܥܠܝܗ. ܡܢܗ ܕܡܠܬܐ.
ܕܢܦܩ ܕܟܬܒܗ. ܠܡܢ ܩܕܡ ܥܡܗ. ܐܝܟܢܐ ܠܡܢܐ ܐܢܐ ܒܗ ܒܪܟܬܗ.
ܒܟܬܒܗ ܐܝܟ ܐܡܪܐ. ܠܪܘܚܐ ܥܡܠܐ ܠܐܦܝܗ. ܘܒܥܬܗ ܕܢܦܩܐ ܠܐ.
ܡܢܐ ܘܢܦܩ ܬܪܥܐ. ܒܪ ܠܐܦܝܗ. ܬܚܬܐ ܗܘ ܩܕܡ ܬܫܒܘܚܬܗ
ܕܫܡܗ. ܒܪܐ ܥܠܝܗ ܩܕܡ ܐܦܝܗ. ܘܐܝܟ ܠܗ ܚܙܝܐ ܕܠܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ܀
ܬܘܐ ܐܡܪ. ܠܚܝܠܗ ܐܠܗܐ. ܒܗ ||ܥܠܡܐ ܕܡܢܝܢ. ܬܫܒܘܚܬܗ. ܒܬܪܗ b
ܡܫܡܫ ܠܗ ܕܐܬܪܘܡ ܐܠܗܐ. ܒܬܪܡܐ ܡܠܟ ܐܠܗܐ. ܒܡܪܝܡܐ ܕܐܠܗܐ ܠܗ.
ܐܬܡܠܟ ܕܬܫܒܚܬܐ. ܒܗ ܩܕܝܫܐ ܐܝܟ ܠܟܠܢ. ܡܫܒܚܐ ܫܡܗ.
ܒܩܪܘ ܕܐܠܗܐ ܒܪ ܠܐ ܐܠܗܐ. ܘܐܬܐ ܠܟܠܢ ܡܠܟ ܐܠܗܐ. ܡܫܒܚܐ

---

25 A ܥܡܟܐ 32 B ܬܪܝܢ 39 Fortasse ܟܠ legendum est. Desinit hic cod. B. 45 Hic versus metrum disturbat et videtur esse addititius; sed, salvo sensu, aegre desiderari potest.

ܕܡܢܐ ܐܬܐ ܠܟ ܕܐܬܐܣܝ ܒܩܘܒܠܗ. ܡܚܙܐ ܠܟ ܐܣܝܐ ܕܚܠܝܐ ܕܝܘܡܐ ܒܗ܀ ܒܥܕܢܐ ܘܒܫܘܦܪܐ. ܡܥܡܕܢܐ ܘܩܠܝܠܐ. ܕܡܘܬܗ ܠܒܘܫܐ. ܕܚܠܬ ܩܝܢܬܐ. ܐܢ ܗܘܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܠܦܢܝܗ. ܡܠܟܐ ܘܠܡܪܐ ܫܡܫܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܢ ܠܥܠܡ ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܟܠܗ ܗܘܬ ܐܦ ܦܢܝܐ ܗܘܬ. ܥܠܝܐ ܕܝܢ ܡܢ ܬܪܥܐ. ܒܟܠܗܝܢ ܩܘܪܒܢܗܘܢ. ܢܦܩܘ ܘܐܙܠܘ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܡܛܠ ܬܫܡܫܬܐ ܘܡܥܡܠܘܬܐ. ܣܓܝܐܘ ܥܡܗ ܐܦ ܐܬܪܘܬܗ ܩܕܡ ܩܘܕܫܗܘܢ܀ ܠܡܥܡܕܢܐ ܕܐܪܡܝܐ. ܡܥܡܕܐ ܘܥܒܪܘ. ܕܥܠ ܩܕܡ ܫܘܠܛܢܗ. ܐܦ ܩܕܡ ܫܘܫܠܬܗ. ܐܡܘܗ ܘܫܘܠܛܢܗ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܫܪܝܬ. ܐܦ ܗܘ ܒܪܐ ܕܐܬܬܢܟܠ. ܥܡܗ ܕܝܢ ܐܬܚܝܐ ܡܢܗܘܢ. ܡܢܐ ܚܙܬ ܒܗ ܒܫܡܫܗ. ܣܟܠܐ ܐܡܐ ܝܘܡܢܐ ܕܡܢܬܐ. ܒܟܪܗ ܘܐܬܡܠܟܗ. ܘܐܢ ܝܘܡܢܐ ܕܒܪܬܗ ܡܠܟܬܗ. ܐܡܟ b ܡܠܟܐ ܕܐܬܢܨܚ. ܡܢܐ ܕܐܬܐ ܕܢܚܡ ܩܕܝܫܐ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗ܀ ||

XL.

ܘ ܥܠ ܡܠܟܗ܀

ܐܪܥܐ ܥܒܕܬ. ܒܡܠܟܗ ܕܪܝܐ. ܘܡܠܟܗ ܢܦܫܗ. ܡܢܗ ܦܠܚܘܗܝ. ܦܠܚܘܗܝ ܕܐܬܒ ܡܢ ܐܦܫܗ ܘܐܬܒܪ. ܐܝܟܢܐ ܠܟܘܢ ܕܡܢܐ ܐܢܐ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܡܢܐ. ܘܫܘܒܚܗ ܘܡܠܟܗ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܐܢܐ ܠܡܠܟܘܬܟ ܗܘܝܬ ܕܪܥܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ. ܕܐܢ ܡܠܟܘܬܐ ܬܟܫܦ ܒܟ. ܐܢܬܐ ܢܦܫ ܒܟܠ ܩܪܝܬ. ܘܕܥܒܕܬ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܪܥܝܗ ܒܐܢܫܘܬܐ. [ܒܗܢܝܢܘܬܐ:] ܒܪܡܝܟ ܕܐܬܐ ܘܒܫܠ ܬܟܠܐ ܕܐܣܝܘܬܐ܀ ܒܣܪܡܢܐ ܗܘ. ܬܟܫܦܬ ܡܠܟܢܝ. ܕܐܬܦܪܩܬ ܠܥܡܗ. ܕܗܘ ܒܪ ܡܠܟܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܕܐܬܬܐ ܒܡܠܟܬ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܡܪܬܗ. ܘܫܒܩܬ ܠܟܠܗܘܢ ܒܥܘܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܣܓܝܐܐ ܘܡܠܟܐ

---

248 A ܪܚܐ 250 A ܡܥܡܕܢܐ 251 C ܠܒܘܫܐ 255 C ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ, 260 C ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ 261 C ܘܐܬܪܘܬܗ ܥܡܗ, B ܡܢܩܘܕܫܗܘܢ 262 A ܚܪܡܗܘܢ 265 C ܘܐܦ 266 C ܚܙܬ 268 C ܕܐܬܢܟܠܘ ܥܡܗ 270 B omittit ܝܘܡܢܐ 274 C addit in fine carminis ܫܠܡ

XL. Inscribitur in B ܥܠ ܡܠܟܗ 15 A ܒܣܪܡܢܐ 18 B ܐܬܦܪܩܬ

ܗܘܐ ܠܗ ܒܣܪܗ ܢܨܚܐ܀ ܡܠܟܗ ܠܓܒܪܐ. ܡܬܚܠܦ ܒܗܝܡܢܐ. ܐܟܡܐ ܕܗܘܘ،
ܡܬܥܬܕܝܢ، ܬܥܠܘ ܒܐܦܘܗܝ ܒܢܗܠܗ ܢܒܩܥ ܗܘܐ. ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܐ ܡܩܪܐ. ܠܟܢܫܗ ܕܒܢܝܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ. ܠܟܢܫܐ ܚܝܘܬܗ ܐܠܨܬܗ.
ܒܫܡܫܐ ܗܘ ܒܡܘܬܗ ܚܝܘܬܐ. ܐܦ ܐܝܟ ܐܚܪܢܐ. ܐܡܪܐ ܕܠܐ ܕܡܘܬܐ.
ܚܝܘܬܗ ܕܡܠܟܗ، ܐܠܗܘܬܗ. ܟܡܘܬܐ ܕܝܢ ܐܘܪܚܗ ܕܚܝܐ ܕܒܠܚܘܕܘܗܝ܀
ܐܢܐ ܢܦܫܝ. ܒܝܢ ܒܝܬ ܟܬܒܐ ܗܘ. ܒܗ ܠܡܫܡܥܐ. ܡܬܚܙܝܐ ܒܗ.
ܟܕ ܐܝܟ ܕܒܗ ܠܡܫܡܥܘܬܗ ܡܫܬܥܝܐ ܗܘ. ܫܡܥܐ ܗܘ ܟܠܗ ܒܫܘܡܠܝ.
ܕܫܡܥܐ ܗܘܐ ܒܠܒܝ ܠܟܘܪܗܢܐ. ܡܢ ܗܘܐ ܟܕ ܕܡܐ || ܐܪܘܡܐ. ܡܢܝ b
ܢܦܫܐ ܟܠܗ ܒܟܪܗ ܡܢܗܘܢ. ܕܐܢܐ ܡܢܝ. ܕܠܐ ܟܠܗ ܠܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܐܚܪܢܐ.
ܚܝܠܐ ܚܘܒܐ ܒܝܢ ܒܒܝܬܐ ܐܢܫܐ. ܕܚܘܒܗ ܕܡܪܝ ܒܫܡܫܐ ܕܡܪܢܝ܀
ܒܟܪܝܘܬܐ. ܒܝܘܡ ܕܝܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܚܝܕ ܒܫܡܫܐ، ܒܗܘܢ ܒܗ ܐܢܐ ܗܘ.
ܐܢܐ ܒܥܬܐ ܐܡܪ ܠܟܠ ܕܐܢܐ ܕܐܪܥܘܗܝ ܒܬܫܒܘܚܬܐ. ܕܐܒܥܐ
ܟܕ ܫܡܥ ܒܥܘܠܐ. ܒܠܠ ܕܐܝܟ ܘܒܠܠ ܠܡܬܒܥܝ. ܒܝܬ ܐܚܐ ܐܘܚܪܐ
ܢܦܩ ܗܘܐ. ܐܒܠܐ ܒܫܡܫܐ، ܟܕ ܐܝܟ ܕܒܥܐܝܠ ܚܝܠܗ. ܕܐܚܪ
ܢܦܩ ܟܕ ܒܝܢ ܐܘܪܚܐ. ܕܒܝ ܐܝܟ ܗܘ ܒܪ ܐܝܟ ܕܐܬܒܥܬ܀ ܘܐܦ
ܐܢܫܐ. ܐܦܝܗ ܠܡܪܢܬܐ. ܒܗܘ، ܐܠܒܪܐ. ܕܝܠܗ ܒܥܠܐ. ܡܕܝܢܗ
ܐܝܟ ܒܐܬܟܠ ܒܗܢܐ ܕܢܐ. ܒܝܟܠ ܐܚܐ ܘܫܪܝܪܐ. ܥܡܗܬܐ ܡܢܗܠܬܐ
ܗܘܝܬ. ܘܐܦ ܡܥܟܪܐ ܡܚܝܢ ܗܘܝܬ. ܐܟܡܐ ܢܬܚܢ ܡܟܠܐ. ܢܩܘܦ
ܢܘܦ ܟܕ. ܡܟܣܢܐ ܕܐܝܬܝ ܐܠܗܘܬܗ. ܡܪܢܐ ܐܚܝܕܘܬ ܕܐܠܗܝ.
ܢܦܫܝ ܐܝܟ ܐܚܝܕ ܕܐܠܡܐ ܒܝ ܕܐܬܟܠ܀ ܒܥܠܗ ܡܢܬܗ. ܕܝܡܐ
ܢܫܡܐ. ܕܢܦܫ ܗܘܐ ܡܢܡܐ. ܠܐ ܒܝ ܠܕܟܝ. ܕܒܝ || ܐܚܘ ܡܗܝܡܢܐ 56
ܗܘ ܠܫܡܝܐ ܬܠܬܐ. ܒܝ ܕܡܢܐ ܒܝ ܡܠܘܬܐ ܐܢ ܕܐܝܟܠ. ܐܠܐ ܡܢ ܕܡܢܐ
ܕܠܐ ܠܕܟܝܐ. ܘܡܢ ܐܢܐ ܠܗܘ ܕܠܐ ܡܢܐ. ܕܡܢܐ ܕܐܡܗܬܐ ܒܫܡܫܐ
ܗܘ. ܘܐܡܪ ܕܝܢ ܒܫܡܫܐ ܗܘ. ܕܡܢܗ ܕܢܦܫܗ ܟܕ ܫܘܪܝܐ ܗܘ.

---

188 C ܒܐܝܪܘܗܝ ܒܐܦܘܗܝ ܥܡܗ — 193 C ܘܐܦ — 196 A ܐܚܪܢܗ — 199 C ܒܗܠ
202 C addit ܝܢ post ܗܘ — 203 A ܕܚܫܝܒܝܢ — 204 AB ܥܘܕܪܢܐ
205 C ܡܚܡܐ — 213 B ܐܝܪܐ, C ܐܪܝܐ — 214 B ܐܝܪܐ, C habet ܟܠ pro ܟܠ
222 C ܡܢ — 233 C ܡܟܣܢܘܗܝ — 235 C ܒܗܠ — 241 B ܡܬܡܠܟܘܢ
245 deest in C.

ܡܪܝܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܫܠܝܛ ܒܐܠܗܘܬܗ. ܡܢ ܐܡܬܐ ܢܫܡܬܐ ܚܝܬܐ ܢܣܒ ܠܗ. ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܗ ܟܠ ܦܓܪ. ܐܝܟܢܐ ܦܓܪ ܐܠܗܐ ܠܗܘ. ܘܝܗܒ ܠܗ ܕܢܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܫܠܛ || ܠܗܢܐ ܠܟܠܗ. ܕܢܨܒܬ ܘܢܒܗܠ. b
ܫܢܝܐ ܚܝܬܐ ܕܝܗܒ ܠܝ. ܡܫܡܠܝܐ ܐܢܫ ܦܓܪ ܗܘܐ. ܬܫܡܫ ܕܝܢ ܠܗܘ ܕܡܫܬܪܐ ܐܢܫ ܗܘܐ. ܡܫܡܠܝܐ. ܕܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܗܘܬ. ܦܝܪܘ ܐܦܝܐ. ܗܘ ܦܫܝܛܐ ܠܗ. ܘܐܡܐ ܠܗܘܢ. ܐܡܐ ܕܦܫܝܛܐ ܦܫܝܐ ܗܘܬ. ܕܠܒܫ ܐܦ ܠܗ ܦܓܪܐ. ܕܐ ܕܡܫܝܚ ܚܝܢ ܐܠܗܘܬܗ. ܫܠܡ ܘܐܫܬ ܠܗ ܕܟܝܢܗ. ܠܡܫܬܡܫܘ ܠܗ ܦܓܪܐ. ܘܐܦ ܐܠܗܘܬܗ. ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ ܦܘܠܚܢܐ. ܠܒܝܬ ܕܡܫܒ ܗܘܦܩܗ ܬܫܡܫ. ܕܗܝ ܐܦ ܠܗ ܢܫܐ ܘܬܫܡܫ ܡܫܡܠܝܘ. ܕܡܢ ܗܘ ܬܫܡܫܬܐ. ܡܘܬܐ ܕܐܕܡ. ܕܠܒܫ ܡܢܝܢ ܠܗ. ܠܡܪܝܐ ܕܫܠܡܗ. ܐܦ ܗܘ ܕܝܢ ܫܠܐ ܐܬܬܝܗܒ ܡܢ ܬܡܢ. ܢܦܫܐ ܕܝ ܠܗ ܦܓܪܐ. ܠܠܡܬܚܐ ܡܢ ܐܕܡ. ܘܡܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܐ ܠܗ ܐܝܠܢܐ. ܐܦ ܦܢܝܐ ܕܡܫܚ ܦܘܠܚܢܐ. ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫ. ܦܬܓܡܐ ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܡܫܡܫ. ܕܫܡܫܬ ܡܠܟܐ ܦܐܠܗܘܬܐ. ܢܦܘܩ ܡܫܝܚ ܠܐܝܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܫܝܚ ܗܘܐ ܕܐܕܡ. ܕܐܬܡܫܡܫܬܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫܝܢ. ܘܡܢ ܐܠܗܐ. ܡܫܝܚܐ ܦܢ ܢܦܫܐ ܐܠܐ ܐܘ ܡܢ ܐܕܡ. ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܐܕܡ ܠܦܓܪ. ܕܠܐܕܡ ܡܫܡܫܝܢ
ܦܘܠܚܢ ܗܘܐ. || ܘܡܫܡܫܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܚܐ ܗܘܐ. ܡܢ ܕܐܕܡ ܗܘܐ ܡܫܡܫ ܠܗ. 55
ܕܡܫܡܫ ܐܕܡ. ܡܫܠ ܡܫܠ ܠܗ ܠܗ ܡܫܡܫܝܢ. ܠܡܘܬܗ ܦܐܠܗܘܬܐ ܕܐܬܡܫܡܫ. ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܗ ܡܫܡܫܢܐ. ܦܘܠܚܢܐ ܘܫܠܡܐ. ܡܢܐ ܗܘܐ ܕܐܕܡ. ܦܓܪܐ ܘܐܪܥܐ. ܡܢܝܢ ܗܘܐ ܐܝܟ. ܡܫܡܫܘ ܦܓܪܐ ܫܡܫܐ ܘܪܘܚܗ. ܠܗ ܢܦܫܐ ܠܟܠܗ. ܡܫܡܫܐ ܡܢ ܠܢܦܫܗ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܢܦܫܗ ܘܐܘܦ. ܬܫܡܫ ܕܝܢ ܦܓܪܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܐܦ ܦܬܓܡܐ ܠܗ ܕܦܬܓܡܐ ܐܠܗ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܘܡܫܡܫ ܡܢܗ. ܫܡܫܐ ܦܬܓܡܐ ܫܠܡ

---

123 AB addunt ܒܗ post ܐܡܬܐ, C habet ܒܗ ܒܝܕ pro ܢܣܒ ܠܗ 125 C addit ܦܓܪܘ post ܦܓܪ 140 C ܒܫܘܒܚܐ 144 C ܕܒܗ ܐܦ ܐܢܫ ܘܐܢܫ, ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ 152 B ܘܡܫܡܫܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ 153 C ܘܐܦ 156 C ܡܫܡܫܐ 160 B ܫܡܫܝܢ ܫܡܫܐ 168 C addit ܦܓܪܐ post ܡܫܡܫܝܢ 173—174 C ܐܢܫ ܐܦ ܘܐܬܐ. ܗܘܐ ܒܗ ܦܓܪܐ 175 AB addunt ܠܗ post ܘܪܘܚܗ 180 B omittit alterum ܠܡܫܡܫܢܐ 183 ܫܠܡ

ܡܬܦܫܩܐ ܗܘܬ. ܦܬܚܬ ܠܫܢܐ ܕܢܐ ܗܘܐ ܫܡܥ ܠܟ. ܒܪܚܡܐ
ܕܐܒܘܗ ܒܫܡܝܐ. ܠܐܡܪܝܢ ܡܠܟܘܬܟ ܐܚܝܢ. ܒܪܚܡܐ ܕܐܘܟܝܢܗ
ܐܡܬܝ ܠܟ. ܠܡܠܟܘ ܥܠ ܦܘܡܢ ܠܐܘܪܟ. ܕܫܡܥܬܐ ܡܢ ܡܠܐܘܗ.
ܒܪܚܡܐ ܕܐܒܪܬܐ ܐܬܦܪܣܘ. ܫܠܚ ܐܢܝ ܦܘܪܫ ܥܠܝܢ ܕܡܟܐ. ܠܒܪܢܝܫܐ
ܫܪܘܢ ܣܓܝ ܢܦܫܗ ܡܢ ܐܝܕܝ. ܦܪܘܩܘܗ ܕܐܘܪܚܐ. ܡܫܬܠܚ ܗܘܐ
ܠܟ. ܕܡܠܟ ܟܠܗ ܥܠܡܐ. ܠܡܫܝܚܐ ܘܐܦܢܐ. ܒܟܡܢܐ ܡܪܝ ܥܒܕܘܗ
ܡܢܫܐ ܠܟ. ܕܚܙܐ ܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܥܒܕ. ܘܚܫܒܐ ܕܚܘܐ ܗܘ ܡܢܗ
ܗܘܬ. ܗܘܐ ܗܘܐ ܗܘ ܐܬܠܗܝܬܐ. ܠܗ ܫܒܚ ܐܦ ܡܥܒܕܢܘܬܗ. ܕܐܬܚܙܝ
ܕܐܒ. ܡܢ ܟܠ ܦܠܛܪܐ ܐܝܟܪܐ. ܡܢ ܠܟ ܡܘܕܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ.
ܕܚܫܒܐ ܘܥܡܠܐ ܣܓܝ ܠܟ ܐܚܘܕܝܢ. ܘܡܫܝܚܗ ܕܥܡܠܝܢ. ܠܥܘܠ
ܐܝܬܘܗܝ. ܕܡܢ ܗܘ ܒܪܢܫܘܬܗ. ܠܐ ܡܬܡܠܠܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܢܛܪܗ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ.|| ܐܦܣܩܬ ܐܦ ܐܦܪܘܣܝܬ. ܕܡܠܟ ܐܝܟ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܡܠܟܐ 54
ܡܠܟܐ ܡܢ ܠܥܠܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܡܠܟ ܢܦܫܗ. ܐܠܐ ܫܠܛ ܥܠܝ. ܗܘ ܗܘ
ܡܠܟ ܘܐܠܗܐ ܡܠܟܐ. ܢܛܝܪ ܦܬܓܡܐ ܡܫܝܚܐ ܘܕܡܝܐ. ܗܘܐ ܐܝܟ ܘܢܝܫܐ
ܘܡܝܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܗܘܝܘ ܠܟ ܦܘܩܕܢܐ. ܘܕܝܢܐ ܠܦܬܘܗܝ.
ܐܝܟ ܡܢ ܦܠܛܝܢ. ܕܠܐ ܠܟ ܐܡܬ ܫܠܡ ܦܬܓܡܐ ܠܥܒܕܝܢ. ܐܠܐ ܠܥܡܝ ܢܦܫܐ
ܦܠܚܘܬܐ. ܕܐܠܐ ܥܠܝܗܘܢ ܕܝܢܐ ܥܠܘ. ܡܢ ܫܠܡܐ ܡܟܝܠ ܘܐܠܥܠܡ.
ܕܐܠܐ ܐܠܐ ܠܟ ܐܠܗܘܬܗ. ܕܗܘ ܐܦܪܝܢ. ܘܐܠܗܐ ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܦܬܓܡܐ.
ܠܥܠܡ ܗܘܐ ܥܠ ܦܬܓܡ ܗܘܢ. ܘܠܐ ܕܫܠܡܘ ܫܠܡ ܦܬܓܡܐ ܥܠܡܝܢܐ.
ܢܦܫܐ ܥܠ ܠܗ. ܡܠܟܬܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܡܪܝܐ ܘܦܘܩܕܢܐ. ܡܢܝܢ ܘܡܠܟܐ ܠܟ.
ܐܡܪܝܢ ܐܡܪܝܢܗ ܘܡܠܟܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܡܠܐ ܕܝܢ ܢܦܫܐ ܕܐܠܐ. ܐܡܪܝܢ
ܡܪܝܐ ܡܢ ܦܬܓܡܐ. ܘܡܠܟܐ ܡܪܝܐ ܠܟܠܢܐ. ܠܡܠܟܐ ܥܠ ܥܠ ܗܘ ܕܐܦܝܢ.
ܦܬܓܡܝܗܘܢ. ܠܐ ܕܐܦܝܢ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܗܘ ܢܥܒܕ ܠܟ ܦܘܪܫܐ
ܕܠܟܘܢ. ܡܠܐ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܦܘܪܫܗ ܕܠܟܠܗܘܢ. ܦܬܓܡܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܒܗܘ

---

63 BC ܡܫܬܒܚܘܬ 64 C ܒܪܚܡܐ 65 A ܐܠ ܒܢܘܡܘܣ ܥܠ ܕܡܟܐ, C ܫܠܚ ܦܘܪܫ ܥܠܝܢ ܕܡܟܐ 72 C ܡܬܪܡܝܢ 73 C omittit ܗܘ 84 C omittit ܕܫܡܝܐ 102 C ܕܐܦܪܘܣܬ 114 C habet ܕܝܢ pro ܡܢ

XXXIX.

ܗ ܡܐܡܪܐ ܥܠ ܡܠܟܐ܀

53 ܡܫܬܥܝܢ ܐܚܝܐ. ܩܕܡ ܐܡܪܐ. ܘܗܘ ||ܐܝܟ ܠܚܪܢ. ܐܝܟ ܕܢ ܡܢܗܘܢ.
ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܚܝܐ ܡܫܡܠܝܐ ܐܝܬ. ܘܐܦ ܗܘ ܡܠܟܐ ܩܕܡ ܐܬܪܗ. ܗܘܐ ܠܗ
ܠܘܬܗ ܩܘܡܐ. ܕܫܡܠܝܐ ܐܝܬ ܐܘܪܚܗ. ܡܢ ܐܚܝܢ ܥܠ ܥܡܠܗ.
ܡܚܝܐ ܡܠܟܐ. ܛܘܒܝ ܓܝܪ ܩܢܝܢܝ ܐܝܬ ܗܘܐ. ܚܝܝ ܡܚܝܐ ܡܘܬܐ
ܕܡܠܟ. ܠܒܢܝܐ ܐܦ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ. [ܠܡܫܡܠܝܐ:] ܚܙܝܢ ܕܐܦ
ܡܬܢܝܚ ܕܡܫܡܠܝ ܚܝܝ ܡܠܟܗ܀ ܡܠܟܐ ܡܠܟܗ. ܕܓܝܪ ܕܐܡܪܬ. ܡܢ
ܚܕ ܡܘܬܐ. ܠܠܟ ܩܕܡ ܡܠܟܐ. ܡܠܟܗ ܓܠܝܐ ܠܫܘܒܚܐ ܘܢܝܚܐ.
ܐܦ ܐܚܝܢ ܐܚܝܬܗ. ܘܐܦܢ ܟܠ ܡܠܟܐ ܘܡܪܟ. ܘܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܡܠܟ
ܐܡܪ. ܠܘܬܗ ܟܠ ܚܘܪܐ ܫܒܝܐ. ܕܐܡܪܬ ܠܡܠܟ. ܚܝܝ ܡܠܟܐ ܡܠܟܗ
ܐܝܬܗ. ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܗܘܘ. ܘܗܘ ܗܡܐ ܕܐܡܪܬ ܩܕܡܝܐ ܘܐܬܐܘܢ܀
ܩܕܡܝܐ ܕܐܡܪܬ. ܐܡܪܐ ܙܟܝܐ. ܟܠ ܡܪܘܡܗ. ܩܕܡܝܐ ܡܠܟܗ. ܠܗ ܕܝܢ
ܐܝܟ ܡܢܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘܬ ܓܝܪ ܡܠܟ. ܬܡܢ ܡܫܡܠܝܐ ܐܘܟܠ ܠܗ. ܙܟܝܐ ܓܝܪ
ܙܟܝܐ ܕܡܠܟܐ. ܐܚܝܐ ܩܕܡܝܐ ܠܡܠܟܗ ܗܘܘ. ܗܘܐ ܚܝܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ.
ܕܚܝܐ ܠܠܟܘܢ. ܠܡܠܟܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܐܠܗܐ. ܐܚܝܢܐ ܠܡܠܟܐ ܐܚܝܢ.
40 ܘܠܡܠܟܝ ܕܡܠܟܐ ܡܢ ܩܘܡܐ ܡܠܟ ܠܗ܀ ܡܠܟܘܬܐ ܙܟܝܐ. ܗܘܐ
b ܗܘܐ ܡܫܡܠܝ. ܡܢ ܩܕܡܝܐ ܗܘܐ. ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܐ|| ܡܠܟܐ ܙܟܝܐ
ܠܟܠ ܟܠ ܡܠܟܐ. ܕܐܝܟ ܩܘܡܐ ܡܠܟܘܬܐ، ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܘܕܡܟܐ.
ܐܘܪܚ ܟܠ ܡܠܟܐ ܓܠܝܐ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ. ܚܝܐ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܗܘ
ܚܠܦ ܐܡܪܐ ܘܠܚܡܐ. ܩܕܡܝܐ ܚܝܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܬܡܢ ܕܝܢ ܠܟܠܗ ܘܐܝܟ
ܠܡܠܟܘܬܝ܀ ܠܡܠܟ ܗܘܐ ܕܝܢ. ܚܝܘܗܝ ܠܡܠܟܐ. ܕܡܫܡܠܝܐ ܗܘܘ.

XXXIX. Inscriptio in BC est: ܥܠ ܡܠܟܗ   6 B ܘܐܦ, C ܐܦ   13 C ܘܐܦ   14 Unitha deest in C.   23 B ܚܙܝܐ   26 B ܙܟܝܐ   32 C ܕܡܠܟܐ   40 BC habent ܗܘܐ pro ܠܗ, B ܡܠܟ   41 C ܗܘܐ ܠܟ ܠܡܫܡܠܝ   43 C ܗܘܬ   A. 55 ܠܡܩܒܠ

ܐܠܝܢ ܦܬܓܡܝܢ ܡܢܗܐ ܩܪܝܒ ܠܗ. ܒܗܘ ܫܠܝܐ ܕܒܗ ܐܬܟܢܫ. ܐܡܬ
ܐܪܙܐ ܕܡܦܩܢܘܬܝ. ܘܐܬܟܣܝܘ ܕܗܘܐ ܒܡܥܪܬܐ. ܡܛܠܗܢܐ ܓܝܪ ܕܒܡܥܪܬܐ ܗܘܐ.
ܐܢܬܝ ܐܥܠܝܢ. ܕܐܬܩܒܪ ܬܠܬܐ ܒܡܥܪܬܗ. ܗܘ ܡܠܟܐ ܐܪܙܢܐ
ܦܪܘܩܗ. ܡܛܠ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܩܒܪܐ ܘܫܒܪܐ ܒܬܘܣܦܬܗ܀ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ
ܡܪܘܐ. ܡܨܥܝܢ ܕܐܪܙܐ ܗܘ. ܡܢ ܩܕܡ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟ ܓܝܪ ܕܗܘܐ ܓܒܪܐ
ܐܠܐ ܡܠܐܟ. ܘܡܢܗܘܢ ܠܗ ܠܟ ܡܪܢ. ܐܬܐ ܓܝܪ ܩܪܝܒ ܗܘܐ ܠܗ.
ܒܗܘ ܫܠܝܐ ܕܒܗ ܡܥܪܬܐ ܗܘܐ. ܟܠ ܩܪܝܒ ܓܝܪ ܕܗܘܐ. ܡܠܐܟܐ
ܥܡܗ. ܐܪܙܐ ܗܘ ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܗܘ. ܬܠܬܐ ܓܝܪ ܗܢܘܢ ܕܐܬܩܒܪ ܗܘܐ.
ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܒܟܠ ܥܡܗ܀ ܬܠܬܐ ܕܐܬܐ. ܡܫܡܫܢܐ
ܗܘܐ. ܡܢ ܒܪܝܬܐ. ܕܠܗ ܐܬܟܢܫ. ||ܒܗ ܓܝܪ ܫܒܝܬ ܫܪܝܪ ܗܘܐ b
ܡܠܟܐ. ܡܪܘܡܐ ܡܢ ܗܘ ܩܪܝܐ. ܗܘ ܐܝܬ ܠܒܐ ܢܗܘܐ. ܡܫܡܫ ܗܘ
ܡܢ ܒܪܝܬܐ. ܒܡܢܐ ܡܫܡܫ ܡܢܝܢ ܬܠܬܐ. ܗܘܝܢ ܐܬܡܠܝܢ. ܡܬܟܢܫܝܢ
ܗܘ ܕܐܬܐ. ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܠܗ ܡܠܐܟܝܢ. ܟܠ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܠܐܟܝܢ ܡܫܝܚ
ܡܢ ܫܡܝܐ܀ ܟܠ ܬܫܡܫܬܐ. ܕܐܬܐ ܗܘ ܡܫܡܫ. ܡܬܟܢܫܝܢ.
ܘܡܬܩܪܒܝܢ. ܐܝܟ ܓܝܪ ܡܢܗ ܐܪܙܐ ܘܡܫܝܚ. ܠܐ ܡܢܐ ܩܪܝܒ ܠܗ
ܐܪܙܐ. ܕܡܬܩܒܠܗ ܐܬܟܢܫ. ܕܠܐ ܗܘ ܙܥܪܐ ܒܡܫܪܝܢ. ܘܐܦ
ܡܫܡܫܝܢ ܠܗܝܡܢܘܬܐ. ܙܕܩ ܠܬܫܡܫܬܐ. ܡܫܡܫ ܗܘ ܠܗܘܢ ܒܫܡܝܐ.
ܡܫܡܫܝܢ ܬܠܬܐ ܠܐܬܐ. ܡܫܡܫ ܗܘ ܠܗܘܢ ܕܡܬܟܢܫܝܢ ܐܬܟܢܫ܀
ܡܢ ܬܠܝ ܠܗ. ܗܘ ܬܫܡܫܬܐ. ܠܐ ܕܡܫܡܫ. ܐܠܐ ܕܫܡܝܐ. ܡܫܡܫ
ܓܝܪ ܐܦ ܠܫܡܫܬܐ ܦܠܚܐ. ܢܦܠ ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܬܩܪܒܘܬܐ. ܕܬܫܡܫܬܐ ܠܗ
ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܕܠܐ ܠܗ ܗܘܐ ܬܫܡܫܬܐ.
ܗܘ ܕܫܡܝܐ. ܘܐܦ ܡܫܡܫܢܐ ܒܫܡܝܐ. ܐܬܐ ܠܗ ܬܠܬܐ ܠܬܫܡܫܬܐ. ܗܘܐ
ܡܫܡܫ ܬܠܬܐ ܠܗ ܕܡܢ ܬܫܡܫܬܐ܀

---

91 C ܡܪܢܐ 98 C omittit ܠܗ 100 C omittit ܒܗܘ ܫܠܝܐ 101 C ܒܗܘ 110 C ܒܡܠܟܘܬܐ 118 C ܒܡܠܟܐ 125 C ܕܡܬܚܫܚܘܬܗ 128 BC ܐܪܙܐ 129 C ܡܪܝܡ ܗܘ ܒܗܘ، ܗܘ 131 C ܡܪܝܡ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܕܡܬܚܫܚܘܬܗ 136 AB omittunt ܓܝܪ 137 C ܡܥܪܬܗܘܢ 138 C ܡܠܬܗ
144 C ܕܡܢ ܗܘ ܠܡܫܡܫ

ܐܦܠܐ. ܡܢܗܘ ܐܣܟܐ ܠܐܬܪܥܘܬܗ. ܐܢܐ ܒܒܠܒܠ ܢܫܡ ܐܢܐ. ܘܒܗܢܐ
ܠܟ ܗܘ ܡܢܝ. ܠܐ ܡܢܝ ܐܢܐ ܩܕܡ ܡܬܦܠܣ. ܬܡܝܪܐ ܦܢܝܗ. ܦܠܦܠ
b ܠܟܠܐ ܠܐ ܬܫܒܘܚ. ܦܢ ܩܕܡܝܬܐ ܡܬܡܠܐ. ‖ܐܬܒܛܝܐ ܘܡܬܦܬܚ ܦܬܡܘܢ
ܦܬܝܐ ܐܢܐ܀ ܡܢܕ ܐܟܠܐ. ܗܘ ܡܬܦܬܚ ܐܢܐ. ܕܟܠܗ ܟܠܗܘܢ.
ܡܫܚ ܦܢܝܬܐ. ܡܠܝܗ ܐܣܪܐ ܕܐܬܡܛܪ ܐܦܠܐ. ܕܩܕܝܫܬܐ ܐܢܐ ܘܥܠܝܢܐ
ܐܢܐ. ܗܘܦܐܡܠ ܩܕܡܠܝܢ ܠܟ. ܫܡܥܬܐ ܠܗܢܐ ܕܐܦܢܐ ܐܢܐ. ܦܢ ܫܘܠܛܢܝ
ܡܫܡܠܝ. ܬܡܣ ܠܐ ܡܬܦܢ. ܡܢܗܣ ܗܘ ܕܟܠܗ ܦܬܪܘܗ. ܦܠܟܠܘܐ ܗܘ
ܩܕܡܬܐ ܐܢܐ. ܕܦܢ ܠܦܬܐ ܗܘ ܠܡܢܡ ܗܘ ܦܠܡܫܡ ܘܡܬܡܬܦܢ܀
ܠܡܦܬܐ ܢܫܒܚ. ܩܕܡ ܦܠܐ ܦܬܪܝܢ. ܐܦ ܠܟܠܗܝܢ. ܡܢ ܦܠܐ ܫܘܦܪܝ.
ܡܪܦܐ ܦܫܬܐ ܡܠܬܐ ܐܢܐ ܦܬܡܘܢ. ܦܠܐܙ ܠܒܪܐ ܠܐ ܗܘܐ. ܬܫܡܘܢ ܗܘ
ܘܡܬܐ ܦܠܫܘܕ. ܕܫܒܚܘ ܡܢ ܦܠܐ ܫܘܦܪܝ. ܗܪܐ ܐܪܟܐ ܕܦܪܝܟܐ.
ܠܒܘܠܐ ܚܪܐ ܦܢܗ. ܦܘܪܩܗ ܐܡܬܐ ܕܦܪܘܩܐ ܗܘ. ܐܘ ܠܡܬܡܐ ܬܫܡܫ
ܠܗ. ܘܐܦ ܠܒܠܐ ܗܘ ܬܫܡܐ ܠܡܬܡܘܢ ܕܦܬܡܬܐ܀ ܠܫܘ ܦܢܝܬܐ. ܠܟܠ
ܫܡ ܦܡܠܐ ܦܠܠܦ ܢܗܠ. ܠܡܦܠܡܘ. ܐܢܐ ܕܡ ܕܦܬܬܐ ܫܘܬܬܐ ܣܗ
ܠܟ. ܠܡܗ ܕܟܬܐ ܘܡܦܠܐ ܠܟ. ܠܟܠ ܫܘܒܚܐ ܕܐܬܪܟܡ. ܦܠܟܐ ܠܗ
ܘܬܡܝ ܐܦ ܠܗ. ܦܢ ܠܗܒ ܕܬܡܗ ܦܢ ܡܠܦܢܡ. ܢܡܟܐ ܗܘ ܢܘܫܗ.
ܫܘܡܐ ܗܘ ܕܡܟܬܐ ܘܢܘܪܝ. ܦܦܣ ܠܟ ܕܐܦܠ ܘܐܫܘܗ. ܡܢܕ ܬܫܘܐ
52 ܗܘܢܐ ܕܐܒܠ ܦܠܡܚܗ܀ ‖ܦܢܐ ܕܟܬܐ ܦܗ. ܦܠܐܟܐ ܕܬܡܘܐ. ܣܠܦ
ܬܘܣܠܝ. ܕܐܦܪܐ ܦܘܕܡܠܘܗܝ. ܘܐܡܠܐ ܕܗܘܐ ܡܫܐ ܦܬܬܐ ܦܢܗܝ. ܠܟܒܪ
ܐܢܐ ܩܕܡܝ ܬܫܘܐ. ܩܕܡܝ ܦܗܪܝ ܡܦܪܟܘ. ܕܫܘܡܠܗ ܠܐܟܠܗܘܟܘ.
ܠܐ ܠܙܗܝ ܐܘ ܦܢ ܦܠܟܠܐ. ܠܟ ܠܗܦܪܘ. ܦܘܡܘܪܟܘ ܩܠܫܗ ܘܐܫܒܠ.
ܦܢ ܠܗܒ ܬܫܦܣ ܦܠܬܬܟܝ. ܦܢ ܢܡܕܪܘ ܗܘ ܢܘܬܠ ܐܢܐ ܠܟܠܗ ܠܬܡܝ܀
ܦܠ ܕܐܬܠܬܡܘܗ. ܠܐ ܗܘܘ ܦܡܪܐ. ܕܡܬܪ ܐܦܠܘܗܝ. ܦܡܪܐ ܕܬܡܘܐ.

---

25 C ܩܕܠܒܐ 31 ܡܬܦܐܠ B. 32 C ܗܘ ܡܢ 33 C ܘܡܬܦܐܠܒܐ
35 C ܫܘܦܐ 39 B ܡܬܦܐܠܬܐ 40 C ܠܡܢܡ ܘܡܬܡܬܦܢ 43 C ܘܐܦ
44 C ܬܫܘܐ 45 C ܘܡܬܡܬܦܢ ܐܢܐ ܦܫܬܐ ܦܫܬܐ ܡܪܦܐ 48 B ܫܘܦܪܝ,
C ܬܫܘܐ 57 B ܠܡܦܠܡܘܗ 59 B ܘܡܦܠܐܬܐ 61 C ܘܐܦܝ 64 C ܫܘܡܐ
ܕܐܘܪܝ ܘܡܟܬܐ 69 C ܫܘܠܝ 70 C ܐܦܪܐ 71 B ܦܬܬܐ 78 C ܦܢܝ
79 A ܢܡܕܪܘ, C ܠܬܡܘܐ 83 C ܦܡܪܗ

ܠܒܢܝ̈ܐ ܕܝܫܘܥ. ܐܘ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܢܦܫܝ ܠܟ. ܚܙܝ ܗܘ ܡܬܟܡܪܐ
ܕܥܘܡܪܐ. ܕܗܘ ܡܠܟܗ ܐܦ ܡܠܟ ܠܟܘܢ ܒܡܠܟܘܬܗ܀ ܦܘܩܕܢܐ ܡܢܗ.
ܡܪܝܐ ܕܐܢܩܒ̈ܢ. ܐܢܐ ܚܛܝܐ. ܗܘ ܕܥܒܕܐ ܐܢܬ. ܫܒܘܩܐ ܕܦܘܪܢܐ ܡܢܗ
ܕܐܢܩܒ̈ܢ. ܐܢܐ ܐܡܪܐ ܕܠܟܘܢܐ. ܡܢܗ ܕܠܐܒܝ̈ ܢܘܗܪܐ. ܐܢܐ ܗܘܠܟܐ
ܕܥܘܡܪܐ. ܗܘ ܕܥܒܕܐ ܘܗܘܝܬ ܢܦܫܝ. ܗܘܝܘ ܡܫܡܫܢ. ܐܦ ܕܠܫܒܚ
ܘܠܬܫܡܫ. ܐܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܐܡܪܢܐ. ܕܬܒܠܥ ܠܚܛܗ̈ܝ ܚܘܒܠܐ ܕܐܢܐ ܐܡܪܬܗ܀|| 51
ܐܠܗ ܐܢܬ ܗܘܐ. ܚܠܦ ܐܡܪܢܐ. ܦܫܛ ܐܝܕܝܐ ܗܘܝܬ. ܕܒܛܠܐ ܕܙܕܩ.
ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܫܘܥ ܢܦܫܗ ܡܬܠܝܐ ܗܘܐ. ܕܚܙܝ ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ ܐܠܗܐ. ܡܫܡܫܢܐ
ܕܐܠܗ ܘܐܡܪܗ. ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܫܒܚܐ. ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܢ ܠܗ.
ܘܐܠܗܘܬܗ. ܠܟܘܠܗܘܢ ܡܫܡܠܝܢ ܐܘ ܐܡܪܗ. ܠܚܝ ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܐܢܐ.
ܠܟܠܗܘܢ ܐܦ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ ܡܢܝܢ ܐܢܐ܀

XXXVIII.

ܚ ܥܠ ܡܠܟܐ܀

ܡܠܐܟܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܒܗܘܢܐ ܒܡܫܘܚܬܐ ܘܡܢ ܚܝ ܥܕܡܐ. ܡܫܡܠܝܢ
ܡܢܗ. ܡܠܟܐ ܡܢܗ ܗܘ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܐܢܐ ܡܢܝ ܐܢܐ ܐܘ
ܐܠܗ. ܡܠܐܟܐ ܘܪܘܚܐ ܒܟܠ ܢܦܫܐ. ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܐ ܒܟܠ ܥܕܡܐ. ܒܥܘܬܪܐ
ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܟ ܠܗ. ܥܕܡܐ ܠܡܫܡܫܢ. ܐܢܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܥܡܐ ܗܘܝܐ.
ܥܠ ܥܡܐ ܕܝܫܘܥ ܡܠܟܐ. ܕܡܫܝܚܗ ܕܐܠܗܐ ܘܐܒܘܗܝ ܠܡܠܟܘܬܐ. [ܠܡܠܟܘܬܐ:]
ܥܒܕܘ ܕܐܢܫ ܥܕܡܐ ܕܝܫܘܥ ܒܡܫܝܚܗ܀ ܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟ ܗܘ. ܡܠܟ
ܡܢܗ. ܘܐܢܐ ܡܢܝ ܚܝ. ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ. ܡܢܗ ܡܠܟܘܬ ܐܠܗܐ ܕܚܝܐ

---

117 BC ܐܡܬܟܡܪܐ 118 C ܘܐܦ 128 C ܗܘ ܡܫܡܫܢ 130 C ܐܡܪܢܐ ܐܠܗܐ 131 C ܥܘܡܪܐ sine ribui. 133 C ܡܢܝܢܐ 134 BC ܢܐܐ 136 C ܗܘܡܫܡܫܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ et ܡܠܟܐ ܗܘܐ 142 BC ܐܡܪܗ 144 BC ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ, C ܘܐܦ

XXXVIII. Inscriptio deest in C. B habet: ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܝܫܘܥ ܒܡܫܝܚܗ
4 C ܘܡܫܡܫܢ 13 C ܘܡܫܡܫܢܗ 14 Tota unitha deest in B.
19 B omittit ܒܟܠ ܐܠܗܐ

ܕܬܒ ܐܡܪܢ ܘܐܬܡܗ ܒܠܘܫܟܬܗ܀ ܫܪܝܐ ܒܡܫܟܠܘܬܐ. ܠܗܘܢ ܫܘܪܝܬܐ.
ܕܐܝܟ ܬܡܝܗܐ. ܡܢ ܩܕܡܝܬܐ. ܘܫܪܝܐ ܓܙܪܬܐ ܕܐܬܒܠܒܠܗ ܘܐܬܝܒܗ. ܗܘܐ
ܘܒܬܪ ܕܓܙܪܬܐ ܒܡܫܚܬܐ. ܕܓܙܪܬܐ ܡܬܩܢܐ ܟܠ ܫܒܪܗ. ܕܡܬܪܝܬܐ ܟܠ
ܒܢܬ ܐܘܪܚܗ. ܟܠܗ ܠܡܢ ܕܡܝܬܐ. ܘܕܩܝܡܬܐ. ܕܐܦ ܫܬܝܢ ܓܙܪܬܐ
ܡܟܝܟ. ܕܠܐ ܡܘܬܐ ܐܝܬ ܐܠܗ. ܡܟܠܗ ܕܡܘܬܐ ܡܫܘܐ ܕܒܪܝܬܐ܀
ܚܘܒܐ ܐܬܚܙܝܬ. ܕܫܢܬ ܐܠܗ. ܒܡܢܝܢܐ ܒܡܕܪܫܐ. ܕܡܘܡܫܝܢ ܗܘܘ.
ܒܡܠܬܗ ܠܠܒܠܒ ܡܢ ܢܩܦ ܗܘܐ. ܕܠܐ ܡܡܠܠ ܩܕܡܐ ܬܢܝܢܐ. ܣܢܝܐܝܬ
ܕܬܪܝܢ ܩܡܐ ܬܢܘܗܝ. ܕܟܠܗ ܘܒܠܒ ܬܠܘܬܗ. ܕܐܫܬܠܗ ܬܚܘܬ ܡܢ
ܟܬܒܐ. ܒܡܒܪܐ ܕܙܒܢ. ܕܐܬܐ ܒܡܠܬܗ ܡܢ ܢܩܦ. ܒܡܘܠܬܗ ܩܢܝܐ ܬܡܬ
ܫܬܝܢ. ܐܦ ܡܘܬܐ ܐܬܠܐ ܢܒܐ ܒܬܫܒܚܬܗ܀ ܗܘܝܐ ܗܘ ܓܙܪܬܐ.
ܓܙܪܬܐ ܕܐܒܪܗ. ܕܐܬܬ ܕܒܪܬܐ. ܟܠ ܡܫܡܫܢܐ. ܩܕܡܝܬܐ ܕܗܘܝ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܡܘܬܐ. ܗܘܝܐ ܢܣܒܝܢ ܐܬܚܙܝܬܗܘܢ. ܗܘܕܥܬܐ ܕܓܙܪܬ ܡܥܠܐ. ܗܘ
ܓܙܪܬܝܢ ܩܠܠ ܡܥܡܠܝܢ. ܐܦ ܐܢܐ ܗܘܝܢ ܢܩܠ. ܟܠ ܒܢܝܬܗ. b
ܕܗܘ ܠܟܠܗܝܢ ܕܐܬܦܠܣ. ܒܪܝܫ ܗܘ ܕܫܠܗ ܐܬܒܠܒܠܐ. ܒܫܝܢܗ
ܡܢܝܢ ܠܡܘܬܗ ܕܐܬܓܙܪܬ܀ ܗܘܝܐ ܫܠܡܐ. ܕܗܘܐ ܡܫܚ ܐܢܐ. ܠܟܠܗ ܐܢܫܐ.
ܒܫܡܝܢܝܬܗܘܢ. ܒܣܘܟܐ ܠܟܠ ܗܘ ܡܠܗ ܠܗ ܒܟܠܗ. ܕܡܢܐ ܕܡܫܡܫܢ
ܡܬܝܐ ܠܡܘܬܐ. ܒܚܕܐ ܐܢܬ ܗܘܝܐ ܬܫܡܥܐ. ܘܟܠ ܒܟܫܘܪܐ ܡܫܡܥܐ.
ܘܡܠܬܗ ܡܢ ܕܢܗܡܪ ܠܗ. ܗܘܐ ܬܠܬܗ. ܕܐܫܬܬܗ ܠܡܘܬܐ ܒܟܫܘܪܗ.
ܕܗܘ ܡܠܐ ܕܙܪܥ ܡܪܝܐ. ܡܓܙܪܬ ܠܗ ܘܡܢܩܦ ܩܕܡܝܐ ܕܒܓܘܗ܀ ܐܘ
ܐܦ ܡܪܐ. ܒܗܘ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܛܠܬܐ ܡܠܐܟܐ. ܡܫܒܚ ܠܡܢ. ܒܓܙܪܬܗ
ܕܡܘܬܐ ܐܘ ܐܦ ܩܕܝܫܘܬܐ. ܫܠܝܐ ܘܓܠܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܐܘ ܐܦ ܗܘܝܢ
ܟܠ ܡܘܬܐ. ܕܡܢܙܪܐ ܗܘ ܠܗ ܓܘܐܪܐ ܗܘ. ܡܟܝܢܐ ܐܬܝܢܐ ܠܡܢܙܪܐ.

---

53 C ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ 59 C habet ܗܘ pro ܗܘܐ 64 C habet ܫܪܝܢ pro ܫܬܝܢ 66 C ܡܙܕܗܪܢܐ 74 A ܕܠܒܪ ܘܠܓܘ 79 C ܘܐܦ 85 C ܒܡܟܐ ܕܢܣܒܝܢ 90 A omittit ܕܐܬܦܠܣ 92 C ܒܫܡܫܝܢܘܗ ܘܡܫܡܫܝܢ 97 C ܒܠܒܗ 100 C ܒܟܠܗܘܢ 102 C ܡܫܠܛܢܗ 103 C omittit ܕܐܫܬܬܗ ܠܡܫܡܫܢܘ 110 B ܐܘ ܡܫܠܛܢܐ 114 B ܐܘܟܝܢܐ, C omittit ܠܡܢܙܪܐ

XXXVII.

ܩܠ ܡ̈ܠܬܗ ܒܪ ܡܠܟܗ ܀

ܡܫܟܚܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܘܬܐ ܠܣܛܢܐ. ܕܚܙܐ ܣ̈ܗܕܐ ․ ܕܐܬܠܒܟܘ ܗܘܘ. ܘܐܡܪ ܡܘܬܐ ܠܗ ܣܟܠܐ ܠܡܠܬܟ. ܫܒܩ ܗܘܐ ܣ̈ܗܕܐ ܘܠܡܪܕܟ. ܐܢܐ ܕܫܡܥܬ ܫܒܩ ܐܢܐ. ܣܒܪܬܐ ܠܟܠ ܐܢܐ ܐܫܪܒ. ܥܣܩܐ ܐܢܐ ܠܟ || ܩܛܠܝܐ. ܒܬܫܘܒܚܬܗܘܢ. ܕܥܘܬܕܝܢ ܠܫܒܘܩܝ b
ܢܬܚܫܒܘܢ. ܐܦ ܢܗܘܘܢ ܠܝ ܬܪܥܐ. ܢܦܫܐ ܕܩܛܠܝܐ ܡܫܒܚܐ ܐܢܐ ܘܠܒܫ ܐܢܐ. [ܠܒܘܫܐ:] ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܒܘܫܗ ܕܢܦܫܝ ܒܫܘܠܡܗ ܀ ܡܫܒܩ ܐܢܬ. ܠܝ ܠܡܦܪܩ. ܢܦܫܝ ܚܘܒܬܗ. ܠܝ ܠܡܦܪܥܘ. ܗܘܐ ܠܗ ܓܡܝܪܐ ܐܢ ܗܘ ܕܫܒܩ. ܚܠܐ ܠܚܝܐ ܠܝ ܐܚܪܢܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܠܡܦܪܥ ܥܡܘܪܐ. ܘܥܒܕ ܡܘܬ ܐܦ ܠܫܒܝܩܐ ܗܘ. ܦܘܩܕܐ ܕܐܚܪܢܐ ܬܪܝܢ ܠܥܠܡ. ܡܘܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܢܦܫܐ ܢܦܫ ܦܪܘܚܝܢ ܕܢܦܫܝ. ܕܡܫܬܥܐ ܩܠܐ ܕܝܠܝ. ܕܠܗ ܡܫܒܚܐ ܘܓܢܒܐ ܘܩܛܠܗ ܩܕܡ ܚܘܒܗ ܀ ܕܠܐ ܦܐ ܗܘܠܗ. ܗܘ ܦܠܚܘܬܐ. ܕܡܫܒܚ ܗܘܐ ܠܝ. ܩܕܡ ܐܠܗܐ. ܘܫܡܫ ܠܟܠܗܘܢ ܐܦ ܡܠܟ ܘܡܠܟ. ܕܡܫܒܚ ܠܗ ܦܩܕܬ ܐܝܟ ܗܕܐ. ܕܡܫܒܚܐ ܐܝܟܢܐ ܒܚܝ ܫܡܗ. ܘܐܚܪܐ ܠܡܫܚܐ ܚܕܐ ܦܠܚܐ. ܗܕܐ ܗܝ ܕܗܘܬ ܐܘ ܕܠܡܫܚܐ. ܠܡܫܪܐ ܗܝ ܠܝ ܠܡܥܒܕ. ܕܐܝ ܗܕܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܗܝ. ܕܡܫܒܚܐ ܐܝܟ ܡܫܒܚ ܗܘܬ. ܐܦ ܐܢܬ ܕܫܠܝܛܢܐ ܗܘ ܢܛܪ ܐܢܐ ܀ ܬܪܝܢ ܐܝܟ ܐܢܫܝܢ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ. ܬܫܒܚܬ ܡܠܟܘ. ܕܗܘ ܐܠܗܐ. ܐܡܪ ܫܡܥ ܕܠܡܫܬܥܝܐ ܬܫܒܚ
50 ܐܚܕ||. ܘܐܡܪ ܠܡܘܬ ܕܐܝܟܢܐ ܬܐܡܪ. ܗܐ ܐܝܟ ܡܫܒܚܬܗ ܒܫܘܠܡܗܐ.
ܘܐܝܟܢܐ ܡܫܒܚ ܠܡܦܪܥ. ܬܪܝܢ ܠܚܘܫܒܝ ܕܐܢܐ ܡܫܒܚܐ. ܐܫܬܟܚܬ ܦܗ. ܒܫܘܠܡܐ ܘܡܫܒܚ ܬܫܒܚܬܗ. ܠܡܫܒܚܐ ܡܫܒܚܬܗ ܫܒܚ. ܠܡܫܒܚ

XXXVII. C omittit ܡܠܬܗ ܩܠ   4 C ܕܐܬܠܒܫܘ   12 C ܬܪܥܐ   22 C ܘܡܗܘܢ ܦܠܚ   34 C ܡܘܬܐ   40 C omittit ܗܘ   46 C omittit ܐܚܕ   47 C ܗܐ ܐܝܟ ܡܫܒܚܬܗ ܒܫܘܠܡܐ   50 C ܐܫܬܟܚܬ

ܡܫܡܠܝܐ. ܘܐܦܢܝ ܕܗܘܐ ܠܟܠܡܕܡ، ܟܠ ܠܗ. ܫܠܝܛܘܬܗ ܕܝܠܗ ܢܝܚܡ
ܡܘܠܕܐ ܗܘ. ܕܡܫܝܚܐ ܢܦܫܗ ܡܢܗ ܕܡܫܐ. ܘܟܡܐ ܕܐܦ ܡܫܠܡ
ܠܟܠ ܟܠܗ. ܗܘ ܚܝ ܘܡܬܩܪܒ ܡܬܢܝܗ. ܟܠ ܡܠܟ ܠܗ. ܘܡܬܢܝܗ ܐܝܟܢܐ
ܠܥܘܠܡܝܢ. ܐܦܝܢ ܡܢܗ ܘܦܫܩܗ. ܕܡܫܝܚܝܘܬܗ ܢܦܫܗ ܢܗܘܐ
ܠܡܠܟܘܬܗ܀ ܐ ܢܦܩ ܠܗ. ܢܦܫܗ ܕܡܪܐ. ܡܢܐ ܕܡܠܟܐ. ܡܫܡܫܢ
ܡܕܡܫ. ܡܢܗ ܕܚܝ ܚܝܐ ܘܢܦܫܗ ܐ ܠܗ. ܢܠܒܟ ܗܘܐ ܕܐܢܫܐ
ܐܠܐ. ܡܢܗ ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܚܝܠܗ. ܘܐ ܢܦܫܗ ܕܐܦ ܐܠܗܐ ܐܠܐ. ܗܘ
ܢܦܫ ܡܠܦܢܘܬܗ. ܕܐܘܕܐ ܢܟܢܫ. ܕܐܢܫܐ ܐܠܐ ܐܦ ܐܠܗܐ ܐܠܐ. ܕܐ
ܠܢܦܫ ܡܫܝܚܐ || ܒܢܦܫܗ. ܢܦܫ ܡܫܐ ܚܠܦ ܥܠܝܗ ܐܢܫ ܠܢܦܫܐ܀ 49
ܢܦܫܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܢܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܢܗ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܗܘܡܢܐ ܗܘ
ܠܗ. ܗܐܕ ܗܘܡܢܐ ܐܝܟ ܕܝܢ ܠܗ. ܕܡܢܗ ܗܘ ܠܡܫܡܥ ܡܢ
ܡܫܡܠܝܢ. ܐܡܝܢܐ ܕܚܝ ܡܢܐܠܗ. ܡܢ ܡܢܗ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܗ، ܫܡܝܐ.
ܗܘܡܢܐ ܡܘܡܢܐ ܡܡܠܟ ܠܗ. ܡܢܗ ܕܐܝܟ. ܡܢ ܡܢܫܡ ܐܡܠܟ
ܟܠ ܡܢ. ܘܐܡܠܟ ܕܐܡܠܟ ܡܡܠܟܘܬܗ. ܐܠܐ ܡܠܟܝܢ ܐܦܫ ܡܫܡܠܐ
ܒܡܫܝܢܘܬܗ܀ ܡܠܟܝ ܫܡܐ. ܐܝܟ ܘܐܠܟܠ. ܡܢܗ ܕܡܫܐ. ܐܝܟ
ܐܡܝܢ. ܘܡܢ ܠܚܝܠܐ ܕܫܡܥܐ ܠܗ ܗܘܐ. ܠܚܘܫܒܐ ܘܕܡܝܐ ܕܗܘܝܐ.
ܠܗܝܢܐ ܘܡܠܟܐ ܫܡܝܐ. ܠܫܡܝܐ ܘܡܢܗ ܐܝܠܐ. ܚܝܘܬܐ ܠܗܝܢܐ
ܕܡܫܝܢܐ. ܡܘܡܢܐ ܗܘܬ. ܡܢܐ ܡܘܡܢܐ ܕܐܦ ܗܘܡܢ. ܡܘܡܢܐ ܐܢܐ
ܡܠܟ ܠܗ. ܠܡܩܒܠ ܘܫܡܐ ܕܟܠ ܢܦܫܐ ܘܠܫܡܗ܀

---

191 A ܠܡܐܪܐ 194 C ܘܡܬܢܝܗ ܡܝܬܐ ܕܐܠܥܘܠܡܝܢ 202 C ܕܦܪܘܩܢܐ
203 C post ܡܢܗ addit ܠܗܘܢ 204 C pro ܠܗܘܢܫܡܥܢ habet ܠܡܬܪ
207 C ܕܐܦ 209 C ܐܢܫ 217 C ܗܘ ܗܘ et ܡܫܡܠܢ ܡܠܟ 220 C
habet ܠܟܠܗ pro ܟܠ ܟܠ 228 C omittit ܕܗܘܐ 229 C ܘܫܡܐ 230 C
ܘܠܟܠܗ .

ܩܢܝܐ ܗܘܐ ܝܗܒ. ܠܥܒܕܐ ܦܠܚܝ ܡܪܝܡܐ. ܠܗ ܐܣܬܠܩܘ ܡܠܐܟܐ ܐܢܐ.
ܠܥܠܡܝܢ ܟܠ ܡܫܬܐܠܐ. ܕܗܘܐ ܗܘ ܠܟܡ ܢܘܗܪܐ. ܐܠܗܝ ܐܠܗܝ. ܐܝ
ܐܝܟ ܦܩܕ ܫܡܝܐ ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܢܣܒܗ ܡܪܝܡܐ. ܕܐܬܠܡܝܢ|| ܐܦ 48
ܡܫܠܡܢܘ ܫܡܝܐ܀ ܡܠܟܐ ܠܥܠܡ. ܡܠܐܟܝ ܩܕܝܫܘ. ܘܡܠܟܘ ܕܒܢܝ.
ܢܦܠ ܥܠܘ ܥܡܗܘܢ. ܕܡܢܝܐ ܘܓܙܪ ܐܠܗܝ ܡܚܪܐ ܫܘ ܫܘ. ܘܓܙܪܬܐ
ܠܥܡܠܐ ܐܝܟܘܢ. ܥܡܗܘܢ ܕܡܢ ܩܕܡܘܗܝ ܠܐ ܢܗܘܐ. ܐܦܪܫܗ ܗܘܐ ܥܠܘ
ܠܐܒܗܬܐ. ܡܢ ܠܡܪܐ ܕܠܟܠܗ ܗܘܐ ܘܐܦܫܗ. ܩܕܡܝܐ ܠܐܘܪܚܗ. ܕܗܘ
ܡܢܐ ܕܠܥܠ ܐܚܝ. ܢܦܫܗ ܩܕܡܝܐ ܘܒܬܪܗ ܫܢܝܐ. ܬܗܘܐ ܕܐܦܪܘܫ
ܐܠܗܘܢ ܠܥܡܝܐ ܥܠܘ܀ ܥܠܝ ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܠܗ. ܡܥܕܢܗ ܕܡܢ ܥܡܐ.
ܐܡܪ ܡܠܟܐ. ܕܚܕܝܐ ܠܒܝ ܠܗ. ܗܘ ܝܗܒ ܐܡܪܐ ܕܡܫܝܚܝ ܡܗܘܐ ܠܗ.
ܡܢ ܥܠ ܩܠܝ ܕܥܡܐ. ܡܢܗ ܡܢܗ ܩܕܡ ܥܡܪܐ. ܟܠ ܬܪܬܐ
ܚܕܐ ܠܗ ܕܥܡܗ. ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܠܒܪܬܐ. ܥܕܡܐ ܠܥܡܗ. ܩܕܡܝܐ ܠܥܡܪ
ܘܐܡܪ ܥܠܝ. ܗܘ ܐܡܪܐ ܡܚܪܐ ܚܒܠܐ ܠܗ. ܗܢܘܢ ܕܐܝܟ ܦܘܩܕ ܡܚܪܐ
ܕܡܠܟܝ ܗܘܐ܀ ܡܠܬܗ ܕܥܡܗ. ܠܗ ܡܘܠܕܐ ܗܘ. ܝܠܕܬ ܠܗ
ܫܒܘܗܝ. ܝܗܒ ܡܢ ܡܠܬܗ. ܗܠܝܢ ܡܠܬܐ ܕܗܝ ܡܠܬܗ ܗܢܐ ܠܗ.
ܥܡܠܬܗ ܕܥܠܡܐ ܫܒܐ ܐܢܐ. ܒܡܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܡ ܐܢܐ. ܕܬܫܒܘܚܬ
ܬܫܐ ܡܫܒܚܐ ܐܢܐ. ܥܡ ܫܘ ܗܘܐ ܠܟܠܐ ܩܕܡܝܢ. ܐܚܝ ܘܠܫܡܗ. ܗܘܝܐ
ܐܝܟ ܥܡܝ|| ܡܠܬܗ. ܟܠ ܬܪܬܝܢ ܕܥܡܗ ܕܥܡܗ. ܩܕܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܪܐ b
ܗܘܬ ܕܐܬܐ ܐܠܗܝ܀ ܐܘܪܚ ܐܚܘܕ. ܬܪܬܝܗ ܕܥܡܗ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܩܕܡܐ.
ܕܬܠܬ ܡܠܬܗ. ܐܡܪܐ ܕܢܦܫܗ ܕܩܕܡܪ ܟܠ ܥܒܕܝܢ. ܕܡܢ ܡܢܗܘܢ
ܕܠܗܝ ܫܒܬܐ. ܥܠ ܢܡܘܣܝ ܠܥܡܝܢ ܦܠܚܝ. ܗܢܐ ܕܐܝܟ ܠܥܡܠܝܐ
ܬܚܝ. ܫܡܗ ܫܡܝܐ ܟܠ ܠܗ ܠܥܡܗ. ܘܐܚܝ ܩܕܝܫܘܗ. ܡܢ ܐܠܗܐ
ܘܐܡܪ ܠܗ ܦܘ. ܬܘܒ ܫܡܝܐ ܕܐܡܪ ܥܠܘ. ܠܥܡܝܐ ܕܥܡܗ ܡܪܝܡܐ
ܘܩܕܡܝܐ܀ ܡܠܬܐ ܚܝܐ ܗܘܐ. ܠܡܪܐ ܥܡܗ. ܠܐ ܡܫܒܚܬܐ. ܫܠܡ

---

135 ܥܠܘ ejiciendum videtur. 138 C ܕܡܫܡܠܘܢ 142 C ܥܠܘ
148 A ܠܐܕܐ 150 C ܡܢ ܥܡܗ ܩܕܡܝ ܕܥܡܠܐ 152 C ܠܗ ܥܡܝ ܬܪܬܝܢ ܠܗ
ܥܡܥܡ 153 C ܠܒܪܬܐ 163 C ܕܥܡܗ ܐܦ 166 C ܕܥܡ 177 C ܥܡܗ
182 C ܕܥܡܗܘ 183 C ܠܥܡܗ

ܕܢܦܫܗܘܢ. ܘܡܫܚܗܘܢ ܕܐܪܥܐ ܠܐ ܫܠܝܐ. ܫܢܝܐ ܗܘܘ ܕܢܣܬܪܩܘܢ ܠܗ ܐܢܘܢ.
ܘܐܢܐ ܡܬܒܪܟ ܕܐܬܚܫܒܬ ܠܟܪܝܐ܀ ܩܒܠܗ ܗܕܐ. ܐܘ ܡܢ ܡܠܬܗ. ܘܐܣܝܗ
ܠܡܘܬܗ. ܕܗܘ ܦܠܚ ܕܐܪܒܥ. ܫܒܪܐ ܕܡܬܚܫܒܐ ܕܐܝܟ ܐܠܗܘܬܗ. ܗܐ
ܟܠܗ ܠܡܫܟܚܗ ܘܡܢܝܢܗ. ܫܠܝܐ ܕܩܢܐ ܐܝܟ ܕܟܠܗ. ܘܐܢܫ ܩܢܐ ܩܢܝܢܐ
ܠܐ ܠܢܝܐ. ܡܬܚܫܒ ܡܬܚܫܒ ܗܘܐ ܡܐܡܢܝܢ. ܟܠ ܗܘ ܕܐܡܝܢ. ܩܕܡܝܟܘܢ ܐܘ
ܢܦܫܗ. ܟܠܗ ܟܢܫܐ ܫܘܡܠܝܐ. ܕܐܫܘܝ ܕܟܠܗ ܕܦܬܟܪ ܩܕܡ ܐܬܪܐ܀
ܕܩܕܡ ܕܐܝܟ ܡܬܪܢܝ. ܕܠܐ ܐܬܬܟܠ. ܕܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ. ܠܗ ܟܠ ܩܢܘܡܐ.
ܣܩܘܒ ܐܝܟ ܘܐܟܡܐ ܠܐ ܐܠܗܐ ܕܐܪܥ. ܟܠܗ ܡܪܐ ܟܠܗ ܐܢܘܢ. ܐܦ
ܠܡܟܐ ܕܢܫܒ ܢܘܟܝ. ܬܣܒܪ ܡܢܗ ܘܟܠܗ ܐܢܘܢ. ܘܐܝܟܢ ܕܟܠܗܘܢ.
ܟܠܗ ܘܐܬܟܠܗ. ܡܬܚܫܒܐ ܕܫܠܐ ܬܪܝܢ ܟܠܗ. ܫܬܩܐ ܗܘܐ ܗܘܐ
ܡܟܡܟ. ܕܟܠܐ ܠܗ ܠܗ ܐܬܟܠܗ ܠܡܫܟܢܐ܀ ܡܢܗ ܕܐܫܟܚ. ܫܐ || b
ܕܡܟܐ. ܘܠܬܪܝܢ ܩܪܝܢ. ܠܟܠܗܘܢ ܦܪܐ. ܗܘܢܐ ܣܓܝܐ ܕܐܘܡܝܢ ܥܡܗ
ܢܟܠܗܘܢ. ܡܬܪܬܝܢ ܐܝܟ ܣܘܪܐ. ܐܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܫܩܠ ܐܢܐ. ܟܠܗܘܢ
ܘܡܢܦܩܢ ܐܢܐ. ܡܦܩܢܐ ܡܢ ܩܕܡܝܗܘܢ. ܦܩܕܐ ܡܢܩܝܢ. ܩܛܠܐ
ܗܘܦܟܐ ܠܟܠܝܢ. ܠܬܪܝܢ ܠܒܠܝܢ ܦܟܠܝܢ ܩܕܡ. ܡܛܠܬܐ ܪܘܚܐ ܕܩܛܠܐ
ܠܟܠܗܘܢ܀ ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܟܬܒܬ. ܐܡܪ ܩܕܡܐ. ܡܢܝܢܐ ܘܡܢܝܢܐ. ܩܠ
ܢܣܩܘܢ. ܬܫܪܐ ܕܟܐܢܐ ܕܐܬܟܢܫܬ. ܐܦ ܠܬܪܝܢ ܐܬܝܢ. ܢܫܡܐ
ܘܠܡܪܐ ܘܡܢܡܪܐ. ܫܠܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܠܟܠܢܐ. ܘܟܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܠܡܫܟܢ.
ܐܘ ܡܢ ܡܢܝܢܐ. ܕܡܬܚܫܒ ܗܘ ܡܬܟܠܗ ܟܠ ܥܠ. ܘܐܦܩܘ ܐܢܫ
ܐܢܫ ܟܠ. ܕܗܘܐ ܡܠܟܐ ܬܪܝܢ ܘܐܡܪ ܩܕܡ ܟܠܗܘܢ܀ ܕܟܠܐ ܗܘܟܠ
ܕܝܢ. ܕܐܡܪ ܘܐܫܪܐ. ܠܐ ܐܝܟ ܐܠܗ. ܫܡܥ ܩܠܐ. ܐܦ ܠܐ ܩܕܡܟܘܢ

---

65 C ܡܫܡܫܐ, B ܠܣܪܩܘ, BC ܡܠܟܐ 66 B ܠܟܢ ܐܢܐ 68 B ܘܡܢ
70 C ܗܝ 77 A habet ܗܘܐ pro ܐܘ 80 AB habent ܐܝܟ pro ܕܐܝܟ
82 C ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ 83 AB ܠܗܠܝܢ et omittunt ܠܗ 84 C ܕܠܐ
97 C ܕܐܘܡܝܢ ܥܡܗ ܡܟܠܗܘܢ 99 B ܡܟܠܗܘܢ 101 C ܡܢ ܕܩܕܡܝܗܘܢ
103 C ܩܛܠܐ ܡܢ ܕܗܘܦܟܝܢ ܗܘܦܟܐ ܠܟܠܝܢ 104 BC ܡܟܠܝܢ 111 C
ܕܟܐܢܘܬܐ 113 Inde a voce ܠܟܠܝܢܐ lacuna unius folii est in codice B.
119 C ponit ܐܝܟ pro ܕܐܝܟ

ܘܐܫܝܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܒܪܝܗ. ܕܝܠܗܘܢ ܡܠܟܗ. ܥܠܝܗ ܗܘܐ ܩܢܢ
ܐܢܫܐ. ܘܐܪܥܐ ܫܠܝܐ ܗܘܐ. ܒܚܕܐ ܬܘܒ ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܫܬܝܩܘܬܐ.
[ܒܩܕܡܝܬܐ] ܩܕܡ ܕܢܒܪܐ ܘܢܩܢܐ ܒܢܝܐ ܠܒܢܝܢܫܘܬܗ܀ ܐܢ ܐܝܟܢܐ ܐܠܐ.
b ܚܕܐ ܝܘܡܐ. ܐܘ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܡܢ. ܐܘ ܠܚܡܐ ܝܘܡܐ. ܐܠܐ ܩܘܫܬܐ ܚܕ
ܐܠܐ ܚܕ. ܟܠ ܡܢܗܘܢ ܡܢܗ ܗܘܘ. ܠܐ ܡܕܡ ܩܕܡܐ ܘܚܘܝܘܐ.
ܕܗܘܘ ܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡܘܗܝ. ܟܠܗ ܒܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܕܟܠ. ܢܫܡܫܘܢ
ܫܡܫܘܗܝ. ܩܢܐ ܩܕܝܫ ܫܘܒܚܐ ܕܝܠܗ. ܘܡܫܢܐ ܡܢܗ ܠܗ ܩܢܝܢܐ.
ܕܟܠܗܘܢ ܘܡܢܗ ܠܟܠܗܘܢ ܘܠܟܠܟܘܢ܀ ܐܠܐ ܐܢܐ ܕܐܝܬܘ. ܘܠܐ ܫܡܝܐ.
ܗܘܐ ܒܪܘܚܐ. ܩܕܡ ܟܠ ܒܪܝܬܐ. ܠܐ ܟܠ ܡܢ ܡܕܡ ܘܒܪܐ
ܥܠܡܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܡܪܘܡܐ ܕܐܝܬ ܕܥܡܗ. ܘܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܕܥܒܕ ܡܢܗ. ܟܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ. ܗܘ ܕܐܒܝ ܠܗ. ܠܢܘܗܪܐ
ܕܢܘܗܪܐ ܘܫܡܝܐ ܒܗ. ܒܢܘܗ ܡܢܗܘܢ ܘܐܪܥܐ ܒܗ. ܒܗ ܐܪܥܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܕܡܢܗ ܡܠܟܗ܀ ܐܠܐ ܒܝܘܡܐ. ܘܒܥܠܡܐ ܠܒܢܝܢܫܐ. ܘܫܡܫܐ. ܒܟܠ
ܕܢܒܥ. ܢܦܩܐ ܘܡܘܬܐ ܘܚܝܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܡܢ ܒܥܠܡܐ ܒܫܡܝܐ ܘܡܢܗܘܢ.
ܘܒܥܠܡܐ ܒܠܫܢܝܗܘܢ. ܘܐܪܥܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ. ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܝܐ.
ܘܢܦܩ ܠܗ ܒܫܡܗ. ܘܡܢܐ ܕܢܦܩ ܒܗ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ. ܐܢ ܡܢܗܘܢ
ܐܠܐ ܐܘ ܢܦܫ. ܗܘ ܡܢ ܟܠܡܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢܐ ܠܗ܀ ܠܒܢܝܢܫܐ
ܒܢܦܫܐ.|| ܢܦܩ ܠܐܡܪܐ. ܘܐܦ ܡܫܡܫ ܗܘܘ. ܒܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ. ܡܢܗ 47
ܠܒܪܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܒܡܫܡܫܢܘܬ. ܕܐܡܪ ܠܒܪܐ ܢܦܫ ܡܢܗ. ܘܒܫܡܝܐ
ܢܦܫ ܠܐܡܪܐ. ܐܘ ܫܡܝܐ ܢܦܫ ܢܦܫܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝܐ. ܡܢܗ

---

9 C ܘܐܫܝܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܒܪܝܗ   17 C ܒܪܐܢܫܐ   29 B ܠܟܠ   30 AB ܒܪܘܚܐ   32 C transponit ܘܐܒܝ ante ܡܢ ܡܕܡ   36 C omittit ܘܠܐ   42 C ܫܡܝܐ   44 A ܒܟܢܐ, C ܕܢܒܥ   47 C omittit ܒܠܫܢܝܗܘܢ (ut obsoletum, cf. Ephr. ad Gen. 10, 9).   50 AB omittunt ܠܗ   51 C ܕܐܝܬ   58 C ܡܢܗ, A addit ܗܘܘ post ܡܫܡܫ Cod. A habet adscripta in margine paginae 47: اخرج الماء من الصورة وانبع شعبة في البرية
خلق انسان كصورته فخر قومنا وعزنا وعزيزنا وتاج راسنا وجامع
شملنا الغنم العزيز والذهب الابريز والجوهر المريد

ܦܘܡ ܦܘܡܗ ܬܠܬܠܘ ܠܦܬܗ. ܫܒܪܐ ܗܘ ܟܠܝ ܫܡܥ. ܕܫܒܚܬܐ
ܠܫܘܒܚܗ، ܦܢܝ ܠܗ. ܦܐܝ، ܡܪܢ ܗܘ ܟܠ ܐܘ ܦܪܝܫܐ. ܗܘ ܟܠܝ ܡܬܟܪܐ
ܠܡܪܢܐ ܘܦܩܐ ܠܗ܀ ܬܒܥܘ ܗܢܐ. ܡܢ ܦܬܟܘܗܝ ܗܘ. ܡܢܐ ܐܢܐ
ܐܠܦ. ܘܐܡܪܬ ܠܦܬܗ. ܐܡܪ ܫܡܥ ܕܗܘ ܟܠܗ ܫܠܝܐ ܦܟܝܪ. ܗܘ
ܟܠ ܠܦܬܗ ܘܐܦ ܦܠܐܦܡܗ. ܡܢ ܙܟܝܐ ܕܠܡܪܬ ܫܠܝ. ܡܢܝܬ ܟܠܝ
ܐܡܢܐ ܕܠܦܘܬܟܗ. ܐܟܠ ܦܟܠܗ ܟܠ ܠܟܬܝܒܘܗܝ. ܕܐܝ، ܐܠܦܟܠܗ.
ܟܠܗ، ܗܘ ܟܠܗ، ܐܦܝ ܐܠܗܐ، ܟܫܘܠܐ ܘܫܘܐ ܐܟܬܐ. ܟܢܝ
ܕܟܠܗ ܘܟܠܗ ܠܐܡܪ ܡܢܝܢܐ܀ ܦܘܡܐ ܠܟܒܫܐ. ܟܒܪܐ ܘܐܡܪ ܟܠܗ.
ܦܠܠܗ ܐܦܬܐܠܬ. ܕܠܐ ܟܠܡܝ. ܗܐ ܫܡܥ ܠܥܡܬܐ ܘܟܬܟܘܬܐ ܐܠܬ ܗܘ.
46 ܙܐ ܕܗܘܬ ܐܝܟ ܦܫܪܐ. ܬܒܥܘ ܕܐܦ ܗܘ ܡܢ ܦܠ. ||ܥܡܠܗ ܙܢܬ
ܙܟܘܬܗܘܢ. ܠܡܟܬܐ ܕܫܬܩܘܗܝ ܡܢܝܫܐ ܟܠ. ܕܡܪܐ ܗܘܐ ܦܝ. ܦܝ
ܦܠܠܬܐ ܗܘܐ ܦܢܝ. ܐܠܬ ܘܐܠܐ ܟܠܗ ܦܟܠܬܝ. ܘܟܠܗ ܗܘ ܦܠܦܠ
ܠܡܪܬܗ ܕܦܪ ܡܢܡܡ܀ ܦܠܟܝ ܐܢܐ ܕܝܢ. ܐܝ ܦܥܦ ܟܠ. ܗܘ ܫܪܡܠܐ.
ܕܬܠܟܝ ܦܬܡ. ܐܠ ܐܠܬ ܘܟܗܘ ܠܟܦܬܝܗ ܡܢܝ ܟܠ. ܕܪܡܐ ܠܦܠܟܠ
ܟܡ ܪܡܐ. ܘܡܪܝ ܦܘܠܟܗ ܦܡܪܡܠܝ. ܐܪܙܐ ܠܡܫܚܘ ܠܟܪܡܬܐ. ܘܕܟܡܐ
ܠܦܬܟܠ ܦܪܡܠܡܬ. ܐܡܪ ܕܡܟܠܝ ܐܠܬ. ܕܐܝ، ܐܟܠܗܐ ܐܠܬ ܦܠ ܦܟܬܐ.
ܟܫܘܟܐ ܚܘܦܗܘܢ ܘܐܦܟܦܗܘܢ. ܘܗܘܐ ܠܠܫܢܗ ܣܦܪܐ ܕܫܦܟܐ ܕܟܘܬܐ܀

XXXVI.

ܩܠܗ ܕܡܢ ܡܠܟܐ܀

ܡܪܢ، ܐܬܟܒܫ. ܚܝܠܗ ܘܐܚܕܗܘܢ. ܕܡܘܬܐ ܚܝܐ. ܟܪܝܐ ܠܐܪܡ.
ܐܚܕܗܘܢ ܠܡܘܬܐ ܕܢܛܪ ܡܠܟ ܗܘܐ. ܚܠܦ ܐܝܪܐ ܕܦܬܚܠ ܦܬܪܐ.
ܦܠܚ ܟܠ ܦܬܚܗ ܦܡܠ ܐܝܬܐ. ܚܠܦ ܥܡܦܠܐ ܕܐܦܠ ܦܟܠܝ.

---

255 C ܙܓܐ 261 In fine versus addit C ܕܡܝܐ ܡܘܡܝܐ ܟܠ ܀ ܠܥܠܡܐ܀ ... ܡܫܡܐ ܘܐܬܐܘ؛ 266 B ܘܐܟܠܘܬܐ, C ܐܦ ܠܥܡܬܐ ܘܟܬܟܘܬܐ et omittit ܗܘ 268 Post ܬܒܥܘ inserendum videtur ܕܝܢ؛ 280 C ܟܡ ܪܡܐ 281 C ܠܟܠܟܠܗ 282 B ܠܡܫܚܘ 283 A ܦܪܡܠܡܬ 287 C ܠܠܫܢܗ
XXXIV. C ܕܬܪܝܢ ܕܡܢ ܡܠܟܗ 3 C ܚܝܠܗ 4 B ܠܡܘܬܐ, C ܐܚܕ
8 B ܦܠܚܝܢ

ܕܪ̈ܘܡܐ ܟܠܗ ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܘܠܡܫܪ̈ܝܬܗܘܢ܀ ܗܘܐ ܦܬܓܡܐ ܐܠܐ. ܡܢ ܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ.
ܐܦ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܐܦ ܡܢ ܫܘܠܛܢܗܘܢ. ܟܠܗ ܕܝܢ ܠܟܝܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ
ܡܫܒܚܝܢ. ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ ܕܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ. ܫܡܫ ܗܘ ܠܗ ܠܡܠܟܐ
ܡܫܡܠܝܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܟܠܗ ܡܢ ܫܘܠܛܢܗܘܢ. ܬܘܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܐܘ ܐܠܦ.
ܐܘܚܕ ܡܫܠܡܢܐ. ܡܢ ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܠܦܝ̈ܢ. ܟܠ ܫܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܝܢܐ. ܟܠܗ
ܕܒܚܝ ܡܫܠܡܢ ܕܥܡܡܐ ܡܟܠܟܠܐ܀ ܠܥܡܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܡܢ ܐܠܗ ܝܗܒ. ܘܡܠܟܐ
ܡܫܡܠܝ. ܡܠܟܗ ܒܝܬܗܘܢ. ||ܟܕ ܝܗܒ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗܘܢ A 45a
ܝܠܕܐ. ܘܟܕ ܐܘܠܦ ܐܡܪܬ ܠܗ ܕܝܠܟ. ܡܢ ܗܘܢܐ ܕܡܘܬܐ ܡܫܬܒܪ.
ܕܡܢ ܕܫܠܗ ܠܗ ܢܦܫܟ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܥܘܡܪܗ ܡܢ ܠܒܪ. ܝܗܒ ܠܗ
B 48a ܠܒܪܐ. ܠܟ ܡܘܕܐ ܐܢܐ ܘܡܠܟܝ ܐܘܠ||. ܠܟ ܡܫܠܡܢܘܬܗܘܢ ܐܢܐ ܡܫܠܡ.
ܕܠܟ ܡܫܠܡ ܐܦ ܠܟ ܡܫܠܡ ܡܫܠܡܢܝܢ ܗܘܐ܀ ܫܡܠܝܗ ܕܡܫܠܡ. ܐܡܪ
ܟܕ ܐܠܗܐ. ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܗ. ܘܠܥܡܐ ܕܐܝܟ. ܡܢܗܘܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ
ܘܐܬܥܡܠ. ܫܡܥܘܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܡܥܕܠܐ. ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܗ ܐܦ ܗܘܐ. ܕܫܡܥ
ܕܢܘܕܐ ܠܡܫܡܠܝܐ ܗܘ. ܕܫܡܫܘܢ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܐܡܪ ܐܢܐ ܫܘܒܚܐ.
ܘܗܘܕܝ ܫܡܫ ܕܝܠܗ ܠܗ. ܟܕ ܐܡܪ ܗܘܐ ܘܟܕ ܫܡܥܐ. ܘܫܡܥܬ ܠܗ
ܡܢ ܕܝܠܢ ܘܠܒܝܬ ܘܐܬܡܠܠ܀ ܫܡ ܕܝܢ ܦܘܡܐ. ܕܫܡܥ ܠܗ ܡܢܗ.
ܗܘ ܡܫܡܠܝܢ ܠܗ. ܡܐܡܪ ܡܢ ܦܠܓ. ܟܕ ܝܗܒ ܡܢܗܘܢ ܫܘܡܠܝܗ ܘܫܡܠܝܬ.
ܕܐܫܬܟܚ ܫܘܡܠܝܗ ܘܕܝܢ. ܗܘܬ ܕܫܡܠܝܗ ܡܫܠܡܐ ܕܐܫܡܥ. ܕܐܬܝܗܒ ܗܘܐ
ܕܡܫܠܡ ܡܫܡܥ. ܗܘܐ ܐܠܐ ܡܫܡܠܝ ܠܗ. ܡܐܡܪ ܡܢ ܦܠܓ. ܐܘ ܠܗ
A 45b ||ܡܫܠܡܢ ܝܠܕܐ ܡܢܗ. ܐܘ ܕܝܢ ܡܢܟ ܗܘ ܡܫܠܡ. ܗܘ ܐܚܝ
ܐܦ ܠܗ ܘܠܟܠܗ ܡܫܡܠܝ܀ ܘܟܠܗ ܡܫܡܠܝܐ. ܡܠܐ ܘܐܡܪܬ. ܫܒܝܚܐ ܗܘ
ܐܠܐ. ܕܫܡܠܝ ܥܠ. ܢ ܝܗܒ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܗܘ ܝܗܒ ܠܟ. ܡܫܡܠܝܐ
ܡܠܟܐ ܢܦܫ ܗܘܐܬ. ܟܕ ܡܫܠܡ ܡܠܟܐ ܡܫܠܡܐ. ܘܐܡܪ ܗܘ ܡܫܡܠܝ ܕܝܠܗ ܪܘܚܝ.

---

183 B habet ܗܘ pro ܗܘܐ   193 C omittit ܡܫܡܠܝܘܬ   196 B post ܟܠܗ addit ܢܦܫ   200 B ܕܠܒܝܫܘܬܗܘܢ   205 AB ܟܕ   207 AB ܥܡܪܐ   209 C ܗܘܐ ܡܫܡܠܝܢ ܕܡܫܡܠܝܐ ܐܝܟ ܡܠܐ ܕܠܟ   211 C ܡܥܕܠܐ   216 C ܫܡܥ ܘܐܦ   218 A ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ, C ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ   222 C ܡܫܡܠܝ   226 C ܦܢܐ   233 C ܠܗܘ   238 C ܕܡܠܟܐ   240 AB ܡܫܡܠܝܘܬ   243 AB ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ

ܓܒܪܐ ܗܘ ܒܫܡܗ. ܐܡܢܐ ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ ܐܝܠܝܢ. ܒܡܐ ܕܫܠܡܐ ܕܠܗ
ܐܠܐ ܠܗ. ܬܠܡܝܕܘܗ ܕܦܓܪܐ ܕܐܠܐ ܒܗ. ܒܪ ܐܘܟܠܐ ܕܡܫܚܐ ܒܡܫܘܚܗ.
B47b ܠܥܘܬܪܐ ܘܠܦܘܩܕܢܐ ‖ ܠܐܘܪܚܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܐܠܗܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܬܝܗ̇.
ܐܦ ܗܘ ܒܡܫܠܡܢܐ ܕܒܝܬܗ. ܐܦ ܒܗ ܒܩܢܝܢܗ ܫܩܠܐ ܗܘܐ ܘܡܫܡܫܐ܀
ܦܘܪܫܐ ܗܘܬ ܕܝܢ. ܐܦ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܒܪ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܕܢܬܒܥ ܗܘܘ
ܠܗ. ܐܢ ܢܗܘܐ ܬܘܒ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ ܒܪ ܐܢܫ. ܒܪ ܡܠܟܘܬܗ ܩܛܠ
ܗܘܬ. ܦܪܝܫܐ ܕܢܡܘܣܐ ܠܗܘܪܩܢ. ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܐܦ
ܡܢܗ ܕܡܢ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ. ܩܕܡ ܩܛܠܗ. ܕܒܪܐ ܐܚܝ ܐܚܘܗ. ܥܒܕ
ܒܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܠܐ ܦܪܫ ܘܐܡܪ ܘܡܠܟܘܬ ܩܕܡ ܫܡܥܝܢ܀ ܚܕܝ
ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܩܕܡ ܐܪܥܐ. ܘܐܦ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܩܕܡ ܩܘܕܫܐ. ܘܩܛܠܗ
ܐܢܘܢ ܩܕܡ ܦܘܩܕܢܐ ܚܝ ܚܝ. ܘܫܡܥܬܗ ܒܫܡܗ ܠܚܝܠܘܗܝ. ܕܢܬܒܪܟܘܢ
ܘܡܠܟܝܢ. ܘܐܦ ܢܬܚܕܬܘܢ ܘܢܬܩܪܘܢ. ܩܪܝܐ ܗܘܘ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܥܒܕܗ
ܘܡܫܡܫ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܩܕܡ ܡܠܟܘܬܗ. ܩܪܝܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ. ܡܫܡܫܐ
ܕܒܗ ܐܬܚܙܝ ܫܠܝܚܐ܀ ܐܦ ܥܠ ܥܘܠܐ ܗܘ. ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ. ܕܢܬܒܥ
ܐܢܫܐ. ܒܪܝܫܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܐܦ ܗܘ ܡܫܡܫܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܬܘܒ ܥܠܘܗ.
ܡܠܟܐ ܕܩܕܡܝܐ ܡܫܡܫ ܗܘܐ. ܡܫܡܫ ܩܕܡܘܗ ܫܠܝܛ ܗܘܐ. ܐܡܪܗ
ܡܫܡܫܘܗܝ ܐܢܫܐ ܗܘܬ. ܠܡܪܕܘܬܐ ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܠܟܠ ܫܡܫܘܗܝ.
ܡܬܪܕܐ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܩܕܡ ܡܫܡܫܐ ܕܟܠ ܠܡܪܕܘܬܐ. ܡܫܡܫܢܐ
ܗܘܐ ܕܐܢܫܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܩܕܡ ܐܢܫܐ ܢܦܠ ܠܗ. ܩܪܐ ܕܡܫܡܫ.
ܡܫܡܫܐ ܕܫܡܫܗ. ܠܗ ܕܡܫܡܫܐ ܗܘ. ܗܘܐ ܩܕܡ ܡܫܡܫܐ ܠܗ ܩܕܡ
ܡܫܡܫܐ. ܕܐܢܫܐ ܘܐܢܫܘܬܗ ܩܕܡ ܐܠܐ. ܕܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܩܕܡܘܗܝ.
ܐܡܪܝܢ ܕܡܠܟܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܘܕܐܬܝܐ ܘܐܦܢܦܫܗ ܠܗܘܢ. ܡܫܡܫܐ ܗܘ
ܠܗ. ܕܡܠܟܐ ܡܫܡܫ ܗܘܬ ܠܗ. ܡܫܡܫܐ ܚܝܠܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܠܐ

---

125 C ܬܠܡܝܕܐ 127 Inde a voce ܬܘܒ usque ad v. 200 (inclusive) lacuna unius paginae est in codice A, quae codicibus B et C sarcitur.
128 C ܐܠܐ ܚܝܐ 134 C ܡܠܟܘܬܐ 138 C ܕܗܘܪܩܢ 142 B ܕܒܪܐ,
144 C ܘܡܫܡܫ 147 C ܐܦ 151 Glossario adde ܠܘܛܐ (maledicus). 152 C ܐܦ 162 C post ܡܠܟܘܬܗ addit ܗܘܐ 167 C ܠܡܫܡܫ 170 C ܕܐܬܚܙܝܬܗ
172 B ܗܘܐ ܗܘ 178 C ܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܡܪܝܢ 180 C omittit ܠܗ

ܠܟ ܕܐܬܐ ܡܢܗ ܒܐܘܠܨܢܗ|| ܀ ܦܫ ܩܢܐ ܒܫܡܥܗ. ܒܫܡܥܐ ܘܐܦܠܚ. 44
ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܠܟ. ܗܢܐ ܬܫܡܫ. ܗܐ ܓܝܪ ܡܫܬܩܐ ܘܐܬܬܐ ܠܡܚܡܘ
ܦܗ. ܐܢܐ ܠܫܒܐ ܐܥܕܐ ܠܟ. ܐܢܐ ܕܗܘܝܬ ܐܚܐ ܠܚܒܠ ܐܢܫ. ܠܚܡܢܬܗ
ܐܘܗ ܠܚܡܣܪܐ. ܣܝܡܬܐ ܠܗܘܢ ܐܡܪܬ ܐܪܥ. ܩܕܡܝܟ ܐܦܝܘ. ܘܐܬܫܠܟܘܢ
ܩܢܐ ܗܟܐ ܐܬܠܝܬ. ܕܗܢܐ ܗܘ ܡܪܡܘܡ ܐܠܗܐ. ܒܪܡܬܐ ܣܓܝܐܐ ܓܒܪܐ ܠܟܠܗ
ܐܠܗܬܐ ܀ ܡܟܝܠ ܡܫܠܐ. ܢܘܗܪܐ ܡܠܟܘܬ. ܐܡܠܝܟ ܘܐܦܝܣ. ܕܐܢܐ ܡܢܟ
ܗܘܝܬ. ܬܫܡܫ ܗܘܐ ܠܟܢ ܩܢܝܐ ܠܟ ܐܝܟ. ܥܫܩܢܗ ܢܘܗܪܐ ܡܟܪܙܐ ܠܟ.
ܫܪ ܡܪܢܐ ܫܒܪܗ ܦܘܡܟ. ܕܫܒܪܬ ܦܘܡܟܐ ܕܫܝܫܬܐ. ܥܡܘܢ ܐܡܪܬ
ܐܦܐ ܒܡܠܟܘܬܟ. ܡܠܟܐ ܗܘ ܩܕܡܝܟ. ܗܢܐ ܢܝܫ ܒܫܠܝܐ. ܐܝܟ
ܕܗܒܝ ܦܬܐ ܠܫܡܪܐ. ܗܒܝ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܒܬܐ ܠܫܡܥܬܐ ܀ ܘܐܦ
ܐܠܗܐ. ܢܒܝ ܠܡܫܟܐ. ܘܐܦܝܣ ܐܝܟܐ. ܘܡܠܟܝ ܫܘܒܚܗ. ܬܘܕܝܐ ܘܒܪܡܬܐ
ܠܦܣ ܦܪܘܩ ܠܟܘܢ. ܒܢܘܗܪܐ ܕܢܘܪܐ ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܒܬܘܕܝܐ ܢܦܫ ܠܟ
ܥܦܝܪܬܐ. ܘܒܝܬܘܬܐ ܝܠܕܬܐ. ܫܒܪ ܦܘܡܟܐ ܕܒܫܠ ܫܠܝܛܢܘܬ.
ܘܒܠܫ ܕܐܢܫܘܬ. ܗܠܝܢ ܘܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܫܡܥܬ. ܣܠܩ ܡܠܘܟܬܐ
ܕܥܠܡܐ. ܢܒܝ ||ܡܪܢܗ ܫܡܫ ܩܕܡܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܀ ܢܦܩ ܠܟ ܠܒܢܬܐ. b
ܐܦ ܐܝܩܪܐ. ܐܡܪ ܒܫܡܐ. ܠܟܠܗ ܝܗܒܗ. ܘܢܒܝ ܠܗ ܠܐܪܥܝ ܗܘܐ
ܫܠܝܛܘܗܝ. ܐܝܟ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܗܘܐ ܩܕܡ ܕܝܠܟ. ܠܝܡܠܟܐ ܓܝܪ
ܕܬܠܬ ܐܢܫܐ. ܒܢܝ ܐܘܠܨܗ ܗܘ ܕܫܡܥܘܗܝ. ܗܢܐ ܠܚܒܫ ܦܠܓܗ ܕܐܡܪ.
ܘܫܪܬ ܠܟܝ. ܕܫܡܥܘܗܝ ܐܦ ܢܟܠܝܢ ܒܗ. ܡܪܢܐ ܗܘ ܒܟ ܘܐܠܗܐ.
ܕܐܠܗܘܬܗ ܒܠܟܘܬܗ ܐܬܪܟܢ ܀ ܣܓܐ ܠܟ ܐܡܪ. ܗܘ ܡܫܒܚܐ.
ܕܙܘ ܩܕܝܫ. ܩܠ ܢܩܫܝܢ. ܡܠܟܘܬܗ ܒܗܝ ܐܠܗ ܠܟ ܘܩܕܝܫ
ܫܪ ܫܪ. ܘܐܦ ܣܪܡܐ ܩܘܡܠܬܗ ܡܪܢܐ. ܕܣܪܐ ܡܟܠܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܩܠܝܬܗ
ܐܣܪܐ ܡܪܢܐ. ܡܫܡܐ ܕܐܪܥܐ ܒܪܝܬܗ. ܥܠܠ ܒܫܡܝܐ. ܘܒܠܟܘܬܗ
ܕܐܠܗܐ. ܒܫܡܐ ܕܝܢ ܐܦ ܠܐ ܒܪܢܬܗ. ܕܫܡܐ ܗܘ ܫܡܝܢ ܡܫܒܚܐ
ܕܫܡܫܘܗܝ ܀ ܢܦܠ ܦܓܪܐ. ܒܫܠ ܦܓܪܝܢ ܗܘ. ܕܐܦ ܫܪ ܕܩܕܝܫ.

---

58 B ܠܡܫܘܫܘ 63 A ܐܡܫܘܢ 77 A ܗܘ 101 A ܠܟܘܢ 107 Inde a voce ܡܫܒܚܐ incipit cod. C. 110 A omittit ܠܟ 111 C ܒܙܠܝܐ 112 C ܕܣܪܐ ܡܟܠܬܗ ܐܠܗܐ 113 C ܘܩܠܝܬܗ ܣܪܢܐ ܒܙܠܝܐ 121 C ܐܦ

XXXV.

ܠܟ ܡܪܝ ܘܠܟ ܡܠܟܘܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܀

ܠܟ ܗܘ ܕܡܪܢܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܐܬܪܐ ܗܘ. ܘܟܬܒܘ ܘܐܬܘ. ܫܬܟܠ ܦܘܡܐ. ܠܟܠ ܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܡܬܡܪܡ ܐܬܪܐ ܒܢܝܢܐ ܒܟܠܗ. ܕܚܙܘ ܕܐܠܗܝܢ ܬܫܘܝ. ܦܪܥܐ ܠܟܠܟܠܗ ܫܦܝܪܐ. ܕܟܠܗ ܡܢܗܘܢ ܕܠܐ ܐܬܦܠܓ. ܢܚܘܡ ܚܕ ܚܕ ܕܐܠܗܘܗܝ. ܦܠ ܡܢܐ ܕܫܒܚܗ. ܚܘܒܐ ܘܫܡܥܘ ܐܬܚܘܝܘ. ܐܦ ܡܠܘܬܐ ܘܬܪܥܐ ܒܝܬܐ. ܘܫܘܒܚܐ ܕܬܪܥܐ ܠܟܠܗܘܢ ܚܘܝܐ. [ܠܡܫܬܐ:] ܠܟ ܦܘܡܐ ܕܥܝܪ ܟܢܫܐ ܘܐܬܐ܀ ܡܢܐ ܚܘܒܐ ܡܬܠܟܠ ܠܟܠܟܠܗ. ܠܟܠܐ ܘܕܝܢܐ. ܘܠܟܗܘܢ ܐܡܪܢ.

b ܕܠܟܠܗܘܢ ܦܪܐ ܕܫܪܪܗܘܢ ܠܡܠܘܗܝ ‖. ܘܟܠܠܗ ܢܦܫܐ ܘܠܚܫܘܒܗܘܢ.

ܘܐܦ ܐܠܗܘܢ ܟܠܗ ܐܘ ܠܚܝܫܘܢ. ܗܘܐ ܬܫܘܝ ܢܦܫܪܘܢ. ܐܠܗܘܢ ܕܚܙܘܢ ܠܡܬܠܡܘܢ. ܫܦܝܪ ܗܘ ܗܦܟ. ܕܐܬܚܘܝܘܢ ܡܢ ܠܚܘܫܒܗܘܢ. ܙܕܩ ܢܨܝܚܐ ܘܗܘ ܕܐܬܩܢ. ܕܗܘܐ ܙܕܩܐ ܕܗܘܝܢ ܕܐܬܐ ܙܕܝܩ ܗܘܐ ܠܟ܀ ܦܪܐ ܗܘ ܗܘܐ. ܡܢ ܦܠ ܦܬܝܚ. ܠܟܠ ܦܪܘܩܢ. ܐܦܢ ܦܘܡܐ. ܐܦ ܢܗܪ ܫܦܝܪ ܠܗ ܗܘܐ ܕܟܢ. ܐܠܐ ܕܐܦ ܡܢ ܬܪܝܨ ܠܗ. ܠܡܪܬܗ ܕܢܗܘܢ ܟܪ ܦܠܐ. ܡܢ ܠܚܝܫܘܢ ܡܢ ܢܦܠ ܠܗ. ܕܡܦܠ ܘܡܪܚܡ ܫܦܝܪܐ. ܢܘܢ ܬܟܝܢ. ܠܟܠܟܠܐ ܢܘܩܦܢ ܘܡܫܟܚ. ܠܚܝܫܘܢ ܕܝܢ ܐܦ ܐܢ ܠܒܘܪܐ. ܕܡܢ ܠܟܠܗܘܢ ܠܫܘܡܐ ܕܢܦܫܐ ܒܫܘܡܠܝܐ܀ ܠܡܣܪܩܗ ܗܘܝܬ. ܡܠܐ ܙܘܥܗ. ܒܟܘܫܪܐ ܦܐܝܐ. ܘܐܦ ܐܬܢܨܚܬ. ܠܟܠܡܠ ܡܬܥܒܕܐ ܠܡܠܟܐ ܬܚܒܠ. ܕܡܫܪܝܬܗ ܐܢܫܘܗܝ. ܦܫܝܛܐ ܬܚܒܠ ܢܫܡܬܐ. ܘܡܥܒܕܗ ܠܐܠܗܐ ܦܫܝܛܐ. ܠܫܘܪܐ ܐܘܦܐ ܫܘܡܠܝܗ. ܦܠ ܦܬܢܝܢ. ܬܘܚܠܐ ܠܗ ܘܐܦ ܐܬܦܠܠܐ. ܢܘܦܐ ܗܘܐ ܒܡܘܩܕܗ ܕܐܬܪܐ. ܕܐܦ ܢܘܦ

XXXV. Melodia deest in B. — A habet in margine ܠܟ ܗܘ ܕܓܒܪܐ
19 B habet ܗܘܪܐ pro ܢܦܐ   27 B ܙܐܕܘܗܝ   34 B ܠܡܪܬܝ   39 B ܠܡܪܝܗ

ܐܣܝܘܗ. ܐܝܟ ܕܠܟܠܟܠܐ. ܐܦ ܕܢܬܐܣܐ. ܠܟܠܗ ܥܠܡ. ܐܝܟ ܕܠܒܢ̈ܝܢܫܐ.
ܕܡܢܐ ܒܪܚܡܐ. ܘܐܬܝܚܕ ܘܐܬܐ. ܡܢܗܪܝܢ ܐܣܝܘܬܐ. ܡܥܒܕܢܘܬܐ
ܬܫܡܫܬܗ. ܬܠܬܝܗ ܒܪܚܡܬܗ ܐܬܩܢܘ܀ ܚܘܒܐ ܫܒܩܗ ܐܠܨܗ.
ܟܕ ܡܫܘܬ ܢܫܡܬܐ. ܡܫܘܕܥܗ ܠܢܟܝܢ. ܠܐ ܫܒܩܗ ܗܘܐ ܚܠܝܨܘܬܗ
ܡܢܗܝܢ. ܐܫܬܐܐ. ܕܬܠܐܫܐ ܗܘܐ. ܡܢ ܫܘܪܗܢܐ. ܫܡܝܐ ܕܢܦܠܐ.
ܘܠܫܘܡ ܕܝܢ. ܐܣܝܐ ܕܢܦܫ. ܫܡܝܐ ܠܗܘܢ ܕܐܚܝ. ܠܟܐܒܐ ܒܟܠ
ܦܓܪܐ. ܕܠܡܚܝܡܐ ܢܦܫ ܢܦܫܗ ܗܘܐ܀ ‖ ܐܦ ܫܒܩܗ ܠܗ ܕܝܢ b
ܠܟܠܡܢܐ. ܐܣܝܘܬܐ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܢܛܪ ܘܐܬܪܫܡ ܐܣܝܐ. ܕܠܟܠ
ܦܓܪ. ܚܙܐ ܡܢ ܦܓܪܗ. ܦܠܚ ܟܠ ܦܓܪܗ. ܘܐܦ ܢܦܫ. ܒܦܓܪܗ
ܘܐܦܝܗ. ܐܣܠܡܢܗ ܡܢܫܡܐ. ܫܡܝܐ ܠܟܠܗ ܫܢܝܐ. ܕܗܘܐ ܗܘ
ܡܛܠ ܘܐܦ. ܦܓܪܐ ܕܢܦܫܐ ܒܫܡܠܝܘܬܗ܀ ܬܫܘܐ ܐܝܠܝܢ ܐܝܟ.
ܘܐܝܟ ܡܢܐ ܕܡܫܡܠܝܘܬ. ܫܘܐ ܗܘ ܗܘܒܠܝ. ܗܦܟ ܒܐܝܕܗ ܠܐܝܟ.
ܘܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܚܝܠܐ ܘܦܐܪܐ. ܕܢܦܫܐ ܫܠܝ. ܕܐܦ ܠܟܠܗ ܐܝܟ ܗܘ.
ܐܦ ܠܒܣܪܐ ܗܘ. ܘܐܣܝܐ ܘܦܓܪܐ. ܫܡܝܐ ܠܦܓܪ ܕܒܪܐ. ܡܫܝܚܗ
ܕܚܠܦܝܢ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܠܘܬ ܣܝܐ ܘܢܦܠ ܐܬܐܣܝܘ܀ ܐܫܬܐܐ ܕܟܠܡܢܐ.
ܒܫܡܐ ܗܘ ܡܪܝܡ. ܠܡܢܐܫܗ. ܫܡܝ ܕܣܦܐ ܐܣܝܘܗܝ. ܠܡܫܡܫܢܐ.
ܠܡܫܡܠܝ ܡܢܝܢ. ܫܡܝ ܫܡܫܢ. ܬܫܡܫ ܕܐܝܟ. ܕܐܦ ܗܘ ܒܟܠܝܢ.
ܦܓܪܐ ܗܘ ܕܐܣܝܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܩܕܡ ܢܦܫܬܗ. ܒܪܝܟܐ ܘܐܫܡܫܬܐ.
ܫܠܐ ܢܦܫ ܘܐܝܟ ܬܫܒܘܚܬܐ܀ ܠܦܓܪܐ ܕܐܬܐ ܒܟܠܡܢܐ. ‖ ܕܐܘܬܐ ܦܓܪܗ. 43
ܠܫܡܝܐ ܫܡܝܐ. ܐܘ ܢܦܫܐ ܡܢܝܢ ܒܫܡܠܝ. ܠܟ ܗܘ ܡܠܝܐ. ܫܪܝ
ܫܡܝܐ. ܒܫܡܘܬ ܫܢܝܐ. ܬܠܬܝܢ ܡܢܝܢ. ܘܬܘܒ ܒܟܠܗ. ܠܫܡܗܘܢ
ܠܟܠܗܘܢ. ܠܦܓܪܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ. ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܡܫܡܫ ܐܘ ܢܦܫܐ ܩܕܡܝ
ܕܐܬܠܝ܀

---

102 B ܕܠܒܪܢܫܐ   105 B ܡܥܕܪܝܢ   111 A ܡܫܘܕܥܗ   127 B ܘܫܡܫ
133 B ܒܐܝܕܐ   134—146 Haec stropha bis exstat in cod. B. Primo enim scriptor per errorem pro vv. 144—146 scripserat vv. 131—133, ideoque maluit, stropham denuo correctam exhibere.   135 B ܕܡܫܠܡܘܬ   137 B ܒܐܝܕܝ

ܡܫܬܪܝܗ܀ ܐܝܟܢܐ ܡܬܚܫܒ ܡܬܚܫܒܢܐ. ܚܙܝ ܐܚܐ. ܕܒܗܝܢ ܠܒܝܬܗ.
ܢܓܕܗ ܘܢܓܕܗ ܘܐܬܦܝܣ. ܕܠܐ ܢܬܠܝܛ ܒܗ. ܥܠܡܐ ܕܗܘܝܢ. ܡܚܝܢ
ܗܘܐ ܠܗ. ܘܚܕܐ ܕܚܕܐ. ܐܝܟ ܬܘܟܠܢܐ ܒܗ. ܐܬܦܝܣ ܘܚܒ. ܗܘܐ
ܡܬܢܨܚ ܡܬܢܨܚܝܢ. ܘܡܫܠܡܝܢ ܠܡܫܬܪܝܢ. ܗܢܘ ܐܠܗܐ ܡܫܠܡܢܐ܀
ܟܠ ܐܝܟܢܐ ܡܫܚܠܦܐ. ܕܗܘ ܦܪܨܘܦܐ. ܕܥܒܕ ܦܪܨܘܦܘܗܝ. ܡܬܚܙܝܢ
b ܐܝܟܢܐ ܡܫܚܠܦܐ. ܕܡܬܚܠܦܢܘܬܐ. ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܢܘ. ܗܘܐ ܡܫܚܠܦ ‖ ܗܘ.
ܡܫܚܠܦܢܐ. ܕܡܫܚܠܦܢܐ. ܐܬܬܫܝܡ ܦܪܨܘܦܐ. ܦܪܨܘܦܐ ܕܥܒܕ ܡܥܒܕ. ܕܥܒܕܢܐ
ܗܘ ܦܪܨܘܦܐ ܦܪܨܘܦܐ. ܘܡܬܪܡܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܠܡܫܬܡܠܝܘ܀ ܐܝܟܢܐ ܕܫܪܝܪ ܕܡܬܚܙܐ.
ܦܪܨܘܦܐ ܡܫܬܪܝܐ. ܡܬܚܙܝܐ ܒܗ. ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܢܘ ܕܗܘܐ. ܗܘܐ ܡܫܬܪܝܢ.
ܡܫܚܠܦܐ ܘܐܝܟܢܐ. ܐܬܚܙܝ ܒܗ. ܡܫܚܠܦܢܘܬܐ. ܕܫܚܠܦܐ ܡܬܚܙܝܢ. ܕܐܬܚܙܝ
ܠܡܫܬܡܠܝܘ. ܫܡܥ ܒܗ ܡܬܚܙܝ ܒܗ. ܕܗܘܬ ܠܡܫܬܪܝܢ. ܕܡܬܚܙܐ
ܠܡܫܬܪܝܢ ܗܘܬ ܟܠܗ܀ ܚܙܘ ܠܡܫܬܪܝܢ ܡܬܚܙܝܢ. ܕܐܦ ܐܠܗܐ ܡܫܚܠܦܢܐ.
ܡܫܚܠܦܢܐ ܒܗ. ܘܡܫܬܪܝܢܐ ܕܡܫܬܪܝܢܘܬܐ. ܚܙܘ ܡܬܚܙܝ. ܘܡܢ ܕܐܬܚܙܝܐ.
ܟܠܗ ܠܡܫܚܠܦܢܐ. ܟܠ ܡܫܬܡܠܝܢܗ. ܕܡܬܚܙܝܢ ܒܟܠܢܫ. ܡܫܬܡܠܝܐ ܗܘ ܡܫܬܡܠܝܢܗ.
ܟܠ ܘܐܦ ܚܙܘ. ܘܡܫܬܪܝܢ ܠܡܫܬܡܠܝܢ. ܡܫܬܡܠܝܢܐ ܠܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܠܡܫܬܪܝ
ܘܠܡܫܬܪܝ܀ ܥܠ ܕܡܢ ܕܝܢ ܠܡܫܬܪܝܐ. ܠܡܫܬܪܝܢܐ ܕܟܠܐ. ܕܢܚܬ ܠܡܫܬܪܝܢܐ.
ܕܟܠܗ ܟܠܗ ܡܫܬܡܠܝܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܬܪܝ. ܡܫܬܡܠܝܢܐ ܕܢܚܬ. ܡܫܬܪܝܢܐ
ܡܫܬܪܝܢ. ܡܫܬܡܠܝܢܐ ܗܘ ܟܠܐ. ܕܡܫܬܡܠܝܐ. ܘܡܫܬܪܝ ܠܡܫܬܪܝ ܒܗ. ܡܫܬܪܝ
42 ‖ ܡܫܬܪܝ ܠܡܫܬܪܝܗܘܢ. ܡܫܬܡܠܝܗ ܠܡܫܬܡܠܝܢܐ. ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܕܟܠܐ ܠܟܠ ܡܫܬܪܝܢ܀
ܘܐܝܟ ܕܐܫܬܪܝܘܗܝ ܐܝܟܢܐ. ܟܠ ܕܡܢ ܕܡܫܬܪܝܐ. ܐܝܟ ܘܡܫܬܪܝܗ. ܐܦ ܗܘ ܡܫܬܪܝܢܐ
ܐܝܟܢܐ. ܟܠ ܕܡܢ ܕܡܫܬܪܝ. ܐܘ ܠܡܫܬܪܝܢܐ. ܕܐܫܬܪܝܗ. ܟܠ ܟܠ ܡܫܬܪܝܗܘܢ.
ܘܟܠ ܡܫܬܡܠܝܢܐ. ܡܫܬܪܝ ܗܘ ܚܙܘ ܟܠܗ. ܡܫܬܪܝ ܗܘ ܕܠܐ ܟܠ
ܡܫܬܪܝܢ. ܡܫܬܪܝܗ ܠܡܫܬܡܠܝܢܐ. ܕܐܫܬܪܝ ܟܠܗ ܕܡܫܬܪܝ ܠܗ ܕܡܫܬܪܝܗ܀ ܘܐܝܟ
ܕܡܫܬܡܠܝܢܐ ܡܫܬܪܝܢܐ. ܐܝܟ ܡܫܬܪܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܬܪܝ. ܢܚܬܐ ܠܡܫܬܪܝ

---

17 B ܡܫܬܡܠܝܢܐ 20 B ܘܢܓܕܗ 35 A ܐܠܗܐ 42 B ܡܫܬܪܝ 48 B ܘܪܒܐ
50 B ܡܫܬܡܠܝܢܐ 53 B ܫܡܥ ܒܗ ܡܬܚܙܝ ܒܗ 59 ܘܡܫܬܪܝܢ ܠܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ
72 B ܘܡܫܬܪܗ 82 B ܐܫܬܪܝܗܘܢ 92 ܡܢ deest in B. 94 B ܡܫܬܪܝܗ
95 B ܡܫܬܪܝܢܐ

ܠܟܢ̈ܝܐ. ܬܪ̈ܬܝܗܝ ܩܘܡܬܗܝ܀ ܩܕܡ ܐܘܪܚܐ ܫܠܝܐ. ܬܫܒܘܚܬܗ ܠܟܝ ܚܪܢ܆
ܡܢ̈ܝܐ ܕܪܥܒ ܗܘܐ. ܘܡܢ ܐܘܪܚܐ ܬܫܠܘܪ. ܩܕܫܗ ܘܐܝܟ ܬܡܢܝܐ. ܙܪܥ
ܘܡܫܝܚܗ ܚܪܢ܀ ܡܛܠܗܘܢ ܕܡܫܡܫܢܝ. ܠܥܕܬܐ ܕܟܝܢ ܩܢܝܢܐ. ܫܡܥܐ
ܫܡܥ ܘܚܙܐ. ܕܬܫܡܫ ܠܬܪܝܢ ܢܚܪܝܢ. ܠܥܕܬܗ ܚܝܘܗܝ ܘܒܢܝ̈ܗ.
ܐܘܪܚܐ ܕܠܟ ܩܕܡܗ܀ ܘܠܗܝ ܕܠܡܫܡܫܘ. ܕܬܫܠܡ ܫܡܫܘܬܗ. ܐܘܪܚܐ
ܡܢ ܩܕܡܝܐ. ܕܐܬܐ ܠܠܒܪܬܐ. ܕܪܝܘ ܕܢܚܬܝܬܗ. ܠܗܝ ܡܫܟܢܬܗ܀
ܘܠܗܝ ܠܥܒܕܗܘܢ. ܡܢܚܡܢ ܘܐܡܘܬ ܘܩܪܘܗܝ. ܐܢ ܠܫܒܝܚ ܠܝܘܡܐ.
ܠܪܘܚ ܬܫܒܚܬܗܘܢ. ܠܡܢ ܫܪܝܪܐ. ܩܘܪܒܢܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ܀ ܘܐܡܪ
ܕܫܡܪܗ. ܫܡܝܐ ܕܐܣܪܗܘܢ. ܐܠܗܘ ܠܗ ܐܢܐ. ܫܒܚܘܗܝ ܐܣܝܐ.
ܬܗܝ ܫܒܚܬܝܢܐ. [ܥܡܪܗܘܢ ܕܒܝܗ ܘܐܡܪ]. ܬܫܡܫܬܐ ܩܠܐ ܫܒܚܬܗ܀
41 ܫܪܒܬܗܘܢ ܕܩܠܝܗܘܢ. ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܕܢܦܩ ܐܢܬ. ܠܩܕܝܫܐ ܐܢܬ ܐܢܬ.
ܫܝܪܝܐ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܫܡܗ. ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܝܬ ܫܡܗ܀

XXXIV.

ܬܘܒ ܥܠ ܚܪܢ܀

ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܠܟܗ ܡܠܟܐ܀

ܐܝܟܐ ܐܬܪܘܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܚܕܪ ܐܢܐ. ܕܚܪܝܬܐ ܗܘܬ. ܫܡܫܗ
ܡܠܟܗ ܘܐܬܩܒܠ. ܐܪܥܐ ܕܫܠܝܐ. ܡܢܗ ܠܥܠܡܝܢ. ܠܩܠܝܗ ܫܡܫܐ.
ܫܒܩܗ ܘܐܬܚܙܝ. ܘܒܝܬ ܘܐܡܠ. ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ. ܕܐܬܪܘܢ ܠܐ ܫܒܩ
ܠܗ. ܡܠܟܗ ܕܫܡܫ ܠܗ. ܚܕܪ ܕܫܘܪܝܗ ܥܒܕ ܠܗ. [ܠܐܬܪܐ:]
ܚܙܝ ܗܘ ܕܠܐ ܩܕܡ ܡܠܘܟ. ܫܡܫܗ ܠܐܠܗܘܬܐ. ܕܐܝܟ ܥܡܗ ܕܐܪܐ

---

73 Hic versus videtur esse additicius, quia constructionem disturbat et stropha 68—74 uno versu abundat.

XXXIV. Hoc carmen cum sequentibus habetur etiam in cod. B. — Inscriptio est in B ܬܘܒ ܡܕܪܫܐ ܥܠ ܚܪܢ, melodia ܥܠ ܩܠܐ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܕܪܒ, in margine ܐܢܐ ܐܢܐ ܕܪܚܡܬ ܠܟܘܢ ܡܚܝܢܢܐ. A habet in margine ܥܠ ܐܢܐ ܕܣܝܒܐ.

14—15 B. ܚܙܝ ܗܘ ܕܠܐ ܡܫܡܫ. ܡܠܘܟܝܢ ܐܠܗܘܬܐ

ܣܓܝ ܡܪܝܪ. ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܩܕܡ ܐܠܗܐ܀ ܘܡܪܢ ܠܐܠܡܫܝܚܐ. ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܘܐܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܡܩܡܩܢܐ ܩܠܝܠ ܙܪܥܗ. ܕܡܠܟܗ ܕܫܡܝܐ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܗ.
ܬܪܝܨܐ ܢܗܘܪܐܝܬ܀ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܫܠܝܚܘܗܝ. ܐܝܟ ܕܡܘܕܝܢܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ
ܘܫܡܥܘܗܝ. ܕܐܦ ܢܬܥܒܕ ܗܘܐ. ܠܡܪܢ ܕܫܡܝܐ. ܕܢܗܘܪܘܗܝ ܢܗܘܐ܀
ܘܐܡܪ ܕܗܪܝܢܐ. ܡܫܬܡܥ ܕܡܘܕܝܢܐ. ܥܡܪܐ ܠܐܠܡܫܝܚܐ. ܡܫܬܢܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ. ܘܒܝܬܐ ܫܟܝܢ ܠܗܘܢ. ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܫܡܝܐ܀ ܐܬܬܠܗ ܠܟܠ
ܘܟܠܗ. ܢܘܗܪܐ ܠܢܗܘܪܐ. ܒܬܪܟܗ ܢܚܠܬܗ ܗܘܬ. ܐܬܬܠܗ ܒܡܘܕܝܢܐ.
ܐܬܬܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܕܐܝܟ ܠܐܠܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܘܥܡܪܐ ܠܒܝܬܐ. ܘܐܝܟ
ܘܗܝ ܐܢܫ. ܠܐܠܗܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܠܡܫܟܢܐ ܕܡܩܕܫܐ. ܕܢܫܬܚܠܦ ܗܘ
ܠܐܠܗܘܬܗܝܢ. ܗܘ ܡܥܒܪܐ ܢܗܘܐ܀

XXXIII.

40

|| ܩܠܐ ܕܒܪ ܡܠܟܐ܀

ܡܠܟܐ ܘܐܪܟܢܐ. ܘܗܘܢܐ ܕܫܠܡܘܬܐ. ܕܪܘܚܐ ܒܩܘܕܫܐ. ܕܢܦܫܐ
ܒܗܘܢ ܠܡܠܟܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܒܗ ܡܢܝ. ܒܗܘ ܢܦܫܐ ܕܚܝܐ. [ܠܟܘܢܫܐ:]
ܡܢ ܩܠܝܘܗܝ ܢܚܪܝܢ܀ ܘܐܢܫܘܗܝ ܕܐܝܟ ܐܘܟܝ. ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ. ܕܐܒܪܐ
ܒܫܪܝܪܘܬܗ. ܠܫܘܒܚܐ ܕܡܘܕܝܢܐ. ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܡܠܟܐ. ܐܢܫܘܗܝ ܒܗ
ܡܢܝ܀ ܐܝܟܢܐ ܠܢܣܒ ܐܢܫܐ. ܡܠܟܘܬ ܩܕܡ ܐܠܗܐ. ܕܗܘܐ ܒܗܘܢ ܡܠܟܐ.
ܕܒܗܘܢ ܒܗܘܢ ܫܡܝܐ. ܡܠܟܐ ܢܗܘܐ ܡܠܟܐ. ܠܥܡܗ ܕܐܝܟܢܐ܀ ܐܦ
ܕܝܢ ܐܦܢ ܐܢܫܘܗܝ. ܕܗܘ ܡܠܟܐ ܕܢܗܘܐ. ܕܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܢܦܫܐ ܢܡܠܟܐ.
ܠܥܠܡܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܕܡܠܟܘ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܐ܀ ܘܡܠܟܗ
ܐܢܫܐ. ܕܐܦ ܒܗ ܡܢܝ. ܒܡܠܟܐ ܕܢܗܘܘܢ ܫܡܝܐ. ܢܗܘܘܢ ܒܡܠܟܘܬܝ.
ܡܪܘܬܐ ܘܐܦܐ ܘܡܠܟܐ. ܡܠܟܐ ܐܠܗܝܢ܀ ܕܐܦܢ ܗܘ ܠܠܟܝ. ܠܟܝ
ܡܢܝ ܒܠܒܝ ܡܪܝܡ. ܘܐܡܪܝ ܕܐܦܢ ܡܢܝ. ܕܡܠܟܗ ܒܡܠܟܘܬܝ. ܬܪܝܨܐ
b ܒܪܘܡܪܘܡܝ. ܕܟܠ ܡܠܟܘܬܗ ܬܐܪܒ܀ || ܘܐܘܪܚܐ ܕܐܪܥܢܝܬܐ. ܘܡܠܟܝ
ܡܪܘܬܐ. ܡܢ ܐܘܪܚܝ ܬܫܡܫܢ. ܠܡܠܟܐ ܠܗ ܡܢܝ. ܘܡܢܝ ܠܡܠܟܐ

28 ܕܠܗܘܢ suppressa super ܕ vocali ptacha.

XXXII.

ܥܠ ܦܠܟܗ܀

ܐܘܡܢܐ ܚܠܗ ܕܟܠܢ. ܐܦ ܐܡܢܐ ܗܘܬ ܒܢܗ. ܒܗܘ ܫܘܒܚܐ
ܥܡܠܐ. ܒܗܘ ܕܩܠܠܐ ܗܢܝܐ. ܕܡܠܟܗ ܚܠܗ ܐܘܡܢܐ. ܕܡܠܟܗ ܐܟܝ
ܟܠܢ. [ܒܢܘܡܣܐ:] ܢܬܥܒܕ ܒܢܘܪ ܩܠܐ܀ ܥܡܠܐ ܕܢܥܒܕ ܟܠܗ.
ܠܡܘܬܐ ܕܐܡܪܗ ܗܘܐ. ܐܡܪܐ ܚܕܐ ܕܐܬܡܪܗܛ. ܩܪܒ ܠܚܘܡܪܐ ܗܘܬ.
ܚܪ ܡܒܪܢ ܐܡܪܗ. ܘܐܟܠܗ ܒܚܡܝܪܘܬܗ܀ ܫܒܩܐ ܡܢ ܩܕܡ ܢܗܘܐ.
ܢܦܠܬ ܘܐܬܪܬܐ. ܘܩܡ ܐܘܪܐ ܕܫܒܩܐ. ܒܗܘ ܡܟܡܢܐ ܕܩܪܒܐ. ܐܘ 39
..... ܐܦܝܗܘܢ ܡܫܐ ܘܪܡܫ. ܘܡܟܝܗ ܘܐܦܬܟܠܬܗ. ܘܐܦܝܗ ܡܢܝܠܬܗ.
ܕܐܦ ܒܗܘܢ ܦܩܕ. ܕܢܗܘܘܢ ܩܠܠ ܢܒܝܗ. ܡܬܐܠܨܝܢ ܘܡܬܟܡܪܝܢ܀
ܡܢ ܕܐܡܠܗܘܢ ܡܪܝܡ ܗܘܐ. ܠܚܣܪ ܒܗܘ ܕܐܡܟܗ. ܕܐܡܪܢ ܕܐܦ ܟܠܢ.
ܐܦ ܐܡܢܐ ܒܪܫܝܐ. ܚܒܠ ܐܦ ܐܦ ܒܡܕܢܐ. ܕܐܦܢܐ ܐܦ ܠܟܠܗܘܢ܀ ܘܐܠܘܦܘ
ܕܐܦ ܚܠܐ. ܐܦ ܐܡܢܐ ܒܚܠܗ. ܡܢ ܒܬܪ ܡܢܟܗ ܗܘ. ܒܡܟܢܐ ܩܕܡ
ܢܦܪܘܣܐ. ܢܦܠܬ ܐܦ ܟܠܗܘܢ. ܕܐܬܦܬܚ ܒܡܫܬܗ܀ ܘܡܟܡܒ ܐܦܝ
ܢܟܠܗܘܢ. ܐܬܪܥܡ ܡܢܗ ܒܪܢܐ. ܐܦ ܟܠܢ ܕܐܬܚܙܝ ܟܠܗ. ܐܪܝܟܗ
ܚܪܐ ܡܚܦܗ. ܕܐܦ ܢܦܫܗ ܗܘܐ ܒܪܬܐ. ܕܐܬܪܬܐ܀ ܩܡܬܐ ܗܘ
ܕܐ ܦܢܝܬܗܘܢ. ܐܬܪܥܡ ܕܢܩܒ ܗܘܐ. ܡܪܝܗ ܒܫܘܦܠܐ. ܘܩܕܡܘܗܝ
ܒܝܬܒܐ. ܘܠܚܝܗ ܒܪܬܐ. ܘܐܦܝܗ ܒܩܘܒܠܐ܀ ܐܘܡܢܐ
ܐܦܬܟܠܬܗ. ܒܩܘܒܠܗ ܒܥܡܠܗ ܗܘܬ. ܘܒܪܟܠܗ ܠܦܬܘ. ܬܒܠܐ
ܒܝܬܟܐ. ܚܝܠܐ ܕܢܩܠ ܗܥܒܠ. ܟܥܡܠ ܘܫܘܒܚܗ܀ ܘܒܝ ܢܬܒ ܗܘ
ܢܦܫ‖. ܐܠܗܘܗܝ ܒܪܗ ܒܒܪܗ. ܬܒܠ ܕܢܒܪܝ ܗܘ. ܒܪܬܐ ܕܡܪܝܡܐ. b
ܘܐܦܟܠ ܒܚܪܢ ܗܘ. ܐܦܝܗܘܢ ܕܚܝܠܬܐ. ܚܕܐ
ܗܘܐ ܒܗ ܢܦܫܗ. ܐܬܠܒܟܗ ܐܘܡܢܐ. ܘܦܠܛܗ ܒܗܘ ܕܐܟܠ. ܕܩܒܪܗ

XXXII. 1 ܒܠܥܢ ܚܠ, quamquam hic stat. constr. alias non invenitur.
10 ܕܐܬܡܪܗܛ 18 Post ܐܘ deest una pagina in cod. A, quae tredecim vel quatuordecim strophas continebat. 61 Fortasse ܚܪܢܐ ܒܢ

ܦܘܩܕܢ ܡܪܝ. ܢܛܪܬ ܫܠܝܚܘܬܐ. ܕܠܗ ܐܫܠܡܬ ܐܢܐ. ܫܒܩܬ ܠܫܘܡܠܝܐ ܐܢܐ.
ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܩܫܝܐ. ܠܟܡܪܐ ܫܠܝܡܐ ܐܢܐ܀ ܘܡܢܐ ܡܫܠܡ ܠܗܘܢ.
ܒܢܝ̈ܢܝ ܕܩܒܠ ܐܢܘܢ. ܘܩܒܠ ܥܡܗ ܐܢܘܢ. ܕܩܒܠ ܥܡܗ ܩܪܝܒ.
ܢܬܠܘܢ ܒܫܠܡܘܬܗܘܢ. ܕܐܪܥܘܬܗܘܢ ܠܟܠܟܡܐ܀ ܛܠܐ ܠܟܠܟܡܐ. ܕܟܠܗ
ܬܫܡܫܬܗ ܒܪܐ. ܘܗܒܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܬܫܡܫܬܐ ܚܕܬܐ. ܠܡܫܡܫܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܢܦܩ ܚܘܫܒܢܐ܀ ܛܒܐ ܠܐܦܪܐ. ܕܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܬܗ.
38 ܠܐܠܗܐ ܚܝܐ ܐܠܗܐ. ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ ܠܚܝܐ ܕܠܥܠܡ.
ܐܠܗܘܬܗ ܠܗܘܢ ܕܠܥܠܡ܀ ܕܐܬܚܙܝ ܒܐܪܥܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܢܛܪ ܒܐܪܥܐ ܕܐܠܗܘܬܗ.
ܐܠܗܐ ܠܥܠܡ ܚܕܘ. ܡܢ ܐܒܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܫܘܒܚܐ ܘܐܠܗܘܬܐ. ܠܫܡܝܐ
ܫܡܝܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܀ ܢܥܡ ܢܦܫܐ ܫܠܝܐ. ܘܐܠܗܘܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܐܬܩܢܐ
ܘܫܡܫܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܒܪܐܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܫܡܫܘ. ܕܗܘ ܢܫܡܐ
ܐܝܟܐ ܗܘ܀ ܕܬܫܡܫܬܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܫܡܝܐ ܕܟܠܟܠ. ܫܡܫܘܗܝ ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ.
ܬܫܡܫ ܥܡ ܬܫܡܫܬܐ. ܘܟܠ ܢܦܫܐ ܬܫܒܚܗ. ܘܐܠܗܘܬܗܘܢ ܬܫܡܫܬܗ܀
ܘܐܡܪܐ ܘܐܬܐ. ܐܘܦ ܐܢܗ ܒܫܡܫܐ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܥܡ ܫܡܝܗ. ܡܫܡܫ
ܡܪܝ ܒܫܡܫܢܐ. ܕܫܡ ܐܡܪܐ ܒܫܡܝܐ. ܢܚܬ ܬܫܡܫܬܐ ܕܫܡܝܐ܀ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܗ. ܠܗܘܢ ܢܫܐ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܗܘܬ ܢܫܬܟܚ ܕܐܬܐ. ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܘܬܐ.
ܫܡܝܐ ܕܐܬܝܐ. ܠܫܡܝܐ ܢܫܬܟܚ ܗܘܬ܀ ܗܘ ܠܫܡܝܐ ܫܡܫܢܐ.
ܕܢܫܬܟܚܘܢ ܐܬܐ. ܘܠܫܡܫܘܢ ܠܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ ܗܘ ܗܘ ܐܬܝ. ܫܡܝܐ
b ܕܫܡܫܘܢ ܬܫܡܫܬܐ. ܘܫܡܫܬܐ ܕܫܡܫܘܢ ܐܬܐ܀ ‖ܠܟܠܗ ܠܟܠܟܡܐ. ܕܫܡܫܢܘܬܗ
ܐܪܥܐ. ܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܫܡܝܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ.
ܘܫܡܝܐ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܬܫܡܫܘܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ. ܠܫܡܝܐ ܠܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܡܝܢܐ
ܕܩܒܠ ܬܫܡܫܬܐ. ܕܐܬܐ ܠܫܡܫܢܘܬܐ ܠܟܘܢ. ܕܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝ ܫܡܫܗ. ܘܐܬܐ ܡܫܡܫ ܬܫܡܫܬܗ. ܠܫܡܫܗ ܕܗܘܐ
ܘܫܡܫܗ. ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܫܡܝܐ. ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܫܡܫܢܐ. ܬܫܡܫܬܗ
ܠܟܠ ܡܪܝ܀

---

204 205 Pro ܕܢܗܘܘܢ in utroque versu legendum est ܕܢܗܘܢ, deleta vocali ptacha super ܕ.

ܐܘܠܦܗ ܠܒܪܢܫܐ. ܘܥܒܪܗ ܠܒܥܠܕܒܒܐ. ܕܚܙܐ ܒܬܘܩܠܬܗܘܢ܀
ܐܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪ ܐܒܐ. ܒܫܒܝܐ ܢܦܠ ܐܢܘܢ. ܘܠܐܝܟ ܢܦܪ ܕܐܝܬ
ܐܚܘܗ. ܘܠܐܝܟ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܐܝܟܢܐ. ܒܟܠܗܝܢ ܗܟܢܐ ܘܐܦܝܣ. ܕܠܡܠܬܗ
ܗܘ ܗܘܐ܀ ܠܫܡܗ ܐܦ ܕܢܦܠܐ. ܕܝܢ ܗܘ ܣܦܪ ܠܗܘܢܐ. ܕܡܟܝܟ
ܡܦܝܣ ܫܘܠܛܢܐ. ܬܘܒܐ ܕܐܦܝܣܬܐ. ܕܒܣܘܦܝ ܗܘܐ ܘܡܦܩܐ. ܠܡܦܪܣܗ
ܒܟܠ ܙܒܢܝܢ܀ ܢܥܒܕܘܢ ܒܗ ܟܠܐ. ܘܒܬܐܘܡܘܢ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܢܫܟܪܐ
ܕܐܝܬ ܐܟܘܬܗ. ܘܐܡܟܢ ܡܢܐ ܕܢܦܪ. ||ܒܬܠܬܗ ܫܢܐ ܘܟܠ ܝܘܡ. ܡܢܐ 37
ܗܘܐ ܕܢܫܬܡܫ܀ ܥܡܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܗܡܢܝ ܒܫܘܕܥܗܘܢ. ܒܝܘܡܬܐ
ܕܐܡܠܟ. ܒܡܥܠܗ ܕܐܦܪܘܗܝ. ܡܠܟܝ ܫܡܠܝܘܬܐ. ܢܦܠ ܡܠܟܘܬܗ ܠܒܪܢܫܐ܀
ܘܒܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܘܐ. ܒܫܡܗ ܕܐܦܪܘܗܝ. ܡܠܟܘܬ ܗܘܐ ܒܝܬܐ.
ܕܒܗ ܐܝܟ ܢܦܫܗ. ܘܐܬܡܠܟ ܒܫܘܠܛܢܗܘܢ. ܕܫܠܝܐ ܗܘ ܕܒܗ
ܐܢܫܘܦ܀ ܢܦܠ ܠܗ ܘܐܦ ܝܗܒ. ܒܡܠܬܗ ܕܬܘܒܬܐ. ܘܡܗܝܡܢܐ ܐܦܝܣ
ܕܠܟܠܗ. ܕܗܘܐ ܐܦ ܝܗܒܗ. ܫܘܐ ܕܒܡܠܬܗ. ܗܟܝܠ ܗܘ ܕܬܪܥܝܬܐ܀
ܠܡܫܘܚ ܕܥܡ ܡܠܟܐ ܗܘ. ܕܢܦܩ ܒܗ ܒܗܘ ܡܠܟܐ. ܘܐܒܗܬܗ ܒܡܪܘܬܐ.
ܠܟܠܟܠ ܕܢܚܙܐ ܒܗ. ܒܬܪܬܝܢ ܒܗܕ. ܫܦܝܪܐ ܠܫܘܦܪܗ܀
ܕܐܬܒܣܡ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܐܬܛܒܪ ܠܒܝܬܗ. ܐܬܪܥܝ ܢܗܡܝܢܘܬܗ. ܘܡܠܟ
ܠܡܠܟܘܬܗ. ܘܐܬܗܦܟ ܠܡܗܝܡܢܘܬܗ. ܘܐܬܦܬܚ ܡܡܠܟܘܬܗ܀ ܠܟܠܗ
ܒܗ ܕܟܠ ܡܢܐ. ܕܢܚܐ ܐܡܪ ܕܡܫܡܠܝܐ ܗܘ. ܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟ ܡܠܟܐ.
ܗܦܟ ܠܗ ܕܬܫܠܛ. ܡܡܠܟܐ ܐܦܝܣ ܠܫܡܗ. ܘܢܦܩ ܥܡܗܘܢ ܘܐܬܥܒܕ܀
ܘܐܝܟܢ ܗܢܐ ܬܠܬܗ. ||ܐܦ ܗܘ ܕܡܠܟ ܬܠܬܗ. ܬܪܬܝܢ ܡܠܟ ܐܢܘܢ. b
ܠܟܠܟܠ ܦܪܘܩ ܐܢܘܢ. ܒܟܠܡܬܗ ܢܦܩ ܠܟܢܫܐ. ܠܪܘܚܗ ܡܢܐ ܥܡܐ܀
ܢܟܠܟ ܡܢܗ ܕܠܗ ܗܘܝܢ. ܬܠܬܝܢ ܒܫܬܡܠܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܩܘܗ.
ܡܫܒܚ ܕܡܪܢܐ. ܠܫܠܡܐ ܕܢܦܩܘ ܬܗ. ܘܡܢ ܗܘ ܡܬܡܢ ܐܬܝܢ܀
ܒܡܢܐ ܬܠܬ ܒܫܡܝܐ ܡܢܗ. ܠܡܫܠܡܘ ܕܐܝܟ ܗܘܐ. ܒܬܠܬܐ ܐܫܬܪܝ ܐܢܘܢ.
ܕܬܠܬܝ ܘܡܢ ܬܪܬܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܢܦܠ ܬܪܬܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܦܫ ܬܫܥܝܢ܀
ܐܢ ܢܡܪ ܫܘܒܚܐ. ܡܠܟܐ ܕܬܫܡܫܝܢ. ܠܡܫܠܡܘܬܝܢ ܡܢܗ. ܡܢܟ ܕܬܫܥ
ܘܐܬܦ. ܬܘܒ ܦܪܘܩ ܒܬܠܬܘܬܝܢ. ܢܦܪܘܢ ܠܟ ܫܠܡܘܬܝܢ܀ ܠܟܠܡܪܐ

87 Cod. ܗܡܫܡܠܐ

XXXI.

ܕܝܠܗ ܕܡܠܘܣ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܚܙܝ܀

ܕܝܠܗ ܩܠܐ ܕܡܘܠܕܗ܀

36 ܠܒܪܐ ܕܡܪܝ ܬܫܒܘܚܬܗ. ܕܐܚܪܢ ܕܝܠܗ || ܚܙܝ. ܕܡܫܡܫܢ ܒܚܕܘܬܐ.
ܘܫܡܝܐ ܠܡܫܝܚܘܬܝ. ܕܥܠܡܐ ܠܟܠ ܐܬܪܝ. ܕܢܚܬܘ ܠܡܫܡܫܢܝ. [ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ:]
ܡܫܡܫܢ ܠܟܠܢ ܕܝܠܝܕܬܗ܀ ܘܡܠܟܐ ܕܡܠܐܟܘܬܐ. ܘܝܠܕܬ ܕܒܬܘܠܘܬܗ.
ܘܟܕ ܒܥܠܡܐ. ܐܘܪܚ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚ. ܢܒܥܐ ܕܟܠ ܡܠܟܐ. ܫܒܝܐ
ܢܦܩ ܡܫܒܚܘ܀ ܡܠܟܐ ܗܘ ܡܪܝ ܚܝܝ. ܕܟܠܗ ܠܟܠܗ ܢܦܫܬ.
ܠܫܘܒܚܐ ܕܡܫܬܠܡܘ. ܐܬܐ ܘܫܡܗ ܕܐܝ. ܕܝܠܗ ܠܟܠ ܘܐܠܗܐ. ܚܝܐ
ܚܠܦ ܚܝܘܗܝ܀ ܕܝ ܡܫܝܚܘܬܐ ܗܘܝ. ܕܠܐ ܐܝܬ ܠܟܠ. ܠܟܠܗ ܢܦܫ
ܠܟܠܗ. ܕܐܘ ܐܠܐ ܠܒܢܝ ܕܐܝܟ. ܕܐܬܐ ܒܫܪܐ ܘܡܪܝܡ. ܐܘ ܟܕ ܠܡܫܚ
ܐܬܐ܀ ܗܘ ܕܒܪ ܕܫܠܝܚܘܬܗ. ܐܬܝܗ ܒܥܠ ܐܒܪܗܡ. ܘܒܥܠܐ ܘܡܠܟܐ
ܡܫܝܚܘܬܗ. ܠܡܠܟܐ ܠܘܬ ܕܐܬܐ ܗܘ. ܕܡܢ ܒܠܥܕܘܗܝ ܐܝܬܝ. ܕܡܠܟ ܕܡܪܝ
ܠܡܫܚܗ ܕܐܝܬܘ܀ ܐܬܐ ܒܫܠܚ ܐܝܬܗ. ܘܫܠܚܘ ܕܠܒܫܐ. ܠܟܠ ܗܘ
ܕܡܠܟ ܗܘܐ. ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܫܡܫ
ܠܡܫܝܚܐ܀ ܕܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܐ ܡܢܗ. ܕܐܘܪܚܐ ܘܥܠܝܗ ܚܙܝ. ܚܝ ܕܡܠܟܘܬܗ
b ܠܟܠܗ. ܕܫܠܡܐ ܘܫܡܫ || ܘܐܬܐ. ܘܟܠܡܐ ܠܐܘܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ܀
ܝܗܒܐ ܠܗ ܡܪܝܡ ܚܝ. ܘܐܬܐ ܒܫܘܒܚܐ. ܡܪܝ ܡܫܡܫܢ ܗܘܐ.
ܠܟܠܗ ܕܡܫܝܚܘܬܗ. ܠܟܠܐ ܗܘ ܕܫܘܒܚܐ. ܘܝܗܒ ܕܫܘܒܚܐ܀
ܡܪܝܗ ܚܝܐ ܠܡܠܟܗ. ܘܒܪܝ ܠܡܠܟ ܡܠܟܐ. ܘܒܪܝ ܠܟܠܡ ܡܫܝܚܗ.
ܘܐܝܟܢ ܬܫܒܘܚܬܗ. ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܬܫܒܘܚܬܐ܀ ܡܫܝܚܐ
ܐܠܗܐ. ܕܝܠܗ ܡܠܟ ܚܝܘܗܝ. ܝܗܒܐ ܬܫܒܘܚܬܗ. ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܗ
ܠܡܪܝܗ. ܕܠܟܠ ܠܟܠܗ ܗܘܐ ܠܗ. ܠܟܠܐ ܘܠܟܠܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܝܗܒܐ
ܠܡܪܐ ܠܟܠ ܗܘܐ. ܘܐܬܐ ܠܟܠ ܠܡܫܝܚ. ܕܐܬܐ ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ.

ܡܫܝܚܘܬܗ 8

ܕܚܘܒܬܐ܀ ܘܐܦ ܐܘܣܦ ܗܘܐ. ܬܠܡܝܕܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܐܒܘܢ ܠܟܠܢ ܩܘܡܬܐ. ܠܦܘܡܗ ܕܫܡܥܘܢ. ܘܢܗܝܪܐ ܘܢܦܝܫ || ܗܘܐ. ܥܘܪܐ ܒܥܝܢܘܗܝ ܣܘܡܩܐ܀ ܘܐܢܬܐ ܐܦ ܬܘܒ ܗܘܬ. ܒܟܢܗ ܕܡܬܕܪܢܐ ܗܝ. ܟܕ ܗܘ ܕܡܣܬܒܪܢܘܬܐ ܗܝ. ܕܗܘܬ ܡܢ ܝܠܕܐ. ܗܝܕܐ ܕܡܬܒܠܒܠܢܐ. ܟܪܘܟܝܐ ܥܠ ܩܘܡܬܐ܀ ܘܐܢܬܐ ܐܦ ܗܝ ܕܡܣܪܝܘ. ܩܛܝܠܐ ܕܥܡܗ ܠܓܙܐ. ܕܐܢܫ ܒܚܘܒܗ ܚܙܩܬܐ. ܐܘ ܩܡܚܣܐ ܕܠܚܡܪ. ܐܘ ܢܩܕܘ ܒܗܘܢ ܠܡܚܝܐ. ܘܗܘܘ ܕܡܬܒܠܒܠܢܗ܀ ܚܠܝ ܢܦܠ ܠܗܘܢ. ܩܕܡܝܬܐ ܕܒܣܘܡܩܐ. ܕܡܢܚܝܢ ܐܬܬܠܝܘ. ܐܘ ܡܢܝܚ ܕܬܐܒܗܘܢ. ܕܬܣܘܩ ܗܘܢ ܠܚܡܪܐ. ܕܐܘ ܠܫܘܪ ܠܚܘܟܡܬܐ܀ ܘܚܝܘܬܐ ܒܐܬܡܪܩܝܢ. ܩܕܡܬܐ ܕܒܚܡܝܢܐ. ܐܘ ܐܬܡܚܝܢ ܠܗܘܢ. ܕܦܪܩܗܘܢ ܠܟܠ ܐܢܘܢ. ܕܗܢܘܢ ܩܘܡܬܐ ܕܐܣܝܐ. ܐܬܬܕܟܝܘ ܐܢܘܢ܀ ܒܐܠܦܐ ܗܘܐ ܩܛܠܐ. ܘܗܘܐ ܐܦ ܫܘܡܠܝܐ. ܪܘܚܐ ܒܗܘܢ ܠܗܘܐ. ܘܒܐܣܝܐ ܕܐܬܦܪܝܣ. ܐܬܡܪܩܘ ܘܐܬܟܠܘ. ܘܚܒܪܘ ܘܐܬܬܠܟܠܘ܀ ܘܐܬܚܡܘ ܒܡܫܚܘܬܐ. ܒܠܗ ܠܟܠܗ ܒܪܘܚܘܬܐ. ܕܐܬܚܡܘ ܒܚܘܕܪܐ. ܐܬܡܩܒܠܘ ܒܡܘܠܒܐ. ܕܐܬܗܦܟܘ ܟܠ ܠܗܘܢ. ܘܡܬܚܣܝܢ ܠܒܪܐ ܟܠ܀ ܩܕܡܬܐ ܕܒܚܡܝܢܐ. ܐܬܦܫܘܢ ܐܘ ܒܚܝܢܐ. ܩܕܡܬܐ ܕܫܪܪܘܬܐ. || ܐܬܦܫܘܢ ܒܚܡܝܢܐ. ܩܕܡܬܐ ܡܢܟܠ b ܩܘܡܬܐ. ܘܐܦܪܫ ܥܕܡܐ ܠܗܘܢ܀ ܩܕܡܬܐ ܕܡܢܟܠ ܗܘܐ ܬܘܒ. ܒܚܡܝܢܘܬܗܘܢ ܣܘܡܩܐ. ܐܬܟܫܦܘ ܘܐܬܩܫܦܘ. ܘܐܬܐܡܪܘ ܘܐܬܩܪܒܘ. ܒܡܚܐ ܗܘ ܕܢܦܩܝܢ. ܘܡܬܕܡܪ ܕܡܠܬ ܐܢܘܢ܀ ܡܣܩܐ ܠܫܡܝܐ ܐܒܝܢ. ܒܗܘ ܐܢܘܢ ܒܚܘܒܗ ܡܬܕܡܪ. ܘܐܦܩܘ ܐܦ ܕܐܬܬܠܝ. ܒܗܘ ܐܢܘܢ ܒܚܘܒܗ ܩܕܝܫ. ܡܢܘ ܕܢܦܩ ܐܢܘܢ. ܘܠܡܘܬܐ ܠܒܪ ܐܢܘܢ܀ ܩܕܡܬܐ ܟܠ ܩܘܡܬܐ. ܡܢܗܪܐ ܡܢ ܟܠ ܐܢܘܢ. ܘܡܢܗܘܢ ܠܒܗܘܢ ܗܘܘ. ܘܠܒܫ ܩܕܝܫܘܬܗ ܕܐܒܐ. ܣܘܓܐܐ ܣܓܝܐܐ ܘܩܘܡܬܐ. ܗܢܘܢ ܒܗܘܢ ܢܦܠܘ ܬܘܒ܀ ܫܠܝ ܕܝܢ ܕܦܪܘܩܢ. ܡܪܢ ܢܦܫ ܕܡܠܟܐ. ܩܕܡܬܐ ܒܗܐ ܢܦܫܗ. ܘܐܬܐܡܪ ܒܚܡܝܢܘܬܗ. ܘܗܘܐ ܡܠܐ ܠܟܠܗ. ܬܠܡܝܕܐ ܘܡܪܝܡܐ܀ ܒܪܝܫ ܐܠܗܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܡܠܟܐ. ܩܕܡܬܐ ܕܬܪܝܢܐ. ܠܟܠܗ ܩܕܝ ܠܟܠܐ. ܠܗܘܢ ܠܡܠܟ ܐܘ ܬܘܡܐ ܠܒܪܐ. ܣܓܝ ܫܡܝܐ ܕܩܘܡܬܐ܀

85 Potest etiam dirimi ܐܬܬ ܕܕܟܝ, ut in versione expressimus. Sed praestabit, cum codice Etthaphal agnoscere; cum enim Aph. significet „purificare facere“, passivo significatio purificandi tribuenda est.

ܒܫܡ ܐܒܘܟ. ܘܠܒܪܗ ܒܫܡ ܡܫܝܚܟ. ܟܠܗ ܒܪܘܚ ܩܘܕܫܟ. ܘܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡܐ. ܢܗܘܐ ܠܡܫܒܚܘܬܟ܀ ܕܫܠܡ ܠܗ ܡܐܡܪ. ܘܐܬܩܒܠ ܠܗ ܕܫܡܥܗ. ܐܝܟ ܡܢܝܢ ܦܪܨܘܦܐ. ܚܝܠܐ ܕܡܥܒܪܢܘܬܗ. ܡܢܝ ܕܐܬ ܢܫܪܐ. ܒܪܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܗ܀ ܬܫܒܘܚܬܗ ܡܠܐ. ܕܐܡܝܢܘ ܒܫܘܡܠܝܐ. ܘܬܫܒܘܚܬܗ ܕܐܒܐ. ܠܐܒܘܗܝ ܘܬܘܕܝܬܗ ܠܗ. ܘܗܢܐ ܘܗܝܠܗ ܡܢܗ. ܠܗܘ ܕܒܗ ܫܘܠܡܐ܀

XXX.

ܘ ܡܢ ܡܠܟܗ܀

ܘܐܡܪܝ ܕܫܡܝܐ ܒܪܘܚ. ܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܬܡܥܝܢ. ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܝܬ ܐܢܫ. ܕܗܘܐ ܫܟܝܚ ܒܟܘܢ. ܡܢ ܦܓܪܗ ܥܠܝܐ. ܒܪܝܬ ܕܐܝܬ ܠܒܪ. [ܠܟܠܗܝܢ:] ܚܘܒܫܐ ܠܡܣܝܒܪܢܘܬܐ܀ ܡܫܡܫܢܐ ܘܕܝܠܝܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܝܬܐ. ܡܛܠ ܕܐܬܓܙܪ. ܒܡܠܬ ܫܥܘܬܐ. ܚܙܐ ܐܠܗܐ ܒܡܫܢܝܘ. ܐܣܝܘܬܐ ܒܪܘܚ ܒܚܕܐ܀ ܡܠܦ ܚܝ ܕܫܒܩܢܐ. ܐܣܝܘܬܐ ܕܦܓܪܐ. ܫܡܥܬܐ ܕܒܝܬܐ. ܡܫܘܬܦ ܠܡܣܬܪܢܘܬܐ. ܒܪܘܚܗ ܠܐܘܪܚܐ. ܐܣܝܘܬܐ ܕܒܗܬܐ܀ ܕܡܠܟܝܢ
b ܒܪܡܙܐ ܗܘܐ. ܠܪܡܙܝܢ ܒܡܠܝܢ ||ܗܘܐ. ܗܟܢ ܗܘܐ ܘܡܬܪܗܝܢ. ܡܬܪܡܙܝܢ ܘܐܬܡܫܡܫܝܢ. ܚܙܐ ܢܟܬܐ ܠܡܫܡܫܢܗ. ܘܚܙܐ ܫܡܥܐ ܡܫܡܫܢܗ܀ ܘܐܡܪ ܐܠܦ ܕܐܢ ܕܐܝܟ. ܕܡܠܟܐ ܕܐܝܠ. ܐܢ ܡܠܟܝܢ ܗܘܐ ܠܡܢܐ. ܘܐܡܪܘܗ ܕܫܡܝܢܐ. ܒܥܝܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܗܘܐ. ܐܡܪܗ ܕܢܗܪܐ܀ ܠܗܘܢ ܒܫܡܥܐ ܡܠܝܐ. ܠܗܘܢ ܕܠܐܝܬ ܫܡܥܐ. ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܬܪܡܙܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܠܡܠܟܐ ܠܐܘܪܚܘܬܐ. ܘܠܡܫܡ ܠܡܪܐ. ܡܠܟܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ. ܐܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܗܘܐ ܕܐܬܐ ܠܡܫܡ. ܠܡܠܟܐ ܫܥܘܬܐ. ܘܠܡܫܡܫܢܐ ܬܪܝܢ. ܕܐܬܠܟܘܢ. ܠܫܡܫܘܗܝ܀ ܫܡܥܐ ܗܘ ܚܙܝܐ ܐܢܬ. ܘܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܫܡܫܗ ܠܡܠܟܐ. ܘܐܬܗ ܒܪܘܚ ܫܡܥܐ. ܘܫܡܫܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܡܠܟܗ ܒܡܠܟܘܬܐ܀ ܡܠܟܐ ܕܠܗ ܗܘܐ ܠܗ. ܕܡܠܟܐ ܘܡܫܡܫܢܐ. ܘܐܡܪ ܒܗܘܢ ܠܡܪܗ. ܫܡܥܗ ܡܠܐ ܐܢܬ. ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ

---

241 Fortasse ܗܘܐ ܡܢ   54 ܡܪܓܐ

ܠܟܘܢ܀ ܘܐܡܪܝܢ ܕܠܡܫܝܚܐ. ܐܬܡܪܘܗܝ ܒܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܢܝܢ ܗܘܬ
ܡܦܠܓܘ. ܒܫܡܥܘܢ ܠܟܠܟܠܐ. ܥܒܕܘ ܥܒܪܘ ܒܗܘ ܕܟܪܝܐ. ܕܡܫܡܫ
ܡܠܟܘܬܗ ܠܟܘ܀ ܩܡ ܠܡܫܝܚܐ ܒܐܡܬ ܡܪܢ. ܕܐܬܐ ܡܫܬܪܝܢܘܬܗ.
ܐܝܟܢܐ ܕܡܢܝܢܐ. ܘܐܦܪܘ ܠܦܦ ܟܦܢܐ. ܗܪܡܘܢ ܠܕܡ ܡܢܗܝܢ. ܡܫܝܚܐ
ܕܐܦܝܣ ܠܟܝ܀ ܒܗ ܢܦܩܘܢ ܩܪܒܘ. ܒܗ ܢܡܝܬܘܢ ܐܪܥܐ. ܒܗ
ܢܦܪܘܢ ܐܪܥܐ. ܒܗ ܢܠܒܫܘܢ ܫܒܚ. ܒܗ ܢܬܕܡܝܘܢ ܐܪܟܢ. ܘܒܗ
ܢܬܠܡܕܘܢ ܟܠܐܝܟ܀ ܢܗܘܘܢ ܚܕ ܡܫܝܚܐ. ܩܪܘ ܒܡܫܡܫܢܘ. ܕܗܘ ܗܘ
ܡܫܪܪܐ. ܬܘܒ ܐܝܟ ܕܫܡܥܬ. ܐܪܙܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܬܘܒ ܒܗ ܫܠܘܬܐ܀
ܡܫܝܚܐ ܒܝܫܐ ܗܘܐ ܗܘܐ. ܘܐܦܝ ܠܟܘܢ ܡܢܗܘܢ. ܘܡܫܡܪܝܢ ܠܫܡܫ ܫܡܫܐ.
ܘܡܢ ܡܫܝܚܘܬܗ ܐܠܗܐ. ܐܪܕܘܗܝ ܠܟܠ ܩܘܪܒܢܝ. ܘܐܬܝܠܕܘ ܠܟܠ
ܚܫܝ܀ ܐܡܪܢܐ ܕܫܬܐ ܡܢܝ. ܐܘܪܚܝ ܡܢܗ ܗܕܝܐ. ܐܢ ܐܘܪܚܗ
ܕܡܫܒ. ܦܪܘܩ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܢܐ ܗܘ ܚܕ ܡܫܝܚܐ. ܐܘܪܚܝ
b ܠܡܫܝܚܘܬܗ܀ || ܗܘܐ ܠܟܝ ܘܐܦܢܝ ܠܟܝ. ܗܕܟܢܐ ܕܡܠܟܘܬܝ.
ܪܡܫܐ ܚܕ ܡܠܟܐ. ܬܘܒ ܐܫܡܥܐ ܒܥܠܡܐ. ܥܪܘܩ ܠܗܘ ܕܡܢܝ. ܬܘܒ
ܒܟܠ ܠܒܝ܀ ܐܠܐ ܗܘ ܐܦܢܝ ܕܐܦܪܘܟ. ܡܠܬܐ ܕܐܦܠ ܡܥܢܐ. ܐܢܐ
ܘܪܘܚܐ. ܠܟ ܡܢܝ ܦܪܘܩ ܡܠܐܟ. ܕܡܢܝܐ ܡܫܝܚܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܐܪܟܢܗ
ܠܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܐܪܟܢܐ ܕܪܘܚܐ. ܫܡܐ ܕܩܠܝܬܗܘܢ. ܥܡܗ ܒܪܘܚ ܢܦܫܗ.
ܘܡܘܕܐ ܡܫܝܚܐ ܒܠܒܫܐ. ܐܢܐ ܕܐܢ ܐܦܠܐ. ܡܫܡܫܐ ܒܪܘܚܢܘܬܗ܀ ܐܦܪܘ
ܪܘܡܐ ܕܐܪܟܢܐ. ܘܐܬܐ ܘܡܟܠܐ ܡܪܝ. ܐܦ ܚܝܪ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܠܡܫܝܚ
ܘܐܫܟܚܗ. ܐܪܟܢܐ ܕܠܦܫܩܐ. ܘܟܝܢܐ ܕܪܘܚܐ܀ ܘܟܠܗ ܘܐܦ ܠܟܠܗ.
ܡܫܝܚܐ ܘܪܟܒܗ ܘܫܪܝܘ. ܘܦܬܓܡܗ ܕܗܘ ܒܠܐ. ܐܠܡܫܝܚ ܕܠܐ. ܘܟܠܗܘܢ
ܡܠܟܐ ܐܪܟܢܐ. ܒܐܪܥܐ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܘܐܡܪ ܕܐܦ ܥܪܘܩܗ. ܡܫܒ
ܡܢܗ ܕܐܝܟ. ܗܘܝ ܡܫܒ ܠܗܘܢ. ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܡܫܝܚܝܢ
ܡܫܝܚܘܬܗ. ܐܢ ܐܬܡܪܗ ܦܫܩܗ܀ ܡܫܝܚܐ ܡܢܝ ܕܐܬܐ ܠܟܘ. ܩܘܡ
34 ܐܠܗܝ ܠܟܘ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܝܬܒ ܠܗ. ܠܗܘܢ ܥܡܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܠܡܠܟܝ || ܡܫܝܚ
ܫܡܥܘ. ܠܡܠܟܘ ܕܗܘܐ ܫܡܥܘܢ܀ ܠܡܠܟܘܬܐ ܠܐܘܪܚܐ ܐܪܟܢ. ܒܪܘܚܗ

---

166 Cod. ܢܡܠܟܘܢ 172 Cod. ܩܪܘ 191 ܚܕ omittendum videtur.
195 Post ܐܡܪܢ expunctum exstat ܡܠܟܐ 209 ܠܡܫܬܐܠܘ

ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܕܫܒܩܐ ܒܟܠܠܗܘܢ. ܫܪܐ ܩܢܐ ܡܪܘܡ ܐܦܐ.
ܟܠ ܐܢܫ ܒܪܓܠܗ ܗܘ. ܡܘܦܝܢ ܡܫܚܐ ܠܗ܀ ܗܘܐ ܐܠܐ ܕܐܟܪܙܘ ܠܡܪܘܡ.
ܢܦܫܗ ܘܠܒܘܫܗ. ܕܟܪܘܙܘܬܗ ܡܫܟܠܠܐ. ܫܡܫܐ ܒܪܗ ܠܥܡܠܗ. ܘܐܝܬܘܬܗ
ܡܦܢܝܢܐ. ܗܘܬ ܠܗ ܡܫܒܚܐ܀ ܕܚܕ ܚܕ ܒܦܘܪܫܢܗܘܢ. ܡܥܪܘܠ
ܒܬܪܥܬܐ. ܣܠܩܐ ܘܢܦܪܬܐ. ܡܥܪܘܠ ܒܟܠܠܗܘܢ. ܡܘܦܝܢ ܐܦ
ܩܕܡ ܕܡܠܟ. ܗܘ ܡܢܘ ܒܚܡܪܐ ܐܠܐ܀ ܐܡܪܐ ܡܚܝܐ ܠܥܡܐ. ܢܬܪܥܘܢ
ܒܦܘܡܗܘܢ. ܐܬܬܐ ܠܚܝܠܐ. ܡܫܡܠܝ ܒܫܡܠܝܬܐ. ܠܡܠܘܬܗܘܢ ܒܗܘ
ܡܠܟܐ. ܕܠܡܠܘ ܠܗܘܢ ܩܕܡܝܐ܀ ܒܚܕ ܩܕܡܝܗܘܢ ܡܠܟܐ. ܡܢܝܐ ܗܘܐ
ܕܬܠܬܝܢ. ܘܟܠܗܝܢ ܕܬܠܬܢܐ. ܘܩܪܝܐ ܡܢܟܘ ܩܠܝܠܐ. ܩܛܝܠܐ ܕܐܡܪܬ
ܐܢܘܢ. ܚܕ ܚܕ ܠܡܘܪܒܝܘ܀ ܦܠܚܝܢ ܦܠܚܘ ܦܪܝܫ. ܡܦܩܬܐ ܘܡܥܒܕܬܐ.
ܗܘܐ ܡܫܒܚܘܢ ܦܘܡܗܘܢ. ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ ܫܘܒܚܐ. ܡܘܦܝܢ ܡܥܒܕܘ ܦܪܝܫ.
ܐܝܟ ܟܠܟ ܫܠܘܐ܀ ܫܠܘܐ ܢܫܡܐ ܘܫܠܡܐ. ܒܠܒܘܬܗܘܢ ܘܒܪܟܬܗܘܢ.
b ܠܫܡܝܐ ܟܘܪܗ. ܩܕܡܝܗ ܕܡܘܬܒܗ. || ܒܪܝܬܗ ܒܗ ܒܫܠܘܒܡܬܗ.
ܘܡܢܗܘ ܒܡܘܪܝܗ܀ ܡܘܡܪܐ ܠܟܠܒ ܘܐܦܐ. ܕܡܪܕܐ ܕܒܗܘ ܐܒܢܐ.
ܠܦܬܪܐ ܕܡܘܦܝܢܐ. ܦܘܠܚܢܗܘܢ ܦܠܚ. ܡܫܡܫ ܕܡܒܪܟܬܐ. ܩܕܡ
ܡܟܠܠܐ ܕܡܘܦܝܢ܀ ܦܬܓܡܐ ܘܐܒܪܘ ܠܡܫܡܥܬܐ. ܫܠܘܐ ܗܘܐ ܦܬܓܡܐ. ܘܐܬܡܠܝܘ
ܘܡܢܗ ܦܐܪܐ. ܘܡܬܪܘ ܠܡܫܟܢܗܘܢ. ܕܡܟܝܢ ܒܡܫܠ ܡܫܡܫܝܢ.
ܕܒܢ ܒܒܗܘܠ ܦܘܪܫܢܗ܀ ܦܐܪܐ ܠܡܥܡܪܐ. ܐܣܝܪܐ ܐܣܝ ܫܠܘܐ. ܢܦܫܗ
ܘܡܟܬܒܗ ܒܗ. ܟܠܟ ܘܐܦܢܐ ܠܗ. ܠܗܘܢܐ ܦܐܪܐ ܕܡܘܦܝܢ. ܕܟܒܫ
ܒܪܗ ܡܠܝܐ܀ ܡܟܠ ܡܟܠܝܢܬܐ ܘܥܒܕܐ. ܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܦܠ. ܘܐܡܪ
ܗܘ ܕܠܗ ܫܒܝܐ ܗܘ. ܕܫܘܒܚܗ ܥܠܐ ܘܠܒܫ. ܩܕܝܫܗ ܕܫܒܝܐ ܡܢܘ.
ܡܚܝܠ ܘܡܬܡܠܐ܀ ܫܡܝܐ ܕܐܫܬ ܢܦܠ. ܘܐܡܢܐ ܕܟܠܦ ܡܠܝܢ.
ܫܡܝܗ ܕܗܘ ܕܘܪܐ. ܡܚܝܠ ܥܠܬܐܠܝܬܗܘܢ. ܫܘܒܚܗ ܘܠܐ ܢܦܠ. ܠܟܠܗ
ܘܠܐ ܡܟܠܝܢ܀ ܘܡܟܠ ܕܠܐ ܗܘܐ. ܕܬܫܬܒܚ ܒܫܠܡܘܬܗ. ܒܫܡܝܐ ܠܚܘܕ
ܢܦܠ. ܕܢܘܗܪܐ ܡܢܗܘܪ ܠܗ. ܠܟ ܗܘ ܡܚܝܠ ܢܘܟܪܝܐ. ܫܪܝܐ ܕܩܕܡܝܐ
33 ܗܘ܀ ܠܐ ܟܒܝܪܐ ܐܠܐ ܡܢܘ. ܕܫܠܘܐ || ܗܘ ܠܗܘܢ ܫܠܝܚ. ܢܘܟܪܝܐ ܠܥܡܠ
ܫܠܝܚ. ܘܟܠܗ ܠܡܟܠܐ ܩܪܐ. ܘܗܘܐ ܢܘܟܪܝܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܟܠܐ ܟܠܟ

---

118 Adde gloss. nostro rad. ܓܫ Aph. perturbare. 127 ܠܗܘܢ

XXIX.

ܗ ܥܠ ܩܠܗ܀

ܐܘܪܫܠܡ ܡܪܝ. ܕܒܪܝܫܐ ܡܠܟܬܐ ܗܘܬ. ܐܡܐ ܕܐܪܥܬܐ. ܕܒܢܝܗ ܐܝܟ ܗܘܘ ܒܗ. ܟܠ ܟܝܢܐ ܕܫܡܐ. ܕܒܢܝܗ ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܒܗ. [ܒܥܡܡܐ:] ܕܫܡܐ ܠܟܠ ܕܐܬܗ. ܚܙܝܐ ܠܡܥܒܕܢܘܬܐ܀ ܘܡܛܠ ܕܣܡ ܟܠ ܣܡ. ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ ܟܒܪ. ܐܝܟ ܗܘܬ ܚܣܝܐ ܐܢܫ. ܘܥܠܠ ܕܐܬܐ ܗܘܐ. ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ ܚܣܝ ܫܡܝܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܚܣܝ ܦܪܘܩܐ܀ ܐܬܐܪܡܝܬ ܬܘܒܬܐ. ܥܠܠ ܡܬܠܝܗܘܢ. ܘܫܡܥܘ ܠܫܒܝܚܘܬܗܘܢ. ܘܐܡܪܘ ܡܫܝܚܗܘܢ. ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܘܡܠܟ. ܟܠ ܥܡܐ ܕܫܝܢܐ܀ ܐܘܪܫܠܡ ܐܡܪܬ. ܕܐܬܠܚܡܘ ܒܙܪܐ. ܐܡܐ ܕܦܪܩܗ. ܦܠܚܐ ܠܫܡܐ ܕܫܠܡܗ. ܥܡܘܕ ܠܥܠܝܐ ܡܪܝ. ܡܛܠ ܫܡܐ ܕܫܠܡ܀ ܩܛܠܬ ܠܡܫܝܚܐ. ܥܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܡܫܝܚܐ.

ܕܟܠ ܒܗ ܐܡܠܟ ܠܡܠܟܐ. || ܘܟܠܗ ܒܐܕܪ ܡܪܝ. ܕܥܠܘܗܝ ܐܡܠܟܗ. b

ܠܗ ܒܗ ܗܠܟ ܡܠܟ܀ ܘܩܛܠܗ ܕܡܪܝ. ܗܘܬ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܕܒܫܡܝܐ. ܐܦ ܡܛܠ ܠܗ ܠܡܠܟܐ. ܕܝܢܐ ܕܒܣܝܐ ܘܦܓܪܐ. ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܕܒܫܡܝܐ. ܦܠܛ ܠܡܠܟܘܬܐ܀ ܚܟܡܬܐ ܡܬܪܚܡ ܠܗ. ܘܚܠܡܬܐ ܡܫܪܪܝܢ ܠܗ. ܕܐܦ ܐܢ ܚܟܝܡܐ ܡܪܝ. ܡܢܗ ܕܬܠܡܝܕܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܥܠܝܗ ܠܡܠܟܘܬܐ܀ ܐܦ ܪܚܡ ܒܢܘܗܝ ܠܒܢܘܗܝ. ܐܦ ܡܟܝܢ ܒܢܘܗܝ ܠܒܢܘܗܝ. ܕܡܠܐ ܕܢܬܟܠܡܘܢ. ܡܠܐ ܒܡܠܘܬܗ. ܟܠܗܝ ܕܐܦܠܗ ܡܪܝ. ܠܒܢܘܗܝ ܠܒܝܫܘܬܐ܀ ܢܦܫܢ ܘܠܒܝܫܢ. ܡܢܗܘܢ ܘܫܡܝܢ. ܠܒܫܢ ܘܠܟܪܝܢ ܢܦܫܢ ܘܡܬܒܣܡܢ. ܕܐܡܪ ܒܡܫܒܚܬܗ: ܐܠܗܐ ܘܐܠܗܝܢܟܘܢ܀ ܒܪܝܫܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ. ܗܘܐ ܡܪܝ ܕܐܦ ܫܡܝܐ. ܕܐܬܝܗ ܠܒܫܡܗܘܢ. ܘܐܠܗܘܬܗܘܢ ܦܪܫܗ. ܠܥܒܕܘܗܝ ܒܗܘܢ ܗܘܐ. ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ܀ ܘܡܠܟܐ ܕܐܦ ܬܠܡܝܕܐ. ܕܐܡܪܐ ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ. ܕܐܬܝܗܒܬ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܬܝܗܒܬ ܫܡܝܢܐ. ܬܠܡ

ܐܬܐ || ܘܗܘܬ. ܫܪܝܐ ܠܦܘܪܩܢܐ܀ ܬܠܡܝܕ ܠܟܠܗ ܘܦܪܫܗ. 32

---

36 Cod. ܕܐܘܡܝ   49 Ante ܡܪܝ expunctum est ܠܡܢ

ܕܗܘܘ ܫܠܝܛܢܝܗܘܢ. ܢܚܬܐ ܠܒܝܫܘܬܗܘܢ܀ ܗܕܡܐ ܕܐܬܦܫܛ. ܣܟܠܘܬܗܘܢ
ܗܠܝܢ. ܘܫܘܩܐ ܕܡܝܢ ܐܢܘܢ. ܡܢܐ ܕܝܠܗ ܐܬܩܢܝܘ. ܘܡܢܐ ܩܢܐ ܠܒܘܫܝܢ
ܡܢܝܢ. ܐܘ ܡܬܩܢܝܢ ܗܟܝܠ܀ ܢܨܐ ܡܒܝܥ ܠܢܚܬܗ. ܘܗܘܚܕ ܡܬܟܠܡܢܝܢ.
ܘܗܘܦܝܢ ܠܒܐ ܫܒܩܘܗܝ. ܘܐܬܥܫܩܘ ܘܐܬܩܠܠܝܘ. ܦܬܚܝܢ ܐܬܦܠܚܠܘ
ܡܢܝܢ. ܘܐܬܡܣܢ ܡܢܝܕ ܩܕܡܝܗ܀ ܐܢܐ ܗܘ ܠܒܫܝܠ ܗܕܝܐ. ܠܫܒܩܗ
ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܕܐܦܢ ܗܘܝܢ ܡܢܝܢ. ܟܠ ܡܬܥܢܝܢ ܟܬܒܝܢ. ܘܐܦܝܢ
ܦܘܪܩܢܗ ܘܢܦܩܗ. ܠܟܠܗ ܗܒܢܘ ܕܦܘܪܩܢܗ܀ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܘܩܒܠ. ܕܒܪܗ
ܕܟܠܝܢ ܟܠ. ܘܦܘܪܩܢܗ ܢܦܩܗ ܘܗܒܪܗ. ܕܐܬܡܠܠ ܡܬܡܝܟ ܗܘ ܡܐܟ.
b ܐܬܪܥܝܢ ܘܫܪܐ ܡܢܝܢ. ܕܩܪܒ ܢܦܫܐ ܗܘ ܢܩܒܠ܀ || ܘܕܒܪܗ ܩܕܡܝܢ ܡܢܝܢ.
ܦܘܪܩܢ ܩܕܡ ܘܟܠܗ ܐܢܘܢ. ܢܦܩ ܡܒܪ ܘܐܠܗܐ. ܐܢܫܐ ܕܬܟܒܘܫܘܢ.
ܐܘ ܐܬܠܟܠܘ ܡܢܝܢ. ܕܐܘ ܐܬܦܪܘܩ ܦܬܓܡܐ܀ ܐܘ ܠܡܦܟܘ ܚܒ ܡܢܝܢ.
ܕܒܪܘܡܐ ܠܗܢܐ. ܐܘ ܢܟܝܠܘ ܕܐܦܩܐ. ܠܡܬܠܫ ܒܫܡܫܗܘܢ. ܕܠܟ
ܡܟܫ ܫܢܐ. ܒܦܘܡܐ ܦܘܪܩܗ ܗܘܐ ܩܕܡ܀ ܠܗܘ ܢܫܒܐ ܡܢܟܐ. ܐܬܘܝ
ܠܝ ܟܬܠܡܘܗܝ. ܘܟܠܗܘܢ ܒܡܦܪܩܢܘܬܐ. ܘܐܝܟܢܟܐ ܠܡܫܐ ܦܠ. ܕܟܠ
ܪܘܚ ܒܩܘܫܛܐ. ܢܦܫܐ ܕܐܬܐ ܐܢܘܢ܀ ܘܗܘ ܡܢܝܢ ܕܗܘܐ ܒܐܢܫܝܢ.
ܠܟܠܗܘܢ ܐܦܠܐ ܐܢܐ. ܕܐܢܐ ܕܦܫܛ ܦܐܘܪܚܐ. ܐܬܦܪܫ ܦܐܘܣܝܣܐ.
ܘܕܡܢܗ ܒܟܘܡܪܗܘܢ. ܐܬܠܒܫܘ ܒܦܪܨܘܦܗܘܢ܀ ܠܟܠܝܢ ܡܢܝܢ
ܠܫܡܗܘܢ. ܢܦܫܟ ܬܥܒܘܕܐ. ܘܐܫܝܐ ܠܡܬܠܬܗܘܢ. ܠܗܘܠ
ܕܡܬܪܬܐ. ܢܩܪܐ ܒܫܡܗܘܢ. ܠܪܫܐ ܬܟܠܝܠܗܘܢ܀ ܒܦܠܠ ܬܪܬܐ
ܘܬܡܢܐ. ܬܠܟܦ ܠܡܢܝܢܗ. ܕܝܠܝܢ ܕܟܠܡ ܐܢܘܢ. ܒܠܬܗܘܢ ܕܐܫܬܝܢ.
ܘܐܡܪ ܗܘ ܕܗܠܝܢ ܡܢܝܢ. ܐܟܝܢ ܦܐܫܬܐ܀ ܘܐܢ ܐܡܠܝܗ ܘܦܠܗ.
31 ܬܘܒ ܐܬܦܝܣ ܘܡܒܘܣ. ܘܐܡܪ ܗܘ || ܕܗܠܝܢ ܡܢܝܢ. ܬܘܒ ܐܡܠܝܣ
ܘܦܠܓ. ܡܢܐ ܕܣܟܠ ܕܟܡܐ. ܠܫܒܠ ܒܫܘܬܐ܀ ܠܟܠܗܘܢ ܗܟܢܐ.
ܫܒܩ ܡܢܝܢ ܦܝܫ. ܒܫܘܪܝܐ ܘܫܘܠܡܐ. ܕܡܬܚܫܒ ܐܟܢܐ. ܕܠܚܡ
ܠܫܬܘܬܐ. ܦܟܗ ܠܡܫܠܡܐ܀

ܗܘ. ܕܡܕܒܪ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܠܥܡܡܐ ܘܠܟܢܫܐ. ܕܡܢܗ ܡܢܬܗ ܐܢܫܝܢ. ܐܠܗܐ ܡܕܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܡܢܢܐ ܠܡܢܗ ܗܘܐ ܟܕ܀ ܡܠܟܐ ܟܕ ܡܢܝܢ ܡܬܕܢܝܢ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܟܠܗ ܕܐܢܫܐ. ܡܫܝܚܐ ܡܕܝܢ ܐܬܚܙܝ. ܠܐ ܕܡܕܝܢ ܡܠܟܐ. ܟܕ ܕܢܫܐ ܠܐܠܗܘܬܗ܀ ܩܕܡ ܐܡܪܐ ܐܠܗܘ. ܕܐܙܠ ܘܠܐ ܡܬܟܒܠ. ܐܬܒܥܝ ܘܠܐ ܫܟܚ. ܐܬܒܥܝ ܘܠܐ ܕܠܝ. ܘܕܡܝܐ ܡܢܘ ܗܘ. ܕܢܫܐ ܠܡܫܬܡܥܢܘܬܗ܀ ܟܕ ܐܡܪ ܐܠܗܘܬܗ. ܕܐܡܪܝܢ ܕܠܐ ܡܕܒܪܐ. ܡܕܝܢܗ ܕܠܐ ܡܬܒܥܝܐ. ܡܢܝܢ ܡܢܗ ܠܐܬܚܙܝ. ܩܠܝܠܐ ܕܢܦܫܐ ܐܠܗܝ. ܘܡܠܟܐ ܩܠܝܠ ܡܢܗ܀ ܐܡܪ ܠܟܠܗ ܐܦ ܕܡܠܟ. ܕܢܬܚܙܝܘܢ b ܠܐ ܕܢܬܐ. ܐܬܚܙܝ ܘܠܐ ܕܢܫܐ. ܐܬܦܢܝ ܘܠܐ ܟܠܗܘܢ. ܠܗܘ ܡܕܝܢܗ ܕܡܢܗ. ܘܐܬܚܙܝܘ ܡܢܗ܀ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܬܡܕܝܢ ܟܠܗ ܐܢܫܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܡܬܠܡܢܘܬܗ. ܐܠܐ ܒܡܬܚܙܝܢܘܬܗ. ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܠܡܬܚܙܝܢܘܬܐ. ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ܀ ܗܘܝ ܐܦ ܐܠܗܐ. ܐܬܡܕܝܢ ܟܠܗ ܐܢܫܐ. ܠܐ ܗܘܐ ܒܐܠܗܘܬܐ. ܐܠܐ ܒܡܬܚܙܝܢܘܬܐ. ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܚܠܬܐ. ܢܦܩܬ ܠܟܠܗܘܢ ܢܦܫܐ܀ ܬܗܘܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ. ܠܡܢܗ ܠܟܠܗܘܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܠܗܘܢ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܩܠܝܠ ܐܫܬܡܥ. ܕܐܬܚܙܝ ܕܢܘܗܪܐ ܗܘ ܢܦܩ. ܠܟܠܗܘܢ ܗܘ ܐܫܬܡܥܘ܀ ܟܕ ܬܫܬܡܥܢ ܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܩܕܝܫܐ. ܢܦܩ ܠܟ ܐܫܬܡܥܬܐ. ܐܠܐ ܠܡܢܘ ܕܡܟܝܟ. ܗܘܝܢܐ ܠܡܫܬܡܥܢܘܬܐ܀ ܠܗ ܢܦܩ ܕܡܬܒܪܬܐ ܗܘ. ܐܘ ܗܘ ܕܩܪܝܒܐ. ܩܕܝܫܝܢ ܐܝܟܢ. ܕܐܝܬ ܗܘ ܠܚܘܒܬܐ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܡܢܐ ܕܠܐܢܫܘܬܗ. ܐܫܬܡܥܘܗܝ ܩܢܐ ܕܢܦܫܘܗܝ܀

XXVIII.

30 ܕ ܩܠܗ ܕܢ ܡܠܟܗ܀

ܐܠܗܐ ܕܒܢܝܐ ܡܕܝܢ. ܡܢܝܢ ܐܠܗ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܒܡܫܝܚܝܢ ܥܡܡܘܗܝ. ܢܦܩܝܢ ܒܫܡܫܘܬܗ. ܕܢܦܩܝܢ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܘܩܪܝܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. [ܠܡܫܬܡܥܢܘܬܐ:] ܢܦܫܝ ܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ܀ ܒܡܢܐ ܡܢܗ ܩܠܝܠܐ. ܢܦܫܗ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܒܡܪܘܬܗ ܒܐܠܗܘܬܗ. ܘܒܡܠܟܘܬܗ ܒܡܫܝܚܘܬܗ.

---

62 ܡܕܝܢ ejiciendum est. 114 ܗܘܐ ejiciendum videtur.

ܘܐܡܬܠܬ. ܫܦܝܪܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܘܠܟܠ ܠܐ ܚܟܡܐ. ܐܘ ܠܡܝܐ ܙܟܝ.
ܕܫܒܩܬ ܒܫܘܠܛܢܟ. ܐܝܟ ܕܡܪܘܪܒܢܟ ܘܡܫܬܢܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܐܠܗܐ
ܚܣܝܪܘܬܢ܀

XXVII.

ܝ ܡܪ ܡܠܟܐ܀

b ܐܝܡܐ ܒܚܫܟܐ ܡܢܝ. ܕܢܬܚܫܒ ܠܗܘܡܪܐ. ܐܦ ܕܡܐ ܕܠܡܠܐ ܠܗ||.
ܕܬܘܒ ܢܬܚܫܟܘܢ ܒܬܪܗ. ܟܠ ܡܢܝ ܬܬܝܩܝ. ܕܠܬܚܬ ܕܐܠܗܐ
ܐܠܐ. [ܠܡܢܬܐ:] ܚܣܟ ܡܢ ܝܠܕܐ ܬܟܝܢ܀ ܬܟܠܬܐ ܬܬܝܢ ܘܠܒܢ.
ܦܪܘܩܢܗ ܐܬܚܬܐ. ܠܗܘ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܦܪܘܩܘ ܒܐ ܠܒܪܗ. ܐܠܐ
ܐܬܐ ܙܟܝܐ ܗܘ. ܒܚܝܠ ܟܠܗ ܕܐ ܐܬܐ܀ ܒܚܝܠܐ ܕܦܪܘܩܢܗ ܗܠܝܢ،
ܬܩܒܠ ܘܐܬܬܠܗ. ܕܐܬܬܚܡܠ ܦܪܘܩܠ. ܠܚܘܠܝ ܘܐܦ ܠܓܢܣܢ. ܠܒܪܢܫܐ
ܡܬܒܥܐ ܡܢ. ܐܝܟܐ ܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ܀ ܒܚܝܠܐ ܟܠܗ ܬܬܚܒ ܡܢܝ.
ܠܟܘܠܗ ܕܗܘܐ ܐܟܠ. ܕܐܦ ܠܒܘܝ ܐܘܪܚܐ. ܐܬܚܙܝ ܚܕܐ ܙܟܝܢܗ. ܠܟܠܗܘܢܬܐ
ܬܒܚܐ. ܘܠܡܒܥܝܘ ܦܪܘܩܐ܀ ܐܦ ܐܦ ܒܫܡܗ ܬܒܝܪܐ. ܕܡܒܣܡܢ
ܠܗܘ ܬܒܝܪܐ. ܨܒܬ ܚܠ ܬܩܢܝ ܐܡܝܢܗ. ܒܟܠܗ ܬܡܝܢܗ ܕܝܠܝ. ܬܬܬܐ
ܕܝܬܐ ܐܝܟܐ. ܕܐܝܬܝܗ ܠܐܘܡܢܐ܀ ܘܐܦ ܕܐܝܬܝܗ ܡܠܟܐ. ܐܬܬܠܗ ܘܡܚܘܝܢܐ.
ܐܝܟܢ ܗܢܐ ܠܝ ܡܢܝ. ܕܢܦܫ ܐܠܗܐ ܕܫܠܡܐ. ܫܠܡܘܬ ܢܦܫ ܘܐܬܟܢ.
ܕܬܘܒ ܠܒܪܬ ܐܘܬܗ܀ ܠܟܠܡܐ ܕܫܠܡܐ ܗܘܬ. ܐܠܐ ܗܘ ܕܐܬܦܪܢܗ.
ܠܬܠܝܗ || ܢܬܚܫܒ ܗܘܝ. ܘܬܟܪܡܗ ܩܐܡ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܢܐ ܡܢܝ ܕܩܐܡܐ 29
ܐܢܐ. ܬܟܝܢ ܡܬܬܚܡ ܠܗ܀ ܐܠܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܘܐܡܪ. ܕܩܡ ܩܠ
ܩܐܡ ܐܠܗܝ ܠܗ. ܕܡܘܡܬܐ ܟܕ ܡܢܝ ܐܝܬ. ܘܐܦ ܒܬܫܡܫܬܐ ܒܐܡܪ.
ܩܡ ܚܝܠ ܬܪܝܢ ܚܘܒܝܢ. ܬܟܝܢ ܠܚܝܠ ܕܢܦܝܢ܀ ܐܚܕܝ ܚܕ ܡܥܟܗ.
ܠܒܗܡܬܐ ܗܢܐܐ. ܕܐܠܗܐ ܒܗܘ ܟܠܗܐ. ܘܟܠ ܗܘ ܗܢܐ ܡܟܝܢܗ.
ܕܬܐܡܪ ܒܬܘܒܬܗ ܗܘ. ܠܚܟܡܝ ܕܠܒܪܢܫܐ܀ ܗܐ ܝܗܒ ܒܪܐܗ

---

8 Syllaba abundat, fortasse legendum est ܬܬܠܟܫܢܐ ܩܠܝܐ, suppressa vocali rboço (shnajo tarta'sre).

ܫܒܝܩܝܢ ܗܘܘ. ܐܦ ܒܠܚܘܕ ܐܦ ܒܪ ܦܠܚܐ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ
ܘܒܬܘܠܝܢ. ܬܪܝܗܘܢ ܐܣܝܪܐ ܠܚܒܪܐ. ܫܘܒܚܐ ܢܗܘܘܢ ܠܒܪܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ
ܢܗܘܘܢ ܐܟܚܕܐ. ܐܦ ܕܡܬܠܐ ܠܡܪܐ. ܫܘܒܚ ܗܘ ܕܐܠܗܢ ܢܩܒܠ܀
ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܫܘܒܚܐ. ܕܢܬܒܝܢ ܬܬܠܡܝܕܘܗܝ
ܡܠܐ ܗܘ. ܕܬܟܠ ܬܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܠܐ ܗܘ. ܚܝܐ ܬܟܠ ܘܚܝܐ ܬܫܒܘܚ.
ܥܡܡܐ ܘܥܡܡܘܬܐ. ܕܫܠܐ ܡܬܩܒܠܐ ܬܬܦܢܝ. ܬܗܐ ܫܘܠܛܢܝ ܫܡܫܐ.
ܐܦ ܡܠܟܘܬܝ ܠܟܠܐ. ܫܒܚ ܕܡܪܝ ܠܗܕܝܢ܀ ܢܪܟܢ ܫܘܒܚܐ
ܠܟ ܡܠܟܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ. ܡܢ ܪܒ ܡܠܟܐ ܐܫܡܐ. ܘܥܡܝ
ܫܘܒܚܐ ܘܡܫܒܚܘܬܐ ܢܟܣܐ. ܐܫܟܐ ܬܬܠܡ ܦܬܪܐ. ܡܠܟܐ
ܠܡܠܟܘ ܬܬܒܘܬܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܘ ܠܚܒܝܒܐ. ܕܪܚܡܐ ܘܡܪܚܡܐ ܬܬܠܢܝ.
ܕܡܪܝ ܡܠܟܗ ܕܡܫܒܚ ܫܠ. ܫܒܚܐ ܠܟ ܠܟ ܡܠܟܘܬܟ܀

XXII — XXV (desunt).

XXVI.

A 28a .... ܕܟܪ ܐܢܫܘܬ ܟܪ ܬܘܒ. ܩܕܡܝܢ ܡܪܟܢ ܠܟܘ܀
ܕܐܪܙܐ ܡܫܠܡܢܐ. ܫܡܥܬܐ ܘܡܫܡܥܬܐ. ܕܬܫܡܗ ܒܝܬܗ ܠܫܒܝܚܗ.
ܡܠܬܗ ܒܟܪ ܡܢܗ. ܕܪܡܗ ܥܡܐ ܕܢܒܝܐ. ܡܠܟܘܗܝ ܕܐܢܬܬܐ܀ ܐܘ
ܐܡܝܢ ܫܡܥܐ. ܫܡܥܢܝ ܒܗܕܡܝ. ܘܐܬܒܣܡܘ ܡܢ ܢܦܫܗ. ܙܩܦ
ܒܥܒܕ ܐܒܘܗܝ. ܘܐܡܪ ܗܘ ܕܠܐ ܦܫܩܝܢ. ܬܗܘܘܢ ܠܫܪܬܐ܀ ܕܫܡܥܐ
ܢܒܝ ܒܦܪܘܩܢ. ܘܐܬܠ ܒܗܕܡܝ. ܐܘܩܦ ܠܗܘܢ ܥܘܕܪܐ. ܕܡܠܟܝܢ
ܠܫܠܡܬܗ. ܬܠܬܐ ܒܥܒܕ ܠܟܢܗ. ܕܫܪܐ ܒܥܠܐ ܥܒܕܬ܀ ܢܟܠܢ
ܥܠܝܡܬܗ. ܫܡܥܐ ܕܠܐ ܢܐܡܪܘܢ. ܟܠ ܩܠܬܐ ܕܐܬܒܪܬ. ܘܐܬܒܣܡܘ
ܡܢܗ. ܬܪܕܘܪ ܒܫܘܠܡܢܐ. ܐܣܝܪܐ ܕܠܐ ܢܐܟܠ܀ ܕܐܢܐ ܘܡܢܗ ܠܟܘ.
ܢܕܪ ܥܒܕ ܡܘܩܪܝܢ. ܕܐܬܩܢܬ ܘܐܟܠܬ. ܫܡܥܐ ܒܬܫܡܫܬܐ. ܘܡܢܗܬ

---

220 ܗܘ ܕܪܡܝ

Carmina post XXI. sequentia non exhibet cod. B. In medio carmine XXVI. rursus incipit cod. A, cui aliud praescriptum erat ejusdem melodiae. Sed et huic ipsi tres alios hymnos deperditos praefixos fuisse, docet numerus LXXVII hymnorum in fine cod. A commemoratus.

ܘܠܟܬܒܘܗܝ ܗܘܕܝܐ. ܐܠܗܘܬܗ ܕܥܠ ܡܢܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܟܢܫܬܐ ܡܢܗܘܢ.
ܕܟܬܒܗ. ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܐܦ ܩܕܡ ܕܐܡܪ. ܕܩܡܬ ܡܘܬܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܬܠܬܐ.
ܠܟܢܫܐ ܩܪܝܒܐ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܣܝܡ ܕܢܒܝܐ ܘܟܬܒܐ ܩܘܫܬܐ܀ ܐܡܬ ܕܐܡܚܣ
ܐܪܙܐ ܘܐܡܚܣ. ܘܐܡܬ ܐܒܝܐ ܘܐܒܝ ܡܢܗ. ܫܡ ܪܒܐ ܕܐܠܗܝܢ ܕܐܒܐ. ܘܐܡܪܢܐ
ܐܦ ܠܐ ܗܘܐ. ܐܡܬ ܕܗܠܟ ܘܐܦܩ ܪܘܚܗ. ܘܐܡܬ ܕܗܠܟ ܘܪܡܐ
ܠܡܬܗܠܟ. ܗܠܟܘ ܠܐܡܪܐ ܘܡܚܫܒܬܐ. ܗܠܟܘ ܕܐܝܟ ܩܠܝܬܐ ܟܘܟܒܬܐ.
ܘܗܠܟܘ ܫܩܝܠܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܣܝܡ ܕܚܣܝܢ ܩܠ ܪܩܝܥܐ܀ ܫܡܥܐ ܕܐܝܟ
ܢܦܩ ܐܪܙܐ. ܘܫܘܚ ܠܟܠܗ ܪܚܡܬܗ. ܕܐܡܪܐ ܘܠܒܝܬ ܕܢܐ|| ܘܡܢܐ B45b
ܗܒܐ ܠܗ ܩܕܡ ܡܢܐ. ܢܦܠ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܟܠܗ. ܕܐܝܟ ܬܚܘܬ ܕܐܦ
ܠܐ ܗܘܐ ܗܘܐ. ܢܒܥ ܠܝ ܐܪܙܐ ܕܬܠܡܝ. ܕܗܘ ܩܕܡ ܗܘܐ ܡܚܫܒܬܐ.
ܡܘܦܬܐ ܡܢ ܕܚܝܠ ܫܡܫ. ܣܝܡ ܕܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܐ ܕܝ܀ ܠܐ ܚܣܝܪ ܪܟܐ
ܕܡܠܟܐ. ܢܦܩܗ ܢܦܩܬܐ ܠܟܠ ܪܘܚ. ܡܢܗ ܠܝ ܐܪܙܐ ܘܐܡܠܟܝܢ.
ܕܡܢܐ ܕܐܡܪܬܝ ܘܐܫܬܠܚܝ. ܢܦܫܗ ܢܦܩܬܗ ܡܠܟܘܬܐ. ܢܒܥܐ ܡܚܫܒܗ
ܡܫܡܫܢܐ. ܠܐܝܠܝܢ ܕܩܕܡ ܡܢܐ ܠܝ. ܕܡܠܟܗ ܗܘ ܢܫܡܬܐ. ܘܡܢܦܩܗ
ܡܠܟܘܬܐ. ܣܝܡ ܗܘ ܕܠܡܠܟܘ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ܀ ܠܟܠܡܐ ܕܠܟܠܗ
ܐܝܟ ܫܡܫܐ. ܒܡܘܪܘܬܐ ܪܘܚܐ ܢܦܠ ܗܘܐ. ܕܥܠܡܐ ܕܫܠܝܚܐ.
ܕܥܠܝܢ ܘܡܪܝܐ ܘܢܦܠ. ܘܢܦܫܗ ܢܦܩܗ. ܢܦܫܬܐ ܕܐܪܒܥܐ ܗܘܝܘ. ܘܫܡܫܐ ܢܦܩܗ
ܡܕܢܚܐ. ܫܡܫܐ ܡܢ ܡܢܝܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܕܗܘ ܗܘ ܠܟܠܗ ܡܘܪܘܬܗ. ܕܐܝܠܝܢ
ܘܕܟܐ ܘܢܒܝܐ. ܡܘܡܬܐ ܕܐܒܘܐ ܕܐܚܝܢܗ܀ ܬܠܡܝܕܐ ܐܪܙܐ ܕܡܘܡܝܢ.
ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܚܝܠܐ ܐܠܐ. ܥܠ ܬܠܡܝܕܐ ܟܪܝܐ. ܘܬܠܡܝܕܝ ܠܕܡܘܬܗܘܢ.
ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܒܗܘܢ ܡܫܪܝܘܢ. ܘܬܫܠܘܡܘܗܝ ܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܘܬܪܝܗܘܢ
ܡܫܡܫܘܢ. ܢܦܠ ܡܢܗܘܢ ܠܘܬܗ. ܡܫܡܫܐ ܠܡܠܟܐ ܡܢܐ. ܣܝܡ
ܐܡܝܢܐ ܟܪܝܐ܀ ܒܟܠܗ ܢܦܠ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܢܦܠ ܠܡܢܐ ܠܟܠܗܘܢ.
ܢܡܠܟ ܡܢܗ ܐܡܝܢܐ. ܢܦܩܘ ܠܟܠ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܠܟܠ
ܠܟܠܗ. ܘܡܫܡܫܘ ܠܟܠ ܡܠܟܘ. ܠܟܠܗ ܢܦܫܗ ܠܟܠ ܫܡܫܗ ܫܡܫܝ ܠܟܠ
ܬܠܡܝܕܗ. ܠܟܠܗ ܠܟܠܗ ܢܦܫܗ. ܣܝܡ ܕܐܡܪܝܢ ܡܢܟܠܗ܀
ܕܡܘܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܩܕܡܝܐ. ܐܡܪ ܩܕܡܝܐ ܕܢܦܩ ܗܘܐ. ܘܐܡܪ ܕܫܡܫܐ

149 Cod. ܡܫܡܫܢܐ   193—196 In margine adscriptum est جمع شملهم

ܬܐܓܐ. ܕܐܝܟ ܠܡܠܟܐ ܘܫܡܫ ܠܝ. ܦܠܚܘ ܠܠܠܘܬܐ ܕܐܚܝ. ܠܡܪܐ ܕܦܠܚܝܢ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܣܓܝܐܐ ܡܠܟܐ. || ܘܬܡܢ ܠܗܠܐ ܡܠܟܐ. ܗܘܝܢ B45a ܡܢܝ ܠܟܠܗ ܠܗܕܪܟܝ. ܡܛܠ ܕܚܙܝ ܩܕܡܝ ܫܡܝܐ. ܠܡܪܐ ܚܝܠܐ ܬܫܒܚܬܗ. ܟܝܢܐ ܬܚܢܐ ܠܐ ܡܢܐ. ܕܢܫܬܒܚ ܡܢܐ ܘܫܡܝܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܕܢܫܒܚ ܕܘܡܝܐ ܗܘ. ܘܟܠܬܝܐ ܠܐ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܚܫܡܫ ܚܙܝܐ ܡܠܟܐܝܬ. ܚܠܫܐ ܘܐܚܪܢܐ ܘܡܢܗܘܢܝܬܐ. ܕܫܡܐ ܠܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ. ܘܟܠܬܝܐ ܩܕܡܘܗܝ ܢܘܪܐ. ܡܛܠ ܕܠܟܠܗܝܢ ܡܫܬܘܕܝܢ ܠܝ. ܕܢܘܪܐ ܠܟܠܗ ܫܡܝܐ. ܐܦ ܡܢܗܘܢ ܕܫܡܫ ܠܟܠܗ. ܘܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܕܫܡܫ ܢܦܫܗ. ܡܫܟܢܐ ܫܠܝܚܐ ܠܡܫܡܫ. ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܬܚܠܐ ܪܒܐ. ܘܬܗܘܐ ܡܢܗ ܦܘܠܚܢܐ. ܕܐܦ ܠܝ ܬܚܙܝܢ ܩܕܡ ܪܘܚܗ. ܡܢܝ ܬܫܡܫ ܬܬܟܠܡܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܘܪܚ ܡܬܟܠܡܘܢ. ܠܫܡܫܐ ܩܕܡܝܐ ܐܝܟܢ ܠܗ. ܠܥܠܡܐ ܐܬܡܠܟ ܠܗ. ܕܢܘܪܐ ܕܠܐ ܕܡܝܐ. ܥܠ ܠܗܘܢ ܡܠܟ ܠܟܝ. ܕܡܠܟ ܡܫܡܫ ܡܠܟܐ. ܘܡܫܡܫ ܠܡܢܐ ܘܡܠܟܐ. ܐܘ ܡܠܟܐ ܢܗܘܐ ܢܚܙܐ ܦܘܩܕܢܗ. ܐܘ ܡܠܟܐ ܚܝܐ ܘܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܩܪܝܒ ܠܝ. ܬܫܡܫ ܡܢܝ ܕܫܡܫܬ. ܗܘ ܡܪܝ ܫܡ ܬܫܡܫܐ. ܘܩܕܡ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܐ ܡܫܝܚ. ܕܟܠܗ ܕܫܡܫܐ ܠܗ ܠܟܝ. ܘܠܗ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘ ܕܡܢܗ. ܘܫܡܫܐ ܘܢܘܪܐ ܘܬܫܡܫܬܐ. ܠܡܫܡܫ ܗܘܐ ܕܢܚܙܐ ܐܠܐ. ܠܡܠܟܐ ܗܘܐ ܕܐܫܬܡܥ ܐܠܐ. ܚܝ ܗܘ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܫܡܫܬܐ. ܡܛܠ ܗܘ ܕܢܫܡ ܠܗ ܠܗ ܗܘܐ. ܐܘ ܬܫܡܫ ܠܓܘ ܫܡܝܐ. ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܡܠܟܝܢ. ܐܡܪܬ ܕܬܫܡܫ ܠܟܠܗ. ܠܫܡܫܐ ܕܫܡܫ ܡܠܟܘܬܐ. ܬܫܡܫ ܢܦܫ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܠܟ ܕܒܪ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܘܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫ ܗܘܬ ܕܡܢܝ. ܠܗ ܗܘ ܕܐܝܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܬܫܡܫܬܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܛܠ ܕܐܡܫܚ ܠܪܘܚܐ ܕܐܡܪ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܐܪܐ ܠܐ ܡܠܟ. ܕܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܫܡܝܐ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܚܝܝ ܠܐ ܬܫܡܫ ܢܫܡܫ. ܕܠܐ ܢܫܡܫܘܢ ܠܡܫܡܫ ܐܠܐ ܠܟܠ. ܕܠܐ ܢܫܡܫܘܢ ܡܫܡܫܢܐ. ܠܐ ܡܫܡܫ ܠܡܢ ܐܪܐ. ܕܠܐ ܬܫܡܫ ܡܫܡܫܐ ܡܠܟܐ. ܗܘ ܕܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܐ. ܡܛܠ ܕܡܫܡܫ ܗܘ ܡܫ ܕܫܡܫ. ܗܘ ܠܗܘܢ ܕܫܡܫܐ ܡܢܗ. ܘܐܠܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܐ.

81 Post ܕܗܘܐ addendum videtur ܗܘ

XXI.

ܡܢܬܗ ܕܡܪ ܦܠܛܘ܀

ܡܘܫܝ ܐܡܪܢܐ ܗܘܐ. ܦܪܨܘܦ ܘܐܦܝ ܐܠܗܐ. ܡܪܝܡܘܬܗ ܐܠܗܘܬܗ
ܠܡܪܢܐ. ܕܢܦܩܘ ܕܥܡܝ ܕܝܠܗܘܢ. ܗܘܝ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܪܝܡܘܬܐ. ܘܡܠܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ. ܕܢܥܒܕ ܕܬܘܒ ܡܫܒܚܢܝ. ܐܠ ܐܠܦ ܡܠܟܘܬ ܕܐܒܝܠܘܬܗ.
ܬܡܢܝܐ ܕܝܠܗ ܥܡܡܐ. ܥܒܝܕ ܗܘ ܕܐܬܒܪܝ ܠܡܫܡܫܢܐ܀ ܠܡܪܐ ܕܟܠ
ܦܩܕܐ ܗܘܐ ܒܗ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܫܡܫܗ ܐܠܗܐ ܘܠܐ ܒܗ. ܡܢ
ܬܡܢ ܐܝܟܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܫܡܫܐ ܡܢ ܬܡܢ ܡܫܡܫܐ ܠܗ. ܕܡܠܟܘܬܐ
ܠܟܠ ܕܬܫܡܫܬܗ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܡܠܟܗ ܕܟܠ ܠܡܪܝܐ. ܬܪܬܝܢ
ܐܝܟ ܕܫܡܫܬܗ. ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܡܠܟܘܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܡܫܡܫ ܡܢ ܬܡܢ ܡܢ
ܙܒܢܐ. ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܬܒܥܬ ܕܝܠܗ ܕܢ ܦܘܪܩܢܐ. ܐܝܟ
ܚܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܙܕܝܩܐ. ܠܫܡܫ ܡܠܟܐ ܕܝܠܗ ܬܡܢܐ. ܐܝܟ ܡܠܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܙܕܝܩ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܬܫܡܫܬܐ ܡܪܝܡܬܐ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܡܫܡܫ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ܀
ܠܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܫܡܫܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܝܟ
ܕܐܝܟܢ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܝܟ ܕܢܘܚ. ܘܕܐܠܗܐ ܫܡܫ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ. ܠܡܫܡܫܢܐ
ܕܐܠܗܐ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܟܠ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܟܠ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫ ܕܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܢܗܘܐ ܡܠܟܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܘܐܝܟ ܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܐܦ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ.
ܢܗܘܐ ܕܝܠܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܫܡܫܐ ܘܐܝܟܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܢܗܘܐ ܡܫܡܫܐ
ܠܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫ. ܡܫܡܫ
ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܡܫܡܫܘܗܝ܀ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫ.
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢ. ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫ ܠܟܠܗ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܡܫܡܫ
ܕܡܫܡܫܢ. ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫ
ܠܟ܀ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܗܘܐ ܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫ

ܕܝܠܗܘܢ ܕܥܡܡܐ. ܕܐܬܐ ܕܚܠܝ ܘܕܚܠܝ. ܟܕ ܡܬܬܟܠܝܢ ܐܦ ܡܬܚܒ.
ܠܡܫܝܚܐ ܫܠܝܚܐ ܕܫܡܥܘܢ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܟܪܙܗ ܠܡܫܝܚܗ܀ ܠܝ ܐܬܪܐ
ܬܪܝܨܐ. ܕܡܬܟܬܒܘ ܘܡܬܚܬܡܘ ܥܡܗ ܬܠܬܐ. ܘܥܡܗ ܗܘ ܡܬܪܐ ܠܟܠܣܘܪܐ
ܕܡܢ ܥܡܡܐ ܗܘ ܡܥܡܕܝܢܗ. ܕܟܝܡ ܐܘܐ ܐ ܥܩܒܐ. ܐܪܥܐ ܡܬܚܒܒ
ܐܢܐ ܠܗ. ܕܐܬܪܐ ܠܟܠܐ ܐܪܥܗܘܢ. ܟܠܟܠܐ ܐܪܥܝ ܬܪܝܢ. ܟܠܟܠܐܝ
ܕܥܡܝ ܘܥܡܐ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܥܠܠܗ ܠܟܠܟܠܢ܀ ܘܟܢܫܐ ܚܕܐ ܐܬܐ
ܠܗ. ܕܬܠܬܗ ܟܠܐ ܚܕܐܡܐ. ܘܬܒܥ ܕܥܡܐ ܗܘ ܡܬܢܣܝܢܗ. ܘܬܒܥܐ
ܐܡܠܟ ܗܘܠܥܝܢܗ. ܟܠܐ ܗܘ ܕܥܡܐ ܥܘܬܗ. ܕܗܘ ܢܦܠ ܕܬܟܠܐ.
ܡܢ ܕܐܠܦܢ ܠܪܒܐ ܥܡܡܗ. ܕܡܬܢܬܐ ܗܘ ܕܥܡܗ ܥܡܢܗ. ܕܥܡܡܟܢܗ
ܥܡܝܢ ܫܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܡܬܢܣܝܢܗ܀ ܗܐ ܡܬܚܡܪܐ ܡܢܪܝ ܠܥܡܝ.
ܠܐܪܥܗ ܩܪܝ ܟܠ ܬܥܡܝ. ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܕܥܡܗ ܘܥܡܪܘ. ܥܡܡܬܐ
ܬܥܡܝܢܗܘܢ. ܥܡܗ ܕܡܬܚܡܪܗ ܫܡܥ ܠܟܠܗ. ܐ ܐܬܪܐ ܥܡܡܐ
ܐܡܪܬܐ. ܕܐ ܠܥܡܝܢ ܥܡܡܐ ܕܥܡܝܢ ܬܘܪܐ. ܕܐܬܐ ܘܥܪܐ
ܘܢܘܣ ܥܘܕܥܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܥܡܗ ܐܬܪܥܝ܀ ܥܡܝܐ ܡܬܥܘܪܗ
ܠܝ ܥܢ. ܕܐ ܬܥܠܫܝ ܥܡܡܐ. ܠܗ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ. ܐܐ ܐܦܠܐ
ܥܡܪܝܐ. ܐ ܥܕܢܐ ܐܦܠܐ ܥܪܡܟܗ. ܕܡܥܘܪܐ ܗܘ ܥܡܪܐ. ܥܡܗ
ܕܡܬܚܡܪܗ ܗܒܕܗ ܠܟܡܢ. ܐܪܥܐ ܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܥܡܡܝܢܗܘܢ ܗܒܕܗ ܠܟ
ܟܠܐ. ܥܘܕܥܐ ܠܥܡܝ ܥܪܘܥܝ܀ ܘܥܡܐ ܕܫܬܘܐ ܐܬܐ. ܐ ܐܠܦ
B44b ܡܫܬܟ ܚܢܐܡܐ. ܘܥܡܐ ܥܡܗܪܐ ܕܚܐܡܕ. ܐ ܐܠܦ ܐܘܥܒ ܐܘ
ܬܠܒ. ܕܡܪܢ ܕܥܡܐ ܚܢܐ ܗܘ. ܘܕܥܡܐ ܡܫܬܠܒ ܐܪܥܐ ܗܘ.
ܥܡܗ ܕܡܥܡܫܐ ܐܬܫܠܒ. ܥܡܢܐ ܕܐܪܥܐ ܗܘ ܗܒܥܝ. ܠܥܡܬܡܐ
ܐܬܥܠܫܝ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܥܡܐ ܠܟܠܗ ܥܡܢܗ܀ ܫܘܪ ܥܠܬܐ ܘܥܡܠܫܐ.
ܕܥܡܐ ܕܩܪܝ ܠܚܬܪܐ. ܢܩܡܐ ܥܡܗ ܗܘ ܕܐܠܗܐ. ܗܒܕܗ ܠܟ ܠܟܢܗ
ܐܠܗܐ. ܘܥܡܠܫܐ ܥܡܗ ܕܡܥܡܫܐ. ܗܒܕܗ ܠܟ ܠܒܪܗ ܘܡܥܡܫܐ.
ܠܚܬܪܐ ܕܥܒܕ ܐܪܥܐ. ܕܥܡܡܝܢܗܘܢ ܡܢܐܡܪܝ. ܥܠܘܥܡܐ ܕܥܡܗܘܢ ܐܠܦ.
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܥܡܗ ܐܬܪܥܝ܀

ܘܐܡܝܢܐ ܕܡܫܬܡܥ ܠܘܬܢܐ. ܠܗ ܓܝܪ ܡܫܟܢܐ ܡܪܝܡ ܠܗ. ܒܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ ܠܐ ܠܟܘܢ. ܐܝܟܐ ܡܩܪܒ ܠܗܕܪܐ. ܒܬܪܥܐ ܕܡܠܐ ܫܘܒܚܐ. ܐܦ ܐܠܐ ܠܐܒܐ ܕܡܠܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܦܩ ܒܟܢܫܘܬܗ: ܕܗܘܐ ܐܪܥܐ ܕܒܝܬܝ. ܕܗܘܐ ܐܪܥܐ ܕܡܫܟܢܝ. ܕܗܘܐ ܚܝܪܐ ܒܗ ܐܒܪܝ. ܘܟܪܣܐ ܕܟܢܫܐ ܠܫܡܫ ܫܘܠܛܢܝ. ܠܗܘܐ ܐܠܐ ܕܡܢܐ ܕܝܠܐ. ܘܢܚܬ ܒܩܠܐ ܕܡܫܠܡܝܢ. ܕܒܥܐ ܥܡ ܐܦ ܠܒܥܐ ܥܡ. ܕܐܦܩ ܐܢܘܢ ܠܚܪܘܪܐ. ܠܟܢܐ ܘܒܗܘܢ ܡܢܐ ܕܐܦܝ. ܒܪܝܟ ܕܐܪܥ ܥܠ ܐܘܡܬܐ: ܡܫܠܡ ܠܡܫܠܡܢܐ ܥܡ ܐܦܝܢ. ܒܗܕܪܐ ܕܡܘܬܒܐ ܕܡܫܦܪ ܗܘܐ. ܠܝܢ ܐܢܐ ܒܒܗ ܠܗܘܢܐ. ܠܗܘܢܐ ܠܟܡ ܕܐܒܗܬܐ. ܠܐ ܕܥܫܝܐ ܐܠܐ ܕܪܘܚܐ. ܠܝ ܒܗ ܐܦ ܐܠܐ ܕܫܡܥܬ. ܕܪܐܙ ܕܡܠܟ ܗܘ ܘܕܡܠܟ ܗܘ. ܥܡ ܕܪܫܡ ܐܦ ܥܡ ܠܫܒ. ܒܫܡܗ ܫܠܛܘܗ

B44a ܕܡܪܘܪܐ. ܒܪܝܟ ܕܠܒܫܗ ܦܪܘܩܐ ܗܘ: ܐܝܟ ܕܒܥܝܬܗ ܕܒܥܕܘܬܗ. ‖ ܕܠܟܡ ܕܥܠ ܕܪܥܐ ܕܫܡܐ ܗܘ. ܘܠܟܡ ܗܘ ܕܐܪܐ ܠܥܕܬܐ ܗܘ. ܠܒܪܐ ܕܒܫܡܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܕܐܝܟ ܦܪܘܩܐ ܕܡܢܐ ܒܗ. ܗܘܐ ܠܒܝܫܐ ܕܥܕܬܗ. ܕܐܝܟ ܡܠܟܐ ܐܦ ܡܫܡܠܝܬܗ. ܘܐܝܟ ܥܘܢܐ ܐܦ ܡܫܡܠܝܬܗ. ܐܘܠܦܢܗܘܢ ܒܗܘܢ ܒܝܬܘܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܠܒܟܗ ܒܝܬܘܬܗ: ܕܝ ܕܡܢܝܢܐ ܠܒܝܬ ܗܒܗ. ܠܟܠܐ ܒܗܘܢܐ ܠܥܕܬܐ. ܕܒܝܬܐ ܗܕܝܢ ܗܘܐ. ܗܟܢ ܠܕܪܫܐ ܕܐܠܗܐ. ܡܫܠܡܢܐ ܕܥܠ ܡܫܡܫ ܠܝ. ܗܘ ܠܡܫܡܫ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܝ ܡܠܟ ܡܪܝܡ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܠܟܠܗܘܢ ܟܠ ܩܢܝܢܗܘܢ. ܗܘܐ ܠܒܗܘܢ ܫܡܫܘܬܗܘܢ. ܒܪܝܟ ܕܡܢܐ ܒܗܘܢ ܩܢܝܢܗܘܢ: ܒܗܢܐ ܡܠܟܘܬ ܠܥܕܬܐ. ܠܟܠܗ ܒܝܬܐ ܐܘܠܦܢܗ. ܕܐܘܠܦ ܫܘܒܚܐ ܠܗܝܟܠܗ. ܕܡܐ ܘܫܘܒܚܐ ܐܠܗܝܐ. ܒܟܠܗ ܕܢܚܬ ܕܪܓܐ. ܒܟܢܫܐ ܩܕܡܝ ܠܟܘܢܐ. ܒܐܠܗܐ ܡܢ ܢܦܫܐ. ܠܟܠܗ ܩܠܝܠ ܠܟܠܗܝܢ. ܥܡ ܕܝܢ ܕܢܚܬܘܢ ܠܒܪܝܬܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܘܪܒ ܠܕܝܪܝܗ:

XX.

ܩܠܗ ܡܢ ܩܠܗ ܗܘ:

ܐܘ ܒܠܘܢܐ ܕܗܘܐ ܫܠܝܐ. ܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܝ. ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܠܡܫܡܠܝܘ. ܠܡܫܡܫ ܕܡܫܩܠ ܕܗܘܐ ܠܗ. ܒܡܪܢܘܬܗ ܕܝܢ ܫܡܝܐ. ܒܝܬ ܒܗ

ܐܬܒܣܡ ܒܥܠܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ. ܥܒܕܐ ܗܘܐ ܒܗܘܐ ܠܟ. ܕܠܥܠܡܐ ܚܘܠܡܢܐ
ܗܘܐ ܠܟ. ܘܚܘܠܡܢܐ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܟ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܚܣܢ
B43b ܢܨܚܢܟ܀ ܗܘܐ ‖ ܠܩܠܟ ܫܡܥܬ. ܫܠܡܐ ܕܗܘܐ ܠܟܠ ܕܒܥܐ. ܐܦ ܗܘ
ܐܡܪܐ ܠܡܥܒܕ. ܡܢ ܥܒܕܢܐ ܕܐܢܫܐ ܫܠܡܗ. ܚܝܠܐ ܘܗܘ ܠܟ ܠܡܫܢܐ.
A27b ‖ܕܐܬܠܝ ܠܟܢܫܐ ܡܢ ܥܡܡܐ. ܢܥܡܐ ܕܡܢ ܟܠ ܡܠܟܐ. ܕܥܒܕܗ ܗܘ ܡܢ ܕܥܠܡܐ.
ܗܘ ܡܪܟܒܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܪܥܢ ܘܐܦ ܟܠ܀ ܠܡܥܡܐ ܥܡܡܐ
ܥܡܡ ܗܘܐ. ܘܡܠܟ ܐܝܟܐ ܕܢܒܡܬܗ. ܥܡܡܐ ܡܢܟ ܡܠܟܘ. ܕܢܗܘܐ
ܗܪܐ ܥܡܥܡܗ. ܥܡܡܐ ܢܚܒ ܠܟ ܐܦ ܗܘ. ܡܢܗܘܢ ܠܥܡܡܘ
ܐܥܒܕ ܗܘܐ. ܐܝܪܐ ܕܡܠܟܗ ܕܐܚܐ ܗܘܐ. ܘܠܟ ܐܝܟܢܠܐ ܡܢܢܫܡܬܐ.
ܕܒܠܗ ܘܠܡܠܟܗ ܡܪܝܡܐ ܗܘ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܠܐ ܡܢܢܫܡܟ܀ ܫܡܥܗ
ܥܡܡܐ ܢܡܪܐ ܠܟ. ܕܫܡܥܗ ܫܡܥܐ ܕܡܘܪܥܢܐ. ܠܡܠܟܗ ܠܡܠܟܐ ܕܥܘܡܢܐ.
ܡܕܢܚ ܘܢܗܪ ܕܡܝܪܡܗ ܗܘܘ. ܡܝܪܡ ܐܪܟܐ ܕܐܫܡܠܗܘܢ. ܒܫܝܪܡܐ
ܡܪܥܐ ܠܗܠ ܗܘܐ. ܒܠܟܪ ܘܩܕܡܝܪ ܐܘܪܝܐ ܗܘܐ. ܕܥܡܠܬܗ ܒܠܟܗ ܗܠܗ.
ܕܡܠܟܗ ܠܥܡܐ ܢܠܝܠܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܠܘܟ ܕܥܡܠܬܗ܀ ܠܥܡܥܡܬܗ ܕܐܚܡܐ.
ܕܢܒܥ ܠܠܡܥܠ ܡܢ ܠܗܠܐܪܐ. ܢܒܪ ܡܥܡܬܐ ܠܥܡܥܡܬܐ. ܡܠܘܗܡܬܐ
ܕܡܢ ܟܠ ܢܥܐ. ܕܐܫܡܠܗ ܠܝܪܡܬܗ. ܕܢܟܪ ܠܐܡܪܐ ܒܗܡܐ. ܡܠܟܝܢ
ܡܠܟܘܬܗ ܐܝܩܪܐ ܡܢܟܝ. ܠܚܘܣܐ ܕܐܠܗܘܐ ܒܠܟܪܐ. ܘܐܬܪܝܢ ܠܟ ܒܟ
ܙܥܘܪܘܬܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܠܟܝܟ ܐܝܟܪܡܗ܀ ܠܟܠܐ ܕܫܡܫ ܒܝܬܟܡܠܟ.
ܡܥܡܠܐ ܗܘ ܙܥܘܪܘܬܟ. ܠܟܠܐ ܕܙܘܗܝ ܒܠܐܠܟ. ܕܡܠܟܐ ܐܪܙܐ ܕܠܐܡܟܒܪ.
ܠܟܠܐ ܕܡܠܟܗ ܡܢ ܡܠܟ. ܕܒܥܡܥܡܐ ܗܘ ܒܥܡܐܕܘܠܟ. ܠܟܠܐ ܕܡܠܐܪܟܡ
ܠܟ ܢܡܪܟ. ܕܗܘܡܡܗ ܐܦܐ ܡܠܟ ܙܘܪ. ܘܡܠܟܐ ܡܥܡܪܐ ܕܢܥܡܠ. ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܐܝܟܢ ܠܟܠܢܫܝ܀ ܐܦ ܐܡܪܐ ܠܡܥܒܕ ܙܥܐ. ܐܦ ܐܘܫܐ ܠܟ ܡܠܟܡܐ.
ܐܝܟ ܘܐܠܟ ܠܐܡܪܐ. ܐܝܟܢ ܘܡܠܟ ܡܥܡܠܐ. ܠܟܡܠܐ ܐܘܪܝܟ ܡܠܐܡܠܐ.
ܘܐܝܟܢ ܙܘܡܐ ܠܫܡܠܐܠܐ. ܠܟܝܢܐ ܒܐܝܟܐ ܙܘܕ ܐܠܗ. ܘܠܟܬܘܪܐ ܥܫܝܘܬܐ.
ܘܠܐܝܟܪܐ ܒܡܝ ܡܪܡܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܝܟܢ ܙܡܝܪ܀ ܡܒ ܠܟ ܙܒܘ
ܡܥܡܠܝ. ܘܡܘܡܕ ܡܠܟ ܒܡܠܗ ܡܪܝܡܐ. ܠܡܪܢܗ ܡܠܟܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗ.

59 A ܡܪܝܡܐ 60 B ܕܟܠ 97 Littera ܕ vocis ܕܙܘ in codice puncto caret. 100 Etiam dolath in ܙܡܝܪ puncto caret. 103 Cod. ܠܡܪܢܗ

5 BICKELL.

ܗܘ ܕܢܓܕ ܠܡܦܩܐ܀ ܢܓܕ ܠܟܝ ܫܦܝܪܐ ܘܐܢܬܝ܂ ܐܦ ܠܫܘܒܚܐ ܘܡܘܗܒܬܐ܂ ܐܦ ܦܘܠܚܢܐ ܘܬܘܩܢܐ܂ ܟܕ ܫܢܝ ܐܠܗܐ ܫܡܫܢܘܬܗ܂ ܕܟܗܢܐ ܡܬܚܡܕܐ ܢܦܫܗ ܠܗ܂ ܘܡܫܡܫܢܐ ܬܝܡܢܐ ܠܗ܂ ܬܠܡܝܕܐ ܠܗ ܠܟܗܢܐ܂ ܕܗܘ ܡܬܩܪܒ ܐܠܗ ܩܪܒܢܐ܂ ܒܫܘܫܦܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ܂ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܦܪܩܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܟ܀ ܟܗܢܐ ܕܬܪܥܝܬܐ ܢܟܦܬܐ܂ ܘܬܠܡܝܕܐ ܐܦ ܠܟܗܢܐ܂ ܟܗܢܐ ܕܬܠܡܝܕܘܗܝ ܐܝܟܘܬܗ ܘܬܪܝܢ ܩܕܡܘܗܝ ܠܟܘܡܪܐ܂ ܐܬܚܙܝ ܗܘ ܠܟܗܢܐ ܘܩܛܪܗ܂ ܕܐܬܡܘܪܒ ܡܫܝܚܐ ܫܡܐ܂ ܬܠܡܝܕܐ ܩܕܡܘܗܝ ܩܕܡܝܗ܂ ܕܗܘ ܩܐܡ ܐܝܟ ܩܪܝܒܐ܂ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܐܦܠܐ܂ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܪܚܡ ܬܠܡܝܕܘܗܝ܀

XIX.

ܩܠܗ ܒܪ ܩܠܗ܀

ܫܠܡ ܠܡܢܝܢܗ ܕܐܒܪܗܡ܂ ܕܗܘܐ ܐܒܐ ܠܥܡܡܐ܂ ܕܐܦ ܐܢܬ ܠܟܝ ܡܢܗ ܐܒܐ܂ ܡܬܩܒܠ ܗܘܐ ܠܐܒܪܗܡ܂ ܗܘܐ ܡܬܝܗܒ ܠܟܝ ܐܒܐ܂ ܘܐܦ ܠܒܢܝܗ ܕܡܪܝܟ܂ ܡܠܟܐ ܕܪܥܝܐ ܒܝܬܗܘܢ ܠܟܝ܂ ܘܒܢܝܐ ܕܝܠܗ ܡܬܕܒܪܢܐ܂ ܕܒܝܬܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܡܬܪܥܝܢܘܬܐ܂ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܐܒܪܗܡ܀ ܩܪܝܐ ܩܝܡܐ ܕܡܬܩܝܡܐ܂ ܡܫܘܒܚܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ܂ ܐܬܐ ܐܚܘܗܝ ||ܐܝܟ ܡܢ ܐܢܫ܂ A27a
ܡܪܢܐ ܕܢܛܪ ܘܡܫܡܫܝܢ܂ ܐܝܟ ܕܢܦܩ ܘܡܬܟܠܝܢ܂ ܐܝܟܐ ܫܘܒܚ ܘܫܘܒܚܝܢ܂ ܡܫܒܚܐ ܕܐܒܐ ܠܡܫܡܫܝܢ܂ ܫܘܪܝܐ ܕܐܒܐ ܠܐܒܪܗܡ܂ ܘܠܚܪܝܢ ܐܝܟ ܚܕ ܠܡܠܟܝܢ܂ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܫܡܥ ܠܡܠܟܝܢ܀ ܗܘܐ ܡܬܩܒܠ ܠܗܘܢܝܢ܂ ܗܘܐ ܘܡܫܬܡܥ ܠܡܚܪܐ܂ ܓܒܪܐ ܡܬܩܢܢ ܠܗܘܢ ܗܘܐ܂ ܠܫܘܬ ܠܟܪܣܐ ܩܕܝܫܐ܂ ܘܗܘܐ ܡܠܘܐ ܕܡܠܝܬܐ܂ ܘܫܘܠܛܢܐ ܠܡܫܡܫܝܬܐ܂ ܐܫܡܥ ܥܡܗܘܢ ܐܘܡܢܘܬܐ܂ ܠܪܫܢܐ ܡܬܡܠܝܢܘܬܐ܂ ܘܠܡܫܡܫܢܐ ܐܪܫܢܘܬܐ܂ ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܫܒܚ ܫܘܒܚܐ܀ ܢܦܫܐ ܕܡܠܝܟܐ ܠܗܘܢ܂ ܘܫܡܥ ܐܝܟ ܕܪܒܘܬܐ܂ ܘܠܦܘܩ ܐܝܟ ܕܠܡܫܢܐ܂ ܘܫܡܥ ܐܝܟ ܕܐܚܝܐ܂ ܘܠܡܐ ܫܡܥܬܗ ܕܫܠܝܚܐ܂

---

110 ܒܪܝܟ ܗܘ   13 Inde ab ܐܝܟ ܡܢ ܐܢܫ usque ad ܕܢܛܪ v. 76 verba habentur etiam in cod. A.   15 B ܢܦܩܬ   19 B ܐܫܡܥ   22 A ܡܫܬܡܥܘܗ   23 A ܓܒܪܐ   25 A ܡܠܘܐ   28 A ܠܪܫܢܐ

ܐܝܟ ܐܝܢܘܢ. ܕܛܥܘ ܒܗ ܐܢܫܘܬܗ ܟܠܗܘܢ. ܫܘܒܚܐ ܡܫܒܚܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܘܠܐ.
ܟܕ ܦܩܕ ܗܘܐ ܥܠ ܐܝܢܘܢ. ܫܪܐ ܥܡ ܐܢܫܝܢ ܐܦܠܝܬܗ. ܡܫܡܫ ܗܘ
ܕܝܠܝ ܠܐܘܦܣܐ. ܟܠܗ ܣܘܦܐ ܘܡܠܝܠܐ. ܥܡܗ ܗܘܦܟܐ ܕܡܫܡܫܢܐ.
ܕܚܫܘܫܐ ܟܠܗ ܒܐܘܠܨܢܝܢ. ܡܛܠܬܗ ܡܢܗ ܒܫܘܠܛܢܝܢ. ܕܗܘܐ ܗܘ
ܐܝܟܐ ܠܗܘܦܟܐ. ܕܠܘܬ ܝܗܒ ܗܘ ܫܪܐ. ܐܦ ܗܘ ܘܡܟܬܒ ܚܫܒܘܢܗ.
ܕܝܬܒ ܠܟܠܦܢܐ ܡܢܠܣܐ. ܕܐܬܐ ܡܢܗܘܢ ܒܫܠܝܐ. ܡܫܡܫ ܗܘ
ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܥܠ ܡܬܦܢܝܐ: ܡܬܡܪܐ ܗܘܬ ܗܘ ܕܐ ܬܦܠܘܗ. ܕܫܠܝܐ ܠܫܘܒ
ܫܘܡܠܝܐ. ܒܬܫܥܝܬܗ ܦܨܝܚܘܬ ܡܘܗܒܬܐ. ܒܐܦܝܗ ܬܪܝܨܘܬܗ ܠܫܠܡܘܬܐ.
ܕܐܠܝܠܐ ܠܟܠܗܝܢ ܠܒܢܝܗ. ܒܫܘܦܪܐ ܗܕܝܐ ܕܐܠܗܐ. ܒܝܡܝܐ ܕܝܠܗ ܫܠܝܡܘܬܐ.
ܕܐܝܟ ܠܢܬܐ ܟܠ ܘܠܟܠ. ܟܠ ܡܘܪܝܗ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܡܫ ܕܒܥܐ ܒܗ
ܘܐܬܠܟܬ: ܟܠܗ ܕܡܢܬܐ ܥܠ ܡܕܒܪܐ. ܐܬܠܘܗ ܘܡܪܝܡ ܠܡܪܝܡܐ. ܠܟܠܗ
ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܫܠܡܘܬܐ. ܫܒ ܥܠܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܪܥܐ. ܠܗ ܕܐܘܚܕܢ ܗܘܐ
ܠܐܠܗܘܬܗ. ܕܡܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܥܡܐ. ܒܥܡܠܐ ܥܒܕܐ ܥܡܪܐ ܗܘܘܬ.
ܡܢܗ ܗܘ ܕܘܪܫܐ ܫܡܝܐ. ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ. ܡܫܡܫ ܗܘ ܕܝܠܝ
ܡܫܡܘܫܝ: ܡܢ ܡܝܘܡ ܬܫܡܫܬܐ ܕܪܘܚ. ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܟܠܢܬܗ.
ܘܡܬܫܡܫܢܐ ܐܠܗܐ. ܘܡܘܫܐ ܐܦ ܒܫܡܝܐ. ܕܒܗ ܫܠܝܡܐ ܡܠܐܘܬܐ.
ܘܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܓܠܝ. ܘܥܡ ܫܡܝܐ ܕܒܗ ܠܗܘܢ. ܫܡܝܐ ܐܦܠܘܗܝ
ܫܡܝܐܝܬ. ܐܘܦܝ ܕܫܘܒܚ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܡܫ ܗܘ ܐܦܝ ܒܕܐܘܪܗ:
ܕܐܦܪܐ ܕܡܢ ܘܐܦ. ܘܐܦ ܗܘܐ ܒܘܫܐ ܒܫܡܝܐ. ܠܝ ܒܗ ܐܬܪܐ
ܦܐܪܐ. ܘܝܘܡ ܦܘܩܕ ܠܫܡܝܐ. ܡܛܠ ܗܘܐ ܡܫܬܐ ܘܐܘܕܝ. ܒܟܠܗ
ܩܕܡ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܒܡܫܝܚܐ ܠܐܝܠܗ. ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ ܐܦ ܒܡܫܝܚܘܬܗܘܢ.
ܟܕ ܬܫܡܫ ܢܦܫܗ || ܡܫܡܫ ܗܘ ܕܝܠܝ ܐܘܪܝ: ܘܐܦ ܗܘ ܕܫܡܫ B43a
ܐܘܪܐ. ܒܟܘܡܪܘ ܠܡܠܟܐ ܒܠܚܘܕ. ܐܝܟ ܥܡܡܝܐ ܕܪܥܝܐ. ܬܫܡܫ
ܡܠܝܐ ܘܝܩܝܪܐ. ܠܐ ܗܘ ܢܦܫܐ ܡܫܝܢܐ. ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ.
ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܡܢ ܡܠܟܐ. ܘܟܗܢܘܬܐ ܡܢ ܟܗܢܐ. ܐܦ ܢܒܝܐ ܡܢ ܡܠܟܐ.
ܡܫܡܫ ܗܘ ܕܐܝܟ ܠܟܠܟܘܢ: ܒܗܘܪܐ ܕܬܫܡܫܬܗ ܘܗܘ. ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܚܗ
ܘ ܐܦ. ܠܡܫܡܫܐ ܒܪܘܚܐ ܘ ܪܘܚܐ. ܐܦ ܘ ܫܡܝܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܐܝܟܐ ܕܐܝܟܐ ܒܫܡܝܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ
ܠܫܡܗ ܐܦ ܒܬܫܡܫܬܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܫܡܫܐ. ܡܫܡܫ

ܠܬܓܐ ܩܘܪܒܢܐ ܕܒܗܪܬܐ. ܠܫܡܐ ܩܘܪܒܢܐ ܕܢܫܡܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܒܠܗ
ܫܘܢܝܐ܀ ܡܘܬܒܘܬܐ ܕܐܬܬܓܒܬ ܠܗ. ܩܕܡ ܕܘܟܬܐ ܦܪܝܫܬܐ ܬܚܝܬ. ܐܘ
ܬܩܪܘܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܘ ܬܬܠܡܝܕܗ ܡܐܚܪܝܢ ܫܠܡ. ܕܠܟܝܘܗ ܕܐܬܓܠܝܬܗ
ܡܟܝܠ ܗܘܐ. ܫܠܝܚܐ ܕܝܠܗ ܡܫܡܫ. ܕܐܚܪ ܐܠܗܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ. ܕܒܗ
ܡܘܬܒܘܬܐ ܥܡ ܫܪܪܐ. ܠܟܘܡܪܘܬܐ ܐܠܗܐ ܬܩܢܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܩܢ
ܡܘܬܒܘܬܗ܀ ܚܙܝ ܗܘܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ. ܗܘ ܕܩܢܘܢܗ ܠܐ ܡܚܠܦ.
ܡܪܗ ܡܢܝܢ ܫܢܝܢ ܠܡܢܝܢ ܗܘ. ܥܡ ܬܚܘܡܐ ܕܠܘܩܒܠܗܘܢ. ܬܪܥܝܬܐ ܕܡܪܗ
ܩܢܝܢ. ܠܬܪܐ ܠܐ ܥܒܕܐ ܐܝܟ ܡܠܘܟ. ܘܡܢܐ ܕܝܡܝܢܐ ܐܝܟ ܡܢܗ. ܘܐܝܟ
ܕܩܢܐ ܐܝܟ ܘܠܝܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܒܗ܀ ܐܦ ܐܢܐ ܚܛܝܐ
ܕܡܫܬܡܠܐ. ܐܘ ܡܦܩܬ ܠܟ ܘܠܚܝܠܐ. ܕܬܐ ܕܒܥܐ ܠܟܘܪܗܘܢ. ܩܕܡ ܡܩܕܫܢܐ
ܕܐܬܪܗܘܢ. ܕܬܒܪܐ ܠܟܠܐ ܕܩܠܝܗܘܢ. ܐܦ ܡܫܡܠܝܢܐ ܡܬܟܫܦܝܢܘܗܝ.
ܘܕܗܘܐ ܐܡܪܐ ܡܟܠܐ. ܠܟ ܐܠܗܐ ܕܐܣܬܗܕ. ܣܓܝܘܬܗ ܕܐܣܬܗܕ ܐܢܐ
ܠܟ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܟܠܢܐ ܩܢܝܢܗ܀

XVIII.

ܥܠ ܩܠܗ܀

ܐܘ ܕܢܣܒ ܥܠܬ ܢܦܫܗ. ܐܘܡܢܐ ܥܠܬ ܢܒܝܐ. ܠܟܗܢܐ ܥܠܬ ܡܥܒܪܐ
ܡܫܘܚܬܐ ܥܠܬ ܡܡܠܐ||. ܢܣܒ ܡܢܟ ܐܘ ܡܠܟ. ܚܝܠܐ ܕܡܠܝܘܬܗ ܠܟܠܝܠܐ. B42b
ܕܗܘ ܥܡ ܡܪܘܒ ܐܝܩܪܗ. ܘܬܫܡܫܬ ܥܡ ܬܩܢܬܗ. ܘܡܕܝܢ ܬܟܠܗ
ܩܕܡ ܬܟܠ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܫܡܫܢ ܡܢܗ ܠܟ܀ ܦܐܪܐ ܕܝܗܒ ܡܢܗ ܐܠܗܘܬܗ.
ܥܡ ܡܬܢܐ ܠܟ ܠܡܫܪܗ. ܐܘ ܡܦܪܫ ܩܕܡ ܠܪܘܚܗ. ܠܫܘܦܪܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܡܬܟܢܫ ܣܓܝܘܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܕܡܦܪܬ ܐܝܟܢ ܕܡܠܟܐ. ܡܢ ܫܘܟܢܝ ܕܡܢ
ܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܫܡܫܢܝܬ ܫܡܫܬܗ. ܘܦܣܢܩܬܐ ܬܪܝܨܘܬܗ. ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܣܒܪ ܐܘܡܢܘܬܟ܀ ܠܟܠܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܒ. ܘܗܘܐ ܕܡܐ ܒܗܪܬܗܘܢ.
ܠܐܘܪܐ ܕܢܦܩ ܡܫܡܪܘܬܐ ܐܘ ܫܪܝܪܐ ܐܝܟ ܡܟܗܢ. ܘܐܦ ܡܫܝܚܐ

In stropha 101—109 unus deest versus. 105 Cod. ܠܓܝܣܐ XVIII. Manus serior addidit in margine ܥܠ ܐܦܝܣܩܘܦܐ

ܢܚܡܠܐ. ܕܬܝܒܘܬܐ ܡܪܢܐ ܕܚܣܝܘܬܗ. ܘܐܬܦܬܚܬ ܘܗܘܐ ܐܡܐ. ܘܐܬܠܒܟ ܘܗܘܐ ܦܬܐ. ܒܪܝܟ ܕܢܒܝܗ ܕܝܡܐ܀ ܕܫܒܩܗ ܬܦܩܬܐ ܕܟܠܐ. ܕܡܪܟܒܐ ܐܪܒܥ ܢܩܝܢ. ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܝܢܐ ܕܟܠܢܘܬܐ. ܐܚܪܝܢ ܫܥܝܢ ܕܐܬܚܙܝܘ. ܥܒܪܗ ܡܠܬܐ ܐܝܟ ܕܢܫܡܬܐ. ܦܪܘܩܗ ܢܦܩ ܠܝܡܐ ܕܟܠܐ. ܘܡܩܘܡܝܢ ܠܗ ܘܠܐܦܘܗܝ. ܐܢܫܘܬܐ ܡܥܒܕܝܢ ܫܠܝܐ. ܫܡܥܝܢ ܠܒܫܐ ܫܪܝܪܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܚܕܗ ܐܘܪܚܗ܀ ܥܡܝܩ ܡܢ ܫܘܩܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܕܫܠܡ ܢܝܫܐ ܕܦܫܝܛ ܠܗ ܫܘܒܚܐ. ܫܪܒܬܐ ܐܟܝܕܐ ܘܐܦ ܫܠܝܡܐ. ܢܦܩܬ ܕܫܡܝܐ ܒܥܠܝܗ ܐܚܕܬܗ. ܒܡܬܩܢܐ ܫܒܝܠܐ ܠܐܘܪܚܗ.

B42a ܕܒܝܬ ܢܘܚܐ ܠܡܥܒܕܘܬܗ. ܕܢܒܘܗ ܥܒܕܐ ܠܫܬܐܣܐ|| ܠܘܐ ܓܝܪ ܫܠܡܘ ܐܠܐ ܫܪܪܐ. ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܫܪܪܐ ܠܡܫܬܡܥܢܘ. ܫܠܝܚܐ ܒܥܠܬܐ ܕܠܐܢܫܘܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܥܒܕܗ ܕܢܫܡܬܗ܀ ܕܠܐ ܐܬܦܪܫ ܡܢ ܥܠܬܗ. ܘܠܐ ܡܬܦܪܫ ܡܢ ܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܥܡ ܐܒܐ ܘܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܠܐ ܡܬܦܠܓ. ܐܟܠܝܢ ܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܕܢܡܘܣܐ. ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܡܪܝܐ. ܥܡ ܓܝܪ ܠܐ ܫܡܥܘ. ܒܚܘܒܗ ܕܩܡ ܥܠ ܢܦܫܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܓܠܝ ܒܫܠܝܐ. ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܡܫܝܚܐ ܕܒܫܘܠܛܢܗ. ܘܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܡܫܒܚܢܘܬܗ. ܕܚܘܐ ܠܢ ܐܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ. ܘܐܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪܢܫܐ. ܣܓܝ ܕܒܫܘܠܛܢܗ ܢܦܫܗ. ܕܐܘܕܥ ܠܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܘܒܪܢܫܐ. ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ. ܡܬܚܙܝܢܘܬܗ ܕܐܝܟܢ ܐܠܗܐ. ܘܡܟܘܢܗ ܐܢܫ ܕܟܕܒܐ. ܒܡܫܘܕܥܢܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܘܐܝܟܢ ܐܢܫܘܬܐ. ܥܠܬܗ ܕܐܝܟܢ ܐܠܗܘܬܐ. ܟܕ ܡܬܬܝܠܕ ܡܢ ܐܢܬܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܚܙܐ ܟܕ ܡܬܚܙܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܬܚܙܐ ܟܕ ܡܬܝܠܕ܀ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܠܟܐ ܕܚܝܠܐ ܗܘ. ܕܡܚܝܠ ܟܠ ܡܕܡ ܐܢܫ. ܕܡܫܚܠܦ ܒܓܘܫܡܐ ܗܘ. ܕܝܬܒ ܒܫܒܝܚܘܬܐ. ܠܐܪܥܐ ܐܬܚܙܝ ܒܦܓܪܐ ܕܝܠܢ. ܘܐܠܗܐ ܥܒܕܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ. ܡܫܡܠܝܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܐ ܡܪܢܐ ܟܕ ܡܬܚܙܝܢܢ. ܕܡܫܡܠܝܐ ܒܫܠܝܐ ܡܫܡܠܝܐ ܠܟܠ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܪܥܘܬܗ ܐܬܓܠܝ܀ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܒܗ ܠܡܬܚܙܝܐ. ܐܝܟ ܕܫܡܥܢ ܡܢ ܫܘܪܝܐ. ܘܐܢܬ ܐܝܟ ܡܪܝܐ ܟܠ ܐܡܝܢܐ. ܕܒܫܘܠܛܢܐ ܡܢܟܠ ܡܬܚܙܐ. ܢܦܩܬ ܡܢ ܐܡܐ. ܕܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܡܢܟܠ ܡܬܚܙܐ. ܘܡܫܬܠܡܐ ܥܡܢܐ ܥܡܗ ܐܝܟ.

ܒܪܝܟ ܗܘ 20

ܥܡܗ ܩܕܝܫܘܗܝ. ܠܡܠܟܘܬܗ ܐܘܪܫܠܡ ܫܘܪܝܐ. ܐܦ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܘܠܟܘܡܪܘܬܗ. ܐܘܪܫܠܡ ܕܝܢ ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܘܫܘܪܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܡܙܡܢܢܐ ܕܢܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܡܛܠܗ ܐܬܒܪܟ ܩܕܡ ܡܠܟܐ. ܘܩܕܡ ܫܘܠܛܢܐ ܫܘܪܝܗ. ܘܩܕܡ ܫܠܝܛܐ ܕܫܘܠܛܢܗ܀ ܐܝܟܐ ܐܣܪܐ ܡܢܥ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܟܕ ܡܢ ܫܠܡܘܬܐ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܡܢ ܡܫܡܫܘܬܐ. ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܟܕ ܡܢ ܫܡܫܘܬܐ. ܐܝܬ ܗܘܐ ܒܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ܀ ܟܕ ܐܬܟܠܠ ܩܕܡ ܐܒܘܗܝ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܟܗܢܘܬܐ. ܒܚܕ ܫܘܪܝܐ ܘܫܘܠܡܐ. ܒܚܕ ܕܫܠܡ ܬܪܬܝܢ. ܢܣܒ ܠܗ ܬܠܬܐ ܒܫܘܡܠܝܐ܀ ܗܘ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܩܕܡܝܬܗ. ܘܠܡܫܝܚܘܬܗ ܬܪܝܢܝܬܗ. ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܡܫܡܫܘܬܗ. ܘܠܢܒܝܘܬܗ ܫܡܫܘܬܗ. ܘܠܟܗܢܘܬܗ ܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܐܝܟ ܕܫܠܝܛܐ. ܬܚܝܬ ܘܢܚܬ ܠܗ ܐܬܪܐ. ܕܠܡܫܒܩ ܐܬܪܐ ܠܐܘܪܚܐ. ܘܠܡܫܒܩ ܡܢܗ ܫܘܒܩܢܐ. ܘܠܡܫܒܩ ܫܘܪܝ ܬܪܥܝܬܐ܀ ܣܠܩ ܗܘ ܗܘܐ ܕܐܢܫ. ܒܫܘܒܚܐ ܘܒܝܩܪܐ ܪܒܐ. ܕܦܪܘܩܢܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܗܘܐ ܡܫܡܠܝ ܡܫܡܫܘܬܐ. ܘܫܦܝܪܐ ܥܠ ܐܝܟ ܩܕܡܝܬܐ܀

XVII.

ܥܠ ܐܒܪܗܡ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܐܘܪܗܝ܀

ܥܠ ܗܝ ܕܐܬܦܠܓܘ ܗܘܘ ܒܬܪܗ܀

ܐܦ ܡܢܝ ܐܦ ܠܒܢܘܗܝ. ܕܬܪܥܐ ܥܡܝܪ ܡܢܘܬܗ. ܐܝܟ ܬܪܥܐ ܕܡܪܢܝܬܐ. ܕܪܥܐ ܡܢܝ ܡܢܘܬܗ. ܘܥܒܕ ܘܝܗܒ ܠܡܪܢܝܬܐ. ܐܦܠܐ ܠܐ ܠܡܠܘܗܝ. ܕܗܘܐ ܐܡܬܐ ܠܡܪܢܝܬܐ. ܠܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܠܒܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܪܥܐ ܕܫܒܝܐ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܒܢܝܗ ܫܘܫܢܝ܀ ܚܘܒ ܫܘܚܐ ܐܦܠܘܢ ܐܢܘܢ. ܘܫܒܩܐ ܐܒܘܗܝ ܐܢܘܢ. ܠܫܘܒܚܘܗܝ ܠܬܫܒܚܐ. ܘܠܡܫܒܚܘܗܝ ܫܡܝܢܐ. ܕܗܘ ܪܥܐ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܐܝܟ

---

76 B ܗܠܟܝܢ 83 A ܚܡܝܐ 96 B ܡܬܚܦܠܗ Inde a v. 105 multae paginae desunt in cod. A, quarum magna pars e cod. B sarciri potest.
15 Cod. ܘܗܘ

ܡܫܡܫܢܘܗܝ܂ ܐܬܓܠܝܬ ܐܝܟ ܡܠܐܟܐ܀ ܘ ܡܫܡܫܢܐ ܡܠܬܟܬܒܝܢ ܥܠܘܗܝ܂ ܐܦ
ܘ ܥܡܐ ܩܕܡ ܥܠܘܗܝ܂ ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܚܬ ܐܝܟ ܛܘܒܐ ܗܘ܂ ܕܗ ܗܘܬ ܬܟܣܐ
ܫܘܒܚܐ ܗܘ܂ ܩܪܒ ܠܗ ܛܘܒܐ ܒܫܘܒܚܐ܀ ܡܫܝܚܐ ܐܘ ܢܦܫܐ܂
ܫܪܒܐ ܗܘ ܩܕܡܘܗܝ ܕܫܠܡܐ܂ ܕܗ ܡܠܟܫܝܢ ܡܫܡܫܢܘܗܝ܂ ܐܘ ܕܝܢ
ܡܪܝܡܐ ܘܢܘܗܪܐ܂ ܕܫܪܘܬܗ ܗܘ ܕܬܓܠܝܬܗ܀ ܟܠ ܠܗ ܛܘܒܐ ܒܫܘܒܚܐ܂
ܠܡܠܟܐ ܡܠܡܫܡܫܢܐ܂ ܕܗ ܡܫܡܫܢܐ ܐܠܦܟܟܗ܂ ܘܐܦ ܗ ܡܠܟܐ ܐܬܓܠܝܗ܂
ܛܘܒܐ ܩܕܡܘܗܝ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܗ ܡܠܘܫܐ ܕܢܚܬ ܡܫܝܚܐ܂ ܒܥܠܡܐ ܠܒܝܬܐ ܥܠܘܗܝ܂
ܐܦ ܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܠܗܐ܂ ܟܠ ܩܕܝܫܘܬܗ ܕܢܦܫܐ܂ ܩܒܠܐ ܥܒܕܝܗܘܢ
ܕܢܦܫܐ܀ ܗܘ ܛܘܒܐ ܩܕܝܫܐ ܠܡܫܡܫܢܐ܂ ܡܕܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܝܚܐ܂ ܕܡܫܝܚܐ
ܛܘܒܐ ܗܢܘ ܐܢܫܐ܂ ܩܕܝܫܘܗܝ ܛܘܒܐ ܗܘ܂ ܩܪ ܗ ܡܠܟܐ ܫܪܝܪܘܗܝ܀
ܥܒܕܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܝܟ ܛܘܒܐ܂ ܩܕܝܫܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ܂ ܡܢܐ ܕܢܦܫܗ ܡܫܡܫܢܗ܂
ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܗܘܐ܂ ܡܫܡܫܢܘܗ ܢܗܪ ܕܟܘܠܗ܀ .... || ܕܡܫܝܚܐ A 26a
ܢܦܫ ܐܢܬ܂ ܠܡܫܝܚܐ ܐܢܫܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘ܂ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܫܬܐ ܕܟܘܠܗ܂
ܗܘܐ ܠܗ ܗܘ ܕܗ ܕܟܘܠܗ܀ ܥܒܕܝܐ ܩܕܝܫ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ܂ ܢܦܠ ܠܗ ܕܗܘ
ܠܡܠܟܘܬܐ܂ ܒܗܘ ܢܦܫܗ ܠܟܪܝܐ ܘܫܟܢ܂ ܕܐܢܫܐ ܕܡܫܝܚ ܡܢܐ ܠܗ܂
ܘܐܢܫܐ ܕܡܫܝܚ ܢܦܫ ܠܗ܀ ܩܕܡܘܗܝ ܕܩܕܝܫܘܗ ܕܡܫܡܫܢܐ܂ ܗ ܗܘܐ
ܡܫܪܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ܂ ܗܕܐ ܙܟܝܐ ܠܟܠܗܘܢ܂ ܕܡܢ ܢܦܫܗ ܐܠܦ ܕܡܫܝܚܐ܂
ܥܒܕܘܗܝ ܡܦܩܠܗ ܠܡܫܝܚܐ܀ ܕܐܝܟܢܐ ܕܦܘܪܩܢܗ܂ ܒܪܘܚܗ ܡܘܗܒܬܗ
ܠܡܫܝܚܐ܂ ܗܝܟܢܐ ܦܘܪܩܢܗ܂ ܡܫܟܚ ܒܪܘܚܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ܂ ܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܡܫܡܫܢܐ܀ ܕܗܟܢܐ ܕܐܝܟܐ ܕܗܘܬ ܙܪܥܐ ܠܫܡܐ ܡܫܝܚܐ܂ ܗܢܐ
ܗܘ ܕܫܡܗ ܡܫܝܚܐ܂ ܬܡܠܟܝܢ || ܡܫܡܫܢܘܬܐ܂ ܕܡܫܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܒܫܡܐ B41b
ܠܗ܀ ܫܘܪ ܡܫܡܫ ܐܡܪ ܡܢܗ܂ ܐܦ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚ܂ ܥܒܕܘܬܐ
ܕܗܘ ܠܗ܂ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܬܝ ܠܗ܂ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܦܫܩ ܠܗ܀
ܐܠܗܝ ܠܗ ܐܦܠܗܘܢ܂ ܠܗܕܪܐ ܕܐܫܬܡܠܝܘܗܝ܂ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܪܦ
|| ܕܫܡܐ܂ ܘܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫ ܠܡܫܝܚܐ܂ ܘܡܫܝܚܐ ܙܘܥܐ ܡܫܡܫܢܐ܀ ܫܡܫܐ A 26b

42—60 desunt in B. Illud tamen folium, quod in A deest, circiter sex strophas ante v. 42, ut ex spatio apparet, continuit. Hae, cum etiam in B omissae sint, restitui non possunt. 71 A ܕܬܫܡܫܬܟ 72 A ܐܫܬܡܫܘܗܝ

ܥܡܗ ܪܘܚܗ ܘܡܠܟܘܬܗ. ܩܕܡ ܫܘܪܝܐ ܕܥܠܡܐ܀ ܪܘܚܐ ܘܡܠܟܐ ܘܡܫܪܐ.
ܕܠܐ ܐܬܚܙܝ ܘܐܬܦܩܕ. ܠܐ ܐܬܦܠܓ ܐܦܠܐ ܐܬܦܪܫ. ܫܡܥ ܘܚܙܐ ܡܬܬܦܫܠܗ.
ܘܐܬܚܝܒ ܡܢ ܕܝܠܗ ܕܬܟܬܘܒܘܬܗ܀ ܢܦܩ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܥܬܝܕܘܬܗ. ܕܐܝܟ ܐܠܗܐ
ܡܬܚܫܒ ܐܢܫܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܢܬܒܥ ܐܢܫܐ. ܚܝ ܗܘ ܒܐܝܕܝ ܐܠܗܐ ܡܬܕܪܫ.
ܐܬܚܙܝ ܒܓܘ ܦܓܪܐ ܕܐܢܫܐ܀ ܒܥܘܕܪܢܐ ܕܟܝܢܗ ܕܝܠܗ. ܫܡܥܘܢܐ ܕܢܦܩ
ܕܪܘܚܐ. ܘܡܬܒܪܟܬܐ ܒܡܠܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܡܠܐ ܕܥܒܕ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܒܥܘܠܡܐ
ܢܗܪܗ ܒܫܠܝܚܘܬܐ܀ ܫܠܚ ܐܢܫ ܕܥܒܕܘܗܝ ܡܫܝܚܐ. ܘܒܗ ܒܢ ܐܦ ܩܕܝܫܬܐ.
ܘܐܬܚܙܝ ܢܘܗܪܗ ܐܝܟܢܐ. ܘܚܝ ܡܠܟܗ ܒܫܠܝܚܘܬܗ. ܫܡܫܐ ܒܗ
ܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܐܝܟ ܕܢܗܪ ܒܝܡܡܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܩܕܡ ܥܠܡܐ.
ܕܢܗܪ ܐܢܬܘܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. || ܐܬܓܠܝ ܒܗ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܥܒܕܘܗܝ ܒܝ ܐܝܟ A 25 b
ܒܫܠܝܚܐ܀ ܒܗܘܢ ܒܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܠܐ ܐܬܦܠܓ ܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܢܦܩܬ
ܠܡܫܝܚ ܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܐܠ ܒܕܘܟܬܐ ܕܐܝܟܢܐ. ܬܠܬܐ ܗܘ ܐܝܟܢ
ܐܢܫܐ܀ ܘܐܠ ܐܝܟ ܬܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ܠܗ.
ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܕܢܦܩܬ. ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ܀ ܐܝܟ
ܠܗ ܢܦܫܐ ܡܪܝܐ. ܕܗܘ ܕܐܬܪܐ ܠܢܦܫܐ. ܢܦܫ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܐ.
ܘܡܠܟܗ ܕܡܫܝܚܐ ܩܕܡ ܡܫܝܚܗ. ܡܠܟܘܬܗ ܗܘ ܐܬܐ ܗܘܐ܀ ܒܗܘ
ܢܗܝܪܐ ܒܡܫܝܚܐ. ܕܠܡܫܝܚܘܬܐ ܒܢܗܝܪܐ. ܐܠܗܐ ܕܢܦܫ ܡܢ ܩܕܡ ܡܢ.
ܕܫܡܝܐ ܒܗ ܢܗܪܐ. ܕܝܗ ܐܢܬ ܐܦ ܒܪܝܐ܀

XVI.

ܒ ܒܪ ܡܠܟܗ܀

ܥܠܝܐ ܒܪܡܐ ܡܫܝܚܐ. ܐܝ ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܐܝܟ ܩܢܘܡܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܡܫܝܚܘܬܗ. ܕܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܕܡܠܟܗ. ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܡܢ ܡܠܟܐ.
[ܒܡܠܟܘܬܐ:] ܒܪܝܟ ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܡܫܝܚܘܬܐ܀ ܕܠܐ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܐ ܥܠܗ. ܘܠܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܗ ܥܠܗ. ܠܗܘܐ ܗܘ ܡܠܟܗ ܠܡܫܝܚܐ. ܕܠܐ ܡܠܟܘܬܗ

72 B ܕܐܘܠܝ 74 B ܡܫܝܚܘܬ 87—91 desunt in B.

99 B ܐܬܚܙܝܘ 9 Post ܠܗܘܐ deest unum folium in codice A, quod maxima ex parte per cod. B restitui potest. A rursus incipit in v. 42.

XV.

ܥܠ ܥܒܕܗ ܕܐܠܗܐ ܕܬܫܡܫܬܗܘܢ܀

ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܠܗܝ ܕܝܢܐ. ܐܡܪ ܕܠܗܘܢ ܠܡܠܟܐ. ܕܫܠܚ ܕܝܢܐ ܕܡܫܬܒܚ.
ܡܢܘܐ ܡܥܕܪ ܠܡܠܟܐ. ܕܢܟܠܐ ܒܪܝܫܐ ܠܥܠܡ ܗܘܐ. [ܠܥܡܠܐ:] ܒܪܝܫ
ܕܝܠܗ ܫܦܝܪܘܬܗ ܕܠܥܠܡ܀ ܐܦ ܐܢܫܐ ܕܥܒܕ ܦܬܟܪܐ. ܒܗ ܠܥܠܡ ܚܠܦ
ܥܠܡܐ. ܒܝܬܐ ܒܗ ܐܢܬ ܥܠܡܐ ܗܘܐ. ܐܦ ܐܠܗܐ ܒܪ ܒܗܡܘܬ.
ܠܐܢܫܐ ܒܗ ܡܬܒܪܝܐ܀ ܒܪܝܫܐ ܕܥܠܗ ܠܡܠܟܐ. ܥܠܗ ܡܬܒܥܐ ܒܥܘܬܗ. b
ܘܒܥܘܬܐ ܒܬܫܡܫܬܗ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܝܩܪܐ. ܘܒܫܘܒܚܬܗ ܡܥܠܝܐ܀
ܥܠܗ ܠܥܠܡ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܠܟܠܡܐ ܒܡܫܡܠܝܘܬܗ. ܘܡܫܘܚܐ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗ.
ܕܢܦܫ ܗܘ ܒܝܬܐ ܦܬܟܪܗ. ܬܢܝܢ ܦܠܚ ܠܗ ܦܬܟܪܗ܀ ܚܙܘ ܕܝܠܗ
ܘܦܠܚܐ. ܐܝܟ ܠܦܬܟܪܘܗܝ ܘܠܒܢܘܗܝ. ܫܡܥܘ ܡܠܐ ܕܐܦ ܠܡܠܟܬܗ.
ܡܫܡܫܢܐ ܕܒܥܠܐ ܡܠܟ. ܐܝܟ ܦܬܟܪܗ ܦܘܠܚܢܐ ܕܦܬܟܪܗ܀ ܗܘܐ ܠܗ
ܡܪܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܒܪܝܗ ܒܡܫܪܐ ܕܢܦܫܐ. ܗܘ ܐܠܗܐ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܐܠܗܐ ܥܒܕܐ ܫܦܝܪ ܗܘܐ. ܘܥܒܕܗ ܡܫܪܐ ܗܘܐ ܠܗ܀ ܦܩܕ
ܡܪ ܦܬܟܪ ܕܪܝܫܗ. ܕܦܩܕ ܦܬܟܪ ܕܥܒܕܗ. ܗܘ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܠܡܠܐܟܐ.
ܗܘܐ ܕܝܢܐ ܒܥܒܕܘܬܗ. ܕܒܪܐ ܠܥܠܡܐ ܠܥܒܕܘܗܝ܀ ܦܪܝܫ ܗܘܐ
ܒܗ ܒܪܐ. ܘܥܒܕ ܗܘܐ ܒܗ ܡܫܪܝܐ. ܘܡܕܒܪ ܗܘܐ ܒܗ ܡܫܡܫܢܐ.
ܠܥܠܡܐ ܒܥܠܗ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܡܫܪܐ ܒܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ܀ ܒܠܚܘܕ
ܠܡܫܡܫ ܐܝܠܝܢ ܗܘܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܡܠܐܟܘܗܝ. ܕܡܫܡܫܐ ܗܘܐ ܒܗ
ܦܬܟܪܗ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܒܗ ܒܥܠܗ. ܒܥܒܕܐ ܘܠܥܠܡܐ ܠܥܒܕܐ ܗܘܐ܀ ||ܐܦ 25
ܕܝܢ ܚܠܦ ܐܢܫܐ. ܕܗܘ ܐܢܫ ܡܫܡܫܢܐ. ||ܘܐܘܪܚܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ. B41a
ܘܗܘܐ ܚܠܦ ܟܠ ܡܠܟܐ. ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܕܡܪܗ܀ ܐܠܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ
ܦܬܟܪܐ. ܠܥܒܕܐ ܠܥܠܡ ܒܥܠܘܗܝ. ܒܥܠܗ ܟܠ ܕܐܝܟ ܕܒܥܠܗ. ܬܘܒ ܠܗ

---

47 ܐܚܠܦ. Inde a v. 49 incipit codex B. 49 B ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ

50 B ܘܗܘܐܠܝ 51 B ܕܡܪܠܟ 52 — 66 desunt in B.

ܗܘܐ ܠܡܦܩܢܐ ܒܡܥܒܪܢܘܬܗ. ܠܥܠܡܐ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܢܚܬ ܐܘܚܠܐ
ܠܡܥܡܪܘܬܗ܀ ܐܦ ܗܘ ܡܢܐ ܕܬܘܕܝܬܐ. ܡܢܗܪ ܠܗܘܢ ܫܒܝܠܗ
ܗܘܬ. ܠܗ ܕܡܫܢܝܢ ܘܐܚܘܗܝ. ܡܕܝܢܬܐ ܗܘܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܡܫܝܚܐ
b ܗܘܬ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ. ܐܬܥܒܪܬ ܒܟܠܗܝܢ܀ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ||ܠܥܡܘܕܝܬܐ.
ܡܣܬܒܪ ܗܘܐ ܘܡܬܪܥܐ ܗܘܐ. ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܠܗܝܟܠܐ. ܡܠܝܐ ܗܘܐ
ܘܡܫܒܚܐ ܗܘܐ. ܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܕܠܥܠܡܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܢܘܚܐ ܕܡܫܝܚܐ܀
ܐܦ ܐܡܪܐ ܕܝܢ ܩܕܡ ܡܫܝܚ. ܫܠܡܐ ܘܡܦܩܢܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܘܠܥܡܘܕܝܬܗ
ܘܠܟܘܡܪܘܬܗ. ܡܠܟ ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܠܥܕܬܐ ܘܡܕܒܚܐ.
ܐܦ ܠܗ ܢܦܫܐ ܘܫܡܝܐ܀ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܡܢܗܪܐ. ܡܢܝ ܠܡܫܝܚܘ
ܠܡܠܟܘܬܗ. ܡܕܝܢܬܐ ܡܢܗܪ ܡܢ ܫܘܒܚܐ. ܟܠܗ ܘܐܚܝܕ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܐܘܪܚܐ
ܢܦܫ ܡܢ ܫܘܒܚܐ. ܗܘܐ ܡܠܟ ܠܟܠܗܝܢ܀ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ.
ܢܦܩ ܫܠܡܐ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܝܚܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܐ. ܘܡܫܒܚ
ܠܡܦܩܢܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܡܫܝܚܐ ܕܟܠܐ ܕܐܬܐ. ܘܢܚܬ ܐܘܚܠܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܗ܀
ܐܦܐ ܫܡܝܐ ܘܡܫܝܚܐ. ܗܘ ܫܡܝܢܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܥܡܪܘܬܗ.
ܐܝܟ ܗܘܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܠܟܠܗܝܢ ܐܝܟܐ ܕܗܘܐ. ܐܝܟ ܫܡܝܐ ܫܡܝܢܘܬܗ܀
ܡܢܐ ܕܐܡܪܗ ܩܕܡ ܠܥܠܡܐ. ܡܣܒܪܢܐ ܕܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢܐ ܕܐܡܪܗ ܩܕܡ
24 ܡܪܘܡܐ. ܡܣܒܪܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܡܢܐ ܕܫܡܥܗ ܐܘܪܚܐ ||ܫܠܝܐ. ܡܣܒܪܢܐ
ܫܡܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܡܢܗܪ ܗܘܐ ܡܢܗ ܠܟܠܗܝܢ. ܡܕܒܪܢܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢܗܪ ܗܘܐ ܢܘܗܪ ܢܘܗܪܐ. ܡܕܒܪܢܐ ܕܐܝܟ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܡܢܗܪ
ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܫܡܝܢܬܐ. ܡܕܒܪܢܐ ܕܢܘܗܪܗ ܕܐܒܪܗܡ܀ ܘܢܗܝܪܐ ܕܠܥܠܡ ܕܐܠܗܘܬܗ.
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗܝܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܐܒܪܗܡ.
ܠܟܠܗܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܟܠ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܢܗ ܢܘܗܪܐ ܠܗ܀ ܡܫܒܚܝܢ
ܡܢܗ ܢܘܗܪܐ. ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܠܟܠܗܝܢ ܘܐܢܫܐ. ܠܟܠ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ. ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܝܟ ܫܡܝܐ܀

ܐܘܪܗܝ ܥܢܕܝ ܗܘܐ ܐܒܓܪ. ܩܕܡ ܩܘܡܐ ܘܐܒܕܘ ܟܠܗ. ܟܠܗ ܐܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܫܡܥܢܗ. ܐܡܪ ܡܠܟܢܐ ܠܡܫܪܝܬܐ. ܠܒܢܘܗܝ ܕܢܣܒܘܢ ܡܪܕܘܬܗ. ܡܪܢ
ܐܢܘܢ ܒܡܪܕܘܬܗ܀ ܘܡܠܟ ܐܝܟ ܕܢܟܣܝܢ. ܐܝܟܢ ܕܟܠܗ ܢܦܩܬ ܗܘܐ.
ܘܐܬܦܠܓ ܗܘܐ ܦܘܪܫܐ ܕܢܣܒ. ܡܢ ܕܝܢ ܕܐܬܦܫܛܘ ܗܘܐ. ܘܦܫܛܬܐ
ܘܦܫ ܡܪܗ. ܘܐܣܝ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ܀ ܒܪܐ ܠܡܫܪܝܬܐ ܢܬܒ ܬܘܒ.
b ܡܫܪܝܬܐ ܕܝܢ ܟܠܗ ܡܪܝܡ. ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ || ܕܐܬܐ ܠܡܫܪܝܬܐ. ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܗܘܐ ܗܘܐ. ܟܠܗ ܐܝܟ ܐܦ ܗܘܐ. ܕܫܡܥܬܐ ܬܚܡܐ ܗܘܘ ܠܗ܀ ܠܡܫܪܝܬܐ
ܡܪܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܒܪܐ ܢܬܒ ܠܗ ܠܡܫܪܝܬܐ. ܘܐ ܠܟܠܢܐ ܡܢܗܘܢ ܕܡܫܪܐ.
ܐܡܪܬ ܠܡܦܫܛ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܪܐ ܗܘܐ ܬܚܝܬ ܕܡܫܪܝܬܐ. ܘܡܫܪܐ ܗܘܐ
ܬܚܝܬ ܕܫܪܐ܀ ܒܪܐ ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܪܝܬܐ. ܟܠ ܡܫܪܝܢ ܘܡܫܪܝܢ
ܠܗܘܢ. ܒܟܠܗ ܗܘܐ ܗܘܐ ܒܪܐ ܘܠܥܠܡܐ. ܘܐܣܝ ܐܬܐܘܢ ܒܘܕܐ. ܘܡܫܪܐ
ܐܝܟ ܐܡܪ ܫܡܥܬܗ. ܕܐܬܐܘܢ ܡܫܪܐ ܡܫܪܝܢܐ܀ ܒܠܒܐ ܬܐܣܝܗܘܢ
ܐܬܐܡܪ. ܐܬܟܪܗܬܐ ܕܡܠܟ ܐܢܬ. ܟܠܗ ܕܡܠܟܘܬܗ ܬܘܒ. ܬܘܒ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܐܦ ܗܘܐ. ܘܡܫܪܐ ܡܠܟܐ ܕܡܫܪܝܬܐ. ܠܗܘܢ ܡܠܟܝܢ ܠܒܪܝܫܝܬܐ܀
ܘܐ ܠܟܠܗ ܟܠܗ ܘܡܠܟ. ܡܪܢܐ ܠܥܠܡܐ ܕܐܡܫܪܐ. ܕܡܫܠܗ ܩܕܡ ܬܟܠ
ܠܐܘܡܬܐ. ܘܗܘܐ ܡܫܝܚ ܠܗ ܫܠܝܚܘܗܝ. ܡܫܠܗ ܐܢܬ ܡܐܣܝܢܐ.
ܘܐܢܘܢ ܒܫܪܪܐ ܢܩܝܢ܀ ܐܡܪܘ ܠܗ ܒܢܘ ܒܪܫܐ. ܢܘܗܪ ܗܘܐ
ܐܬܐ ܡܫܪܐ. ܘܐܬܦܫ ܐܡܪܗ ܠܗ ܠܥܠܡܗ. ܘܠܗܘܢ ܐܢܫ ||ܫܪܝܪܘܬܐ. 23
ܕ ܡܠܟܘ ܩܕܡ ܡܠܟܐ. ܡܠܟܘ ܗܘܐ ܩܕܡ ܫܡܝܐ܀ ܫܡ ܒܪܢܫܐ
ܡܪܢܐ ܐܣܪܝܐ. ܗܘ ܡܠܟܝܢ ܠܗ ܦܪܩܢܐ. ܕܢܦܫܗ ܢܦܫܗ ܫܪܝܪܘܬܐ
ܠܟܠ ܡܪܢܐ ܕܐܬܝܢ. ܗܘ ܐܢܬ ܡܪܢܘܗܝ ܕܡܫܪܐ. ܫܪܝܪܗ ܐܢܬ
ܐܡܪܬܐ܀ ܐܢ ܐܢܬ ܗܘ ܕܐܬܐ ܢܦܫܗ. ܗܘܘ ܫܪܝܪܐ ܕܟܠ ܩܪܒܝܢ.
ܫܪܝܪܐ ܐܢܬ ܐܦ ܡܪܢܘܗܝ. ܕܡܫܝܚ ܩܕܡ ܩܪܝܬܐ. ܬܠܟܘܢ ܡܢܝܢ
ܐܠܐ ܡܪܢܝܢ. ܕܬܠܡܝܕܐ ܟܠ ܫܡܥܝܢ܀ ܦܪܩܢܐ ܒܪܝܢ ܠܘܚܕܢܝܐ.
ܥܡܠܟܘܗܝ ܒܪܢܫܗ ܐܬܐܡܪ. ܩܪܝܒܐ ܒܪܢܫܐ ܕܐܬܝܢ. ܘܟܠܗ ܠܘܪܫܡܬܗ
ܟܠ ܕܪܫܗ. ܐܢܫܐ ܒܪܢܫܐ ܕܐܠܗܐ. ܐܡܪܬ ܡܠܟܘܬܗ ܐܒܘܬܗ܀ ܦܪܩܢܐ
ܫܡܝܢܝܐ. ܢܒܥ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܩܪܝܒܐ ܦܪܘܩܢܝܬܐ ܡܢܟ

93 Cod. ܠܡܠܟܘܬܗ

ܡܢܟ ܘܠܐܪܥܟ. ܛܒܐ ܕܫܦܥ ܠܟܠ. ܘܠܐܣܘܬܐ ܐܝܟ ܐܣܝܐ ܠܟܠ.
ܠܡܚܡܠܢܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܛܦܫܢܬܐ܀ ܠܟܘܡܪܐ ܕܗܝܢܐ ܡܒܠܢܐ. ܐܦܪܘܣ ܠܟܬܒܗ
ܕܡܩܢܢܐ. ܠܟܘܡܪܐ ܩܘܒܠܐ ܕܐܘܚܕܢܐ. ܡܢ ܠܟܬܒܘ ܕܩܕܝܫܐ. ܠܟܘܡܪܐ
ܩܢܝܐ ܠܚܟܝܡܐ. ܐܣܝܐ ܐܣܝܐ ܕܗܘܐ܀ ܠܚܟܝܡܐ ܡܒܝܢܐ ܐܘܟܗ. ܡܘܗܒܬܐ
ܡܦܩܢܐ ܘܢܝܚܐ. ܠܚܟܝܡܐ ܕܐܪܡܝ ܐܘܟܗ. ܡܘܗܒܬܐ ܕܐܪܡܝ ܘܣܝܢܝܬܐ.
ܬܚܟܡܬܐ ܐܝܟ ܕܐܣܝܐ. ܥܒܕ ܠܬܪܬܝܢ ܥܣܩܢܘܬܐ܀ ܢܣܒܝܢ ܢܦܩܝܢ ܠܟܠ
ܐܢܫܐ. || ܡܢܝܢ ܚܝܐ ܘܡܘܬܐ. ܥܒܕܬ ܟܕܝܐ ܡܢܝܢܝ. ܠܗܘܢ ܒܝܬ ܐܠܗܐ b
ܠܒܪ ܡܢܝܢܝ. ܠܗܘܐ ܕܠܒܪ ܕܝܢ ܒܗ. ܡܫܘܕܥܐ ܕܟܝܢܗ ܠܡܢܐܗ܀
ܥܗܕܐ ܡܦܩܢܐ ܡܟܣܢܗ. ܫܘܚܠܦܗ ܙܒܢ ܥܩܒܬܐ. ܗܘܐ ܡܢܗ ܘܡܚܝܢ
ܡܩܦܢܗ܆ ܗܘܐ ܠܟܠܗ ܦܬܓܡܐ ܒܝܬ ܠܟܘܒܢܗ. ܡܦܩܢ ܕܐܠܘܗ ܗܫܘܩܬܐ
ܦܬܓܡܐ ܕܥܒܕܗ ܠܢܦܫܗ܀ ܡܠܝܐ ܗܘܐ ܐܝܟܢܐ ܕܫܩܠܗ. ܟܠ ܗܘ ܕܩܪܒܗ
ܠܡܟܣܢܗ. ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܠܟܠܗ ܩܢܝܐ. ܘܗܝܡܢ ܗܘ ܡܢ ܦܘܪܥܢܗ.
ܡܫܒܚܗ ܒܫܘܒܚܗ ܠܡܟܣܢܗ. ܕܠܟܦܪܐ ܥܡ ܡܟܣܢܗ܀ ܐܝܟܝܢ ܩܢܝܬܐ.
ܩܠܠ ܢܦܩܝܢ ܠܟܠܢܦܩܝܢ. ܕܫܠܚ ܡܢܗ ܒܝܬ ܩܢܢܗ. ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܥܗܕܐ
ܠܒܪ ܡܢܝܢܗ. ܗܢܘܢ ܦܩܕܝ ܡܢܗ ܢܦܫܐ. ܕܗܘܐ ܥܗܕܐ ܠܢܦܫܬܐ܀

XIV.

ܒ ܩܠ ܦܬܟܗ܀

ܠܡܠܟܐ ܕܬܘܪܐ. ܠܟܠܬܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܠܣܝܐ ܐܘܩܝ ܕܡܫܒܚܐ.
ܩܠܠܐ ܗܘܐ ܠܟܠ ܒܒܠ ܦܩܕܢ. ܕܐܣܪܘܢ ܙܘܓܐ ܕܡܠܟܗ. ܬܟܠܐ ܥܡܠܐ
ܬܒܪܗ. || [ܠܥܡܡܐ:] ܡܢܢ ܕܒܥܐ ܠܡܠܟܘܬܗ܀ ܠܡܠܟܘ ܢܦܫܐ 22
ܕܡܩܢܐ. ܘܥܒܕܗ ܠܐܢܫܐ ܕܥܒܕܝܢܗ. ܠܣܦܪܗ ܘܫܡܥܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܠܡܠܟܐ ܢܒܝܗ ܕܥܡܗ. ܫܠܚ ܩܘܪܒܢ ܕܥܒܕܝܢܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܫܠܝܚܐ
ܕܐܣܝܐ܀ ܡܦܩܢܐ ܡܠܟ ܐܘܟܝܐ ܒܡܠܟܐ. ܠܒܪ ܡܢܝܢܗ ܡܠܟܐ ܘܡܥܩܬܐ.
ܡܢܝܟܢܐ ܐܢܫ ܫܘܚܠܦ ܠܡܫܪܝܩܐ ܫܘܚܠܦ ܠܒܪ ܟܠܗ. ܐܣܝܐ ܕܒܥ ܐܘܪܙ
ܡܢܝܗ. ܘܐܬܐ ܥܡ ܩܠܠ ܡܢܢܗ܀ ܡܘܗܒܬܐ ܡܦܩܢܐ ܥܡ ܙܘܓܐ. ܠܡܠܟܐ
ܕܩܘܩܐ ܐܝܟ ܗܘܐ. ܡܘܗܒܬܐ ܕܐܪܡܝ ܥܩܒܬܐ. ܩܘܩܐ ܕܒܝܫܐ ܥܠܝܗ
ܗܘܐ. ܐܣܝܐ ܐܝܟ ܠܩܒܠ ܐܪܙܐ. ܘܐܪܥܐ ܥܘܗܝ ܬܫܒܘܚܬܐ ܫܝܢܐ܀

ܐܝܟܢܐ ܗܘ܀ ܠܟܠܐ ܡܬܬܩܢܝܢ ܒܐܝܩܪܐ. ܕܐܬܚܝܒ ܡܢ ܦܪܝܫܘܬܗ. ܐܡܠܟܗ
ܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ. ܐܘܪܚܐ ܠܟܠܐ ܗܠܝܢ ܗܘܘ ܠܟܘܢ. ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܡܠܟܘܬܗ.
ܡܫܡܠܝܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܀ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ܩܐܡ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ. ܒܡܫܪܪܘܬܐ
ܕܠܐ ܟܠܗܝܢ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܩܐܡ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܘܫܐ.
ܡܫܡܠܝܐ ܩܐܡ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ. ܒܡܫܪܪܘܬܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܕܡܘܫܐ ܀ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܠܐ ܩܐܡ ܗܘܐ. ܒܡܫܪܪܘܬܐ ܕܫܒܝܠܐ ܕܐܪܡܝܘܬܗ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܘܪܚܐ ܩܐܡ
ܗܘܐ. ܒܡܠܟܐ ܕܐܘܪܚܐ ܕܐܪܡܝܘܬܗ. ܡܫܡܠܝܐ ܩܐܡ ܠܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ
ܕܝܠܗ ܕܐܪܡܝܘܬܗ ܀ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ܩܐܡ ܠܐܠܗܐ. ܒܡܫܪܪܘܬܐ ܩܕܝܫܐ ܫܡܥܘܢܐ.
ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܩܐܡ ܠܐܠܗܐ. || ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܩܕܝܫܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܫܡܠܝܐ ܩܐܡ b
ܠܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܐܝܣܚܩ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܀ ܗܘ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܝܢ. ܐܝܟ ܕܡܠܐ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܠܗܐ. ܩܪܒ ܩܕܡ ܩܕܝܫܐ. ܘܐܝܟ ܝܥܩܘܒ
ܩܕܝܫܐ. ܒܡܠܐ ܘܐܝܟ ܡܫܡܠܝܐ ܀ ܐܦ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠܐ.
ܡܫܡܫܢܐ ܡܠܟܐ ܩܕܝܫܐ. ܚܕܝܐ ܘܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܠܐܠܗܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܡܫܡܠܝܐ. ܘܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܐܝܟ ܝܘܣܦ. ܩܕܝܫ ܘܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܀
ܡܠܟܐ ܘܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܐܠܐ ܕܐܝܟ. ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܡܫܡܠܝܐ. ܕܐܝܟ ܐܠܐ ܕܡܫܡܫ. ܩܕܝܫ ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܡܫܡܫܢܐ
ܠܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܀ ܡܢ ܗܘ ܡܢܐ ܐܝܬ ܩܕܡ. ܡܫܡܫܢܐ ܩܕܡ ܟܠ ܡܫܡܫܢܐ.
ܘܐܝܟ ܗܢܘܢ ܡܫܡܫܢܘܢ. ܘܡܫܡܫ ܗܢܘܢ ܠܡܫܡܫܢܘܢ. ܘܡܫܡܫ ܗܢܘܢ
ܘܐܝܟܢܐ. ܘܡܫܡܫ ܗܢܘܢ ܕܡܫܡܫܢܘܢ ܀ ܒܡܫܡܫܢܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܝܟܢܐ. ܗܘ
ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܐܘ ܟܠ ܡܢܐ ܐܝܬ ܩܕܡ. ܕܠܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܘܗ
ܠܡܫܡܫܢܘܗ. ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܕܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܗ. ܘܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܘܗ ܡܫܡܫܢܘܗ ܀
ܠܡܫܡܫܢ ܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܘܗ. ܐܠܐ ܠܗ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܗ. ܐܝܟܢܐ
ܐܝܟ ܩܢܘܡܗ||. ܘܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܗ. ܠܡܫܡܫܢܘܗ ܐܝܟ ܢܘܚܐ. 21
ܘܡܫܡܫܢܘܗ ܐܝܟ ܩܘܡܢܘܗ ܀ ܠܡܫܡܫ ܢܡܫܡ ܠܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢ ܐܝܟ
ܕܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢ ܠܗܕܪܐ. ܬܗܘܐ
ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܐ ܀ ܡܫܡܫܢܘܗ ܕܗܘ ܡܫܡܫܢܐ.
ܡܢ ܡܫܡܫ ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫ. ܡܫܡܫܢܘܗ ܕܗܘ ܩܕܝܫܐ. ܢܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ
ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܢ ܕܐܝܟܢܐ. ܠܡܫ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ ܀
ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠܗ ܠܡܫܡܫܢܘܗ ܘܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢ. ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ

XII.

ܗ ܩܢ ܦܬܚܘ ⁘

ܐܡܪܐ ܩܐܘܒܪܬܠ. ܒܫܠܡ ܫܩܝܢ ܟܠ. ܕܗܘܝܘ ܡܪܐ ܫܡܝܐ.
ܒܦܩܕܐ ܕܐܒܘܗܝ. ܐܝܟ ܕܢܒܝܐ ܒܟܬܒܘܗܝ || [ܒܬܘܩܢܐ:] ܫܘܒܚܐ b
ܒܐܬܩܢܘܬܗ ⁘ ܦܪܟܠܘ ܐܝܟ ܥܢܐ. ܫܘܚܐ ܕܠܐ ܡܪܡ ܩܠܠ. ܦܪܟܠܘ ܐܦ
ܢܩܦܐ. ܘܫܩܠܘ ܕܠܐ ܐܘܪܥܘܗ. ܠܐ ܦܠܓܘܗ ܕܠܐ ܒܪܫܘܢ ⁘ ܦܠܓܝܢ
ܘܒܥܝܢ ܢܩܦܐ. ܫܘܬܠܐ ܒܐܬܩܢܘܬܗ. ܠܬܘܩܢܐ ܒܬܐܢܘܬܗ. ܫܘܚܠܦ
ܒܗܘ ܫܠܡܘ. ܠܬܘܩܢܐ ܠܟܠ ܕܥܡܗ ⁘ ܬܘܒ ܠܐ ܫܘܠܡܐ ܢܚܬ. ܘܟܠܗ
ܟܘܪܗܢܐ. ܕܫܪܐ ܠܐܬܩܢܘܬܐ. ܫܘܠܡܗ ܠܒܪܘܬܐ. ܕܐܬܐ ܠܡܫܟܠܐ ⁘
ܢܦܠ ܡܢܗ ܐܝܟ ܫܘܟܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܥܡܗ ܘܐܬܚܙܝ ܠܡܢܗܘܢ.
ܫܘܟܐ ܠܡܢܗܘܢ. ܡܫܝܚܐ ܩܢܐ ܡܢܢ ⁘ ܡܘܬܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡܝܐ.
ܕܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ. ܬܫܡܫ ܒܥܒܕܐ. ܒܗܘܢ ܓܝܪ ܠܐ ܚܝܐ. ܠܥܡܐ
ܒܪܐ ܚܕܐ ⁘ ܡܢܟܬܐ ܕܠܐ ܩܛܠ. ܕܠܘܬܗܘܢ ܒܟܠܟܘܢ. ܕܐܬܚܙܘ
ܒܗܘ ܚܝܠܐ. ܘܡܫܡܫܐ ܕܠܐ ܐܝܟ. ܠܘܬܗܘܢ ܚܠܦ ܡܢܢ ⁘ ܦܠܓ ܚܝܪ
ܗܠܦ ܡܢ ܡܣܬܥܪ. ܟܘܢܫܐ ܠܐܬܩܢܘܬܐ. ܕܫܠܡܐ ܕܡܣܒܪ ܟܠܗ. ܕܐܬܐ
ܐܣܠܦ ܐܘܪܐ. ܒܫܠܡܐ ܕܡܫܝܚ ܟܠܗ ⁘

XIII.

ܟܠ ܡܢܝ ܡܠܦܘܢ ܘܟܠ ܡܒܪܘܗܝ ⁘

ܟܠ ܡܠܐ ܕܗܘܐ ܐܢܬܝ ܡܢܝ ܩܠ ܕܐܦܠܚܬ ⁘

ܠܟܠܐ ܡܘܬܐ ܢܛܪܫܐ. ܒܝܘܡܐ ܕܠܩܝܢ ܠܡܘܬܐ. ܡܟܠܗ ܘܐܦܠܚܗ
20 || ܐܠܟܫܪܐ. ܒܘܢܝܐ ܘܐܝܪܐ ܘܡܢܟܡܠܐ. ܕܦܝܪ ܟܝܢ ܐܝܟܐ ܕܠܩܝܢ.
ܒܟܠܗ ܐܝܪܐ ܒܘܠܐ ܗܘ. [ܟܘܬܡܠܐ:] ܟܠ ܡܘܨܐ ܕܢܚܡܐ ܐܢܬܝ ⁘
ܘܗܘ ܕܠܡܐ ܠܩܝܢ ܠܡܘܬܐ. ܢܓܐ ܟܠܗ ܠܟܠܐ ܠܡܘܬܐ. ܘܦܢܐ ܐܢܬܝ
ܒܠܟܠܐ. ܬܦܘܩܐ ܡܫܡܫܐ ܕܗܘܘ. ܕܢܩܘ ܐܘܪܚ ܕܠܡܘܬܐ. ܐܝܪܐ ܒܟܠܗ

ܢܬܬܠܘܗܝ. ܐܡܬܝ ܕܒܠܐܘܬܐ܀ ܦܬܚ ܬܢܝܢ ܘܐܣܒܪ. ܥܠܘܗܝ ܠܡܫܡܥܘ.
ܡܦܩܢܗ ܣܪܝܩܬܐ. ܒܫܘܒܚܗ ܠܟܪܘܙܘܬܐ. ܐܦܠܐ ܠܡܫܡܥܘܬܐ܀ ܦܬܚ ܦܘܡܐ
ܘܦܪܘܗܝ. ܐܡܬܝ ܕܦܘܪܫܢܐ ܗܘ. ܡܬܢܝܐ ܡܬܡܠܠܢܘܬܗ. ܠܫܘܠܐ ܕܫܡܥ
||ܠܗ. ܒܗܘܢܘܢ ܘܒܠܝܢܘܗܝ܀ ܦܬܚ ܠܐܦܐ ܠܗ. ܠܒܢܘܗ ܠܦܪܘܗ. b
ܡܢܐ ܕܐܢܫܐ ܠܠܗ. ܕܒܝܢ ܒܢܗ ܠܐܬܡܠܘܢ. ܘܠܐܝ ܡܚܡܠܢܐ܀ ܦܬܚ
ܦܐܐ ܘܦܪܘܗ. ܘܫܡܥܗ ܒܫܡܥܐ. ܘܠܐ ܡܕܘܡܪܢܗ. ܡܣܬܐ ܠܡܬܪܡܪܐ.
ܕܢܗܘܘܢ ܡܫܬܡܥܢܐ܀ ܠܟܠܗ ܒܠܚܘܕܝܐ ܗܘ. ܢܗܘܐ ܠܬܪܡܐ. ܠܟܠܗ ܡܠܬܝܢܐ
ܗܘ. ܡܚܠܦ ܙܢܐ ܥܩܠܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܠܬܝܢܐ܀ ܠܟܠܗ ܫܝܦܘܬܗ. ܐܡܬܝ
ܦܘܡܐ. ܠܟܠܗ ܙܒܢܘܗܝ. ܐܡܬܝܢ ܠܡܫܡܠܘ. ܐܣܒܪ ܒܫܘܠܡܐ܀
ܦܢܝܬܗ ܕܐܬܦܩܬ. ܒܟܠܗ ܠܡܚܫܠܘ. ܕܡܛܐ ܕܐܝܬܘ ܗܘܐ ܒܝܬܘܢ. ܫܬܝܩܘ
ܗܘܐ ܫܘܪܫܠܘܗܝ. ܘܐܬܐ ܒܥܘܬܦܘܗܝ܀ ܡܪܟܒܗ ܦܐܝܬܐ. ܐܣܟܡ
ܐܬܐ ܡܢܗ. ܒܫܠܡܗ ܒܪܐ ܣܪܝܐ. ܐܦ ܠܗ ܣܡܥܬܗ ܠܐܘܒ. ܕܐܝܟ
ܢܩܦ ܦܢܝܬ ܗܘܐ܀ ܒܬܠܐ ܥܒܕܘ ܐܬܩ. ܕܩܪܒ ܐܣܘ ܒܝܬܝܗܘܢ.
ܝܠܕܬ ܒܡܫܡܫ. ܕܐܝܬ ܗܘܬ ܐܬܐܡܢ. ܕܐܠܬܟܘ ܐܝܟ ܥܡܩܐ܀ ܝܕܥܬܝ
ܡܢܘ ܕܡܢ. ܒܠܫܢܬܐ ܝܠܕܬܐ. ܢܫܘܐ ܠܐܘܒ ܒܫܢܝܐ. ܐܠܟܒ
ܥܘܬܐ. ܠܟܬܒܐ ܢܦܩܬܐ܀ ܕܗܐ ܡܢܝܐ ܘܐܬܘܒ. ܡܝܚܐ ܕܒܝܬܗ ܒܗ. ܗܕܐ
ܢܕܥ ܘܐܣܬܟܠ. ܢܒܥܐ ܕܒܥܘܠܬܐ || ܒܗ. ܚܠܦܢ ܢܦܫܬܗ܀ ܝܠܕܬܝ 19
ܠܐ ܡܬܝܢ. ܡܫܠܡܐ ܗܘܐ ܕܠܦܬ. ܒܬܐ ܗܘܐ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗ.
ܥܡܡܐ ܘܫܒܝܚܘܬܗ. ܕܒܢܬܐ ܒܝܠܕܝ܀ ܦܬܚ ܗܘܐ ܒܬܘܠܬܐ. ܕܬܢܐ
ܐܘܪܚܬܐ. ܡܪܘܢ ܕܠܐ ܠܗܘܢ. ܒܥܘܬܐ ܕܟܠܐ. ܐܡܪܬ ܘܐܬܦܬܠܠ܀
ܥܠܡܝܗ ܕܡܪܘܢ. ܠܡܫܝܚܐ ܠܝܠ ܗܘܐ. ܒܬܘܠܬܗ ܕܡܫܠ ܒܗ. ܘܒܗ
ܣܬܪܢܗ. ܒܟܠܗ ܐܦܫܘܢܗ. ܒܥܝܢܐ ܗܘ ܠܗ ܕܚܐ. ܕܥܠܐ ܒܬܘܠܬܐ.
ܡܫܝܚܐ ܘܠܐܡܪܐ. ܕܢܫܒ ܠܗ ܡܪܚܡ. ܒܠܗ ܒܗ ܕܠܒܬܐ܀ ܕܝܠܗ
ܡܢܘ ܡܠܟܐ. ܐܟܘ ܡܩܒܠܢܐ. ܗܘܐ ܗܘܐ ܕܒܥܐ. ܐܠܗܝ ܐܠܝܢ
ܐܡܬܝ. ܒܒܢܘܗ ܕܠܒܢܝ܀ ܒܢܘܬ ܕܒܥܬܐ. ܘܩܪܝܒܐ ܗܢܝܢ ܗܘܐ.
ܡܬܚܝܢ ܒܡܠܝܐ. ܡܢܪܐ ܕܗܘܘ ܕܗܘܐ. ܒܡܣܪܐ ܚܙܐ ܟܠܗܝ܀ ܡܫܘܪܐ
ܕܡܫܒܚܐ. ܡܪܐ ܬܠܐ ܘܒܒܫ. ܘܡܫܡܢܐ ܕܩܘܡ ܗܘܝܢ. ܡܠܝܠܘܬ
ܒܬܠܡܘܢ. ܐܡܪܐ ܝܘܐܡܬܘܢ܀

ܘܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ. ܕܢܫܡܫܘܢ ܐܪܥܐ. ܒܪܝܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ܀ ܘܫܡܝܐ
ܐܦܝܣ ܗܘܐ. ܒܪܡܐ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܗܕܝܪ ܠܗ ܕܢܟܠܐ ܗܘ. ܘܕܡܐ
ܕܫܠܝܐ. ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢ ܐܠܗܐ܀ ܡܢܗ ܒܗ ܠܥܠܡܐ. ܕܢܡܠܟ ܡܢ
ܐܠܗܐ. ܘܡܢܗ ܠܗ ܫܘܪܐ. ܕܥܒܕܐ ܘܐܦ ܡܫܡܫ. ܕܢܥܠ ܠܡܠܟܘܬܗ܀
ܡܫܒܚܐ ܗܘ ܒܗ ܕܐܫܬܘܕܝ. ܐܬܬܢܝܚ ܡܫܡܫܢ. ܘܐܬܩܠܣܘ ܡܠܟܝܢ.
ܡܘܕܝܢ ܕܐܫܬܘܕܝ. ܕܒܪ ܗܘܐ ܠܒܫܗ ܕܡܠܟܐ܀ ܡܫܡܫܢ ܕܒܬܪܐ. ܕܐܒܐ
ܗܘ ܡܢܝ ܥܠܡܐ. ܒܪܡܐ ܕܦܘܪܫܢܐ. ܡܠܟܐ ܕܦܘܪܫܢܐ. ܘܩܪܒܐ ܡܛܝܒܐ܀
ܫܠܡܐ ܡܢܝ ܐܦܠܚ. ܘܫܡܥ ܥܒܕܘܗܝ. ܗܝܟ ܒܗܢܐ. ܐܢܫܐ ܕܫܠܝܚܐ.
ܕܐܬܝܠܕ ܐܠܘܗܝܘܬܗ܀ ܡܫܒܚܐ ܕܠܗ ܡܫܡܫ. ܦܠܚܐ ܗܘ ܫܠܡܐ. ܒܪܡܐ
ܕܠܗ ܡܢܝ. ܕܒܪܐ ܗܘ ܡܢܝܢܐ. ܪܘܚܐ ܕܢܦܫܗ ܠܗ܀ ܘܕܡܫܡܫ
ܕܐܡܪ. ܡܢ ܒܗ ܡܫܡܫܢܐ. ܬܒܥ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܠܗ ܕܡܫܡܫܢܐ.
ܡܢ ܗܘ ܕܡܫܡܫܢܐ܀ ܕܫܡܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܕܫܡܫ ܐܦ ܫܡܫܐ. ܡܢ
ܗܘ ܕܫܡܫܘܬܐ. ܡܫܝܚܐ ܫܡܫܢܐ. ܡܫܡܫ ܠܥܒܕܗ܀ ܚܙܐ ܡܢܝ 18
ܗܘܐ. ܕܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢ ܫܡ. ܘܢܦܫܢ ܡܫܒܚܢ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܗܘܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܠܡܫܡܫܐ܀ ܕܫܡܫܐ ܡܢܗ ܠܥܠܡܐ. ܘܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܘܡܢ ܡܢܗ ܠܥܠܡܐ. ܘܐܦܠܐ ܡܢܗ ܡܫܡܫܐ. ܐܦ ܡܢܝ ܠܫܡܫ ܠܗ܀

XI.

ܕ ܡܢ ܡܠܟܗ܀

ܡܢ ܕܫܠܝ ܐܠܗܐ. ܐܡܪܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܫܐ ܗܘ. ܕܐܝܬܘܗܝ
ܡܢ ܫܡܝܐ. ܠܡܫܡܫܐ ܘܐܬܡܫܡܫܘ. [ܠܫܡܫܐ:] ܡܫܡܫܐ ܠܡܠܟܘܬܗ܀
ܬܒܥܐ ܡܠܟܘܬܗ. ܡܢ ܦܠܚ ܫܡܫܢ ܠܗ. ܕܢܫܡܫ ܠܗ ܕܫܡܫܗ. ܕܫܡܫ
ܗܘ ܐܠܗܐ. ܐܫܬܡܥ ܐܬܠܚܡܘ܀ ܫܡܫ ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܡܢܝ. ܐܫܬܡܥ
ܠܡܫܡܫܐ. ܕܗܘܐ ܐܫܡܥܐ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܫܡܫ ܫܡܫܘܗܝ܀
ܡܫܡܫ ܐܫܡܥܐ. ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܡܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ

ܟܪ̈ܝܐܢ. ܕܒܥܠܗ ܬܘܡܪܐ. ܩܝܡܬܐ ܗܘ ܡܫܡܫ ܚܠܝ. ܥܡܡܐ ܐܝܟ
ܐܠܗܝ܀ ܡܫܒܚܐ ܐܢ ܐܢܘܢ. ܡܫܡܫܝܢ ܘܚܠܝܢܐ. ܡܢܗܘܢ ܦܫܝܛܐ.
ܕܡܠܐܟܐ ܐܦܝ. ܕܫܡܝܐ ܡܫܠܡܝܢ ܗܘܐ܀ ܡܫܡܫܐ ܐܠܗܘܬܐ. ܘܫܡܝܐ
ܐܦܝ ܦܢܐ. ܘܡܢܐ ܡܫܡܫܘܬܗܘܢ. ܐ ܡܢܐ ܕܐܝܟ ܟܠܗ. ܕܡܫܡܫ ܗܘ
ܡܫܡܫ܀ ܘܫܡܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢܝ. ܕܐܝܟ ܫܡܫܐ. ܕܫܡܫܐ
ܢܗܘܪܐ. ܘܐܢܐ ܬܫܒܘܚܬ. ܫܡܗ ܠܟܠܡܐ܀ ܫܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ. ܕܫܡܗ
ܢܘܟܪ. ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܠܐܟܐ. ܕܚܝܠܐ ܘܫܡܝܐ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܫܡܝܐ ܐܠܗܐ܀
ܡܢܗ ܐܢܫܐ ܐܝܟܘ. ܕܫܡܝܐ ܐܠܗܐ. ܠܡܫܡܫܘ ܐܦ ܐܢܐ. ܐܝܟ ܗܘܐ
ܠܡܫܡܫܘ. ܕܫܡܗ ܐܠܗܐ܀ ܡܫܡܫܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ.
ܠܡܫܡܫ ܕܫܡܝܐ. ܠܫܡܫܐ ܡܫܡܫܐ. ܕܝܢ ܡܢܝ ܐܠܗܐ܀

X.

ܕ ܩܠܐ ܐܠܗܝ ܫܡܝܐ ܡܢ ܡܠܟܘ܀

17 ܐܠܗܘܬܗ ܫܡܝܐ. ܘܩܠܝܠ ܕܐܝܟ ܡܢܝ||. ܠܡܫܡܫ ܫܡܘܬܗܘܢ.
ܘܐܝܟ ܫܡܝܢܝܗܘܢ. ܘܐܦ ܫܡܫܘܬܗܘܢ. [ܠܡܠܐܟܐ:] ܡܢܗܘܢ ܗܘ
ܡܢܐܡܪ܀ ܗܘ ܗܘܐ ܕܡܪܐ. ܡܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܕܫܡܫ ܩܠܝܠܗܘܢ.
ܡܢܝ ܠܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܐܢܝ ܐܝܟ܀ ܠܡܫܡܫܐ ܕܡܠܐܟܐ. ܕܫܡܫ
ܡܢ ܢܘܪܐ. ܗܘ ܘܡܫܡܫ ܡܪܐ. ܕܩܠ ܡܢ ܫܡܫܐ. ܘܐܝܟ ܗܘܐ
ܕܫܡܫܐ܀ ܘܐܟܠ ܡܫܡܫܐ. ܕܫܡܫܐ ܕܐܝܢ ܗܘܐ. ܠܩܠ ܢܠܡܫܡܫ.
ܠܡܫܡܫܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ. ܘܡܢܐ ܠܡܫܡܫܐ܀ ܘܐܝܟ ܕܐܠܗܐ. ܠܫܡܐ ܡܢ
ܐܢܫܐ. ܕܐ ܟܠܗ ܠܡܠܐܟܐ. ܘܐ ܟܠܗ ܠܫܡܫܐ. ܕܡܢܐ ܫܡܫ
ܡܫܡܫ܀ ܐܝܟ ܐܠܗܘܬܗ. ܕܐܠܗܐ ܡܫܡܫܐ. ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܘܬܗ.
ܕܐ ܡܢܝ ܩܠܝܠܗܘܢ. ܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܝܢ܀ ܘܐܝܟ ܡܢ ܐܝܟܐ.
ܐܡܫܡܫ ܡܫܡܫܘ. ܘܡܠܟܐ ܡܫܡܫܘܬܗ. ܩܠ ܟܠܡܐ ܐܝܟܐ. ܕܐܠܗܐ
ܠܡܫܡܫܗ܀ ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܩܠܝܠܐ. ܩܠ ܟܠܗ ܐܝܟܘܬܗ. ܡܫܡܫܘܬ
ܠܐܠܗܐ. ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܕܟܠܗ. ܕܐܠܗܐ ܠܡܫܡܫܗ܀ ܘܐܝܟ ܐܝܟܗ ܩܠܐ.
ܐܝܟܢ ܗܘܘ ܡܠܟܐ. ܘܡܫܡܫ ܡܢܗ ܕܫܡܫܐ||. ܩܠܐ ܢܩܫ ܗܘܐ. b
ܘܫܡܗ. ܕܐܝܟ ܗܘܐ܀ ܡܫܡ ܗܘܘ ܡܫܡܫܘܬܗܘܢ. ܘܡܫܡܫ ܡܢ ܫܡܫܐ.

ܕܢܣܝܡ ܦܠܚܝܢ. ܠܥܠܡ ܐܝܟ ܕܠܒܥܠܕܒܒܗ܀ ܦܬܚܝܢ ܒܗ ܬܪܥܐ. ܘܫܠܡܘܢ ܒܪܘܟܬܐ. ܕܡܠܟܝܢ ܫܒܝܗ ܘܡܒܪܟܝܢ. ܦܘܡܐ ܗܘ ܕܐܡܪܐ. ܘܥܡܗ ܥܡ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܕܐܡܪ ܘܡܒܥܐ ܕܢܐܬܐ܀ ܘܒ ܠܗ ܕܦܪܘܩܘܬܐ. ܒܠܬܘܢܐ ܕܩܢܬ ....

VIII. (deest)

IX. 16

... ܟܦܠܝܢ ܐܝܟ ܕܐܬܘܒ. ܒܪܘܡܗ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܐܣܠܝ ܠܡܫܡܫܘ܀ ܥܠܝܗܝܢ ܡܠܐܟܐ ܗܘ. ܕܐܦ ܠܐ ܐܪܡܝܐ. ܬܠܬܐ ܠܡܥܒܕܗ. ܐܦ ܠܐ ܡܪܘܢܐ. ܬܫܡܫ ܠܡܫܝܚܐ܀ ܡܠܟܬܐ ܠܡܠܟܐ. ܕܐܪܙܐ ܡܠܟܘܬ. ܘܕܐ ܒܦܠܐ ܬܝܒܘ. ܬܒܪܘ ܐܘܠܝܢ. ܡܫܡܫܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ܀ ܒܠܟܘܢ ܫܘܪܝܐ. ܫܘܪ ܡܪܝ ܕܡܫܝܚܝܢ. ܒܠܒܘܫ ܢܘܗܪܐ. ܫܪܝ ܡܪܝ ܕܡܣܬܟܠܝܢ. ܕܐܠܝܢ ܡܫܡܫܝܢ܀ ܒܡܫܬܐ ܡܪܝܐ ܗܘܘ. ܢܚܬ ܫܘܪܝܐ. ܠܗܘܢ ܩܪܝܒ ܠܐܘܪܚ. ܒܠܒܘܫ ܢܘܗܪܐ. ܒܡܫܬܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ܀ ܒܪܓܙܐ ܠܒܫܘ ܠܟܠܗ. ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܝܚܐ. ܒܡܪܢܐ ܕܫܡܗ ܠܘܬܝ. ܦܠܚܝܢ ܒܟܠܐ. ܬܪܥܢ ܠܗ ܬܟܘܢ܀ ܒܫܒܚܐ ܬܠܬܐ. ܒܫܘܪܝ ܡܪܝܡܘܬܐ. ܒܪܘܡܐ ܫܡܝܐ. ܒܬܘܒܝܢ ܒܡܫܒܚܢܐ ܡܪܝܐ ܬܫܒܘܚ ܠܗ܀ ܟܡܝܐ ܕܐܝܠܝܢ. ܫܡܫܐ ܬܫܒܚܘܢ. ܒܫܡܝܐ ܠܡܘܬܐ ܠܟܠ ܬܝܒܘ. ܕܐܪܘܬܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܒܫܠܡܐ ܒܠܡܝܢ܀ ܦܪܝܫܝܢ ܡܢܝ ܐܝܟ. ܐܘܪܒ ܕܢܘܗܪܐ. ܡܫܪܝܐ ܡܪܝܡܐ. ܕܐܠܘܗ ܟܡܫܝܚ. ܕܐܡܟܝ ܠܡܫܝܚܘܬܐ܀ ܡܫܡܫܢܘ ܫܡܝܐ. ܠܝܚܝܕܗ ܠܡܪܝܐ. || ܡܫܡܫܢܘ ܕܐܝܟ. ܫܡܝܐ ܟܠܡܝܐ. ܕܢܒܥ ܘܡܫܠܡܫܝܢ܀ b ܥܡܫܝܚܐ ܝܚܝܕܐ. ܕܡܫܟܘ ܬܫܒܘܚ. ܕܐ ܫܡܗ ܠܡܫܟܢ. ܠܡܫܡܫ ܠܡܫܝܚܘ. ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܡܫܝܚܐ܀ ܥܠܡܝܢ ܐܝ ܢܘܪ. ܕܐܦܢܐ ܗܘ

75 Supple vocem ܡܕܢܚܐ aut ܒܕܝܢܐ. Post ܕܩܢܬ complura folia in codice A deesse videntur. Sequenti enim carmini alia est melodia, cui et ipsi aliud ejusdem melodiae antecessit. Hoc inde patet, quod manus multo serior ad marginem carminis sequentis adscripsit: ܒܢ ܀ ܩܢܘ̈ܢܐ ܕܒܩܘܡܝ, et quod carmen X. tertium ejusdem modi nominatur. 26 ܕܒܣܡ

VII.

ܕ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ܀

ܬܘܒ ܐܦ ܗܕܐ ܕܩܫܬܐ. ܡܬܟܬܒܐ ܕܡܢܗ ܚܡܬܐ. ܕܡܫܡܪܐ ܠܟܠܗ ܘܫܠܡܗ.
ܡܢܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢܟܬܐ. ܕܡܟܠܗܘܢ ܗܘܐ ܐܠܦܢܘܬܐ. ܕܐ ܕܡܟܠܗܘܢ ܟܬܒܘܗ.
[ܬܘܕܝܬܐ:] ܬܫܒܚܬܐ ܒܢܬܐ ܐܪܥܐ܀ ܠܡܬܪܘܨ ܥܘܠܝ ܠܟܠܗ. ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܦܟܠ
ܦܪܘܩܢ. ܕܫܡܝ ܡܢܗ ܫܠܘܬܐ. ܘܡܢܐ ܕܐܦ ܠܡܫܡܪܢܘܬܗ. ܐܡܪܘ ܠܒܘܢ
ܠܟܠܗ. ܠܟܠ ܐܝܟ ܒܥܠܐ ܠܟܠܝ܀ ܬܫܡܫ ܐܝܟ ܦܬܓܡܐ. ܘܗܘ ܡܪܟܢ
ܠܡܬܐ. ܡܢܐ ܕܠܡܥܒܕ ܢܦܘܫܬܗ. ܦܝ ܠܥܒܕ ܚܫܘܫܬܗ. ܦܪܘܫ ܕܐܦ ܫܠܝܬܐ.
ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܦ ܡܥܘܬܐ܀ ܐܢ ܬܫܪ ܒܪܡܗ ܐܢܫܐ. ܠܟܠܐ ܡܢܗ ܡܟܠܐ. ܡܢ
ܠܗܘܢ ܕܝܬܪܘ ܬܚܬܝܐ. ܡܬܬܠܐ ܫܟܝܚܐ ܗܘܘ. ܡܢ ܦܪܕܐ ܒܪܡܗ ܗܘܘ.
ܡܬܬܢܝܢ ܡܫܬܝܐ ܗܘܘ܀ ܬܘܪܗܘܢ ܕܠܝܫܐ. ܡܠܝܐ ܕܠܬܚܬܝܐ. ܐܬܚܫܚܐ
ܠܫܪ ܡܢܗ. ܬܘܪܗܘܢ ܕܡܠܝܐ. ܐܡܪܐ ܡܠܝܐ ܕܠܟܠܝ. ܬܡܪܐ ܕܡܟܠܟܠܗ܀
ܡܢܐ ܬܗܘܐ ܡܬܟܠܠܐ. ܕܐܡܠܐ ܡܢܗ ܠܦܘܗ. ܡܢܐ ܬܗܘܐ ܡܚܒܠܐ.
ܠܡܫܡܠܐ ܡܢܗ ܠܡܬܐ. ܡܢܐ ܬܗܘܐ || ܠܟܠܟܠܐ. ܠܡܚܪܒ ܡܢܗ b
ܡܫܝܚ܀ ܒܫܘܒܚܐ ܕܟܠܗ ܠܢܝܫܐ. ܒܐܠܗܘܬܗ ܦܪܘܩܢ. ܠܡܥܢܐ
ܕܡܫܬܐ ܠܗ. ܗܘܘ ܡܫܬܝܢ ܠܗ. ܐܠܗ ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܐܠܨܠܡܗ
ܬܡܪܐ܀ ܒܥܒܕܐ ܐܠܝܢ ܐܢܘܢ. ܡܪܘܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܐܢܘܢ. ܒܡܫܡܫܢܐ
ܡܫܡܫ ܐܢܘܢ. ܕܡܢܐ ܕܐܬܠܝܘ ܠܗ ܐܢܘܢ. ܢܬܟܬܒܘܢ ܠܡܟܬܒܢܘܬܐ. ܦܪܢܣܗ
ܥܠܝ ܠܗ ܐܢܘܢ܀ ܫܡܗܘܢ ܡܟܝܢ ܫܘܠܡܐ. ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܗܘܢ ܡܛܒܬܐ
ܫܐܘܠܝܢ. ܠܡܠܗܘܢ ܫܠܡ ܐܘܕܝܢ. ܙܡܝܪܗܘܢ ܫܠܡ ܫܘܪܝܢ.
ܗܘ ܫܘܡܠܐ ܕܡܫܟܢ. ܕܡܬܒܥܝܢ ܠܢܦܫܗ ܒܫܠܝܐ. ܕܐܒܘ ܠܟܠܗ
ܗܘ ܕܫܬܝܩܬܐ. ܫܟܝܚܐ ܘܡܫܬܡܥܢܐ. ܠܗ ܗܘܐ ܡܢܝܢ ܙܟܝܬܐ. ܕܠܟܠܡܝ
ܠܟܠ ܠܡܬܡܟܢ. ܐܠܗܘܬܗ ܕܫܡܝܐ܀ ܫܡܥܬܐ ܡܢܗ ܕܐܝܬ. ܡܢܟܠܗ
ܗܘ ܕܡܫܠܡܢܐ. ܐܡܪܐ ܕܦܠܚ ܡܠܟܐ. ܡܬܚܫܚ ܐܝܟ ܠܟܠܗ. ܘܐܡܪܐ

---

56 Vocem ܣܟܠܐ (stultitia) adde lexidio nostro.

ܡܦܪ̈ܢܣܢ. ܐܢ ܡܪܝ ܬܦܪܢܣܢ. ܫܡܫܐ ܘܡܕܝܢ̈ܬܐ܆ ܐܢ ܐܦܠܐ ܟܠ ܦܬܓܡ. ܕܐܬܕܒܪ ܡܢܗ ܠܬܚܬܝ̈ܐ. ܐܚܕܬ ܡܫܪܝܐ ܐܢܐ. ܐܬܕܒܪ ܟܠ ܐܟܚܕܐ. ܗܘ ܕܐ ܚܫܘܟ ܕܐܣܝܪ. ܐܢ ܫܡܥ ܟܠ ܟܦܘܪ܆ ܡܠܬܗ ܕܐܢ ܬܫܡܫܢ. ܒܟܠܐ ܘܟܠܢܝܬܐ. ܐܚܘܕ ܒܗܠܐ ܡܬܢܝܢ. ܢܦܫܐ ܘܡܒܕܒܕܢܐ. ܘܟܠܠܐ ܒܗܠܐ ܡܬܢܝܢ. ܣܘܟܠܐ ܘܡܦܪܫܢܘܬܐ܆ ܢܦܩܘܢ ܕܐܘܬܐ. ܦܘܡܝ ܒܡܫܟܚܬܐ. ܕܐܘܪܚܐ ܕܟܠܗ ܡܢܗ. ܐܢܐ ܒܫܡܝܐ. ܚܢܢ ܡܫܡܫܝ ܦܘ. ܢܫܒܚ ܒܬܫܒܚܬܐ܆ ܫܒܚܐ ܘܡܫܒܚܢܐ. ܗܘ ܕܫܒܝܚ ܦܘܡܝܢ. ܕܡܫܒܚ ܒܚܠܡܬܐ. ܩܕܡܝܟ ܡܘܕܢܘܬܐ. ܕܫܒܚ ܒܦܬܓܡܝ. ܢܦܫܬܐ

b || ܒܫܦܝܪܘܬܐ܆ ܟܬܟ ܒܟܠ ܫܘܩܠ. ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܒܪܝ. ܦܘܡܗ ܩܢܝ ܡܢܐ ܒܫܪܐ. ܘܐܚܘܐ ܩܢܝ ܒܫܡܬܐ. ܥܬܝ ܡܢܟ ܫܘܩܠ. ܒܫܡܝܐ ܕܩܘܕܫܐ܆ ܦܬܐ ܒܚܘܒܐ. ܘܚܝܐ ܒܝܬܗ. ܒܫܠܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܝ. ܕܐܦܪܘܩ ܒܗ ܘܒܟܪ. ܬܫܒܚܬܐ ܒܚܘܒܗ. ܬܫܒܚܬܐ ܕܡܫܡܫܢܝ܆ ܒܚܘܒܗ̈ܘܬܐ ܕܐܦܩܬ. ܕܢܗܪ ܒܟܬܒܐ. ܕܐܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܦܪܘܩ. ܘܐܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫܢ. ܟܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܦܝ. ܐܡܟܝܢ ܕܐܢ ܗܘܐ ܡܦܩܢܘܗ܆ ܦܪܘܩܗ ܗܘܐ ܒܫܡ ܡܘܫܐ. ܟܕ ܐܬܐ ܠܘܬܝ ܐܝܟ ܚܝ. ܕܫܡܠܝܘ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܕܐܬܒܛܠܘ. ܟܕ ܐܬܐ ܕܡܦܩ ܠܚܝܘ. ܘܕܒܪ ܡܟܝܠ ܠܒܝܬܗ܆ ܘܫܡܥ ܕܟܦܘ ܗܘܐ ܟܝ. ܟܕ ܐܬܐ ܒܫܡ ܡܘܫܐ. ܘܟܦܘ ܟܝ ܫܠܝܡܘܬܗ. ܟܕ ܐܬܐ ܠܘܬܝ ܐܒܫ. ܫܦܐ ܡܢ ܟܠ ܠܟܠܐ. ܘܐܟܠܐ ܡܢ ܫܘܒܚܐ܆ ܥܬܝ ܒܟܝܢܟܐܝܬ. ܕܐܝܟܢ ܠܘܬܝ ܟܐܢܬ. ܗܢܝܢܐ ܘܦܪܘܩ. ܗܘܝܘ ܬܟܝܠܐ. ܚܒܝܫܐ ܘܫܘܒܚܐ. ܦܪܘܩ ܦܢ ܒܟܠ ܕܒܟܠܐ܆ ܠܡܢܐ ܒܪܫܡܟ. ܠܦܪܘܩ ܒܦܪܘܩ. ܘܠܠܒܪܐ ܦܘܗ ܐܠܝ. ܒܪܢܐ ܕܫܪܪܬܐ. ܘܦܪܘܩܢ ܫܟܠܟ ܥܡܢܐ. ܫܘܒܚܐ ܒܟܠ ܦܘܡܝܢ܆

---

176 ܦܪܘܩܗ

ܐܡܬܐ ܕܠܚܣܕܐ. ܚܒܪܘܗ̇ ܡܫܡܫܢܝܬܐ. ܐܡܬܐ ܕܠܡܫܝܚܐ܀ ܐܝܟܢܘܣܗ̇ ܕܐܦ ܠܐ ܬܠܬܐ.
ܘܐܠܨܬ ܠܟܠ ܐܢܫܗ. ܘܬܪܥܘܗܝ ܠܟܠ ܬܚܘܡܗ. ܘܬܚܙܐ ܕܡܢܘ ܠܚܘܒܗ.
ܘܫܕܬ ܥܡܗ ܠܬܫܡܫܬܐ. ܘܐܙܠܬ ܬܠܐܢܗ ܡܫܠܡܬ܀ ܚܙܘ ܡܢܘ ܬܟܠܬ
ܩܕܡܘܗܝ. ܐܝܟ ܦܪܨܘܦܐ ܦܬܝܚܐ. ܦܪܨܘܦ ܡܘܬܐ ܡܚܒܠ. ܕܬܒܥ ܠܗܘܢ
ܩܕܡ ܬܒܥ. ܘܠܐ ܢܫܒܘܩ ܠܟܠ. ܡܚܘܬܐ ܕܐ ܬܫܒܘܚܬܐ܀ ܠܡܢ ܗܘܐ
ܘܡܢ ܐܬܟܠ. ܦܐܪܐ ܘܩܘܠܩܠܐ. ܠܡܩܛܐ ܒܗܘ ܦܪܩܢܐ. ܚܘܒܐ ܒܥܩܒܬܐ.
ܘܥܡ ܐܢܐ ܒܥܘܠܐ ܐܢܐ. ܩܕܡ ܬܥܠ ܘܒܣ ܐܘܪܚܐ܀ ܠܡܬܢܝܚ ܐܘܪܚܐ.
ܐܫܬܝ ܩܕܡܘܗܝ. ܕܡܐܬܐ ܘܐܒܗ ܐܘܟܘ. ܟܠܗ ܡܘܗܒܬܗ ܟܠܢܗ. ܠܗ
ܐܦ ܠܗܘ ܟܠܢܐ. ܕܟܣܦܗ ܣܠܩܬ ܡܢܗ܀ ܠܟܢܫ ܡܢܘ ܐܘܪܚܐ. ܕܗܘܐ
ܐܕܐܦܗ ܕܐܢܟܐ. ܡܫܟܚܬܗ ܠܒܘܟܪܐ. || ܘܡܘܗܒܬܗ ܠܬܫܒܘܚܬܐ. ܡܬܦܠܚܐ b
ܕܐܘܪܚܐ. ܡܫܟܠܗ ܠܟܠܐܘܪܚܐ܀ ܠܗ ܩܕ ܕܐܬܟܢ ܐܢܐ ܘܟܢ ܡܢܘ ܡܬܚܙܐ
ܐܢܐ. ܡܟܝܣܐ ܕܡܬܚܪܠ ܟܢ. ܐܦܢ ܟܠ ܕܡܠܟܐ ܐܠܐ. ܕܢܗܘܐ ܕܠܚܣܕܐ.
ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܬܚܙܝܬܘܢ܀ ܡܬܦܬܚܐ ܥܡܟ ܬܫܡܫܬܝ. ܕܠܗ ܕܐܬܠܬܗ
ܙܟܐ. ܥܡ ܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ. ܘܟܠܟܘܢܗܘܢ ܡܟܝܟܐ ܗܘܬ. ܠܗ ܟܕܬܝ
ܐܣܪܝ. ܗܐ ܐܢܐ ܟܕ ܟܡܬܝ܀ ܩܠ ܡܢܝ ܕܗܐ ܠܗܝ. ܡܥܕܡܪܬܗ ܥܡܗܐ ܗܘ.
ܡܠܟܐ ܗܘ ܡܢܐ ܡܟܝܠ. ܫܘܦܐ ܕܡܥܒܕܢܐ. ܐܬܡܪܡ ܡܠܟܐ. ܕܡܫܢܝ
ܠܫܩܐ ܟܠ܀ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘܐ. ܡܫܠܐ ܘܡܪܢܐ. ܡܠܟܐ ܗܘ ܫܡܝܪ
ܟܠܗ. ܠܫܡܗ ܕܫܘܒܚܐ ܩܕܡܢܝܟ. ܩܕܡܝܟ ܩܠܝܠܐܝܬ. ܕܬܘܕܝ
ܡܠܟܘܬܝ܀ ܩܠ ܐܝܟ ܗܘܐ ܡܪܐ. ܠܡܬܘܡ ܕܗܐ ܙܒܢܗ. ܩܠ ܐܢܬ
ܢܦܫ ܩܕܡ. ܡܬܘܡ ܕܗܐ ܩܢܝ. ܗܘܡܐ ܕܡܥܡܠܐ. ܐܦܩܠܗ ܟܠ
ܡܫܬܒܚ܀ ܡܢܐ ܠܫܡܪܢܝ ܫܡܐ. ܗܐ ܘܦܟܝܢܐ. ܡܬܡܟܝܢ ܕܦܟܝܢܐ.
ܟܕܗܘܢ ܡܚܡܐ ܘܡܛܠܗ. ܠܟܠܢܗܘܢ ܕܐܬܝܢܐ. ܐܪܟܢܗܘܢ ܚܙܘ ܘܡܚܠܗ܀
ܡܠܗ ܗܘܐ ܘܐܒܗ ܘܡܥܠܗ. ܘܦܟܣܗ ܠܟܗ ܙܟܗ. ܡܡܗ ܩܕܡ
ܡܩܡܐ ܘܟܠܗ. ܘܡܬܟܗ ܣܪܡܥ || ܐܩܡ ܩܠ. ܟܡܠܐ ܠܩܠܟܝܐ. 14
ܠܟܠܟܐ ܠܩܕܡܘܗܝ܀ ܗܐ ܡܢܘ ܠܟܠܗ ܕܡܥܐ. ܠܡܩܛܐ ܒܗܘ ܙܘܪܚܐ. ܐܟܠܗ
ܒܠܗ ܠܡܚܣܗ. ܗܐ ܕܒܝ ܡܚܡܥ ܟܒܟܠܝ. ܡܢ ܠܗܘ ܡܟܠܗ ܙܘܪܚܐ. ܠܡܩܕܡ
ܠܩܐ ܙܘܪܚܐ܀ ܠܡܐܬܐ ܡܢ ܩܠ ܚܣܕ. ܐܣܘܪ ܕܐܬܚܡܐ. ܡܩܠܬܟܠ ܕܐܬܫܟܚ.
ܡܠܐܩܢܐܠ ܕܐܬܫܟܚ. ܠܡܛܐ ܕܡܢ ܥܡܟܐ. ܡܪܡܩܠ ܠܩܕܡܝ ܩܕܡܠ܀ ܗܐ
ܠܡܥܡܠܠ ܕܟܡܟܐ. ܐܣܠܥܢ ܕܐܬܪܬܐ. ܡܬܒܥܠ ܟܠ ܕܕܘܟܠܐ. ܘܡܥܪܡܠ

ܕܫܘܒܚܐ܀ ܡܫܡܫܝܢ ܘܪܒܐ ܡܢܝܢ. ܩܕܪܐ ܕܐܬܪܘ ܕܪܘܚܬܐ ܕܡܢܗ ܟܠ ܐܝܢ
ܠܚܪܘܬܐ. ܕܡܠܟܗ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܐܠܗܝܢ ܡܪܒܝܬܐ. ܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ܀
ܠܡܠܟܗ ܕܩܕܝܫܐ ܡܢܝܢ. ܘܡܫܒܚܐ ܡܢܢ ܠܗ. ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܦ ܕܐܬܘܬܐ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܘܢܩܦ ܒܡܘܪܕܢܐ. ܢܦܠ ܠܫܡܠܡܢܐ. ܕܢܗܘܐ ܠܒܘܝܐܐ܀ ܘܟܠܗ ܢܗܘܐ
ܒܡܠܟܘܬܐ. ܕܒܪܘ ܐܠܗܘܬܗ. ܢܣܒܬܐ ܕܐ ܡܠܐ. ܒܟܠ ܕܡܢܗܘܢ.
ܝܡܝܢܐ ܘܢܬܒ ܒܟܠ. ܐܘܠܕܝ ܕܢܟܠܐ. ܗܘܐ ܐܬܟܠܐ ܕܫܘܒܚܘܢ܀
ܟܠܡܐ ܐܢܐ. ܠܒܪܐ ܠܟܠܟܢܐ. ܟܠܝܢ ܐܦ ܥܠܡܝܢ. ܘܡܚܕܐ ܡܢܗ
ܘܐܠܗܐ. ܘܡܫܝܚܘܬܗ ‖ ܢܣܒܐ ܥܠܡܐ܀ ܡܢܗ ܢܘܗܪܐ ܘܫܒܚܐ. ܘܫܘܒܚܗ b
ܠܟܠܟܢܐ. ܒܫܡܐ ܕܐܟܠܢܐ. ܘܫܡܐ ܠܟܠܟܢܐ. ܟܠ ܢܘܗܪܐ ܕܡܫܝܚܐ.
ܗܘܝܘ ܠܥܠܡ ܫܘܒܚܗ܀

VI.

ܒ ܡܪ ܥܒܕܗ܀

ܐܪܗܛ ܒܐܘܪܚܬܐ. ܒܗܠ ܐܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܕܐܬܐ ܠܒܝܬܡܠܟܐ. ܡܠܟܬܐ
ܘܬܘܫܒܚܬܐ. ܕܐܬܟܪ ܠܬܫܒܚܬܐ. ܢܒܗܐ ܐܘܪܚܬܐ. [ܒܝܘܡܬܐ܆] ܐܡܠܟ ܒܪܐ
ܒܥܒܪܐ܀ ܟܠܟ ܡܢܝܢ ܐܬܠܗ ܘܪܘܡܗ. ܠܟܠ ܕܡܢܝܢ ܪܘܚܐ. ܘܡܒܪܟܗ
ܒܫܘܒܚܟ. ܘܡܫܒܚܗ ܡܢܗ ܪܒܘܬܟ. ܒܫܡܟ ܕܐ ܫܘܒܚܝܢ. ܢܫܒܚܟ
ܘܒܡܠܟܟ܀ ܚܝܠܘܬܟ ܘܐܬܦܪܫܬ. ܐܬܓܠܝܬ ܡܠܟܝ. ܩܕܡܝܢ ܗܘ
ܒܪܘܚܐ. ܡܘܟܠܐ ܘܬܫܒܚܐ. ܐܬܓܠܝܬ ܕܠܟܬ. ܗܘ ܡܪܘܡܡܟ ܕܐܪܥܐ܀
ܕܡܠܟܗ ܡܒܟܗ ܢܫܒܚ. ܫܡܝܐ ܘܡܪܐܡܝܢ. ܒܫܡܐ ܕܒܢܝܢ ܡܫܒܚܝܢ.
ܫܪܐ ܡܢܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ. ܫܒܚܗ ܠܗܘܐ ܟܠ ܡܢܝܢ. ܡܪܝܡܐ ܕܒܪܘܡܢܐ܀
ܗܘ ܟܠ ܒܡܪ ܢܒܝܐ. ܕܐܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܕܗܘܐ ܒܗܬܬܗ ܡܫܒܚܘܗܝ.
ܘܩܢܝ ܒܗܕܪܗ ܫܡܝܗ. ܒܗ ܡܪ ܐܒܘܗܝ. ܐܘܪܚܐ ܒܡܠܟ ܩܕܝܫܗ܀
13 ‖ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܒܪܘܬܗ. ܘܐܡܪܐ ܕܢܒܥ ܩܕܝܫܗ. ܘܡܫܬܒܚܗ ܫܡܗ.
ܒܪܝܟܐ ܗܘ ܡܒܪܟܗ. ܡܫܝܚܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܕܒܪܐ. ܐܢܐ ܗܘܐ ܡܫܒܚ܀
ܘܐܦ ܡܢܝܢ ܫܡܗ ܠܡܠܟܐ. ܗܘ ܠܥܠܡ ܫܘܒܚܐ. ܕܠܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ.

ܠܝ. ܪܘܚܗ ܣܥܪ ܡܢ ܥܠܝ. ܘܟܠ ܐܢܫ ܡܢܝܚ ܢܦܫܗ. ܘܗܘ
ܠܗ ܡܢܝܚ ܗܘܐ܀ ܘܐܦ ܠܗ ܠܡܟܠܡܘܬܐ. ܐܝܟ ܠܟܠܗ ܡܠܟܝܢ.
ܥܡ ܐܠܗܐ ܘܥܒܕܘ. ܕܟܠܗ ܡܢ ܕܒܬܐ ܠܗ. ܠܟܒܪܗ ܕܗܘ ܩܕܡܝܘܗܝ.
ܢܦܫܗ ܢܛܝܪ ܗܘܐ܀ ܐܡܗ ܘܐܚܘܗܝ. ܡܢ ܥܠܝ ܥܠܡܐ ܐܢܫܝܢ.
ܡܫܡܫ ܚܕܐ ܠܫܠܡܘܬܗ. ܘܢܦܩ ܒܗܘܐ ܡܢ ܓܙܐ. ܗܘ ܠܗ ܙܕܩ
ܠܡܫܪܐ. ܘܡܢ ܗܘ ܙܕܩܘܗܝ ܠܒܝܬܗ܀ ܣܓܝ ܠܟܠܗܝܢ ܩܕܡܝܢ.
ܠܒܢܐ ܘܐܠܦܐ ܗܘܐ. ܡܢܐ ܗܘܐ ܕܢܛܪ ܗܘܐ. ܠܗ ܗܘ ܡܢ ܫܠܡܗ.
ܫܠܐ ܕܠܗ ܢܛܪ. || ܗܘܝܘ ܙܕܩ ܐܢܫ܀ ܡܛܠܬܐ ܘܡܫܠܡ ܡܢܗ. ܬܗܘܪܐ b
ܕܦܘܩܕܢ. ܡܫܪܬ ܗܘ ܒܫܡܝܐ. ܕܢܛܪ ܒܥܘܬܐ. ܡܫܪܬ ܗܘ
ܒܬܢܝܬܐ. ܕܙܢܝܐ ܒܟܢܘܫܐ܀ ܡܘܡܐ ܕܚܛܝ ܘܫܒܩ. ܟܠ ܡܢܗܝܢ ܫܠܝܐ.
ܡܠܟܐ ܘܫܘܠܛܢܐ. ܐܝܟ ܐܢܫ ܘܡܠܟܬܐ. ܐܘܟܠܗ ܡܫܡܗ ܘܟܢܫܗ. ܘܟܠܟܠܗ
ܒܙܪܘܥܗ܀ ܘܟܠܟܠܗ ܣܒܥܝܢ. ܘܡܟܢܫܝܢ ܩܕܡܝܢ. ܘܟܠܗܘܢ
ܕܟܘܠܗ. ܠܛܘܒܢ ܟܝܢܗ. ܐܡܬܝ ܥܡ ܚܘܒܝܢ. ܟܠܐ ܕܥܘܠܐ܀
ܠܥܠܡܐ ܘܠܚܝܐ. ܠܛܘܒܐ ܠܐܚܪܝܐ. ܡܢ ܡܢܗ ܒܫܡܝܐ. ܚܠܦܗ
ܕܪܡܐ. ܠܚܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܥܡܠܗ ܕܐܝܬ ܐܢܫ܀ ܠܥܡ ܚܝܐ ܠܚܝܐ.
ܗܘ ܥܡܠܐ ܘܫܠܐ. ܒܫܡܝܐ ܠܗܘܢ ܢܝܪܐ. ܫܡܝܐ ܡܢܗ ܐܢܫ. ܒܡܪܝܡܐ
ܠܟܠܗܝܢ. ܠܚܝܐ ܡܢܗ ܠܥܠܡ܀ ܡܢܝܢ ܠܦܪܘܩܢ. ܕܡܠܟܐ ܠܟܠܗܘܢ.
ܠܡܠܟܐ ܡܪܝܐ. ܕܥܠܡܐ ܡܠܟܐ. ܕܐܢܬ ܕܡܢ ܥܠܡܐ. ܘܫܠܝܛܐ
ܥܠܡܐ܀ ܡܢ ܕܝܢ ܕܡܫܬܠܛܐ. ܢܦܫܗ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܐܝ ܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܥܠܘܗܝ ܕܡܫܬܠܛ. ܡܠܟܘܬܗ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܕܗܘ ܡܢ ܕܢܦܩ ܠܟܠܗܘܢ܀
ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܝܢ ܘܫܡܝܐ. ܡܪܝܐ ܥܠܝ ܡܪܝܐ. ܫܡܝܐ ܠܫܡܝܢܬܐ.
ܥܡܝܡ ܠܫܡܝܢܬܐ. ܫܡܝܐ ܠܫܡܝܢܬܗ. ܒܡܠܟܐ ܕܫܠܝܛܐ܀ || ܬܘܒ ܠܗ 12
ܕܡܠܟܘܬ. ܐܝܟ ܩܠܝܠ ܘܒܝܬܐ. ܘܫܡܫܘ ܠܫܡܝܢܬܐ. ܘܫܡܝܐ
ܠܫܡܝܢܬܐ. ܕܬܠܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܫܡܫܗ ܕܡܠܟܐ܀ ܬܠܬܐ ܕܠܟ
ܡܢܗ. ܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬ. ܠܟܠ ܬܠܬܐܝܢ. ܠܐ ܗܘܐ ܠܟ ܙܕܝܩܐ. ܐܠܐ
ܠܟ ܙܡܝܢ. ܐܠܗܝܢ ܘܐܠܗܘܬܐ܀ ܢܬܩܢܘܢ ܒܢܘܟܪܝܐ. ܘܬܒܥܬܐ
ܒܥܠܡܐ. ܐܝ ܩܕܡ ܡܢܗ. ܓܠܝܐ ܠܗ ܐܦ ܩܕܡܝܘ. ܘܒܥܠܡܐ
ܕܗܘ ܡܢܗ. ܠܟܠ ܐܠܗܘܬܗ܀ ܬܘܒ ܫܡܝܐ. ܒܪܫܝܬ ܠܟܠܗܘܢ.
ܡܪܝܐ ܘܐܠܗܐ. ܠܟܠܢ ܒܗ ܘܗܘܐ. ܘܐܠܗܐ ܒܡܪܝܡܐ ܐܒܐܠܗ

ܡܫܒܚܘܬܗ. ܕܠܥܠܡ ܕܐ ܕܫܡܝܐ܀ ܒܡܠܬܐ ܘܒܥܠ ܦܘܩܕܢܐ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܢ ܩܕܡ ܡܒܪܟܬܐ ܒܝܫܬܐ. ܐܝܟ ܘܠܐ ܠܡܫܪܘܐ ܕܥܡܝ. ܟܠܗ ܒܪܘܟܐ ܐܚܪܢ ܕܒܗܘܢ܀ ܡܛܠ ܕܐܦܩܢܝ. ܘܠܝ ܕܒܗܘܢ ܡܫܒܚܐ. ܦܠܘܢ ܡܢ ܕܡܢܐ. ܡܛܠ ܡܢܗܘܢ ܒܝܬܐ܀ ܕܐܝܟ ܐܚܪܝܢ ܐܢܐ. ܘܐܡܪܬ ܐܦܩܘܢ ܐܢܐ. ܟܠ ܕܢܝܚ ܕܝܪ ܠܗ. ܗܠܝܢ ܠܡܠܬܐ ܚܙܝ. ܒܪܢܫܐ
b ܕܡܬܚܙܐ|| ܡܬܬܚܠ܀ ܢܗܪܐ ܒܝܬ ܥܘܢܝ. ܘܒܢܘܗܪܐ ܕܐܝܬܝܗܘܬܗ. ܡܛܠ ܠܗܒ ܡܬܚܪܝ. ܕܡܠܟ ܘܦܘܩܕܢ. ܡܢ ܗܘ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗ܀ ܦܘܩ ܡܢܝ ܠܡܠܘ ܡܢܗܝ. ܘܕܠܡܐ ܠܦܘܪܫܢܐ. ܕܢܦܩܬ ܕܝܠܝ ܐܢܐ. ܗܘܐ ܠܡܫܟܚ ܒܫܘܪܝܐ. ܐܝܟ ܠܝ ܕܐܢܐ ܐܢܐ܀ ܕܡܬܬܩܝܡ. ܗܘܐ ܦܩܕ ܐܝܟܢ. ܡܛܪܝܢ ܡܕܡ ܡܡܠܠ ܒܡܬܝܕܥܐ. ܡܢܝܢ ܕܦܘܪܫܢ܀ ܟܠܗ ܕܦܪܘܫܐ. ܟܠ ܕܥܒܕ ܡܕܢܚܐ. ܕܡܢܝ ܦܘܩܕܢܐ. ܡܛܠ ܕܝܪܐ ܡܢܝ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟ ܡܠܟܐ܀ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܝܢ. ܠܡܠܟ ܡܢ ܠܥܠ ܡܢ ܥܠܡ. ܘܠܥܠܡܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܠܡܠܟ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܕܐܘܪܚܐ ܘܡܠܟܘܗܝ܀ ܡܢܝ ܐܚܝܢܘܬܗ. ܕܗܘ ܡܢܟܝܢ ܕܐܢܫ. ܘܕܡܠܟܝ ܠܡܠܟܐ. ܕܡܠܟ ܒܪܟܝ ܐܚܕܐ. ܡܢ ܟܠܗ ܒܟܠ ܡܢܐ܀ ܘܐܦ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܟܡܐ ܡܢܝܢܝܢ. ܡܠܟܐ ܘܡܬܚܙܝܢܘܬܗ. ܠܗܢܐ ܡܢܝ ܐܝܟ ܡܠܟܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟܘܬܗ܀

V.

ܬܘܒ ܥܠܐ ܕܝܠܝ ܣܢܝܐܝܬ܀

ܐܡܪܬ ܕܡܬܚܙܝܢ. ܠܟܐ ܕܦܘܪܫܢܐ. ܕܡܢ ܡܢܝܢܘܬܐ. ܐܘܪܚܐ
11 ܕܡܬܚܙܝܢܐ. ܕܫܡܗ ܠܐܪܥܝܬܐ. ܠܟܐ ܕܫܘܪܝܐ. ||[ܠܗܘܢܝܬܐ] ܕܡܚܫܒ ܠܐܪܥܐ. ܫܡܝܐ ܠܡܢܘܚܐ܀ ܦܘܪܫܐ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܐܠܗܘܬܐ ܘܕܚܠܬܐ. ܐܠܗܐ ܕܐܠܗܘܬܗ. ܢܘܗܪܐ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܒܐܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܡܢܗܘܢ ܠܡܫܘܪܝܐ܀ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܡܢ ܕܘܪܐ. ܡܢܝ ܘܡܢ ܡܠܟܐ. ܕܢܘܗܪܐ ܘܡܠܟܘܬܐ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܬܚܙܝܢ ܗܘܐ. ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܡܢ ܬܚܝܬ. ܘܐܝܟ ܐܪܥܐ ܡܢ ܬܚܝܬ܀ ܕܡܠܟܘܬ ܕܡܬܚܙܐ ܗܘ. ܕܐܦ ܡܢܟ ܦܘܪܫܢܐ. ܐܝܟܐ ܕܐܪܥܐ. ܕܡܠܟܝܢ ܡܢ ܟܠܗ. ܦܘܪܫܢ ܡܢ ܡܠܟܝ. ܘܡܠܟܘܬ ܡܫܡܫܢ܀ ܗܘ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟܢ. ܦܘܪܫܢ ܘܠܐ ܡܢ ܐܢܫ. ܕܡܢ ܟܠܗ ܕܡܢܝܐ

ܐܝܟ ܡܢܗ ܐܬܐ. ܒܫܠܝܐ ܡܬܡܫܚܐ. ܡܢܗܪܐ ܒܚܝܘܬܐ. ܒܡܢܐ
ܠܟܠܢ ܗܘܐ. ܢܚܬܐ ܒܬܫܡܫܬܗ. ܬܘܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܕܢܚܬܐ ܘܬܫܡܫܬܐ. b
ܡܠܟ ܠܗ ܗܘܐ ܕܢܬܠ. ܐܣܝܐ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܬܟܢܫܘܢ܀
ܒܡܦܩܐ ܕܗܘܐ ܣܘܓܐܐ. ܕܢܦܩ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܒܟܠ ܐܪܥܐ ܕܟܬܒܐ. ܒܟܠ
ܐܢܫ ܕܝܠܗ. ܐܚܝܕ ܕܗܘܐ ܢܚܬ܀ ܘܟܠܗ ܒܕܪܐ ܡܢܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܚܙܐ
ܐܚܐ. ܠܡܠܟܐ ܒܟܠܟܠܗ. ܡܫܝܚܐ ܒܫܘܠܛܢܐ. ܕܢܚܬ ܒܐܬܩܢܬܗ܀
ܟܠܗ ܚܕ ܐܚܐ. ܘܗܘܐ ܢܟܝܢܐ ܕܟܠܗ. ܕܗܘ ܕܐܬܚܙܝ. ܢܟܠܗܘܢ ܕܗܘܐ
ܫܠܡܐ. ܕܢܚܬ ܠܡܠܟܘܬܗ܀ ܦܬܚ ܢܦܫܐ ܡܫܝܚܐ. ܕܢܚܬ ܒܡܠܟܘܬܗ.
ܗܘ ܗܘ ܠܗܠ ܡܘܡܝܐ. ܡܫܡܫ ܡܢܝܢܐ ܡܢܗ. ܠܟܠܗܘܢ ܡܘܡܝܐ܀
ܡܘܡܐ ܕܠܟܠ ܫܘܠܛܢܐ. ܒܗܘ ܐܘܪܚܐ ܒܗ ܗܘܐ. ܟܡܐ ܕܢܬܠ ܘܡܬܚܙܐ.
ܡܟܝܟܐ ܕܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܒܡܘܬܐ ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ܀ ܘܡܟܝܟ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܫܝܚ. ܡܫܡܫܢܘܬ ܕܗܘܐ ܟܡܐ. ܐܘ ܡܫܝܚ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܠܗܘܐ ܗܘ ܡܢ
ܡܢܗܘܢ. ܥܡܝ ܠܟܠ ܩܕܡܝ܀ ܫܡܗ ܡܢܗ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܠܟܘܬ ܠܗܘܢ
ܠܟܘܢ. ܕܗܘܢܐ ܡܠܟܬܐ. ܕܐܡܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ. ܩܕܫܗ ܒܡܠܟܘܬܗ܀
ܩܠܝܠܝܢ ܒܪܝܗ ܟܠܗ. ܒܝܬܐ ܕܐܬܡܢܝܢ. ܘܡܠܐ ܕܢܩܘܬܐ. ܕܡܢܗ
ܠܢܬܐ ܒܗ. ܕܒܝܢ ܒܗ ܢܬܝܐ ܐܠܗ܀ ܐܝܟܘܬ ܠܟܠ ܩܕܡܝܢ. ܘܐܠܒܫ
10 ܡܠܟܢ ܩܠܐ. ܐܡܪܝܢܗܘܢ ܐܠܗܝܢ. ܐܘܪܚ .... ܣܘܓܐܐ
ܕܗܘܝܐ. ܠܡܠܐ ܠܡܫܝܚܐ ܒܗ. ܠܡܠܐ ܕܠܗܘܪܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܗܘ
ܕܣܘܓܐܐ. ܒܚܝܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܣܓܝܐܐ܀ ܠܗܘܢ ܕܡܠܐ ܕܐܘܪܚ. ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ
ܒܗ. ܒܝܬܗ ܒܪܚܡܐ ܐܠܐ. ܕܗܘܐ ܕܡܠܟ ܒܝܬܗ. ܠܗܘܢܐ ܡܠܐ ܠܟ
ܒܗ܀ ܡܠܬܗ ܕܝܢ ܠܗܘܐ. ܒܗܘܢ ܡܢܝ ܕܐܘܟܝ ܠܝ. ܘܡܠܝܐ ܕܠܘܟܝ
ܠܒܫ. ܒܝ ܒܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܩܠܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ܀ ܐܠܐ ܗܘ ܡܠܐܫܐ ܒܗ.
ܡܠܟܘܬ ܒܡܫܡܫܢܘܬ. ܐܝܟܐ ܕܡܬܡܠܟܝܢ. ܐܘ ܐܠܡܝܬܐ ܕܐܠܗ. ܕܡܫܝܚ
ܠܟܠ ܒܫܡܗ܀ ܐܢܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܕܣܓܝܢ ܠܟܠܡܣܬܐ. ܐܘ ܡܬܪܝܢ
ܩܪܝܒܝܢ. ܡܢܗܝ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܒܪܡܫܐ ܗܘ ܒܡܠܐܟܘܬܗ܀ ܒܡܫܐ
ܩܢܘܡܐ ܐܝܟܘܬ. ܡܬܚܙܝܐ ܡܚܙܝܢܐ. ܕܢܚܬ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ. ܘܡܢܝܚ

───────────────

30 ܢܗܘܐ   60 Post vocem ܐܘܪܚ una, ut videtur, pagina deficit in codice A, unde exciderunt strophae circiter septendecim.

ܕܩܢܐ ܬܡܝܢܐ. ܒܗܘܢ ܐܬܐܣܝ ܠܟܠܗ ܘܐܣܝܐ. ܬܡܢ ܐܬܐܣܝ ܡܘܙܐ. ܣܡܐ ܘܡܫܚܐ ܩܢܐ. ܩܢܐ ܬܡܢ ܡܙܒܢ ܐܢܘܢ. ܐܫܬܐ ܡܚܬܬܐ܀ ܣܘܪܚܢܐ ܗܘ ܕܠܗ ܠܚܡܐ ܗܘ. ܕܚܐ ܗܘܐ ܡܬܥܒܕܢܐ. ܐܦܘܗܝ ܩܫܝܐ ܕܐܡܐ. ܐܦ ܗܘܘ ܢܚܬܘ ܐܢܘܢ. ܢܘܩܦܝܢ ܗܘ ܡܘܩܝܢ. ܠܟܠܗܝܢ ܕܩܘܡܚܡܝܢ. ܐܢ ܐܢܬ ܡܚܝܢ ܩܢܝܘ ܕܡܘܡܝܢ. ܫܘܡܗ ܡܚܝܢ ܥܢܝܢ. ܕܢܣܒܝܢ ܘܐܬܢܟܝܢ. ܕܩܪܝܢ ܕܐܢ ܕܚܐ ܗܘܐ. ܘܩܡܫܐ ܕܐܢ ܢܟܠܐ ܗܘܐ܀ ܐܢܟܐ ܦܘܩܕܐ ܘܐܡܬܐ. ܡܩܡܩܝܢ ܠܟ ܡܟܪܘܙܘܬܐ. ܡܢܐ ܕܐܬܟܢܫ ܐܡܬܐ. ܩܝ ܟܠܗܘܢ ܩܪܝܒܝܢ. ܡܢܐ ܕܐܬܡܫܚ ܢܘܗܪܐ. ܩܝ ܡܥܢܝܢ ܩܢܘܡܘܗܝ. ܡܢܐ ܕܐܬܚܟܡ ܠܟܘܪܐ ܥܒܕܘ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܡܢܐ ܕܐܬܕܪܫ ܡܥܢܐ. ܡܠܐܟܐ ܐܡܠܝܢ ܠܟܘܠܗ. ܢܣܡܐ ܡܫܡܐ ܘܕܘܟܐ. ܡܢܐ ܕܐܬܩܛܠܘ ܐܦܢܝܗܘܢ܀ ܐܘ ܗܘ ܕܟܪܙ ܐܢܐ. ܕܪܐ
9 ܘܡܫܡܫܢ ܩܠܐ. ܩܐܝ ܗܘ ܕܡܫܐ ܘܐܡܟܢ. ܡܫܡܠܝܐ ܘܡܩܒܪܝ ܐܐܩܠܐ.
ܡܥܬܕ ܕܕܪܐ ܗܘ. ܬܠܟܢ ܠܟܘܢ ܕܐܕܪܫܢ. ܟܝ ܗܘ ܐܒܘܗ ܕܕܪܐ ܕܬܠܡܝܕܐ. ܩܠܬܗ ܕܕܪܐ ܢܨܪ. ܢܒܩܘܢܘܢ ܕܩܝܡܬܐ ܐܢܘܢ. ܠܡܚܐ ܕܪܐ ܠܟܒܩܘܢܘܢ. ܕܩܘܢܗ ܠܗܘܢ ܩܒܝܢ܀ ܩܢܘܢ ܘܐܬܟܢܫܘܢ. ܩܝܡܐ ܠܟܢܘܫܬܗܘܢ. ܣܩܝܡܐ ܠܟܠܐ ܢܨܪ. ܡܫܩܠܝܢ ܕܩܢܘܢ ܠܟܘܢ. ܩܝܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܢܨܪܝܢ. ܡܚܐ ܟܠ ܡܢܨܚܢܘܢ. ܕܠܒܫܝܢ ܕܡܠܩܝܢ ܡܢܗ ܗܘܡܢ. ܕܠܡܩܪܝܢ ܡܩܪܝܢ ܫܡܫܐ. ܩܘܪܒܘܢ ܢܒܥ ܗܘܐ ܠܟܘܢ. ܠܟܠܐ ܡܩܪܝܢ ܠܡܩܝܢ. ܕܠܡܩܪܝܢ ܒܗܘܢ ܢܨܪܝܢ܀ ܒܚܠܒܐ ܡܢܐ ܕܗܘܐ. ܡܬܢܕ ܕܠܡܥ ܗܘܐ. ܩܕܕܐ ܒܗܘ ܕܐܬܐ. ܕܩܠܡܫܘ ܒܗܘ ܕܐܬܐ. ܬܠܬܐ ܒܗܘ ܕܐܟܪܙ. ܕܡܫܪܝܘܗܝ ܒܗܘ ܕܐܬܐܡܪ. ܕܡܘܡܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܠܟܠܝܢ ܗܘܝܢ. ܩܕܝܫܘܬܐ ܠܩܕܫܢ. ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܠܟܠܝܢ. ܠܟܬܒܘܬܐ ܠܡܫܚܐ. ܦܓܪܗ ܕܠܡܥ ܬܗܘܐ܀

IV.

ܬܘܒ ܡܕܪܫܐ ܕܩܠܡܐ ܕܐܬܟܢܫ܀

ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ. ܐܬܩܪܝ ܕܐܝܬ ܡܠܟܐ. ܕܢܚܡܬܗ ܠܗܢܐ ܢܦܫܗ. ܐܡܠܐ ܡܥܠܝܬܗ. ܕܐܡܝܢ ܡܫܝܚܗ. [ܠܡܥܡܕܝܬܐ] ܡܪܢ ܗܘ ܡܫܝܚ܀

IV. Manus multo serior margini adscripsit ܡܕܪܫܐ ܥܠܡܐ. ܐܘ ܡܫܐ ܐܚܝ ܐܬܐ

III.

ܒ ܡܪܝ ܡܠܟܗ܀

ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ܆ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ ܘܫܘܪܝܐ܂ ܕܩܘܡܐ ܕܡܠܟܘܬܗ܂
ܕܡܠܟܗ ܡܫܒܚ ܕܩܕܡ܂ ܐܝܟܢ ܡܫܬܒܚ ܫܡܗ ܛܒ܂ ܕܠܐ ܕܬܘܬܐ ܕܬܫܒܘܚܬܗ ܟܠ܂
ܕܗܘ ܐܠܗܐ ܕܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ܂ ܟܠܗ ܥܡܗ ܡܫܒܚ ܕܐܠܗܐ܂ ܘܒܟܠܗ ܫܡܝܐ
ܡܫܒܚܝܢ܂ ܥܠܝܗ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܗܘ܂ ܥܠܝܗ ܘܥܠܝܗ ܫܡܝܐ ܗܘ܂ [ܠܥܠܡܝܢ]
ܫܡܝܐ ܠܟܠ ܐܠܗܐ܂ ܕܠܐ ܡܫܬܒܚܐ ܥܠܝܗ܀ ܠܐ ܡܫܬܥܝܢ ܫܡܗ܂ ܕܩܕܝܫ
ܡܩܕܫܝܢ܂ ܫܡܝܐ ܕܠܐ ܐܪܥܐ܂ ܡܫܒܚܝܢ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ܂ ܟܠܗܘܢ ܕܠܐ ܐܬܪܐ܂
a ܘܫܡܝܐ ܕܠܐ ܟܝܢܐ܂ ܫܡܝܐ ܠܥܠܡ ܘܡܠܟܐ܂ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܐ ܗܘ܂
ܟܕ ܗܘܐ ܒܫܡܝܐ܂ ܘܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ܂ ܘܫܒܚܘ ܒܡܪܝܡܐ܀
ܬܠܬ ܕܐܠܗܐ܂ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܘܫܡܝܐ܂ ܘܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܡܠܟܐ܂ ܘܩܕܡ
ܐܦ ܫܡܝܐ ܗܘ܂ ܘܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܫܡܝܐ܂ ܘܡܠܟܝܢ ܠܟܠܗܘܢ܂ ܐܠܗܐ
ܕܡܠܟܘܬܗ ܟܠ ܕܐܝܬ܂ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ ܫܡܗ܂ ܥܡ ܗܘ ܕܠܐ ܐܬܪܐ܂ ܡܠܟܐ
ܕܠܐ ܫܡܝܗ܂ ܐܢܫ ܕܡܫܒܚܝܢ܀ ܠܫܡܝܢ ܡܫܒܚ ܘܡܠܟܝܢ܂
ܕܡܠܟܝܢ ܘܡܠܟܝܢ܂ ܐܠܗܐ ܘܐܬܡܠܟ܂ ܐܦ ܠܟܠ ܐܦ ܐܬܪܐ܂
ܗܘܐ ܠܟܠܗ ܡܠܟܘܬ܂ ܠܫܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܗ܂ ܫܡܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܘ
ܐܬܚܙܝ܂ ܫܡܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܪܘ܂ ܕܐܬܚܙܝ ܘܐܬܡܠܟ܂ ܟܠܗ
ܐܠܗܗ ܫܡܝܐ܂ ܘܐܠܗܐ ܘܡܫܒܚܢܐ܀ ܒܟܠܗ ܕܡܫܒܚܝܢ܂ ܫܡܝܐ •
ܠܫܡܝܢ܂ ܠܐ ܗܘܐ ܕܡܠܟܝܢ܂ ܐܢܐ ܕܐܬܚܙܝ ܫܡܝܐ ܕܡܠܟܝܢ
ܗܘ܂ ܕܗܘܐ ܠܫܡܗ ܡܠܟܐ܂ ܒܫܡܝܐ ܘܡܫܒܚܢܐ ܡܠܟܝܢ܂ ܕܫܡܗ
ܫܡܝܗܘܢ܆ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܡܠܟܘܬܗ܆ ܕܐܬܚܙܝ ܒܫܡܝܗܘܢ܆ ܠܫܡܗ ܐܦ
ܡܫܒܚܝܢ܀ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܢ܂ ܡܠܟܐ ܗܘ ܕܟܠ ܫܡܝܢ܂
ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܢ܂ ܫܡܝܐ ܠܫܡܝܐ܂ ܫܡܗ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܬܪܐ܂
b ܐܫܬܡܥ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗ܂ ܫܡܗ ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܬܡܠܟ ܐܝܟ ܫܡܝܐ܂ ܡܠܟܘܬܗ
ܠܫܡܝܐ܂ ܫܡܐ ܡܠܟܐ ܠܫܡܗ܂ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܠܫܡܝܐ܂ ܥܡ ܫܡܐ ܠܫܡܗ܀
ܫܡܝܢ ܫܡܝ ܡܠܟܐ܂ ܟܠ ܕܝܢ ܫܡܝ ܡܠܟܐ܂ ܠܫܡܝܢ ܗܘܐ
ܠܐ ܠܗ܂ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܫܡܝܐ܂ ܟܠ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܠܟ ܟܠܗ܂ ܡܠܟܐ

ܠܗ. ܦܬܚ ܠܡܠܦܢܘܬܗ. ܢܛܪܬܐ ܢܦܫ ܡܠܬܗ. ܐܡܪ ܠܡܫܡܥܬܗ.
ܡܫܠܡܢܐ ܡܚܒܒ ܫܡܗ܀ ܘܟܠܗ ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܒܚ. ܘܟܠܗ ܕܒܫܠܡ. ܠܐ
ܕܡܫܬܡܥ ܡܫܡܫܝܢ. ܠܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܫܡܫ ܠܝ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܐ.
ܡܬܢܠܬܗܘܢ ܘܡܫܡܠܝܬܗ. ܟܠܗ ܠܐ ܕܣܠܩܐ ܡܠܟܢܘܬܗܘܢ ܩܕܡܝܐ. ܡܫܡܫ ܡܢܝ
ܢܟܬܒ ܣܠܝ. ܠܓܒܐ ܡܢܝ ܡܢܝܬܝ ܣܠܝ. ܡܫܡܫ ܠܟܡ ܕܐܫܡܥܝ
7 ܣܠܝ. ||ܠܓܒܐ ܠܟܡ ܕܡܫܡܫܐ ܫܝ܀ ܐܦ ܠܐ ܐܝܟ ܫܘܪܝܐ. ܠܡܫܠܡ ܣܠܝ
ܣܠܩ ܢܫܡܝ. ܡܕܝܢܝ ܐܬܡܣܟܢ ܬܫܠܐ. ܣܠܝ ܐܝܟ ܐܦ ܠܐ ܩܠܐ.
ܡܕܝܢܝ ܡܢܗ ܫܘܪܐ. ܣܠܝ ܐܝܟ ܐܦ ܠܐ ܩܛܝܪܐ. ܕܟܬܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܟܠܡܫ
ܡܢܝ ܗܘܝ. ܠܓܒܢ ܗܘܐ ܠܡܫܡܥܘܬܐ. ܩܛܠܐ ܣܡܝܟܬܐ. ܠܡܠܐ ܠܓܒܢ
ܕܠܚܡ. ܟܕ ܗܘ ܠܓܒܢ ܡܢ ܢܗܘ܀ ܐܦܠ ܠܡܫܠܡܢܘܬܐ. ܘܡܢܐ ܠܡܫܡܠܝܬܐ.
ܡܫܘܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܗܘܐ. ܘܡܫܡܠܐ ܡܕܝܢܬܢ ܗܘܐ. ܡܢ ܟܠܗ ܠܗ ܠܐ ܡܫܡܫܐ.
ܡܢܐ ܗܘܐ ܠܒܪܐ ܢܒܝܐ. ܣܠܩ ܐܝܟ ܠܡܫܡܠܐ ܕܐܬܐ. ܠܡܫܡܫܐ ܕܐ
ܩܫܝܬܐ. ܡܢܐ ܗܘܐ ܕܠܝ ܬܪܬܐ. ܡܫܡܫܘ ܡܚܒܒ ܡܫܡܫܢܐ. ܘܕܪܫܢ
ܡܢܐ ܫܘܪܝ܀ ܡܢܗ ܣܓܐ ܕܗܘܬ. ܠܘܪܟܠܐ ܐܝܟ ܡܢܣܬܡܐ. ܫܪܘ ܡܢܗ
ܠܬܪܝܢ ܢܦܫ. ܡܫܡܠܐ ܠܡܪܝ ܘܠܝܗ. ܣܪܘ ܡܢܗ ܐܝܟ ܕܡܠܟܬܐ. ܠܡܫܠܡ
ܕܠܓܪ ܘܠܝܟ. ܡܠܐܘܗܝ ܬܘܠܐ ܗܘܐ ܘܠܘܟ ܫܝ. ܡܫܡܫܐ ܣܪܘ
ܠܘܡܫܡܘ. ܐܡܫܡܫ ܘܠܐ ܕܡܫܡܘ. ܢܦܫܬܐ ܣܪܘ ܠܗܪܗ. ܐܘܪܫܘ ܘܠܐ ܐܘܫܡܘ܀
ܡܘܡܐ ܕܡܫܘܡܠܝܢ. ܠܡܫܡܫܗ ܠܡܫܡܠܡܢ. ܟܕ ܐܠܘܠܝ ܫܘܪܐ. ܘܡܢ
ܠܡܫܡܫ ܥܡܠܐ. ܟܕ ܡܠܗܪܝܢ ܢܗܪܐ. ܘܡܢ ܡܢܣܝܢ ܢܦܫܐ. ܣܓܝܐ
ܠܡܫܡܠܐ ܗܘܐ ܗܘܬ. ܟܠܗ ܐܝܟ ܠܡܠܝ. ܣܠܩܠܐ ܒܪܫ ܠܡܠܝ.
b ܘܡܫܠܐ ܘܟܠܗ ܡܢ ܠܫܐ. ܠܡܪܐ ܡܢܗ ||ܐܡܝܢ ܠܟܠܐ܀ ܘܠܐ ܡܢܟܪܘܢ.
ܕܬܢܐ ܡܬܠܟܠܗ. ܠܡܫܘܪܐ ܕܣܓܝ ܟܠܗ. ܢܦܫܐ ܕܠܡܫܡܫܘܬܗ. ܘܠܐ
ܘܠܐ ܐܡܠܝ. ܘܡܫܡܠܐ ܕܠܐ ܬܒܥܝ. ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܦ ܟܠܐ ܡܠܝ ܡܚܝܐ.
ܠܐܠܗܘ ܘܠܐ ܡܣܝܐ. ܘܒܥܐ ܘܠܐ ܡܪܗ. ܠܝܘܡܐ ܠܟܠܗ ܐܬܝܠܝ. ܕܬܡܗܬ
ܠܟܠܗ ܡܠܟܠܗ܀ ܬܫܡܫ ܐܦ ܟܠ ܡܫܡܫ. ܠܡܫܐ ܡܫܡܫܡܐ. ܕܡܫܡܗ
ܬܡܡ ܡܢܗܘܢ. ܬܫܡܫܗܝ ܬܡܡ ܬܐܪܐ. ܘܕܬܡܡ ܣܝܡܐ ܠܡܫܡܠܝ. ܬܡܡ
ܠܣܬܝ ܡܫܡܠܝ. ܡܫܡܫܐ ܕܬܫܡܫ ܡܢ ܟܠܐ ܕܬܡܡ. ܕܐܣܡܐ ܠܡܫܡ
ܡܢܝ ܣܓܝ. ܡܠܟܐ ܡܫܡܫ ܡܢܝ ܣܓܝ. ܡܫܪܐ ܕܠܐ ܡܠܐ. ܘܡܠܟܐ ܡܫܡܫ
ܫܡܠܐ܀

ܘܠܟܠܡܩܒ̈ܠܢܘܬܐ. ܡܣܪ̈ܐ ܘܠܐܩܣܛܝܣ̈ܬܐ. ܘܫܒܝܬܐ ܐܘܪܚܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܡܫ̈ܬܐ ܢܦܝܫ ܩܕܡ
ܥܡ̈ܡܐ ܠܒܫܘܗ. ܠܟܠܡܩܒ̈ܠܢܐ ܩܕܡ ܡܘܬܐ. ܘܡܬܬ̈ܢܐ ܩܕܡ ܡܘܣܡܐ. ܬܩ̈ܢܐ
ܩܕܡ ܡܘܪܣܢܐ. ܘܡܬܒܪܬܐ ܩܕܡ ܡܘܕܥܢܐ. ܐܬܬܐ ܟܠ ܡܫܡܫܢܝܬܐ. ܕܫܒܚܝ ܡܠܐ
ܠܬܢܐ. ܘܐܬܬܐ ܡܬܢܝܬܐ. ܡܨܥܝܐ ܡܠܐ || ܐܥܟܐ. ܐܡܟܗ ܘܫܡܫ ܡܫܠܡ 6
ܠܡܠܝ ܕܠܐ ܡܚܐ. ܐܝܟ ܫܘܬܐ ܕܥܡܐ ܕܡܚܝܐ. ܡܩܒܠܐ ܘܕܘܟܠܐ. ܘܐܠܗܘ
ܕܐܢܘܢ ܡܢܟܘܢ. ܩܢܝܬ ܠܡܟܠ ܘܗܘܬ. ܡܙܘܕܐ ܡܚܢܝܬܐ. ܡܪܟܝ ܘܠܐ
ܕܬܠܝ. ܡܪܟܝ ܘܠܐ ܡܬܡܠܝ. ܡܢܝ ܡܫܝܚܐ ܬܒܪܐ. ܐܦ ܡܫܝܚܐ ܢܘܩܕܐ.
ܐܠܗܝ ܗܘܬ ܠܠܟ. ܕܐܪܘܚ ܗܘܬ ܠܡܟܠܢ. ܐܬܦܩܕ ܡܢ ܡܘܬܐ ܟܠ ܕܠܡܪܢ.
ܕܪܚܡܐ ܐܩܝܡܢ ܡܠܝ ܟܠܗ. ܡܪܥܝܐ ܗܡܟܢ ܡܠܝ ܩܡܗ. ܡܚܝܪܐ ܠܒܝܬ
ܩܢܝ. ܡܥܪܐ ܠܒܝܬ ܩܢܝܠܝ. ܢܦܫܝ ܡܠܐܘܪܟܬܐ. ܕܬܡܪܘ ܠܡܫܘܡܫܢܝ.
ܠܟܠܗ ܘܐܦ ܕܐܡܘܗܝ. ܢܦܩܢ ܠܡܩܡܘܢܝ. ܡܩܒܩܒܢ ܒܐܪܐ ܕܐܡܘܗܝ.
ܠܦܫܗ ܠܡܫܡܠܡܠܝ. ܡܫܡܠܝ ܕܬܠܡܠ ܡܥܡܝܠܗ. ܡܫܡܠܝ ܕܬܠܠܝ ܠܝ.
ܡܠܟ ܠܝ ܡܢܩܡ ܡܠܝ ܠܝ. ܠܠܡܪܐ ܕܩܡܝ ܡܠܝ ܠܝ. ܕܡܠܟ
ܡܫܡܐ ܗܘܩܠܝ. ܬܒܥ ܕܡܫܡܬܐ. ܩܠܢ ܬܬܠܬܐ ܡܢ ܠܡܗ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܠܟܠܬܐ
ܠܡܗ. ܘܐܦ ܠܐ ܡܢ ܡܩܡܩܡܢ. ܠܐ ܗܘܐ ܡܠܘܬܟܬܐ. ܐܦ ܠܐ ܡܩܡܩܡܬܐ.
ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡ ܘܠܡܗ. ܡܠܐ ܡܥܒܕܗ ܥܡܗܐ. ܐܪܝܡܗ
ܠܠܡܠܡܬܗܘܢ. ܠܬܥܡ ܠܠܬܡܠܡܬܗܘܢ. ܦܬܚܗ ܠܩܠܡܠܡܬܗܘܢ. ܡܫܡܠܝ
ܘܐܪܡܠܝ. ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܪܡܝܐܡܠ. ܡܪܡܠܝ ܘܐܘܡܝ ܡܠܝ. || ܕܠܐ ܗܘܐ b
ܕܥܩܡ ܗܘܡܝ. ܡܠܐ ܘܠܗ ܕܠܬܡܠ. ܘܡܚܢܬ ܕܠܡ ܡܠܝ ܠܝ. ܝܚ
ܗܘ ܟܠ ܕܡܟܐ ܕܫܠܐ ܠܡܠܝ ܠܝ. ܡܒܠܗ ܕܐܫܠܡܠܝ. ܘܡܒܠܗ ܕܫܠܡܡܝ
ܠܝ. ܡܠܘܬܐ ܕܗܘܐ ܘܗܘܐ. ܡܥܡܥ ܗܘܘܬ ܡܢ ܫܠܡܠܝ. ܦܩܫܡ
ܠܡܫܡܠܝ. ܕܠܠܡܠܡ ܠܡܫܡܠܝ. ܐܦ ܠܐ ܡܩܡܬܡܬܐ. ܩܡܥ ܡܪܡܥ ܡܠܠܡ
ܡܠܐ. ܕܐܡܝܪ ܒܗܠ ܠܡܠܝ. ܘܪܠܗ ܠܡܫܡܠܝ. ܡܥܡ ܗܘܐ ܕܬܐܠܝ
ܡܫܡܩܐ. ܡܩܝܪܝ ܗܘܐ ܫܠܬܗ. ܡܢܬܐ ܘܪܩܡܬܐ. ܡܪܠܝ ܡܠܝ ܡܩܡܬܡܢܐ.
ܐܡܠܗ ܠܡܫܡܠܝ. ܘܫܡ ܡܥܪܝ ܡܪܟܗܘܢ. ܫܡܥܬܐ ܡܢܓܥ ܗܘܐ
ܠܝ. ܕܬܠܡܠ ܢܩܐ ܠܗܦ. ܐܬܢܣ ܠܡܠܐܬܡܠܗ. ܕܬܡܥܡܥ
ܐܠܗܝ ܗܘܐ ܠܡܥ. ܕܠܒܝܫ ܠܠܡܫܡܠܗ. ܕܩܡܟܬܐ ܡܠܐ ܟܬܬܐ ܡܡܚܝ

---

121 ܕܫܠܡܝ   130 ܡܫܡܠܝ

II.

ܥܠ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܪܝܡܐ܀

ܡܪ ܐܦܪܝܡ: ܕܓܘܫܡܐ ܘܫܘܒܚܬܐ܀

ܐܬܚܙܝܘ ܒܗ̇ܘ ܡܘܟܐ. ܦܘܪܫܢܐ ܠܡܢܘܬܗ. ܦܠܚܐ ܕܐܘܪܟܐ. ܠܦܘܪܫܢܐ ܕܦܠܓ ܦܠܚܘ. ܘܐܬܒܗ ܠܚܢܢܐ. ܡܪܝܡ ܕܐܬܩܛܠܬ. ܘܐܦ ܡܢ ܡܢܗ ܠܟܝ ܕܬܦܪܫܝ. ܚܘܫܒܐ ܕܐܦܝܣܝ ܗܘܐ ܠܟܝ. ܕܐܬܒܥܪܘ ܕܬܚܫܘܒܝ. ܠܡܚܫܒܘ ܘܦܘܪܫܢܝ. ܠܢܫܐ ܠܡܚܫܒܬܟܝ. [ܠܚܫܝܫܬܐ] ܦܝ ܦܠ ܕܚܘܫܒܐ ܠܟܘ. ܚܘܫܒܐ ܠܡܚܫܒܬܟܝ܀ ܦܪܘܫܝ ܕܐ ܚܘܫܒܐ. ܘܐܠܦ ܕܚܘܪ ܗܘ. ܦܪܘܫܝ ܕܐ ܡܠܟܐ. ܘܐܬܠ ܕܡܠܟܝ ܗܘ. ܦܪܘܫܝ ܒܦܠ ܦܝ ܦܠ. ܘܫܦܝ ܕܗܘܝܘ ܦܠ. ܦܪܘܫܝ ܒܡܚܫܒܬܗ ܘܠܘܒ ܠܗ̇. ܕܡܠܟܝ ܫܝ ܘܐܫܝ. ܦܝ ܦܠ ܕܦܪܫܘܗ̇. ܡܠܟܗ ܠܦܘܪܫܢܐ. ܘܡܘܫܗ ܠܡܫܚܠܦܘܬܗ܀ ܢܟܝܢܐ ܕܦܠ ܦܘܪܫܝ. ܢܗܘܐ ܗܘ ܠܘܬܗ ܕܫܠܝ. ܐܦܠܓܐ ܕܡܫܚܠܦ. ܦܗܘܢ ܘܗܘܐ ܕܬܚܬܝ. ܦܪܫܐ ܡܫܚܠܦ ܗܘ ܠܟܘ. ܡܬܝ ܦܠܚ ܢܦܫܗ

b ܘܐܬܠܟܝ. ܡܢܗ ܒܢܐ ܠܐܪܥܝ ܠܐܡܪܝ. ||ܕܡܢܗܘ ܕܫܡܫ ܫܡܪܐ. ܚܝܒܐ

ܗܘܐ ܘܚܝܒܐ ܫܡܪܐ. ܦܠܟܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܫܡܫܗ ܠܫܡܪܬܐ܀ ܡܘܡܬܐ ܗܘ ܕܬܬܒܪܐ. ܕܫܡܗ ܗܘ ܠܠܟܝ ܠܐܪܐ. ܕܐܠܗ ܥܡܝ ܬܘܪܐ. ܗܐ ܡܬܒܥܗ ܐܦ ܬܬܒܪܐܝ. ܕܠܘܫ ܐܒܐ ܡܠܟܝ. ܗܐ ܢܟܝܬܝ ܠܐܪܝ. ܗܢܐ ܡܘܟܐ ܡܪܡܐ ܠܒܝ ܠܦܠ. ܦܪܫܐ ܗܘ ܠܐ ܐܬ ܦܪܘܫܐ. ܡܦܪܫܐ ܠܐ ܐܬ ܠܟܬܐ. ܡܠܟܐ ܐܬ ܡܢܐ. ܡܟܝܢܐ ܠܐ ܐܬ ܦܠܝܐ܀ ܦܠܠܘܝ ܕܐܘܪܟܐ. ܐܦܝܢܗ ܬܚܫܒܬܐ. ܚܘܫܒܐ ܠܠܟܬܐ. ܡܢܟܦ ܦܝ ܠܟܠ ܐܘܪܟܝ. ܐܝܬܝ ܘܫܦ ܐܚܝ. ܡܪܚܡܢܐ ܕܚܟܡ ܬܘܪܐ. ܡܫܝܐ ܗܘܐ ܠܒܝܐ ܐܬܟܠ ܕܠܥܠܝ. ܐܠܦ ܠܒܪܝܬܐ. ܕܡܠܬܐ ܗܘ ܬܐܠ ܐܬܝܒ. ܐܠܦ ܠܒܪܝܬܐ. ܘܒܝܫ ܐܘܦܝ ܟܝܦܐ܀ ܡܟܠܟܠ ܘܡܟܠ ܚܘܫܒܐ. ܡܪܡܠ ܒܟܘܢ ܡܘܟܐ. ܡܢܐ ܘܪܘܚܐ. ܠܡܠܟܬܐ

II. Manus multo serior margini adscripsit ܕܦܪܝܫܐ ad melodiam indicandam. 42 ܗܝ 55 Cod. ܐܬܠܝܒ

ܘܠܐ ܙܘܥܬܐ ܩܡܬ ܕܪܬܐ. ܚܒܝܫ ܒܟܠܝܠܐ ܚܙܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܥܒܪܬ ܥܠܬ ܦܘܡܐ ܠܡܚܡܣܘ. ܐܝܟ ܐܡܐ ܕܫܒܩܬܗ ܠܒܪܗ. ܕܐܫܬܪܝ ܥܠ ܚܕܝܗ ܢܩܕܐ܀ ܡܠܐ ܥܠܝܐ ܘܐܠܗܝܢ ܚܕܘܢ. ܬܐܟܘܠܘܢܗ ܫܠܡܐ ܦܩܕܝܢ ܦܠܐ. ܠܐ ܢܦܠ ܐܝܟ ܦܪܨܘܦ ܫܠܐ. ܕܠܐ ܦܬܚܗ ܢܬܠܠܘܢ ܠܗ ܫܠܐ. ܡܠܘܐ ܢܗܪܐ ܠܗ ܬܐܘܡܐ. ܕܠܗ ܡܫܒܚ ܦܬܚܗ ܠܡܫܬܡܠܝܘ. ܡܬܐܡܪܐ ܢܗܡܐ ܕܠܘܬܗ. ܐܬܠܝ ܡܘܕܐ. ܢܦܠܗ ܒܪ ܡܘܡܬܗ ܐܡܪܫܗ. ܕܠܐ ܫܠܐ ܒܠܥܕ ܠܘܬܗ. ܒܢܐ ܡܡܠܐ ܡܘܬܐ ܒܡܠܐ. ܕܠܐ ܡܡܠܐ ܒܢܐ ܢܥܡܬܗ. ܡܬܐܡܪܐ ܗܘ ܕܠܡ ܠܗ ܡܡܠܐ. ܡܢܝܢܐ ܕܡܠܐ ܒܡܠܬܐ ܠܡܠܬܐ܀ ܦܬܚ ܠܚܘܫܒܐ ܐܡܬ. ܠܫܬܩܐ ܕܒܬܘܠܐ. ܘܫܬܩ ܢܦܫ ܕܐܦܠ ܗܘܐ ܡܢܗ. ܗܘ ܦܪܝܫ ܕܐܦܠ ܘܡܬܡܠܠܘ. ܫܬܩ ܬܘܢ ܕܐܬܦܪܫ ܡܢܗ. ܗܘ ܬܫܥܝܬܐ ܠܐ ܐܬܐܡܪ. ܫܬܩ ܫܡܥ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܦܪܝܫ. ܕܡܠܬܐ ܕܐܡܪܘܗ. b

ܗܘ ܠܡܘܕܐ ܕܐܚܪܢܐ. ܕܢܦܩܘ ܘܠܒܫܘ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܡܢܐ ܥܡܗ ܐܢܫ ܬܘܒ ܦܠܚܐ ܦܪܝܫ. ܠܐ ܡܕܡ ܕܐܡܬܝ ܩܠܝܠ. ܠܚܘܒܐ ܕܐܠܗܐ ܡܬܝܗܒ. ܡܬܠܝܠ ܠܗ ܐܝܟ ܐܣܝܐ ܢܥܒܕ ܗܘܐ܀ ܡܢ ܘܐܝܟܢܐ ܠܚܫܒܐ ܦܬܚ ܦܪܡܐ. ܘܡܕܪܝܘ ܗܘܐ ܦܬܚ ܦܠܐ ܠܡܘܡܝܢ. ܘܐܦ ܢܦܫ ܗܘܐ ܦܬܚ ܢܦܫܐ. ܕܐܢܫ ܢܦܫܬܗ ܐܝܟ ܦܬܓܡܗ. ܐܝܟ ܐܘܪܚܐ ܕܐܠܗܐ ܦܬܐܠܐ. ܡܠܬܗ ܢܦܫܐ ܕܚܫܒ ܠܡܠܬܐ. ܦܬܚ ܗܘܐ ܢܦܫ ܡܠܬܗ ܒܪܬܐ. ܕܫܬܩܐ ܕܦܬܚ ܥܙ. ܠܡܘܡܬܐ ܫܬܐ ܕܦܬܚ ܒܗ. ܐܡܬܝ ܐܪܟܐ ܡܦܬܚ ܦܘܡܐ ܡܫܠ ܠܡܠܬܗ ܒܡܬܐ. ܡܦܠܠ ܦܘܪܡܘܣ ܦܬܐ. ܡܫܬܠܡ ܦܠܛ ܠܡܦܩܐ. ܕܫܬܩܝ ܠܗ ܡܢܝ ܠܡܬܠܐ܀ ܡܦܬܚ ܘܐܦܬܚ ܦܘܡܗ ܠܗ ܢܦܫ. ܘܐܝܠܐ ܡܐܬܐ ܦܝ ܐܡܬܗ. ܫܠܝܐ ܢܦܫܐ ܦܘܬܦܩܝ. ܕܗܘܐ ܡܦܩܝ ܠܬܚܘܡ ܦܫܘܡܗ. ܦܬܚ ܦܬܚܐ ܠܡܬܐ. ܦܬܚ ܡܢܝ ܠܗ ܒܬܐ. ܘܡܬܐ ܦܘܬܚ ܦܬܚܐ. ܘܠܬܡ ܐܦܬܚ. ܘܕܠܬܗ ܡܦܬܚ ܕܒܪܗ. ܕܠܬܗ ܫܠܝܗ ܠܡܠܘܬܝ. ܠܐ ܒܪܝܬܐ ܕܩܪܝܐ ܠܡܫܬܡܥܘ. ܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ

5 ܠܬܚܡܘܗܝ. ܠܡܪܝ ܐܦܝܗܝ ܦܬܚܝ. ܕܐܬܝܗ ܠܘ ܡܢܗܘܢ ܡܠܦܢܐ. ܘܐܬܐܡܪ ܠܡܠܬܐ. ܠܐ ܢܦܩܬ ܠܗ ܦܠܠܬܗܘܢ܀

---

146 **Fortasse legendum est** ܠܡܦܩ

ܗܐ ܡܬܩܢܝܢ ܒܗ ܡܣܩܢܘܬܐ. ܘܣܝܡܐ ܠܗܘܢ ܒܥܠܝܬܐ. ܕܟܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܠܟܘܬܗ ܟܪܘܒܘܬܗ. ܬܫܒܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܟܪܘܒܘܬܐ. ܗܘ ܗܘܐ ܠܗ ܫܘܡܠܝܐ ܕܐܬܐ. ܘܐܢܐ ܗܘܐ ܫܡܝܢܐ ܚܕܬܐ. ܗܘ ܒܫܡܗ ܕܡܠܐ ܟܪܘܒܘܬܐ. ܘܐܢܐ ܥܘܬܪܝ. ܐܠܗܘܬܐ ܒܡܠܬܐ ܕܐܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܡܠܐܐ ܥܡܠܐ ܠܗܕܐ. ܡܠܟܘܬܗ ܕܗܘ ܒܥܠܡܐ. ܗܘܝܘ ܫܡܝܐ ܒܪܗ ܢܚܬܐ. ܒܗܘ ܐܢܫܐ ܒܠܒܘܫܐ ܠܗܕܐ. ܘܟܠ ܐܢܫ ܒܠܒܘܫܐ ܫܘܪܝ܆ ܐܪܡܐ ܕܐܠܦ ܟܠ ܒܫܠܡܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܣܒܒ ܒܡܠܬܐ ܕܟܠܐ. ܐܢܐ ܢܗܘ ܕܟܠܐ ܕܪܘܚܐ. ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܒܪܗ ܠܒܢܝ ܥܡܐ. ܕܐܡܪ ܒܥܕܢܐ ܠܐ ܒܠܐ ܡܐܬܐ. ܒܟܠ ܕܒܟܠܗ ܚܪܐ ܕܟܠܐ. ܕܐ ܠܡܐܡܪܝܢ ܬܢܐ ܡܢܗ. ܗܘ ܠܚܝܘܬܐ. ܕܟܠܗ ܒܒܘܠܐ ܒܠ ܐܦܬܝܚܝ. ܒܐܪܥܐ ܡܢܗ ܐܘܘܪܝܐ. ܐܝܟܐ ܕܒܫܡܗ ܡܫܝܚ ܐܒܐ. ܒܐܪܥܗ ܐܝܟ ܡܬܩܕܫܘܗܝ. ܟܠ ܢܗܘܐ ܕܡܫܪܝܐ ܫܡܥܗ. ܗܐ ܡܢܝ
b ܡܒܣܡܐ ܟܠ ܡܫܡܠܝܗ܆ ܠܗܠܐ ܕܝܘܡܢ ܢܗܘܐ ܡܠܐܟܝ. ܘܠܘܬܝ ‖ ܒܟܠܗ
ܟܬܒܝ ܕܫܡܝܐ. ܒܫܡܐ ܡܢܐ ܒܡܢ ܠܗܠܐ. ܕܟܠ ܐܡܪ ܠܟܠܗ ܕܗܘܐ ܫܦܝܐ. ܟܠ ܕܫܡܗ ܠܟܠܗ ܠܐܒܘܗܝ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܗܐ ܕܫܡܗ ܠܐܬܐ ܕܐܘܡܢ. ܕܟܠܐ ܠܟܢܫܘܗܝ ܠܐܝܠܝܢ. ܕܐܬܒܢܝ ܫܒܩܝܢ. ܘܢܬܠܗ ܕܡܠܐ ܠܡܠܟܘܬܐ. ܗܘܐ ܠܗ ܟܠ ܡܬܠܡܕܢܐ. ܡܠܐ ܡܢܝ ܕܗܘܐ ܠܫܠܡܝܢ. ܢܥܒܕܘܢ ܒܗ ܕܫܡܝܐ ܠܫܡܝܐ. ܒܡܠܐ ܕܫܡܥ ܫܡܥܗ ܡܬܐ. ܒܡܠܐ ܫܡܥܘܢ ܫܡܝܐ ܫܠܡ ܡܬܐ܆ ܒܟܠܗ ܡܪܝܡܐ ܠܐܒܘܗ. ܕܠܐ ܒܗ ܒܗ ܡܪܝܡܝ. ܕܐ ܠܐܬܐ ܐܝܟܐ ܒܪܘܚܐ. ܢܒܥ ܫܠܠܘ ܐܝܟܐ ܕܡܫܡܐ. ܗܟܝܠ ܐܝܟ ܫܪܐ ܥܘܕܪܐ. ܒܟܠܗ ܐܝܟ ܫܪܐ ܠܚܕܪܐ. ܐܬܟܠܝ ܕܐܠܗ ܠܟܠܗ ܐܚܪܝ. ܡܠܟ ܘܐܫܬܡܥ. ܘܗܡܢܐ ܠܟܠ ܡܠܟܝ ܕܟܠܐ. ܕܢܬܟܗ ܫܡܝܐ ܕܐܟܠܗ ܒܗ. ܒܟܠܗܘܢ ܢܗܪܐ ܡܪܝܡܐ. ܠܗ ܒܗ ܡܢܝ ܐܦ ܒܗ ܫܡܝܐ. ܒܟܠܗܘܢ ܒܗܘܢ ܬܫܒܚ. ܘܐܬܟܠܝ ܐܟܡܐ ܐܝܟܐ ܠܫܡܝܐ܆ ܡܢܝ ܫܪܐ ܒܗ ܫܡܥܗ ܫܡܝܐ.
4 ܕܠܫܡܝܐ ܡܪܝܡܐ ܫܪܝܗ. ܡܪܢ ‖ ܐܝܟܐ ܒܡܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܠܫܡܝܐ ܕܐܬܐ ܒܗ
ܒܗ ܡܠܟܝ. ܟܠ ܘܕܥ ܒܗ ܡܠܟܘܬܗ. ܕܫܘܒܚܗ ܒܟܠܗ ܡܪܝܡܝ. ܘܡܠܟ ܐܝܟܐ ܒܫܘܒܚܗ. ܘܐܡܪ ܐܦ ܫܡܝܐ. ܡܢ ܠܫܡܝܐ ܠܪܘܡܐ.

---

57 ܠܗܠܐ ܕܝܘܡܢ 58 ܘܠܘܬܝ in codice legi fere nequit. 85 ܡܬܝܪ superfluum videtur.

A 2, b ܩܠܝ̈ܬܐ ܕܡܕܪ̈ܫܐ ܢܨܝܒܢܝ̈ܐ ܕܥܒܝܕܝܢ ܠܩܕܝܫܐ ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ ܀

I.

ܥܠ ܡܐ ܕܐܬܟܪܟ ܢܨܝܒܝܢ ܩܕܡܝܬܐ ܀

ܐܠܗܐ ܪ̈ܚܡܐ ܕܐܬܚܢܢ ܠܘܬܟ. ܐܢܫ ܗܘܐ ܐܦ ܗܘ ܠܬܪܥܟ.
ܡܢܟ ܕܐܪ̈ܬܐ ܡܠܐ ܡܩܒܘܬܐ. ܢܒܥܘ ܡܘܬܒ̈ܐ ܠܡܠܟ ܩܘܕܫܐ. ܩܠܝܬܐ
ܡܠܟܐ ܢܟܝܐ. ܒܡܬܟܪܟܢܘܬܐ ܘܡܟܣܝܐ ܢܛܝܪܐ. ܘܟܘܠܗ ܕܡܠܟܐ ܡܩܒܘܬܐ.
ܕܚܝܠܐ ܐܢܬ. ܡܠܐ ܒܡܬܟܪܟܢܘܬܐ ܡܕܝܢܬܐ. ܒܝܕܗ ܐܦ ܕܝܢ ܘܐܢܬܐ
ܠܒܢܝ. ܕܡܬܒܝܢܝܢ ܐܦ ܡܢܬܐ. ܘܡܫܒܚ ܐܡܪܝܢ ܠܟܘ ܢܘܚܐ.
[ܢܘܚܐ:] ܡܛܘܒ ܡܫܒܚ ܠܟܘܠܗ ܡܢܬܐ. ܕܗܘܐ ܐܦ ܡܠܟܘܬܗ
ܠܟܘܠܗ ܩܘܪܒ ܀ ܡܠܟܘܬܗ ܡܢܟ ܐܢܬܐ. ܕܐܦ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫ ܢܘܚ.
ܕܐ ܢܘܚܐ ܒܟܠ ܕܐ ܡܢ ܟܠ. ܒܥܠܐ ܩܠܐ ܫܘܒܚܐ ܕܡܢܗ ܕܡܫܝܚ. ܕܢܦܫܐ
ܢܦܫܗ ܡܬܢܒܝܢ. ܕܗܘܐ ܒܪܘܚܗ ܗܘ ܥܠܗ ܫܠܡܐ. ܕܐܢܫܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢܟ
ܢܘܚ. ܘܟܠܐ ܢܘܚܐ. ܒܡܢܘܚܐ ܡܬܚܢܢ ܐܢܬܐ. ܘܡܠܟ ܡܢܗ ܡܬܢܚܬ
ܫܡܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܐܢܬܐ ܕܢܦܫܝ. ܟܠ ܕܟܠܡܘ ܡܬܠܝܢ ܩܡܠܝ.
ܕܟܠܡܘ ܬܠܬܐ ܫܡܝܐ ܕܡܬܢܐ. ܩܘܡܠܝ ܬܟܠܐ ‖ ܡܬܢܚܬܐ ܩܪܝܬܐ ܀ 3

I) Singulis hujus codicis paginis saepe superscriptum est ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܢܨܝܒܝܢ. Cod. 17214 habet ܩܠܝ̈ܬܐ ܕܢܨܝܒܝܢ, cod. 17194 ܩܠܝ̈ܬܐ ܕܢܨܝܒܝܢ. In vita S. Ephraemi syriaca nominantur ܡܕܪ̈ܫܐ ܥܠ ܢܨܝܒܝܢ (Opp. III, pag. LV). Cf. prolegomena.

27. ܡܢ ܡܢܐ

Corrigenda et Addenda.

In prolegomenis. Pag. 14, lin. 9 Nisibenum.— P. 17, l. 30 medium.— P. 20, l. 25 ei. — P. 23, l. 28 Pag. 23, lin. 28 adde: In antiquissimo martyrologio syriaco, quod edidit Dr. W. Wright e codice anni 412 (cf. journal of sacred litterature, oct. 1865) jam commemoratur festum martyrum in feria sexta post pascha, his verbis p. 3: e t i n f e r i a s e x t a p o s t p a s c h a, q u a e e s t c o m m e m o r a t i o o m n i u m m a r t y r u m, p a s s u s e s t i n u r b e N i s i b e n a H e r m a s m a r t y r, h a c i p s a f e r i a s e x t a p o s t h e b d o m a d e m p a s c h a l e m. Ergo non ad Nestorianos restringenda est haec celebratio. — P. 27, l. 29 transferri. — P. 30, l. 10 lege ܠܒܫܐ ܠܠܐܘ. — Eadem doctrina traditur in recensione syriaca transitus B. M., quam Dr. Wright ibid. (jan. 1865) e cod. saec. VI edidit, his verbis: *ipsa quoque benedicta erat sancta et Deo electa inde ab utero, matris et nata est pure sancteque.*

In glossario. P. 37[1], l. 18 adde 57, 103. — P. 38[2], l. 7 ܐܟܡܐ. — P. 38[2], l. 23 adde: ܟܡܪ Aph. perturbare 29, 118. — P. 39[1], l. 1 ܐܠܘܟܠܐ. — P. 39[1], l. 2 adde: Pe. praesertim *praecocem esse*, Pa. 35, 154 *maturare*, part. pass. pa. III 407[a] *primogenitus.* — P. 39[2], l. 12 ܟܠܠ Pe. fortasse rectius significat „*i m m a t u r u m e s s e*“, ut in versione expressi, cf. ܐܠܟܘܠܟ, ܐܟܘܠܟ. — P. 40[2], l. 32 deleas quaeso conjecturam de origine vocis ܟܪܐ. — P. 41[1], l. 24 ܐܦܘܦܐ. — P. 41[2], l. 28 adde: ܡܝܬܐ ܠܚܠܡܐ 70, 59 „is, qui in somnio mortuus videtur“, mira compositionis ratione. — P. 42[1], l. 22 cf. hebr. חזה, ar. أخذ. — P. 42[1], l. 25 ܡܘܬܢܐ. — P. 42[2], l. 27 proprie alicui utilitatem vel gaudium praebere. — P. 43[2], l. 29 efferri. — P. 44[1], l. 34 adde 36, 179. — P. 45[2], 1 — 2 dele verba *proprie constringi Prov.* 5, 22 *hex.* — P. 47[2], l. 23. 25 ܐܦܘܢ. — P. 48[2], l. 29 adde: ܐܦܐ ܟܠ ܟܣܐ 62, 79 „in faciem objurgare.“ — P. 49[1], l. 34 ܟܠܒ. — P. 49[2], l. 13: ܟܫ significat 3, 20 „*c o m p r e h e n d e r e, c o g n o s c e r e*“, ut recte exstat in versione. Quae e lapsu memoriae in glossario posui, prorsus delenda sunt. — P. 49[2], l. 18 adde: ܟܠ Aph. 60, 61 verbum auxiliare „perficere, consummare.“ — P. 49[2], l. 33: ergo ܐܟܘܡܪܐ (sacerdos) proprie est agens, perficiens (sacra). — P. 50[2], l. 34: Cum ܟܘܪܣܐ derivandum sit a radice كرس (complicare), necessario sequitur, verbum كُرَّاسَة, pl. كَرَارِيس (quaternio) non esse originis arabicae, sed ab Aramaeis mutuo sumptum. Quod non est mirum, cum Arabes literas suas et totam rem literariam ab Aramaeis acceperint. — P. 50[1], l. 29: ܐܠܟܘܡܪܐ ܠܟܫ exstat 19, 136. — P. 51[2], l. 32: ܡܪܕ Pa. (pervertere, corrumpere) convenit cum ar. مذر corruptum esse, II dispergere (cf. ܐܡܪܕܐ), IV corrumpere, cf. hebr. מזר, syr. ܡܙܪܐ Ez. 22, 18 hex. —

ܢܦܠ. — P. 53¹, l. 35 נִבְרֶשֶׁת. — P. 55¹, l. 2 ܢܦܐ proprie vacuum, inane esse, tum capacem esse, *capere, in se recipere*, (III 165 c), includere, coercere, cogere (2, 137; 6, 121). — P. 55¹, l. 17 ܢܦܚ Pa. proprie afflando purgare. — P. 56¹, l. 29—31 dele et substitue: ܡܣܦܣܪܐ *institor, propola, proxeneta*, cf. chald. סַפְסַר, II 459 d, III 662 e. f. 666 d. e. — P. 56¹, l. 33 ܡܣܦܣܪ. — P. 57¹, l. 11. 12: ***Prima litera utriusque lineae in excudendo locum suum cum altera permutavit.*** Legendum igitur est ܐܠܟܡܐ܆ pro ܐܠܟܡܐ et ܠܟܡܐ pro ܠܟܡܐ܆. — P. 57¹, l. 16 jacens. — P. 57¹, l. 26 cf. ar. عَدَّ IV parare, disponere. — P. 57¹, l. 28 ܠܪܡܡܐ. — P. 59¹, l. 23 cf. عِرْق origo, stirps, radix, sed fortasse ܠܪܡܐ rectius per commissuras explicandum est. — P. 59², l. 23 adde 35, 54. — P. 59², l. 24 ܦܣܣܐ. — P. 59², l. 32—33 dele et substitue: *dimittere* III 589 c. — P. 60¹, l. 27 ܦܪܠ. — P. 61¹, l. 12 ܦܪܦ. — P. 62¹, l. 28 ܛܢܐ Ethpa. implicari, cf. hebr. טֶנֶא corbis, canistrum. — P. 62¹, l. 35 fortasse *lamentari*, cf. ar. صفح. — P. 62², l. 33 קָדֵשׁ, הִתְקַדֵּשׁ. — P. 63¹, l. 17 *perferre* (*tolerare*) pro proferre. — P. 63¹. l. 24 adde: ܦܪܩܬܐ geniculum, articulus festucae II 169 a. — P. 63¹, l. 34: ܦܠܐ 19, 91 non cum ܠ, sed cum ܠܘܩܒܠ constructum invenitur. — P. 63², l. 21 ܦܘܚܠܐ. — P. 63², l. 30 dele et substitue: *in rationem inductus* (angerechnet) III 242 e. — P. 64¹, l. 1 Ethpa. melius *frangi, aegrotare, animam agere* II 541 a, cf. ar. قصف. — P. 64¹, l. 9 melius *annuntiare*. — P. 65¹, l. 30 ܙܪܦ. — P. 65², l. 16 cf. Jes. 5, 11 targum. — P. 65², l. 23 ܙܘܠܡܠܐ. — P. 67², l. 16 jacens. — P. 78¹, l. 24 melius *flamma, ardor, furor, dolor*, cf. سُعَار. — P. 69¹, l. 11 adde 36, 37 (deest in cod. C.) — P. 69², l. 23 adde 36, 125.

In versione. P. 78, l. 22 meas. — P. 79, l. 6 videt. — P. 90, l. 31 veris pro „vernis". — P. 93, l. 13 solvuntur. — P. 121, l. 5 ***stabilita*** pro „honorifice cognominata". — P. 142, l. 29 lamentata est. — P. 147, l. 6 ***ad portam Hadae adducuntur*** pro „portam Hadae frangere debent". — P. 159, l. 6 vestes pro „vasa". — P. 168, l. 26—29: ***Aes corruptibile discerni potest in pulvere suo, et jam antequam defaecatur, videri potest a fabro*** etc. ***Quanto magis ergo omnisciens discernere poterit omnia*** etc. — P. 197, l. 33 ܚܫܡܘܢܝ Hasmonaea. —

In textu syriaco. P. 16, l. 17 ܐܬܟܪܗܬܐ. — P. 22, l. 19 ܩܠܝܢ. — P. 33, l. 22 ܬܦܠܐ. — P. 46, l. 25 ܚܡܠܗ. — P. 47, l. 10 ܢܦܠܗ. — P. 54, l. 12 ܠܩܘܪܐ. — P. 90, l. 19 ܐܢܫܐ. — P. 92, l. 7 ܐܬܩܛܠܘ. — P. 105, l. 18 ܐܬܚܡܢ. —

AUG 3 1975

FEB 1 0 1995

SEP 1 1 1995

FEB 1 0 1997

SEP 1 0 2004

SEP 1 0 1999

SEP 1 0 2001

SEP 1 0 2003

3 2044 023 412 497

AUG 1975

FEB 1 0 1995

SEP 1 1 1995

FEB 1 0 1997

SEP 1 0 2004

SEP 1 0 1999

SEP 1 0 2001

SEP 1 0 2003